SENTEZ

elif kitabevi
Milenyum Yayıncılık Ltd. Şti.

Ana Dizisi: 1

Yayın No: 42

SENTEZ

© Bu eserin tüm yayın hakları Elif Kitabevi Milenyum Yayıncılık Ltd. Şti.'ne aittir.

Birinci Baskı: 5.000 Adet - Ocak-2006

Dizgi&Mizanpaj&Kapak
Kadohor Ajans

Baskı ve Cilt
Step Ajans

ISBN:
975-8773-14-3

Editör
Şemseddin ERMETİN

elif kitabevi

Milenyum Yayıncılık Ltd. Şti.
Sahaflar Çarşısı No: 4 Beyazıt/İSTANBUL
Tel: (0212) 522 20 96 - 522 15 53
Fax: (0212) 520 24 51
Milenyum Yayınları, Elif Kitabevi'nin Yayın kuruluşudur.

İÇİNDEKİLER

Önsöz 5
Gelecek İçin Geçmişi Sorgulamak Lazım 7
Susurluk'un Medya Perdesi 17
Mete Bey'in Günlüğü 103
Susurluk'un Milâdı ve ASALA 149
Cumhuriyet Silahşörü 165
Solu Dağıtan Örgüt 207
Resimli Roman Bilmecesi 221
Fabrikatör Zorda 229
Fabrikatörden Mektup 233
Öcalan'ın Suriye'den Çıkışı 277
Artık Terörle Yaşayacağız 289
Banka Soygununun Miladı 295
Kiralık Kalem 303
Gizlilik ve Denetim 325
Gazeteci-İstihbarat ve Gizli İlişkiler 333
İndex 341
Kaynakça 351

Önsöz

Bu kitabın hazırlanması, benim şahsi gayretlerimden çok, ilk olarak 1991 yılında basılan **"Analiz"** isimli kitabımı yeniden yayınlayan, Elif Kitapevi'nin sahibi dostum Sayın, Turan M. Türkmenoğlu'nun çabaları sayesinde olmuştur.

Sayın Türkmenoğlu, 22 Ocak 2000 yılında kişisel bir web sayfası olarak başlattığım ve günümüze kadar hemen hemen 9 milyon kişinin ziyaret ettiği **"atin.org"** sitesindeki yazıları bir dizi kitap halinde yayınlamak istediğini ve yazıları web sitemden indirerek gerekli hazırlığı yaptığını belirtti.

Bu kadar çabadan sonra bana sadece yayınlanmasına izin vermek ve bu kitabın ismini koymak kalıyordu. Memnuniyetle bu izni verdim ve kitabıma da istihbarat çalışmalarının temel unsurlarından biri olan **"Sentez"** ismini verdim.

"Sentez" sözlük anlamında *"bireşim, parçaları bir araya getirerek bir bütün oluşturma, birleştirme, yalından karmaşık olana giden düşünme biçimi"* gibi manalar ifade etmektedir.

Kitabımda da göreceğiniz gibi çoğunlukla açık kaynaklardan faydalanılarak hazırlanan yazılarım, kişisel yorumlardan çok birçok parçanın birleştirilmesinden ve yalın olayların kaynaştırılarak karmaşık bütünlere gidilmesinden meydana gelmiştir.

Kitabımı, bana her zaman destek veren dost ve yakınlarıma, bayrağı teslim alan idealist genç meslektaşlarıma, web sitesindeki saygıdeğer okuyucularıma, iyi ve kötü günlerimi paylaşarak bana katlanma tahammülünü gösteren sevgili eşim Janset'e ve çocuklarıma armağan ediyorum.

Mehmet Eymür, 2005-İstanbul

Gelecek İçin Geçmişi Sorgulamak Lazım

Yeşil'in sorgusu ile ilgili yazılara, belli kişiler hariç, olumlu tepkiler aldık.

Gazete haberlerine göre Mehmet Ağar, bizi mahkemeye vereceğini söylemiş. Verebilir, bu en doğal hakkıdır. Eğer ona iftira ettiğimiz, düzmece hikayeler uydurduğumuz gibi bir husus ortaya çıkarsa, tabiî ki cezamıza razı oluruz. Ancak acele etmemesini ve anlatacaklarımızın tamamlanmasını beklemesini salık veriyoruz.

Devletin üniformasını taşıyıp, suç işleyenlerin, diğerlerinden 3 kat, 5 kat daha suçlu olduğunu düşünüyoruz. İnsan hem polis hem de gangster olmamalı.

Keza, devletin yönetimi ellerine teslim edilenleri de öyle. Ama gördüğümüz kadarıyla tatbikat tam tersine. Üsttekiler aklanırken, altta kalanın canı çıksın mantığı geçerli.

Yeşil'le ilgili yazı üzerine, bariscuhadar@hotmail.com icq no : 7761380 adresini kullanan, Yeditepe Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünde okuyan, kendini devrimci olarak tanıtan Barış Cuhadır isimli birisinden peş peşe 3 adet e-mail geldi.

İlk mektup İngilizce:

"U.S. hegemony and Pupets

I sent this e-mail for you, who sent itself to exile. Someone says that person who sent to exile it lost its universal sense in terms of science. If you critize U.S. as you critize Turkey, in %1 , than you'll be killed by a CIA or one of these motherfu..er institutions. Do not forget to see some of those attachments!!... SPIRIT OF TURKEY"

Tercümesi:

ABD hegemonyası ve kuklalar

Bu e-maili, kendini sürgün eden sana yolluyorum. Sürgüne gönderilen kişilerin ilmi olarak evrensel duygularını kaybettiği söyleniyor. Türkiye'yi kritik ettiğinin %1'i kadar ABD'yi kritize edersen CIA veya anası... miş kurumlardan biri tarafından öldürülürsün. Ekli dokümanlara bakmaya unutma. Türkiye'nin Yüreği (Ruhu) -Ekli dokümanlarda kendi devrimci yazıları var.

İkinci mektup da İngilizce:

"Urgent message. from Turkey

Windows detected that you may suffer from having small penis!!...

Is it true or false? If false, please visit http://siyasetbilimi.8k.com/"

Tercümesi:

Türkiye'den acil mesaj

*Windows küçük penise sahip olduğunuzdan şikâyetçi olduğunuzu tespit etti. Doğru mu, değil mi? Değilse http://siya*setbilimi.8k.com/ *'u lütfen ziyaret edin.*

Üçüncü mektup Turkçe:

"ABD Ortadoğu politikalarından bahset kukla!... vatan hainisin sen...

Sen adam olsaydın zaten ABD'ye kaçmazdın, ABD'ye kaçtın bütün evrenselliğini kaybettin ABD'nin köpeği oldun zaten baştan öyleydin ya neyse!..hepinizin planları fos çıkacak, ABD'nin götüne tekmeyi biz Devrimci gençler vuracağız!"

Evet, Yeşil'le ilgili yazılardan dolayı bize, çok kolay bir şekilde vatan hainliğini yakıştıran, İngilizce konuşmaya meraklı bir devrimci! Yine de açık kimliğini verme medeni cesaretini gösterdiği için kutlamak lazım.

Aferin Barış, Türkiye seninle gurur duyacak....

DGM Soruşturması

Gazetelerde yer alan haberlere göre Ankara DGM Savcılığı yayınımızla ilgili soruşturma açmış. Savcı *"MİT'in suç olan konuları bize bildirme görevi var"* demiş.

Bu çok doğru.

MİT'in suç örtme gibi bir görevi olmadığını biz de çeşitli vesilelerle dile getirdik. Sadece İnternetteki Site'de değil, Danıştay Başkanlığına verilen dilekçelerde ve İstanbul DGM'ye muhtelif tarihlerde verdiğimiz ifadelerde de suç duyurusunda bulunduk, bu iddiaların belge ve bilgilerinin MİT'de bulunduğunu belirttik. Dikkate alınmadı, bu konuda ifademize bile müracaat edilmedi.

Bu bakımdan, gazetelere intikal eden haber doğruysa, Ankara DGM Başsavcı Vekili Talat Şalk'ın soruşturmasını olumlu bir adım olarak niteliyoruz.

Endişemiz, Sayın Savcı'nın, soruşturma sırasında *"suç olan konuları bildirme sorumluluğu"* ile çelişen yasal bir düzenleme, yani 2937 sayılı Milli İstihbarat Teşkilatı Kanunu'nun 27.nci maddesi ile karşı karşıya kalması. Bu madde, her hangi bir ayırım yapmadan, MİT'e ait her türlü bilgi ve belgeyi gizli olarak nitelediği gibi, bunların açıklanmasına da cezai müeyyideler getiriyor.

MİT'teki gazete kupürleri bile *"gizlilik"* damgası taşıdığından, bu maddeye göre onlardan bahsetmek bile suç sayılabilir.

Şahsıma yönelik yalan ve iftiralara karşı savunma amaçlı yaptığım bazı açıklamalar, MİT tarafından bu madde kapsamında mütalaa edildiğinden, hakkımda Ankara DGM'de bir diğer dava açılmıştı.

Bilmiyorum, suçun açıklanmasını engelliyen, bu konuda *"şahitlik"* etmeyi bile izne tabi kılan ve diğer kanunlarla çelişen bu kanun maddeleri, anayasaya ve kanunların temel ruhuna uygun mu?

Değişen Ne?

Mesleğe girdiğimde, yeni bir otomobil gibi pırıl pırıl, hızlı, heyecanlı, iyi niyetli, dostluklara önem veren, işini ve ülkesini seven, açık sözlü, idealist bir memurdum.

Dolu, dolu geçen meslek hayatım boyunca heyecanımı, iyi niyetimi, dostluk anlayışımı kaybetmedim. Ailemi, birlikte yaşadığım insanları ve ülkemi sevdim. Ne kimsenin makamında, ne de parasında, karısında gözüm olmadı. Olanla yetindim, halime şükrettim, dürüst ve açık sözlü oldum.

Hata yapmadım mı?

Yaptım, hem de çok.

Hataların büyüklerini bıraktım, küçüklerinle yola devam ediyorum.

İnsanla hayvanı ayıran en önemli unsurlardan birinin, *"insanın kendini kontrol etmesi"* olduğunu hatırlayarak, zaman zaman, kendimi aşan duygularıma gem vurdum.

Bu gün değişen bir şey yok, ben aynı insanım, sadece araba eskidi, sürati azaldı, eski pırıltısı kalmadı...

Bir de tecrübeler, azalan güven duygusu, değerini yitiren dostluklar.

Babam bana *"oğlum, hayatta en büyük rütbe tevazudur* (alçakgönüllülük), *gerisi gelir geçer"* derdi. Ondan, mütevazı ve aynı zamanda onurlu olmayı öğrendim.

Yaşadığımız toplumda, saydığım ölçüler artık çok geçerli değilse de, ben bunlarla gurur duyuyorum.

Günümüzde, duygusuzluk, çıkarcılık, yalancılık, açgözlülük, satılmışlık, yalakalık, başkalarını küçük görmek, iftira atmak, başkalarının hakkına saldırmak, çaba sarf etmeden kazanmak gibi becerilere sahip olanların revaçta olduğunu görmek üzüntü verici.

Ondan daha da üzücü olan, iftiralarla bu insanların saffına konmanız.

Bir Şeyi İspatlamaya Çalışıyorum

Meslek yıllarımın büyük bir bölümü, terörle, organize suçlarla mücadele ile geçti. Her iki kanunsuz faaliyetle mücadelenin, ne kadar acımasız neticeler getirdiğini en iyi yaşayanlardan biriyim.

Yalın olarak düşünülürse, terörle mücadelede yine de mert bir taraf var. Dostunu ve düşmanını bilebiliyorsun.

Organize suçlar, daha kaypak, daha zor, daha acımasız. Pa-

ranın ve menfaat ilişkilerinin insanları satın alma gücü çok yüksek. Bu güç insanın en yakınlarına kadar kara bir bulut gibi girebiliyor.

Terör ve organize suç faaliyeti iç içe olduğunda, yetkili bir makamı da işgal etse, insanın birey olarak mücadeleyi kazanması, hayatta ve ayakta kalması mümkün değil. Zira bu mücadelede her türlü şiddet, ahlaksızlık, tehdit, şantaj ve iftira mevcut.

Ben bu oyunun içinde, yalnız bırakılan bir oyuncuydum ve bunların hepsini tattım.

Bir şeye inanıyorum:

Bir gün namuslu insanlar da namussuzlar kadar cesur olacaklar.

Bir şeyi ispatlamaya çalışıyorum:

Şiddet, tehdit, iftiranın her zaman geçerli olmayacağını.

Bir düşüncem var:

Geçmişi sorgulamadan sağlıklı bir gelecek kurulamayacağı.

Bir mesaj vermek istiyorum.

Terör ve organize suçlarla mücadele edenler, korkmayın, yılmayın, çocuklarımıza daha iyi bir ülke bırakmak hepimizin görevi. Mücadelede yollarının tükenmeyeceğini unutmayın.

Bu Telaş Öldürecek

Bir şiir var, nereden elime geçti bilmiyorum.

Özdemir Asaf'ın **"Telaş"** şiiri gibi başlayan.

İnternet'teki şiir sitelerinden yazarını sordum, cevap alamadım. Belki de isimsiz biri yazmış.[1]

Yaşamımı hatırlattığı için hoşuma gidiyor. Belki birçok kişi aynı duyguyu paylaşacak.

Sarı Lira Gibi Ömrünü

"Yaşamak değil bizi bu telaş öldürecek,

Bırakın Paris'te ılık rüzgârlarla taratmayı saçlarımızı,

Sevgilimizle doyasıya sohbet bile edemedik biz,

Gözümüz saatte söyleştik hep,

Koşuşur gibi seviştik, yarışır gibi çalıştık,

1- Yazan'ın **Can Dündar** olduğu daha sonra belli oldu 26.07.2000

Hep yetişilecek bir yerler vardı,

Aranacak adamlar, yapılacak işler.

Bir sonraki günün telaşı bir öncekinin terine bulaştı.

Başkalarının hayatı bizimkini aştı.

Kör karanlıkta çalar saat sesi,

Kuşluk vakti kızarmış ekmek kokusu,

Veya yavuklu öpücüğü ile uyanma düşlerini,

Hababam erteledik.

20'li yaşlardayken 30'lara kurduk saatin alarmını,

30'larda 40'lara, sonra 50'lere...

Öyle yanlış kurgulanmış ki hayat,

Kuşlukta uyanma fırsatı sunduğunda size,

Artık uyku girmez oluyor gözlerinize.

Doyasıya söyleşmek, telaşsız sevişmek imkanına kavuştuğunuzda,

Söyleşecek, sevişecek kimse kalmıyor yanınızda,

Özenle yarına sakladığınız bir sarı lira gibi ömrünüz,

Vakti gelip sandıktan çıkardığınızda,

Bir de bakıyorsunuz ki,

Tedavülden kalkmış..."

Can Dündar, 16.6.1999

Şiirleşen Makale - Sarı Lira Gibi Ömrünü

Başka Web sayfalarından, *"Sarı Lira Gibi Ömrünü"* adı verilmiş olan şiirin Erel Bleda'ya ait olduğunu öğrenmiştik.

Sonunda bu bilginin yanlış olduğunu ve "Sarı Zeybek"in sempatik ve başarılı yapımcısı yazar Can Dündar'a ait olduğunu öğrendik.

En önemlisi, şiir değil makaleydi.

Can Dündar'ın bu makalesini olduğu gibi veriyoruz.

Bizce artık, Erel Bleda tarafından şiir haline getirilen Can Dündar'ın "Ödünç Hayatlar" makalesinin bu bölümü, "Sarı Lira Gibi Ömrünü" ismi ile, Can Dündar'ın şiiri olarak, şiir

sayfalarındaki seçme şiirler arasında yaşayacaktır.

40 yaşına bastığında yazdığını tahmin ettiğimiz bu şiirleşen makale için Can Dündar'ı kutluyoruz.

* * *

Bahar bulaştı ya hayata, ağaca, suya, içimde öyle bir seyahat kımıldıyor ki, diren direnebilirsen...

Yüreğim bavulunu toplamış çoktan; ruhum sırtlamış çantasını...

"Uzaklar" çekiyor içimdeki seyyahın tasmasını...

Marianne Faithful sanki şarkı değil, derdimin nedenini söylüyor radyoda:

"Saçlarında ılık rüzgaria / spor bir araba sürerek, Paris'e hiç gitmediğini / 37 yaşında fark etti".

Buket Uzuner, yaşayageldiği hayatın anlamsızlığını 37. yaşgününde idrak eden bir kadının öyküsünü anlatıyor "Karayel Hüznü"nde... Bıkkın kadın, doğum gününün sabahında, büyük boy bir beyaz kağıda kırmızı rujla şu notu yazıp bırakıyor evdekilere:

"Bugün benim doğum günüm/ Değişiklik olsun diye bu kez/ Size domuz kanından nefis bir çorba hazırladım/ İçine de zehir kattım/ Ben Alplere gidiyorum/ Çünkü 37 yaşıma girdim ve hala Alp Dağları'na gidemediğimi ayrımsadım/ Kalırsam, asla gidemeyeceğimi anladım/ kalırsam düşlerimi, arzularımı hep ertelemek zorunda kalacağımı da.../ hoşçakalın".

* * *

"Yaşamak değil/ Beni bu telaş öldürecek" dediği gibi şairin; o telaşla, bırakın Paris yolunda ılık rüzgarlara taratmayı saçlarımızı, sevdiğimizle doyasıya bir sohbet bile edemedik biz...

Gözümüz saatte söyleştik hep, koşuşur gibi seviştik, yarışır gibi çalıştık. Hep yetişilecek bir yerler vardı, aranacak adamlar, yapılacak işler...

Bir sonraki günün telaşı, bir öncekinin terine bulaştı; başkalarının hayatı, bizimkini aştı.

Kör karanlıkta çalar saat sesi yerine, kuşluk vakti, kızarmış ekmek kokusu veya yavuklu busesi ile uyanma düşlerini hababam erteledik.

20'li yaşlardayken 30'lara kurduk saatin alarmını, 30'larımızda 40'lara, belki sonra 50'lere...

Lakin öyle yanlış kurgulanmış ki hayat, kuşlukta uyanma fırsatı-

nı sunduğunda size, artık uyku girmez oluyor gözlerinize...

Doyasıya söyleşmek, telaşsız sevişmek için bol zamana kavuştuğunuzda, söyleşecek, sevişecek kimsecikler kalmıyor yanınızda...

Özenle yarına sakladığınız bir sarı lira gibi ömrünüz; vakti gelip sandıktan çıkardığınızda bir de bakıyorsunuz ki, tedavülden kalkmış...

* * *

Jorge Luis Borges'in derlediği Babil kitaplığında Papini'nin "Ödenmeyen Gün" adlı bir öyküsü vardır. Güzel bir prensesin başından geçenleri anlatır:

22 yaşındayken bu prensese bir beyefendi sürpriz bir teklifle gelir. Hasta kızı için gençlik yılları aradığını söyler ve "Bana gençliğinizden bir yıl ödünç verirseniz, ömrünüz sona ermeden onu gün gün size geri ödeyeceğim" der.

Prenses henüz o kadar gençtir ki, cömertçe gözden çıkarır bir yılı; ödünç verir beyefendiye... 23 yerine 24 yaşına basar o yıl yasgününde...

Yıllar yılı hatırlamaz verdiği borcu... Ancak ne zaman ki 40 yaşını aşar ve o dillere destan güzelliği bozulmaya yüz tutar; arar beyefendiyi ve 365 günlük alacağını tek tek tahsil etmeye başlar. Özellikle balo günleri, bütün çizgileri yok olmuş bir yüzle ve körpe bir bedenle girer salonlara...

Gece odasına sızmayı başaran aşıkları, geceyarısından sonra yüzünün nasıl kırıştığını hayretle gözlerler... Her gençleşmenin ardından uyanış anı daha acı verici olur. Çünkü yaşı ilerledikçe, o hali ile 23 yaşı arasındaki fark daha da açılır. Fark açıldıkça "bir gün, bir saat, bir an olsun" gençlik aşısını tatmak daha güzel gelir.

Ancak sayılı gün çabuk geçer. Kalan günlerini hoyratça harcayan prenses, geri isteyebileceği sadece bir günü kaldığını fark eder: "Bir günlük ışık, sonra sonsuza dek karanlık...!"

Ateşli bir sevgilinin bütün bedenini okşaması için o tek günü özenle saklar. Bu son yaşam parasını harcamak için çılgınca bir istek duysa da kıyamaz bir türlü...

Nihayet evine gelip, öyküsünü dinleyen ve dizlerine kapanarak gençliğinin son gününü kendisiyle geçirmesi için yalvaran bir adamın teklifini kabul eder.

"O gün" geldiğinde adam, en şık elbisesi ve titreyen yüreğiyle açar bahçe kapısını... Kadının villasına girer, iki kişilik hazırlanmış masa-

da mumların yandığını görür. Bir süre bekledikten sonra meraklanıp prensesin kapısını tıklatır. Yanıt gelmeyince açıp girer. Dört bir yana savrulmuş görkemli giysilerle dolu odada prenses aynanın karşısında bir kanepeye uzanmıştır. Yüzü bembeyazdır. Gençliğinin dönmesini beklerken son nefesini vermiştir prenses.... Adam bu ani ölümün nedenini yerde bulduğu mektupta okur. Satırlar, borçlu beyefendiye aittir:

Soylu prenses...! Size borçlu olduğum son gençlik gününü geri veremeyeceğim için çok üzgünüm. (..) En derin bağlılığımla..."

* * *

Erikler, kirazlar, çileklerle çıkageldi mi Haziran, pupa yelken kıpırdanır içim...

Saçlarını ılık rüzgarlara salıp uzak başkentlere spor arabalar süren coşkulu kadınların şarkılarını dinlerim Haziranda... Ardında veda mesajları bırakarak hep ertelediği düşlerinin peşisıra yüksek dağlara tırmanan öfkeli kadınların öykülerini okurum. Ve geleceğe ödünç verdiğim yaşanmamış günlerimin yasını tutarım sessiz sedasız...

Yaşam... o hepimize borçlu olan hergele, öder inşallah bir gün hesabını...

...yaşarız erteleddiklerimizi, 'gençliğimizin son günü' çalınmadan elimizden...

Susurluk'un Medya Perdesi

"Uyuşturucudan Susurluk'a" dizisine devam ederken, Susurluk'la ilgili olarak basında çıkan yazılara bir göz gezdirmenin faydalı olacağını, hafızamızı tazeleyeceğini düşündük.

Susurluk'la ilgili bütün yayınlara bu sayfada yer vermek mümkün değildi. Bu sebeple yankı bırakan belli başlılarını seçtik.

Şimdi Susurluk sahnesinde dolaşıp, medya perdesine göz atalım:

Perinçek'ten MİT Raporu

21 Eylül 1996 tarihinde İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek, düzenlediği basın toplantısında kamuoyuna *"MİT Raporu"* olarak sunduğu bir raporu açıklamıştır.

Raporda; Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından PKK ve DEV-SOL'a karşı faaliyetler için kullanılmak üzere bir grup oluşturulduğu, bu grup mensuplarının genellikle eski Ülkücü'lerden teşekkül ettiği öne sürülmüştür.

Rapordaki iddialara göre grup doğrudan Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın bilgisi dahilinde, Em. Gn. Md. Müşaviri Korkut Eken ve Em. Gn. Md. Özel Harekat Daire Başkanı İbrahim Şahin'e bağlı olarak faaliyet göstermektedir.

Raporda, Em. Gn. Md. Özel Harekat Daire Bşk.lığında görevli polis memurları Ayhan Akça, Ziya Bandırmalıoğlu ve Semih'in bu grupla birlikte çalıştığı sözkonusu grubun sivil üyelerine Em. Gn. Md.'ce *"Polis"* hüviyeti ve *"Yeşil Pasaport"* verildiği belirtilmiştir.

Rapora göre, bahsigeçen grup, karşı faaliyetlerde bulunma görünümünde Almanya, Hollanda, Belçika, Macaristan ve Azerbaycan'a gidip gelmekte, uyuşturucu kaçakçılığı, büyük miktarlarda haraç alma gibi kanunsuz faaliyetlerde bulunmaktadır.

Abdullah Çatlı'nın oluşturduğu iddia edilen bu grup içinde en önemli isimler Haluk Kırcı, Abdurrahman Buğday, İbrahim Sungur ve Sami Hoştan'dır (Arnavut Sami).

Bu grubun eylemlerinin, devlet üniformasının koruması altında yürütülen uyuşturucu kaçakçılığı, çok büyük meblağlardaki çıkar ilişkileri ve cinayetler zincirinin bir halkasını oluşturduğu iddia edilen raporda, grubun faaliyetlerinin önlenmemesi halinde bu ekibin gelecekte siyasi cinayetlere de tevessül etmesinin mümkün olduğu vurgulanmaktadır.

Raporda son olarak, sözkonusu grubun Askar Simitko ve Lazım Esmaeili adlı İran asıllı uyuşturucu kaçakçıları ile Tarık Ümit'in kaçırılması olaylarına da karıştıkları iddia edilerek, Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. Tansu Çiller'in de bu grubun varlığından ve faaliyetlerinden haberdar olduğu öne sürülmektedir.

Kaza

03 Kasım 1996 tarihinde, saat 19:30 sıralarında, aşırı süratli bir şekilde yol alan 06 AC 600 plakalı Mercedes otomobil, Balıkesir'in Susurluk ilçesi yakınlarında 20 RC 721 plakalı kamyona arkadan çarptı.

Mercedes otomobil içinde bulunan Emniyet Müdürü Hüseyin Kocadağ, kamuoyunda çeşitli suçların sanığı olarak tanınan, Mehmet Özbay adına düzenlenmiş sahte bir kimliği bulunan Abdullah Çatlı ve beraberlerindeki Melahat Özbay sahte kimlikli Gonca Us hayatlarını kaybettiler.

Otomobilin sahibi gözüken DYP Şanlıurfa milletvekili Sedat Bucak ise yaralandı, müteakiben sağlığına kavuştu.

Otomobilin bagajında;

1 adet Saddam marka 14'lü tabanca,

1 adet 9 mm'lik Sig Sauer marka tabanca,

2 adet Baretta marka 9 mm çapında tabanca,

1 adet 22 kalibrelik Baretta tabanca,

2 adet MP-5 makineli tabanca, bu tabancalara ait 9 adet şarjör (1'i MP-5 şarjörü),

177 adet mermi,

2 adet dinleme cihazı,

1 adet Mehmet Özbay adına düzenlenmiş yeşil pasaport,

Çok sayıda polis kimlik kartı,

Uluç Gürkan'ın 06 EMR 15 no'lu araca ait 10070 no'lu Meclis Giriş Kartı

06 NUL 63 no'lu saç araç plakası bulundu.

Bulunan silahlardan Sig Sauer marka olanı Sedat Bucak adına, iki adet 9 mm Baretta marka olanları ise Mehmet Özbay ve Hüseyin Kocadağ adına ruhsatlı olup, diğerlerinin ruhsatsız olduğu tespit edilmiştir.[1]

INTERPOL Dairesi'nin, iki MP-5 silahın Emniyet'e kayıtlı olduğunu belirttiği ve 22 kalibrelik Baretta marka tabancanın ise, üretici firma tarafından İsrail'e satıldığının belirlendiği yolunda haberler çıkmıştır.[2]

Bu kaza, aynı aracın içinde bulunan kişilerin konumu nedeniyle kamuoyunda büyük yankılar uyandırmış, yazılı ve görsel medya tarafından sürekli gündemde tutularak, devlet içinde bir çetenin varlığı yolunda bazı iddiaların da ortaya atılmasına neden olmuştur.

Kaza meydana gelmeden evvel, Doğu Perinçek'in kamuoyuna "*MİT Raporu*" olarak sunduğu raporun muhteviyatı; kaza sonrası gelişmeler ve açıklamalarla da birleştirilerek, iddiaların temelini oluşturmuştur.[3]

Bu raporda belirtilen iddialara, kazadan sonra Cumhuriyet Gazetesi'nde "*MİT Raporu Doğrulandı*" başlığıyla yerverilmiş-

1- Hürriyet Gazetesi, 14.11.1996
2- Milliyet Gazetesi ve SabahGazetesi, 18.12.1996
3- Hürriyet Gazetesi, 22.09.1996
4- Cumhuriyet Gazetesi, 06.11.1996

tir.[4]

Perinçek ise, 03.10.1996'da Başbakan Yardımcısı Çiller ve İçişleri Bakanı Ağar'ın örgüt kurarak suç işledikleri gerekçesiyle TBMM'ye başvuruda bulunmuştur.[5]

Ağar'la Buluşma

Kazadan sonra medyada ortaya atılan bir iddia, Ömer Lütfü Topal'a ait kumarhanelerin satın alınması ile ilgili pazarlık ve kazada ölen Çatlı'nın yanısıra Bucak ve Ağar'ın, 29 Temmuz 1996 tarihinde gerçekleşen Topal Cinayeti ile ilgileri olabileceği konularını içermektedir.

Konu ile ilgili olarak Cumhuriyet Gazetesi'nde çıkan habere göre, Bucak, Kocadağ ve Çatlı'nın kazadan önce Kuşadası'nda, "Princess Hotel"de kaldıkları ve aynı yerde Mehmet Ağar ile bir görüşme yaptıkları iddia edilmiştir.

Haberde, Sedat Bucak'ın sözkonusu otelde 6 oda ayırttığı, odaların üçünde Bucak, Çatlı ve Kocadağ'ın, diğer üçünde ise Alaattin Çakıcı ve "adamlarının" kaldığı ifade edilmiş, aynı tarihlerde kızının kaplıca tedavisi için sözkonusu otelde bulunan Mehmet Ağar'ın bu kişilerle buluştuğu öne sürülmüştür.[6]

Bu seyahatle ilgili olarak Hürriyet Gazetesi'nde çıkan haberde ise, Bucak'ın Topal'a ait kumarhaneler zincirini satın almayı planladığı, bu pazarlık için Kocadağ'a hakemlik teklif edildiği, Çatlı'nın ise 3 milyon dolar komisyon karşılığı devreye sokulduğu iddialarına yerverilmiştir.[7]

Aynı haberde Çatlı'nın, satış işleminin gerçekleşmesini müteakip komisyonunu aldıktan sonra, Mehmet Özbay adına düzenlenmiş pasaportla ülkeyi terketmeyi planladığı belirtilmiştir.

Bu gelişmeler sonrasında Mehmet Ağar 08 Kasım 1996'da

5- Milliyet Gazetesi, 05.11.1996
6- Cumhuriyet Gazetesi, 07.11.1996
7- Hürriyet Gazetesi, 06.11.1996

görevinden istifa etmiştir.

Yılmaz'da Belgeler

Anavatan Partisi Genel Başkanı Mesut Yılmaz, sözkonusu kazada yeralan Çatlı, Kocadağ ve Bucak'ın kumarhaneleri ele geçirmeye yönelik bir plan yürüttüklerini iddia etmiş, bu iddialarını Kanal D'de yayınlanan *"Arena"* programında dile getirmiştir.[8]

Elinde bu konuda bazı belgeler bulunduğunu söyleyen Yılmaz'ın iddialarına göre;

a) Ömer Lütfü Topal, 28 Temmuz 1996'da Özel Tim mensupları tarafından öldürülmüş, haklarında soruşturma açılan bu polisler daha sonra Sedat Bucak'a koruma olarak verilmiştir. Bu bilgiler devletin ilgili birimlerinde mevcuttur. Özel Tim mensubu üç polisin ifadelerinin video kaydı bu iddiayı teyid eder niteliktedir.

b) Topal'ın ölümünden sonra kurulan çete, kumarhanelerin değerini düşürmeyi amaçlamıştır. Önce kumarhanelerin Avrupa ve ABD'de olduğu gibi Türkiye'nin üç bölgesinde toplanacağı açıklanmış, ardından İçişleri Bakanlığı'nın bir kararı ile 20 Eylül 1996'da Türklerin kumarhanelere girişi yasaklanarak, kumarhaneler gelir kaybına uğratılmıştır.

c) Değeri düşen kumarhaneleri satın almak için mafya devreye girmiş, bazı politikacıların bilgisi dahilinde kumarhanelerin taşınması düşünülen Kuşadası'nda arazi gezilmiştir. Kumarhane pazarlığı yapan Çatlı, Kocadağ ve Bucak ta bu tip bir gezi sonrasında 03 Kasım 1996 tarihinde Susurluk'ta kaza yapmışlar, bu kazada Çatlı ve Kocadağ ölmüş, Bucak ise yaralanmıştır.

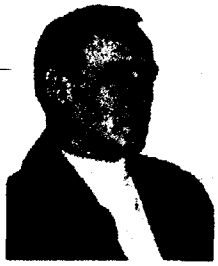
Yılmaz, bu olayları, devletin üst kademelerinde bulunan kişileri haberdar etmeksizin yapmanın mümkün olmadığını da eklemiş, siyasi sorumluluğu olan kişilerin bu cinayetin emrini verdiğini, en azından bu konuda bilgi sahibi olduklarını iddia etmiştir.[9]

Yılmaz, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ile yaptığı görüşmede bazı bilgiler verdiğini ve Başbakan Erbakan'a soruş-

8- Hürriyet Gazetesi, 15.11.1996, Yeni Yüzyıl Gazetesi, 15.11.1996 ve Arena Programı, Kanal D, 14.11.1996

9- Milliyet Gazetesi, 15.11.1996

turmanın başlatılması için Cumhurbaşkanlığı makamından gerekli talimatın verilmesi gerektiğini anlattığını açıklamıştır.

Çakıcı'yla Barışma Toplantısı

Diğer bir iddia, Çatlı, Kocadağ ve Bucak'ın, Alaattin Çakıcı ile buluştuklarıdır. Buluşmanın amacı olarak, eşi Uğur Çakıcı ile ilişkisi olduğu söylentisi nedeniyle Hüseyin Kocadağ'ı öldürme kararı alan Çakıcı ile Kocadağ'ın barıştırılma girişimi gösterilmiştir.[10]

İddiaya göre, Kocadağ, Çakıcı ile barışma talebini Bucak'a iletmiş, Bucak ise, birlikte uyuşturucu işi yaptıkları Çatlı'dan aracılık yapmasını istemiştir. Tevfik Ağansoy'un öldürülmesi eylemini Çatlı aracılığıyla gerçekleştiren Çakıcı bu talebi kabul etmiştir. İddiada, PKK'nın uyuşturucu ticaretinin Bucak aşireti tarafından durdurulduğu, bu işi devlet adına Bucak'ların yaptığı, uyuşturucunun taşınması için devreye Kocadağ'ın sokulduğu, Avrupa'da yapılacak dağıtım işi için devlet koruması altındaki Çatlı'nın devreye girmesinin planlandığı, Behçet Cantürk ve Savaş Buldan cinayetlerinde rol aldığı öne sürülen Çatlı'nın bu cinayetler nedeniyle hem Çakıcı, hem de Kocadağ nezdinde itibarının yüksek olduğu belirtilmiştir. Dolayısıyla iddiaya göre, kaza gerçekleşmeseydi, barışmaları sağlanan Kocadağ ve Çakıcı ile birlikte uyuşturucu trafiğini yöneten kişiler belirlenmiş olacaktı.

Yılmaz'a Yumruk ve Karşı İddialar

Mesut Yılmaz, 23 Kasım 1996'da Budapeşte'ye yaptığı ziyaret sırasında, eski Ülkücü İsmail Koçkaya ile iltisaklı olduğu iddia edilen Veysel Özerdem tarafından, saldırıya uğramıştır.

Bürosunun devlet tarafından dinlendiğini de iddia eden Yılmaz, Çatlı ile gerçek kimliğinden ve faaliyetlerinden haberdar olarak hiçbir zaman görüşmediğini açıklarken, Bucak ise, HBB televizyon kanalına verdiği mülakatta bunun doğru ol-

10- Yeni Günaydın Gazetesi, 06.11.1996 (Benzer iddialar Milliyet Gazetesi'nin 05.11.1996 tarihli nüshasında da yeralmıştır.

11- **"Onda On"** Programı, HBB Televizyon Kanalı, 21.11.1996

madığını ve ANAP'lıların Çatlı ile yakın ilişki içinde olduklarını öne sürmüş, Yılmaz'ın da Çatlı ile telefon görüşmelerine şahit olduğunu söylemiştir.[11]

Programa telefonla katılan Haluk Kırcı da geçtiğimiz yıl Ankara'da ölen eski Ülkücü Ümit Ölmez'in, ANAP Kongresi'ni Mesut Yılmaz adına organize ettiğini öne sürmüştür.

Radikal Gazetesi'nde çıkan bir habere göre, MHP Şanlıurfa İl Başkanı Feridun Öncel, 1994 yılında ANAP'ta çalıştığını, Çatlı ile birlikte, milliyetçi oyları Yılmaz'a kazandırdıklarını, Çatlı'nın ülkücü hareket içinde sözü dinlenen birisi olduğunu, dolayısıyla Çiller'in de, Yılmaz'ın da bir takım işler için ona gittiklerini, Yılmaz'ın Budapeşte'ye çete belgeleri almak için gittiğini, Yılmaz'a saldıran kişinin, aslında kendisine belgeleri vermesini umduğu kişi olduğunu öne sürmüştür.[12]

Sabah Gazetesinde ise, Yılmaz'ın belge olarak takdim ettiği dokümanların gazete kupürü olduğu iddia edilerek, dosyada 28 ayrı başlık altında toplanan 181 sayfalık gazete kupürleri ile Perinçek'in Cumhurbaşkanı Demirel'e verdiği "Yeni MİT Raporu" olarak nitelenen raporun yeraldığı, ayrıca Başbakan Yardımcısı Tansu Çiller hakkında suçlamalar bulunan başvuruların bulunduğu bildirilmiş, dosyanın Başbakanlık Müsteşarı Kadri Keskin'den alınarak açıldığına dair bir tutanak tutulduğu belirtilmiştir.[13]

Metin Günyol'la Görüşme

Kumarhanelerle ilgili bir başka iddia ise, Radikal Gazetesinde yeralmıştır.[14]

Haberde kazada ölen Çatlı ve Kocadağ'ın, aynı kazadan yaralı kurtulan Bucak ile birlikte Yalova'ya giderek, özelleştirme kapsamındaki Türban Tesisleri'ni almak için girişimlerde bulundukları, Bucak'ın bazı "adamları"nın da Balıkesir/Burhaniye'de çoğunluğu iflas eden Banker Atalay'a ait 42.000 m²'lik bir arazi gezdikleri, Çatlı, Kocadağ ve Bucak'ın kazadan önce Marmaris'te

12- Radikal Gazetesi, 18.11.1996
13- Sabalı Gazetesi, 16.12.1996
14- Radikal Gazetesi, 16.11.1996

de konakladıkları, Martı Casino yöneticilerinden, eski MİT mensubu olduğu iddia edilen Metin Günyol ile görüştükleri ve kuracakları kumarhaneler zinciri içinde Günyol'un da yeralacağı belirtilmiştir.

Topal Cinayeti ve Polis Memurları

28 Ağustos 1996 gecesi öldürülen Emperyal Kumarhaneleri sahibi Ömer Lütfü Topal'a yönelik sözkonusu eylemi, evvelce de belirtildiği gibi, Sedat Bucak'ın koruma polisliğine getirilen üç özel tim mensubunun gerçekleştirdiği iddiası ortaya atılmıştır.

Eylemde kullanılan Kaleşnikof marka iki silah üzerinde yapılan incelemelerde, silahların daha evvel başka bir eylemde kulanılmadığı belirlenmiştir.

Üç polis hakkındaki bu iddia üzerine İstanbul Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu, soruşturmanın sürdürülmesi talimatını vermiş, Ercan Ersoy, Ömer Kaplan ve Ayhan Çarkın adlı polisler 04 Ekim 1996 tarihinde gözaltına alınmış, Yazıcıoğlu'nun Emniyet Genel Müdürlüğü'nü haberdar etmesini müteakip, polisler Özel Harekat Daire Başkanı İbrahim Şahin tarafından Ankara'ya götürülmüştür. Susurluk'taki kazanın ardından yapılan araştırmalarda, Bucak'ın üç polisi koruma olarak istediği anlaşılmıştır.[15]

Çarkın'ın Video Kaseti

Milliyet Gazetesi'ndeki bir habere göre, Mesut Yılmaz'ın elinde bulundurduğunu açıkladığı belgelerden biri, sözkonusu üç polisin İstanbul Asayiş Şubesi'nde sürdürülen sorgulamaları sırasında, polislerden Ayhan Çarkın'ın gizli kameranın bulunduğu bir ortamda bütün faili meçhul cinayetleri aldıkları emir üzerine gerçekleştirdiklerini açıkladığı iddiasının dayandırıldığı video kasetidir.[16]

Ancak haberde diğer iki polisin bu suçlamaları reddettikleri de belirtilmektedir. Haberde ayrıca Yılmaz'ın elinde İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Bilgi Ünal'ın üst düzey bir MİT görevlisiyle yaptığı telefon görüşmesinin kasetinin de bulundu-

15- Milliyet Gazetesi, 15.11.1996
16- Milliyet Gazetesi, 07.12.1996

ğu, bu görüşmede Ünal'ın sözkonusu yetkiliye katil zanlısı polislerin serbest bırakılması için Ankara'dan bir bakanla, bir devlet yöneticisinin talimat vererek baskı yaptıklarını söylediği iddiası yeralmaktadır. Bu iddialar üzerine 20 Kasım 1996 günü İstanbul DGM Başsavcılığı, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne bir yazı göndererek Sedat Bucak'ın koruma polisleri Ayhan Çarkın, Ömer Kaplan, Ercan Ersoy, Enver Ulu, Oğuz Yorulmaz ve Mustafa Altınok'un ifadelerini almıştır.

Arena'da Hoştan ve Aliço

Özel Tim mensubu polislerle ilgili olarak Arena programında da bazı iddialar yeralmıştır.[17]

Arnavut Sami lakaplı Sami Hoştan'ın Abdullah Çatlı ile yakın ilişkide olduğu , hatta eski İstanbul Sheraton Oteli kumarhanesinde Topal ve Çatlı ile ortak oldukları öne sürülen programda, cinayetin Topal'ın hisselerini Çatlı'ya satmak istememesinden kaynaklandığı belirtilmiş, şu iddialar üzerinde durulmuştur:

1. Cinayet Hoştan ve Aliço lakaplı Ali Tevfik Bir tarafından planlanmış, cinayeti üç özel tim görevlisinin gerçekleştirmiş, cinayet saatinde "operasyon tamam" konuşmaları kaydedilmiş, arananlar arasında bir de bakanın adına rastlanmıştır.

2. İstanbul Emniyeti özel tim görevlisi üç polis memuru ile birlikte Arnavut Sami ve Ali Tevfik'i gözaltına almış, zanlılar sorgu sırasında cinayeti kabul ederek, bir bakan ve önemli bir siyasetçinin adını vermişler, ifadeler ve gözaltındaki şahısların isimleri Ankara'ya bildirilmiştir.

3. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Halil Tuğ ve 05 Aralık 1996 tarihinde görevden alınan dönemin Özel Harekat Daire Başkanı İbrahim Şahin İstanbul'a giderek gözaltındaki kişileri Ankara'ya götürmek istemişler, 05 Aralık 1996 tarihinde görevden alınan İstanbul Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu bu istemi yerinde bulmadığını belirterek beş kişiyi vermek istemediğini söylemiş, bunun üzerine Mehmet Ağar devreye girerek sözlü talimatla zanlıları istemiştir.

4. Zanlılar Ankara'ya götürülmüş ve özel tim görevlileri

17- Arena Programı, Kanal D, 05.12.1996 ve Cumhuriyet Gazetesi, 07.12.1996

Bucak'ın koruması olarak görevlendirilmiştir.

Programda, ayrıca, Topal cinayeti zanlılarının "önemli bir siyasetçinin eşini" azmettirici olarak gösterdikleri, emri Özer Çiller ve Mehmet Ağar'dan aldıklarını itiraf ettikleri öne sürülmüştür.

Ilıcak Savunuyor

Bu iddialarla ilgili olarak Akşam Gazetesi'nde Nazlı Ilıcak imzalı çıkan bir makalede, Susurluk kazası ile Ömer Lütfü Topal cinayetinin irtibatlandırılmasının ancak üç özel tim görevlisinin aynı zamanda Bucak'ın korumaları olması ile izah edilebileceği, ancak üç görevlinin teslim tutanağında Çarkın, Yorulmaz ve Ersoy'un Topal cinayeti ile illiyetlerinin bulunmadığının ifade edildiği, dolayısıyla iki olay arasında irtibatın koptuğu belirtilmektedir.[18]

Ilıcak, bu olaylar arasında irtibat olduğuna dair iddiaların gerçekle alakası olmadığını, görevlilerin sorgulanmaları sırasında Topal cinayeti ile ilgileri olduğuna dair bir kanaatin oluşmadığını, Sami Hoştan'ın olay sırasında İzmir'de, Ali Tevfik Bir'in ise kumarhanede olduklarını kanıtladıklarını, Çarkın'ın itiraflarının ise, kendisine Behçet Cantürk'ten Savaş Buldan'a kadar çok sayıda isim sayılınca, içine sindiremeyip, öfkeye kapılarak, tüm bu cinayetleri kendilerinin gerçekleştirdiğini söylemesinden kaynaklandığını açıklamaktadır.[19]

Ilıcak, bir başka makalesinde ise, İbrahim Şahin'i bir kahraman olarak tanımlamıştır.[20]

İmza Ağar'ın, Parmakizi Çatlı'nın

13 Aralık 1996'da Jandarma Kriminal Dairesi, Abdullah Çatlı'ya silah taşıma izni belgesinin altında bulunan imzanın Ağar'a ait olduğunu açıklamış, 14 Aralık 1996 tarihinde ise, Topal cinayetinde kullanılan Kaleşnikof marka silahlar üzerinde yapılan incelemede, silahlardan birinde Şahin Ekli adlı şahsa ait parmak izine rastlanmıştır. Bu parmak izi, Abdullah Çatlı'nın Şahin Ekli ve Mehmet Özbay adına alınan parmak izleriyle kar-

18- Akşam Gazetesi, 13.12.1996
19- Benzer iddialar Tempo Dergisi'nin 25.12.1996 tarihinde çıkan 52. sayısında da belirtilmiştir.
20- Akşam Gazetesi, 12.12.1996 ve Sabah (Mehmet **Altan**'ın makalesi), 17.12.1996
21- Milliyet Gazetesi, 14.12.1996

şılaştırıldığında, aynı olduğu görülmüş ve Çatlı'nın Topal cinayetinde rol aldığı kanaati kuvvetlenmiştir.[21]

Ancak basında Topal cinayetinin 4.5 ay evvel işlenmiş olmasına rağmen, parmak izlerinin kime ait olduğunun tespitinin neden bu kadar geciktiği sorusu yeralmıştır. Tartışmalar ve iddialar bu aşamada zanlıların Ankara'ya kimin talimatı ile getirildikleri konusu üzerinde yoğunlaşmış, ANAP Trabzon milletvekili Eyüp Aşık, 16 Aralık 1996'da, bu talimatın Ağar tarafından verildiğini bildiğini, faili meçhul cinayetlerin Çatlı'ya, olayların siyasi boyutlarının ise gözden çıkarılan Mehmet Ağar ve Sedat Bucak'a yüklendiğini açıklamıştır.[22]

Ağar ise 17 Aralık 1996 tarihinde yaptığı açıklamada bu talimatı kendisinin verdiğini, ancak önerinin, özel tim görevlileriyle ilgili kendisine bir ihbar geldiğini söyleyen dönemin İstanbul Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu'ndan geldiğini söylemiştir.[23]

Komisyon Başkanı Elkatmış

Bu arada TBMM'de oluşturulan Susurluk Araştırma Komisyonu Başkanı Mehmet Elkatmış, üç özel tim görevlisinin ifade tutanaklarının komisyonda 17 Aralık 1996 tarihinde değerlendirileceğini, ayrıca MİT ve Genelkurmay Başkanlığı'ndan da bazı belgelerin gönderilmesini beklediklerini söyleyerek, komisyondan belge sızdıranların ortaya çıkarılması için Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunulduğunu eklemiştir.[24]

Haberde, değerlendirmeye tabi tutulan üç özel tim görevlisinin ifadelerinin, İstanbul değil Ankara'da yapılan sorgularında verdikleri ifadeler olduğunun tahmin edildiği belirtilmiştir.

Sonuç olarak, 7 Ocak 1997 tarihinde ifadeleri alınan ve Topal cinayetine adları karışan Özel Tim mensubu polislerden Ayhan Çarkın, Ercan Ersoy ve Oğuz Yorulmaz 13 Ocak 1997

22- Milliyet Gazetesi, 17.12.1996
23- Radikal Gazetesi, 18.12.1996
24- Cumhuriyet Gazetesi, 17.12.1996

tarihinde tutuklanmış, DGM'ye ifade vermeyen İbrahim Şahin'in ise 20 Şubat 1997 tarihinde yurtdışına kaçtığı ileri sürülmüştür.

Bu arada, cinayetten sonra Ömer Lütfü Topal'ın üzerinde bulunan ve ailesine teslim edilen Rus diplomatik pasaportu ile ilgili bazı iddialar da gündeme gelmiştir. Sabah Gazetesi'nde yayınlanan Fatih Çekirge imzalı bir makalede Topal'ın Rus diplomatik pasaportu ile birçok şey yapabileceği, örneğin aranmadan istediği ülkeye girebileceği, istediği eşyayı rahatlıkla taşıyabileceği belirtilmekte, bu tip pasaportun taklit edilmesinin çok zor olduğu eklenmektedir.[25]

Makalesinde, Çatlı'nın cinayet silahı üzerindeki parmak izi ile Topal'ın Rus diplomatik pasaportunun olaydan yaklaşık 4.5 ay sonra ortaya çıkmasına işaret eden Çekirge, şu soruları sormuştur:

1. Çeçen ve Rus mafyası aracılığıyla Türkiye üzerinden yapılan altın, döviz ve nükleer madde kaçakçılığı iddialarının Topal'la bir ilgisi var mıydı?

2. Acaba Çeçen ve Rus mafyasının kara parası Topal'ın kumarhanelerinde aklanıyor olabilir mi?

Diplomatik Rus Pasaportu

Çekirge, bu gelişmelerden sonra şöyle bir senaryo üretilmenin mümkün olduğunu ifade etmiştir: *"Devlet ya da siyasi otoriteyi kullanabilen birilerinin de içinde bulunduğu veya dolaylı bağlantısı olduğu bir grup, PKK'ya karşı yürütülen mücadele sırasında Topal'ın durumunu finans bağlantısı açısından dikkatle izliyorlar. Senaryolara ve iddialara göre, Topal'la PKK arasında bir finans bağlantısı kuruluyor. Ve de finans bağlantısının kesilmesi isteniyor. Bu finans hattının kesilmesine karar verildikten sonra 'Birileri' Topal'la bağlantı kurup, kumarhanelerini satın almak istiyor. Topal buna karşı çıkıyor. Ve öldürülüyor."*

Çekirge, bu ihtimali belirttikten sonra şu soruyu sormuştur: *"Acaba Topal'ı öldürenler, onu yalnızca devlet adına mı öldürdüklerini zannediyorlardı?"*

15.12.1996 tarihinde, Topal'a ait Rus diplomatik pasapor-

25- Sabah Gazetesi, 15.12.1996

tunun Türkmenistan Devlet Başkanı Niyazov tarafından verildiği ortaya çıkmış, Niyazov'un bu pasaportu veriş sebebinin ise, bu ülkeye yaptığı yatırımlar (iki otel ve kumarhane) olduğu ifade edilmiştir.[26]

Aynı ülkede makarna fabrikası olan ve kırmızı pasaport sahibi Bekir Okan Türkmenistan'ın ülkeye yatırım yapan 40 kadar Türk işadamına kırmızı pasaport verdiğini söylemiştir. Ömer Lütfü Topal'ın oğlu Murat Topal 16.12.1996 tarihinde, cinayetten sonra kendilerine teslim edilen pasaportu, Sarıyer Başsavcısı Veli Engin Arslan'a teslim etmiş ve hem Sarıyer Adliyesi'nde, hem de DGM'de ifade vererek, pasaportun Niyazov tarafından verildiğini doğrulamıştır.[27]

Rusya Federeasyonu Büyükelçiliği yetkilileri ise, sözkonusu pasaporttan habersiz olduklarını, yurttaşı olanlar dışında kimseye pasaport vermediklerini, ancak SSCB'nin dağılmasından sonra bağımsızlığını kazanan cumhuriyetlerin Sovyet pasaportu kullandıkları, Topal'ın da büyük olasılıkla bu tür bir pasaport taşıdığını söylemişlerdir.[28]

Son Havadis Gazetesi'nde çıkan bir haberde ise, Topal'a ait Rus diplomatik pasaportunun ortaya çıkmasıyla, kamuoyunun Türk yeraltı dünyası ve PKK-KGB ilişkisine endekslendiği iddia edilmiştir.[29]

Adının açıklanmasını istemeyen bir uzmanın ifadelerine dayandırılan haberde, bir Türk vatandaşının üstünde Rus diplomatik pasaportunun çıkmasının başlıbaşına bir sorun yaratabileceği, diplomatik pasaportun parayla satın alınamayacağı, sahtesini yaptırmanın kolay olmadığı, bu tip bir pasaportun bir Türk vatandaşının üzerinde, hem de yeraltı dünyasının liderlerinden biri konumundaki Ömer Lütfü Topal'ın üzerinde çıkması halinde, olayın uluslararası siyasete taşınacağı, muhtemelen olayın uluslararası yeraltı güçlerinin kapışmasından kaynaklandığı, Topal'ın PKK ile olan ilişkisinin bilindiği, dolayısıyla PKK'nın Türkiye'de kumar ve uyuşturucu mafyasına el attığı,

26- Sabah Gazetesi, 16.12.1996
27- Sabah Gazetesi, 16.12.1996
28- Cumhuriyet Gazetesi, 17.12.1996. (Not: Aynı haberde Rusya Federasyonu'nun da halen Sovyet pasaportu çıkardığı ve bir ay önce başlatılan bir uygulama ile şu aşamada yalnızca Rus diplomatları için Rus pasaportu verilmeye başlandığı belirtilmiştir.
29- Son Havadis Gazetesi, 17.12.1996

bunu da KGB'nin desteğiyle yürüttüğü varsayımının üretilebileceği, soruşturmanın Topal'ın bu pasaportu nasıl elde ettiği yönünde geliştirilmesi halinde PKK başta olmak üzere yeraltı dünyasının büyük bir darbe alacağı, yeraltı dünyasını yönlendiren gizli servisler ve karşı gizli servislerin Türkiye'de estirdiği terörün sona ereceği iddia edilmektedir.

Abdullah Çatlı Kronolojisi

Yeni Yüzyıl Gazetesi'nde Abdullah Çatlı'nın kronolojisi başlığı altında, Çatlı'nın faaliyetleri hakkında iddiaları da içeren bir metin yayınlanmıştır.[30]

Buna ve diğer basın haberlerine göre kronoloji şöyle biçimlenmiştir: (Ayrıca diğer gazetelerden alınan iddialar da bu kronolojiye eklenmiştir.)

• 1956: Nevşehir'de doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Nevşehir'de tamamladı.

• 1973: Meral Çatlı ile evlendi.

• 1974: Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'ne girdi.

• 1977: Eski MHP'li Ali Yurtaslan'ın iddialarına göre Ankara'da kahve tarama timleri oluşturdu.

• 1977: Aynı kişinin iddialarına göre Ülkü Ocakları Ankara Şubesi Başkanlığı yaptı ve Ülkücü militanlara silah ve TNT sağladı.

• Ocak 1978: Gene A. Yurtaslan'ın iddialarına göre, Ülkü Ocakları Ankara Şube Başkanı iken Bahçelievler-Emek bölgesinde birkaç cinayet işledi.

• 16 Mart 1978: İ.Ü Eczacılık Fakültesi önünde öğrencilerin üzerine patlayıcı atılmasıyla meydana gelen katliamda kullanılan TNT'leri A.Çatlı'nın sağladığı iddia edildi (A. Yurtaslan).

• 1978: Muhsin Yazıcıoğlu Başkanlığındaki Ülkü Ocakları'nın 2. Başkanlığına getirildi.

• 25. Ağustos 1978: Sakarya'da Nevzat Bor ve Balgat katliamı sanıklarından Mustafa Pehlivanlı ile beraber yakalandı. Gayrettepe'de serbest bırakıldıkları, Ankara'ya dönerken, tekrar ya-

30- Yeni Yüzyıl Gazetesi, 26.11.1996

kalandıkları, bunun üzerine Muhsin Yazıcıoğlu'nun şubeye telefon ederek tehdit ettiği ve Çatlı'nın serbest bırakıldığı iddia edildi. (A. Yurtaslan)

•Ekim 1978: 7 TİP'linin öldürüdüğü "Bahçelievler Katliamı"nın sanığı olarak gıyabında yargılandı.

•2 Kasım 1978: İstanbul Sağmalcılar Cezaevi'nden gerçekleştirilen firarı Çatlı'nın organize ettiği ileri sürüldü (A. Yurtaslan)

•Şubat 1979: Abdi İpekçi'yi öldüren Mehmet Ali Ağca'nın cebinden Mehmet Özbey yazılı bir kağıt çıktı. Ağca son açıklamalarında cinayeti işledikten sonra Çatlı'nın evinde saklandığını söyledi.

•1978-79: Cezaevinden kaçan Ülkücülerin doğrudan ÜGD Genel Merkezi'ne geldiği, Çatlı'nın onlara kalacak yer sağladığı iddia edildi (A. Yurtaslan)

•1978-79: İstanbul'a gittiğinde, burada birkaç tane kaçakçı ve kuyumcuyu soydurduğu iddia edildi. Ancak soygunları yaptırdığı kişi olduğu öne sürülen Gabriyel Aktürk, adını vermedi. (Yurtaslan)

•11 Ağustos 1980: Ağca'ya yurtdışına kaçması için Faruk Özgün adına düzenlenmiş sahte pasaport sağladı. (Uğur Mumcu, Papa-Mafya-Ağca adlı kitabı.)[31]

•1980: 12 Eylül darbesinin ardından yurtdışına kaçtı.

•27 Ekim 1980: Ağca İsviçre'de Ömer Bağcı ile buluştuğunda buraya Mehmet Şener ve Oral Çelik ile birlikte Çatlı'nın da geldiği sanılıyor. (Uğur Mumcu)

•Mayıs 1981: Papa suikastinin planlanmasına adı karıştı.

•1981: Oral Çelik ve Mehmet Şener ile birlikte İsviçre'ye yerleştiği ve uyuşturucu ticaretine başladığı öne sürüldü.[32]

Yeni Yüzyıl Gazetesi'nin İsviçre uyuşturucu Madde Bürosu dedektifi P. Buschaue'nin raporuna dayandırdığı haberde, Çatlı, Çelik ve Şener'in Türk kökenli sağ siyasi görüşlü ve İslam dinine mensup kişilerle bir uyuşturucu kaçakçılığı çetesi

31- Yeni Yüzyıl Gazetesi'nde bu iddiayı Ağca'nın **"Benim Gerçeğim"** adlı kitabında teyid ettiği ve **"Çatlı bizim şefimizdi"** ifadesini kullandığı belirtilmektedir. (Yeni Yüzyıl Gazetesi, 21.11.1996)

32- Yeni Yüzyıl Gazetesi, 29.11.1996

kurduğu, Çatlı'nın liderliğindeki çetenin dernek lokallerinde ve camilerde, zaten iyi örgütlenmiş olan ve sağ görüşe sahip Türk kültür derneklerinde yuvalandıkları iddia edilmiştir.

Çetenin üyeleri olarak şu isimler sayılmıştır:

•Abdullah Çatlı (25 Nisan 1956 Nevşehir doğumlu, Hasan kod adlı),

•Hasan Hüseyin Şener, Oral Çelik (1959 doğumlu, Atilla kod adlı),

•Nuri Aydın (01 Mart 1943 doğumlu, Cemal kod adlı),

•Mehmet Şener (03 Şubat 1956 doğumlu, halen tutuklu),

•Mehmet Bülbül (01 Temmuz 1947 doğumlu),

•Fuat Koçal (01 Nisan 1944 doğumlu, halen tutuklu),

•Şeref Benli (05 Ocak 1960 doğumlu, halen tutuklu),

•Nevzat Bilecen (03 Nisan 1950 doğumlu, halen tutuklu),

•Necmettin Sönmezcan (02 Nisan 1953 doğumlu, halen tutuklu),

•Rıfkı Arda (05 Nisan 1962 doğumlu, halen tutuklu),

•Guido Lentini (Çetenin tek Türk olmayan ismi, 16 Haziran 1934 doğumlu, halen tutuklu).

Raporda şu ana kadar yapılan tahkikatlardan çıkarılan sonuca göre, çetenin İsviçre'ye en azından 4 kg. eroin soktuğu, ilk sevkiyatın 1982 yılında İstanbul'da Hasan Hüseyin Şener'den aldığı 1 kg. eroini İsviçre'ye getiren Nevzat Bilecen kanalıyla gerçekleştiği, 1984 yılının sonlarından itibaren sevkiyatlarda Şeref Benli ve Fuat Koçal'ın kullanılmaya başlandığı, Nevzat Bilecen'in Nisan 1984'te İsviçre'ye soktuğu 3 kg. eroinin Guido Lentini tarafından İtalya'daki eroin alıcılarına satıldığı, örgütün Yugoslavya, İtalya, Fransa, Federal Almanya, Avusturya, Lichtenstein ve İsviçre'deki şahıslarla ilişkide olduğu belirtilmiştir.

•22 Şubat 1982: Ülkücü arkadaşı Mehmet Şener ile birlikte Nevşehir Valiliği'nden alınmış pasaportla Zürih'te gözaltına alındı. İki gün gözaltında tutuiduktan sonra serbest bırakıldı.

•1982-84: İddialara göre, ASALA'ya karşı yürütülen bir dizi operasyonda devlet adına görev aldı. Tempo dergisinde Çatlı'nın Asala operasyonuna katılması iddiasıyla ilgili olarak şu ifadeler

33- Tempo Dergisi, 25.12.1996, Sayı: 52

kullanılmıştır:[33]

"İddialara göre Çatlı'nın 'devlet hizmeti', 80'li yılların hemen başlarında sekiz ay boyunca otuziki ayrı yere çeşitli şiddetlerde bomba atmakla başlıyor. Bu hizmeti karşılığında ayda 6 bin dolar alan Çatlı ve ekibinin Agopyan işiyle 'tetikçi' düzeyinde ilgisi olmadığı da iddialar arasında. Agopyan işinin devlet memurları tarafından yapıldığı ileri sürülüyor. Ancak bunun dolaylı olarak bile açıklanmaması tevazu yüzünden değil, operasyonun pek de övünülecek bir yanı olmamasından. Çünkü Fransa ve İsviçre'de iki kişinin Agopyan zannedilerek 'yanlışlıkla öldürülmesinden sonra, ancak Atina'da devletin namlusu gerçek Agopyan'ı buluyor. Çatlı, bu ilişkiler içinde bir 'tetikçiden' çok, organizasyon yapan, stratejiler geliştiren bir figür, örgütçü bir beyin niteliğinde."

Daha sonraları çeşitli gazetelerde bu iddialara ilişkin başka haberler de çıkmıştır. Posta Gazetesi'nde çıkan bir haberdeki iddialara göre Kenan Evren yurtdışındaki diplomatlarımıza yönelik Asala eylemlerinin durdurulması için MİT'te görevli damadı Erkan Gürvit'i talimat vermiş, Erkan Gürvit "Marsilya" olarak isimlendirilen sözkonusu operasyonun organizasyonu ile ilgili olarak Mehmet Eymür'ü görevlendirmiş, Mehmet Eymür de Abdullah Çatlı-Oral Çelik gibi isimlere çeşitli görevler vermiştir.[34]

Siyah Beyaz Gazetesi ise, Abdullah Çatlı ve Oral Çelik gibi isimleri Asala'ya yönelik operasyonlarda görevlendiren M.G. rümuzlu MİT mensubunun bir dönem MİT Dış İstihbarat Başkanlığı'nda görev yapmış olan Metin Günyol olduğunu iddia etmiştir.[35]

Meral Çatlı, Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede Çatlı'nın Ermenilere karşı 28 eylem yaptığını söylemiş, Türkiye Gazetesi'nde "ASALA'yı Çatlı ve Çelik Bitirdi" başlığıyla çıkan bir haberde ise Abdullah Çatlı'nın yakın bir arkadaşı olduğu iddia edilen Ömer Bekar'ın ifadelerine yer verilerek, Çatlı'nın 1984 yılında ASALA lideri Ara Toranyan'ın arabasına koyduğu bombanın Fransız polisi tarafından son anda etkisiz hale getirildiği, daha sonra kendisinin (Çatlı) düzmece bir uyuşturucu senaryosuyla tutuklandığı öne sürülmüştür.[36]

34- Posta Gazetesi, 27.01.1997
35- Siyah Beyaz Gazetesi, 13.02.1997
36- Son Çağrı Gazetesi, 14.02.1997 ve Türkiye Gazetesi, 09.02.1997
37- Milliyet Gazetesi, 30.01.1997

•1984: Oral Çelik Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede Mesut Yılmaz'ın Abdullah Çatlı ile Brüksel'de yüzyüze görüştüğünü ve Yılmaz'ın Ankara'daki bir kumarhaneye olan yüksek meblağdaki borcunu sildirmek için aracılık yaptığını söyledi.[37]

Oral Çelik sözkonusu ifadesinde Çatlı'nın aynı yıl bir Devlet Bakanı ile İsviçre'de görüştüğünü iddia etmiş, Hasan Celal Güzel ise, aynı komisyona verdiği ifadesinde bu bakanın Ahmet Karaevli olduğunu öne sürmüştür.[38]

•1984: Eroin ve silah kaçakçılığından Paris'te aranmaya başladı.

•1986: Bu suçlardan Paris Mahkemesi'nce gıyabında mahkum edildi. Aynı yılın sonunda Fransa'da yakalandı ve 1988 sonuna kadar burada cezaevinde kaldı.

•1988: Çatlı hakkında Uluslararası Tevkif ve Yakalama Müzekkeresi niteliğindeki "Kırmızı Bülten" çıkarıldı.

•1988: Fransa'da cezasını tamamlayan Çatlı, uyuşturucu kaçakçılığı suçuyla arandığı İsviçre'ye gönderildi, burada da tutuklanarak, cezaevine kondu.

•1989: Eşi Meral Çatlı'nın iddiasına göre, Türkiye ile bağlantı kurarak kendisini kaçırmalarını istedi.

•21 Mart 1990: İsviçre'deki cezaevinden firar etti veya eşi M.Çatlı'nın iddiasına göre kaçırıldı.

•9 Mayıs 1990: Türkiye'ye döndü. 1.5 yıl Bahçelievler'de oturduktan sonra Florya'da bir ev satın alarak yerleşti. (M.Çatlı)

•Haziran 1991: ANAP Kongresi'nde Çatlı ve ekibinin Yıldırım Akbulut adına kuiis faaliyetlerinde bulunduğu, ancak Mesut Yılmaz'a da yardım ettiği, Bahçelievler katliamı sanıklarından Haluk Kırcı ve İstanbul Ülkü Ocakları Eski Başkanı Mehmet Gül tarafından öne sürüldü. Eski ANAP'lı Kültür Bakanı Gökhan Maraş da bu iddialara paralel sözler söyledi.

•13 Ekim 1993: Kıbrıs'ta, eşi Rum olan ve askerlik yapmayı reddettiği için büyük tepki toplayan Salih Askeroğlu hakkında düzenlenen panele İnsan Hakları Derneği üyesi olarak katılan Semra Eker'i Girne'de sorguladığı iddia edildi. Bu sorguda Çatlı'nın Eker'e Eyüp Zafer Gökbilen hakkında ne bildiğini

38- Radikal Gazetesi, 18.02.1997

sorduğu öne sürüldü. Gazete haberlerinde Eker'in Çatlı'yı katıldığı bir düğünün video kasetinin televizyonda yayınlanmasıyla teşhis ettiği, Çatlı'nın sorgu sırasında yeşil askeri bir üniforma giydiği ve belinde tabancası olduğu, Eker'in İstanbul'a döndükten sonra Gayrettepe Telefon Başmüdürlüğü'ne başvurarak telefonunu kapatma talebinde bulunmasına rağmen, kapattıramadığı belirtilmiştir.[39]

•1994: Maliye müfettişi sıfatıyla yalnızca üst düzey devlet memurlarının kullanabileceği yeşil pasaport ve ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nde uzman sıfatıyla silah ruhsatı verildi. Jandarma Kriminal Dairesi, ruhsat alınması için gerekli talimat üzerideki imzanın dönemin Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'a ait olduğunu belirlerken, Mecidiye Karakol Amiri Başomiser Doğan Şimşek, daha evvel Bucak tarafından Abdullah Çatlı'yı gerçek kimliği ile tanımadığı iddia edilen Hüseyin Kocadağ'ın kendilerine ruhsat işlemlerinin hızlandırılması talimatını verdiğini söylemiştir.[40]

•1995: Azerbaycan Cumhurbaşkanı Haydar Aliyev'e karşı darbe girişiminde bulunmak üzere Azerbaycan'a gittiği öne sürüldü.

Askar Simitko ve Lazım Esmaeili adlı İran asıllı uyuşturucu kaçakçıları ile Tarık Ümit'in Kaçırılması olaylarına da karıştıkları iddia edildi.[41]

•1996: Bu yılın başında Çatlı'nın kaleşnikofla öldürülmek istendiği iddia edildi.

•26 Nisan 1996: Çatlı bu tarihte bir suikast sonucu öldürülen ve cinayetinde Çatlı'nın da rolü olduğu sürülen Ömer Lütfü Topal ile birlikte KKTC'ye giriş yapmıştır.

•25 Mayıs 1996: Çatlı ile yakın iş ve dostluk ilişkisi olduğu bilinen Haluk Kırcı ve Drej lakalplı Ali Yasak'ın, bu tarihte kaçırılan Gaziantep Yaprak TV sahibi Mehmet Ali Yaprak'ı kaçıran grubu sevk ve idare ettikleri, Çatlı'nın GSC Tekstil firma-

39- Cumhuriyet Gazetesi, 08.12.1996 (burada ismi S.E. olarak geçmektedir.), Yeni Yüzyıl Gazetesi, 20.12.1996 (burada ismi E.S. olarak geçmektedir)

40- Akşam Gazetesi, 12.12.1996 ve Sabah Gazetesi (Mehmet Altan'ın makalesi) 17.12.1996, Yeni Yüzyıl Gazetesi, 20.12.1996

41- Doğu Perinçek'in kamuoyuna sunduğu rapordan alınmıştır. Ayrıca T.Ümit'in kızı Hande Birinci Abdullah Çatlı'nın Ağar'dan aldığı talimatla dört milyon dolar karşılığında öldürüldüğünü iddia etmiştir (Aktüel Dergisi ve Milliyet Gazetesi, 26.11.1996)

42- Hürriyet Gazetesi, 23.12.1996, Sabah Gazetesi ve Milliyet Gazetesi, 24.12.1996

sındaki ortağı Turgay Maraşlı'nın da adam kaçırma eylemine karıştığı, Bucak'ın Kırcı'ya yataklık ettiği, Yaprak'ın grup tarafından 3 milyon mark karşılığında serbest bırakıldığı öne sürülmüştür. Hakkında "takipsizlik" kararı verilen dosya 20 Aralık 1996 tarihinde yeniden açılmıştır.[42]

•28 Haziran 1996: Ömer Lütfü Topal'ın öldürülmesi olayına karıştığı iddia edildi. 14 Aralık 1996 tarihinde cinayette kullanılan silahlardan birinde Çatlı'nın parmak izine rastlandı.

•07 Temmuz 1996: KKTC'de bir suikast sonucu öldürülen gazeteci Kutlu Adalı'ya yönelik sözkonusu eylemde de Çatlı'nın parmağı olduğu iddia edilmiş, bu iddia Çatlı'nın sözkonusu tarihte Mehmet Özbay sahte kimliği ile KKTC'de olmasına ve Adalı'nın Ülkücülere sert çıkışlar yapan sol görüşlü bir yazar olmasına dayandırılmıştır.[43]

•03 Kasım 1996: Susurluk'ta Hüseyin Kocadağ ve Sedat Bucak'la aynı otomobilde geçirdiği trafik kazasında öldü.

•15 Aralık 1996: Doğu Perinçek tarafından kamuoyuna sunulan raporda, uyuşturucu kaçakçılığı ve gasp yoluyla maddi menfaat elde ettiği iddia edilen Abdullah Çatlı liderliğindeki grubun bir üyesi olarak tanıtılan Özel Harekat görevlisi polis memuru ve aynı kurumun Daire Başkan vekili İbrahim Şahin'in koruması Ayhan Akça'nın adı bir illegal yollardan para sokma eylemine karışmış, Dilek Örnek tarafından yurtiçine getirilen 28 milyar lira değerindeki dövizin Çatlı'nın kumarhane işindeki ortağı ve bazı eylemleri beraber gerçekleştirdikleri öne sürülen Sami Hoştan'a ait olduğu ve paranın uyuşturucu ticaretinden elde edildiği öne sürülmüştür. Bu olay sonrası Dilek Örnek, İranlı Yousef Ghrachehdacho ve Ayhan Akça DGM'ye sevkedilmiş, olayla Sami Hoştan'ın yanısıra 1.5 ton baz morfin operasyonunda yakalanarak cezaevine konan Hurşit Han'ın da ilgisi olduğu iddiaları gündeme gelmiştir. İddialar arasında Ghrachehdacho'nun Hurşit Han'ın kuryesi olduğu, Örnek'in parayı Kürt asıllı K. Veya Y.'den aldığı, İstanbul'da gümrükçü

43- Hürriyet Gazetesi, 22.12.1996
44- Milliyet Gazetesi, 23-24.12.1996

Vahdettin Seylan vasıtasıyla kontrolsüz geçişlerinin sağlandığı. Örnek ve diğer kuryeleri Mehmet ve Abdüllatif Alakel'in karşıladıkları, Ayhan Akça'nın da bazı gelişlerde havaalanında görüldüğü yeralmış, paranın "Özel Harekat Dairesi"ne ait olup olmadığı tartışmaları başlamıştır.[44]

Aydınlık: Bitlis'i ve Ersever'i Çatlı Öldürdü

Aydınlık Gazetesi 1993 yılında bir uçak kazası sonucu ölen Eşref Bitlis'in de Çatlı'nın düzenlediği bir suikast sonucu öldürüldüğünü iddia etmiş, Doğu Perinçek sözkonusu iddiasını TBMM'deki Susurluk Komisyonu'nda da belirterek, Eşref Bitlis'in Türkiye'nin ABD tarafından Orta Doğu ve Kafkasya'da "kriz bölgelerine müdahale gücü" olarak kullanılmasına karşı çıktığı için CIA'nin tertibiyle yokedildiğini söylemiştir.

•Bitlis'le aynı yıl öldürülen Ahmet Cem Ersever'in de Bitlis suikasti hakkında bildiklerini açıklayacağı endişesiyle Çatlı tarafından Başbakanlık poligonunda sorgulandıktan sonra öldürüldüğünü öne süren Perinçek, Uğur Mumcu'nun da K.Irak'ta ABD tarafından kurulması planlanan Kürt devletine karşı çıktığı için yine Çatlı tarafından gerçekleştirilen bir suikaste kurban gittiğini ifade etmiştir.[45]

•Bu iddialar daha sonra "40 Dakika" ve "Teke Tek" programlarında ele alınmış, 40 Dakika programında Mumcu'nun Çatlı hakkında ilk defa tüm iltisakları ve ilişkileri ortaya koyduğu (Mumcu'nun 21 Eylül 1985 tarihli "Çatlı Kim?" başlıklı makalesi) ve dolayısıyla bu kesimin hedefi haline geldiği, ayrıca Abdullah Öcalan hakkında yaptığı araştırmanın boyutlarının endişe yarattığı, "Teke Tek" programında ise, Bitlis'in ölümüne sebep olan kazanın aslında buzlanma sonucu oluşan bir teknik aksaklıktan değil, bir sabotajdan kaynaklanması ihtimalinin yüksek olduğu tartışılmıştır.[46]

•Can Dündar'ın sunduğu bir başka "40 Dakika" programında ise, Özal suikastinde Kartal Demirağ dışında ikinci bir şahsın daha bulunduğu ve bu kişinin eylemi tamamladıktan sonra muhtemelen Demirağ'ı öldürmekle görevlendirildiği id-

45- Aydınlık Gazetesi, 08.12.1996 (D. Perinçek'in başyazısı) Perinçek'in Susurluk Komisyonu'nda verdiği ifade, Cumhuriyet Gazetesi, 26.11.1996
46- "40 Dakika", Show TV, 23.01.1997 ve "Teke Tek", Kanal D, 26.01.1997

dia edilerek, Demirağ'ın Afyon/Dazkırı'daki eylemlerine, muhtemel Kemal Horzum bağlantısına, emniyet güçleri ile ilişkisine ve Ülkücü geçmişine değinilmiş ve Çatlı ile benzerlikler taşıdığı kaydedilerek, Demirağ'ın da Çatlı'nın içinde bulunduğu oluşum içinde yeralabileceği, suikasti de bu oluşumdaki görevi paralelinde gerçekleştirmiş olabileceği değerlendirilmiştir.[47]

Çatlı'nın Kimlikleri

•Polis müfettişlerinin yaptığı inceleme sonucu Abdullah Çatlı, Mehmet Özbay kimliği ile Londra Başkonsolosluğu'ndan bir pasaport almış, daha sonra bu pasaportu kaybettiğini belirterek, aynı yerden ikinci bir pasaport almıştır. 1992 yılında ikinci pasaportu da kaybettiğini beyan eden Çatlı, Başkonsolosluk'tan Mehmet Özbay kimliği ile üçüncü pasaportunu almıştır. 1992 yılında Türkiye'den çıkış yaparken askerlik görevini yerine getirmediği için çıkışına izin verilmemiş, Çatlı, ertesi gün bu kez Mehmet Özbay adına düzenlenmiş İngiliz pasaportu ile çıkış yapmıştır. Çatlı, 1994 yılında ise, Maliye müfettişi ünvanıyla Mehmet Özbay adına düzenlenmiş yeşil pasaport almıştır. Çatlı'nın Şahin Ekli adına düzenlenmiş bir pasaport ta kullandığı tespit edilmiştir.[48]

•Geçmişte kullandığı tespit edilen diğer sahte kimlikler ise, Hasan Dağaslan, Mehmet Saral, Hasan Kurtoğlu, Mehmet Özbey adına düzenlenmiştir.[49]

•Abdullah Çatlı'nın Mehmet Saral adına düzenlenmiş pasaportunun 1981 yılında Zürih Başkonsolosluğu tarafından verildiği ve 574139 numaralı olduğu belirtilmiştir.[50]

Çatlı'nın Şirketleri

Basında yer alan bilgilere göre Abdulullah Çatlı'ya ait şirketler:[51]

•GSC Tekstil

Kuruluş Tarihi: Şubat 1993

47- "40 Dakika", Show TV, 20.02.1997 ve Sabah, 18.02.1997
48- Milliyet Gazetesi, 13.12.1996 ve 20.11.1996
49- Milliyet Gazetesi, 22.01.1997
50- Siyah Beyaz Gazetesi, 17.02.1997
51- Sabah Gazetesi, 14.12.1996, Cumhuriyet Gazetesi, 14.12.1996, Cumhuriyet Gazetesi, 18.12.1996

Ortakları: Efraim Barut, Turgay Maraşlı, Mehmet Özbay

Adres: Ali Rıza Gürcan Cad. Park Sok. Arın Apt., 5/1 Merter (Turgay Maraşlı, üç ay önce ev adresinden, kaçarcasına ayrılmış.)

•Sultan Tekstil

Kuruluş Tarihi: Ekim 1991

Ortakları: Aziz Dal, Mehmet Şirin Durmuş

Adres: Kanarya Yolu, Güvercin Cad., 13/3 Küçükçekmece (Bu adres Mehmet Özbay sahte kimliğiyle Ağustos ayında Erdek'te silah atma olayında verilen adrestir)

•Gülden Tekstil

Kuruluş Tarihi: 1986

Ortakları: Halil Can Arıkan, Ahmet Uslusoy, Muhammed Kuşçulu

Adres:Güvercin Cad., Pelikan Sok., No:22, K. Çekmece. (Bu adres Çatlı'nın kullandığı Lucky John Douglas yatının sahibi görünen Halil Can Arıkan'ın işyeri adresidir.)

Boysa İnşaat ve Taahhüt San. A.Ş.

•Limon Lokantacılık ve Turizm İşletmeciliği Ltd. Şti.

Kuruluş Tarihi: Haziran 1995

Ortakları: Mehmet Özbay, Metin Uzunoğlu, İlknur Uzunoğlu

Adres: Esenyurt/Bahçeşehir.

•Japet Et Mamülleri San. ve Tic. Ltd. Şti.

Kuruluş Tarihi: Ekim 1993

Ortakları: Mehmet Özbay, Soli Ovadya

Adres: Emirgan, Hakkı Yumni Sok., 9/7.

Hürriyet Gazetesi'nde Çatlı ve ortağı Aydın İpekli'nin [Basında İpekli'nin, Mesut Yılmaz'a yönelik olarak Budapeşte'de gerçekleştirilen saldırının planlayıcıları arasında bulunduğu iddiası yeralmış, Yılmaz, bu iddiayı TBMM'deki Susurluk Komisyonu'nda da dile getirmiştir] Sultan Tekstil Dış Tic. Ltd. Şti. Aracılığıyla 1995 yılında Macaristan'a 5.3 Milyon dolarlık ihracat yaptığı belirlendiği yazılmış, ancak aynı haberde Maca-

52- Hürriyet Gazetesi, 07.12.1996

ristan'ın, Susurluk olayı sonrasında gündeme gelen birçok kişi tarafından ticaret üssü olarak kullanılmasının kuşku yarattığı belirtilerek, sözkonusu ülkenin "en fazla fatura oyununun döndüğü ülke" olarak nitelendirildiği öne sürülmüştür.[52]

Ayrıca Cumhuriyet Gazetesi'nde Abdullah Çatlı ile yakın ilişkide olduğu öne sürülen Haluk Kırcı'nın, Macaristan-Türkiye arasında dış ticaret hacminin genişlemesine katkıda bulunduğunu ve ticaret hacminin sadece 13 Milyon dolar olduğu bir dönemde Kırcı'nın, görevli olduğu bir ithalat-ihracat firmasının 10 Milyon dolarlık ek ihracat yaptığını söylediği yolunda bir haber çıkmıştır.[53]

Siyasetçi-Mafya-Polis + Gizli Servisler

Kaza sonrasında, Abdullah Çatlı ile ilgili olarak gizli servislerle ilişkisi olduğu yönünde birçok iddia çıkmıştır. Refah Partisi Genel Başkan Yardımcısı Aydın Menderes gizli istihbarat örgütlerinin dünyanın her yerinde mafyayı yönlendirdiğine dikkat çekerek, medyada "siyasetçi-mafya-polis" şeklinde oluşturulan üçgene dördüncü bir unsur olarak gizli istihbarat servislerinin eklenmesi gerektiğini belirtmiş, dolayısıyla Abdullah Çatlı ve Susurluk kazası sonrası gündeme gelen isimlerin ardında istihbarat servisleri olduğunu öne sürmüştür.[54]

Menderes'in ifadeleri özetle şu şekildedir:

"İstihbarat servislerinin mafyayı yönlendirmesinin iki sebebi vardır. Birincisi devlete ve düzene muhalif bir güç oluşturmamak, ikincisi ise, çok pahalı olan istihbari faaliyetlerin finansını belli ölçüde kara paradan sağlamak. Demek ki mafya ile gizli istihbarat örgütlerinin ilişkisi açıktır. Mafya sadece bir ülkeyle sınırlı çalışmaz, yani bulunduğu ülkenin sınırlarıyla değil, diğer ülkelerin mafyaları ile de ilgilidir. Bir anlamda onlar da globalleşen ekonomiye uymuşlardır. Ayrıca gizli istihbarat örgütleri bir taraftan kendi mafyalarını kontrol ederken, başka ülkelerin mafyalarıyla da meşgul olur. Bunun tersi de doğrudur. Yani diğer ülkelerin istihbaratları da şu veya bu şekilde başka ülkelerle meşgul olmaktadır. Türkiye'de Susurluk ve benzeri hadiselerden sonra kurulan üçgen, bir ülkeyi tahrip edebilecek bir üçgendir. Halkın meşru nizama olan güvenini sarsar. İşte bu

53- Cumhuriyet Gazetesi, 26.11.1996
54- Yeni Şafak, 26.11.1996

noktada başka bir unsurun varlığını aramalıdır."

Kaynak: Bu Tip Vatanseverlerle Mücadele Etmeli

Kanal 7'de yayınlanan *"Mayın Tarlası" adlı* programda Susurluk Olayı ile ilgili görüşlerini aktaran Mahir Kaynak ise, özellikle ASALA operasyonu içinde Çatlı'nın rolü ve Çatlı'nın İsviçre'deki cezaevinden kaçışı üzerinde durarak, bunları ancak yabancı servislerle ilişki kurarak yapabileceğini söylemiş ve şu ifadeleri kullanmıştır:[55]

"Hiçkimse yabancı servislerin izni, yardımı olmadan, yurtdışında, özellikle Avrupa'da Türk milli menfaatleri için mücadele veremez. Bu eskiden beri böyledir. Jön Türkler hareketi bile bu şekilde gelişmiştir. 3 kişinin Avrupa'da ASALA'ya yönelik bir hareket yaptığı söylenince inanmak, deliliktir. O arkadaşlar (Çatlı ve olaya karışan diğer Ülkücü isimleri kastediyor) *İsviçre'den kendi imkanlarıyla kaçtıklarına inanabilirler. Ama açık söyleyeyim: Yabancı istihbarat servislerinin izni olmaksızın, oralarda bişey yapamazsınız. Dolayısıyla, devlet bu tip vatanseverlerle mücadele etmelidir (çünkü bunlar yabancı servislerin yönetimi altındadır)."*

CIA Bağlantısı ve Gladio

Gizli Servis ilişkileri ile ilgili iddialardan biri, İşçi Partisi'nin yayın organı durumundaki Aydınlık Gazetesi'nde *"Çatlı'yı İsviçre'den CIA çıkardı"* başlığıyla yayınlanmıştır.[56]

Haberde, Çatlı'nın 7 TİP'linin öldürülmesi, Abdi İpekçi Cinayeti ve CIA bağlantılı olarak Papa Suikasti eylemleri içinde yeraldığı belirtilmiş, Ermeni terör örgütü ASALA'ya yönelik operasyonlarda, para karşılığı Milli İsitihbarat Teşkilatı'na hizmet verdiği iddia edilmiştir.

ASALA operasyonunu müteakip Ülkücülerin MİT'ten uzaklaştırıldığının öne sürüldüğü haberde, Çatlı'nın sonradan JİTEM, Mehmet Ağar'ın Erzurum Valiliği'ne getirilmesi ile de Emniyet Teşkilatı ile bağlantılı çalıştığı belirtilmiştir.

21 Mart 1990 tarihinde İsviçre'deki Bostadel Cezaevi'nden kaçışının CIA'nin Türkiye İstasyon Şefi veya ABD Interpolü'nün telkini ile sağlandığının iddia edildiği haberde, Azerbay-

55- "Mayın Tarlası" Programı, Kanal 7, 30.11.1996
56- Aydınlık Gazetesi, 10.11.1996

can kaynaklı uyuşturucu ticaretinin aksamaması için Elçibey'i Cumhurbaşkanı yapmayı planlayan bir darbenin Çatlı ve ekibi (Bucak Aşireti ve Ali Yasak) tarafından tezgahlandığı, finansmanın dönemin Başbakanı Tansu Çiller tarafından örtülü ödenek kanalıyla sağlandığı, ancak KGB'nin durumdan Tercüman eski muhabiri KGB ajanı İ.Ü. tarafından haberdar edildiği, durumun Tansu Çiller'in dış politikasından rahatsız durumdaki Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in talimatı üzerine, Azerbaycan'daki MİT görevlisi E.G. kanalıyla Aliyev'e iletildiği, böylelikle de darbenin bastırırldığı öne sürülmüştür.

Azerbaycan'da son dönemde, Çiller ailesi ile yakın temas halindeki Fethullah Hoca grubunun çok aktif olduğunun belirtildiği haberde, sözkonusu cemaatin kurduğu Asya Finans kuruluşunun bir kara para aklama mekanizması olarak değerlendirileceği iddia edilmektedir.

Perinçek, Fethullah Gülen'e bağlı cemaatin ABD tarafından, Graham Fuller'ın ortaya attığı "ılımlı İslam" yaklaşımı dahilinde, Kemalizmi ikame etmek üzere desteklendiğini öne sürmüştür.

Aynı haberde, BOTAŞ Ceyhan Bölge Müdürlüğü'nün 22 bin tonluk petrol çökertisinin tanklardan temizlenmesi ihalesini Baysa şirketinin kazandığı, şirketin sahibi Ahmet Baydar'ın eski bir Ülkücü olduğu, Çatlı'nın da şirketin ortaklarından biri olduğu ifade edilmiştir. [Baydar, aynı zamanda Susurluk'taki kazada ölen ve Abdullah Çatlı'nın sevgilisi olduğu iddia edilen Gonca Us'un ablası Meral Yaman ile beraberdir]

Özdağlar Bağlantıyı Doğruluyor

Çatlı'nın İsviçre'deki cezaevinden CIA tarafından çıkarıldığına yönelik bir iddia da 1984 yılında İstihbarattan Sorumlu Devlet Bakanlığı'nı yürüttüğü belirtilen İsmail Özdağlar'dan gelmiş, Özdağlar *"Görevimden ayrıldıktan sonra 1985'te Ankara'da görevli CIA yetkililerinin İsviçre'ye giderek uyuşturucu kaçakçılığından tutuklu durumdaki Çatlı ve Çelik'e yardım ettiğini öğrendim. Ancak bu informal bir bilgidir."* demiştir.[57]

Çatlı'nın CIA bağlantısı ile ilgili bir başka iddia da Aktüel

57- Milliyet Gazetesi, 31.01.1997
58- Aktüel Dergisi, 5-11 Aralık 1996, sayı: 283

Dergisi'nin 5-11 Aralık tarihli sayısında yeralmıştır.[58]

Çatlı'nın, İtalyan faşist hareketin en ünlü ismi ve birçok eylemin planlayıcısı Stefano delle Chiaie tarafından 1982 yılında Kontra eğitim merkezi olarak bilinen Miami'ye götürüldüğü iddia edilmiştir. 2. Dünya Savaşı sonrasında, CIA ve diğer Amerikan gizli servislerinin tüm NATO üyesi ülkelerde örgütlemesi ve finanse etmesiyle oluşturulan (İtalya'da, Licio Gelli başkanlığındaki P2 Mason Locası dahilinde kurulan Gladio tarzı) anti-komünist paramiliter örgütlerin amacının, CIA güdümünde gerilla faaliyetleri yürüterek, mevcut hükümeti ABD çıkarları dahilinde yönlendirmek olduğunun belirtildiği haberde, Ülkücülerin de "Özel Harp Dairesi" vasıtasıyla bu örgütlenmenin Türkiye kolunu oluşturduğu,[59]

Çatlı'nın da bu tip faaliyetlerde kullanılmış olabileceği, hatta "Gladio'nun merkez kadrosu" olduğu iddia edilmekte, özellikle İsviçre-İtalya arasındaki eroin ticaretine bağlı olarak gerçekleştiği ileri sürülen Papa suikastinde, uluslararası boyutta bir silah ve uyuşturucu kaçakçısı olduğu öne sürülen Çatlı, kilit isim şeklinde nitelendirilmektedir.

Ağar ve Çatlı Aynı Örgütte

Show TV'de yayınlanan, Kadir Çelik'in sunduğu "Objektif" programında da Çatlı'nın CIA bağlantısına değinilmiş ve haber Orhan Yağar isimli, kendisinin de CIA hesabına çalıştığını iddia eden bir şahsın ifadelerine dayandırılmıştır.[60]

Yağar programda Amerikan Gizli Servisi CIA'nin, NATO üyesi ülkelerin bazılarında kurduğu Gladio tipi örgütlerden bahsetmiş, Abdullah Çatlı ve Mehmet Ağar'ın da bu örgütlenmelerin içinde bulunduğunu öne sürmüştür. Amerikan Uyuşturucuyla Mücadele Birimi DEA'nin bir CIA kuruluşu olduğunu belirten Yağar, bu kuruluşun (DEA) Abdullah Çatlı'ya sahte kimlik sağlaması için Avusturya hükümetine talimat verdiğini, Avusturya hükümetinin de bu talimatı yerine getirdiğini iddia etmiştir. Yağar, CIA tarafından yönlendirilen bu örgütlenmelerin kuruluş nedeninin uyuşturucu ve diğer insanlık suçları ile mücadele ol-

59- Bazı yayınlar Özel Harp Dairesi'ni, "Türk Gladiosu" olarak tanımlamaktadır. Yeni Şafak Gazetesi, Devletlerin Gizli Kılıcı (Yazı Dizisi), Ali Bulaç, 16.12.1996, Zaman Gazetesi, 18.12.1996 (Talha Kıvanç'ın makalesi)

60- "Objektif" Programı, Show TV, 19.12.1996

duğunu belirtmiş, programın sunucusu Kadir Çelik'in *"Madem Ağar ve Çatlı, CIA adına çalışan kişiler, neden onları kahraman olarak nitelendiriyorsunuz?"* sorusuna, *"Onlar CIA'nin kadrolu personeli olmadıkları için, maddi kazanç sağlayamamışlar, yaptıklarını sadece vatan sevgileri için yapmışlar, CIA tarafından kullanıldıktan sonra da bir kenara atılmışlardır"* cevabını vermiştir. CIA'nin Susurluk kazası sonrası bu olayların arkasında olduğunun anlaşılmasından endişe ettiğini, bu sebeple Türkiye'nin kendi içinde karışmasını tercih ettiğini ifade eden Yağar, Tarık Ümit'in de CIA tarafından öldürüldüğünü belirterek, kendisinin de bu örgütlenmeler içinde yeraldığını, kendisini, bankacılıktan anlamadığı halde *"Banco di Roma"*nın müdürü yaptıklarını, kendisine CIA tarafından sahte kimlikler verildiğini, bugün ise konuşmaması için öldürülmekle tehdit edildiğini öne sürmüştür.

Yağar, Abdullah Çatlı'nın, ASALA'nın önemli bir ismi olan Agop Agopyan olarak tanınan kişiyi bizzat "bitirdiğini", ancak bunu kendi başına yapmasının zor olduğunu, bunun için de CIA'den yardım aldığını iddia etmiştir. Kenan Evren'in de Çatlı'yı tanıdığını belirten Yağar, bir grup oluşturduklarını, bu grubun üyeleri arasında kendisi (Orhan Yağar), Abdullah Çatlı, Alaattin Çakıcı ve Mehmet Şener'in bulunduğunu, birbirlerini tanımadıklarını, ama haberdar olduklarını iddia etmiştir.

Kenan Evren ile Abdullah Çatlı arasındaki ilişkiye yönelik bir başka iddia ise Radikal Gazetesinde yayınlanmış, *"Çatlı'yı MİT'e Evren aldı"* başlıklı haberde, Evren'in Cumhurbaşkanlığı sırasında MİT danışmanlığı yapan damadı Erkan Gürvit'in Çatlı'yı *"özel hizmet elemanı"* olarak işe aldığı öne sürülmüştür.[61]

Ergenekon

Çatlı'nın CIA bağlantısı iddiası Show TV'de yayınlanan "40 Dakika" adlı programda da ele alınmış, eski deniz subayı Erol Mütercimler "Ergenekon" adlı bir yapılanmadan bahsederek, bu tip bir kurumun varlığından ilk kez 1980 evvelinde haberdar olduğunu, kurumun sözkonusu dönemde Türkiye dahilinde CIA-Pentagon güdümünde istikrarsızlaştırma operasyonlarına giriştiğini belirtmiş ve bu oluşumun ülkücü mafya,

61- "Objektif" Programı, Show TV, 19.12.1996

62- "40 Dakika", Show TV, Ocak 1997. (Aynı iddialar, Aydınlık Gazetesi'nin, 05.01.1997 tarihli nüshasında da yeralmıştır)

MİT, ordu, emniyet, medya, akademik çevreler dahil her kesimde uzantıları bulunduğunu öne sürmüştür.[62]

Mütercimler; Abdi İpekçi, Doğan Öz cinayetleri, 7 TİP'li öğrencinin öldürülmesi, üniversitelerde öğrenci olayları gibi eylemlerin, CIA tarafından bu oluşum kanalıyla istikrarsızlaştırma operasyonları dahilinde Abdullah Çatlı, Haluk Kırcı, Mehmet Ali Ağca gibi ülkücülere yaptırıldığını öne sürmüştür.

Kanal D'de yayınlanan "Durum" adlı programda ise, M.Ali Ağca ile yapılan röportajda, Ağca, Çatlı'nın Kostarika'da kısa ancak çok yoğun bir antiterör eğitimi aldığını iddia etmiş, Güneri Cıvaoğlu'nun *"Çatlı, NATO'nun antikomünist 'stay behind' adlı kuruluşu dahilinde görevli miydi?"* yönündeki sorusunu cevapsız bırakmıştır.[63]

Papa suikasti savcısı Marini ise, duruşmalarda Çatlı'nın Ağca'nın üyesi bulunduğu örgütün lideri, bir başka deyişle, *"Reis"* olduğunu, adıgeçenin Ağca üzerinde yarattığı karizmatik etkiden anladığını, Ağca'nın Çatlı'dan adeta korktuğunu belirtmiştir.

İsmet Berkan da, Radikal Gazetesi'ndeki köşesinde *"Çatlı CIA'ya da Çalıştı"* başlığıyla Çatlı-CIA arasındaki muhtemel ilişkileri incelemiş, ABD Kongresi Dış İlişkiler Komitesi'nin pek yakında Susurluk skandalı sonrası ortaya çıkan olayların ABD boyutunu incelemeye başlayacağını belirterek makalesini şu sözlerle tamamlamıştır:[64]

"Kongre Dış İlişkiler Komitesi CIA'ya bir de neyi soracaklar biliyor musunuz? Abdullah Çatlı'yı soracaklar... Acaba CIA dosyalarında Çatlı ile ilgili neler var? Acaba Çatlı CIA'ya veya DEA'ya da bilgi satmaya kalkışmış mı?"

İngiliz Servisi MI6

Radikal Gazetesi'nde çıkan bir başka haberde ise, Çatlı'nın İngiliz istihbarat servisi tarafından kullanılmış olabileceği ifade edilmiş, haber istihbarat birimlerinin Çatlı ile ilgili olarak yürüttükleri soruşturma ve Başbakan Erbakan'a bu soruşturma hakkında verilen bilgilere dayandırılmıştır.[65]

Haberde istihbarat birimlerinin şu ifadeleri kullandıkları öne

63- "Durum", Kanal D, 02.02.1997
64- Radikal Gazetesi, 26.01.1997
65- Radikal Gazetesi, 24.11.1996

sürülmektedir: *"Çatlı'nın İngiltere'ye sık sık gidip gelmesi dikkat çekici. Bu ülkeden pasaport alması, Mehmet Özbay adıyla Londra Büyükelçiliği'nde nüfus cüzdanı çıkarması kuşkuları arttırıyor. İngilizler, ülkelerine yapılan uyuşturucu sevkiyatını önlemek için Çatlı'yı kullanmış olabilirler. İngiltere bu yöntemi Pakistan ve Hindistan'da da uyguladı. Bu ülkelerde de, bir takım insanlarla ilişkiye girerek, uyuşturucu trafiğini kontrol altına aldı."* İngiltere Başkonsolosunun eroin mafyası ile ilgili olarak Yeni Yüzyıl Gazetesi'ne verdiği demeç, İngiltere'nin özellikle Türkiye bağlantılı uyuşturucu trafiği konusundaki hassasiyetini göstermek suretiyle, bu ihtimalin gözönünde bulundurulması gerektiğini ortaya koymaktadır.[66]

Başkonsolos Cook demecinde Türkiye'den İngiltere'ye direkt ve dolaylı olarak eroin sevkiyatı olduğunu, bunun ülkeye giren toplam eroinin % 60-80'ini oluşturduğunu, uyuşturucu ve kara para aklama konularında Türk hükümetinin daha fazla hassasiyet göstermesi gerektiğini, uyuşturucunun Afganistan, Pakistan ve Hindistan'dan Orta Asya ve İran'a geldiğini, buradan da Türkiye üzerinden Avrupa'ya dağıtıldığını, bu alanda falliyet gösteren Türkler arasında Ayanoğlu, Baybaşin, Heybetli, Karaduman, Çakıcı ve Ulucan gibi isimlerin bulunduğunu, PKK'nın da uyuşturucu kaçakçılığı içinde olduğu yönündeki istihbaratın doğru olduğunu, buna karşın örgütün Türkiye üzerinden yapılan tüm uyuşturucu ticaretine hakim olduğunu söylemenin yanlış olacağını, İngiltere'de bu konuda faaliyet gösteren Kürt mafyanın yanında Türk ve Kıbrıslı grupların da bulunduğunu belirtmiştir. Cook, Çatlı ile ilgili olarak ise, *"bir suçlunun milli menfaatler için kullanılması sakıncalıdır"* şeklinde bir ifade kullanmıştır.

MOSSAD Bağlantısı

"Osmanlıdan Günümüze Gizli Devlet" ve "Petropolitik ve Siyasi Cinayetler" adlı kitapların yazarı Suat Parlar, Menderes'in ifade ettiği *"dördüncü unsurun"* İsrail dış istihbarat servisi MOSSAD olduğunu öne sürmüştür.[67]

Parlar, iki gün arayla Zaman ve Selam Gazetelerinde çıkan röportajlarda özetle şu ifadeleri kullanmıştır:

66- Yeni Yüzyıl Gazetesi, 24.12.1996
67- Zaman Gazetesi, 15.12.1996 ve Selam Gazetesi, 17.12.1996

"Türkiye'yi devletin içindeki çelik çekirdek türü gizli bir güç yönetmekte ve bu güç Susurluk kazası sonrası gelişmeleri yönlendirmektedir. Bundan sonraki aşama adı darbe olmayan bir darbe yapılmasıdır. Bundan sonra bir muhtıra, beklenmedik tutuklamalar veya suikastler olabilir.

Mesela bir sabah kalktığımızda Tansu Çiller'in tutuklandığını duyabiliriz. Bu mekanizma, yani Susurluk kazasından yarım saat sonra, Mehmet Özbay'ın gerçek kimliğinin Abdullah Çatlı olduğunu medyaya bildiren mekanizma, halkın küçük de olsa bir kesimini yanına almayı başarmıştır.

İtalya'da ortaya çıkan P-2 Mason Locası ve Gladio örgütü arasındaki ilişki gibi, Türkiye'de de localar devletin çelik çekirdeğini oluşturan üyeleri vasıtasıyla kontrgerilla elemanlarını kullanıyorlar. Masonik ilişkiler ağı çözülmeden, Türkiye'de siyasi cinayetler, faili meçhuller aydınlanamaz.

Bu çetelerin bir ucu MOSSAD'dadır. Türk Gladiosu'nun ardında MOSSAD vardır. Susurluk kazası ile ortaya çıkan ilişkiler siyasilerden, polis ve asker çevrelerine, İsrail gizli servisi MOSSAD'dan Türki cumhuriyetlere kadar uzanmaktadır.

Diğer aktörler ise ANAP Genel Başkan Yardımcısı Yaşar Okuyan, eski MİT'çi Yarbay Korkut Eken, Hürriyet-Milliyet Grubu sahibi Aydın Doğan'ın bacanağı Devlet Bakanı Namık Kemal Zeybek, 12 Mart dönemi savcısı ve DYP eski Milletvekili Baki Tuğ, İstanbul Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu ve Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği'dir.

Muhalefeti, askeri, sivili, bürokratı, teknokratı ve devleti bir ağ gibi saran bu camiada herkes birbirini tanıyor ve yaptığı işleri biliyor. Devletin çekirdeği olarak nitelendirilebilecek iki kurumu var. Bunlardan biri Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteryası, diğeri ise MGK. Kenan Evren Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteryası'nı bir istihbarat imparatorluğuna çevirdi. Bu sekreterya ve MGK'nın bilgisi dışında hiçbir gizli faaliyet yürütülmesi mümkün değildir. Mehmet Ağar veya Çiller'in kendi insiyatifiyle örgüt kurup faaliyet göstermesi mümkün değildir."

Kaybolan Silahlar + MOSSAD

Çatlı ve diğer isimlerin MOSSAD bağlantısına yönelik iddialar, özellikle Susurluk kazası sonrasında arabanın bagajında çıkan silahlardan bazılarının bu kuruluştan (MOSSAD) hibe yoluyla Emniyet Teşkilatı'na geçtiğinin belirlenmesi üzerine,

68- Demokrasi Gazetesi, 22.12.1996

özellikle İslamcı, aşırı sol ve Kürtçü basında dile getirilmiştir.[69]

Demokrasi gazetesinde çıkan haberde, İsrail devletinin hibe ettiği 150 silahtan kırkbirinin Emniyet envanterlerine kaydedilmemiş olması, ayrıca suikastlerde kullanılan takma bıyık, sakal, peruk gibi aksesuarların İsrail'den alındığının ortaya çıkmasının MOSSAD bağlantısını pekiştirdiği, Mehmet Ağar'ın Emniyet Genel Müdürlüğü görevi sırasında Türk-İsrail polis birimleri arasında gizli anlaşmalar imzalandığı, bu anlaşmalar çerçevesinde İsrail'in dünyada suikast silahı olarak bilinen 16 adet Uzi, 25 adet Jerico marka silah ve diğer aksesuarları Em. Gn. Md.'ye hibe ettiği, Londra'da adı gizli tutulan bir Türk firması aracılığıyla bu teçhizatın Türkiye'ye getirildiği ve Em. Gn. Md. Yardımcısı Ertuğrul Oğan'ın emriyle gümrüksüz olarak Türkiye'ye sokulduğu, daha sonra bu malzemenin Çatlı gibi kişilere el altından dağıtıldığı iddia edilmektedir.

Behçet Cantürk ve şoförü Recep Kuzucu'nun Uzi marka silahlarla öldürüldükleri, Ömer Lütfü Topal cinayetinde kullanılan Şahin marka otomobilde aynı marka silahların bulunması, ayrıca Sedat Bucak'a ait otomobildeki 22 kalibrelik Beretta'nın İsrail'den getirilmiş olmasının vurgulandığı haberde, kumarhanelerini Çeçen mafyasına vermeyi reddettiği için Abdullah Çatlı'nın karıştığı bir suikast sonucu öldürüldüğü iddia edilen Ömer Lütfü Topal'ın ölümünden sonra kumarhanelerinin işletmelerinin İsraillilerin eline geçtiği, Murat Topal'ın hisselerinin % 50'nin altına düştüğü, Türkiye üzerinden Türki cumhuriyetlere uzanmak ve yatırımlar yapıp faaliyet göstermek isteyen İsrail'in MOSSAD aracılığıyla bir yandan Türkiye'deki kontrgerillaya destek verdiği, diğer yandan da ülkücülerle işbirliği yapıp Azerbaycan ve Çeçenistan'da örtülü işlere girdiği iddia edilmektedir.

Aynı iddiaların yeraldığı Yeni Şafak Gazetesi'nde Mustafa Özcan imzasıyla çıkan bir makalede ise, İrangate skandalı ve Kolombiya'daki uyuşturucu kartelleri skandalında da Amiram Nir gibi muhtemelen MOSSAD'a bağlı İsrailli subayların yeraldığı, İsrail'in silah ve esrar kaçakçılığının dışında resmen kendi toprakları üzerinde kısıtlanmasına rağmen dünya kumar

69- Yeni Şafak Gazetesi, 23.12.1996
70- Cumhuriyet Gazetesi, 23.12.1996

sektörünün de merkezinde olduğu öne sürülmektedir.[69]

İsrail'in yurtdışına esrar satışı alanında faaliyet gösterdiğine dair bir haber de Cumhuriyet Gazetesi'nde çıkmış, bu da İsrail bağlantısı iddiasını gözönünde bulundurma gereğini gündeme getirmiştir.[70]

Sözkonusu haber, İngiliz The Sunday Times Gazetesi'nden alınmış, İsrail savunma Gücü IDF haberdeki hususları yalanlamıştır. Haberde, İsrail ordusunun sekiz subayı, Lahav (Kılıç) adlı bir operasyon dahilinde İsrail'in 1960-80'li yıllar arasında Mısır ordusuna tonlarca Lübnan esrarı sattığını, bu sayede uyuşturucu ticaretinin önlenerek, uyuşturucunun İsrail'e girişinin engellendiğini, aynı zamanda Mısırlı askerler arasında uyuşturucu kullanımının arttırılmasıyla Mısır ordusunun zayıflatıldığını iddia etmişlerdir. Selam Gazetesi'nde çıkan bir haberde ise, Çatlı'nın son olarak Nişantaşı'nda Arman Palas Apartmanı'nın birinci katında bir Yahudi ile birlikte kaldığının tespit edildiği iddia edilmiştir.[71]

Bu Yahudi'nin kimliğinin çözülemediğinin belirtildiği haberde, konuyla ilgili olarak Emekli Büyükelçi İsmail Berduk Olgaçay'ın görüşlerine başvurulduğu, Olgaçay'ın MOSSAD ihtimalinin gözönünde bulundurulması gerektiğini belirttiği ve *"MOSSAD neden çetelerle iritbata geçsin, şayet bu kişiler çete değil, MOSSAD'ın kuklaları ise MOSSAD'ın eli neden Türkiye'ye uzanıyor? Bu soruların cevaplandırılması lazım"* dediği ifade edilmektedir. Bu ev ve evde yaklaşık bir ay öncesine kadar oturmakta olan Yahudi kişi ile Çatlı'nın iritbatına ilişkin bir iddia da Cumhuriyet Gazetesi'nde yeralmıştır.[72]

Haberde verilen bilgilere göre, Abdullah Çatlı, OYAK Turizmin KKTC'ye düzenlediği Kurban Bayramı turuna eşi ve iki kızıyla birlikte rezervasyon yaptırarak Abdi İpekçi Cad., Arman Palas Apt., Kat:1/5 Nişantaşı adresindeki bir dairede, şirkete 142 milyon lira nakit ödemede bulunmuştur. Haberde, apartman sakinlerinin sözkonusu dairede Susurluk kazasından yaklaşık bir ay önce bir Yahudi'nin oturduğunu söyledikleri bildirilmiş, ancak bu Yahudi'nin kimliği hakkında bilgi elde edilemediği ifade edilmiştir.

71- Selam Gazetesi, 24.12.1996
72- Cumhuriyet Gazetesi, 22.12.1996

Haberde, rezervasyonda Mehmet Özbay sahte kimliğini kullanan Abdullah Çatlı'nın, iritbat telefonu olarak da gene Mehmet Özbay adına kayıtlı "277 12 78" ve "0532 212 52 78" no'lu telefonları verdiği belirtilmiştir. Haberin son bölümünde Susurluk'taki trafik kazasında DYP Şanlıurfa Milletvekili Sedat Edip Bucak'ın otomobilinde çıkan silahlardan Baretta marka suikast tabancasının da İsrail'den gönderildiği hatırlatılarak OYAK'a verilen adreste de bir ay öncesine kadar bir Yahudi'nin oturmasının manidar olduğu, bu iki olayın üzerine gidilmesi ve Nişantaşı'ndaki evin kimler tarafından kullanıldığının tespit edilmesinin olayları aydınlatacağı iddia edilmiştir.

CIA-MOSSAD Ortak Bağlantısı

Aydınlık Gazetesi'nde, şu anda cezaevinde bulunan eski SISMI mensubu Francesco Pazienza'nın avukatı Guiseppe de Gori ile yapılan röportaja yerverilmiştir.

Haberde verilen biyografik bilgilere göre, aslen tıp doktoru olan Pazienza 1970'li yıllarda Kaptan Cousteau ile birlikte çalışmış, 1980'de İtalyan istihbarat örgütü SISMI şefi Santovido'nun danışmanlığını yapmış, ABD'de General Alexander Haig ile temas kurmuş, aynı zamanda eski Panama Devlet Başkanı Noriega'nın da danışmanlığına getirilmiş, açıklamalarıyla Papa suikastinde Bulgar bağlantısı tezlerini çürütmüş bir kişidir.

Pazienza'nın avukatı de Gori, Ağca'nın yazdığı kitap için **(Benim Gerçeğim)** şu ifadeleri kullanmıştır:

"Bu kitabı MOSSAD yazdı. Bunu önemli bir yargıcın elindeki dokümanlara dayanarak söylüyorum. Papa suikastinin baş sorumlusu Abdullah Çatlı'dır. Kendisi şef ve gerçek örgütleyicidir."

Pazienza'ya göre Çatlı aşırı sağcı bir insandı ve İtalya dahil tüm Avrupa'da istikrarsızlaştırma operasyonlarında kullanılıyordu. Amerikalılar tarafından korunan Çatlı, CIA başta olmak üzere tüm Avrupa isithbaratı ile çalıştı. Gerçek bir ajandı. Uluslararası güçler tarafından istikrarsızlaştırma amacıyla kullanılıyordu. MOSSAD'la teması vardı.

S. Kamil Yüceoral

Aynı gazete, yayınladığı bir başka haberde CIA bağlantısı-

73- Aydınlık Gazetesi, 15.12.1996

nın yanısıra İsrail bağlantılı Amerikan şirketlerinin de Türkiye'deki gelişmeleri ve (başta Kafkasya'daki Türk cumhuriyetlerine yönelik politikalar olmak üzere) dış politikayı yönlendirdiğini, bunu da Başbakan Başdanışmanı Süleyman Kamil Yüceoral vasıtasıyla yaptığını iddia etmiştir.[73]

Haberde, ayrıca, "Green Card" sahibi olduğu öne sürülen emekli yüzbaşı Yüceoral'ın denetiminde olan Hoşdere Caddesi'ndeki ve Çiller'in yabancı uyruklu danışmanlarının çalıştığı Koza Sokak'taki Başbakanlık ek binalarının, CIA'nin "Orta Asya İstasyonu" gibi çalıştığı öne sürülmüştür.

Erbakan'ın başbakanlığa gelmesiyle Yüceoral'ın görevden alınmadığının işaretlendiği haberde, Yüceoral'ın görevleri arasında Bağımsız Türk Toplulukları Başmüşavirliği, Yurtdışı Vatandaş Konuları Müşavirliği, Tanıtma Fonu Başbakanlık Temsilciliği ve Erbakan'ın Başbakanlık görevine gelmesiyle atandığı Birinci Kaynak Paketi Koordinatörlüğü görevleri sayılmıştır.

Yüceoral'a Türk Dışişleri tarafından kırmızı pasaport verildiğinin de belirtildiği haberde, kendisinin Örtülü Ödenek ve Başbakanlık Tanıtma Fonu'ndaki trilyonlarca liranın dış Türklere dağıtılmasından sorumlu olduğu ileri sürülmektedir.

Haberde, ayrıca Yüceoral'ın kayınpederinin Özbek asıllı bir ABD vatandaşı olduğu belirtilmiş ve CIA hesabına Rusya sorumluluğu ve Ankara'da çeşitli görevler yaptığı iddia edilmiştir.

Yüceoral'ın bir "İsrail aşığı" olarak nitelendiği haberde şu ifadeler kullanılmıştır: *"Yüceoral, geçen yıl suikast sonucu ölen İsrail Cumhurbaşkanı İzak Şamir için İsrail Büyükelçiliğini ziyaret etti. Açılan taziye defterine şu satırları kaleme aldı: "Onları öldürüp yok edeceksiniz' diyenlere karşı Onları yaşatıp var edebilme savaşı veren ve bu yolda hayatını kaybeden kahraman insan! Sen ruhunu yücelttin...Allah kalanlara da aynı şerefi bağışlasın. Amin."*

Bu tür İsrail sevgisi dolu metinlere ancak Yahudi öğretisi Zohar ya da Talmud metinlerinde rastlanabilir.

Yüceoral'ın İsrail konusundaki hassasiyeti konumu gereği. Çünkü, ABD, Türkiye'ye verdiği Orta Asya'daki taşeronluk görevinin (Türk cumhuriyetlerinin serbest piyasaya geçişi ve 'demokratikleşmeyi hızlandırma'), İsrail'le birlikte yürütülmesini istiyor.

Çiller'in Başbakanlığı, Yüceoral'ın koordinatörlüğünden sonra,

Orta Asya'ya yönelik ticari ve sınai faaliyetlerde İsrail bağlantılı ABD şirketlerinin öne geçtiği saptanıyor.

Aydınlık Gazetesi Başbakanlık Başmüşaviri Kamil Yüceoral'ın Azerbaycan darbesindeki rolünü saptadı. CIA'nin güdümünde düzenlenen darbenin Başbakanlık'taki ayağı Dış Türkler Koordinatörü Kamil Yüceoral'dı.

Yüceoral, Çatlı ekibinin koordinatörlüğünü yapmakta idi. Çatlı'nın yerine geçen Haluk Kırcı da, Yüceoral'ın denetimindeki Nahçıvan CIA üssünde bulunuyor."

Fettullah Gülen ve Raşit Dostum

Aynı haberde ayrıca Yüceoral'ın Fethullah Gülen'le yakın ilişki içinde olduğu ve Orta Asya'da Fethullah Hoca cemaatine bağlı okulların açılmasında etkili olduğu iddia edilmekte, ayrıca Afganistan'daki Özbek lider Abdül Raşit Dostum'la da yakın temas halinde bulunduğu öne sürülmektedir.

Haberde, bu ilişki ile ilgili olarak şu iddialar bulunmaktadır: *"Yüceoral'ın Afganistan'da Özbek General Raşit Dostum'a 3 milyon dolar gönderdiği, bunun bir milyon dolarını bizzat kendisinin teslim ettiği öğrenildi.*

Yüceoral, kalan iki milyon doları repoya yatırmış. Ancak Dostum'un geçen yaz Türkiye'yi ziyareti gündeme gelince alelacele göndermiş. General Dostum ABD'nin Orta Asya'ya ve Çin Halk Cumhuriyeti'ne karşı kullandığı bir koç başı niteliğinde. ABD bir yandan Pakistan'daki uzantıları eliyle Taliban'ı desteklerken, Türkiye'deki uzantısı Çiller kanalıyla General Dostum'u el altında tutuyor."

Haberde Yüceoral tarafından kaleme alındığı iddiasıyla üç rapor metni yayınlanmıştır. Birinci rapor, 21 Mart 1994' tarihli olup, Ayvaz Gökdemir'e sunulmuş, raporda Dostum'a Türkiye tarafından yapılan para yardımının nedenlerini anlatılmıştır. Raporda yardımın Dostum'un emrindeki subaylara maaş ve eğitim verilmesi amacıyla kullanıldığı belirtilmiştir.

İkinci rapor ise, Namık Kemal Zeybek'e 21 Ocak 1996 tarihli bir rapordur. Bu raporda Yüceoral Rusya'da, Türkiye'nin bölgedeki çıkarlarına uygun "Rusya Müslümanlar Birliği" adlıyla kurulan bir siyasi partinin desteklenmesine yönelik ifadeler kullanmıştır.

25 Mayıs 1996'da gene Yüceoral tarafından RP'li Devlet Bakanı Fehmi Adak'a sunulduğu iddia edilen üçüncü raporda ise, Afganistan Hizb-i İslami Partisi lideri Hikmetyar'ın, Dostum ve Taleban'ın onayıyla planlanan boru hatlarından rahatsız durumdaki İran ve Rusya'dan destek aldığı, ABD'nin ise Dostum'un desteklemesinden yana olduğu ve Dostum'un acil lojistik ve maddi desteğe ihtiyaç duyduğu belirtilmektedir.

CIA'in Çin'in Uygur Özerk Bölgesi'nde sabotajlar tertiplediği, bu tertibin merkezindeki ismin Yüceoral olduğu, sabotajlarda JİTEM subayları ve Nizam-ı Alem Ocakları militanlarının kullanılacağı ve sabotaj timinin General Dostum'un yardımlarıyla Afganistan'dan Çin'e geçirilmesinin planlandığı öne sürülen haberde, tertibin 27 Ekim 1996 tarihli Aydınlık'ın yayını üzerine Genelkurmay Başkanı Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı tarafından durdurulduğu iddia edilmiştir.

Telefon Dinleme Ekibi

Haberde, telefon dinlenmesi olayında Çiller tarafından MİT'e yerleştirildiği iddia edilen Tolga Atik'in önemli işlevi olduğu, Başbakanlık'a ait Koza Sokak'taki ek binanın CIA hizmetinde olduğu, bu binada Çiller'in yabancı danışmanları Bob Squire, Jay Krigel ve David Barchard'ın (İngİlİz vatandaşı) da bulunduğu, bu kişilerin Türkiye'deki telefon konuşmalarını dinlediği ve kriptolu resmi telefon haberleşmelerini dahi çözdüğü, durumun ABD basınında yeraldığı öne sürülmüştür.

Radikal Gazetesi'nde bu iddialarla igili olarak çıkan haberde Yüceoral hakkında Başbakan Erbakan'ın talimatıyla soruşturma açıldığı belirtilmiş.[74]

Noel Baba Vakfı

Aydınlık Gazetesi'nde çıkan bir haberde ise, Taleban'a 8 Stinger füze ve rampasının tesliminin Yüceoral aracılığıyla gerçekleştiği, Yüceoral'ın CIA denetiminde çalışacağı iddia edilen, merkezi Antalya'da bulunan ve resmi amacı *"Anadolu'nun barış, kardeşlik ve hoşgörü anlayışı ile kültürünü ulusal ve uluslararası alanda yaygınlaştırmak"* olan *"Noel Baba Vakfı"*nı kurduğu, vakfın kurucuları arasında Cengiz Çandar, Ermeni asıllı Türkiye vatan-

74- Radikal Gazetesi, 18.12.1996
75- Aydınlık Gazetesi, 22.12.1996.

daşları Pandeli Vingas, Nazaret Özsahakyan ve İshak Haleve'nin bulunduğu belirtilmekte, Yüceoral hakkında soruşturmanın başlamasını müteakip Yüceoral'ın görevden alındığı ve YÖK'e kaydırıldığı ifade edilerek, YÖK'te ise Fethullah Gülen'i temsil edeceği öne sürülmektedir.[75]

Aydınlık Gazetesi'nin aynı sayısında yayınlanan bir başka haberinde ise, yukarda *"Çiller'in yabancı danışmanları"* olarak adıgeçen Krigel ve Barchard hakkında CHP Milletvekili Fikri Sağlar'ın hazırladığı soru önergesine, Dışişleri Bakanlığı'nın verdiği yanıtları yayınlanmış, bu yanıtlarda Krigel'in Abernathy MacGregor Group'un bir müşaviri olduğu, anılan firmanın Dışişleri Bakanlığı'na iletişim konuları ve programları hakkında stratejik tavsiye ve bilgi ile, ABD ve Avrupa'daki genel iletişim plan ve belirli iletişim projelerinin geliştirilmesinde yardım sağlamak amacıyla kiralandığı, ayrıca firmanın TC Hükümeti için çalışan çeşitli danışmanlık firmaları tarafından yürütülen iletişim faaliyetlerini koordine etmede yardımcı olmasının planlandığı, Barchard'ın ise, Başbakanlık Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü'ndeki görevinin 31 MART 1996'da sona erdiği, adıgeçenin halen Dışişleri Bakanlığı'na yabancı uzman statüsünde Türkiye'nin imajını etkileyen öncelikli konular, basınla ilişkilerin geliştirilmesi, medya teknikleri konusunda eğitim, bir PR (halkla ilişkiler) ve medya elkitabı hazırlanması, Türkiye'yi etkileyen medyadaki gelişmelerin değerlendirilmesi, bölgesel kuruluşlar ile önemli ülkelere ilişkin PR stratejisi geliştirilmesi konularında danışman olarak hizmet verdiği belirtilmiştir. Haberde Squire'ın ise, evvelce Clinton'un danışmanlığını yaptığı, 1994 yılıdan itibaren aynı görevi Krigel ile birlikte Başbakan Yardımcısı Çiller için devam ettirdiği iddia edilmektedir.

Mafya – Siyaset – Emniyet Üçgeni

Milliyet Gazetesi'nde **"Karmaşık İlişkiler-Tartışılan İsimler"** başlığıyla yayınlanmış, haberde Civangate Skandalı ile başlayıp, Söylemez Çetesi'nin yakalanışı, Engin Civan'ı vuran Tevfik Ağansoy'un Bebek'te bir kafede öldürülmesi sırasında Ağansoy'un yanında Dışişleri Bakanı Tansu Çiller'in koru-

76- Milliyet Gazetesi, 06.11.1996. Şemada gelişmelere göre değişiklikler yapılmıştır

malarını bulunması ve bir emniyet mensubu, aşiret reisi bir politikacı ve eroin ticaretine karışmış bir cinayet zanlısının aynı otoda bulunduğu Susurluk kazasıyla devam eden olaylar zincirinin bazı ilişkilerin büyüteç altına alınması gereğini ortaya koyduğu ifade edilerek, bu ilişkiler *"mafya - siyaset - emniyet"* üçgeni dahilinde şemätize edilmiştir. Şema şu şekildedir:[76]

Tevfik Ağansoy: Eski dava arkadaşları Ağansoy ile Çakıcı'nın yolları "Civangate Skandalı" patlak verince ayrıldı. Ağansoy Çakıcı'nın emriyle öldürüldü.

Semra Özal: Civangate Skandalı'yla sarsıldı. Oğlu Efe'nin otomobiliyle haraç almaya giden polis memurlarının bir başkomiserin ölümüne neden olduğu iddiasıyla başı ağrıdı.

Deniz Gökçetin: Söylemez'lerle ilişkisi ortaya çıkana kadar İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı idi. Görevden alındı. Aranıyor. (16.01.1997'de yakalandı)

Alaattin Çakıcı: Yeraltı dünyasının isimlerinden. Dündar Kılıç'ın kızı Uğur Kılıç ile evli idi. Karısını bile öldürtmekten çekinmedi.

Tansu Çiller: Dışişleri Bakanı Tansu Çiller'in yakın koruma polisleri Civangate Skandalı kahramanlarından Ağansoy'un öldürüldüğü kafede vuruldu.

Mustafa Söylemez: Söylemez çetesinin önemli unsurlarından eski Başkomiser Mustafa Söylemez, ifadesinde polis-mafya-siyasetçi ilişkilerine ışık tuttu.

Mehmet Şener: Abdi İpekçi cinayetinin kilit isimlerinden 16 yıldır İsviçre'de. Mehmet Şener, Oral Çelik ve Abdullah Çatlı *eroin ticareti yapan eylemciler.*

Mehmet Ağar: Eski İçişleri Bakanı. Onun döneminde görev yapan üst düzey yakın çalışma arkadaşların adı "Söylemez Çetesi" olayına karıştı. (Daha sonra bu arkadaşlarının Tarık ÜMİT'in kaçırılması ve Ömer Lütfü Topal Cinayeti'ne de karıştıkları iddiası ortaya atıldı ve İbrahim Şahin hakkında, Topal cinayetiyle ilgili olarak DGM'deki duruşmaya katılmadığı için gıyabi tutuklama kararı alındı)

Halim Apaydın: Ahlak Masası eski Amiri. Adı Söylemez Çetesi'ne karıştı. Bir bakanla iki polis müdürünün rüşvet aldığını açıkladı.

Oral Çelik: Interpol, Abdi İpekçi ve Papa suikasti nedeniyle aranan Oral Çelik'i İsviçre'de yakalayıp 14 Eylül 1996'da Türkiye'ye iade etti.

Zeynep Özal: Civangate Skandalı'nın baş aktörleri arasında yeraldı. Ailesinin gücünü kullanarak karanlık ilişkilere girdiği öne sürüldü.

Sedat Demir: Asayiş Şubesi eski Müdürü. Söylemezler Çetesi'nin parlak yıldızı. Görevden alındı, hakkında dava açıldı. Halen aranıyor. (16.01.1997'de yakalandı.)

Abdullah Çatlı: Mehmet Ali Ağca'nın askeri cezaevinden kaçışına yardım etmiş, birçok cinayete karışmış, eroin ve silah ticaretinde rol oynamıştır.

Sedat Bucak: Bucak aşiretinin reisi ve DYP Şanlıurfa Milletvekili Sedat Bucak, Söylemez Çetesi'ni polise ilk ihbar eden oldu.

Hüseyin Kocadağ: İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı idi. Uğur Çakıcı ile ilişkisi olduğu ileri sürüldü. Trafik kazasında öldü.

Ömer Lütfü Topal: Kumarhaneler Kralı Ömer Lütfü Topal, "mafya içi hesaplaşmaya" kurban gitti. Dostları olan siyasetçi ve polislerin varlığı tartışılıyor.

Ahmet Çetinsaya: Eminönü Belediye Başkanı. Yeğeni ve kayınpederi bir suikaste kurban gitti. Söylemez kardeşlerin hedefiydi.

Celal Babür: Mafya babası Tevfik Ağansoy, Bebek'te silahlı saldırıya uğradığında yanında Tansu Çiller'in koruması Celal Babür de vardı.

Çiller Özel Örgütü

Aydınlık Gazetesi'nde yayınlanan bir haberde, *"Çiller Özel Örgütü"* adlı bir illegal yapılanmanın varolduğu iddia edilmiş, sözkonusu iddialar Siyah Beyaz ve Milliyet Gazete'lerinde de yayınlanmıştır.[77]

Bu iddialara göre, Silahlı Kuvvetler, Emniyet ve MİT'te uzantıları bulunan, ayrıca Jay Kriegel ve Prof. Howard Reed kanalıyla CIA ve MOSSAD ile irtibatlı olan bu oluşum sayesinde, Ülkücü mafya ve uyuşturucu, silah/nükleer madde mafyasına dahil bağlantılar aracılığıyla büyük maddi gelir temin edilen yasadışı faaliyetler yürütülmektedir.

Abdullah Çatlı, Alaattin Çakıcı, Haluk Kırcı, Abdurrahman Buğday, Sami Hoştan, Sedat Peker, Mehmet Gözen, Şaziye Bar çevresi (Ziya Aycan, Abdullah Sülük), 6. Filo Çetesi üyeleri, Söylemez Çetesi üyeleri, Tevfik Ağansoy ve Avrasya Feribotu'nu kaçıranların Ülkücü mafya bağlantısını, Hüseyin

77- Siyah Beyaz Gazetesi ve Milliyet Gazetesi, 13.12.1996

Duman, Alaattin Çakıcı, Enver Altaylı ve Rus mafyasına dahil kişilerin ise Uyuşturucu, Silah/Nükleer Madde mafyası bağlantısını sağladığı bu oluşumun eylemleri olarak aşağıdaki olaylar sayılmaktadır:

1. Azerbaycan'da Darbe Girişimi.

2. İran'la Savaş Kışkırtması.

Tansu Çiller'in 1994 yılında TBMM'ye götürmeden ve Cumhurbaşkanı'na bilgi vermeden sınır ötesi harekat kararı alması kastediliyor. Doğu Perinçek, TBMM Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede 1648 Kasr-ı Şirin Antlaşması'ndan beri, istikrarlı bir sınıra sahip Türkiye ile İran'ın arasının ABD tarafından bozulmaya çalışıldığını, ABD'nin bu oluşum kanalıyla bir savaş kışkırtması yapmayı planladığını, böylelikle önemli komşuları ile arası bozulmuş bir Türkiye için ABD'nin tek seçenek olarak kalacağını, dolayısıyla ABD tarafından Türkiye'ye biçilen "kriz bölgelerine müdahale gücü" rolünü bu ülkenin (Türkiye) mecburen oynamasının sağlanacağını iddia etmiştir.

3. Çeçenistan Provokasyonu ve Avrasya Feribotu'nun Kaçırılması.

Perinçek'e göre bu olay da ABD'nin yukarda belirtilen politikasının bir başka ayağını oluşturmaktadır. Perinçek, Türkiye ile Rusya Federasyonu arasında da bir gerginlik yaratılmaya çalışıldığını, Türkiye'nin Çeçenistan'da Rusya Federasyonu'nun hükümranlığını hedef alan politikalar takip etmesi sebebiyle, Rusya Federasyonu'nun da Kürt sorunu bağlamında PKK'dan yana tavır koymaya başladığını öne sürmüş, CIA ve "Çiller Özel Örgütü" kaynaklı bu politikanın amacının Türkiye'yi bölgede yalnız bırakmak ve ABD güdümlü hale getirmek olduğunu iddia etmiştir.

4. Uyuşturucu Ticareti.

Bu konuyla ilgili olarak , Türkiye'nin ve INTERPOL'ün 3 yıldır kırmızı bültenle aradığı, uyuşturucu ticareti sebebiyle Hollanda'da cezaevine konan, salıverilmesini müteakip aynı ülkede gözaltında tutulan, daha sonra vatandaşı olduğu İngiltere'ye gönderileceği iddia edilen Hüseyin Baybaşin'in, özellikle Mehmet Ağar ile ilgili iddiaları basında büyük yankı uyandırmıştır.

Baybaşin'den İddialar

Baybaşin, iddialarında, Mehmet Ağar'ın kardeşi Yunus Ağar'ın, dayıları Yalçın Akçadağ ile petrol ticareti görünümünde uyuşturucu kaçakçılığı yaptığını, Ağar'a ait uyuşturucunun gemilere yüklenmesi işinin Lübnan çıkışında gerçekleştiğini, sözkonusu gemilere, kimlere ait olduğu bilindiği için dokunulmadığını, kendisinin uyuşturucu ticaretine karıştığı yıllarda polis arabaları ile gezdirildiğini, polis kimliğiyle dolaştığını, polisler adına kayıtlı silahlar kullandığını, kendisi gibi yüzlerce kişiye polis kimliklerinin Ağar tarafından sağlandığını.

Dönemin (1983) İstanbul Emniyet Müdürü Şükrü Balcı'nın diplomatik pasaport temin ederek bunları Ağar aracılığıyla kendilerine gönderdiğini, Ağar'ın kendisine bir de çağrı cihazı verdiğini iddia etmiş, ayrıca 1992'de batırılan Kısmetim-1 gemisinin, uyuşturucu yüklü Lucky-S gemisini kurtarmak için ortaya atıldığını, Lucky-S'in yakalanmasından sonra buradaki malın bir kısmının yakalanmış gibi gösterildiğini, ancak büyük bölümünün Avrupa'ya sevkedildiğini, gemideki uyuşturucu ile Ağar'ın da ilgisi olduğunu ileri sürmüştür.

Hollanda makamları tarafından İngiltere'ye gönderilmesi kararının alınmasında Birleşmiş Milletler Kürt Hareketleri İzleme Komitesi'nin etkili olduğunun iddia edildiği Baybaşin, can güvenliğinin sağlanması halinde Susurluk Komisyonu'na ifade verebileceğini belirtmiş, İngiliz Narkotik Şube yetkilileri ile yaptığı görüşmede ise, yeni bir isim, pasaport ve oturma izni verildiği takdirde Avrupa ülkelerindeki uyuşturucu kaçakçılığı, kaçakçılık yolları ve kaçakçılarla ilgili bilgileri vereceğini ifade etmiştir.[78]

5. Tarık Ümit, Askar Simitko ve Lazım Esmaeili Cinayetleri.

Nükleer Madde Kaçakçılığı

6. Nükleer Madde Kaçakçılığı. (Haberin bu bölümünde Özer Çiller'in Van Emniyet Müdürlüğü'nce aranan, aynı zamanda silah ve nükleer element kaçakçılığı da yapan Hüseyin Duman ile birlikte, Lacosa GmbH adlı Alman firmasıyla parça başına komisyon karşılığında nükleer madde sağlama anlaşma-

78- Baybaşin'in iddiaları ile ilgili olarak bkz. Milliyet Gazetesi, 27.12.1996 - Yeni Yüzyıl Gazetesi, 04.01.1997 - Milliyet Gazetesi, 09.01.1997
79- Radikal Gazetesi, 22.01.1997

sı yaptığının belirlendiği iddia edilmiş,

Radikal Gazetesi'nde yayınlanan İsmet Berkan imzalı bir makalede uluslararası nükleer madde kaçakçılığı ile Alman gizli servisinin ilgisi bulunduğu öne sürülerek, Almanya bağlantısı iddiası yinelenmiştir.[79]

Cumhuriyet Gazetesi'nde yeralan bir haberde ise, INTERPOL'ün Avrupa ayağı sayılan EUROPOL'ün 1996 raporunda uyuşturucu konusunda Türkiye'yi suçlayıcı ifadeler kullanılmasının yanısıra, Özer Çiller'in silah ve uyuşturucu kaçakçısı Hüseyin Duman ile çok sıkı ilişki içinde bulunduğu ve adıgeçen kişilerin Ukrayna'dan kaçak olarak nükleer madde getirdiğinin de belirtildiği açıklanmıştır.[80]

7. Manukyan'a Bombalı Saldırı ve Mehmet Urhan'ın Öldürülmesi. (Haberin bu bölümünde Manukyan'a yönelik olarak düzenlenen bombalı saldırının aslında Manukyan'ın şoförü Mehmet Urhan'ı hedeflediği, Urhan'ın bir dönem İstanbul Bankası'nda müstahdem olarak çalıştığı, aynı dönemde Bankanın genel müdürü durumundaki Özer Çiller'in özel işlerini takip edip, kuryeliğini yaptığı, bankanın batması üzerine açılan davada Özer Çiller aleyhine ifade veren tek tanık olduğu, bu sebeple öldürüldüğü ileri sürülmüştür.)

Örgütün Kaynakları

Haberde, örgütün mali kaynakları olarak ise, şu unsurlar sayılmıştır:

a) Örtülü Ödenek'ten aktarılanlar,

b) Uyuşturucu ticareti,

c) Nükleer madde ve silah kaçakçılığı,

d) Kara para aklama,

e) Çek-senet tahsilatı,

f) Arazi yağması,

g) İhale takipçiliği,

h) İşadamlarından ve karanlık faaliyetlerden alına haraçlar,

i) Rant gelirleri,

80- Cumhuriyet Gazetesi, 29.01.1997

Avcı: Devlet İçinde Çete

Emniyet İstihbarat Daire Başkan Yardımcısı Hanefi Avcı, Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede terörle mücadele için devlet içinde oluşturulan "hukuk dışı" örgütlenmenin, daha sonra çete halini aldığını, sözkonusu örgütlenmenin MİT, Emniyet ve JİTEM içinde oluşturulduğunu, bu yapılanma içinde Emniyet'ten Mehmet Ağar, Korkut Eken ve İbrahim Şahin, MİT içinde Mehmet Eymür, Duran Fırat ve Kaşif Binbaşı, JİTEM içinde ise Tuğgeneral Veli Küçük'ün yeraldığını, JİTEM'in Ahmet Cem Ersever yönetiminde birçok hukuk dışı eylem tertiplediğini, Ersever'in daha sonra JİTEM'de şoför olarak çalışan (Çubuklu lakaplı) Kemal Uzuner tarafından öldürüldüğünü, Çatlı'nın hem Emniyet hem de MİT, Çakıcı'nın ise sadece MİT tarafından kullanıldığını, Abdullah Çatlı, Haluk Kırcı ve Yaşar Öz gibi yasadışı işlere bulaşmış isimlerin bu örgütlenmenin sivil kanadında yeralabileceğini, bu örgütlenme içinde yeralanların eski Ülkücüler vasıtasıyla Güneydoğu'da birçok faaliyet yürüttüklerini ve M. Ali Yaprak'ın iki kez kaçırılmış olmasından da sorumlu olduklarını, şimdi de İstanbul'da bazı işadamlarına yönelik faaliyetler içinde olduklarını iddia etmiştir.[81]

Bucak ve Söylemez Çatışması

Basında Sedat Bucak'ın imtiyaz ve maddi kazanç karşılığında devlet adamları ve bürokratların şahsi menfaatlerine hizmet ettiği ve elde ettiği imtiyazları illegal şahsi işlerinde kullandığı öne sürülmüştür. Söylemezler Çetesi'nin yakalanmasını müteakip Bucak ismi kamuoyunda illegal faaliyetler dahilinde değerlendirilmeye başlanmıştır.

11 Haziran 1996 tarihinde Adana'nın Pozantı İlçesi girişinde Sena ve Faysal Söylemez ile üsteğmen Can Köksal'ın yakalanmasıyla başlayan Söylemez kardeşler soruşturmasında 11'i asker ve polis 24 kişinin adı geçmiş, sözkonusu çete üyeleri hakkında Sedat Edip Bucak'a Ankara'da helikopterden roket atışıyla, Eminönü Belediye Başkanı Ahmet Çetinsaya'ya ise Ataköy'de lav silahları ile suikast hazırlığı içinde oldukları, İs-

81- Cumhuriyet Gazetesi, Hürriyet Gazetesi ve Sabah Gazetesi, 05.02.1997
82- Hürriyet Gazetesi, 13.12.1996 ve Zaman Gazetesi, 24.12.1996

tanbul ve Ankara Asayiş eski Müdürü Sedat Demir, İstanbul eski emniyet Müdür Yardımcısı Deniz Gökçetin, Başkomiser Halim Apaydın ve Emniyet Müdürü Erdal Durmaz'ın da aralarında bulunduğu milyarlarca liralık rüşvet trafiğini yönlendirdikleri ve Sait Aydın'ı öldürdükleri iddiaları gündeme gelerek, aleyhlerinde çeşitli davalar açılmıştır.[82]

Söylemez kardeşler ise, Mehmet Ağar ve Sedat Bucak'ı devlet destekli bir çete kurarak kendilerini hedef alan bir komplo tertip ettiklerini iddia etmişlerdir.

Çete lideri Dr. Mehmet Sena Söylemez kendi elyazısıyla TBMM'deki Komisyon Başkanlığı'na yazdığı 63 sayfalık ifade mektubunda Mehmet Ağar ve Sedat Bucak'ın kendi ailesine karşı birlikte hareket ettiklerini belirterek özetle şu ifadeleri kullanmıştır:[83]

"12 Mart 1996 günü Eskişehir cezaevi yolunda bir yakınımızı ziyaretten dönerken, ağabeylerim Emir Söylemez, Resul Söylemez ve bindikleri ticari oto sürücüsü Ercan Akyol öldürüldü.

Onları öldürenler herşeyi baştan sona planlayan ve yürüten o zamanki Adalet Bakanı Mehmet Ağar, Bucak ve onlarla işbirliği içinde olan kirli polislerle, kirli koruculardır.

Ağabeyim Ali Söylemez'in dört çocuğundan en büyüğü, Bilkent Üniversitesi öğrencisi iken, ailenin başına musallat olan Ağar-Bucak çetesinin tertipleri, komploları sonucu oluşturulan düzmecelerle tutuklandı ve aylardır cezaevinde yatıyor.

Ağar ve Bucak'ın emrinde kiralık katillerden oluşan çeteler var. Bizi de Ağar ve Bucak'ın tertiplediği komplolar sonucu tutukladılar.

Bucak ve adamları Ankara'da zaman zaman 20-30 kişilik silahlı gruplar halinde caddelerde yürüyüp etrafa korku ve dehşet saçıyorlar.

Bucak'ın adamları haraç alma, adam kaçırma, fidye isteme, uyuşturucu ve silah kaçakçılığı ile insanları yıldırma eylemi yaparken, bu çete Şubat 1996'da İstanbul'da banker Baki Cengiz Aygün'e ait büroda Sait Aydın'ı öldürüp Şeref Aydın'ı da yaraladı.

Ağar'ın Adalet Bakanı olduğu dönemde Bucak'ın isteği ile Eskişehir cezaevine sürüldüm.

Eskişehir-Ankara yolunda ağabeylerimi öldüren kişilerin olay yerinde bıraktıkları Mercedes otonun içinde Fatih Bucak'a ait bir cep te-

83- Milliyet Gazetesi, 13.12.1996

lefonu ve kimlik unutuldu.

Güvenlik güçleri, bu cinayetten sonra Ağar'ın talimatıyla soruşturmayı derinleştirmeden ve failleri yakalamadan olayı kapattı.

Ağar, Bucak, Söylemez kanı dökmüş olmayı, olaydan sonra Ankara'da Bucak'a ait bir büroda arkadaşları Yalım Erez, Necmettin Dede ve işbirlikçileri ile bazı emniyet mensupları çiğ köfte partisiyle kutladılar."

Bucak Aşireti

Tempo dergisinin Susurluk kazası ve müteakip gelişmeleri bir senaryo formatında ele aldığı "Susurluk Romanı" adlı yayınında Bucak ile ilgili iddialar özetle şu şekildedir:[84]

"...Bucak'lar köken olarak Siverekli değil, Diyarbakırlı aslında, bundan 200 yıl kadar önce Siverek'e gelmişler. Cumhuriyet'in kuruluşundan sonra Şeyh Sait isyanı sırasında Cumhuriyet'ten yana tavır almış ve isyancılara karşı savaşmışlar...(1960'tan sonra) en büyük hasımları Kırvar ailesiymiş. Kırvarlar'a 1978 yılında boyun eğdirdikten sonra da onlarla birlikte PKK ile aralarında savaş başlamış. Bu savaşta iki ay içinde 100 civarında insan ölmüş. Ama sonra durulmuş ortalık. Bucakların PKK'ya karşı devletin yanına geçmesi, 1993'te oluyor. O yıl Mehmet Ağar, Siverek'e gelerek Bucak'ı ziyaret ediyor. Bu ziyaretin ardından Bucak korucu oluyor. Mehmet Ağar'la Sedat Bucak'ın dostluğu da bu yıl başlamış. Bir yıl sonra Abdullah Çatlı Türkiye'ye döndüğünde, yine Mehmet Ağar'ın isteğiyle Sedat Bucak'ın Siverek'teki evinde barındırılmış.

...Sedat Bucak hakkında birçok iddia var. En önemlileri PKK ve Dev-Sol'a karşı savaşma gerekçesiyle oluşturulan Çiller-Ağar Özel Örgütü'ne katılması, adamlarını örgütün vurucu gücü olarak kullanması, örgütün kanun tarafından aranan elemanlarını evinde barındırıp saklaması, uyuşturucu işine bulaşması. Hatta Bucaklar'a ait arazilerde Hint keneviri yakalandığı, bununla ilgili olarak birkaç kişinin tutuklandığı ama sonradan soruşturmanın üstünün örtüldüğü söylenmiş o zamanlar. Bir de Siverek'ten Ankara ve İstanbul'a sarktığı söyleniyor. İddiaya göre yalnızca Ankara'da 1994 yılında gazinoculardan, kumar-

84- "Susurluk Romanı", Tempo Dergisi eki, 11.12.1996, sayı:50, s. 19-20

hanecilerden, torbacılardan, travesti ve eşcinsellerin gittiği barlardan, günde 500 milyon lira haraç alınıyormuş. Bu haraç polis şefleri tarafından toplanıp bir hiyerarşi içinde dağıtılıyormuş.

...Söylenenlere göre aşiretinde 100 bin civarında adam varmış. Bunun 30 bini silahlıymış. Ama bu korucuların bazıları, devletten maaş aldıkları için ellerindeki silahlı adam sayısını fazla gösteriyor. Bucak'da televizyonda "benim korucularım gönüllü" demişti. Bu koruculuk meselesi üzerine Bucak, 'biz 12 Eylül'den önce PKK'ya karşı elimize silah aldık, sonra da bu silahlar başımıza bela oldu. Onun için şimdi devletin bize silah vermesini istedik' demişti."

Bucak'ın Gelirleri ve Devlet Desteği

Bucak'ın Ankara'daki kumarhanelerden haraç aldığına dair iddia Başbakan Erbakan tarafından Çankaya Köşkü'nde düzenlenen "Liderler Zirvesi"nde de dile getirilmiş, Erbakan *"Sedat Bucak'ın Ankara'daki kumarhanelerden haraç topladığına dair bir iddia var ortada. Bu iddia, inanıyoruz ki, kolaylıkla incelenebilir, var mıdır, yok mudur tespit edilebilir"* demiştir.[85]

Ayrıca Bucak'ın korucularının maaş aldıklarına dair iddia, DSP İzmir Milletvekili Hakan Tartan'ın konuyla ilgili soru önergesi üzerine İçişleri Bakanı Meral Akşener tarafından doğrulanmış, Akşener'in açıklamasıyla Bucak aşiretine mensup 434 korucu bulunduğu, bu korucuların ayda 1 milyar 216 milyon 185 bin lira maaş aldıkları ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla Bucak'ın *"devletten bir kuruş dahi almıyorum"* sözü ilgili bakan tarafından yalanlanmıştır.[86]

"Gazete Pazar"da yayınlanan Bucak aşiretiyle ilgili sekiz sayfalık bir haberde de, Bucak Aşireti mensubu 200 kadar korucunun maaş almadığı, ancak Ankara ile ilişkileri kullanarak silah ruhsatı temin ettikleri ve memur tayinleri yaptırdıkları iddia edilmiştir.[87]

Sedat Bucak'ın, HEP Milletvekilleri Leyla Zana ve Zübeyr Aydar'ın PKK ile işbirliği teklif etmesi üzerine Süleyman Demirel'e gittiğinin belirtildiği haberde, Bucak'ın hükümet yetkililerine silah verin PKK ile mücadele edelim dediği, bunun karşılığında hükümet kanalıyla aşirete 90 milyar lira, lav silahları, roketatarlar, tüfek ve mermi verildiği iddia edilmektedir.

85- "Liderler Zirvesi Tutanakları", Radikal Gazetesi, 23.12.1996
86- Cumhuriyet Gazetesi, 14.01.1997 ve Radikal Gazetesi, 12.01.1997
87- Gazete Pazar, 23.02.1997

Aynı haberde Bucak aşiretinin Şanlıurfa civarında 200 bin dönüm verimli arazisi bulunduğu, burada yetiştirilen pamuktan aşiretin 300 milyar lira kazandığı, kentteki tüm resmi kurumların yakacak ihtiyacını Bucak Petrol bayiilerinin sağladığı, ancak Irak'tan kaçak petrol getirdiklerinden, bu yakıtın çoğu zaman bozuk olduğu ifade edilmiştir.

Haberde, ayrıca Sedat Bucak'ın Şanlıurfa ve civarındaki devlet ihalelerinden büyük kazanç sağladığı, bu ihalelere örnek olarak Köy Hizmetleri'nin iki adet 500'er milyar liralık köy yolu tesfiye işi ile; Süt Fabrikası ve Hilvan Yem Fabrikası ihalelerini aldığı, başka ihalelerde de payı olduğu, ancak kağıt üzerinde Bucak ismi değil, Sedat Bucak'ın gizli ortağı ülkücü Muzaffer Çakmak'ın isminin bulunduğu iddia edilmiştir.

İçişleri eski Bakanı Hasan Fehmi Güneş'in aşiretlerin 12 Eylül döneminde silahlandırıldığına dair beyanatının yeraldığı haberde Bucak Aşireti'nin Jandarma ve polise kayıtlı hakkında gıyabi tutuklama kararı verilmiş firarileri beslediği ve halk üzerinde bu yolla baskı kurdukları öne sürülmüştür.

Radikal Gazetesi'nde: "Çatlı Yatakçılarına Soruşturma" başlığıyla, Bucak hakkında Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesi, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına, Abdullah Çatlı ile ilgili olarak saklama, görmezlikten gelme ve ilgililere bildirmeme gerekçesiyle suç duyurusunda bulunulduğu belirtilmiş.[88]

Bucak: Yalan Rüzgarı

Aynı gazetede çıkan bir diğer haberde ise, *"Çetede Yalan Rüzgarı"* başlığı altında Bucak'ın Susurluk olayı sonrası verdiği ifadelerde birbiri ile çelişen dört unsura yerverilmiştir.[89]

Habere göre, Sedat Bucak;

a) Önceleri Abdullah Çatlı'yı üç yıldır tanıdığını ifade etmiş olmasına karşın, daha sonraları Çatlı ile Refahyol hükümetinin güvenoylamasından evvel tanıştığını;

b) Önceleri Topal cinayetine adları karışan Ayhan Çarkın, Ercan Ersoy ve Oğuz Yorulmaz adlı özel tim mensuplarını koruma olarak kendisinin istemiş olduğunu belirtmesine rağmen, daha sonra bu isimleri İbrahim Şahin'in önerdiğini;

c) Sözkonusu özel tim mensupları hakkında önceleri "do-

88- Radikal Gazetesi, 26.01.1997
89- Radikal Gazetesi, 25.01.1997

ğumlarından ölümlerine kadar kefilim" demiş olmakla birlikte, sonraları bu kişileri yanına aldıktan sonra yaptıklarına kefil olduğunu;

d) Kazadan hemen sonra arabasında susturucu olmadığını iddia etmesine rağmen, daha sonra susturucuların arkada oturanların olabileceğini söylemiştir.

Çete – Petrol Bağlantısı

Aydınlık Gazetesi'nde ise, "Petrol hırsızlığında Şanlıurfa Bağlantısı. Kemal Kılıç, Necmettin Cevheri, Sedat Bucak, Drej Ali" başlığıyla bir haber yayınlanmıştır.[90]

Haberde bir dönem BOTAŞ'ta çalışan Korkut Eken'in yanısıra, Kemal Kılıç, emekli Binbaşı Mustafa Doğru, Ayhan Ertürk ve Mustafa Sabuncuoğlu'nun MİT kökenli oldukları, Eken ve Kılıç'ın Abdullah Çatlı'nın ortağı olduğu Baysa şirketine 22 bin tonluk petrol çökertisinin BOTAŞ Ceyhan Bölge Müdürlüğü tanklarından temizlenmesi ihalesini verdiği, bu atığın Sedat Bucak'ın sahibi olduğu bir depoya taşındığı, sözkonusu depolarda ham petrol ile karıştırılarak İskenderun'daki depolardan fuel oil olarak iç piyasaya satıldığı iddia edilmiş, ayrıca özellikle Güneydoğu'daki petrol boru hatlarından petrol çalındığı belirtilerek, 10 Aralık 1996 tarihinde Sedat Bucak'ın kardeşleri Selahattin ve Nedim Bucak'ın "Selahattin Bucak Petrol Tic. Ltd. Şti."ni kurduğu, şirketin faaliyet konuları olarak petrol ve akaryakıt istasyonları, bayiilikler açmak, kurmak ve çalıştırmak, her türlü madeni yağ ve buna bağlı maddelerin satımını yapmak alanları sayılmış, BOTAŞ eski Genel Müdürü Hayrettin Uzun tarafından dile getirilen BAYSA'nın aldığı petrol çökertisini, boru hatlarından çalınan ham petrolle karıştırmış olabileceği ihtimaline yervermiştir.

Hüseyin Kocadağ

Milliyet Gazetesi'nde "Kocadağ'ın Suç Dosyası" başlığıyla, Hüseyin Kocadağ'ın sicili yayınlanmıştır.[91]

Habere göre Kocadağ, meslek yaşamı boyunca 9 takdirna-

90- Aydınlık Gazetesi, 05.01.1997
91- Milliyet Gazetesi, 25.12.1996

me ve 322 maaşla mükafatlandırılmış, nöbete gelmemek, yoklamada bulunmamak, boykota katılmak, devlet aracını özel işlerinde kullanmak, amirine saygısızlık gibi suçlardan dolayı aylık kesimi, uyarma, kısa süreli durdurma, kınama cezaları almıştır. Kocadağ ayrıca İranlı bir kadın ve yeraltı dünyasından kişilerle ilişki kurmak suçundan dolayı 19.02.1985-22.08.1985 tarihleri arasında görevden uzaklaştırılmış, 29.01.1986 tarihinde ise, meskun mahalde silah atmak, kumar oynanmasına müsaade etmek, adli bir olayın boyutlarını değiştirerek menfaat temin etmek iddiasıyla meslekten ihraç edilirken 20.03.1987 tarihli Danıştay kararıyla görevine iade edilmiştir.

Eşi Uğur Çakıcı ile ilişkisi nedeniyle Alaattin Çakıcı tarafından da tehdit edilen Kocadağ hakkında Aydınlık Gazetesi'nde Behçet Cantürk'ün öldürülmesinde rol oynadığı yolunda bir iddia yayınlanmıştır.[92]

Haber, Cantürk'ün yakınlarının, yakından tanıdığı biri olmasa Behçet Cantürk'ün zırhlı arabasının kapılarını açmayacağı yönündeki ifadesine dayanarak hazırlanmış ve bu şekilde kapıyı açtıranın Hüseyin Kocadağ olduğu kanaatine varılmıştır.

Abdullah Çatlı'nın çetenin ülkücü, Kocadağ'ın ise solcu ayağını oluşturduğu öne sürülen haberde, bu kişilerin (Çatlı ve Kocadağ) Ankara'da Simon Bolivar Caddesi'ndeki bir sitede kokain partilerinde buluştukları, Kocadağ'ın Korkut Eken'le birlikte Özel Harekat timlerinin kurucusu olduğu, Gaziosmanpaşa olaylarının başlaması ve durdurulmasında rolü olduğu, Kocadağ'ın Polis Okulu'na müdür olmasını içinde bulunduğu oluşumun istediği, doğrudan Emniyet Genel Müdürlüğü'ne bağlı bu okulda sözkonusu oluşuma yeni elemanlar kazandırmasının planlandığı, işi gereği yeraltı dünyasını çok yakından tanıdığı ve Ahmet Hamoğlu tarafından işletilen Ankara Sheraton kumarhanesinin yüzde 5 hissesinin sahibi olduğu iddia edilmiştir.

Sabancı Cinayeti

Kanal 6'da yayınlanan "Hedef" adlı programda da Hüseyin Kocadağ ile ilgili bir iddia yayınlanmış, Kocadağ'ın, Özdemir

92- Aydınlık Gazetesi, 05.01.1997
93- "Hedef", Kanal 6, 18.11.1996

Sabancı, Haluk Görgün ve Nilgün Hasefe'nin ölümüyle sonuçlanan "Sabancı Center Eylemi" faillerinden Fehriye Erdal'ın Sabancı Center'a istihdamında referans verdiği iddiası ortaya atılmıştır.[93]

Habere göre yapılan parmak izi araştırmalarında, Emniyet Amiri düzeyinde bir polisin parmak izine rastlanıldığı, Sabancı Center'ın güvenlik ve temizlik işlerini üstlenen Ulusal Güvenlik ve Temizlik Şirketi'nin sahibi Kemal Aydoğan'ın sol örgütlerle bağlantılı, sol görüşlü bir şahıs olduğu, şirketi kurduğu zaman kendisi gibi sol görüşlü olan Emniyet Müdürü Kocadağ ile yakın ilişkisi bulunduğu, bu kanalla İstanbul iş çevrelerinde müşteri bulabildiği, bu arada Kocadağ vasıtasıyla yine sol görüşlü olan bir önceki Emniyet Müdürü Kutluay Çelik ile de yakınlaştığı, Aydoğan'ın iş başvurularında sol görüşlüleri tercih ettiği, Alevi olan Fehriye Erdal'ın Kocadağ'dan iş bulmasında aracılık talep etmesi üzerine Kocadağ'ın Erdal'ı Aydoğan'a göndererek referans verdiği, Aydoğan'ın ise Sabancı Center'da ilgili personelini arayarak Erdal'ın uygun bir yerde görevlendirilmesini istediği.

Erdal'ın kurduğu ilişkiler sayesinde şirketin üst düzey yöneticilerinin bulunduğu 25. Katta görevlendirildiği, olay sonrası Aydoğan'ın Sabancı Center'da çalışan kendi personeli ile görüştüğü, daha onra Aydoğan, Kocadağ, Çelik ve İstanbul Asayiş Şube Müdürü Sedat Demir'in bir toplantı yaptığı, bu üçlünün (Aydoğan, Kocadağ ve Çelik) Sedat Demir'e Fehriye Erdal'ın referanslarıyla ilgili kovuşturmada isimlerinin geçmemesi ve tutanaklara bu isimlerin katiyen yazılmaması hususunda istekte bulundukları, daha sonra sözkonusu üçlünün Fehriye Erdal'ın sağ ele geçmemesini planladıkları, aksi takdirde, Emniyet'te infial meydana gelmesi, amaç ve hedeflerinin ortaya çıkmasından korktukları, tam bu sırada gazeteci Metin Göktepe'nin öldürülmesi olayının gerçekleşmesi suretiyle gündemin değiştirildiği iddia edilmiştir.

Hadi Özcan Çetesi

Milliyet Gazetesi'nde çıkan bir habe-

94- Milliyet Gazetesi, 13.12.1996

re göre Mehmet Hadi Özcan liderliğindeki Kocaeli Çetesi, İzmit bölgesinde çok sayıda yasadışı eyleme karışmış ve 8 Emniyet mensubu ile bağlantı kurmuştur.[94]

Sözkonusu organize suç şebekesinin lideri ve 12 arkadaşından 11'i Temmuz ayı içinde yapılan operasyonlar sonucu ele geçirilmiş ve ifadeleri neticesinde Balıkesir Emniyet Müdürü Nihat Camadan ve 6 polis hakkında tahkikat açılmıştır.

Radikal Gazetesi ise, Türkiye'de polis ve mafya işbirliği ile kurulan en büyük çetelerden biri olarak tanımladığı Kocaeli Çetesi'nin lideri Mehmet Hadi Özcan'ın değişik tarihlerde iki kardeşi öldürtmek suçundan mahkemeye çıktığını, iki cinayeti de tetikçi Savaş Uzun'un üstlenmesi üzerine kurtulduğunu belirtmiştir.[95]

Haberde, ortaya çıkarıldıktan sonra bir Emniyet Müdürü, 3. şube müdürü ve 2 polis memurunun açığa alınmasına neden olan Hadi Özcan, Şahin Tekdemir ve diğer arkadaşlarının, Reşat Yüksel ve Muzaffer Yüksel'i öldürtmek suçundan çıktıkları mahkemede Savaş Uzun'un suçu üstlenmesi üzerine tahliye oldukları, hakkında toplam 18 dosya bulunan Özcan'ın, tetikçilerinin suçları üstlenmesi sayesinde tek tek kurtulduğu belirtilmekte ve Özcan ile Tekdemir'in tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldıklarına değinilmektedir.

Hanefi Avcı'nın Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede, "çete suçunu üzerime yıkan, ülkücü Abdullah Çatlı'dır" iddiasında [Cumhuriyet Gazetesi, 12.02.1997] bulunan Mehmet Hadi Özcan ile ilgili olarak, Özcan'ın MİT'e çalıştığını, Veli Küçük'ün İzmit Alay Komutanı olduğu dönemde, Küçük ile iltisaklı olduğunu, MİT mensubu Duran Fırat ve JİTEM adına faaliyet yürüttüğü öne sürülen Yeşil lakaplı Mahmut Yıldırım ile de görüştüğünü söylediği iddia edilmiştir.[96]

Zaman Gazetesi'nde "Özcan, Bir Bir Tahliye Oluyor" başlığıyla çıkan bir haberde ise, Özcan liderliğindeki çetenin çete oluşturma ve cürüm işleme, adam öldürme, adam yaralama, adam kaçırma ve fidye isteme, ölümle tehdit, haraç isteme, zorla çek-senet tahsili, silahlı gasp, hırsızlık, eroin-esrar kullanma,

95- Radikal Gazetesi, 24.01.1997
96- Cumhuriyet Gazetesi, 10.02.1997 ve Siyah Beyaz Gazetesi, 11.02.1997

bulundurma, satma, oto hırsızlığı gibi suçlara karıştığı, çeteyle birlikte 3 adet Kaleşnikof, 1 adet uzun namlulu Baretta tabanca, çok sayıda mermi, 8 adet değişik çap ve markada tabanca, 2 adet el bombası, 2 adet pompalı tüfek, 4 adet cep telefonu ile 4 adet otomobil ele geçirildiği belirtilmiş, Özcan'ın davalardan bir bir tahliye oluğu bu haberde de yinelenmiştir.[97]

Aynı haberde, Afganistan ve İran üzerinden yurda sokulan ve Adapazarı-Bolu-İstanbul üçgeninde işlendikten sonra mamul olarak Avrupa'ya gönderilen uyuşturucu trafiğinde geçiş noktası olan Kocaeli'nde ardı ardına çetelerin ortaya çıkışı, Mesut Yılmaz'a yapılacağı öne sürülen suikastçinin de (Hacı Türkkanı) İzmit'ten oluşu, ayrıca bir dönem Kocaeli Jandarma Alay Komutanı olarak görev yapan Veli Küçük'ün yanısıra Balıkesir eski Emniyet Müdürü Nihat Camadan ve eski Asayiş Müdürü Cemal Şencan'ın da isimlerinin çeşitli olaylara karışmış olmasının dikkat çekici olduğu belirtilerek, bölge "şeytan üçgeni" olarak nitelendirilmiştir.

Aydınlık Gazetesi'nin bir haberinde de, Hadi Özcan ile Abdullah Çatlı'nın arasının, Ülkücü kökenlerinden dolayı bir dönem çok iyi olduğu, ancak Botaş ihalesinden dolayı aralarının bozulduğu, ikisinin de girdiği ihaleyi Çatlı'nın kazanmasından sonra, Özcan'ı ihbar ettiği, Özcan'ın bu olaydan dolayı Çatlı'dan nefret ettiği ve ifadesinde Çatlı'yı öldürmek için Kalaşnikof aldığını söylediği öne sürülmüştür.

Siyah Beyaz Gazetesi de benzer bir iddiayı farklı bir boyutuyla "Çetede Hesaplaşma" başlığı altında Eyüp Aşık'ın Susurluk Komisyonu'nda verdiği ifadeye dayandırarak yayınlamıştır.[98]

Habere göre İzmir Fiesta Cafe'de buluşan İbrahim Şahin ile Veysi Dervişoğlu, Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım, Kürşat Yılmaz ve Abdullah Çatlı'yı öldürmesi için Hadi Özcan'la irtibata geçerek silahların (bir kalaşnikof tüfek ve bir bomba) Dervişoğlu kanalıyla Hadi Özcan'a ulaştırılmasını istemişlerdir.

Haberde Aşık'ın komisyona çeteler arasında 1995 yılının Mart ayında bir anlaşmazlık çıktığını ve sözkonusu anlaşmazlığın özellikle Çatlı, Ağar, Şahin ve Eken arasında doruk noktaya ulaştığını söylediği öne sürülmüştür.

97- Zaman Gazetesi, 11.02.1997
98- Siyah Beyaz Gazetesi, 28.02.1997

Yüksekova Çetesi

Yüksekova Çetesi ile ilgili olarak ise, Milliyet Gazetesi'nde çıkan bir haberde ise, ortaya çıkarılan ve aralarında üç polis memuru ile PKK itirafçısı Kahraman Bilgiç'in bulunduğu çeteye ilişkin dosyada olayların PKK itirafçısı Bilgiç'in etrafında oluşturulduğu belirtilmiştir.[99]

Haberde Bilgiç, çetenin lideri olarak tanımlanmış, Hakkari Dağ ve Komando Tugay Komutanlığı emrinde çalıştığı belirtilerek, halen tutuklu durumdaki Bilgiç'in verdiği ifadede Yüksekovalı Necip Baskın'ın kaçırılması ve fidye istenmesi olayını üstlendiği ifade edilmiştir. Haberde verilen bilgilere göre Bilgiç ifadesinde çetenin eylemleri ile ilgili olarak şu hususları belirtmiştir:

"1. Olay: Tabur komutanı Mehmet Emin Yurdakul komutasında yapılan bir operasyonda Konuklu köyünde 13 kilo eroin, 4 tabanca yakalandı. Tabancaların üçünü Yurdakul götürdü. Biri 14'lü idi. Birini Yüksekova Belediye Başkanı'nın karısına hediye etti.

2. Olay: Kurmay Başkanı Hamdi Poyraz, bizi Çığlı köyüne gönderdi. Hatta bir yazı yazdı. Yolda güvenlik güçleri tarafından yakalanma halinde, bu kağıdı gösterdiğimizde yolda yardımcı olunacaktı. Köye gittik. İçinde silah ve uyuşturucu olduğunu tahmin ettiğim bir paketle Hakkari'ye döndük.

3. Olay: Beyannameleri Kurmay Başkanı aracılığıyla yaptırıp Irak'tan Çığlı'ya koyun getiriyorlardı.

4. Olay: İsmi Ali olan, soyadını hatırlamadığım, İzmir'de yakalanan bir Levazım Astsubay Tabur Komutanı Yurdakul ile samimi idi. Astsubay yakalandıktan sonra Yurdakul astsubayın ailesine bir miktar para gönderdi. Yakalanan eroin tahminen daha önceden Konuklu köyünde yakalanan eroin olabilir.

5. Olay: Yüksekova Belediye Başkanı Ali İhsan Zeydan'ı güvenlik güçleri aradığında Mehmet Emin Yurdakul kendisine haber etti. O da Yüksekova'dan kaçtı. Uzun süre gelmedi.

6. Olay: Ali İhsan Zeydan'ın gösterdiği adamlar yakalanıp daha sonra Yurdakul tarafından para karşılığında bırakılıyordu.

7. Olay: 1995 Eylül'ünde Karlı köyünde ölü olarak ele geçirilen 5 teröristin üzerinden çıkan paraları Yurdakul aldı. Tutanaklara hiç

99-Milliyet Gazetesi, 13.12.1996

geçmedi.

8. Olay: Sınır Tabur Komutanı Yarbay Kamber, bana bir gün , 'bir tim kuralım, sana gerekirse panzer veririm. Gideceğin yere kadar gönderirim, sözde örgüt adına para toplarsınız' dedi.

9. Olay: Yüksekova'da oturan Vahyeddin Aslan'ın örgüt yanlısı olduğu söylendi. Kemal Ölmez araya girdi. Beni çağırdı. Tugay'dan geldim. Bu adamla (Aslan) konuştum Adam kalkarken bana 'size bir hediyem olacaktır' dedi. Kemal bana sonradan bu adamın bana ve kendisine 10'ar bin mark göndereceğini söyledi."

Asker – Korucu - İtirafçı

Zaman Gazetesi'nde "Yüksekova Çetesi Niçin Araştırılmadı?" başlığıyla çıkan bir haberde ise, Başbakanlık Teftiş Kurulu'nun Başbakan Erbakan'a verdiği raporda Yüksekova Çetesi'nin ele alınmamış olması vurgulanmıştır.[100]

Haberde Necip Baskın'ı kaçırarak fidye istemek ve CHP eski Milletvekili Esat Canan'ın yeğeni Abdullah Canan'ı öldürmekle suçlanan çetenin 3'ü polis, 5'i korucu ve 1'i itirafçi 9 kişiden oluştuğu, çetenin 6 üyesinin (özel tim mensupları Fatih Özhan ve Yusuf Avni Aydın, köy korucuları Osman Özpazar, Abdülkerim Özcük, Necmettin Hazeyi ve itirafçı Kahraman Bilgiç) 13 Ekim 1996'da tutuklandığı belirtilerek, çetenin bir numaralı sanığı Havar kod Kahraman Bilgiç'in Eşref Bitlis, Tuğgeneral Bahtiyar Aydın ve Abdullah Canan'ı kendisinin de içinde bulunduğu bir çetenin öldürdüğünü iddia ettiği üzerinde durulmuştur.

Haberde son olarak Yüksekova Çetesi'ni soruşturan İstihbarat Astsubay Hüseyin Oğuz'un avukatı Yaşar Altürk'ün müvekkiline baskı yapıldığını iddia ettiği ve ilk sorgu tutanakları, video görüntüleri ve fotoğrafların, DGM'ye intikal etmeden bazı yetkililer tarafından kaldırıldığını, suç delillerinin gizlendiğini, Hüseyin Oğuz'un da tehdit edildiğini öne sürdüğü belirtilmiştir.

Yeni Yüzyıl Gazetesi, eski Milletvekili Esat Canan'ın Susurluk Komisyonu'nda verdiği ifadeyi yayınladığı haberde, Canan'ın Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde bazı faili meçhul cinayetler işlendiğini, bu cinayetlerin Tabur Komutanı Binbaşı

100- Zaman Gazetesi, 13.01.1997

Mehmet Emin Yurdakul'un bilgisi dahilinde yapıldığını, ancak Genelkurmay'ın bu iddiaları reddederek bölgede inceleme yapan Milletvekilleri Ercan Karakaş ve Mahmut Işık hakkında suç duyurusunda bulunduğunu, bu bölgeye yeni atanan Tabur Komutanı'nın çeteyi ortaya çıkardığını, kullanılan itirafçı Kahraman Bilgiç'in birçok olaya karıştığını, iki özel tim görevlisi polisin de işin içinde olduğunu, soruşturmada çetenin ortaya çıkarılmış olmasına rağmen, soruşturmanın eksik kaldığını, yöredeki varlıklı kişilerin kaçırılıp fidye istendiğini, bazı kişilerin ise öldürüldüğünü söylediği belirtilmiştir.

Radikal İslamcı ağırlıklı yayın yapan Yeni Şafak Gazetesi ise, yayınladığı iki haberde Yüksekova Çetesi bağlamında illegal faaliyetlerde ordunun rolünü vurgulamıştır.[101]

Sözkonusu gazetede "Askerin Meclisten İki İsteği" başlığı ile yayınlanan haberde Hanefi Avcı'nın komisyona verdiği ifadede Susurluk skandalından yaklaşık bir ay önce ortaya çıkan ve Kocaeli ve Yüksekova Çeteleri içinde yeralan "askeri üniformalı çeteler"in sorgulanmamasını eleştirdiği belirtilmiş; Hakkari Yüksekova'da aralarında yeğeni Abdullah Canan'ın da bulunduğu altı kişinin kaçırılıp öldürüldüğü Yüksekova olaylarıyla ilgili komisyona bilgi veren eski CHP Hakkari Milletvekili Esat Canan'ın da Yüksekova Çetesi içinde yakalanan 16 kişiden polisler tutuklanırken askerlerin serbest bırakılmasını eleştirerek Binbaşı Mehmet Emin Yurdakul ve Astsubay Başçavuş Hüseyin Oğuz'un da sorgulanmasını istediği ifade edilmiştir.

Haberde, TBMM Susurluk Araştırma Komisyonu'nun aldığı bilgiler doğrultusunda eski MİT Müsteşarı Teoman Koman, adı Kocaeli Çetesi'ne karışan eski İzmit Jandarma Alay Komutanı Veli Küçük, Yüksekova Çetesi içinde adı geçen Binbaşı Mehmet Emin Yurdakul ve astsubay Başçavuş Hüseyin Oğuz'u bilgisine başvurmak üzere Meclis'e çağırdığı günlerde Sincan olaylarının patlak vermesinin dikkat çektiği belirtilmiştir.

Asker Susurluk'un Neresinde?

Aynı gazetede "Asker Susurluk'un Neresinde?" başlığıyla çı-

101- Yeni Şafak Gazetesi, 12.02.1997 ve 13.02.1997

kan haberde de, Silahlı Kuvvetler'in "devlet-aşiret-gladio" ilişkileri karşısında kamuoyunda sessiz bir tavır benimserken, perde arkasında istihbarattaki çok başlılığı önlemeyi hedeflediği belirtilmiştir.

Silahlı Kuvvetler'in mensuplarından bazıları hakkında ortaya atılan iddialara karşı sessiz kalmasının; Silahlı Kuvvetler'in çeteler içindeki rolünü tartışmaya açtığının belirtildiği haberde, Jandarma Genel Komutanı Teoman Koman'ın Susurluk Komisyonu'na ifade vermeye gitmeyişinin de bu konudaki iddiaların yoğunlaşmasına yolaçtığı ifade edilmektedir.

Haberde Yüksekova Çetesi'nin soruşturulması sırasında gündeme gelen itirafların, ordu mekanizmasındaki bazı aksaklıkları gözönüne serdiği, zira çeteyle işbirliği yapan üsteğmen Hamza Celepoğlu, Cihangir Başçavuş ve İbrahim İşgüder hakkında sürdürülen soruşturmanın üst düzey yerel askeri yetkililer (Hakkari Jandarma Alay Komutanı Necati Kılıçkaya, Taktik Alay Komutanı Albay Ersan Alkan, Yüksekova İlçe Jandarma Komutanı Mithak Gül) tarafından önlenmesinin, orduya yönelik güveni yıprattığı ve Silahlı Kuvvetler yetkililerinin bu tip operasyonlarda yakalanan subayları "münferit olarak suça bulaşmış bazı kişiler" olarak nitelemesinin; Yüksekova Çetesi'nin soruşturulması sırasında gündeme gelen itiraflarla biraz fazla iyi niyetli olduğunun kanıtlandığı iddia edilmiştir.

Haberde son olarak Hanefi Avcı'nın, İzmit eski Alay Komutanı Veli Küçük'ün ordu-çete bağlantısında önemli bir misyon üstlendiğine dair iddiası yeralmış, ayrıca bir istihbaratçının ifadelerine dayandırılarak Veli Küçük'ün "resmi olarak kurulmayan" JİTEM'in liderlerinden biri olduğu, Bahtiyar Aydın, Eşref Bitlis ve Cem Ersever'in birbirlerine yakın isimler oldukları, üç önemli yetkilinin yakın zamanlarda katledilmelerinin tesadüf olmadığı, ordu içinde de çetelerin bulunduğu, Cem Ersever'e yakın 30 istihbaratçının Ersever ile birlikte JİTEM'den ayrılarak ayrı bir klik oluşturduğu, gerek 6. Filo, gerekse son günlerde isimleri ortaya atılan Hüseyin Oğuz, yüzbaşı Kaşif'i de içine alan geniş yelpazenin üst kademelerde bilindiği, Genelkurmay üst düzey yetkililerinin bu tür çete işlerini yakın takibe aldırdıkları, alt kademelerdeki bazı subaylar ile istihbaratçıların genellikle bu tür kanunsuz işlere girdikleri, an-

cak bu kişilerin açıklarının yakalanması durumunda ordunun meseleyi kendi içinde sessiz sedasız çözdüğü, cezaların da hayli ağır olduğu öne sürülmüştür.

Cumhuriyet Gazetesi'nde "Yüksekova Çetesi'nin Üstü Örtülüyor" başlığıyla çıkan haberde ise, 1994-96 yılları arasında Yüksekova bölgesinde esrar, eroin ve silah kaçakçılığı yaptıkları ve 15 faili meçhul cinayetten sorumlu oldukları öne sürülen çete hakkındaki soruşturmanın yönünün, PKK'lı ititrafçı ve kilit isim Kahraman Bilgiç'in Diyarbakır DGM Savcılığı'na dilekçe göndererek tutuklandığı dönemde Yüksekova Savcılığı'na verdiği ifade ve yaptığı açıklamalardan vazgeçtiğini bildirmesi üzerine, tamaen değişebileceği ifade edilerek, halen tutuklu durumdaki çeteye dahil güvenlik mensupları Fatih Özkan (özel tim), Azmi Aydın (özel tim), Abdülkadir Bayram (polis memuru), Abdülkerim Özcük (köy korucusu), Osman Özpazar (köy korucusu), Necmettin Hacar (köy korucusu), Mehmet Emin Ergen (köy korucusu) ve Osman Ergen'in de (köy korucusu) serbest bırakılabileceği öne sürülmüştür.[102]

Bu işin sonu Ağar'a kadar gider

Aynı gazetede "Mumcu'yu Çete Öldürdü" başlığıyla Jandarma İstihbaratçı Astsubay Hüseyin Oğuz'un Yüksekova Çetesi ile ilgili olarak Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadeye de yerverilmiş, Oğuz'un komisyonda Yüksekova Çetesi ile ilgili bağlantıları anlatırken "bu işin sonu Ağar'a kadar gider" dediği, yazar Uğur Mumcu ile Orgeneral Eşref Bitlis'in devlet içinde bulunan ve bir kolu Yüksekova'ya kadar uzanan çete tarafından öldürüldüğünü, Mumcu cinayetinde kullanılan bombaların "Şişko Tekin" olarak bilinen ve şu anda Malatya'da bulunan bir kişinin evinde saklandığını, eski isithbaratçılardan Uğur Tönük'ün de cinayet konusunda bilgili olduğunu iddia ettiği bildirilmiştir.[103]

Haberde Oğuz'un çetenin lideri olarak Mehmet Emin Yurdakul'un ismini verdiği vurgulanmış, ayrıca Abdullah Canan'ın Kahraman Bilgiç tarafından iki arkadaşı ile ilgili olarak sorgulandıktan sonra öldürüldüğünü söylediği belirtilmiştir.

102- Cumhuriyet Gazetesi, 15.02.1997
103- Cumhuriyet Gazetesi, 19.02.1997

Hanefi Avcı'ya Göre Çeteler

Gazete Pazar'da çıkan bir haberde Hanefi Avcı'nın devlet içindeki JİTEM-Emniyet-MİT bağlantılı oluşum hakkındaki ifadelerine yerverilmiş, sözkonusu ifadelere dayanarak bu oluşum içinde varolduğu iddia edilen ilişkiler şematize edilmiştir.[102] (Aslına sadık kalınarak düzenlenmiştir)

Şema şu şekildedir:

1) JİTEM İçindeki Oluşum:

Cem Ersever, Tuğg. Veli Küçük, Binbaşı Ali Yıldız,

Mustafa Deniz,

Ali Balkan

2)Emniyet İçindeki Oluşum:

Mehmet Ağar

Emniyet Grubu:

İbrahim Şahin, Ayhan Akça, Ayhan Çarkın, Ercan Ersoy, Ziya Bandırmalıoğlu, Hüseyin Kocadağ, Sedat Demir.

Mafya Grubu: Korkut Eken, Abdullah Çatlı, (Drej) Ali Yasak, Alaattin Çakıcı, Haluk Kırcı, N. Tevfik Ağansoy, Oral Çelik, Yaşar Öz, Ömer Lütfü Topal, Sami Hoştan

3) MİT İçindeki Oluşum:

Mehmet Eymür, Yavuz Ataç, Duran Fırat, Hakkı Yaman, Mahmut Yıldırım, Yüzbaşı Kaşif, Tarık Ümit, Hadi Özcan

Hanefi Avcı'nın ifadelerine dayandırılarak hazırlanan sözkonusu haberde üç oluşum içinde değerlendirilen isimler arasında ilişkilendirme de mevcuttur.

JİTEM içindeki oluşum içinde yeraldığı iddia edilen Veli Küçük'ün, Emniyet içindeki oluşum içinde yeraldığı belirtilen Abdullah Çatlı ve Sami Hoştan ile irtibatlı olduğu (hatta bir başka gazete haberinde Sami Hoştan'ın Veli Küçük'ten aldığı yardımla Abdullah Çatlı'nın cenazesini teslim aldığı yönünde bir ifade mevcuttur), ayrıca MİT içindeki oluşum içinde yeral-

104- Gazete Pazar, 02.03.1997

dığı öne sürülen Hadi Özcan ile de bağlantısı bulunduğu belirtilmiştir.

Şema da Emniyet içindeki oluşum dahilinde gösterilen Alaattin Çakıcı'nın, MİT içindeki oluşum tarafından korunduğu, MİT içindeki oluşum içinde değerlendirilen Tarık Ümit'in bir dönem Emniyet içindeki oluşum adına çalıştığı, daha sonra sözkonusu oluşum içindeki Özel Tim mensuplarının adlarının Tarık Ümit'in kaçırılması olayına karıştığı ifade edilmiştir.

Ayrıca, bir başka gazete haberinde, şemada Emniyet içindeki oluşum dahilinde değerlendirilen İbrahim Şahin'in, yine Emniyet içindeki oluşumun Mafya bölümünde değerlendirilen Abdullah Çatlı ve MİT içindeki oluşum dahilinde değerlendirilen Yeşil kod Mahmut Yıldırım'ı öldürmesi için, MİT içindeki oluşum içinde olduğu öne sürülen Hadi Özcan'ı görevlendirdiği iddia edilmiştir.[105]

Yeşil Kod Mahmut Yıldırım

Adı-Soyadı: Mahmut Yıldırım[106]

Baba Adı: Salih

Doğum Tarihi: 1953

Doğum Yeri: Bingöl/Solhan İlçesi, Dicnik veya Asmakaya Köyü

Lakapları - Kod Adları: Yeşil, Ahmet Demir-Sakallı-Hacı veya Hoca

Son olarak Hollanda'da bulunduğu ve bu ülkede bir gece klübü işlettiği iddia edilmiştir.

Ahmet Cem Ersever'in iddialarına göre Tunceli, Diyarbakır, Bitlis, Bingöl, Elazığ hattında işlenen cinayetlerin büyük bir bölümünün sorumlusu Yeşil ile Mehmet Yazıcıoğulları'dır. Yeşil 9 cinayetle suçlanmaktadır.[107] Bu cinayetler şöyle sıralanabilir:

a) Gazeteci Halit Güngen'in 18 Şubat 1992'de öldürülmesi.

b) Muş'ta Alay Komutanlığı'nda gözaltına alınan beş kişinin 27 Mayıs 1992'de yer göstermeye götürmek üzere alınıp

105- Siyah Beyaz Gazetesi, 28.02.1997

106- Hürriyet Gazetesi, 16.01.1997, Yeni Yüzyıl Gazetesi, 17.01.1997 ve Radikal Gazetesi, 28.02.1997 (Hüseyin Oğuz'un İfade Tutanağı

107- Hürriyet Gazetesi, 6.01.1997, Akşam Gazetesi, 30.01.1997 ve Aydınlık Gazetesi, 09.02.1997

kurşuna dizilmesi.

c) Elazığ İnsan Hakları Derneği Başkanı Avukat Metin Can ile Doktor Hasan Kaya'nın 21 Şubat 1993'te, işkence yapılıp kafalarına kurşun sıkılarak öldürülmesi.

d) Ayten Öztürk'ün 27 Şubat 1992 tarihinde Tunceli'nin Mazgirt İlçesi'ne bağlı Kepektaşı köyünde evinden alınarak öldürülmesi.

e) Aydınlık Gazetesi, Yeşil'in ayrıca Mayıs 1993'de Elazığ-Bingöl karayolunun Şemdin Sakık'a bağlı PKK militanları tarafından kesilerek 35 erin öldürülmesi olayında, erlerin sevkiyat tarihini Şemdin Sakık'a ulaştıran kişi olduğunu, Sakık'ın Yeşil ile olan ilişkilerinden dolayı Bekaa'da sorgulandığını iddia etmiştir. Aynı gazete Yeşil'in Ersever'in öldürülmesinden sonra Güneydoğu'ya gitmediği ve Batı'da tetikçi olarak faaliyet gösterdiği öne sürülmüştür.

Medyada yeralan haberlerle, Sena Er, Hanefi Avcı ve Hüseyin Oğuz'un Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadelerde, Yeşil'in adam kaçırma ve bazı işadamlarından haraç alma eylemlerine de karıştığı iddia edilmiştir. Bu konudaki iddialar şöyle sıralanabilir:

a) Ömer Lütfü Topal'dan haraç alınması:[108] Gazetelerde, İbrahim Şahin'in emriyle Topal'dan 17 milyon dolar haraç alınması işini Yeşil'in organize ettiği (ANAP Milletvekili Eyüp Aşık "Objektif" programında bu miktarın yanlış olduğunu, alınan haracın 10 milyon dolar olduğunu öne sürmüştür[109]), bu meblağın 10 ve 7 milyon dolarlık iki parti halinde İş Bankası Kızılay Şubesi'ndeki Ahmet Demir adına açılmış hesaba yatırıldığı iddia edilmiştir.

Hürriyet Gazetesi, Yeşil'in Topal'dan aynı yolla 6 milyon dolarlık bir haraç daha istediğini, Topal'ın bu meblağı bir kurye ile gönderdiğini, ancak paranın Yeşil'e ulaşmadığını, Yeşil'in bunun üzerine Topal'dan parayı gönderdiğine dair teyid aldıktan sonra çete mensubu olduğu ileri sürülen Çatlı, Kırcı, özel tim mensupları Ayhan Akça ve Ercan Ersoy'u sıkıştırdığını, Yeşil bu şahısları Topal ile yüzleştirmek üzere iken, Çatlı ve eki-

108- Hürriyet Gazetesi, 16.01.1997
109- Objektif, Show TV, 19.01.1997

binin Topal'ı ortadan kaldırdığını belirtmiştir. Gazete haberlerinde, Topal'ın öldürüldüğü zaman üzerinde sadece "Yeşil" yazan bir kağıt bulunduğu vurgulanmıştır.

b) Senar Er'den Haraç Alınması:

Aktüel Dergisi'nde yayınlanan haberde, İstanbul'da yaşayan Yüksekovalı işadamı Senar Er'in kendisinden haraç alınması ve babasının kaçırılması olayı ile ilgili açıklamalarına yerverilmiştir.[110]

Olay şöyle gelişmiştir: 10 Temmuz 1994 tarihinde kendini General Zinnar olarak tanıtan Alaattin Kanat, Er'i arayarak 100 bin mark fidye istemiş ve Ahmet Demir'in adına açılmış banka hesap numarasını vermiştir.

Er bu olay üzerine 9 Ağustos 1994'te Bakırköy Cumhuriyet Savcılığına başvurmuştur. 26 Ağustos 1994 tarihinde ise, Er'in Silivri'deki bir yazlıkta Kanat, DYP Bingöl Milletvekili adayı Mehmet Yazıcıoğulları ve Nizamettin Kutlu ile buluştuğu bir sırada, polis eve baskın düzenlemiş, Kanat ve arkadaşları gözaltına alınmış, suçunu itiraf eden Kanat tutuklanmıştır. Ancak Kanat, 11 ay sonra tahliye olmuştur.

Ankaralı işadamı Lokman Çetin tarafından fidyeyi ödemesi konusunda uyarılan Er'in babası Kadir Keremoğlu, 15 Nisan 1995 tarihinde işyerinden kaçırılmıştır.

22 Nisan 1995 tarihinde Lokman Çetin'in ofisinde kendilerini özel harpçi olarak tanıtan iki kişi tarafından 750 bin mark ödemesi gerektiği bildirilen Er, 24 Nisan 1995 tarihinde DYP Milletvekili Mustafa Zeydan ile birlikte Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'a giderek olayı anlatmış, Ağar, İbrahim Şahin'den olayın araştırılmasını istemiştir.

25 Nisan 1995 tarihinde Özel Harekat timinin fidyecileri tespit etmesini sağlayan Er, ertesi gün sonucu öğrenmek için Emniyet'e gittiğinde kendisine ilgili kişilerin takip altında olduğu söylenmiştir.

Ancak Emniyet'ten çıkmak üzere iken kendisini cep telefonu ile arayan bir şahıs tehditte bulunmuştur.

Daha sonra bir seyahat sırasında uçakta karşılaştığı özel harpçilerden Nafiz Karacan hâlâ babasını bulabileceğini söyleyerek 200 milyon istemiştir.

110- Aktüel Dergisi, 01.01.1997, sayı:286

Bu meblağın ilk taksidi olan 80 milyon lirayı Karacan'ın Ziraat Bankası Kavaklıdere Şubesi'ndeki hesabına gönderen Er'in fidyecilerle bağlantısı kesilmiştir.

Hürriyet Gazetesi'nde konu ile ilgili olarak çıkan haberde ise, Senar Er'in Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede kendisini 1994 yılında arayarak 100 bin mark fidye isteyen kişinin "Yeşil" adlı biri olduğunu, Yeşil'in parayı Ahmet Demir adına Ankara Ziraat Bankası Çankaya Şubesi'ne yatırmasını istediğini, yazlık evindeki polis baskınında Nizamettin Kutlu, Mehmet Yazıcıoğulları ve Alaattin Kanat'ın tutuklandığını, ancak ikinci mahkemede serbest bırakıldıklarını, fidyeyi isteyen Yeşil'in adının ise polis kayıtlarından silindiğini söylediği iddia edilmiştir.[111]

c) Hanefi Avcı'nın İfadesi:

Milliyet Gazetesi'nde çıkan haberde Hanefi Avcı'nın Susurluk Komisyonu'ndaki ifadesinde Yeşil'in haraç ve fidye alma eylemleriyle ilgili olarak şu açıklamayı yaptığı iddia edilmiştir:[112]

"Hatırladığım kadarıyla Kocakayalar soyadlı, meşhur Diyarbakırlı adamlar var. Senar Er'in kendisi var. Hurşit Han var, Selim Işık var, bu adamlara telefon açıp, 'Biz kontrgerillayız, bize para vereceksin' diyorlar. Milyon dolarlar mertebesinde para isteniyor. Hatırlarsınız ki, iki İranlı kaçırılmıştı da bu İranlılarla ilgili yine telefon açılıp para isteniyor. Ziraat Bankası Ankara Heykel Şubesi'nin 0213843 No'lu hesabına para yatırılması isteniyor. Alaattin Kanat'ın ifadesinde de vardır bu hesap numarası. Er'in ifadesinde de vardır. Kaçırılan iki İranlı'nın akrabalarının para gönderdiği hesapta da aynı hesap numarası vardır."

d) Hüseyin Oğuz'un İfadesi:

Milliyet Gazetesi'nde çıkan bir başka haberde ise Hüseyin Oğuz'un Susurluk Komisyonu'ndaki ifadesine yerverilmiştir. Haberde Oğuz'un sözkonusu ifadesinde, Hanefi Avcı'nın da belirttiği gibi, Yeşil'in İranlı uyuşturucu kaçakçıları Askar Simitko ve Lazım Esmaeili'nin kaçırılmasında rol oynadığını, MİT'in yanısıra JİTEM için de çalıştıkları öne sürülen iki İranlı'dan Lazım Esmaeili'nin kardeşi Ahmet Esmaeili'den, rehinelerin serbest bırakılmaları için Ziraat Bankası'nın Ulus-Heykel şubesindeki hesabına 300 bin mark yatırılmasını istediğini, bu paranın Yeşil tarafından 17 Ocak 1995'te Ziraat Bankası Merkez şubeden tahsil edildiğini, daha sonra da her iki İranlının öl-

111- Hürriyet Gazetesi, 16.01.1997
112- Milliyet Gazetesi, 11.02.1997
113- Milliyet Gazetesi, 19.02.1997

dürülmesine de karıştığını söylediği iddia edilmiştir.[113]

Nazlı Ilıcak Akşam Gazetesi'ndeki köşe yazısında Türkiye'nin uzunca bir süredir PKK ile mücadele halinde olduğunu, ancak bu mücadelenin nizami kuvvetlerle başarılamayacağına dair bir düşüncenin devletin yetkili makamları tarafından kabul görmesi üzerine, bazı yeni yaklaşımların gündeme geldiğini belirtmiştir.[114]

Gayri nizami bir kuvvet olarak Özel Tim'in kuvvetlendirildiğini ve takviye edildiğini açıklayan Ilıcak, JİTEM'in ise korucu ve PKK itirafçılarıyla işbirliği yaparak PKK yandaşlarının izini sürmeye başladığını, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın da başka muhbirlerle aynı amaç doğrultusunda çalıştığını öne sürmüştür.

Yeşil'in de bu amaçla devletin sözkonusu güvenlik birimleri tarafından görevlendirilmiş olabileceğini belirten Ilıcak Yeşil ile ilgili olarak *"büyük bir ihtimalle Yeşil, PKK'nın içine bir casus gibi sızmış ve sonra da itirafçı kimliğiyle devletin hizmetine girmiş bir kişi"* ifadesini kullanmıştır.

Avcı: Yeşil İyi Niyetli ve Çalışkandı

Milliyet Gazetesi'nde çıkan habere göre Hanefi Avcı Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede Yeşil'in geçmişte Güneydoğu'da Jandarma tarafından bilgi alınan bir eleman olarak kullanıldığını, başlangıçta iyi niyetli va çalışkan bir insan olduğunu, sonradan bu grupların içindeki en büyük para tahsilatçısına dönüştüğünü söylemiştir.[115]

Siyah Beyaz Gazetesi'nde ise, Avcı'nın komisyona Yeşil'in şu anda dahi Milli İstihbarat Teşkilatı tarafından bir eleman olarak kullanıldığını söylediğine dair bir haber yayınlanmıştır.[116] Aynı haberde AVCI'nın komisyonda MİT'de Mehmet Eymür ekibinin sürekli Yeşil ile temas halinde olduğunu iddia ettiği ve *"incelediğiniz zaman her iki tarafın telefonlarından, irtibatlarından açık açık gözükecektir"* şeklinde bir ifade kullandığı belirtilmiştir. Avcı, ifadesinde Alaattin Çakıcı'nın da MİT ile ilişki halinde olduğunu, Çakıcı-MİT irtibatını Yavuz Ataç adlı bir daire başkanının sağladığını da iddia etmiş, Hürriyet Gazetesi'nde çıkan

114- Akşam Gazetesi, 30.01.1997
115- Milliyet Gazetesi, 11.02.1997
116- Siyah Beyaz Gazetesi, 07.02.1997

bir haberde de Jandarma İsithbarat Astsubayı Hüseyin Oğuz'un da ifadesinde Yeşil'in halen MİT muhbiri olduğunu, ayrıca Topal cinayetlerine adı karışan özel tim mensupları ile Çakıcı'nın da Yeşil ile irtibatları bulunduğunu söylediği açıklanmış, dolayısıyla Oğuz, bir anlamda Avcı'nın hem MİT-Yeşil, hem de MİT-Alaattin Çakıcı irtibatı konusundaki ifadelerini desteklemiştir.[117]

Aynı haberde, Oğuz'un Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede Ahmet Cem Ersever'in Suriye istihbarat örgütü El-Muhaberat adına çalışan bir hain olduğunu ve Yeşil'in de Ersever gibi El-Muhaberat adına çalıştığını, hatta Sabancı Cinayeti tetikçilerinden Mustafa Duyar'ın Suriye'de yakalanmasını sağlayan kişinin Yeşil olduğunu iddia ettiği belirtilmiştir. Oğuz'un ifadesinde, Yeşil'i organize eden kişinin Veli Küçük olduğunu, bir dönem MHP Bingöl İl Başkanlığı yapmış olması nedeniyle Çatlı'yı çok iyi tanıdığını söylediği iddia edilmiştir.[118]

Oğuz'un ifadelerine dayanarak haber yapan gazetelerde Yeşil'in illegal faaliyetlerinde emrinde çalıştığı ve emrinde çalışan kimselerle ilgili olarak çelişkili iddialar bulunmaktadır. Cumhuriyet Gazetesi'nde Oğuz'un ifadesinde Çatlı'nın Yeşil'in amiri olduğunu, emirleri Çatlı'dan aldığını söylediği iddia edilirken, Hürriyet Gazetesi'nde Hüseyin Oğuz'un, Yeşil'i "Çatlı'nın Amiri" olarak tanımladığı öne sürülmüş, Günaydın Gazetesi ise, PKK itirafçısı Alaattin Kanat ile ilgili olarak yayınladığı bir haberde Alaattin Kanat'ı "Yeşil'in Amiri" olarak tanımlarken, eylemleri Kanat'ın planladığını, tetiği ise Yeşil'in çektiğini belirtmiştir.[119] Radikal Gazetesi'nde çıkan haberde ise, Hüseyin Oğuz'un ifadesinde Yeşil'in patronunun Veli Küçük olduğunu, Yeşil ile Abdullah Çatlı arasında da ast-üst ilişkisi bulunduğunu söylediği belirtilmiştir.[119] Aydınlık Gazetesi'nde çıkan bir haberde de Yeşil'in JİTEM Grup Komutanı Ersever'in yanında çalıştığı, PKK itirafçısı değil ülkücü bir Zaza Kürdü olduğu, Yeşil'in çeteye, çetenin ülkücü ayağını oluşturan Korkut Eken tarafından istihdam edildiği iddia edilmiştir. Aynı haberde Hanefi Avcı'nın ifadesine dayanılarak Yeşil'in faaliyetlerin-

117- Hürriyet Gazetesi, 19.02.1997
118- Cumhuriyet Gazetesi, 19.02.1997
119- Cumhuriyet Gazetesi, 19.02.1997, Hürriyet Gazetesi, 19.02.1997 ve Günaydın Gazetesi, 07.02.1997

den hem MİT, hem de Jandarma'nın haberdar olduğu belirtilmektedir.

Nazlı Ilıcak ise köşe yazısında *"Yeşil, Binbaşı Ersever'in yakınıydı. Acaba Ersever'in ordudan ayrılmasından sonra, o da mı denetimden çıktı? Şimdi ne yapıyor, hâlâ JİTEM'le ilişkisi var mı?"* şeklinde bir ifade kullanarak JİTEM-Yeşil irtibatına değinmiştir.[120] Eyüp Aşık ise, "Objektif" programında ikinci bir Yeşil'in varlığından sözetmiş, Zaman Gazetesi'nde *"Susurluk JİTEM'e Düğümlendi"* başlığıyla çıkan bir haberde de PKK itirafçısı sivil JİTEM'ci Yeşil'in dışında 1992'ye kadar Diyarbakır'da görevli ve Yeşil adıyla bilinen bir albayın bulunduğu iddia edilmiştir.[121]

Yaşar Öz[122]

Baba adı: Eşref

Ana Adı: Gülşen (Gülistan)

Doğum Yılı: 1958

Doğum Yeri: Bolu/Düzce/Dolay köyü

Adres: Ataköy 7/8 kısım, Daire: 33, İstanbul.

Sabıkası : 22.08.1992/ Pasaport tahrifatı ve yurtdışına adam kaçırmak.

Radikal Gazetesi'ndeki bu haberde Yaşar Öz'ün Emniyet kayıtlarında 20 ayrı kimlik bilgisi bulunduğu belirtilmiştir.

Sözkonusu haberde, gerçek adı Eşref Cüdar olan Yaşar Öz'ün Düzce'ye yerleşmiş Abhaza bir ailenin çocuğu olduğu, Tarık Ümit'le aynı köyde doğduğu belirtilmiştir.

Yaşar Öz'ün de ablası gibi (Meral Çatlı'nın anneliği) Nevşehirli bir işadamının çocuğuyla evlendiğinin ifade edildiği haberde, Öz'ün kayınpederinin de adının Yaşar olduğu, soyadının ise Özay veya Özbay olabileceği, Yaşar Öz'ün evlendikten sonra kayınpederinin yanında çalışmaya başladığı, bu sırada Abdullah Çatlı ile tanıştığı, Düzce'de kayınpederinin un fabrikasının temsilciliğini yaptığı, bu arada da Ankara'nın odun ihtiyacının büyük kısmın karşıladığı açıklanmıştır.

120- Radikal Gazetesi, 19.02.1997
121- Aydınlık Gazetesi, 09.02.1997 ve Akşam Gazetesi, 30.01.1997
122- "Objektif", Show TV, 19.01.1997 ve Zaman Gazetesi, 15.02.1997

1983-84 yılları arasında Öz'ün Düzcespor Başkanlığı yaptığının belirtildiği haberde, adıgeçenin 1985 yılında Tarık Ümit'le ortak olarak, Düzce'de İGSAŞ gübre fabrikasının bayiliğini aldığı, işlerin iyi gitmemesi üzerine ortağı Tarık Ümit'e borçlandığı, borçlarını 4 katlı bir binasını satıp, otomobillerini Ümit'e devretmek suretiyle kapadığı öne sürülmüştür.

Haberde son olarak Öz'ün bu olayların akabinde İngiltere'ye gittiği, burada Türkiye'den İngiltere'ye adam kaçırmaya ve bu yolla para kazanmaya başladığı, pasaportlar üzerinde tahrifat yaptığı, bu sebeple 1992 yılında İngiltere'den sınırdışı edilerek, Türkiye'de cezaevine konduğu, cezaevinden kısa sürede çıkan Öz'ün tekrar eski işine döndüğü, sahte pasaport ticareti yaparak, özellikle Türk Cumhuriyetleri'ne gitme sorunu olan kişilere pasaport ve sair kolaylıklar sağladığı iddia edilmiştir.

TİT - Türk İntikam Tugayı

Haberde, Tarık Ümit ile işbirliği yapan Yaşar Öz'ün, Londra'da Türk ve Kürt ilticacılara yardım eden siyasi kaçak ve halkevi Başkanı Nafiz Bostancı'ya yönelik suikast girişimini tertiplediği, bu işbirliğinden (Ümit-Öz) İngiliz istihbaratının da haberdar olduğu ve olayı Turkish Daily News'ta 12 Kasım 1993'te yayınlanan *"MGK kararıyla 1993'te Türkiye'den İngiltere'ye 160 suikastçi gönderilmesi"* haberiyle ilişkilendirdiği, 1980 yılında siyasi gerekçelerle Türkiye dışına çıkan Nafiz Bostancı'nın 1982 yılından beri Londra'da yaşadığı, burada halkevi başkanlığı yaptığı ve iltica talebi olan Türk ve Kürt'lere yardım ettiği, Bostancı'ya 29 Aralık 1994'te bir suikast girişiminde bulunulduğu, suikastçinin Türk İntikam Tugayı (TİT) olarak bilinen örgütün Cüneyt Sığdeniz adlı bir mensubu olduğu, Sığdeniz'in Londra Savcılığı'nda verdiği ifadede pasaportunu Yaşar Öz'den aldığını açıkladığı, suikastte kullanılan silahın Tarık Ümit tarafından Düzce'den sağlandığı iddia edilmiştir.

Hürriyet Gazetesi'nde çıkan bir haberde, Necdet Menzir'in, kamuoyunda 2. Çatlı olarak değerlendirilen Yaşar Öz ile ilgili olarak, Öz'ün Ocak 1994 tarihinde evine düzenlenen baskın sonucu çeşitli silahlar, kendi adına ve Tarık Ümit adına düzenlenmiş pasaport ve Emniyet'e teknik danışmanlık yaptığı belirtilen bir silah taşıma belgesi bulunduğu, Öz adına düzenlenmiş pasaportun meslek hanesinde daire başkanı ibaresinin mevcut olduğu.

Ağar: Öz'ü Serbest Bırakın

Ağar'ın, Menzir'in yardımcısı Mestan Şener'i arayarak *"o kişiyi biz kullanıyoruz, yakında önemli operasyonlara katılacak. Belgeleri bize yollayın, Öz'ü de serbest bırakın"* talimatını vermesi üzerine Öz'ün serbest bırakıldığı, silahların da kuryeyle Ankara'ya gönderildiği yönündeki açıklamasına yer verilmiştir.[123] Haberde, Çatlı'nın eşinin akrabası olan Öz'ün bu baskından bir yıl sonra ABD'ye gittiği ve uyuşturucu işine giriştiği belirtilerek, sözkonusu şahsın (Öz) Türkiye'de serbest bırakıldıktan sonra kolaylıkla ABD'ye girmesinin *"Ankara'ya yollanan sahte pasaportlar kendisine geri mi verildi?"* kuşkusuna yolaçtığı ifade edilmektedir.

Kendisini işadamı olarak tanıtan Öz'ün, ABD narkotik makamlarınca izlemeye alındığının belirtildiği haberde, adıgeçenin New York'ta 11 kilo eroin satışı gerçekleştireceğinin saptandığı, operasyondan son anda kaçtığı, muhtemelen başka bir isme düzenlenmiş sahte pasaportla ABD dışına çıktığı, Öz hakkında ABD'de tutuklama emri çıkarıldığı ve 95-CR1103 numarasıyla arananlar listesine alındığı bildirilmektedir.

Cumhuriyet Gazetesi'nde *"Çete Yaşar Öz Olayında Kilitli"* başlığıyla çıkan ve Başbakanlık Teftiş Kurulu tarafından hazırlandığı belirtilen bir rapora dayandırılan bir haberde, sözkonusu raporda Öz'ün üzerinde bulunan ve eski İçişleri Bakanı Mehmet Ağar'ın imzasını taşıdığı iddia edilen "silah taşıma izni" ve yeşil pasaportun sahte olmadığı kanatine varıldığı belirtilmiştir.[124] Teftiş Kurulu raporunda çete bağlantılarıyla ilgili iddiaların Yaşar Öz üzerinde odaklaştırıldığının belirtildiği haberde, yapılan incelemeler neticesinde 1994 yılının çeteleşmenin etkinliği yönünden özel bir anlam kazandığının kaydedildiği ve aynı dönemde (1994) Öz'ün Adana-İstanbul bağlantılı bir operasyon sonucunda yakalanmasına dikkat çekilerek, Öz'ün üzerindeki belgelerin sahte olmadığına işaret edildiği açıklanmıştır.

Yaşar Öz Kilit İsim, Antalya Kilit Yer

Haberde, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ertuğrul Ogan hakkında İsrail'den gelen bir bölüm silah ve mühimmatı kayda geçirmediği gerekçesiyle soruşturma açıldığı, ayrıca

123- Radikal Gazetesi, 02.01.1997
124- Hürriyet Gazetesi, 15.01.1997

Teftiş Kurulu raporunda İsrail'le "emniyetçilerin eğitimi" konusunda imzalanan anlaşma uyarınca eğitim kampı olarak kullanılan Antalya'nın kilit yer olduğunun belirtildiği, İstanbul DGM'si tarafından tutuklanan Ercan Ersoy'un özel tim mensuplarının amiri olarak görev yaptığı bu kampta, soruşturma konusu olan bazı bağlantıların kurulduğu ihtimalinden hareketle, eğitim yapılan bu dönem ve eğitilen kişilerin mercek altına alınmasının önerildiği ifade edilmektedir.

Radikal Gazetesi'nde çıkan bir haberde ise, Öz'ün Milas'ta "Yılmaz Petrol" isimli benzin istasyonunu İzmirli işadamı Olcay Yeşil'den satın alarak, adını "Yaşar Petrol" olarak değiştirdiği belirtilmiştir.[125]

Haberde verilen bilgilere göre, Yaşar Öz, Olcay Yeşil'e kendisini Düzcespor Başkanı ve Kıbrıs'taki First Merchant Bank'in sahibi olarak tanıtmış, sözkonusu satın alma işlemine dair ödemeler First Merchant Bank aracılığıyla yapılmıştır. Aynı haberde, Yaşar Öz'ün sahte belge işine 1991 yılında Londra'da başladığı ve Türkiye'ye geldikten sonra bizzat Tarık Ümit tarafından çete ilişkilerinin içine çekildiğinin belirlendiği iddia edilmiştir. Aynı haberin bir başka bölümünde ise, Yaşar Öz'ün, annesi Gülistan Özyıldırım, üç kızkardeşi ve yeğenleri, ayrıca dayısı Nail Özyıldırım'ın eşi ve 6 çocuğunu İngiltere'ye yerleştirdiği öne sürülmüş, Öz'ün kızkardeşlerinden Nuran Öztürk'ün 1995 yılında Londra'nın kenar semtlerinden Soho'da bir otel odasında polis tarafından gözaltına alındığı bildirilmiştir. Yaşar Öz'ün ailesinin İngiltere'ye "Abhazya kökenli olma" gerekçesiyle siyasi iltica talebinde bulunduğunun belirtildiği haberde, daha evvel bu tip bir başvurusu reddedilen ailenin ikinci başvurusunun da reddedilmesi halinde, onbeş güne kadar sınırdışı edileceği vurgulanmıştır.

Milliyet Gazetesi'nde çıkan bir haberde de, araştırmalar neticesinde Tarık Ümit'in yeşil pasaportunu 22 Aralık 1993'te, Yaşar Öz'ün ise 28 Aralık 1993'te aldığının belirlendiği bildirilmiştir.[126]

Aynı gazetenin bir başka tarihli haberinde ise, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Mehmet Emin As-

125- Cumhuriyet Gazetesi, 20.01.1997
126- Radikal Gazetesi, 22.01.1997

lan'ın Susurluk Komisyonu'nda verdiği ifadeye değinilmiş ve Aslan'ın, Mehmet Ağar'ın Genel Müdürlüğü döneminde kendilerine iki isme yeşil pasaport verilmesi konusunda referans olmaları yönünde talimat verdiğini, hatta Ağar'ın işlemlerin çabuklaştırılmasını emrettiğini, bu iki pasaporttan birinin Tarık Ümit, diğerinin ise Yaşar Öz adına düzenlendiğini söylediği belirtilmiştir.[127]

Nurettin Güven

Hürriyet Gazetesi'nde Nurettin Güven ile ilgili olarak çıkan bir haberde Güven'in İngiltere'de uyuşturucu kaçakçılığından yakalandığı belirtilerek şu ifadeler yerverilmiştir:[128]

"Nurettin Güven'in 1994 yılında Londra'nın Heathrow Havaalanı'nda uyuşturucu ile yakalandığı olayda, üzerinden yeşil pasaport, "emniyet uzmanı" kimliği ve susturucu çıktığı öğrenildi. Halen İngiltere'de cezaevinde bulunan Nurettin Güven'in üzerinde bulunanlar, Susurluk kazası sonrası ortaya çıkan garip ilişkilerdeki kalıba tıpatıp uyuyor. Güven olayı ile birlikte,

1. Susurluk kazasında olduğu gibi susturucu,

2. Yaşar Öz olayında olduğu gibi İçişleri Bakanlığı tarafından verilmiş resmi pasaport,

3. Yaşar Öz, Abdullah Çatlı ve Haluk Kırcı olaylarında olduğu gibi emniyet uzmanı kimliği,

4. Yine bu isimlerin çoğunda olduğu gibi eroin unsurları biraraya geliyor."

Haberde Nurettin Güven isminin kamuoyunda ilk kez hayali ihracat ve bazı gasp olaylarıyla çıktığı, Malatyaspor'da bir dönem başkanlık yapan Güven'in uyuşturucu alacağı sebebiyle kardeşi Kadir Güven ile birlikte kaçırdıkları müteahhit Ahmet Bahadır Parlak'ı öldürdükleri ve cesedini Büyükçekmece Gürpınar Yolu kenarına attıkları iddiasıyla 1992 yılında tutuklandığı belirtilmiş, Güven'in son olarak Londra'da yeşil pasaport, susturucu, polis kimliği, uyuşturucu ve bol miktarda parayla yakalandığına işaret edilmiştir.

127- Milliyet Gazetesi, 31.01.1997
128- Hürriyet Gazetesi, 16.01.1997

Yakalandığı sırada üzerinde bulunan yeşil pasaportta ABD vizesi çıktığının vurgulandığı haberde, uyuşturucu işine karışmış ve sabıka kaydı bulunan birinin ABD vizesi alabilmesi için muhtemelen nüfuzlu bir bürokratın aracı olduğu belirtilmiştir.

Haberde Nurettin Güven ile Tarık Ümit arasında geçmişte yaşanan bir alacak anlaşmazlığından kaynaklanan bir ilişki bulunduğu, bu konuda Ümit ile Güven arasında yurtdışında bazı görüşmelerin yapıldığı da iddia edilmiş ve Doğu Perinçek'in raporuna değinilerek, raporda yeralan *"Tarık Ümit'in ilişki kurduğu Nurettin Güven ve Yaşar Öz isimli uyuşurucu kaçakçılarına Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından yeşil pasaport verilmiş, vize almalarında ve yurtdışına çıkmalarında kolaylıklar sağlanmıştır."* şeklindeki ifadeler belirtilmiştir.

Aynı gazetenin başka tarihli bir haberinde ise Güven'in, Ahmet Bahadır Parlak'ı öldürmek suçunun yanısıra ruhsatsız silah kullanma ve nüfus cüzdanında sahtecilik suçlarından 24 yıl hapise mahkum olduğu, ancak tutuklandıktan 8 ay sonra tahliye edildiği belirtilmiştir.[129]

İngiliz Himayesi

Aşırı sol eğilimli Emek Gazetesi'nde çıkan bir haberde, Interpol tarafından aranan uyuşturucu kaçakçısı Nurettin Güven'in şirketlerini iflas ettirerek, İngiliz yasalarındaki *"iflas eden şirketin geçmişi, kar ve zararının araştırılamaması"* hususundan faydalanmak istediği iddia edilmiştir.[130]

Habere göre, Türkiye-Avrupa arasındaki uyuşturucu ticaretinde kilit isim olduğu mahkeme kararıyla tescil edilen Güven, İngiliz Sunday Times Gazetesi'nin 5 Ocak 1997 tarihli nüshasında bir İngiliz polis yetkilisinin beyanatına dayandırılarak yayınlanan "Güven, bürokrasi tarafından korunuyor" şeklindeki haber ve Türkiye'deki gelişmeler nedeniyle ortadan kaybolmayı yeğlemiştir.

Haberde, İngiliz Polis Örgütü'nün Güven'i Amerikan uyuşturucu piyasası ile işbirliği içinde bir kişi olarak değerlendirdiği, Güven'in 1993 yılında Orlando adlı yatı ile Fransa kıyılarındaki Calais'de yarım milyon sterlin değerindeki 29 kilo eroin ile yaka-

129- Hürriyet Gazetesi, 14.02.1997
130- Emek Gazetesi, 12.02.1997

landığı, 40 gün hapis yattıktan sonra serbest bırakılan Güven'e gıyabında 16 yıl hapis cezası verildiği, kendisi ile birlikte yakalanan İngiliz vatandaşları John Watson ve Roy Arthur Kearney'nin ise 8'er yıl hapis cezası aldıkları belirtilmiştir.

Fransa'nın Boulogne kenti Kamu Güvenlik Şefi Yardımcısı Dominique Boiron'un, İngiltere'nin Güven'i bulup kendilerine getirmesi gerektiğini söylediği belirtilen haberde, Nurettin Güven'in İstanbul'da kaldığı süre içinde paralarını İsviçre'deki bankalara yatırdığı, ayrıca 1990 yılında Avusturya'nın Graz şehrinde iki Lübnanlı'ya sattığı eroinin karşılığı olan 1.2 milyon doları da İsviçre bankalarına yatırdığı, Güven'in Avusturya'ya gidip geldiği sıralarda Hüseyin Baybaşin, Abdullah Çatlı, Oral Çelik gibi isimlerin de Avusturya'yı "pazar tuttukları" iddia edilmiştir.

Haberde, ayrıca, Kuzey Londra Enfield bölgesindeki Hadley Wood semtinin Beach Hill sokağında bir evi bulunan Güven'in DENA adlı şirketinin de aynı bölgede olduğu, şirketinin faaliyet alanlarının taşımacılık, ithalat ve ihracat olarak kaydedildiği, bu faaliyet alanlarının uyuşturucu işine denk düştüğü öne sürülerek, Baybaşin tarafından bir dönem avukatlığını yaptığı iddia edilen ve MİT görevlisi olduğu belirtilen Avukat Necdet Küçüktaşkıner ile Nurettin Güven arasında bir ilişki olduğu savunulmuştur.

Nurettin Güven'in 4 Nisan 1995 tarihinde kurduğu DENA International Trading Ltd. adlı şirketin yöneticiliğine eşi Alex Güven'i (adını daha sonra Alev yaptığı belirtiliyor), ikinci yöneticiliğine ise Mustafa Işık'ı getirdiğinin belirtildiği haberde, şirketin İngiltere Şirketler Odası'na "03288410" numara ile kayıtlı olduğu belirtilmiş, Güven'in ilk şirketinin de bulunduğu DENA House isimli binada, DENA Import Export adlı ikinci bir şirket daha kurduğu, bu şirketin kayıt numarasının ise "03041326" olduğu ifade edilmiştir.

"Kısacası Fransa ile İngiltere Güven'e dokunamıyor ve Türkiye durumdan memnun gözüküyor" ifadesinin kullanıldığı haberde, son olarak, Güven'in İngiltere'nin hangi çıkarlarına hizmet ettiği, Türkiye Elçiliği'nin bu işteki rolü, elçilik görevlilerinin uyuşturucu trafiğinde rol alıp almadıkları gibi soruların gündeme geldiği belirtilmiştir.

Hayali İhracata Finansman

Hürriyet Gazetesi ise, Nurettin Güven ile yapılan bir röportajı yayınlamış, Güven, röportajda hayali ihracatın finansörlüğünü yaptığını, İran'dan kaçan İranlıların Amerikan bankalarına yatırdıkları paraları İsviçre'ye transfer edip, bir kısmını Türkiye'ye göndermek suretiyle hayali ihracata finansman sağladığını, bu yolla Türkiye'ye 50 milyon dolar transfer ettiğini, yeşil pasaportunu "MİT ajanı" *Tarık Ümit'ten 60 bin dolar karşılığında aldığını, devlet içindeki çetenin "öldürülecekler listesinde" 16. sırada bulunduğunu* iddia etmiştir.[131] Kendisinin de sözkonusu listede bulunduğunu Ömer Lütfü Topal'dan öğrendiğini ve Topal'ın 17 milyon dolar ödemiş olmasına rağmen öldürüldüğünü söyleyen Güven, İstanbul'dan karayoluyla 1993 yılında ayrıldığını, aynı yıl ölen dayısının cenaze törenine katılmak için döndüğünü, bu arada öldürülen Behçet Cantürk'ün de cenaze törenine katıldığını, cenaze sırasında iki sivil polisin kendisini yakaladığını ve Gayrettepe'deki Emniyet merkezinde 5 saat işkence gördüğünü öne sürmüştür.

Tarık Ümit ile 1987 yılında, Hasan Kuş adlı arkadaşına borcunu ödemeyen Hacı Bedi Cihaner'i koruyan kişi olduğu için tanıştığını belirten Güven, Ümit ile en son kaybolmasından bir hafta evvel görüştüğünü, Baybaşin ile İstanbul Çakıl Gazinosu'nda kurulan bir arkadaşlığı bulunduğunu söylemiştir.

Güven, röportajda, adının karıştığı kara para operasyonları ile ilgili olarak ise, Şah döneminde bakanlık yapmış ve devrim sonrasında ABD'ye yüklüce para kaçırmış tanıdığı bazı İranlıların Amerikan bankalarında 1.5 milyar dolardan fazla paraları olduğunu, muhasebesi eski ABD Dışişleri Bakanı Henry Kissinger tarafından tutulan bu paraların %2'lik bir faizle işletildiğini, Menteşoğlu Kardeşler ve Turan Çevik gibi hayali ihracat yapanların ise, yurtdışından Türkiye'ye döviz girdisine gereksinim duyduklarını, kendisinin İranlıların parasını önce İsviçre'ye sonra Türkiye'ye hayali ihracat karşılığı olarak havale ettiğini, paranın daha sonra iade edildiğini, İranlıların bu işlemden kazancının, kara paralarını aklamak için Türkiye'de yatırım yapmak olduğunu iddia etmiştir.

Güven, İstanbul'da eski Sanayi ve Ticaret Odası Başkanı

131- Hürriyet Gazetesi, 13.02.1997

Sezai Dıblan aracılığıyla Antonio Vuderel isimli bir İtalyanla tanıştığını, İtalya'da şirketi bulunan Vuderel kanalıyla İtalyan hükümetinden yabancı sermaye getirme karşılığında 80 milyon dolar kredi almayı planladıklarını, bu iş için 500 bin dolar gönderdiğini, ancak Vuderel'in Selim Edes ile anlaşıp 80 milyon dolarlık krediyi aldığını, bu para ile ESKA İnşaat şirketini büyüttüğünü, ayrıca Emlakbank eski Genel Müdürü Engin Civan'la anlaşıp, 50 milyar liralık bir arsayı bankaya 270 milyara satacaklarını, bu iş için 30 milyar komisyon verdiğini, ancak son anda vazgeçtiğini öne sürmüştür.

Günaydın Gazetesi'nde "İngiliz Usülü Susurluk" başlığıyla yayınlanan bir haberde de, Uğur Dündar'ın hazırladığı "Arena" programında Nurettin Güven ile yapılan röportaja atıfta bulunularak *"Batının gerçek yüzünü gün ışığına çıkaran korkunç gerçek, 'yeşil pasaportlu hayali ihracatçı' Nurettin Güven tarafından açıklandı"* ifadesi kullanılmış ve Güven'in, İngiliz polisinin uluslararası uyuşturucu kaçakçılarıyla ortak iş yaptığı, buna göz yuman siyasetçilerin de, kaçakçılıktan Türkiye'yi sorumlu tuttukları yönündeki idddialarına yerverilmiştir.[132] İngiliz Polis Şefleri Kaçakçılarla Bağlantılı Güven, röportajda İngiliz emniyetinde üst düzey görev yapan 5 polisin uyuşturucu kaçakçılarıyla bağlantısı olduğunu, bu polislerden birinin ünlü bir kaçakçı ile aynı masada yemek yerken yakalandığını kaydetmiş, ancak isim vermekten kaçınmıştır. Haberde, İngiltere'de 2 silah ve 3 sahte pasaportla yakalandıktan sonra 9 ay hapis yatan Nurettin Güven'in Fransa'da 29 kilo eroinle yakalanan iki İngiliz'in ifadeleri yüzünden Fransız mahkemeleri tarafından 16 yıl hapis cezasına çarptırıldığı, Interpol tarafından da kırmızı bültenle aranmasına ve Fransız makamlarının ısrarına rağmen İngiltere tarafından iade edilmediği, İngiltere'de elini kolunu sallayarak normal yaşantısını sürdürdüğü ifade edilmiştir.

Hüseyin Baybaşin

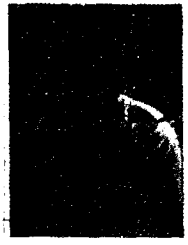
Basında Mehmet Ağar ile Şükrü Balcı'nın kendisine diplomatik pasaport temin ettiklerini, beraber uyuşturucu kaçakçılığı yaptıklarını, bu nedenle de Emniyet tarafından korunduğunu öne süren Hüseyin Baybaşin hakkında da birçok iddia

132- Günaydın Gazetesi, 17.02.1997

mevcut.

Akşam Gazetesi'nde Baybaşin ile ilgili olarak yayınlanan haberde, Almanya Frankfurt Eyaleti 17. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Rolf Schwalbe'nin Türkiye'yi uyuşturucu kaçakçılığına göz yummak ve Dışişleri Bakanı Tansu Çiller'i de uyuşturucu kaçakçılarıyla ilişki içinde olmakla suçlayan kararının, terör örgütü PKK'nın lideri Abdullah Öcalan'ın talimatı doğrultusunda, örgütün uyuşturucu kaçakçılığı işlerini yürüten Hüseyin Baybaşin'in Alman Yeşiller Partisi ve Türkiye'deki medyanın bir bölümünün desteği ile hazırladığı bir komplo olduğunun ortaya çıkarıldığı iddia edilmiştir.[133]

Türkiye'yi uyuşturucu kaçakçılığına göz yummakla suçlayan Alman hakimi, 1996 yılında ele geçirilen uyuşturucuların yalanladığının belirtildiği haberde, 1996 yılı içinde Türkiye'de PKK örgütü ile bağlantılı olarak 11.163 kg esrar, 3.891 kg eroin, 1.058 kg baz morfin, 127 kg afyon sakızı, 12 kg kokain, 245.275 adet Captagon ve 250 kg Hint keneviri ele geçirildiği ve 4.019 kişinin yakalandığı bildirilmiştir.

Gazetelerde ayrıca çeşitli tarihlerde, Türkiye'nin Hollanda'dan uyuşturucu kaçakçılığı suçundan aranan Baybaşin'in iadesini talep ettiği, ancak Hollanda'nın sözkonusu başvuruları Türkiye'de insan hakları ihlalleri olduğu gerekçesiyle reddettiği belirtilmiştir.[134] Milliyet Gazetesi'nde çıkan bir haberde, 1996 yılı içinde sahte İngiliz vizeli bir pasaport kullanmak suçundan Hollanda'da tutuklanan Baybaşin'in Türkiye'ye iadesinin alt mahkemece kabul edildiği, ancak Baybaşin tarafından bir üst mahkemeye götürülen davada, *"Türkiye'de suçlulara işkence yapılıyor"* gerekçesiyle üst mahkemenin nihai kararı vermek üzere davayı Adalet Bakanlığı'na tevdi ettiği, alt mahkeme tarafından şartlı olarak tahliye edilen Baybaşin'in bu gelişmeler üzerine İngiltere'ye geçtiği belirtilmiştir.[135] Yeni Yüzyıl Gazetesi'nde bir haberde, Türkiye ve INTERPOL tarafından üç yıldır kırmızı bültenle aranan Baybaşin'in Birleşmiş Milletler Kürt Hareketleri

133- Akşam Gazetesi, 24.02.1997
134- Sabah Gazetesi, 28.01.1997 ve Hürriyet Gazetesi, 15.02.1997
135- Milliyet Gazetesi, 17.02.1997

İzleme Komitesi'nin etkili olduğu bir kararla Hollanda'dan vatandaşı olduğu İngiltere'ye gönderileceği belirtilmiştir.[136] Haberde, yurtdışındaki DEP'lilerin BM Kürt Harketleri İzleme Komitesi nezdinde girişimde bulunduğu ve Baybaşin'in kaçakçı değil "Kürt İşadamı" olduğunu söyledikleri belirtilmiştir.

Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanı Tuncay Yılmaz ise yaptığı açıklamada, uyuşturucu kaçakçılığı suçlamasıyla INTERPOL tarafından aranan Hüseyin Baybaşin'in İngiliz polisince ajan olarak kullanıldığını, geçen yıl Mart ayında Hollanda'da yargılanması sırasında Baybaşin'in iadesinin talep edildiğini, mahkemenin Türkiye'nin iade istemini yerinde gördüğünü, Baybaşin'in kararın temyizi için bir üst mahkemeye başvuruda bulunduğunu, uzun bir bekleyişten sonra Aralık ayında kararın bozulduğunu, üst mahkemenin iade talebini reddettiğini ifade etmiştir.[137] Günaydın Gazetesi'nde çıkan bir haberde de, Hollanda'da basında "Türkiye'nin en büyük eroin kaçakçısı" olarak nitelendirilen Baybaşin'in Hollanda devleti tarafından istekleri doğrultusunda konuşturularak Türkiye'ye karşı koz olarak kullanıldığı, iadenin reddedilmesi yönündeki kararın gerçek sebebinin bu olduğu iddia edilmiştir.[138] Haberde *"Baybaşin'in Yalanları"* başlığıyla şu ifadeler yerverilmiştir:

"Hüseyin Baybaşin, Hollanda hükümetinin koruyucu kanatları altında polisleri suçlamayı bitirdikten sonra, Özer Çiller, Turgut Sunalp, Süleyman Demirel ve Ali Şen'i de listesine kattı. Hatta daha ileriye giderek, kendisinin 'devlet görevlisi' olduğunu söyledi. Lucky-S gemisinde yakalanan eroinin kendisine ait bölümünü devlet adına götürdüğünü de ileri sürdü.

Şimdi bu mantığa göre devlet, Hüseyin Baybaşin'i görevlendirerek yurtdışına eroin gönderiyor. Daha sonra da kendi gönderdiği eroini yakalayarak, görevlisini sanık sandalyesinde oturtmaya çalışıyor. Ayrıca bu suçtan aranan Baybaşin'in Hollanda'dan Türkiye'ye iadesini istiyor. Ancak devlet görevlisi Baybaşin, Hollanda mahkemelerine 'Türkiye'de bana işkence yaparlar' diyerek iadesini engellemeye çalışıyor.

...Hollanda Hükümeti'nin Baybaşin'den daha uzun süre yarar-

136- Yeni Yüzyıl Gazetesi, 24.01.1997
137- Cumhuriyet Gazetesi, 28.01.1997
138- Günaydın Gazetesi, 18.02.1997

lanmayı düşündüğü anlaşılıyor. Bir Hollanda gazetesi, Baybaşin'le yaptığı röportajdan sonra 'Avrupa'nın en büyük eroin kaçakçısı' deyimini kullanıyor. Eroin kaçakçısı, bu trafiğin yöneticisi Baybaşin, Hollandalılar'a hayırlı olsun demekten başka birşey kalmıyor."

Turgay Ciner ve HAVAŞ

Aydınlık Gazetesi'nde "Çiller-Ağar Örgütünün Gizli Şirketi HAVAŞ: Eroin Aktarma İstasyonu" başlığıyla yayınlanan bir haberde, 1993-1994 yılları arasında dört Türk Hava Yolları teknisyeninin Avrupa havaalanlarında uyuşturucu ile yakalandıkları (Şenol Tunç, Sadık Kara, Süleyman Hanilci, Mustafa Akman), verdikleri ifadelerde Ömer Lütfü Topal adına çalıştıklarını söyledikleri, kurye olarak teknisyen bulmanın zorluğundan ötürü uyuşturucu ticareti için havaalanlarında bir merkez, bir üs edinmek isteyen Topal'ın özelleştirme kapsamındaki HAVAŞ'ın ihalesine girdiği ve firmanın %53'lük hissesi için 100 milyon dolarla en yüksek fiyatı verdiği iddia edilmiştir.[139]

Haberde, Topal'ın bu girişiminin dönemin Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar tarafından engellendiği, Ağar'ın, INTERPOL'den Topal ile ilgili olarak uyuşturucudan hüküm giydiği yolundaki belgeyi temin ederek, basına sızdırdığı, ayrıca "ABD HAVAŞ'a Talip Topal Konusunda Türkiye'yi Uyardı" haberini ortaya attığı, "dolar basan" bir işletmenin bu şekilde, Ağar'ın yönlendirmesiyle bir senelik karından daha az bir fiyat karşılığında YAZEKS adlı bir firmaya satıldığı ve Yazeks'in Park Holding bünyesinde bir firma olduğu belirtilmiştir.

Park Holding'in sahibinin Turgay Ciner olduğunun belirtildiği haberde, Mehmet Ağar'ın kardeşi, aynı zamanda Turgay Ciner'in askerlik arkadaşı Yunus Ağar'ın, hem Park Holding, hem de Yazeks'in yönetim kurulunda bulunduğu, Ağar kardeşlerin Park Holding'in gizli ortakları olduğu, Turgay Ciner'in Çiller'lerin yalı komşusu olduğu, Yunus Ağar'ın Ciner ile birlikte çalışmadan evvel Dinçkök ailesinin yanında çalıştığı, Dinçkök ailesi tarafından işletilen Akmerkez'de Yunus Ağar'a ait bir dükkanın bulunduğu ve sözkonusu dükkanın Alaattin

139- Aydınlık Gazetesi, 22.12.1997

Çakıcı'nın kardeşine ait dükkan ile komşu olduğu öne sürülmüştür.

Haberde Turizm Bakanı Bahattin Yücel'in de Ciner ile irtibatlı olduğu, Yücel'in Ciner ile DSP Milletvekili Hüsamettin Özkan kanalıyla tanıştığı, bakan olması karşılığında RefahYol koalisyonuna karşı çıkmayan Yücel'in 1.5-2 milyon dolar civarındaki ticari sıkıntısının Mehmet Üstünkaya'nın da devreye girmesiyle Ciner tarafından, Garanti Bankası'ndaki hesabından giderildiği iddia edilmiştir.

Ciner'in iş dünyasında Bezmen'lere ait Mensucat Santrali satın alarak yükseltildiğinin belirtildiği haberde, Ciner'in sözkonusu firmayı, ihalede Drej Ali'nin diğer alıcıları safdışı bırakmasıyla, çok ucuza kapattığı, Kilyos'ta büyük arazileri bulunan Ciner'in, Hopa Limanı ihalesini de kazanarak limanı 30 yıl işletme hakkını elde ettiği, Havaş'ın Yazeks'e geçişinden sonra, Türkiye -Türk Cumhuriyetleri arasındaki tüm uçakların hizmetini Havaş'ın yaptığı, yolcu sayısında bir artış olmamasına rağmen, çok sayıda uçak kalktığı ve uçakların yükünün fazla olduğu, sözkonusu fazla yükün muhteviyatının, denetimin Yazeks'te olmasından dolayı, bilinmediği, Yazeks'in Genel Müdürü Ökkeş Özuygur'un şimdiki adı Özelleştirme İdaresi Başkanlığı olan Kamu Ortaklığı İdaresi'nin (KOİ) eski Başkanı, HAVAŞ Yönetim Kurulu üyelerinden Süleyman Yaşar'ın ise, KOİ eski Başkan Yardımcısı olduğu ifade edilmiş, Özelleştirme İdraesi'nin HAVAŞ'ın satışında, satış fiyatı ve yatırım harcamaları açısından kamu yararını değil, özel şirketi koruduğu öne sürülmüştür.

Aydınlık gazetesi Ersin Ortaç isimli bir şahsın ifadesine dayanarak, Turgay Ciner - Özer Çiller arasındaki ilişkiye dair bir haber yayınlamıştır.[140]

Haberde, Ersin Ortaç'ın kendisini 2 Ağustos 1996 tarihinde Beylerbeyi'nde vurdurtan kişinin Ciner olduğu yönündeki ifadesine yerverilmiş, Ortaç'ın Bodrum Bitezyalısı'ndaki 10.000 m2'lik arsasının satışı konusunda Yazeks'in ortaklarından Mehmet Atmaca ile anlaşarak protokol imzaladığı, protokolde Atmaca'nın Ortaç'a 25.000 dolar kapora vermesi, 15 Ma-

140- Aydınlık Gazetesi, 12.01.1997

yıs 1995 tarihinde İş Bankası Taksim Şubesi'ne 790.000 dolar bloke edilmesi, 26 Mayıs 1995 tarihinde Bodrum Tapusu'nda tescil yapılmasını müteakip sözkonusu meblağın serbest bırakılması üzerinde anlaşıldığı, ancak 15 Mayıs 1995 tarihinde İş Bankası Taksim Şubesi'nden gelen 790.000 doların bloke edildiğine dair yazıda isim bulunmaması üzerine Ortaç'ın kuşkulandığı, ayrıca protokolün Yazeks'teki nüshasında tapudaki tescil tarihinin 16 Mayıs 1995 olarak değiştirildiği, bu olaylar üzerine Ortaç ile Yazeks'in ortakları Mehmet Atmaca ve Turgay Ciner'in arasının bozulduğu öne sürülmüştür.

23 Mayıs 1995 tarihinde Bodrum mahkemesinde arsa için tedbir kararı alındığının belirtildiği haberde, Ciner'in Güvener Holding'in sahibi Halil Güvener'i araya sokarak Ortaç'a arsa için yeni teklifler getirdiği, ancak anlaşma sağlanamadığı, akabinde Ciner'in Ortaç'ı tehdit etmeye başladığı, Ortaç'ın bu tehditler karşısında 28 Mayıs 1996 tarihinde Ciner hakkında Üsküdar Savcılığı'na ihbarda bulunduğu, 2 Ağustos 1996 tarihinde de Ortaç'ın vurulduğu, balistik incelemede Ortaç'ın vurulduğu silahın İrfan Genç adlı bir şahıs adına kayıtlı olduğu, ancak polisin ısrarları karşısında Necdet Atış adlı bir şahsın cezaevine konduğu ifade edilmiştir.

Haberde, Mehmet Atmaca'nın Mart 1996'da Ersin Ortaç'ı ziyaret ettiği, bu ziyaret sırasında Atmaca'nın Ortaç'a, Ciner'in sözkonusu arsa üzerinde HAVAŞ'a ait bir otel yapmayı planladığını, bu otelde Ciner ile Özer Çiller'in ortak olacaklarını söylediği iddia edilmiştir. Ortaç, Aydınlık Gazetesi'ndeki diğer iddialarında Ciner'in servetini kara para ile sağladığını, ayrıca Ciner'in Mehmet Ağar ve Özer Çiller'le ilişkilerinin iş dünyasındaki yükselişinde etkili olduğunu söylemiştir.

Tarık Ümit - First Merchant Bank

Hürriyet Gazetesi'nde First Merchant Bank sözkonusu banka ile ilgili olarak *"İşte Tarık Ümit'in Para Aklama Bankası"* başlığıyla çıkan haberde, Astsubay Ahmet Altıntaş'ın Susurluk Komisyonu'nda yaptığı açıklamalara yerverilmiş, Altıntaş'ın *"Orta Asya'daki uyuşturucu parası, Kazakistan üzerinden Tarık Ümit'in bankasında aklanmış, sorun buradan çıkmış"* dediği belirtilmiştir.[141]

141- Hürriyet Gazetesi, 15.01.1997

Tarık Ümit'in kara para aklama merkezi olarak kullanılan KKTC'deki First Merchant Bank'in offshore bankacığı (kıyı bankacılığı) yaptığının belirtildiği haberde, bankanın bu hususiyeti nedeniyle KKTC'de mevduat toplayamadığı, KKTC dışından gelen paraların rahatlıkla bu bankaya yatırılabildiği ifade edilmiştir.

Haberde, ayrıca Tarık Ümit'in Engin Civan ile olan ilişkisine de yerverilmiş, finans piyasalarında Engin Civan'ın şirketi olarak bilinen Moneytron adlı şirkette Gürkan Tufanoğlu ile birlikte Hakkı Yaman Namlı'nın da ortak olarak gözüktüğü, 1991 yılında kurulan Moneytron'un 1993 yılında kapatılması sonrasında, 1993 yılı sonlarına doğru First Merchant Bank'ın kurulduğu, bankanın başına da Hakkı Yaman Namlı'nın getirildiği kaydedilmiştir.

Arena programında gündeme getirilen "5 milyar dolarlık Vatikan parası" ile ilgili iddiaların da incelendiği haberde, Avrupa ülkelerinde Vatikan için toplanan paraların 50 -100 milyon dolarlık partiler halinde First Merchant Bank'e yatırılması, bu paraların toplamının 5 milyar doları bulması sonrasında, paraların Türkiye hariç diğer ülkelere transfer edilmesi, transfer işlemlerinde Vatikan isminin geçmemesinin planlandığı, ancak daha sonra anlaşmanın bozulduğu, Vatikan'ın son anda bu karardan vazgeçtiği öne sürülmüştür.

Haberde, bankanın toplam sermayesi, hisse dağılımı ve yönetim Kurulu oluşumu hakkında da bilgi verilmiştir. Bu bilgilere göre bankanın sermayesi Kasım 1995'te 3 milyon dolara yükseltilmiş, hisse sayısı ise 10.000'den 60.000'e çıkarılmıştır. 29 Nisan 1995'te de bankanın Rus ortağı Valeri Koubarev 4.999 hissesinden 4.998'ini, Türkan Namlı ise 1.000 hissesinden 999'unu İrlanda merkezli Standart Finance Ltd.'ye devretmiştir.

Temmuz 1996 kayıtlarına göre yönetim kurulu Hakkı Yaman Namlı, Ahmet Cemal Namlı ve Cenk Ermiya'dan oluşan bankanın hisse dağılımı ise, son şekliyle şöyledir:

Standart Finance Ltd.-İrlanda, 55.997 hisse

Ömür Özçelik, 2.495 hisse

Tarık Ümit, 1.500 hisse

Nur İnuğur, 2 hisse

Türkan Namlı, 1 hisse
Şirin Berk, 1 hisse
Ahmet Cemal Namlı, 1 hisse
Ahmet Nedim Narlı, 1 hisse
Gül Şeyma Secer, 1 hisse
Valeri Koubarev, 1 hisse

Ağar, Gölge Patron mu?

Radikal Gazetesinde ise "Ağar, Gölge Patron mu?" başlığıyla yayınlanan haberde, bankanın en büyük Türk ortağı Ömür Özçelik'in kardeşi Ümit Özçelik'in, Mehmet Ağar'ın makam şoförü olduğu iddiasına yerverilmiş ve Astsubay Altıntaş'ın Orta Asya'dan gelen uyuşturucu parasının toplandığı adres olarak gösterdiği bankayla, aynı bölgede (Orta Asya) uyuşturucu trafiğini elinde tutan en önemli isimlerden biri olarak gösterilen Ömer Lütfü Topal'ın da alakalı olabileceği ihtimali gündeme getirilmiştir.[142]

Zaman Gazetesi'ndeki bir haberde Ümit Utku, Topal'ın İsrail'den kumarhanelerine getirmek istediği 4.000 turist için KTHY'ye başvurduğunu, kendisinin de bu turistlerin yarısını Kuzey Kıbrıs'taki Jasmine Court Oteli'nin Topal'a ait kumarhanesine götürmesi şartıyla tenzilat bile yapabileceğini söylediğini belirtmiştir.[143]

Aynı haberde, Utku'nun Jasmine Court Oteli'nin satış işleminde Asil Nadir ile Topal arasında aracılık yaptığına dair bir iddia da mevcut olmakla beraber, Utku bu iddiayı kesinlikle reddetmiştir.

Radikal Gazetesi'ndeki haberde, bankanın, Nisan ve Kasım 1995'teki son sermaye yapısı değişikliğinden önce, en büyük ortağı durumunda olan Rus Valeri Koubarev'in ise daha önce Türkiye'de görevli bir KGB mensubu olduğuna dair bazı iddialar bulunduğu belirtilmiş, hissedarlardan Nur İnuğur'un Tarık Ümit'in kaybolduğu tarihe kadar beraber yaşadığı sevgilisi olduğu öne sürülmüştür.

Radikal Gazetesi'ndeki bu iddialar üzerine bankanın Yöne-

142- Radikal Gazetesi, 16.01.1997
143- Zaman Gazetesi, 26.02.1997

tim Kurulu Başkanı ve Genel Müdürü Dr. Hakkı Yaman Namlı aynı gazeteye bir açıklamada bulunmuş, Tarık Ümit ve Ömür Özçelik'in kurumlarında hiçbir şekilde yetkili olmadıklarını, imza yetkisine haiz olmadıklarını, Tarık Ümit'i kastederek bir kuruluşta %2 hissesi olan birinin, o kuruluşu kendi şahsi amaçları doğrultusunda kullanmasının fiilen ve hukuken imkansız olduğunu belirtmiştir.[144]

Enis Berberoğlu ise, Hürriyet Gazetesi'nde iki gün ardarda yayınlanan köşe yazılarında Tarık Ümit, Engin Civan, Hakkı Yaman Namlı, Moneytron firması ve First Merchant Bank konularına değinmiştir.

Enis Berberoğlu ilk yazısında, Selim Edes'in Engin Civan'a verdiği rüşveti geri alması için ilk olarak Tarık Ümit ile anlaştığını, Tarık Ümit'in Engin Civan'ı kaçırarak 2 milyon dolar tahsil etmeyi planladığını, ancak bu plandan son anda vazgeçildiğini, Engin Civan ile Tarık Ümit arasında bir başka bağlantı daha bulunduğunu, Civan'ın Emlak Bankası'ndan ayrıldıktan sonra Türkiye'de tuttuğu parasını Hakkı Yaman Namlı'nın başında bulunduğu Moneytron'un yönettiğini, Namlı'nın daha sonra First Merchant Bank'te Tarık Ümit ile ortak olduğunu belirtmiştir.[145]

Berberoğlu, ikinci yazısında ise, Hanefi Avcı'nın Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadeye yervermiş ve Avcı'nın iddialarını şöyle özetlemiştir:[146]

"1. Hakkı Yaman ve Tarık Ümit iş ortağı...Yine Hakkı Yaman, Engin Civan'la iş arkadaşı.

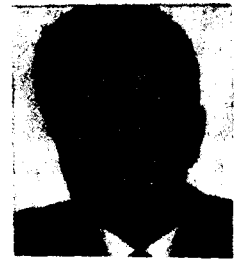
2. Tarık Ümit ortadan kaybolunca devreye Mehmet Eymür girdi...Hanefi Avcı'ya göre Mehmet Eymür, Tarık Ümit'in bankasına başka bir isimle ortak...

3. Hakkı Yaman, yine Avcı'nın Komisyon ifadesine göre Mehmet Eymür'le tanışık...Ama Tarık Ümit olayından sonra yolları ayrılıyor."

Berberoğlu yazısının son bölümünde Tarık Ümit'in Engin Civan'ı kaçırma talimatını kimden aldığının sorgulanması ve KKTC'deki bankanın ana hissedarı gözüken Standart Finance Ltd'nin ortaklarının kim olduğunun araştırılması gerektiğini belirtmiştir.

144- Radikal Gazetesi, 17.01.1997
145- Hürriyet Gazetesi, 27.02.1997
146- Hürriyet Gazetesi, 28.02.1997

Mehmet Ali Yaprak

Gazetelerde, Hanefi Avcı'nın, Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede Yaprak'ı ilk kaçıran grubun Emniyet içindeki oluşuma dahil İbrahim Şahin liderliğindeki grup olduğunu, ikinci kez kaçıran grubun ise MİT içindeki oluşuma dahil kişilerin oluşturduğu grup olduğunu, ikinci kez kaçırılışında MİT'e dahil kişilerin oluşturduğu grubun, İbrahim Şahin ve adamlarının haraç alıp almadıkları konusunda Yaprak'ı sorguladıklarını söylediği iddia edilmiştir. Adalet Bakanı Şevket Kazan ise Yaprak'ın "Captagon" adlı seks ilacının rant paylaşımı nedeniyle kaçırıldığını açıklamıştır.[147]

Cumhuriyet Gazetesi'nde Mehmet Ali Yaprak ile ilgili olarak çıkan haberde ise, silah ruhsatı almak için Gaziantep Valiliği'ne başvuran Yaprak hakkında, Valiliğin Emniyet Genel Müdürlüğü'ne yaptığı bilgi edinme başvurusuna, Em. Gn. Md.'nin 22 Eylül 1993 tarihinde verdiği yanıt yayınlanmıştır.[148]

Em. Gn. Md.'den gelen yazıda, Yaprak ile ilgili olarak emniyet arşivlerinde şu bilgilere rastlandığı kaydedilmiştir:

23 Mayıs 1975 tarihinde "ruhsatsız tabanca ve mermi bulundurmak" suçundan dolayı Bakırköy 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 1981/308 sayılı kararı ile 10 ay hapis ve ağır para cezası ile cezalandırılmıştır.

12 Temmuz 1988 tarihinde "uyuşturucu madde imaline teşebbüs" suçundan Diyarbakır 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 1988/182 sayılı kararıyla delil yetersizliğinden beraat etti.

9 Eylül 1985 tarihinde "müessir fiil" suçundan Gaziantep Cumhuriyet Savcılığı'nın 1985/4487 sayılı kararı ile takipsizlik kararı verildi.

Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü Narkotik Şube Müdürlüğü'nde 10 Temmuz 1988 tarihinde *"2313 sayılı kanuna muhalefet, eroin yapımında kullanılan madde kaçakçılığı"* suçundan hakkında işlem yapıldı.

Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü Narkotik Şube Müdürlü-

147- Cumhuriyet Gazetesi, 12.02.1997
148- Cumhuriyet Gazetesi, 17.01.1997

ğü'nde 22 Ağustos 1988 tarihinde "eroin imal etmek" suçundan yakalandı ve hakkında üç kez işlem yapıldı.

Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü Narkotik Şube Müdürlüğü'nde 26 Eylül 1988 tarihinde "eroin imal etmek ve satmak" suçundan hakkında iki kez işlem yapıldı.

Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'nde 16 Eylül 1985 tarihinde "İslami Cihad Örgütü'ne tehditle para toplamak" suçundan hakkında iki kez işlem yapıldı.

Ancak emniyetten gelen yazıda, Yaprak hakkındaki bu olaylarla ilgili mahkeme kararlarının ibraz edilmediği de bildirilmiştir. Em. Gn. Md. bu suçlamalar nedeniyle Mehmet Ali Yaprak'a silah satın aldırılarak, taşıma veya bulundurma ruhsatı verilmesinin mümkün olmadığını kaydetmiştir.

MİT Değerlendirme Yazısı

Susurluk kazası akabinde, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın Başbakan Necmettin Erbakan'a *"Kazayla Birlikte Gündeme Gelen Şahısların Listesi"* adı altında 58 kişiden oluşan bir evrak verdiğine dair bazı iddialar gündeme gelmiştir.[149]

Gazetede yeralan iddialarda sözkonusu 58 isimden bazıları şunlardır:

Ayvaz Gökdemir, Ayhan Akça, Ömer Kaplan, Ziya Bandırmalıoğlu, Haluk (soyadı belirlenemedi), Alper (soyadı belirlenemedi), Yüzbaşı Hüseyin Pepekal (ordudan uzaklaştırıldı), Zeki (soyadı belirlenemedi), Mehmet (soyadı belirlenemedi), Mami (soyadı belirlenemedi), Haluk Kırcı, Abdurrahman Bulday veya Buğday, Tansu Çiller, Özer Çiller, Mehmet Ağar, Alaattin Çakıcı, Abdullah Çatlı (ölü), Sedat Edip Bucak, Sami Hoştan, Sedat Peker, Mehmet Gözen, Ali Yasak, Korkut Eken, İbrahim Şahin, Selim Gösterişli, Hüseyin Baybaşin, Tarık Ümit (ölü), Savaş Buldan (ölü), Askar Simitko (ölü), Kemal Demiral, Rıdvan Kocaman, Uğur Baliç, Mesut (soyadı belirlenemedi), Gonca Us (ölü), Ercan Ersoy, Oğuz Yorulmaz, Soner Tepekule, Şener (soyadı belirlenemedi), Hüseyin Duman, Matild Manukyan, Yusuf Ekin, Hacı Karay (ölü), Adnan Yıldırım (ölü), Medet Serhat (ölü), Ömer Lütfü Topal (ölü), Bülent Öztürkmen, Mehmet Urhan, Ahmet Cem Ersever (ölü), Mustafa Deniz (ölü),

149- Hürriyet Gazetesi, 24.12.1996 ve Cumhuriyet Gazetesi, 27.12.1996

Neval Boz (ölü), Tevfik Ağansoy (ölü), Sedat Demir, Hüseyin Kocadağ (ölü), Lazım Esmaeili (ölü), Behçet Cantürk (ölü).

Cumhuriyet Gazetesi'nin konu ile ilgili haberinde Fethullah Gülen'in de sözkonusu listede 59. isim olarak yeraldığı iddia edilmiştir.

Uyuşturucu – PKK Bağlantısı

Yeni Şafak Gazetesi'nde çıkan bir haberde de, INTERPOL raporuna dayanılarak Avrupa'daki uyuşturucu trafiğinin arkasında PKK terör örgütüyle organik bağı bulunanların olduğu belirtilmiş, sözkonusu trafiğin PKK'nın Almanya, Hollanda, İtalya ve İspanya'da üslenmiş adamları tarafından yönlendirildiği ifade edilmiştir.[150]

Enis Berberoğlu Hürriyet Gazetesi'ndeki köşe yazısında aynı INTERPOL raporu, Uluslararası İlişkiler Ajansı'nın (INAF) Paris çıkışlı raporu ve Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi eski Başkanı ve Mersin Emniyet Müdürü Tuncay Yılmaz'ın beyanatına atıfta bulunmak suretiyle eroin ticareti, bu ticarette aşiretlerin rolü ve PKK'ya katkılarını incelemiştir.[151]

Yeni Şafak Gazetesi'ndeki haberde ve Berberoğlu'nun köşe yazısında uyuşturucu trafiğini yöneten yedi aileden bahsedilmiştir Bu aileler şöyle sıralanabilir:

1) Baybaşin Aşireti (Hüseyin ve Mehmet Emin Baybaşin),

2) Kıtay Ailesi (Hakkı, Vahdettin ve Vedat Ağa kod Nizamettin Kıtay),

3) Sakık Ailesi (Sırrı, Şemdin ve Seyyar Sakık),

4) Konuklu Ailesi (Konuklu ve Ay ailelerine mensup 14 kişi 8 Mart 1995 tarihinde düzenlenen bir operasyonda yakalanarak tutuklandı),

5) Ay Ailesi

6) Senar Ailesi (Turgut-Fatin Senar),

7) Demir Ailesi (Abdulkudusi Demir-Offenbach polisine yaptığı itirafta PKK'ya yılda 250 milyon Alman markı ödediğini söyledi).

150- Yeni Şafak Gazetesi, 31.01.1997
151- Hürriyet Gazetesi, 26.02.1997

Mete Bey'in Günlüğü

Mete Bey Paris'te

"Teşkilatın İki Silahşoru'nu" okumasaydım, böyle bir kurgu-roman yazmak aklıma gelmeyecekti. Her ne kadar hayal gücüm "Torun Yakup Cemil"in ki kadar iyi işlemese de bir deneme yapmaya karar verdim.

Romanın kahramanı "Mete Bey" hayali bir kimse. Öyle tarihte ismi geçmiş bir aileden filan da gelmiyor. Sıradan bir kişi.

Hayali kahramanımızı kısaca şöyle tanımlayabiliriz:

Almanya'da işçi olarak çalıştıktan sonra 30 yaşlarında Türkiye'ye dönüp bir tanıdığı vasıtasıyla İstihbarat Teşkilatına giriyor. Teşkilata alınışında Almanca bilgisi ve boks yapmış olması etkili oluyor. Lise mezunu olduğu için yüksek makam ve mevki sahibi olamıyor ama Türkiye'yi ve Dünya'yı yerinden oynatacak operasyonlara imza atıyor. Tam bir operasyoncu, tam bir eylem adamı.

Herhalde bu Mete Bey'in soyadı yok mu diye düşünüyorsunuz. O zaman ona uygun bir soyadı da bulalım. Mete Akkartal nasıl? Fena değil, değil mi? O zaman romanımıza başlayalım. İnşallah sıkılmadan okursunuz.

Paris, Temmuz 1984

11 Temmuz 1984 günü İstanbul'dan kalkan Air France uçağı Paris'e yaklaşmak üzereydi. Pilot on dakika sonra ineceklerini anons ederek yolculardan emniyet kemerlerini bağlamalarını istedi.

Arka sıralarda oturmakta olan Mete Bey, yanından geçen sarışın hostese saati sordu. Sarışın hostes gülümseyerek saat takılı kolunu ona doğru uzattı. Mete Bey kızın kolunu tutarak saate baktı. Saat 17.25'i gösteriyordu. Hostes Mete Bey'in "Mersi" demesine gülümseme ile cevap verdi. Mete Bey içinden "yavru iyiymiş" diye düşünüyordu, herzamanki alışkanlığı ile uzaklaşan hostesin arkasından ayak topuklarına baktı. Onun için bir kadında en önemli nokta topuklarıydı. Topuklar pembe ve bakımlı olmalıydı.

Mete Bey, esmer, siyah kıvırcık saçlı, kalın yapılı, 1.80 boylarında yakışıklı bir adamdı. Arkadaşları onu "Tom Jones'a" benzetirler, ancak vücuduna nispetle ince çıkan sesi dolayısıyla takılırlardı.

Mete Bey, uçak yere inince sevindi. Ayaklarının arasındaki körüklü, kocaman "kurye" çantası ile pek rahat oturamamıştı.

Acele etmeden, uçağın büyük bir bölümü boşaldıktan sonra uçaktan çıktı. Diğer yolcular ile pasaport kontolunun yapıldığı yere geldiğinde, Mete Bey'i birden bire ter bastı. Paris Havaalanı'nda normal olmayan bir durum vardı.

Daha önceki gelişlerinde, pasaport kontrolünden sonra serbest bölgeye çıkıyor ve oradan tekrar gümrüklü bölgeye gelerek bagajını alıyor ve gümrük memurunun yanından geçerek dışarı çıkıyordu. Daha önce gelişlerinde gümrük memurları sual bile sormamışlardı.

Ancak şimdi şekil değişmişti. Pasaport polisinin hemen arkasına bankolar konulmuş ve istisnasız herkes didik didik aranıyordu.

Mete Bey bir müddet ne yapacağına karar veremedi. Sona kaldığından bankolar iyice tenhalaşmıştı. Güvenlik görevlileri, diplomatik pasaportuna ve kurye mektubuna rağmen dinlemeyip çantayı zorla açarlarsa olabilecekleri düşünmek bile istemiyordu. Kafasından bir sürü sual geçti. "Yoksa bir sızma mı var-

dı? Acaba genel güvenlik araması görüntüsünde kendini mi bekliyorlardı?" Sıkıntıdan iyice terlemişti.

On dakika kadar oyalandıktan sonra, yeni gelen uçakların kalabalığına karışarak sıraya girdi. Pasaport kontrolünden çıktıktan sonra emniyet görevlilerinin bulunduğu ve kontrol yaptıkları bankoya geldi. Görevli çantayı işaret ederek açmasını istedi. Mete Bey, oldukça sakin görünmeye çalışıyordu. Eli ile çantadaki Dışişleri mühürünü gösterdi. Görevli mührü görmüş ancak hiç etkilenmemişti. Tekrar çantayı açmasını istedi.

Mete Bey'in tansiyonu yükseliyor ancak belli etmemeye çalışıyordu. Görevli'ye pasaportunu vererek kendisinin "diplomatik kurye" olduğunu söyledi. Görevli pasaporta şöyle bir bakıp geri verdikten sonra çantayı işaret ederek tekrardan açmasını istedi. Mete Bey'in tek kozu kalmıştı. İç cebindeki cüzdanının arasında bulunan "diplomatik muhafiyet belgesini" çıkararak görevliye verdi. Viyana sözleşmesine göre "diplomatik kurye" açılamazdı. Görevli belgeyi okuyup geri verdi ve tekrardan çantayı işaret ederek açmasını istedi.

Mete Bey sanki binanın dört duvarı arasında kalmış ve duvarlar ona doğru gelerek sıkıştırmaya başlamışlardı. Bir yarma hareketi ile kurtulmayı denedi. Sesini yükselterek bankodaki görevliye "Çantayı kesinlikle açmayacağım" diye bağırdı.

Görevli ile Mete Bey'in gittikçe yükselen sesleri üzerine bankoya diğer görevliler de üşüştüler. Gelen görevliler de Mete Bey'e genel bir güvenlik taraması yapıldığını, istisnasız herkesin arandığını belirterek, çantayı açması istediler.

Mete Bey bunalmıştı. Son çıkışını yaptı. Çantanın mührünü örten dili hışımla kitleyerek *"ben diplomatik kuryeyim, belgelerimi gösterdim, Viyana anlaşmasının 15 inci maddesinin 4 üncü paragrafına göre beni ancak geri gönderebilirsiniz, çantamı açamazsınız, bu şartlarda ben de geri dönmek istiyorum"* dedi.

Görevliler kendi aralarında konuşurken yanlarına gelen yetkili bir amir, hiç bir şey söylemeden, son derece kaba bir el hareketi le Mete Bey'e geçmesini işaret etti. Mete Bey bu kaba harekte bozulmuştu. Adamın yüzüne baktı. Yetkili amir daha kibarbir hareket ile tekrar geçmesini ima etti.

Mete Bey arkasına bakmadan hızlı adımlarla bankodan uzaklaştı. 50-60 adım atmıştı ki karşıdan gelen Paris'teki görevlileri gördü. Heyecanı henüz yatışmamıştı. Ters bir şekilde meraba diyerek ellerini bile sıkmadan yoluna devam etti. Pariste görevli "legal rezidentler" ne olduğunu anlayamadıkları için birbirlerine baktılar. Mete Bey önde, onlar arkada alt kata gümrük sahasına girdiler. Mete bey burada durup "kurye" çantasını legallere verdi. Bagajını aldıktan sonra gümrüklü sahadan çıktılar.

Legaller (legal rezidentler), bulundukları ülkede kanuni izinle oturan ve Dışişleri Bakanlığı, Hava Yolları, Banka gibi resmi milli kuruluşlarda maske görevlerle ve genelde başka adlarla çalışan resmi devlet görevlisi görümündeki istihbarat görevlilerine verilen isimdi. İllegaller ise yabancı bir ülkede halk arasına yerleşmiş ve tamamen sahte kimliklerle yaşayan, çok gizli faaliyetler yürüten istihbarat elemanlarıydı.

Mete Bey legallerin arabası ile yola koyulduklarında hayli rahatlamıştı. Yine de legallere karşı pek sempatik davranmadı. Bu onun doğal haliydi. Kendi altında çalışanlardan itirazsız bir itaat bekler, doğrudan İstanbul Başkanına bağlı çalıştığı için kendi ayarındakilere ve kendinden kıdemlilere pek yüz vermezdi. Zaten o şimdi Türkiye'nin yüzünü ağrıtacak önemli bir operasyonu sevk ve idare ediyordu. Karargah birçok diğer istasyon gibi Paris'e de *"Korkusuz'a"* yani *"Mete Akkartal'a"* her türlü yardımı yapması için talimat vermişti.

Soğuk bir tavırla arabanın önündeki legallere *"İlk işiniz yeni ve sağlam bir çanta almak olsun. Bu çantanın içindekileri yeni çantaya aktarın. Yarın saat tam 17'de içinde malzeme olan yeni çanta ile Trocodere Meydan"nın oradaki, daha önce bana malzeme teslim ettiğiniz yere gelin. Şimdi bir karışıklık olmaması için yarın buluşacağımız yerden geçelim. Sonra beni Montparnasse'de bırakıp yolunuza devam edersiniz"* dedi.

Legal'lerden kıdemli olanı *"Akşam müsaitseniz sizi yemeğe davet etmek isterdik"* diye bir teklifte bulundu. Mete Bey'in cevabı kısa ve kesindi: *"Müsait değilim"*.

Ertesi günkü buluşma yerinden geçip, yeri bir kezdaha teyid ettikten sonra legaller Mete Bey'i Montparnasse'de bıraktılar.

Mete Bey Waldorf otelinde duşunu alıp dinlendikten son-

ra dolaşmaya çıktı. Havaalanında yaşadığı olay hâlâ aklındaydı. Büyük bir tehlike geçirmişti. Artık Paris Havaalanı'ndan malzeme ile geçmek sakıncalıydı. Bundan böyle komşu ülkeler üzerinden ve karadan giriş yapılması daha emin olacaktı. Dönünce bunu Ankara'dakilere söyleyecekti. Zaten Ankara'dakilere kızıyordu. Hayatlarında hiç bir iş yapmamış bir sürü beceriksiz, orada masa başında oturup ahkam kesiyor, kağıt üzerinde operasyonlar yapıp sevk ve idare ediyorlardı.

Bir yandan düşünürken, bir yandan da gelip geçene ve vitrinler bakıp takip edilip edilmediğini kontrol ediyordu. Senelerce takip ünitelerinde amirlik yapmıştı. Takip edilirse hemen farkına varabilirdi. Görünüşe göre şimdilik bir şey yoktu.

Bir kafede oturup, birşeyler yiyip içtikten sonra oteline döndü. Yarın yorucu bir gün olacaktı.

Buluşma

Ufuk ile önceden kararlaştırılan buluşma noktasına geldiğinde saat tam 10'du. Otelden çıktıktan sonra iki saat kadar gayesiz dolaşmış ve bu arada bir kontrola tabi tutulup tutulmadığını test etmişti.

Ufuk'u ona faaliyetin baş ajanı tanıştırmıştı. Boksör'ün esas ismi Cengiz'di.

Cengiz, 80 ihtilali öncesinde Ülkücü harekette yer almış önemli isimlerden biriydi. İhtilalin akabinde diğer Ülkücü'ler gibi yurtdışına kaçmış, Frankfurt'a yerleşerek buradan Türkiye'ye fabrika malzemesi satmaya başlamıştı. Teşkilatın numaralı elemanı haline getirildiğinden askeri hareketin ilk günlerindeki fırtına geçtikten sonra Türkiye'ye gelip gitmeye başladı.

Baş ajan Cengiz askerliğini Ankara'da Muhafız Alayında yapmış ve bu tarihlerde Türkiye boks şampiyonu olmuştu. Muhafız alayının salonu olmadığından, çalışmalarını Ankaragücüne ait olan salonda yapıyordu. Boksör lakabı oradan geliyordu. Esas mesleği Gümrük Komisyonculuğu idi. Bu sebeple faaliyet sırasında ona *"Gümrükçü"* diye de hitap ediyorlardı. Onu teşkilatla yakınlaştıran da gümrük işlerindeki beceriklilliği idi.Bir zamanlar Doğubank İş Hanının 3.ncü katında bürosu varlı. Kısa bir süre İstanbul Rami semtinde trikotaj atelyesi çalıştırlı. Varlıklıydı, İstanbul'da olduğunda Beylerbeyi'nde

kendisine ait beş katlı bir binanın üst katında oturuyordu.

Ufuk'la 9 aydır çalışıyorlardı. Tanıştıkları gün bu günkü gibi aklındaydı. 18 Ekim 1983.

Gümrükcü ona *"Reis"* diye hitap ediyordu. Tanışmadan önce Gümrükçü'den onunla ilgili bilgileri almıştı. Esasında onu gıyaben tanıyordu. İstanbul'da büyük bir gazetenin genel yayın yönetmenliğini yapan ünlü bir gazetecinin öldürülme olayını tahkik ettiği sırada sık sık onun ismine rastlamıştı.

Ufuk Ülkücü hareketin liderlerindendi. 80 darbesinde birçok siyasi cinayete adı karıştığı için yurtdışına kaçmıştı. Bu cinayetlerden halkta tepki yaratan Ankara Bahçelievler'de 7 TİP'linin öldürülmesi olayında da onun adı geçiyordu.

Mete Bey Ufuk'u çok sevmişti. Onunla tanıştıktan ve işbirliği yaptıktan sonra operasyonlardan netice almaya başlamışlardı. Artık Ermenilere verilmesi gereken cevabı verebiliyor, şehit olan Türk diplomatlarının kanını yerde bırakmıyorlardı.

Mete Bey kafeye girerken Reis'in köşede yanlız olarak oturduğunu gördü. Adamları da etrafa yayılmışlardı. Gülümseyerek yanına gitti. Sarılıp öpüştüler. Kısa bir müddet hal hatır sorup, havadan, sudan konuştuktan sonra Ufuk son devrede yaptıklarını anlatmaya başladı:

"Sakallı Ermeni hedefi, Ermeni Gençlik Yurdu'na girerken tespit ettik. Elimizdeki, 450 gram civarındaki patlayıcıyı 5 kg çivi ile takviye ederek bir naylon çöp torbasında çöplerle birlikte koyduk. Torbayı yanımızda taşıyorduk. Niyetimiz, girdiği yerden çıkarken ve kapının yanında bulunan çöp torbasının yakınından geçerken uzaktan kumanda ile torbayı patlatarak hedefi ortadan kaldırmaktı. Arkadaşımız gittiği yerin Ermeni Gençlik Yurdu olduğunu görünce, torbayı alıp binanın içine girmiş, alt salonda kantin-büfe olarak kullanılan bölümün önüne yerleştirmiş. O sırada kantinin önünde 6-7 kişi oturuyormuş, biraz daha kalabalıklaşmasını beklemiş. Bir süre sonra 25-30 kişilik bir kalabalık oluşunca harekete geçtik. Arkadaşlar uzaktan kumandaya bastılar, fakat ateşleme olmadı. Tekrar tekrar basmalarına rağmen netice alınamadı. Her seferinde binaya biraz daha yaklaşarak denemeri devam ettiler. Netice alınamayınca artık ümidi kestik.

Arkadaşlar bombanın Ermenilerin eline geçmemesi için polise ihbarda bulunmaya karar verdiler. Son bir defa daha çok yakından bir de-

neme yapmak için oto ile binanın tam giriş kapısına park ederek oradan bastılar. Bomba bu sefer patladı, fakat öyle beklenmedik zamanda patladı ki, arkadaşımızın elinde bulunan ateşleyici korkudan elinden düştü. Patlama çok şiddetli oldu. İçerden uçarak fırlayan bir kişi bizim otonun kaportasına vurdu. Ateşlemeyi yapan arkadaşın kulağından kan geldi ve 3-4 gün işitemedi. Binadan kapkara dumanlar çıkmaya başladı. Hemen oradan uzaklaştılar.

Mete Bey anlatılanlardan memnun olmuştu. *"Büyük bir başarı. Seni ve arkadaşlarını candan kutluyorum. Artık pozisyonları değiştiriyoruz. Ermeniler av, biz avcı durumundayız."*

Ufuk konuşmaya devam etti. *"Elimizde maalesef belirli bir hedef yok. Sadece birkaç bina var. Esasında bu faaliyetin ileri gelenlerinden birkaç adamı öldürmemiz lazım. Panik o zaman başlar. Bize tek hedef veya toplu hedef adresleri verin. Biz tetkik edelim ve işlerini en münasip zamanda bitirelim. Biz tam hedef tespit ediyoruz, siz durun şimdi yapmayın diyorsunuz. Tam siz işi bitirin diyorsunuz, ya biz hedefi aradığımız yani sizin istediğiniz zaman bulamıyoruz veya devamlı kovalamaktan etrafa tanınmış oluyoruz. Belirli hedeflerin mesela Deveciyan'ın adresi hala verilemedi. Elimizde patlayıcı kalmadı, bazen çok büyük fırsatlar yakalıyoruz, bundan sizin haberiniz olmuyor. Mesela bir miting oluyor, ya bizim elimizde malzeme olmuyor veya sizden yapın diye emir gelmiyor."*

Mete Bey bu tenkiti işiteceğini biliyordu. Zaten bu konuşmalar ne ilkti ne de sonuncu olacaktı. Ankara'daki beceriksizlerle doğru dürüst iş yapmak mümkün değildi. Neyse ki zaman zaman sıkıntılarını doğrudan Müsteşar'a bildirerek karargahtaki bürokrasiyi aşabiliyordu.

Ufuk'a dönerek *"Malzeme alış verişinde güçlükler olduğu doğru. Bunu bu sefer halletmeye çalışacağız. Emir konusunda da haklısın ama bizde haklıyız. Biz bu tür olaylar için dünya politikasını, toplumsal duyguları ve dünyadaki gelişmeleri göz önünde bulundurmak zorundayız. Ayrıca eylem yaptığınız bu ülke görevlilerinin istihbarat değerlendirmelerini de göz önünde bulunduruyor, sizlere zarar gelmemesine dikkat ediyoruz. Malzeme alış verişini bundan böyle karşılaşmadan halletmek için seninle Pere-Lachaise mezarlığına gideceğiz. Orası çok büyük, üstelik hemen hemen her mezarda bir dua kulübesi var. Bir tane seçer, burayı mal değişimi için kullanırız. Daha sonra ben size anahtar göndereceğim. Bir anahtar sizde bir anahtar bizde olur.*

Malı burada uygun bir yere saklar kulübeyi kapatırız. Siz ihtiyaç olduğunda gelip anahtarınızla açar, alırsınız. İstersen şimdi kalkıp vakit geçirmeden oraya gidelim." dedi.

Pere-Lachaise Mezarlığı

Mete Bey ve Ufuk, Ufuk'un adamlarından birinin kullandığı otomobil ile Pere-Lachaise mezarlığına gittiler. Reis'in diğer adamları başka bir araba ile onları takip ediyordu. Mete Bey ve Ufuk , girerken mezarlığın ana kapısında satılan planlardan aldılar. Mezarlık çok büyüktü. Bir müddet mezarların arasında dolaştıktan sonra, görünümünden pek ziyaretçisi olmadığı anlaşılan, üzerinde dua kulübesi bulunan uygun bir mezarlık buldular.

Mete Bey ve Ufuk ellerindeki planlara mezarlığın tam yerini işaretlediler.

Dönüşte Mete Bey Montparnasse'de otomobilden inerek, akşamüstü tekrar buluşmak üzere Ufuk ve ekibinden ayrıldı. Otele dönüp öğlen yemeğini otelde yemeğe karar vermişti.

Otele girerken kapı önünde park etmiş olan arka camları koyu renkli kapalı minibüs dikkatini çekmişti. Kendi ünitesinde de böyle kapalı minibüsler vardı. *"Obzervasyon aracı"* dedikleri bu tip araçlarla takip ve kontrol altına aldıkları hedeflerin gizlice fotoğraf ve filmlerini çekiyorlardı.

Mete Bey bir kez önemli bir hedef için böyle bir arabanın içine girmiş ve memuru teleobjektifli makinelerle film ve fotoğraf çekerken o da hedef şahsı iyice tanıma imkanına sahip olmuştu. Minibüsten dışarısı en rahat arka pencereden gözüküyordu. Şoför mahallinin arkasında kalan küçük camdan da çalışma yapılabiliyordu ama o zaman ancak teleobjektifli makineler ile bir kişi çalışma yapabildiğinden Mete Bey ne olup olmadığını tam göremiyordu. Zaten bir camdan çalışma yaparken dışarıdan gelen ışık yansımasın diye diğerinin perdesini kapıyorlardı. Memuru minibüsün iki yanındaki çok küçük deliklerden *"iğne gözü"* objektifler ile çalıştığı zaman ise Mete Bey dışarıyı minibüsteki küçük monitörden görebiliyordu.

Hedefi beklerken memuru ona *"obzervasyon aracının"* bütün

özelliklerini göstermişti. Minibüsün ön sağ tarafında bulunan tabii görüntülü anten de gözetleme amacıyla kullanılıyordu. Antenin baş tarafında bulunan silindir gibi kısım içeriden kumanda edilmek suretiyle 180 derece dönüyordu. Böylece bu silindirde bulunan nokta büyüklüğündeki objektif sayesinde dışarıdakileri monitörden izlemek ve kayda almak mümkün oluyordu.

Gürültüsüz, fazla hareket etmeden 4-5 saat beklemek Mete Bey'i sıkmıştı ama, sonunda hem hedefi iyi bir şekilde görüntülemişler hem de *"obzervason arabasının"* nasıl işe yaradığını bizzat görmüştü. Tuvalete çıkma ihtiyacı duymadığı için de kendini şanslı saymıştı. Gerçi minibüste soğutma-ısıtma sistemi, mini buzdolabı gibi imkanların yanı sıra tuvalet ihtiyacı için de sistem bulunuyordu ama Mete Bey bu ihtiyacını memurunun yanında nasıl giderebilirdi ki...

Otele girerken, Mete Bey arkası kapıya dönük bir vaziyette park etmiş olan minibüse göz ucuyla bakmış, minibüsü fark etmemiş gibi davranmıştı. İyi bir istihbaratçının böyle davranması gerektiğini biliyordu. Minibüsün etrafında dolaşıp içeride ne var diye bakacak değildi ya. İçinden *"şimdi hedef olma sırası bizde"* diye düşündü. Resepsiyondan anahtarını aldıktan sonra kendine lobide kapıyı ve özellikle minibüsü görecek bir yer buldu. Önündeki masada duran otelin reklam mecmualarından birini alarak gözden geçirmeye başladı. Göz ucuyla kapıyı ve minibüsü gözetliyordu.

Mete Bey'in minibüsü gözetlemesi fazla uzun sürmedi. Giriş kapısının yanındaki servis kapısından çıkan üniformalı genç bir otel görevlisi, taşıma arabasındaki bir sürü valizi, minibüsün arka kapısını açarak yüklemeye başladı. Mete Bey rahatlamıştı, Minibüs endişelendiği gibi "obzervasyon" aracı değildi. Otel görevlisi bavulları yüklerken minibüsün içinin boş olduğu görünüyordu.

Mete Bey yemekten sonra odasına çıkıp yarım saat kadar oturdu. Küçük not defterine sadece kendi anlayabileceği kısa kısa notlar aldı. Döndüğünde Ankara'ya tafsilatlı rapor vermesi gerekliydi.

Otelden çıkıp bir müddet mağazaları dolaştı, ufak tefek alışverişini yaptı. Buluşma yapacağı *"Trocodere Meydanı"*nın ci-

varındaki yerden iki kez geçerek bir anormallik olup olmadığına baktı. Her şey normal gözüküyordu.

Akşamüstü saat tam 5'te meydana açılan sokak içindeki kahvehanede Legaller ile buluştu. 8-10 dakika kadar birlikte oturdular. Yeni bir çanta almış ve malzemeyi yeni çantaya nakletmişlerdi, herhangi bir problem yoktu. Mete Bey cebinden çıkarttığı mezarlık planını kıdemli olan Legal'e verdi. Meyve suyunu içerken bundan sonra malzeme alış-verişinin ne şekilde yapılacağını onlara izah etti. *"Yarın sabah gidip krokideki yeri tam olarak tespit edin. Tespiti yaptıktan sonra beni otelden arayın. Odamda yoksam 'kartını aldık, teşekkür ederiz' şeklinde mesaj bırakın"* dedi.

Legallerin geldiği diplomatik plakalı otomobil kahvehanenin önünde duruyordu. Mete Bey Legallerden aldığı yedek anahtar ile kalkıp arabaya yöneldi. Arabayı açıp çantayı aldı ve kapıyı kilitledi. Yürüyerek yakındaki, meydana açılan caddeye doğru gitmeye başladı. Ufuk'a ait oto cadde üstünde içi boş bir şekilde park etmiş duruyordu. Etrafına göz gezdirdi, Ufuk ve adamları dağınık halde civardaydılar. Ufuk, sağ eli ile iki kez saçını düzelterek *"her hangi bir tehlike yok"* işaretini verdi. Mete Bey 150 metre kadar daha yürüyüp arabaya ulaştı. Elindeki anahtarla arabanın bagajını açtı ve çantayı koyup bagajı kapattı. Biraz ilerideki yaya geçidinden karşıya geçip, arabayı görebilecek konumdaki kahvehaneye girdi. Biraz sonra Ufuk'ta gelip yanına oturdu. Bir saat kadar kahvede oturup sohbet ederken arabayı kontrol altına aldılar. Mete Bey, Ufuk'a bundan sonra malzeme naklinin yapılacağı mezarlıkta dikkatli olmalarını tembihledi. Malzeme zula yerine yerleştirilirken azami dikkat sarf edilecekti. Onların da bilhassa malzemeyi alıp çıkarken dikkatli olmaları lazımdı. Mezarlık kapısındaki görevliler, mezarlıktan bir şey çalınmasın diye araştırma yapabilirlerdi.

Konuşma sırasında konu, Ufuk grubuna yapılan ödemelere geldi. Ufuk masraflarının dolar olarak ödenmesinden şikayetçiydi. Büyük kupürler halindeki doların bankada bozdurulmak istenmesi halinde bankaya isim, adres, pasaport kaydı gibi bilgi vermek zorunda kalıyorlardı. Bu güvenlik açısından rahatsız edici bir durumdu. Kendilerine Fransa'da, Frank cinsinden ödeme yapılması daha doğru olurdu. Havale için adres veya

banka hesabı verilmesi de sakıncalıydı. Para ödemeleri için, malzeme nakline benzer bir düzenleme yapılması uygun olacaktı. Bir de para gecikmeyip zamanında ödenirse çok memnun olacaklardı.

Ufuk, Mete Bey'in havaalanında geçirdiği macerayı öğrenmişti. *"Benim tespitime göre Fransa ile Almanya arasında yeni bir anlaşma ile gümrük kapılarının çoğunda sıkı kontroller kaldırıldı, serbest giriş, çıkış uygulanıyor. Gidiş gelişleri ve malzeme taşınmasını bu yollardan yapabilirsiniz"* dedi. Mete Bey, Ufuk'un bu konulardaki tecrübesine inanıyordu.

Mete Bey, konuyu Ufuk'un uzun zamandan beri talep ettiği "maymuncuk" konusuna getirdi. Ufuk ona *"Eyleme giderken oto temini konusu çok önemli. Kendi otolarımızla gidersek deşifre olasılığımız fazla. Bu nedenle eylemden 4,5 saat öncesinden bir oto temini lazım. Maymuncuk olursa biz otoyu çalar, eylem yapar, otoyu da münasip bir yere bırakabiliriz. Aynı zamanda hedeflerin otomobillerini açıp, bombayı arabanın içine monte edebiliriz. Tedirgin bir hedef, binmeden arabasının altını kontrol edebiliyor. Maymuncuk olursa hedefleri sokakta vuracağımıza evlerine girer, bekler, evde işlerini bitiririz."* demişti.

Mete Bey bu isteği makul bulmuştu. *"Uzun araştırmadan sonra Gümrükçü'ye Almanya'dan sahte resmi evrakla 3200 DM'a mükemmel bir set aldırdık. Biliyorsun bunları önüne gelene satmıyorlar. Ancak maymuncuk öyle herkesin kullanabileceği bir şey değil. Bu konuda senin grubundan bu işlere yakın birinin Türkiye'ye gelip eğitim görmesi lazım."* dedi.

Ufuk'un bu işlere çok yatkın bir adamı mevcuttu ve ne zaman istenirse yollayabilirdi. Mete Bey, *"ben eğitim planını kısa zamanda organize eder sana haber veririm"* dedi.

Ufuk'un, ufak tefek bazı diğer ihtiyaçları da vardı. *"Eylem yerinde köpekleri bertaraf edilip, rahat çalışma yapabilmek için 'köpek zehrine' ihtiyacımız var. Bir de ihtiyaç halinde kullanmak üzere parçalı el bombasına. "* Mete Bey, küçük not defterine not alırken *"Tamam bunları da temin edip en kısa zamanda yollayacağım"* dedi.

Ufuk'un *"Önemli bir diğer ihtiyacımız, Avrupa'daki herhangi bir Türk Konsolosluğundan verilmiş pasaportlar. Bu şekilde yurt dışındaki temsilciliklerden verilen pasaportlara son derecede kolay bir şekilde*

oturma müsadesi alınabiliyor. Bu bizim için çok önemli. Benim için şimdilik bir sorun yok. Yedek kimlik ve pasaportum var. Bir ay sonra yeni bir banliyöye yeni bir isimle taşınarak izimi tekrar kaybettireceğim" demesi üzerine Mete Bey, *"Bu konuda ne yapabiliriz bakacağım. Dışişleri memurlarına pek güvenemeyiz. Ancak bana bir numune pasaport verebilirsen belki biz kendi imkanlarımızla tanzim edebiliriz"* dedi. Ufuk, arkadaşlarından birinde bulunan yedek pasaportu verebileceğini belirttikten sonra ayağa kalkarak *"bir dakika hemen arkadaştan alıp geleyim."* diye dışarı çıktı.

Mete Bey, Ufuk ve arkadaşlarının tarihi bir görev yaptıkları inancındaydı. Ufuk'un ekibi Alvortville'de bombayı karakol ve itfaiye arasındaki duvara koymuştu. Ufuk kendisine, hasarın büyük olduğunu ve patlama neticesi muhakkak birkaç kişinin öldüğünü söylemişti. Gerçi Fransa'daki Legaller kanalıyla gönderilen slayt ve bantlarda böyle bir hasar gözükmüyordu ama Mete Bey Ufuk'un doğruluğuna inanıyordu. Fransa ile son günlerde gerginleşen münasebetlerin temelinde de bu patlamalar vardı. Fransızlar bunu Türk'lerin yaptığını biliyorlar ama herhangi bir iz bulamıyorlardı. Başından geçen havaalanı macerası da bunun neticesi değil miydi?.

Mete Bey, gelişmelerden son derece memnundu. Türkiye'ye dönünce Ankara'ya vereceği rapora, *"bu seyahatinde Ufuk'u her zamankinden daha çok göreve bağlı gördüğünü, istekleri temin edildiği taktirde, Avrupa'daki 'Ermeni karşıtı' eylemlerin tam manası ile rayına oturacağını, Avrupa'nın her ülkesinde karşı eylem koyulabileceğini ve bu gelişmeden iftihar duyduğunu"* yazmayı düşündü.

Ufuk, hemen dönmüştü. Cebinden çıkardığı pasaportu masanın altından Mete Bey'e uzattı. Civarda her şey normaldi. Mete Bey, son anda hatırlayarak Ufuk'a arabanın yedek anahtarını iade etti. Ayakta sarılıp vedalaştılar.

Mete Bey, Ufuk ve arkadaşları arabayı alıp civardan uzaklaşana kadar kafede kaldı. Hesabı ödedikten sonra yürüyerek otele doğru gitmeye başladı. Kendisini büyük bir yükten kurtulmuş gibi hissediyordu. Malzeme sağlam ve vukuatsız bir şekilde teslim edilmişti.

Legallerden beklenen mesaj ertesi gün geldi. Kartını almışlardı. Mete Bey işleri bitirmiş şimdi serbestti. İki gün boş vakti vardı. Dönüş bileti 15 Temmuz gününeydi. Legaller kendini ha-

vaalanına bırakacaklar, kurye çantasını da alıp geri götürecekti.

Mete Bey, bekar olmasına rağmen evine çok meraklıydı. Gelecek yaşantısı için mükemmel bir çeyiz hazırlamıştı, her şeyi vardı. Görevli olarak gittiği Almanya'dan dönüşünde getirdiği ev ve mutfak eşyasının hemen hemen çoğunu gelecek günler için ambalajında tutuyor, kullanmıyordu.

Mete Bey, yemek yapmasını da sever, hamur açar, börek ve mantı yapardı. Ancak yanında mutfağı dağıtan ve kirleten başkalarının olmasından hoşlanmazdı. Çok titiz olduğundan hamur açarken lastik eldivenlerini giyer, bir operatör doktor gibi davranırdı. Her kirlenen kabı yıkar ve kaldırırdı. Evi daima derli-topluydu. Almanya'dan getirdiği koltuklar yıpranmasın diye üzerlerini örtülerle örtmüştü. Koltukların kol konulacak yerlerine oturulmasına çok kızardı. En nefret ettiği şey evinde sigara içilmesiydi. Sigaradan hoşlanmaz, ayrıca kokusu eşyalara sinecek diye endişelenirdi.

Mete Bey, kalan iki gününü, dolaşmak ve çeyizini zenginleştirmek için alışverişle geçirdi. 15 Temmuz günü 9.30 sularında Air France uçağı İstanbul'a gitmek üzere havalanırken yüzünde memnuniyet ve zafer belirtisi karışık bir tebessüm vardı. Gayri ihtiyari bir şekilde, başını yana yatırarak, yanından geçen hostesin ayak topuklarına baktı.

İstanbul'da yardımcısı Göksel kendisini uçaktan inerken karşıladı. Doğruca merkeze gittiler. Mete Bey, Başkan'ın yanına girerek seyahati ile ilgili bilgi verdi. Sonra odasına kapanarak kapı üstündeki "Meşgul – Girilmez" ışığını yaktı. Evini özlemişti, bir an önce evine gidip soyunup-dökünüp oturmak istiyordu ama, bilgiler hafızasında tazeyken raporunu yazması daha doğru olurdu. Önce kasadan çıkardığı "günlüğüne" her zaman yaptığı gibi kronolojik bir şekilde notlarını yazdı. Böylece yazacağı raporun taslağı da ortaya çıkmıştı. Daktiloyu önüne çekip "Sayın Yetkililer" diye başlayıp, "Arz ederim" diye biten "Çok Gizli ve Kişiye Özel" damgalı özel faaliyet raporunu yazmaya başladı.

Mete Bey Her Yerde

Mete Bey 1982 yılının ortalarında Ermenilere karşı faaliyetleri planlarken yine aynı masada oturuyordu.

Projesinin ana hatlarını "günlüğüne" yazmadan önce, önündeki listeyi gözden geçirdi.

Ermeni terör örgütlerinin Türk kuruluşlarına ve görevlilerine yönelik faaliyetleri 1973'de başlamıştı. Gerçi, 27 Ocak 1973'de Los Angeles'de 78 yaşındaki Amerikan uyruklu Ermeni Gurgen (Karakin) Yanıkıyan'ın, "Abdülhamit'e ait bir tabloyu Türkiye'ye armağan etmek istediğini" bildirerek, Santa Barbara'daki Baltimore Oteline davet ettiği Türkiye'nin Los Angeles Başkonsolosu Mehmet Baydar ve Konsolos Bahadır Demir'i, silahla şehit etmesi, münferit bir olay gibi gözüküyordu ama Mete Bey, 78 yaşındaki Ermeni'nin kininin, Ermeni terörünü ateşleyen ilk alev olduğu kanaatindeydi.

Nitekim, örgütlenmeleri tamamlandıktan sonra, cinayetler zincirini başlatan ilk eylem Lübnan Beyrut'ta patlak vermişti. 20 Şubat 1975 Beyrut (Lübnan) THY bürosu bombalandı. Olayı, *Gizli Ermeni Ordusu Esir Yanikiyan Gurubu* üstlendi. Olay yerine bırakılan mektupta, *"Ermenilerin haklı davasında emperyalistlere karşı mücadele edileceği, eylemlerin Türkiye, İran ve ABD'yi hedef alacağı, bu bombalama eyleminin de bir başlangıç olduğu"* bildiriliyordu.

Mete Bey, 1974-78 arasında Almanya'da legal rezident olarak görev yaptığında, dışişleri personelinin Ermeni terörü dolayısıyla çektiği sıkıntıyı bizzat görmüş ve yaşamıştı.

Gerçi Almanya'da her hangi eylem olmamıştı ama, Viyana'da Büyükelçiliğin basılarak Büyükelçi'nin şehit edilmesi, Paris'te Büyükelçi İsmail Erez ve makam şoförü Talip Yener'in, Seine Nehri üzerindeki pusuya düşürülmesi, Beyrut'ta Büyükelçilik Başkatibi Oktar Cirit'in bir salonda otururken taranması, Vatikan Büyükelçisi Taha Carım'ın, büyükelçilik ikametgahının önünde teröristin açtığı ateş sonucu yaşamını yitirmesi, Madrit Büyükelçisi Zeki Kuneralp'in makam aracına teröristlerce yapılan silahlı saldırı neticesinde arabada bulunan büyükelçinin eşi Necla Kuneralp ile emekli büyükelçi Beşir Balcıoğlu ve İspanyol asıllı makam şöförü Atonyo Torres'in hayatlarını kaybetmeleri gibi olaylar, dış temsilciliklerdeki bütün di-

ğer görevliler gibi Almanya'dakileri ve ailelerini müthiş tedirgin ediyordu.

Mete Bey'i, her yeni olayla birlikte, gittikçe büyüyen bir öfke basıyordu. Türkiye bu Ermeni teröristlere layık oldukları cevabı vermekten aciz miydi? Neden bir şeyler yapılmıyordu?

Mete Bey'in o tarihlerde tanıdığı "Gümrükçü" de aynı düşüncedeydi. *"Bize görev verin, bunları hallaç pamuğu gibi atalım, işi bitirelim"* diye onu tahrik ediyordu gümrükçü.

Mete Bey karargaha düşüncelerini yazmış ama her zamanki üslupla *"görevinizi size verilen talimatlar çerçevesinde devam etmeniz uygun görülmüştür"* mealinde bir cevap almıştı. Yani karargah kısaca, *"ukalalık etme, bize işimizi öğretme, sen verilen görevleri yerine getir"* demek istiyordu.

Mete Bey, görev süresi bitip dönerken *"acaba sürpriz bir tayin olur mu?"* diye düşünüyordu. Gerçi bir sene kadar önce gelen, İstanbul'un yeni patronu *"Nuri Baba"*, bir İstanbul ziyareti sırasında ona *"seni İstanbul'a alacağım"* demişti ama Mete Bey yine de bir sürpriz olabileceğini düşünüyordu. Genelde yurt dışından gelenleri Anadolu'ya tayin ediyorlardı.

Mete Bey'in korktuğu olmadı ve Nuri Baba, ender olarak yaptığı bir şekilde sözünü tuttu. Ankara'yı ikna etmiş ve Mete Bey'i İstanbul kadrosuna almıştı. Mete Bey artık İstanbul'daki bütün takip ünitelerinin başıydı.

Nuri Baba ile Mete Bey iyi anlaşmışlardı. Nuri Baba, sık sık Mete Bey'in bürosuna geliyor, bahçede bulunan çardağın altında oturup kahve içerken sohbet edip günlük işlerden konuşuyorlardı. Mete Bey, Nuri Baba'nın aklını *"şeytana küllahını ters giydiren"* bir şekilde kullanmasından hoşlanıyor, Nuri Baba da onu *"deli-dolu"* tavırları dolayısıyla seviyordu. Nuri Baba'nın en hoşuna giden Mete Bey'in eski amirleri için ileri geri, hatta bazen küfre kaçan konuşmalarıydı. Onlar, kendisinin de teşkilat içinde rakibi olduğu için bundan çok zevk alıyor, kahkahalarla gülüyordu. Artık Mete Bey onun sağ kolu olmuştu.

Şubat 1979'un ilk günü, İstanbul'da büyük bir gazetenin genel yayın yönetmenliğini yapan Abdi Bey'in öldürülmesi olayı Türkiye'yi ayağa kaldırmıştı.

Nuri Baba, Abdi Bey'i hiç sevmiyordu. Bir kaç kez, kendi-

sini de ilgilendiren "bazı yayınların yapılmaması" ile ilgili küçük ricalarını dikkate almamıştı. Bununla birlikte "cinayet olayının çözülmesinin" pozisyonunu kuvvetlendireceğini biliyordu.

Teknik ünitenin amiri ile Mete Bey'e talimat verdi. Bütün şüphelilerin telefonları dinlenecek, kendileri de takibe alınacaktı.

Öncelikli şüpheliler gazeteyi satın almak isteyenlerdi. Gazeteyi almak isteyenlerden DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları) zaten kontrol altında tutulan bir hedefti. Her yere "Derin kök" salmış olan Malatyalı işadamı Kemal'de önemli derecedeki şüpheliler arasındaydı. O zaten Arap ülkeleri ile içli dışlı olan bir kontrespiyonaj hedefiydi.

Nuri Baba, Abdi Bey'in cinayetinin tahkikatını, bu konuda uzman bir çok eleman olmasına rağmen Mete Bey'e vermişti. Mete Bey, Abdi Bey'in eşi ve sekreteri hanımla ve diğerleri ile konuşup bir ip ucu yakalamaya çalıştı, ancak bu soruşturmalardan fazlaca bir netice alınamadı.

Teknik takip, imdada yetişti ve Mehmet Ali Sağca isimli fail yakalandı. Mete Bey, ilk günkü sorgulara katılmış, Mehmet Ali'nin ifadeleri bulunan videoları alarak merkeze dönmüştü. Nuri Baba ile çardakta oturup videoları seyrettiler. Nuri Baba ifade veren Sağca'ya bakıp *"Yahu bu adam solcu ağzı ile konuşuyor, bu ne biçim Ülkücü"* diye mırıldandı.

İçişleri Bakanı Güneş, Sağca soruşturması ile bizzat meşgul oluyordu. Herhalde kulağına bazı şeyler fısıldanmış olacak ki Emniyet Müdürü Hayri Bey'e MİT'çilerin sorguya alınmaması talimatını verdi. Nuri Baba buna çok içerlemişti. *"Bu Güneşli'ye bir ders vermek lazım"* diye düşündü, ve zamanı gelince dersini de verdi.

Sağca, Kasım 1979'da Maltepe Askeri cezaevinden kaçarken, Mete Bey de önemli bir operasyonel çalışma için hazırlıklara başlamıştı.

Operasyonun hedefi, "Ermeni Terör Örgütleri" idi. Operasyon çok gizli tutuluyordu. Bu nedenle Mete Bey'in, *"teşkilat'ta bir istikbal göremediği için ayrıldığı"*

bilgisi yayıldı. Kağıt üzerinde formalite işler de tamamlandı.

Herkes birbirine soruyordu, Nuri Baba'nın sağ kolu, ne olmuştu da en gözde olduğu bir devrede birden bire ayrılıvermişti. Yoksa araları mı bozulmuştu? Yok canım, son ana kadar araları gayet iyiydi, herhalde Mete Bey, parası yüksek bir iş bulmuştu....

Teşkilat'ın asli mensupları bilmiyordu ama, teşkilata yakın olan büyük bir seyahat acentesi sahibi ile baş ajan "Gümrükçü"nün olaydan bilgileri vardı.

Kimse, Mete Bey'in nerede olduğunu bilmiyordu. Ortalardan kaybolmuş, yakın dostlarını bile aramıyordu. Kimilerine göre yurt dışındayken Almanya'da işini ayarlamış ve oraya gitmişti.

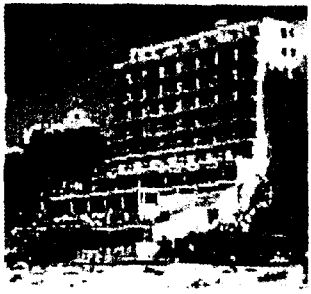
Mete Bey'in teşkilattan sözde ayrılışından ve operasyonun başlamasından sonra iki ay kadar geçmişti ki, 13 Mayıs 1981 günü, bütün dünyayı sarsan önemli bir suikast teşebbüsü oldu.

Cezaevinden kaçan Ülkücü Sağca, Vatikan'da bir tören sırasında tabanca ile ateş ederek Papa John Paul II'ü öldürmeye teşebbüs etmiş, ancak yaralayabildikten sonra, kaçarken yakalanmıştı.

Araştırmacı gazeteci Mumcu, olayı aydınlatmak için israrla Sağca'nın izini sürüyordu. Mumcu, İtalyan savcılardan Sağca'nın eylemden önce İspanya'nın Mallorka (Palma Mallorca) adasına gittiğini öğrenmişti.

Sağca burada, 25 Nisan tarihinden 9 Mayıs 1981 tarihine kadar, yani iki hafta kalmıştı.

Mumcu, Mallorca adasına giderek, adada araştırma yaptı, Sağca'nın kaldığı Flamboyan oteline giderek kaldığı odaya kadar baktı, otel yetkilileri ile, garsonlarla görüşüp bir şeyler öğrenmeye çalıştı.

Mumcu, Sağca'nın buraya muhakkak bir gaye ile geldiğine inanı-

yordu. Birileri ile temas etmiş olması lazımdı. Ama kim?

Mumcu, Mallorka'da Sağca'nın gizli faaliyetinin izlerini ve suallerinin cevaplarını bulamadı ama önemli bir başka gizli faaliyeti açığa çıkardı:

Garip bir tesadüf eseri Mete Bey Mallorka'daydı. "Otoban" isimli hediyelik eşya satan bir kuruluşun, müdürlüğünü yapıyordu...

Esenboğa'da Asala Operasyonu

Mete Bey'in Mallorka macerası uzun sürmedi. Deşifre olmuştu. Bir müddet sonra Mallorka'yı terkedip Türkiye'ye döndü.

Formaliteler tamamlandıktan sonra Ekim 1982'de resmi olarak İstanbul'daki eski görevine tekrar başlamış gözüküyordu.

1975 yılında başlayan Ermeni Terör hareketleri gittikçe şiddetlendi.

Türkiye'nin yurt dışındaki birçok değerli memuru, saldırılar karşısında hayatını yitirirken, devlet büyükleri her acı kaybın arkasından "Kanı yerde kalmayacak" nutkunu tekrarlıyordu.

Gazeteler devleti yönetenleri, *"bu saldırılar neden karşılıksız kalıyor?"* diye kınıyorlardı. Her olayın arkasından yüksek zevatın katıldığı bir dizi toplantılar yapılıyor, terör telin ediliyordu.

Sonunda 1982'nin ilk aylarında istihbarat teşkilatına, Ermeni terörüne karşı faaliyet yürütmesi için görev verildi. İstihbarat Teşkilatı Haziran 1982'de çalışmalara başladı. Operasyonun sorumlusu, o anda teşkilattan ayrılmış gözüken Mete Bey'di.

Görevin ağırlığı Nuri Baba'nın başında olduğu İstanbul teşkilatındaydı. Ankara'da Milli Emniyet Başkan Yardımcısı Selim Yakar Albay, faaliyeti istihbaratın başı adına denetlemekle görevliydi. Faaliyetin ağırlıklı olarak yürüyeceği Avrupa Bölümünün başında da devlet başkanının kızı Şen Ay bulunuyordu. Daha sonra önemli görevlere gelecek olan Şen Kal da o tarihlerde Nuri Baba'nın "uzman müşaviri" iken sonra "yardımcısı"

oldu.

07 Ağustos 1982 günü Türkiye, ASALA'nın bir eylemi ile sarsıldı. İki militan Ankara Esenboğa Havalimanı'nda bombalı, silahlı saldırıda bulunarak havalimanını kana buladı.

Olayda 8 kişi öldü, 72 kişi de çeşitli derecelerde yaralandı. Ölen iki güvenlik görevlisinden biri Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı Hamdi Yahyaoğlu idi. İkisi yabancı uyruklu 6 uçak yolcusu da olayda hayatlarını kaybettiler.

Ermeni militanlardan bir tanesi olay yerinde, çatışmada öldü. Yaralı olarak yakalanan diğeri ise yargılandıktan sonra idam edildi.

Ermeni teröristler, Türkiye topraklarında, başkent Ankara'nın havalimanını kan gölüne çevirecek kadar işi azıtmıştı.

Bu olay Ermenilere karşı yürütülmesi planlanan karşı faaliyeti hızlandırdı. Mete Bey'in sorumluluğunda yürütülecek çalışmanın dışında bir diğer ekip daha kuruldu. Bu ekibin başında Nuri Baba'nın emekliliğinden sonra da beraber çalıştığı yakın dostu ve elemanı, altın saatli, altın yüzüklü, Kerküklü Türkmen Sabih Keten vardı.

Keten, bu işlere yatkın bir kişiydi. Yaptığı işin bedelini de alırdı. Avrupa'da yerleşik Kerkük'lü gençlerden bir ekip kurdu. Bu ekip sessiz sedasız, iz bırakmadan çalıştı ve başarılı işler yaptı.

Ankara'nın üstüne düşen, faaliyette kullanılacak silah ve patlayıcıların teminiydi. Bunun için İstihbarat Başkanı Turhan Paşa, Özel Kuvvetler Dairesinin başındaki Aydın Paşa'dan muhtelif modelde silah, mühimmat ve tahrip maddesi istedi.

Alınan malzeme pek iç açıcı değildi ama başka imkan da yoktu. Nitekim Mete Bey, ilerideki tarihlerde silahların ve patlayıcıların tutukluk yapmasından dolayı sık sık Ankara'ya şikayette bulunacaktı.

Susturuculu ve susturucusuz tabancalar, makinalı tabancalar, TNT ve plastik patlayıcı kalıpları, saniyeli-infilaklı fitiller, basmalı, çekmeli, basınçtan ve gergiden kurtarmalı fünyeler, kapsüller, boğmaca kıskaçları, elektrikli ve manyetolu ateşleme aletleri, taarruz, savunma ve yangın el bombaları, ticari tip dinamit lokumları, yeterli mermi ve yedek şarjörler faaliyette kullanılmak üzere İstanbul'a yollanıldı.

Nuri Baba'nın "denize düştü" şeklinde bir zabıt tutup Ankara'ya yollaması, malzemenin zimmetten düşmesi için yeterliydi.

Mete Bey, yazı yazmasını pek sevmezdi. O bir aksiyon adamıydı. Ancak Ankara, her operasyonda olduğu gibi bu faaliyet için de bir "proje" istiyordu.

Mete bey odasına kapanıp projeyi hazırladı. Günlüğünün ilk sayfalarına bu projenin, üstü çizgi ve oklarla dolu müsvettesini yazdı. *"Faaliyetin amacı, alınan görev, hedefle ilgili genel bilgiler, hedefin hassas ve zayıf tarafları, olanak ve yeteneklerimiz, elemanlanma vasatları, istihbarat ve muhabere kanalları, mali konular, maske ve güvenlik"* gibi başlıklar altında uzunca bir proje hazırladı.

"Dünya Kamu oyuna Müstakil Ermenistan devleti kurma şeklinde empoze edilen, ama aslında tamamen bilinen mihrakların direktif ve emirleri ile hareket eden, çıkarları ve belli hedefleri için düşündürücü bir şekilde gelişen Ermeni Terör hareketi, müdafaasız yurt dışı görevlilerini hedef alarak, Türkiye'yi masa başına oturtmak üzere zorlayan planın bir parçası olarak ortaya çıkmıştır. .....bu durum intikamcı Ermeni Terör hareketine ve bunların destekçilerine aynı şartlarla mukabele edilerek sindirilmelerini ve Türk devletine bu saldırılara son verdirecek bir strateji uygulanması imajını doğurmuştur. Bu noktadan hareketle, Ermeni terörünün fanatik ve siyasi örgüt odaklarına, kati ve nihai darbeler indirmek zorunluluğu, nihayet servisimizi de, bu tarz mücadele ve mukabeleye itmiştir. ....bazı ülkelerin stratejisi gereği o ülkelerce desteklenen Ermeni örgütlerinin aktivitelerini durdurmak, paniğe uğratmak ve neticede bu grupları terörden uzaklaştıracak korku ve endişeyi yaratmak amacı ile ana hedeflere yöneltilen bilinçli ve kararlı bir faaliyet başlatılmıştır. ....öldürme ve sabotaj olaylarında intikal eden muhtelif kaynaklı istihbarattan, bu eylemlerde ASALA örgütünün imzası olduğu hem yurt dışında hem de yurt içinde açıkça bilinen bir husus olmuştur. Ana hedef olarak seçilen bu örgütün oluşumunu şu şekilde özetleyebiliriz: - Örgütü yönlendiren beyin takımı, - Örgütün fanatik cinayet ekipleri, -Örgütü isteyerek veya tehdit ile mali yönden destekleyen Ermeni cemaati, -Türkiye'nin gelişmesini arzu etmeyen yabancı devletler zincirinin provokatörleri. ....istihbarat konusunda elimizdeki imkanları geliştirmek için ihtiyatlı olarak dış çevreye açılmakta ve şimdiden mimlemelere geçilmesinde büyük fayda mülahaza edilmektedir. ....elemanlanma vasatları için; 1. Sanayiciler ve dış ülkelerdeki çevreleri, 2.

Eş, dost, akraba ve çevreleri, 3. Bizce güvenilirliği test edilmiş şahıslar, 4. Gazeteciler (haber derleyici ve röportaj yapanlar) 5. Çeşitli sebepler ile yurt dışında kalma durumunda olan vatansever ve geniş çevreli şahıslardan faydalanma, 6. Teşkilatımızın dış görevlilerinden intikal eden istihbarattan, 7. Bize muhtelif yollarla ulaşan duyumlardan edindiğimiz istihbarat. ....faaliyetin gerektirdiği zamanlarında, operasyon sorumlusu kendi inisiyatifini kullanarak en doğruyu bulacaktır. ....Bütün hazırlık faaliyetlerinin ve tatbikatın geçerliliğinde, baştan sona kadar faaliyetin içinde bizzat yaşayan Operasyon Sorumlusunun inisiyatifi tartışılamaz. ....henüz tatbikinde sonuca ulaşamadığımız hususlardan biri ve en önemlisi, Servisimizin kendi imkan ve kabiliyetleri ile, pasaport, vize, banka kredi kartı ve sahte hüviyet gibi doküman ve evrakları henüz kendi iç bünyesinde temin edemeyip, dış güvenilir kaynaklara açılma zorunda kalmış olmasıdır. Bu (sahte evrak) bölümü kendi bünyemizde, kimseye ihtiyacımız kalmayacak bir şekilde geliştirilebildiği taktirde, bu önemli problemimizde halledilmiş olacaktır. ...yine ayrıca Operasyon proje bölümünün kapsamına giren, yurt dışı mücadele gruplarının esasını teşkil edecek, keysing ve karşı mücadele timlerinin temininе matuf mimlemelerin de gecikmeden yapılması gerekmektedir. ....Yurt dışında ikamet eden ve bizce aranan motiflere uygun şahısların mimlenmeleri ve mümkün ise, üçüncü bir ülkede, üçüncü bir şahıs vasıtası ile temasa geçilerek, angajeleri için imkan ve vasat aranması."

"Operasyon sorumlusunun inisiyatifi tartışılamaz" diyen Operasyon sorumlusu Mete Bey, hemen harekete geçti. Onun öncelikli tercihi, *"Çeşitli sebepler ile yurt dışında kalma durumunda olan vatansever ve geniş çevreli şahıslardan"* faydalanılmasıydı.

Mete Bey 11 Aralık 1982 Cumartesi günü, eylem grubunu kurmak ve mevcut Ermeni hedeflere ait bilgileri kontrol etmek için Paris'e uçtu. Paris'te Waldorf otelinde kalıyordu. Daha önceden Gümrükçü Boksör Çengiz'le temas etmiş ve ona gerekli hazırlıkları yapması için talimat vermişti.

Paris'te tetkik edeceği 4 hedef adresi vardı. Mete Bey bunların ön incelemesini yapacak, daha sonra İstanbul ve Ankara'dan gelecek takipçiler hedefleri kontrol altına alarak, günlük alışkanlıklarını ve yaşantılarını tespit edecekti. Bu ekip aynı zamanda hedeflerin nerede oturduğunu, arabalarını nereye park ettiğini ve benzeri bilgileri "keysing" denilen planlar üzerinde gösterecekti. Bu bakımdan bu ekibe "keysing ekibi" de denili-

yordu. Keysing grubunun başında Mete Bey'in yardımcısı Göksel bulunacaktı. Gerisi "eylem ekibi"nin işiydi.

Mete Bey, Türkiye'ye döndüğünde, ilk "eylem ekibi" de belirgin hale gelmişti. İsimleri günlüğüne yazmaya başladı.

Hücrenin başında Gümrükçü Cengiz vardı. Mete Bey Cengiz'in yanına "Frankfurt'ta. Bize yakın, hizmet eden bir şahıs. Türkiye'ye fabrika malzemesi getiriyor" diye not düşmüştü.

Gümrükçünün altında ona bağlı iki hücre vardı. Mete Bey bir hücrenin başına Kerim Er Çetin, diğerine ise Karanlık Rafet'i yerleştirmişti.

Kerim Er Çetin'in yanında *"Bulaşıkçılık yapıyor, paraya ihtiyacı var. Gazetecilik tahsili yapıyor, elinde 2 kişi var", Karanlık Rafet'in yanında ise "Türkistanlı Çok tanıdığı var. Fanatik bir milliyetçi. Bazı hayali düşünceleri var. Paris'te bir arkadaşı var. Ayrıca, Oduncu Velican ve Enver Tor Taş'ı tanıyor"* notları düşülmüştü. Enver Tor Taş'ın bir resmi günlüğe ataçlanmıştı.

Yarım Kilo Eroin

Mete Bey, İstanbul'daki bürosunun bahçesinde azgın Doberman köpeği ile oynuyor, ancak onun damarına basmamaya çalışıyordu. Bir kere hışmına uğramış, her tarafı paralanmıştı. Deli deliyi görünce çomağını saklar misali artık onu kızdırmamaya dikkat ediyordu.

O gün, 23 Kasım 1983, hava bir hayli soğuktu. Soğuk ve akşamüstü olmasına rağmen, batmaya hazırlanan güneşin ışıkları, bulutsuz ve parlak gökyüzünden bahçeye vurmuştu.

Muhafız gelerek bir gözü Doberman'da, fazla yaklaşmadan, "Özel telefondan Ufuk Bey arıyor" dedi.

Mete Bey Doberman'ı tel örgülü yuvasına kapayıp odasına gitti. Telefonun ahizesini eline almadan ses kayıt cihazının yeşil ışığının yanıp yanmadığına baktı. Cihaz otomatik kayda geçmişti.

Kötü Haber

Karşılıklı hal hatır sorduktan sonra Ufuk, kötü haberi verdi. İsviçre'deki adamları Tayfun, malzemelerle birlikte yakalanmıştı.

Ufuk anlatıyordu:

"Tayfun İsviçre'ye iltica talebinde bulunmuş. Sözde Ülkücü geçinen ve Eyüp'lü olduğunu öğrendiğimiz ve benim tanımadığım Çelik isimli bir kişi onu yakmış. Ben devamlı olarak Tayfun'a yukarı çıkacağın gün bana haber ver sana takviye yollayayım diye ikaz etmiştim. Bir süredir bir birimizle görüşemedik. Ben beklemede iken yakalanma haberi geldi."

Olay şöyle olmuş. Ülkücü olduğu için Tayfun'un ayak işlerine bakan Çelik, İsviçre'ye yapmış olduğu iltica talebini bekliyormuş. Duyuma göre yakalanmış. Fakat benim tahminim satış yaptı. Ve malzeme dolu bir çantanın kendisine Tayfun tarafından verildiğini ifade ile ismini ve evini vermiş.

Polis baskın yapmış, Tayfun'da misafir kalan dört arkadaşını yakalamış ve sorguya almışlar. Fakat Tayfun'un evinde bir şey bulunmadığı için dört arkadaşını serbest bırakmak zorunda kalmışlar. Ancak Tayfun, Çelik 'çantayı Tayfun getirdi' dediği için tutuklanmış. Ben yarın İsviçre'ye gidiyorum. Olayı tam manası ile orada öğrenmeye çalışacağım, size bildiririm.

Çelik burada kalırsa biz onun işini bir süre sonra bitireceğiz ama şimdilik ortalık durulsun diye bekliyorum. Duyduğumuza göre, İsviçre polisi Çelik'in iltica talebini hala kabul etmemiş. Herhalde öldürülebileceğinden dolayı böyle bir riske girmek istemiyorlar. Bunu Türkiye'ye gönderecekler. Ben size geri gönderileceği zamanı bildireceğim.

İsviçre'ye gidişimin diğer bir sebebi de, bir duyuma göre malzemenin hepsi yakalanmamış, kalanını geri getireceğiz.

Bu arada biz, ara sokaktakini etüt ettik, onun işini bitireceğiz. Siz merak etmeyin. Bir şeye ihtiyacımız yok, Allah razı olsun. Ben sizi devamlı ararım. Siz de beni geçen sefer temas kurduğumuz atölyeden Ömer'i arayarak temas kurarsınız. İsviçre Ostaad'daki hedefi şimdilik unutalım, oraları durulur durulmaz sıraya koyarız"

Mete Bey'in canı sıkılmıştı. Operasyon tehlikeye girmişti. *"Gelişmelerden beni haberdar et"* deyip telefonu kapattı.

Ufuk beş gün sonra tekrar aradı. İsviçre'ye gidip gelmiş, Fransa'ya dönmüştü.

Mete Bey'e, *"Tayfun'la görüşmem mümkün olmadı. Kesin olmamakla birlikte, şu andaki verilere göre, Çelik ihbarcı durumunda. Tahkikata devam ediyoruz. Biz buradaki ara sokakta olan hedefle ilgili her şeyi tamamladık. Yalnız önemli bir nokta var, bunun otosunda alarm var mı bilmiyoruz."* dedi.

Mete Bey, *"Otoyu sarsın, ayrıca binerken herhangi bir anahtarı açıp, kapamadığını kontrol edin"* diye cevap verdi.

Telefonu kapadığında Mete Bey'in aklı hala İsviçre'de yakalanan malzemelerdeydi. Olayın büyük bir sıkıntı yaratmamasını diliyordu. Malzemenin kaynağını tespit edemedikleri sürece olay çok önemli değildi ama aksi olursa ortalık karışırdı.

Hedefe Kitlendik

Mete Bey 5 Aralık 1983 günü İstanbul'daki bürosunda, gözü telefonda bekliyordu.

Telefon çaldığında saat tam 09:25'di. Telefonun çalması ile birlikte ses kayıt cihazının yeşil lambası da yanmıştı.

Ufuk - Selam. Ben Ufuk.

Mete Bey - Merhaba Ufuk.

Ufuk - Dün akşam hediyeyi Toranyan'ın aracına koyduk. Neticeyi bekliyoruz.

Mete Bey - Elinize sağlık. Haber alır almaz beni ara.

Ufuk - Tamam

Saat 10.30, telefon yeniden çalıyor.

Ufuk - Selam

Mete Bey - Selam

Ufuk - Radyo haberine göre Toronyan patlamada yaralı olarak kurtulmuş. Yanında bulunan karısının ise ağır yaralı olabileceği belirtiliyor. Detaylı bilgi için televizyon yayınının başlamasını bekliyoruz. Haber alır almaz bildireceğim.

Mete Bey - Elinize sağlık. Kutluyorum. Aman dikkatli ol. Yabancı kulaklar olabilir. Detaya lüzum yok.

Ufuk - Tamam. Tekrar arayacağım.

Saat 14.30. Ufuk Fransa'dan tekrar arıyor:

Ufuk - Benim

Mete Bey - Merhaba

Ufuk - Televizyonu izledik. Olayı verdi. Otomobilin ön tarafı tamamiyle hasar görmüş ama maalesef T kurtulmuş. Hala şokun etkisinde. Konuşmakta zorluk çekiyor. Kulakları işitmiyormuş.

Mete Bey - Aman sakın şu aralık olmadı diye üzülüp ikinci bir teşebbüste bulunmayın. Sakin olun.

Ufuk - Tamam merak etmeyin.

Ufuk ertesi gün tekrar aradı. Olayın istendiği şekilde sonuçlanmamasına çok üzüldüğünü söyledi. Hedefe iki kalıp monte etmişlerdi. Nasıl olup da netice alamadıklarını anlayamıyordu.

Mete Bey onu teselli etti, moral verdi. Şahsı ve teşkilatı adına teşekkür ederek *"Merak etme, Allah'ın izni ile mutlaka kati sonuçlar alacağız"* dedi.

Ufuk hayli rahatlamıştı.

Esasında Mete Bey de, Toranyan'ın kurtulmasına bir hayli sıkılmıştı. *"Demek daha yaşayıp göreceği varmış"* diye düşündü.

Gerçek adı Marx Toranian olan Toronyan, Marksist - Leninist çizgideki MNA (Ermeni Milli Mukavemeti) örgütünün Fransa'daki en aktif ve önde gelen isimlerinden biriydi. Aynı zamanda örgütün yayın organı Ermeni Savaşı Dergisi'nin de editörüydü. Türklerle mücadelede şiddetten başka bir alternatif bulunmadığı görüşünü taşıyor, davalarına politik bir çözüm bulunmazsa, şiddet eylemlerinin tırmanabileceğini açıkça ifade ediyordu.

Bu Toronyan'ın aynı yıl içinde yaşadığı ikinci suikast teşebbüsüydü. 21 Mart 1983 tarihinde de benzer bir olay yaşamış, ondan çok ucuz bir şekilde kurtulmuştu.

Ermeni kız arkadaşı olduğu halde evine giderken otomobilinin altından sarkan bir paket, çevredeki bazı kişiler tarafından fark edilmiş, ikaz edilmesi üzerine arabayı terkedip polise haber vermişti.

Otomobilin altındaki bombayı etkisiz hale getiren polis, *"fevkalade bir mekanizma ile hazırlanan 700 gramlık plastik patlayıcı kalıbın telinin kopmasının, patlamayı engellediğini"* belirtilmişti.

MNA bu eylemde *"Faşist Türk rejiminin gizli servislerini"* suçlamış, ancak resmi makamlar ve Fransa'nın önde gelen basın kuruluşları olayın, *"Ermeni terör örgütleri arasındaki sürtüşme"*ye de dayalı olabileceğini yorumlamışlardı.

Nitekim Toronyan, olaydan bir kaç ay önce ASALA'yı desteklemekten vazgeçtiklerini açıklamış, Fransız polisi de Toranyan'ı, Moskoviyan'a yönelik suikast teşebbüsüyle ilgili olarak sorgulamıştı.

Mete Bey, *"Bakalım bu şanslı çekirge kaç kere sıçrayacak?"* diye düşündü. Yine de Ufuk ekibi iyi çalışıyordu. Daha tanışalı 2 ay bile olmamıştı. Bu bile başarı sayılırdı.

Gümrükçü'nün Örgütü

Onlarla tanışana kadar kaç kapının ipini çekmişlerdi iyi bir organizasyon kurmak için. Mete Bey defalarca İstanbul – Ankara – Avrupa arasında mekik dokumuş, her türlü imkanı değerlendirmeye çalışmışlardı. Tabii ki tercihleri milliyetçi Türk'lerdi.

Havayolu şirketleri, bankalar, basın ajanslarının hepsinin listeleri çıkarılmış, çeşitli temaslar yapılmıştı. Hatta Avrupa'daki tanınmış bir basın ajansının sahibi gazeteciyi İstanbul'a davet edip Nuri Baba ve Selim Albay'la birlikte uzun uzun görüşmüşlerdi.

Mete Bey *"Yine de bütün gelişmeleri Gümrükçü'ye borçluyuz"* diye düşündü. Öyle ya Ufuk ekibi dahil örgütlenmede en büyük işlevi Gümrükçü üstlenmiş, onu Türkmen Konur, Oral Delik, Ahmet Tevfik Kesensoy, Ramiz Dolgun, Enver Tor Taş, Mehmet Şen Er, Ali Kısaırmak, Üzeyir Bayrak, Bedri Ateşe, Rifat Yıldır, Kerim Er Çetin, Karanlık Rafet, Oduncu Velican gibi milliyetçi gençlerle tanıştırmıştı.

Gümrükçü becerikli bir elemandı. Ayrıca Ufuk kadar olmasa bile, Ülkücü gençler ona da "Reis" muamelesi yapıyorlardı. Gümrükçü, Türkiye'den bir sürü prosedür ve zorlukla temin ettikleri patlayıcı maddeyi ve diğer malzemeyi Avrupa'dan daha kolay temin ediyordu. Tabii ki parasıyla.

Mete Bey kendi kendine *"Gümrükçü bu patlayıcıları nereden temin ediyor acaba?"* diye sordu. *"Herhalde silah kaçakçıları ile iyi ilişkileri var"* diye kendi sualini cevapladı.

Mete Bey Gümrükçü'nün isteklerini karargaha bildirmiş, hatta Servis Şefi Turhan Paşa'nın 1998'in Temmuz ayında bu konuda operasyonu bilenlere emir yayınlamasını sağlamıştı.

Emre göre:

• *Gümrükçü'nün Avrupa'daki örgütüne aylık ödeme yapılacak,*

• *Örgüt tarafından ismi bildirilen kişiler, bunların seçiminde ağır cezalara çarptırılmamış olmaları göz önünde bulundurularak eylem maksadıyla yurtdışına çıkışları sağlanacak, bu kişilere pasaport ve vize temin edilecek,*

• *Gümrükçü ve adamlarına eylemler sırasında bir şey olursa geride kalan ailelerine maddi yardım yapılacak,*

• *Herhangi birinin yakalanması ve iade edilmesi halinde el altından maddi ve manevi yardımların yapılmasına çalışılacaktı.*

Emir tabii ki örgüte sonradan dahil olan Ufuk ve arkadaşları için de geçerliydi.

Operasyon emrini veren Devlet Başkanı Keman Paşa, Servis Başkanı Turhan Paşa'dan sık sık gelişmelerle ilgili bilgi alıyordu. Operasyona desteği tamdı.

Hatta, Ankara'da imal edilen özel patlayıcı sistemlerinin ilk denemeleri 1983'ün Eylül ayının son günlerinde, Devlet Başkanı'nın Güvenlik Müşaviri Damat Erkal Gürşit'in gözetiminde Muhafız Alayı Atış Poligonu'nda denendi. Sonuçlar başarılıydı.

Ufuk'a Moral

1983 geride kalmış ve 1984'ün Mart ayı gelmişti. Günler hızlı bir şekilde geçiyordu. Bu arada Ufuk İstanbul'a hem moral hem de detaylı görüşmeler için gelmiş, Mete Bey Ufuk ve ailesini uçakta karşılayarak, polis kontrolünden geçirmeden dışarı çıkartmış ve misafir etmişti.

Mete Bey ve Ufuk İstanbul'da faaliyetlerle ilgili uzun uzun görüştüler. Mete Bey Ufuk'u, Nuri Baba ile de tanıştırdı. Bu, Nuri Baba'nın İstanbul'daki son günleriydi. Kısa bir süre sonra başarılı çalışmalarından dolayı terfi ederek Ankara'ya gidecekti.

Nuri Baba yaman adamdı. İşin satışını da, üst makamların kalbini nasıl fethedeceğini de çok iyi bilirdi. Teşkilatın başında-

ki paşa onu çok tutuyor, becerikli buluyordu. Nuri Baba, İstanbul Teşkilatının imkanlarını kullanarak paşanın İstanbul'da yeni aldığı daireyi beş kuruş harcamadan pırıl pırıl hale getirmiş, teşkilatın marangozu iki ay çalışarak bütün ahşabı yenilemiş, yeni dolapları yapmıştı. Bu gibi başarılı çalışmaların muhakkak karşılığı oluyordu...

Mete Bey, 2 Mart 1984 günü Paris'e uçarken, İstanbul'da Ufuk'un istediği malzemenin geri kalan ikinci bölümünü de beraberinde götürüyordu. İlk partiyi bir gün önce Selim Albay götürmüştü.

Mete Bey ve Ufuk, 3 Mart Cumartesi günü akşamüstü belirli usullerle malzeme alış verişini gerçekleştirdikten sonra, ertesi günü bir kafede buluştular.

Ufuk verilen tabancalardan şikayetçiydi. Tutukluk yaptıklarını ve muhakkak denenerek kendilerine verilmesini istedi. Kendilerinin denemesi riskliydi. *"Bizim seri atış yapan komplike olmayan silaha ihtiyacımız var, lütfen bunu temin edin ve deneyin, biz riske girmeyelim"* dedi.

Ufuk, Mete Bey'in yeni getirdiği kalıplar konusuna da değinerek bunların denenip denenmediğini sordu. Mete Bey, *"Daha tam manasıyla denemedik, kalıp modellerini Tayfun'un verdiği ölçülere göre hazırladık, mutlaka çok iyi netice verecek. Ancak dönüşümün ertesi günü bizzat denemesini yapıp sana neticeyi bildireceğim"* diye söz verdi.

Mete Bey sözünü tutup, dönüşünün ertesi günü Ufuk'u aradı ve *"denemeleri bizzat yaptığını ve neticenin müspet, malzemenin fevkalade güçlü olduğunu"* bildirdi. Esasında elinde başka malzeme olmadığından deneme yapamamıştı...

Kafede konuşulan diğer bir konu Tayfun'du. Ufuk *"Aldığımız son bilgiye göre Tayfun yakalandıktan sonra kaçırılan çantada, 2 adet tahrip kalıbı, 1 susturuculu silah ve 1 de uzaktan ateşleme için dokunmatik cihaz bulunuyormuş. Bu çanta, arkadaşların bıraktığı yerde duruyormuş. Olayın selameti için, çantaya İsviçre'de bulunan ekipten kimse müdahale etmeyecek, Fransa'dan yollayacağım bir grup çantayı müsait zamanda alarak başka yere depolayacak, yada Fransa'ya geçirecek. Tayfun'a geçen ay Avukata verilmek üzere 1000, ayrıca şahsına verilmek üzere 500 İsviçre Frankı yolladık. Avukat henüz izinde, gelin-*

ce diğer parayı da göndereceğiz. Paranın tamamını Gümrükçü ödedi" dedi.

Mete Bey *"Ben Gümrükçü'ye parasını öderim, Ne lazımsa yapacağız"* diye cevap verdi.

Brifing

Özellikle Alfortville'deki patlamalar, Teşkilatın karargahında sıkıntı ve tereddütlere yol açmıştı. Ermeni terörüne karşı koyma faaliyeti, örgüt mensupları ile onların barındıkları binalarla sınırlı olmalıydı. Zaten başlangıçta çizilen rota ve alınan karar da bu yöndeydi. İlgisiz yerlerde patlayan bombalar, karşı faaliyetin haklılığına gölge düşürürdü.

"Biz servis olarak eylemlerimizi ve cezalandırmalarımızı "haklılık" stratejisi üzerine inşa ettik. Son müessif ölüm ve geniş protestoya sebep olan Anıt olayı, zamanlama bakımından ve bir güç gösterisi olarak en güzel bir misilleme idi. Niye Alfortville? Zira Fransız hükümeti Ermeni melanetine en geniş hürriyeti bu kasabada tanıyor. Ermenilerin gerek örgütlenmede, gerekse politikada kale olarak ilan ettikleri bir yer. Bu sebeple –Biz istersek sizin ta dibinizde istediğimizi yaparız- imajını vermek için burada eylem koyduk. Neticede Türk halkının %98'ini memnun ettik. Ermeni terörünün beyinlerini ve onlara destek veren hükümetleri, düşünmeye sevk ettik. Hatta tarafsız Ermeniler, Ermeni terörünü başlatan örgütlere karşı cephe almaya başladılar. Ayrıca zincirleme yapılan ve son derece başarılı patlamalar Fransa'yı ve Ermeni'leri paniğe uğrattı.

Hedef tespiti ve bilgi akışı en büyük zaafımız. Bu konuda son derece kifayetsiz olduğumuzu kabul etmek zorundayız. Haziran 1982 tarihinden beri, şu ana kadar, Ankara'dan adresi, resmi ve sair detayı ile intikal etmiş tek bir bilgi yoktur. Yine aynı tarihten bu güne kadar Ankara'dan adresi ve resmi veya tarifi ile intikal etmiş tek bir örgüt binası veya şahıs evi yoktur. Yine aynı tarihten bu güne kadar şahsıma intikal etmiş tek bir hedef şahıs resmi yoktur. Halbuki, Ermeni örgütlerinin yerleşmiş oldukları bütün ülkelerde ve bilhassa Fransa'da hemen her gün televizyonlardan, basından, örgütlerin kendi dergilerinden geniş bilgi derlenmesi imkanı mevcuttur. Bu güne kadar hedefler tamamen şahsi gayret ve araştırmalarla tespit edilmiştir.

Ödemeler konusu disiplinli ve muntazam değildir. Bütün ödemeler gecikmeli yapılmaktadır. Bu durum arkadaşlarımızı yabancı bir yer-

de çok müşkül durumda bırakmıştır. Ufuk grubu, Ufuk dahil 8 kişiden oluşmaktadır. Bunlardan dört arkadaş keysing ve takip grubunu oluşturmakta, diğer üç arkadaş da eylem grubunu teşkil etmektedir. Bunlardan üç arkadaş talebe diğerleri ise işçi statüsünde fakat kaçak olarak çalışan kişilerdir. Keysing grupları bütün gün takip ve keysing ile meşgul oldukları için çalışmamaktadırlar. Ayrıca grubun dört kişisi Paris'e 250 km uzaklıkta, iki tanesi Paris'te, Ufuk ve diğer bir eleman da Paris'e 300 km uzaklıkta bir banliyöde ikamet etmektedirler. Keysing ve eylem zamanları bütün grup evlerinden uzun süreli ayrı kalmaktadır. Mesela D'ye yapılacak eylem dolayısıyla, grubun bir kısmı, bir buçuk ay süreyle Paris'e gidip, gelmiştir. Ufuk ve grubuna ayda 3,250 Dolar ödenmektedir. Bu miktar altı kişinin masrafları ve ayrıca elde bulundurulan 2 vasıtanın, gidiş, geliş, yemek ve sairenin tutarı olarak ödenmektedir. Nisan ayına tekabül eden miktar ve ufak bir ikramiye, güvenilir tüccarlar vasıtası ile dolaylı yollardan Paris'e intikal ettirilmiş ve üç ayrı adresten talebe dövizi olarak aldırılmıştır."

Mete Bey bu sözleri 1984 Mayıs ayının başlarında Ankara'da yapılan brifingde sarf ediyordu. Alfortville eylemlerine yönelik tenkitlere karşı, o da karşı taarruza geçmiş, karargaha yükleniyor, karargah çalışmalarını ağır bir şekilde eleştiriyordu. Mete Bey, binlerce kişinin çalıştığı koca koca binalarla ve renkli çiçeklerle süslü karargahı, üretimi olmayan koca bir fabrikaya benzetiyordu. Yüzlerce şehit verdiğimiz en önemli bir konuda, ellerinde bir tane doğru dürüst bilgi, fotoğraf yoktu. Bu ne biçim işti? Yurt dışına yollanan bunca memur ne iş yapıyordu? Gizli faaliyet bir yana, televizyon, basın gibi açık kaynaklar takip edilse binlerce bilgi elde edilirdi...

Eyfel'in Bir Ayağı

Mete Bey, Haziran 1984'ün ilk Cumartesi günü, Ufuk ve Tayfun'la görüşmek ve aylık masrafları karşılamak için Viyana'ya uçtu. Yanında Ufuk'un ismini belirttiği Ülkücü M.T. vardı.

Onları Viyana'da, Paris'ten gelen Ufuk ile işi dolayısıyla o anda Almanya Kassel'da bulunan Gümrükçü karşıladı. Mete Bey, gideceği yerlere Gümrükçü'nün Alman plakalı otosu ile gitmeyi daha kolay ve güvenli buluyordu.

Ufuk da bir süredir ısrarla görüşmek istiyordu. Mete Bey Ufuk'un psikolojisini tahmin edebiliyordu. Ufuk ve ekibi, on-

ları dosta-düşmana kabul ettiren başarılı eylemler yapmışlardı... Ufuk'un, bu duyguyu Mete Bey'le paylaşmayı arzu etmesinden tabii ne olabilirdi...

Ayrıca hapisten tahliye olan Tayfun da görüşme arzusunu iletmişti. Tayfun, Mete Bey'i telefonla aradığında "gözden düştüğünü" ima eden sözler sarf etmiş, Mete Bey ona böyle bir şeyin olmadığını belirtmişti. Belli ki Tayfun da Mete Bey'e başından geçenleri iletmek, izah etmek istiyordu.

Viyana'ya indiklerinde, Ufuk'un ekibinden birkaç kişi M.T.'yi alarak götürdüler. Mete Bey ve Ufuk, Gümrükçü'nün arabasına binerek şehre indiler.

Kafe vari bir yere oturup, bir müddet havadan-sudan konuştuktan sonra faaliyet konularında uzun uzun sohbet ettiler. Ufuk ona son gelişmeleri ve Alfordville'deki çalışmaları anlattı.

"Olay tahmin edeceğimizin çok üstünde bir tepki yaptı. Tahribatı gördükten sonra gurur duyduk.

Elimizde şu an sadece 1 kalıp mevcut. Gönül isterdi ki malzemenin bize ulaşması için bu kadar süre beklenilmesin. Karşımızdakiler bu şoku atlatmadan bir kaç tane daha eylem yapalım. Düşüncenizi biliyorum ama inanın bu malzeme yakalanırsa 1 kalıp da 10 kalıp da tehlikesi ve sonuçları yönünden bizim için aynı.

Bir şeyi açıklamak zorundayım. Taban eylem için beni devamlı olarak sıkıştırıyor. Siz ise beni devamlı frenliyorsunuz. Bizim günümüz, saatlerimiz neler yapacağımızı araştırmak ve düşünmekle geçiyor. Tam her şey hazır oluyor sizden hiçbir şey yapmamamız için talimat geliyor. Bu güne kadar bize verdiğiniz bütün yerlerin araştırmasını yaptık. Açık konuşalım anladığım kadarıyla siz hedefleri tek şahıslardan seçiyorsunuz. Yalnız resim, iş adresi ve ev adreslerini de verin. O zaman işlerini bitirelim. Hedef olmayınca arkadaşlar sukutu hayale uğruyorlar. Malzeme ve hedef verin sansasyon eylem yapalım. Mesela Eyfel'in bir ayağını tahrip edelim, müzeye koyalım. Fransız halkını ve bilhassa sağcı Fransızları tahrik edelim. Göreceksiniz Ermeniler o zaman pes edeceklerdir. Normal Ermeni halkı ve Fransız hükümeti eylemci Ermenileri mutlaka diskalifiye edeceklerdir. Bunu son olayda gördük. Düne kadar Ermeni eylemini tasvip eden Fransız halkı "herkes kendi kavgasını kendisi yapsın, Ermeniler de gidip, Ermenistan'da yapsın" diye yorum yapmaya başladılar. Ayrıca *"Hükümet Orly katliamının sorumlularını ceza-*

landırmazsa neticeye de katlanmak zorundadır" dediler.

Şu anda son derece elverişli bir ortamdayız. Türk solcular Ermenilerle iç içe. Bütün gösterilere katılıyorlar. Yılmaz Güney en olmayacak şeyleri yapıyor. Biz elimiz kolumuz bağlı oturuyoruz. Adres verin şunlardan bir kaç tanesinin işini bitirelim. Göreceksiniz Türk solu ve Ermeni dayanışmasını sıfıra indiririz.

Sizin de yakından bildiğiniz gibi arkadaşlarım ve ben sizden aldığımız parayla geçiniyoruz. Bilhassa bize verdiğiniz araştırma ve takip görevleri son derece masraflı oluyor. Siz bize sadece kişi başına 4000 frank ödüyorsunuz. Ama unutmayın ki bu paranın yarısından fazlası benzin, yemek, içmek ve otel masraflarına gidiyor. Size telefonda söyledim son mitingleri takip ederken arabalarımıza koyacak benzin parası dahi yoktu. Biz ayrıca üç ev kirası ödüyoruz. Gördüğünüz gibi paramız yetmiyor. Para yetmeyince ben tabana hakim olamıyorum. Adamın yaşamak için paraya ihtiyacı var. Ben dört aydır kiramı verememiştim. Devlete ait bir evde oturuyorum. Paramız yetersiz olduğundan haraç alırız. Bu güne kadar öyle yaşadık, mecburduk, hepimiz kaçağız ve yaşamak zorundayız. Bizi anlamaya çalışın.

Viyana da açılan lokanta maalesef bizi tatmin edecek maddi olanak sağlamıyor. Dükkanı iki aya kadar devredeceğiz ve parasını size iade edeceğiz."

Mete Bey, Ufuk'un açık ve samimi konuşmasından etkilenmişti. *"Açık ve samimi konuşmana teşekkürler. Malzeme konusunda gerekeni yapacağız. Gerekli teknik düzeltmeler için de hemen teşebbüse geçeceğim. Hedefler konusunda maalesef bizler de imkansızlıklardan dolayı şahıs hedeflerin kimlikleri ve adresleri ve oto plakaları yönünden sıkıntı çekiyoruz. Sizlerin bilemeyeceği nedenlerden dolayı eylem emirlerinde çok itinalı davranmak zorundayız. Ancak davamız, Ermenileri bu konuda pişman edene kadar devam edecektir. Son aylardaki gelişmelerin, yeni araştırma ve takiplerin çok masraflı olduğunu kabul ediyorum. Bu ihtiyacın sağlanması için her türlü çabayı göstereceğim. Deşifre olan otomobili bir daha devreye sokmayın. Kaza geçiren oto için gerekli harcamayı yapın. Eylemleri devam ettireceğiz. Ben şahsen arkadaşların maddi nedenlerle başka işlere tevessül etmelerini hoş bulmuyorum. Bu tür işler hem size, hem de operasyonumuza zarar verebilir. Bunu bana açıkça ifade ettiğin için sana teşekkür ederim. Viyana'daki lokantanın umduğumuzu vermediğine üzüldüm, devrini yaptıktan sonra satış parasını başka bir işte kullanmak üzere her halde siz-*

de bırakınız. Kendi otomobillerinizin deşifre olmaması için bundan sonra keysing, takip ve eylem günleri, sahte pasaport ve oturma kartları ile oto kiralamanız uygun olur."

Lictenstein

Aynı akşam, yemek yedikten sonra, saat sekizde, Lictenstein'e gidip Tayfun'la görüşmek üzere Gümrükçü'nün arabası ile yola çıktılar. Gece yol üzerinde konakladıktan sonra öğlene doğru Lictenstein'e geldiler.

Tayfun, kararlaştırılan kafede kendilerini bekliyordu. Sarılıp, öpüştüler. Mete Bey ona *"geçmiş olsun"* dedi.

Tayfun yanında polis ve mahkeme evraklarını da getirmişti. Onları Mete Bey'e göstererek anlatmaya başladı.

"27 Ekim günü stokladığım malzemeyi bulunduğu yerden alarak malum hedef için gerekli fünye ve kalıpları ayırdım ve malzemeyi hazırladım. Bu malzemeyi otosunu kullandığım arkadaşım Metin'in Mercedes'inin bagajına yerleştirdim. Gereği olmayacak malzemeyi de ikiye bölerek, bir bölümünü şifreli çantaya, diğerini de sizin malzemeyi getirdiğiniz torbaya koydum.

28 Ekim günü arkadaşım Çelik'ten evinin anahtarını kız götüreceğim bahanesiyle istedim. Anahtarı aldım. Kendisine parası olmadığını bildiğim için 50 Frank verdim. Yanımda getirdiğim şifreli çantayı kendisine kapalı olarak vererek 'ben bugün akşam üstü Zürih'e gidiyorum, sen bu çantayı akşam üstü gelecek olan arkadaşıma ver.' dedim.

Bir süre oturduktan sonra akşam üstü Mercedes oto ile hareket ederek 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı hediyesini vermek için hedefin olduğu kasabaya gittim. Evinin üstündeki evde düğün olduğu için etraf çok ışıklandırılmıştı ve giren çıkan çoktu. Bu sebeple saat sabahın dördüne kadar beklememe rağmen, fırsatını bulup, bombayı koyamadım.

Geri döndüm, malzemeyi bagajdaki diğer malzemenin torbasına koydum ve yattım. Bu arada Çelik çantada beyaz zehir olduğundan şüphelenerek, kendi durumunu poliste sağlamlaştırmak ve ilticasını kabul ettirmek için, evinde bir çanta olduğunun ihbarını 28 Ekim günü evden çıkar çıkmaz yapıyor. Fakat polis ihbarı nazarı itibara almıyor ve gelmiyor. Bunun üzerine sabah tekrar telefon ederek ihbarını tekrarlıyor.

Bu arada ben kalktım sokağa çıktım, arkadaşları gördüm. Fransa ve Almanya'dan gelmişlerdi. Paraları ve oturma müsaadeleri olmadığı

için devamlı gezer ve 3-5 gün arkadaşlarda kalırlar. Onlarla oturdum. Bana gelmek istediler. Evimin müsait olmadığını, mimli olduğunu ifade ettim. Baktım kırılıyorlar, mecburen onları eve getirdim. Onları evde bırakarak alış, verişe çıktım. Polis beni yolda çevirdi. Eve geldik. Orada da polisler vardı.

Arkadaşları oturma müsaadesi olmadığı için mahkemeye sevk etmek üzere aldılar. Dört polis evi en ufak detayına kadar araştırdılar Hiç bir şey bulamadılar. Ben evde bir şey olmadığı için protesto ettim. Ama aklıma çantanın Çelik tarafından polise verildiği gelmedi. Beni karakola götürdüler.

Evden çıkarken arkadaşıma ceketimi alıp içindekileri saklamasını ve Mercedes'in bagajını boşaltmasını ve içinde bulduklarını yok etmesini söyledim. Kendimden emin olarak karakola gittim. Orada bana çantayı gösterdiler. Açmamı ve içindekileri izah etmemi istediler. Çantayı tanıdığımı, ama şifresini bilmediğimi hele içindekini hiç bilmediğimi ama belki eroin olabileceğini ısrarlar üzerine söylemek zorunda kaldım. Çantanın Ankara'dan gelen, Ahmet Demirci (Gümrükçü'nün kod adlarından biri) adındaki uzun boylu, çok iyi giyimli bir şahsa ait olduğunu, bana fazla bagajı olduğu için dönüşünde alacağını söyleyerek bıraktığını ve bana arada sırada para yardımı yaptığı için emaneten aldığımı ve çantayı Çelik'e 'ben bir kaç günlüğüne gidiyorum, burada yokum, benim sol taraftan düşmanım çok, çantayı emaneten sen sakla, çalınırsa mahcup olurum' diye verdim' dedim.

Bu arada Çelik ihbarında daha ileri giderek benim muhtemelen bu malzeme ile konsolosluğu uçurabileceğimi ifade etmesi üzerine polis sorguyu bu yöne teksif etti. Ben olayı anında hatırladım ve hiç bir şey saklamadan işime geldiği için açıkladım. Bir süre önce Çelik'in bir işi için Zürih konsolosluğuna gitmiştik. Elimizi kolumuzu sallayarak içeri girdik, kimse bir şey sormadı. İçeride tek görevli yoktu. Bunun üzerine ben 'bak görüyor musun belki otuz tane konsolosluk görevlisi öldürüldü. Hala bir tedbir yok. Biri bombalarla gelse asansöre bir tane, panik içinde merdiven altına bir tane koysa binayı toptan götürür', bizim başımıza ne geliyorsa ihmalden demiştim.

Çelik hemen bu olayı ihbarına monte etmiş. Beni beş ay hücrede tecrit ettiler. Günde sadece yarım saat yürümek için avluya çıkardılar. Çok nazik davrandılar. Savcının emri ile sadece devamlı ve ısrarla sorgu yaparak aynı şeyleri yüzlerce defa tekrar tekrar sordular. Onlara Ahmet Demirci'nin fantom resmini çizdirdim. Bir süre sonra inanmaya

başladılar. Zaten ispat için delilleri kalmamıştı.

Ben tevkif edilince arkadaşlar evden ceketimi ve cebimdekileri almışlar. Ayrıca Mercedes'in içinde bulunan çantayı almışlar, içindekileri görünce endişelenerek çantayı şehir dışında çalılığın içine atmışlar. Polisin beni aldığı gün, Mercedes oto benim olmadığı için akıllarına bagajı araştırmak gelmemişti bu benim hayatımı kurtardı.

Fakat bu olayda asıl can alıcı nokta, hapse girdiğimin bir ay sonrası, savcılıktan gelen bir yazıda arkadaşlarımın attığı çantanın 7 Kasım günü çalılıklarda bulunduğunu ve içindeki patlayıcıların özelliklerinin Çelik'in evinde bulunan çantadan çıkan malzeme ile aynı olduğundan bahisle bu konunun benden sorulması talep ediliyordu. Dikkati çeken nokta yazıda da gördüğünüz gibi çantada bulunan susturuculu silahtan katiyetle bahsedilmiyordu. Devamlı olarak 'lütfen doğruyu söyle. Malzemeler aynı hangi tarafa yardım ediyorsun? Ermenilerle ilişkin ne?' diye ısrar ettiler. Bende hiç bir şey bilmediğimi, ikinci çantayı beni provoke etmek için çıkardıklarını veya Ahmet Demirci'yi ele geçirdiklerini, beni de bu suça iştirak ettirmek için uğraştıklarını söyledim, öyle ise beni Demirci ile yüzleştirmelerini ve onun benim suçum olmayacağını söyleyeceğini ısrarla ifade ettim. Olayın İsviçre gibi bir ülkenin kanunlarına ters olduğunu ve çıkınca basın toplantısında açıklama yapacağım tehdidini savurdum, suçluluğum ispat edinceye kadar suçsuz olduğumun kabulünü istedim.

Bildiğiniz gibi şimdi serbesttim. Davam sona erinceye kadar haftada iki kere polise görünmek zorundayım. Beni şu anda isteğim üzerine İsviçre'de sağcı tanımlanan bir avukat savunuyor. Ama pek güvenemiyorum. Adam nede olsa İsviçreli. Beni Türkiye'ye iade edebilirler. Onun için sizden ricam, lütfen benim dosyamla meşgul olun. Zira ben Türkiye'de hapiste yatarken, beni dışarıda suç işlemekle itham etmişler. Bunun sebebi belli. O zaman yakalanmış arkadaşlar, benim İsviçre'de olduğumu bildiklerinden bana ulaşılmayacağı düşüncesi veya zorlanmaları nedeniyle benim ismimi veriyorlar. Beni arattılar ve hakkımda dava açan savcının da 'bu adam suç isnat edildiği tarihte Türkiye'de ceza evinde yatıyormuş' diye araştırmak aklına bile gelmiyor. Ben oraya gelebilsem aynı gün tahliye olurum. Ama biliyorsunuz gelemem. Hele benim konsolosluk uçuracağım şeklinde haber Türk adli makamlarına ulaştıktan sonra, bu benim için çok zor. Lütfen bana dolaylı olarak yardımcı olun.

Bana en zor gelen, arkadaşlarımın ve dostlarımın konsolosluk uçu-

racağımı duyduktan sonra bana yüz çevirmeleri. Her şeye tahammül edebiliyorum ama bu benim geçmişimi zedeliyor.

Biliyorsunuz tam 5 ay bir hücrede yattım. İki aydır gözetim altındayım. Hiç bir gelirim yok. Üstümde başımda hiç bir şey kalmadı. Polisler evimi alt üst ettiler. Bana ait ne var ise tahlil için el koydular. O kadar ki, çalılığa atılan çanta bulunduğu zaman evime gelerek, oradaki toprağın parçalarını benim halılarda aramışlar. Yakalandığım zaman, tahrip kalıplarının zerrelerini tırnaklarımın içini kazıyarak ve tahlil ederek aradılar. Evin her tarafı elektrik süpürgeleri ile aranmış. Hiç bir suç unsuru bulamadılar, bu da benim hayatımı kurtardı.

Avukatım burada kalma şansımın bir İsviçreli kızla evlenmeme bağlı olduğunu söyledi. Ben örf ve adetlerle yetişmiş, geleneklerine bağlı bir kişiyim. Burada nasıl evlenebilirim. Hiç bir muhitim yok. Dans lokallerine gidemem, dans bilmem. Durumum zor.

Gümrükçüye telefon ederek kendime elbise, gömlek istedim. Üstümde bu gömlek ve pantolonumdan başka bir şey yok. Beni eskiden tanıyan arkadaşlarım bana bakıyorlar. Eskiden benim baktıklarım, şimdi bana bakıyor. Hayat bu. Bizim dayanışmamız bu."

Mete Bey bu arada Tayfun'un getirdiği bütün savcılık ve mahkeme dosyasını okumuştu. Almanca resmi dokümanlar ifadesini doğruluyordu. Tayfun'dan bu dokümanları İstanbul'a verdiği posta kutusuna yollamasını istedi. *"Ben sana tamamiyle inanıyorum. Bizim yönümüzden güvenirliğinde bir sorun yok. Ancak sen de takdir edersin ki bu aşamada faaliyete devam etmek hem seni hem de operasyonu tehlikeye atabilir. Seni bir müddet dinlendirmemiz lazım. Bence hiç bir şey düşünme ve imkan yaratabilirsen evlen. Biz de yardımcı oluruz. Çalılığa atılan çanta konusu da bizim için çok önemli, zira yakın tarihe kadar çantayı orada gördük. Çantanın 7 Kasım tarihinde bulunduğu ve içindekilerin alınıp tespit edildikten sonra, oraya koyan kişinin tekrar gelip alabileceği varsayımından hareketle, yerine bırakılarak beklemeye geçildiği veya ikinci bir şık olarak, çantanın bilinmeyen kişiler tarafından bulunduktan sonra içindeki susturuculu tabancanın alınıp, diğer malzemenin aynı yere bırakılıp polise haber verildiği şeklinde bir yorumla vardık. Diğer bir yaklaşım, silahın her iki şekilde de polisin eline geçtiği fakat herhangi bir sebeple olayın kapatılması ve silahın hiçbir suçlamaya iştirak ettirilmemesi kararı alındığı"* diye konuştu.

Gümrükçü, Tayfun'a hediyeler getirmişti. 3'er adet elbise,

gömlek, pantolon ve t-şort, 2 çift ayakkabı. Ayrıca 1000 dolar kadar cep harçlığı da verdi.

Mete Bey'in bu manzara karşısında canı sıkılmış, bir ezikliklik hissetmişti. Daha önce istekte bulunduğu ve seyahat tarihi belli olduğu halde karargahtan tahsisat çıkmamıştı.

İstanbul'a döner dönmez raporunu yazarken bu hususa değindi. *"Üzülerek ifade etmek isterim ki, gidişim çok önceden belli olduğu halde Tayfun'a hiç bir yardım yapılmamıştır. Tayfun'un hapse girip çıktığı şu ana kadar geçen sekiz aylık sürede kendisine avukat masrafı olarak 2000 DM tutarında bir para ödenmiş, Ufuk tarafından 1500 DM daha gönderilmesi sağlanmıştır.*

Bu seyahatimde Gümrükçü bana 2700 km.lik bir güzergahta refakat etmiş ve bir sefer dahi benzin parası ödetmemiştir. Parasal konudaki koordinesizlik maalesef halen devam etmektedir. Bir devlet temsilcisi ve operasyon yöneticisi olarak, bu tarz konulara muhatap olmak beni üzmektedir.

Üzülerek belirtmek isterim ki, gerek Ufuk, gerekse Tayfun'la vaki bütün görüşmelerimde muhatap olduğum tek ilgisizlik maddi konulardadır. Kendimi adadığım bu devlet görevinin böylesine basit bir işlevden dolayı, karşımızdaki fedakar, kendini adamış, hayatını ortaya koymuş bu gönüllü grubu nezdinde ilgisizlikle yorumlanabileceği, ve büyük görev ve hizmet anlayışı ile şuurunun zedelenebileceğinden endişe duymaktayım"

Değerlendirme

Mete Bey, ile karargah arasında, yapılan eylemler, parasal sorunlar ve Mete Bey'in zaman zaman kısa devre yapıp istek ve tenkitlerini Servis Şefi'ne taşıması dolayısıyla, açık olmayan, hafif, ancak gittikçe artan bir sürtüşme yaşanıyordu.

Mete Bey'in de Doberman köpeği gibi sağı solu belli olmazdı. Kızdığı ve haklı olduğuna inandığı zaman, makamı ve rütbesi kim olursa olsun dinlemez, ağzına gelen lafı sarfederdi.

Bazıları onu deli-dolu görür, hoşgörü ile karşılar, bazıları ise küstah bulur ve içten içe kızarlardı.

Karargah'ta Operasyonu İstihbarat Şefi adına yürüten Milli Emniyet Yardımcısı Selim Yakar Albay, babacan, hoşgörülü bir insandı. İstanbul'da da yardımcılık yapmıştı. Mete Bey'i

hayli eski tanır, deli dolu hallerini hoşgörü ile karşılardı. Ancak Mete Bey'in, kendisinden operasyonda kullanılan bazı elemanların açık adlarını saklaması ve sadece takma isimlerini bildirmesinden rahatsızdı.

Bu güne kadar, sayısız gizli bilgiye sahip olmuş, böyle bir uygulamaya hiç şahit olmamıştı. Zaten servisin işleyişinde ve prensiplerinde böyle bir uygulama yoktu.

Operasyonun başında olmasına rağmen, Emniyet Genel Müdürlüğü'nden gelen yazıyı aldığında, bunun yürütülen operasyonla ilgili olup olmadığına karar veremedi. Yazı, İsviçre'nin Bazel şehrinde, uyuşturucu kaçakçılığı ile ilgili olarak yakalanan Nevzat Can isimli bir Ülkücü ile alakalı idi. Nevzat Can'ın Servisle ilgili ilginç iddiaları vardı.

Selim Albay, 1984 yılının Eylül ayının ortasında, gelen yazının bir kopyasını başına bir not iliştirerek İstanbul'un yeni Şefi Cemre Bey'e yolladı.

"Mete Bey'in yürütmekte olduğu operasyonla ilgili olabileceğini tahmin ettiğim ve Emniyet Genel Müdürlüğünden intikal eden bir raporu ilişikte gönderiyorum. Rapordan, özel operasyonu bilen amirlerin haberi vardır. Mete Bey bir değerlendirme yapsın ve bize kısa zamanda bu değerlendirmeyi gönderin. Bu vesileyle gözlerinden öperim."

Mete Bey, bürosuna kapanmış, değerlendirmeyi hazırlıyordu. Kim di, nereden çıkmıştı bu Nevzat Can? Bir kaç kez Ufuk'la ve Gümrükçü ile görüştü. Beş gün sonra raporu hazırdı.

Mete Bey günlüğüne, neler yazmış bir bakalım:

"19 Eylül 1984

Emniyet Müdürü Fahri Çetin'in 27.8.1984 günü İsviçre'nin Bazel şehrinde tutuklu sanık Nevzat Can'dan almış olduğu ifadeyi okudum. Olayların seyri içersinde tarihlere ve sorulara yer verilmeyen, maalesef amatörce bir sorgulama olduğu için, bazı konulara açıklık getirmekle beraber, raporun içeriği ile iktifa ederek, şu şekilde değerlendirebilirim:

Sanık Nevzat Can, sağ görüşe sahip bir sempatizandır. Ufuk'u ve onun arkadaşları olarak tanımladığı kişileri tanıdığı doğru olabilir. Bugün periyodik görüşmemde bu ismi Ufuk'a sorduğum zaman, kendisini tanıdığını, samimiyeti olmadığını, Haziran başında, Viyana'da vaki buluşmamızda, bahse konu raporun içinde adının geçmesine ve itham edilmesine sebep olan konuyu bana detaylı ile açıkladığını anlatmıştır.

Hakikaten konu, şefimize arzedilen raporun içinde iki aydır maaş alamadıkları ve aç kaldıkları için, bazı kişilerce Türkiyeden getirilmiş eroinin ½ kg'na el koyduklarını ve gasp ettiklerini ifade etmişti. Binaenaleyh gasp edilen maddenin cinsi doğru olduğu, ancak miktarı ve elde ediliş şeklinin N. Can tarafından saptırılarak anlatıldığı anlaşılmaktadır.

Bir husumetin açık olduğu aşikar ama, tam sebebi, ancak Ufuk'la konuştuktan sonra açığa çıkacaktır.

Yine bahse konu raporda çok sık adı geçen Oral Delik'le ilgili bölümlere ait yorum yapabilmem için mutlaka Ufuk'la görüşmem icap etmektedir. Zira, Oral Delik'le olan irtibatının kesilmesi için, çok uzun bir zaman önce ve müteaddit kereler Ufuk ikaz edilmiş, nitekim Ocak ayında yapılan ve rapor edilen bir görüşmede, henüz fazla aktüel olmayan Sağca olayında Oral Delik'in adı geçtiği için Ufuk'a, var ise ilişiğinin kesilmesi için telefonla talimat verilmiştir. Neden ve niçin suallerinin cevaplarının alınması için mutlaka Ufuk'la karşı karşıya görüşme yapılması şarttır.

Eroin trafiği ile ilgili hususlarda, N. Can'ın, Ufuk ile ilgili bölümlerini ihtiyatla okudum ve değerlendirdim. Buna göre böyle kesif bir eroin trafiğinin içinde olan bir kişinin, paraca bu kadar darda olması, en azından bizimle olan bir senelik süre içinde, mantığın kabul edeceği bir olay olarak gözükmemektedir. Yalnız ben sadece bizimle anlaşmış olduğu süre içindeki tutumundan bahis ediyorum. Bundan önceki yaşamına taktir edersiniz ki hiç yorum getiremem.

N. Can'ın, Oral Delik'e atfen yaptığı açıklamalarda, hakikat kırıntıları mevcuttur. Ufuk'la vaki uzlaşma görüşmelerimizin dolaylı yollarla Oral Delik'e intikal ettiği, onun da bunları bir senaryo ile kullandığını varsaymaktayım.

Benim Ufuk ile ilişkimin 18 Ekim 1983 tarihinde başlaması ve bu tarihten yakın zamana kadar gerçekleştirilen 13 eylemden N. Can'ın bahsetmeyişi, Ufuk'un talimatıma uyarak eylem kadrosundan Oral Delik'i çıkardığı intibağını vermektedir. Yine de bu husus Ufuk'la görüştükten sonra açıklığa kavuşacaktır.

N. Can büyük bir cesaretle istihbarat görevlisi olarak çalıştığını ve Servisin adamı olduğunu söylemesi, bir export-import şirketinin ortağı vasıtasıyla elde ettiği bilgileri Sayın Cumhurbaşkanımıza intikal ettirdiğini öne sürmesi ve rahatça, bunun teyidinin Sayın Cumhurbaşkanından alınabileceğini belirtmesi, olaya ister istemez yeni boyutlar getir-

mektedir.

N. Can 1981 yılında aldığı emir ile, Ufuk'u aramaya başladığını beyan etmektedir. Halbuki o tarihten bu yana aynı şahıs ile kader birliği yapmış, kendi ifadesine göre, risklere girmiş ve eroin taşımacılığı gibi en pespaye işi yaparak Ufuk'a kayıtsız şartsız hizmet etmiştir. Bu kadar tutarsızca konuşabilen N. Can'ın sorgusunun Emniyet Müdürü Fahri Çetin tarafından yapılması, hakikaten büyük talihsizliktir.

Aslında bütün bu itham ve açıklamaların altında yatan ve Ufuk isminin, N. Can'da düşmanca boyutlar kazanmasına yol açan olay, yarım kg eroinin, bu şebekenin elinden, Ufuk grubunun, eylemci olmayan yan grupları tarafından alınmasından kaynaklanmaktadır.

İşin dikkat çeken diğer bir tarafı da, olay İsviçre'de ve Zürih'te geçmesine rağmen, bütün sağ kesim tarafından tanılan, ve müşterek arkadaşlık bağları olan kişinin, yani Tayfun'un adının, şu veya bu şekilde geçmemesidir. Akla gelen sual, olay acaba İsviçre'de yaşayan ve kendi grubu olan Tayfun'un, Ufuk ile olan çekişmesinin bir tezahürümüdür şeklindedir.. 'Bu olay ve kasıtlı olarak mı bu itiraflar yaratılmıştır' suali, akla uzakta bir ihtimal olsa gelmektedir.

Sayın Cumhurbaşkanı ile ilgili açıklamalara gelince, Takriben 1 sene önce Köşk'te, Ortadoğu – Lübnan ve Avrupa'da Ermeni terörüne karşılık vermek için aktif çalışmalar yapıldığı hepimiz tarafından bilinmektedir.

Geçen sene hava alanında yakalanan güneydoğulu bir kişi, bu iş için angaje edildiğini açıklamış ve Köşk'ten emekli bir arkadaşımızın adını vererek açıklamalarda bulunmuştu.

Kaydı ihtiyat şartı ile Köşkte bu konuda çalışmalar yapmış olan Servisimizden ayrılmış olan bazı kişilerin, N. Can'ı angaje etmiş olabilecekleri de akla yakın bir ihtimal olarak gelmektedir. Bu konuya açıklık getirebilmek için export-import şirketinin ortağı ile ilgili araştırmalara başlanmıştır.

Bütün yukarıda sunulan görüşlerin kesin bir şekilde yerine oturabilmesi için Ufuk'un açıklamalarına ihtiyaç vardır. Kendisi bu güne kadar anlaşmamıza harfiyen sadık kalmıştır. Güvencim sonsuzdur. Yaptığı şeyleri çok daha önceleri bize anlatma ve hakikati söyleme gibi vasıfları ile itimadımı kazanmış bir kişidir. Karşılaşmamızda bu konuyla ilgili müspet veya menfi her şeyi doğru olarak açıklayacağına ve bu olaya ışık tutacağına inanmaktayım."

Özel Mektup

Konu önemliydi ve operasyon tehlikeye girmişti. Mete Bey bir kaç gün sonra Ufuk'la yüz yüze görüşmek üzere Frankfurt üzerinden Belçika'ya gitti. Fransa'da buluşmayı riskli bulmuşlardı.

28 Eylül 1984 günü akşamı, havalimanında kendisini karşılayan Ufuk'la buluştular. Mete Bey, Ufuk'un yüzünün asık olduğunu farketti.

Ufuk, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün raporunda adı geçenlerin hepsini tanıyordu, bunların bazıları ile arkadaşlığı vardı. *"Nevzat Can, sağ görüşlü, küçük işlerde kullanılan bir sempatizan. İddia ettiği gibi onu ben göndermedim. N. Can benden ısrarla, o sırada yakalanmış olan Mehmet Şen Er'in kardeşi, Hüseyin Şen Er'in adresini istiyordu. Ben de bunu M. Şen Er'e sorarak, müsbet cevap vermesi üzerine adresi verdim. Bu olay sizinle tanışmamızdan önce 1982 tarihinde idi.*

İkinci gidişi ile ilgili iddiası da çok saçma. Zira ben kendisine böyle bir emir vermedim. N. Can karısı ile Türkiye'ye giderek tatil yapmış, bu arada Hüseyin Şener'e uğrayarak tekrar uyuşturucu talebinde bulunmuş. Hüseyin'in bana telefonla sorması üzerine katiyetle verilmemesi için talimat verdim ve hatta dönüşünde, kendi başına iş peşinde olduğu için onu hırpalattım. N. Can bu seyahate giderken yakınlarına arsa almaya gidiyorum diye beyanda bulunmuş.

N. Can'ın raporun 3'ncü sayfasındaki idddiaları da hakikate uygun değil. İşin aslı şöyle: İsviçre'de ikamet eden ve zaman zaman sağ görüşlü kişilere iş ve oturma müsadesi alan Fuat Koç, bir gün bana geldi. İtalya'dan 3 kiloluk bir parti malı, Şeref Tenli ve N. Can'a getirttim. Kendilerine taşımacılık paralarını da ödedim. Onlarsa benden 1 kilo malı zorla aldılar ve vermiyorlar. Malımı bunlardan geri al diye rica etmiştir. Bunun üzerine ağırlığımı koyup malını iade ettirttim.

Fuat Koç buna son derece memnun oldu ve minnet borcunu ödemek için, yarım kilo malı bize hediye etti. Ben kabul etmek istemeyince, satarak parasını verdi."

Mete Bey raporunda bu kısma bir saplama yapmıştı. *"Olay doğrudur. Hatırlanacağı üzere Ufuk Viyana görüşmemizde, yarım kg eroin gasbettiklerini bana açıklamış ve parasız oldukları için kabul etmek zorunda kaldıklarını belirtmişti. Sayın Servis Şefimize sunulan*

raporda bu konu belirtilmiş ve emirleri alınarak aylık masrafların miktarı arttırılmıştı."

Ufuk devam ediyordu: *"Oral Delik konusuna gelince, bu beni çok üzdü. Bunları sizden işiteceğime ölmeyi tercih ederdim. Böylesine kutsal bir görevin sırlarını da mezara götürmek benim şeref meselemdir. Ama taktir edersiniz ki bir elin beş parmağı da aynı olmuyor. Oral Delik eylem için güvenilir bir arkadaş, ama gelin bakın ki bir kadın gibi geveze. Üstelik ciğeri beş para etmez bir adama göz dağı vermek için bir sırrı açıklama durumunda kalmış.*

Benim şu andaki mahcubiyetim, utanmam, hiç bir şeyi değiştirmez biliyorum. Ama siz lütfen büyüklerime iletin ve bir daha böyle bir şey olmayacağını söz verdiğimi söyleyin. İşin en üzücü yanı böyle kutsal ve tehlikeli bir göreve baş koyuyoruz ve en ucuz şekilde hıyanet ediyoruz. Çok üzgünüm.

Biliyorsunuz siz beni Oral Delik'ten uzak dur diye ikaz ettiğiniz zaman uzaklaşmıştım. Ama tam kopma maalesef olmamıştı. Kader birliğimiz vardı. Bunlar mazeret için söylemiyorum. Bugün bu bağı kopardım. Şerefim her şeyin üstündedir. Adresimi, okulumu ve ismimi her şeyimi değiştirdim. Şimdi kimse nerede olduğumu, nerede yaşadığımı bilmiyor. Ben istersem onları bulurum. En iyisi böyle olacak. Gerçi çocuklarımı ve ailemi yalnızlığa mahkum ediyorum ama mecburum. Bundan böyle daha da titiz davranacağım.

N. Can geçmiş dönemlerde bana sık sık binbaşı olan bir yakınından bahsediyordu. Eğer bir kontak var ise, bu binbaşı vasıtası ile olabilir. Sayın Cumhurbaşkanımızın kızlarının kaçırılması ile ilgili fantezileri mutlaka eroin krizinde iken söylemiştir.

O özel mektubu, siz gelemeyip, karşı karşıya görüşemeyince yazdım. Size bu mektup ile bütün bildiklerimi anlatmaya çalıştım, telefonda bu tür konuları konuşmak istemedim. Aslında mektup bana daha önce sorduğunuz bazı soruların cevabı. Size Sağca olayında kimlerin rolü olduğunu açıklamak istedim. İtalya'dan Federal Almanya'ya gelen İtalyan Savcı, Sağca olayında rol aldığı gerekçesi ile halen Almanya'da tutuklu bulunan Yalçın Tözbey ile özel bir görüşme yapmış. Tözbey'in geçmişi ile ilgili bütün belgeleri tek tek sayarak kendisine bir anlaşma teklif etmiş. 'Ben Sağca soruşturmasının sonuna geldim. Bir tek halka eksik. Bu da Ufuk ve Oral Delik'in bulunduğu halka. Eğer sen bana yardımcı olur da Ufuk ile beni herhangi bitaraf bir ülkede, her türlü teminat altında buluşmamı sağlarsan, senin mazin ile ilgili hiçbir bilgiyi

F. Almanya polis ve savcısına aktarmam. Eğer Ufuk buluşmak istemez ise o zaman bana olayları açıklayan, kendi el yazısı ile bir açıklama göndersin, ben onu da kabul ederim. Ama eğer kendisi bizzat görüşür ise ona ayrıca 250.000 DM ikramiye veririz' demiş. Bunun üzerine Yalçın Tözbey beni aradı ve durumu anlattı. Esasında sizinle yüz yüze görüşüp bunu anlatmak ve düşüncelerinizi almak istiyordum."

Mete Bey- *"Gönderdiğin mektup üst kademelerde okundu. Bu konuda açıklama yapmamanın devletin alî menfaatlerine uygun olacağı görüşünde mutabakata varıldı. Bu konu hiç olmamış gibi addedilecek. Bu, yürüttüğümüz operasyonların da menfaatine uygun. Bu çerçevede hareket etmen ve mazideki bütün ilişkileri unutman lazım.*

Mete Bey, Ufuk'a bütün kalbi ile inanıyordu. Yurda dönünce bu düşüncesini raporuna da yazdı. Evet, yarım kiloluk bir eroin olayı vardı ama bu da zaruretten, parasızlıktan dolayı olmuştu.

Ufuk İçerde

Mete Bey belki daha fazlasını da biliyor, ancak çalışma aksamasın diye tam olarak aktarmıyordu. Nitekim Ufuk'la son görüşmesinden 1.5 ay kadar sonra, Ufuk'un Fransa sınırında bir arabada uyuşturucu ile yakalanması onu çok fazla şaşırtmamıştı.

Neyse ki, Ufuk sahte bir pasaport taşıyordu ve Fransız makamları onun hakiki kimliğine ulaşamamışlardı.

25 Kasım 1984 günü, bunları düşünürken özel telefonu çaldı. Arayan Ufuk'un tayfalarından birisiydi. Terbiyeli bir şekilde *"Efendim bir dakika bir arkadaşımız sizinle görüşmek istiyor"* diyerek telefonu bir başkasına verdi.

Mete Bey, telefondaki ses kendisini takdim edince bunun Oral Delik olduğunu anladı. Oral Delik, Ufuk'u ikaz etmesinden sonra küsmüş ve Yugoslavya'ya gitmişti.

Mete Bey'in nereden aradığını sorması üzerine Oral anlatmaya başladı. *"Ben Yugoslavya'dan dönmüştüm, Paris'teydim. Ufuk'un yakalanması üzerine Viyana'ya kaçtım ve buradaki arkadaşlarının yanına geldim. Onlardan sizinle görüştürmelerini istedim. Benim hakkımda maalesef yanlış hüküm verdiniz. Ben bütün işlere girdim ama gevezelik etmedim.*

N. Can'a bu olayları yalan yanlış aktaran, Ali Kısaırmak'tır. Ben bu göreve candan bağlıyım. Hiç bir menfaat ve isteğim yok. Arzum kahpece ve kalleşçe öldürülen masumların intikamının alınmasında yardımcı olmak. Verin bana malzemeyi ve adresleri Yunanistan'daki bütün Ermenileri perişan edeyim. Burada da aynı şekilde ne isterseniz yaparım. Sizleri mahcup etmem. Lütfen beni yanlış tanımayın. Basına da yanlış tanıtılıyorum. Beni düşünmeyin ama bana vatanıma hizmet etmek için görev verin" dedi.

Mete Bey, Ali Kısaırmak'ın kırıntı da olsa, bu bilgileri nereden öğrendiğini sordu.

Oral Delik, *"Bu bilgileri Üsküdar'dan öğrenmiş öyle tahmin ediyorum ki Tayfun yakalanıp, mahkemeye çıkarılınca kardeşi Zeki bazı şeyler öğrenmiş ve oda Ali'ye gevezelik etmiş"* diye cevapladı.

Mete Bey, *"Ben senin böyle bir şey yapacağına inanmak istemedim. Ama olay benim için çok üzücü oldu. Beni aradığın için teşekkür ederim. Sana inanıyorum. Yalnız sen çok aktüel bir kişi olarak her gün gazetelerin dilindesin. Bu işlere girmen doğru olmaz. Bir süre bir şeye karışma ve bekle. İhtiyaç olur ise ben seni bulurum"* dedi.

Mete Bey, Oral Delik'e güvendiğini belirtmişti ama bu doğru değildi. Hemen tedbir alarak telefon numaralarını değiştirtti.

Bir saat sonra, Ufuk'un bütün işleri için selahiyet verdiği Uzun lakaplı Ali ile buluştu. Uzun Ali, pasaport için Ufuk'un son bir resmini getirmişti.

Mete Bey resme baktı ve *"Vay canına amma değişmiş. Bu resimle onu babası bile tanıyamaz"* dedi.

Uzun Ali'ye *"ne zaman çıkış yapacaksın?"* diye sordu.

"Kısmet olursa en çok bir haftaya kadar gideceğim" diye cevapladı Uzun Ali.

Mete Bey, cebinden bir zarf çıkardı ve Uzun Ali'ye verdi. *"İçinde 1000 Dolar ve bir de kısa bir mektup var. Benim geçmiş olsun dediğimi ve gözlerinden öptüğümü söyle. İnşallah orada fazla kalmayacak. Ben pasaportlar hazır olunca sana yollatırım. Görüşemezsek yolun açık olsun. Bütün arkadaşlara selamımı söyle"* dedi.

Uzun Ali *"Emrin olur ağabey, başım gözün üstüne"* diye onu saygıyla cevapladı.

★ ★ ★

Mete Bey Ermeni hedeflerin posta kutularına gönderilecek yeni mektupları hazırlamaya başladı.

"İhtarımızın ciddiyetini anladığını ümid ediyoruz. Pariste huzur bozucu eylemlere son verilmesi için görevlendirildin. Bu görevde başarısız olursan acılar içinde kıvranarak öleceksin. davranışlarını yakından izlemeye devam edeceğiz."

Susurluk'un Miladı ve ASALA

Abdullah Çatlı'nın eşi Meral Çatlı'nın TBMM Susurluk Araştırma Komisyonunda verdiği ifadesinde Abdullah Çatlı'nın uyuşturucu kaçakçılığına karışmadığını, Fransa ve İsviçre'de uyuşturucu suçundan hapse mahkum olmasının bir komplodan ibaret olduğunu söylüyor.

Benzer bir ifadeyi Çatlı'nın kader ve eylem arkadaşı Oral Çelik de vermişti.

Resmi belgeler ise, yukarıda o tarihlerdeki resimleri bulunan Çatlı grubunun, hem de Asala'ya karşı eylemlerde kullanıldıkları bir dönemde uyuşturucu trafiğinin içinde olduğunu gösteriyor.

Meral Çatlı'nın eşini koruması doğal. Belki de hakikaten eşinin bu işlere bulaştığını bilmiyor. Bir diğer ihtimal de Çatlı, bir insanlık suçu olan uyuşturucu trafiği içinde olduğunu ailesinden gizlediği.

Bilindiği kadarıyla Çatlı, Fransa hududunda uyuşturucu madde taşıyan bir otomobilde yakalanmıştı. Üzerinde Hasan Kurtoğlu adına pasaport olduğu için esas kimliğini uzunca bir müddet saklamayı başarde.

Çatlı grubunun uyuşturucu faaliyetlerini, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne ait 13.02.1984 tarihli bir evraktan izleyelim. Daha sonra bu raporu yorumlayacak ve bazı diğer tespitlere yer vereceğiz.

"13.2.1984. İsviçre'nin Basel şehrinde ortaya çıkarılan 4 kilo eroin olayı ile ilgili talep gereğince 27.8.1984 – 7.9.1984 tarihleri arasında İsviçre'ye gönderilen Dairemiz emrinde görevli 20853 sicil sayılı Emniyet Müdürü .....'in konu ile ilgili olarak tanzim etmiş olduğu rapor ilişikte sunulmuş olup, ancak olayda adı geçen Nevzat Bilecen MİT ajanı olduğunu ileri sürmekte ise de doğruluk derecesi tarafımızdan bilinmemektedir. Konu ile ilgili araştırmanın yapılmasını arz ve rica ederim. Ümit Erdal Genel Müdür Yardımcısı. Eki; 1 rapor (5 sahife)"

Nevzat Bilecen Raporu

İsviçre İnterpolü'nden alınan bir telsizle İsviçre'nin Basel şehrinde ortaya çıkarılan 4 kilo eroin olayına adı karışan Nevzat Bilecen ve Şeref Benli'nin bir Türk polisi tarafından sorgulanmalarının yapılması için talepte bulunulması üzerine Makamdan alınan onayla 27.8.1984 günü İsviçre'nin Bazel şehrine giderek İsviçre polisi ile birlikte sanık Nevzat Bilecen'in ifadesi tarafımdan alınmış bu hususta tarafımızdan aşağıdaki hususlar rapor haline getirilmiştir.

Aslen ... nüfusuna kayıtlı olup, halen İsviçre Umat Str. 22./4657-Dullikan adresinde ikamet eden, aynı şehirde oto boyacılığı yapan fabrikada işçi olarak çalışır, ... ve .....'den doğma 3.4.1950 doğumlu Nevzat Bilecen'in 18 seneden beri İsviçre'de işçi olarak çalıştığı, kendisinin Bozkurtlar adı altında faaliyet gösteren sağ görüşlü kişilerin üye oldukları derneğin üyesi olduğu, arkadaşı M. İ.'nin kendisini dernekte takma adı Ali esas ismi M. Ş. olan şahısla tanıştırdığı M. Ş'nin Türkiye'den kaçak sağ görüşlü terörist olduğu ve bunu daha önceden de kendisinin bildiğini söylemiştir.

Yine aynı dernekte dernek başkanı olan arkadaşı E. E.'nin kendisini yine Türkiye'den kaçan sağ görüşlü Abdullah Çatlı isimli teröristle tanıştırdığını, bilahare aynı şahısların kendisini yine Türkiye'den kaçan terörist Oral Çelik isimli şahısla tanıştırdıklarını ve bir müddet arkadaşlıklarının çok iyi devam ettiğini beyan etmiştir.

Türkiye - Avrupa Hattı ve Hasan Hüseyin Şener

Bu sıralarda M. Ş.'nin E. E.'yi Türkiye'ye eroin almaya gönderdiği, E. E.'yin eroini getirdiği Yugoslav asıllı bir şahıs aracılığı ile satarken Yugoslav'ın yakalanması üzerine E. E.'nin Fransa'da bulunan daha önceden arkadaşı olan Oral Çelik'in yanına kaçmıştır. Bu olaydan sonra M. Ş.'nin kendisini eroin işine soktuğu bu teklifi de aynı görüşü paylaşmalarından dolayı mecburen kabul ettiğini açıklamıştır.

Ancak M. Ş.'nin bu sırada polis tarafından göz altına alınması üzerine bir müddet sonra Abdullah Çatlı'nın kendisini bularak M. Ş.'nin kendisine bir telefon numarası verildiğini, bu telefon numarasını alarak Türkiye'ye İstanbul'a gitmesini ve orada M. Ş.'nin kardeşi olan H. H. Ş.'yi bularak onun vereceği bir kilo eroini İsviçre'ye getirmesini istemiştir.

Baklava Kutusunda Eroin

Kendisine Abdullah Çatlı tarafından verilen talimat üzerine kendi özel otosu ile İstanbul'a gelerek H. H. Ş. ile buluştuğunu, bir kaç gün sonra da H. H. Ş.'nin temin ettiği iki baklava kutusu içerisine yerleştirilmiş bir kilo eroini alarak İsviçre'ye götürdüğünü bir kaç gün evinde sakladıktan sonra Abdullah Çatlı'nın yanına giderek eroini getirdiğini bildirmiş.

Bunun üzerine Abdullah Çatlı getirmiş olduğu eroinden miktar numuneyi daha önceden tanıdığı fakat samimi olmadığı Ş. B.'ye vermesini istemiş, kendisi de talimata göre hareket ederek bir miktar numuneyi Ş. B.'ye vermiştir.

Bilahare Abdullah Çatlı'nın yanına gittiğinde İstanbul'dan getirilen eroinin bozuk olduğunu söylediği ve evinde bulunan bir kilo eroini kendisine getirmesini istemesi üzerine evindeki eroini alarak Abdullah Çatlı'ya teslim ettiğini Abdullah Çatlı'nın bu eroini ne yaptığını bilmediğini söylemiştir.

Bu olaydan bir müddet sonra Abdullah Çatlı'nın yanına gelerek tekrar İstanbul'a giderek H. H. Ş.'den eroin alarak getirmesini istemesi üzerine eşini de yanına alarak İstanbul'a geldiğini H. H. Ş.'yle buluştuğunu H. H. Ş.'nin hazırda eroin olmadığını, bir kaç gün beklemesi gerektiğini söylemesi üzerine İstanbul'da babasının yanında bir müddet misafireten kaldığını H. H. Ş.'yle ikinci defa kurduğu irtibatta eroini temin edemediğini öğrenmesi üzerine eroin almadan eşi ile birlikte İsviçre'ye dönmüş. İsviçre'ye geldiğinde durumu Abdullah Çatlı'ya anlatmış bu olaydan sonra Abdullah Çatlı kendisine görev vermediğini açıklamıştır.

Büyük Davaya Hizmet...

Ancak bu işleri yaptıranların Abdullah Çatlı, M. Ş. ve Oral Çelik'in olduğu Abdullah Çatlı'nın reisleri olduğu Türkiye'den Avrupa'ya ülkücülerin kuryelikleri vasıtası ile getirtilen eroinleri satarak kendileri ve kendileri gibi bir çok teröristlerin geçimlerini temin etmek Tür-

kiye aleyhine eylem planlar hazırlamak ve yapmak olduğu, Türkiye'den getirtilen eroinlerin İsviçre'de Ş. B. tarafından pazarlandığı kuryelerin bu yaptıkları işlerden para almadıkları bunu sadece büyük davaya inandıkları için yaptıklarını beyan etmiştir.

Ayrıca M. Ş.'nin İsviçre'nin Zürih şehrinde tutuklu olduğunu söylemiştir.

Olayların bu şekilde gelişmesinden sonra kendisinin İsviçre'nin Olten şehrinde bulunan Türk ocağı derneğine gidip, geldiği, bu arada Ş. B. ile çok samimi olduklarını ve ailece görüşmeye başladıklarını söylemiş bu şekilde görüşmeleri devam ederken 1984 senesinin şubat ayında Ş. B.'nin kendisine yine dernekten tanıdığı F. K.'nın Türkiye'den İtalya'ya 3 kilo eroin getirdiğini ancak bunu İtalya'da satamadıkları için Abdullah Çatlı'nın talimatı üzerine İtalya'dan İsviçre'ye getirilmesine karar verildiğini söylemiş. F. K. tarafından getirilen 3 kilo eroinin Yugoslavya'dan İtalya'ya geçirilme işini Celal Tayyip isimli şahsın temin ettiği Yugoslav asıllı birinin yaptığı İtalya'dan İsviçre'ye ise Ş. B.'nin özel otosu ile yedek lastik içerisinde kendisi tarafından geçirildiği ve bir müddet evinde saklamış, bir kaç gün sonra 3 kilo eroinden 2 kilosu Ş. B. tarafından alınarak F. K.'ya verildiğini. Kalan 1 kilo eroinin ise Abdullah Çatlı, M. Ş. ve Oral Çelik'e ait olduğunu yine sorgusu sırasında beyan etmiştir.

Bu arada Abdullah Çatlı ile Oral Çelik'in Paris'ten telefonla kendisinde bulunan 1 kilo eroini Fuat Koçal'a vermesini söylemişler, kendisinin de Şeref Benli'nin bilgisi olmadan vermeyeceğini söylemesi üzerine tehdit edildiğini bu konuşmaları da Şeref Benliye aktarmış.

Olayların bu şekilde gelişmesi üzerine kendisinde bulunan 1 kilo eroinden 250 gr. eroin çalarak kendi hesaplarına satmaya karar vermişler ve çalmışlar. Bir kaç gün sonra Oral Çelik gelerek kendisinde bulunan diğer eroini almış ve Tacettin isimli bir şahısa vermiş.

Çelik "Ermeni anıtına da bombayı biz koyduk"

Bilahare Oral Çelik kendisini telefonla aramış ve bizzat kendisi ile görüşmek istediğini Zürih'e gelmesini bildirmiş. Zürih'teki buluşmalarında Oral Çelik kendisinden almış olduğu 1 kilo eroini silah temin etmek ve terör olaylarında kullanmak için silah kaçakçılarına verdiğini, Marsilya'daki Ermeni anıtına da bombayı kendilerinin koyduklarını gayelerinin ise Ermenileri, Türklerin üzerine kışkırtmak Türk Hükümetini zor duruma düşürmek olduğunu söylemiş, ayrıca Oral Çelik'in

kendisine bir eroin işi daha verildiğini ancak kendisinin kabul etmemesi üzerine Oral Çelik'in kendisini ölümle tehdit ederek buluşma yerini terk etmiş.

Yakalanma

13 Haziran günü Ş. B.'nin kendisinde bulunan 250 gr. eroinden bir miktar numune alarak kendisine getirmesini istemiş o da Ş. B.'nin isteği üzerine bir miktar numuneyi evine bırakmış. Ertesi gün Ş. B.'nin Bazel polisince yakalandığını duyduğunu Ş.'nin polise verdiği ifadede kendisini de ortak göstermesi üzerine Baden şehrinde polisler tarafından yakalandığını ve eroin kaçakçılığı ile ilgisinin bundan ibaret olduğunu beyan etmiştir.

Çelik, İstihbarat İlişkisini Süsleyerek Anlatıyor

Oral Çelik'in kendisine anlatmış olduğu diğer bir olay ise şöyle;

Türkiye'de Genel Kurmay Başkanlığı Harp Dairesi'nde görevli yüksek rütbeli bir subayın Fransa'da okumakta olan oğlunu Abdullah Çatlı ile Oral Çelik birlikte kaçırmışlar.

Oğlu vasıtası ile bu üst düzeydeki subay ile irtibat kurarak yani kaçırılan şahsın babası ve annesi ile temasa geçerek bunların Fransa'ya gelmelerini temin etmişler.

Paris'te yapılan pazarlık sonunda subay oğlunun serbest bırakılmasına karşılık Abdullah Çatlı ve Oral Çelik'e NATO etiketli bombalar temin etmiş ve bunlara vermiş oğlunu kurtarmış. Ancak bu esnada bu subay bombalar üzerindeki etiketlerin sökülmesini istemiş, fakat bu isteği Abdullah Çatlı ve Oral Çelik tarafından kabul edilmeyerek bunun koz olarak kullanılacağını subaya bildirmişler.

Bunun dışında bu subaydan Türkiye'de tutuklu bulunan bazı anarşistlerin de serbest bırakılmasının temini istenmiştir. Üst düzeydeki görevli subay bu isteklerini de kabul ederek bazı anarşistlerin serbest kalmalarını temin etmiş.

Pazarlık sırasında Abdullah Çatlı ile Oral Çelik'in bu subaydan Türkeş'in de serbest bırakılmasını istemişler. Subay ise bu işin çok zor olduğunu bunu başarmak için MİT'i ikna etmesi gerektiğini söylemiş.

Evren'in Kızını Kaçırabiliriz...

Konuşmanın devamında ise Türkiye'de görevli olan subay bu işin yani Türkeş'in serbest bırakılma işinin daha kolay olması için oğlunun yakın arkadaşı olan Sayın Kenan Evren'in kızını kaçırmalarını teklif

etmiş. Abdullah Çatlı ile Oral Çelik'in de gerekirse onu da yapabileceklerini subaya söylemişler.

Oral Çelik'in bu subayın ismini kendisine söylemediğini ve oğlunun halen Fransa'da olup, olmadığını bilmediğini beyan etmiştir.

Bu konuşmaların kendisi ile Oral Çelik arasında bir sene önce geçtiği, Oral Çelik'in bu anlattıklarında gayet samimi olduğu, aynı görüşü paylaştıklarından bir sakınca görmediği, anlatmaktaki maksadının ise güçlü olduklarını her şeyi yapabileceklerini ima ettiğini söylemiştir.

Oral Çelik - Yahya Demirel Buluşması

Yukarıda anlatılan bomba ve kaçırılma olayı Oral Çelik'in, Yahya Demirel ile buluşması zamanında olmuştur.

Oral Çelik'in Yahya Demirel ile buluşmasındaki gaye Yahya Demirel'in tanıdıkları vasıtası ile Oral Çelik'e bir Panama pasaportu temin edecek Oral Çelik de buna karşılık Yahya Demirel'in borçlarını ört bas edecek veya ertelenmesini sağlayacaktı.

Oral Çelik'in Fransa'dan İsviçre'ye Ş. B. tarafından gizli yollarla getirildiği daha sonra zamanının ve şoförlüğünün iyi olması nedeni ile kendisi tarafından alınarak Yahya Demirel ile buluşturmak üzere Cenevre'ye götürdüğü ancak buluşma yerine Yahya Demirel'in gelmediği ve bir adamını gönderdiği, kendisinin de Oral Çelik'i Yahya Demirel'in adamına teslim ederek ayrıldığı, iki gün sonra tekrar aynı yerde buluşarak Oral Çelik'i alıp evine götürdüğünü bir gece misafir ettiğini ve yine Şeref Benli tarafından aynı yoldan Fransa'ya geçmesinin sağlandığını açıklamıştır.

Siyasi konuda ise anlattıkları şunlardır;

Eroin Parası ve Türkiye Aleyhine Eylem Planları

Abdullah Çatlı, M. Ş. ve Oral Çelik'in Bozkurtları, Ülkücüleri yani sağ görüşlü kişileri kurye olarak kullanarak Türkiye'den Avrupa'ya eroin taşımacılığı yaptırdıkları, bu yoldan temin ettikleri paralarla kendi yaşamlarını ve kendileri gibi Türkiye'den kaçmış olan anarşistlerin yaşamlarını, geçimlerini temin ettikleri, Türkiye aleyhine eylem plan ve hazırlıkları yaptıklarıdır.

Nevzat Bilecen ayrıca ifadesinde bu görevin kendisine MİT tarafından verildiğini, 1972 senesinden beri kendisinin İstihbarat görevlisi olarak çalıştığını beyan etmiş, ancak bu görevin kim tarafından verildiğini açıklamak istememiştir.

Kenan Evren'in Bilgisi Var

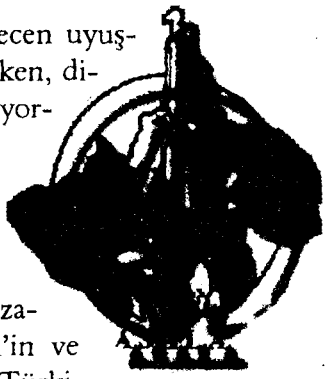
1972 den 1980 yılına kadar çeşitli konularda Türkiye'deki yetkililere bilgi aktardığını 1981 yılında ise Türkiye'den verilen talimat üzerine Abdullah Çatlı'nın peşine düştüğünü bu konudaki bilgileri ise Sayın Kenan Evren'in İngilizce tercümanlığını yapan ve MİT'in adamı olarak halen İstanbul'da faaliyet gösteren Öznur Export İmport Şirketinin ortaklarından M. C. K. vasıtası ile Sayın Kenan Evren'e aktardığını söylemiştir.

Ayrıca kendisinin bulunmuş olduğu bütün faaliyetlerden Sayın Kenan Evren'in bilgisinin olduğunu vurgulamıştır. Kendisinin bu işle görevli olduğunun ancak Sayın Kenan Evren tarafından açıklanabileceğini aksi halde isim vermeyeceğini alınan ifadesinde belirtmiştir.

....

Emniyet Müdürü"

Oral Çelik'ten Senaryolar

Yakalanan şahıslardan Nevzat Bilecen uyuşturucu kaçakçılığındaki rolünü açıklarken, diğer bazı enteresan iddialarda da bulunuyordu.

Bilecen anlattıkları arasında bir çok doğru olduğu gibi, abartılı ve yanıltıcı bilgiler de vardı.

Bilecen, bütün faaliyetlerinden zamanın Devlet Başkanı Kenan Evren'in ve MİT'in haberi olduğunu söylüyor, Türkiye'den verilen talimat üzerine Abdullah Çatlı'nın peşine düştüğünü belirtiyordu.

Bilecen'in bilmediği bir şey vardı. Çatlı ve arkadaşları o tarihte MİT'le çalışıyorlardı. Bu bakımdan böyle bir görevlendirme bahis konusu olamazdı.

Bilecen, bu beyanı İsviçre resmi makamlarına da vermişti. Herhalde böyle söyleyince İsviçre makamlarının kendisini serbest bırakacağını sanıyordu...

Bilecen'in anlattığı diğer enteresan bilgiler Oral Çelik'e atfen verdiği bilgilerdi.

Oral Çelik ona, *"kendisinden almış olduğu 1 kilo eroini silah te-*

min etmek ve terör olaylarında kullanmak için silah kaçakçılarına verdiğini, Marsilya'daki Ermeni anıtına da bombayı kendilerinin koyduklarını gayelerinin ise Ermenileri, Türklerin üzerine kışkırtmak Türk Hükümetini zor duruma düşürmek olduğunu söylemişti".

Çelik, hem gevezelik edip övünmek istemiş, hem de MİT'le ilişkisini saklamaya çalışmıştı.

Çelik ona başka hikayeler de anlatmıştı. *"Türkiye'de Genel Kurmay Başkanlığı Harp Dairesinde görevli yüksek rütbeli bir subayın Fransa'da okumakta olan oğlunu Abdullah Çatlı ile Oral Çelik birlikte kaçırmışlar, oğlu vasıtası ile bu üst düzeydeki subay ile irtibat kurarak, yani kaçırılan şahsın babası ve annesi ile temasa geçerek bunların Fransa'ya gelmelerini temin etmişlerdi. Paris'te yapılan pazarlık sonunda subay, oğlunun serbest bırakılmasına karşılık Abdullah Çatlı ve Oral Çelik'e NATO etiketli bombalar temin etmiş ve bunları verip oğlunu kurtarmıştı. Ancak bu esnada bu subay bombalar üzerindeki etiketlerin sökülmesini istemiş, fakat bu isteği Abdullah Çatlı ve Oral Çelik tarafından kabul edilmeyerek bunun koz olarak kullanılacağı subaya bildirilmişti."*

Çatlı ekibine patlayıcılar verildiği doğruydu ama, bunu verenin oğlu kaçırılan subay olduğu, Oral Çelik'in yazdığı bir senaryoydu.

(Oral Çelik hem iyi bir şovmen hem de iyi bir senarist. Herhalde yazar Soner Yalçın'la bir araya gelseler, Soner 7-8 cilt kitap daha yazar.)

Oral Çelik'in hikayesi devam ediyordu. *"Bunun dışında bu subaydan Türkiye'de tutuklu bulunan bazı anarşistlerin de serbest bırakılmasının temini istenmiş. Üst düzeydeki görevli subay bu isteklerini de kabul ederek bazı anarşistlerin serbest kalmalarını temin etmiş. Pazarlık sırasında Abdullah Çatlı ile Oral Çelik, bu subaydan Türkeş'in de serbest bırakılmasını istemişler. Subay ise bu işin çok zor olduğunu, bunu başarmak için MİT'i ikna etmesi gerektiğini söylemiş. Subay Türkeş'in serbest bırakılma işinin daha kolay olması için oğlunun yakın arkadaşı olan Kenan Evren'in kızını kaçırmalarını teklif etmiş. Abdullah Çatlı ile Oral Çelik, gerekirse onu da yapabileceklerini subaya söylemişler."*

Çatlı ekibinin, devlet adına yurt dışındaki eylemlere karşılık, bazı istekleri olduğu ve bunların bir kısmının yerine getiril-

diği de doğruydu. Ancak bu istekler, oğlu kaçırılan hayali subay değil, Meral Çatlı dahil herkesin **"Mete Bey"** diye tanıdığı MİT görevlisi kanalıyla oluyordu.

Çelik bu tip gevezeliklerinden dolayı Çatlı'nın eylem ekibinden çıkarıldı.

Asala Nedir?

Kısa adı Asala olan *"Ermanistan'ın Kurtuluşu için Gizli Ermeni Ordusu"* 1975'de Marksist-Leninist görüşlü Ermeni terörist tarafından kuruldu. Asala, *"Orly Grubu"* ve *"3 Ekim Örgütü"* adları ile de tanınıyordu. Asala en çok eylem yapan Ermeni Terör örgütüydü.

Amacı, 1915'de yapıldığı iddia edilen sözde Ermeni katliamını dünyaya duyurmak, onun öcünü almak ve Türkiye hudutları içinde bulunan sözde Ermenistan topraklarını kurtarmaktı.

Hedefi, Türkiye Cumhuriyeti kuruluşları ve onun memurları olan, Agop Agopyan (Hagop Hagopian) yönetimindeki Asala, Agopyan'ın 25 Nisan 1988'de Atina'da karşı bir Ermeni grubu tarafından öldürülmesine kadar terör faaliyetlerine yoğun bir şekilde devam etti.

Asala'ya en büyük desteği Corc Habaş'ın (George Habash) Marxist-Leninist grubu FHKC (Filistin Halk Kurtuluş Cephesi) ve Ahmad Jibril'in FHKC-GK (Filistin Halk Kurtuluş Cephesi-Genel Komutanlığı) verdi.

Türkiye'ye yönelik her türlü terör hareketine kucak açan Suriye, Asala'ya da, barınma ve eğitim gibi önemli imkanlar tanıdı. Destek veren ülkelerden biri de Libya idi.

Birkaç yüz üyesi ve sempatizanı bulunan Asala, Türk kuruluşlarına karşı bir çok bombalama faaliyetinde bulundu, çoğunluğu Dışişleri mensubu olan memurlarımıza karşı bir düzine suikast eylemleri yaptı.

Türk resmi kayıtlarına göre Ermeni Terör örgütleri 1973-1985 yılları arasında 199 terör eyleminde bulunmuştu. Bu saldırılar sonunda 41 Türk vatandaşı şehit olmuş, 161 kişi ise yaralanmıştı.

Ermeni Terör örgütlerinden sadece Asala ise, 1975 ila 1998

arasında 350'den fazla eylem gerçekleştirdiğini iddia ediyordu. Eylül 1998'de Asala'nın terör faaliyetlerini içeren dökümanlarını, Erivan'daki Ulusal Kütüphane'ye verdiklerini belirten ASALA'nın siyasi kanadı *"Ermenistan Halk Haraketi"*nin temsilcilerinden Vazgen Petrosyan, *"Ermenistan, ASALA hakkında çok az şey biliyor; biz de, faaliyetlerimizi araştırmacıların hizmetine sunmak için bu belgeleri Ulusal Kütüphane'ye veriyoruz"* diye konuştu. 1975 yılından bu yana, çoğu Türk diplomatlarına yönelik olmak üzere 350'den fazla faaliyet gerçekleştirildiğini söyleyen Petrosyan, örgütün aynı yıl (1998) içinde de üç eylem gerçekleştirdiğini iddia etti.

Evet eylem rakamları maalesef birbirine uymuyor. Bu istihbaratımızın esası bırakıp, siyasiler açısından prim yapan işlerle uğraşmasından kaynaklanıyor. Gerek Ermeni Terör örgütleri, gerekse de PKK ile mücadele kararı alındığında, istihbarat arşivlerinde işe yarayacak bir bilgi bulunmadığını belirtmekte yarar var.

Ermeni Terör Eylemleri

Ermeni terörüne yönelik Türkiye'nin karşı faaliyetlerine geçmeden önce belli başlı Ermeni eylemlerini hatırlamakta yarar var.

27.01.1973 Los Angeles (ABD) Türkiye'nin Los Angeles Başkonsolosu Mehmet Baydar ve Konsolos Bahadır Demir, 78 yaşındaki Amerikan uyruklu ermeni Gurgen (Karakin) Yanikiyan tarafından şehit edildiler. Elinde bulunan Abdülhamit'e ait bir tabloyu Türkiye'ye armağan etmek istediğini bildirerek, Baydar ve Demir'i Santa Barbara'daki Baltimore Oteline davet eden Yanikiyan, iki diplomatı otelde silahla üzerlerine ateş açarak öldürdü. Cinayetten sonra tutuklanan ve müebbet hapis cezasına çarptırılan Yanikiyan, 31.12. 1984 tarihinde af ile serbest bırakıldı. Yanikiyan, serbest kaldıktan kısa bir süre sonra öldü. Türk diplomatlara karşı ilk saldırı olarak nitelenen bu olay, daha sonra bir cinayetler zincirini başlattı ve örgütlü Ermeni terörüne örnek oluşturdu.

20.02.1975 Beyrut (Lübnan) THY bürosu bombalandı. Olayı, Gizli Ermeni Ordusu Esir Yanikiyan Gurubu üstlendi. Olay yerine bırakılan mektupta, *"Ermenilerin haklı davasında em-*

peryalistlere karşı mücadele edileceği, eylemlerin Türkiye, İran ve ABD'yi hedef alacağı, bu bombalama eyleminin de bir başlangıç olduğu" bildirildi.

22.10.1975 Viyana (Avusturya) Otomatik silahlı 3 kişi, Türkiye'nin Viyana Büyükelçiliği'ne girerek kapıdakileri etkisiz hale getirdikten sonra Büyükelçi'nin makam odasına girdiler. Burada Daniş Tunalıgil'e Türkçe olarak, *"Siz Sefir misiniz?"* diye soran ve *"Evet"* yanıtını alan saldırganlar, Tunalıgil'i otomatik silahlarla taradılar. Tunalıgil, olay yerinde can verdi. 3 terörist, hızla binayı terkederek, bir otomobille uzaklaştılar.

24.10.1975 Paris (Fransa) Türkiye'nin Paris Büyükelçisi İsmail Erez ve makam şoförü Talip Yener, büyükelçilik yakınlarında katledildi. Büyükelçi Erez'in makam aracı, yerel saatle 13.30 sıralarında Büyükelçilik yakınındaki Seine Nehri üzerindeki Bir Hakeim Köprüsü'nde pusuya düşürüldü. İsmail Erez ve makam şoförü Talip Yener, otomatik silahlarla taranarak öldürüldü. Saldırıyı *"Ermeni Soykırımı Adalet Komandoları"* adlı örgüt üstlendi.

16.02.1976 Beyrut (Lübnan) Türkiye'nin Beyrut Büyükelçiliği Başkatibi Oktar Cirit, bir salonda otururken, Ermeni terörizminin kurbanı oldu. Saldırıyı ASALA üstlendi. ASALA ilk kez bu cinayetle adını ortaya attı.

09.06.1977 Roma (İtalya) Türkiye'nin Vatikan Büyükelçisi Taha Carım, büyükelçilik ikametgahının önünde iki teröristin açtığı ateş sonucu öldü. Saldırıyı *"Ermeni Soykırımı Adalet Komandoları"* adlı örgüt üstlendi.

02.06.1978 Madrit (İspanya) Türkiye'nin Madrit Büyükelçisi Zeki Kuneralp'in makam aracına 3 terörist tarafından ateş açıldı. Arabada bulunan büyükelçinin eşi Necla Kuneralp ile emekli büyükelçi Beşir Balcıoğlu, hayatlarını kaybettiler. Saldırıyı *"Ermeni Soykırımı Adalet Komandoları"* adlı örgüt üstlendi. Olay sırasında İspanyol asıllı makam şöförü Atonyo Torres de hayatını kaybetti.

12.10.1979 Lahey (Hollanda) Hollanda Büyükelçisi Özdemir Benler'in oğlu Ahmet Benler, silahlı saldırı sonucu öldürüldü. Olayı hem *"Ermeni Soykırımı Adalet Komandoları"* hem de ASALA ayrı ayrı üstlendi.

22.12.1979 Paris (Fransa) Paris Turizm Müşaviri Yılmaz Çolpan, bir teröristin saldırısı sonucu katledildi. Olaydan sonra haber ajanslarına telefon eden bir kişi, Roma, Madrit ve Paris'teki eylemlerden *"Ermeni Soykırımı Adalet Komandoları"* adlı örgütün sorumlu olduğunu bildirdi.

06.02.1980 Bern (İsviçre) Türkiye'nin İsviçre Büyükelçisi Doğan Türkmen, Bern'de uğradığı saldırıdan yara almadan kurtuldu.

17.04.1980 Vatikan (Vatikan) Türkiye'nin Vatikan Büyükelçisi Vecdi Türel'in makam aracına ateş açıldı. Türel ve koruma görevlisi Tahsin Güvenç saldırıdan yaralı olarak kurtuldular.

31.07.1980 Atina (Yunanistan) Türkiye'nin Atina Büyükelçiliği İdari Ataşesi Galip Özmen ile 14 yaşındaki kızı Neslihan Özmen, bir teröristin silahlı saldırısı sonucu katledildiler. Galip Özmen'in eşi Sevil Özmen ve oğulları Kaan Özmen olaydan yaralı olarak kurtuldular. Saldırıyı "ASALA" üstlendi.

26.09.1980 Paris (Fransa) Türkiye'nin Paris Büyükelçiliği Basın Danışmanı Selçuk Bakkalbaşı, uğradığı silahlı saldırıda yaralandı ve kısmi felç oldu.

17.12.1980 Sidney (Avustralya) Türkiye'nin Avustralya Başkonsolosu Şarık Arıyak ile koruma görevlisi Engin Sever, Ermeni teröristler tarafından şehit edildiler.

04.03.1981 Paris (Fransa) Türkiye'nin Paris Büyükelçiliği Çalışma Ataşesi Reşat Moralı ile din görevlisi Tecelli Arı, Çalışma Ataşeliği'nden çıkıp arabaya binecekleri sırada 2 teröristin saldırısına uğradılar. Moralı saldırı sırasında hayatını kaybederken, din görevlisi Arı, ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede öldü. Saldırıyı "ASALA" üstlendi.

02.04.1981 Kopenhag (Danimarka) Türkiye'nin Kopenhag Çalışma Ataşesi Cavit Demir, oturduğu apartmanın asansöründe uğradığı silahlı saldırıdan yaralı olarak kurtuldu.

09.06.1981 Cenevre (İsviçre) Türkiye'nin Cenevre Başkonsolosluğu Sözleşmeli Sekreteri Mehmet Savaş Yergüz, evine gitmek üzere konsolosluktan ayrıldıktan hemen sonra uğradığı silahlı saldırıda hayatını kaybetti. Saldırıyı "ASALA" üstlendi. Olaydan sonra yakalanan Lübnan uyruklu Ermeni terörist Mardiros Camgözyan, 15 yıl ağır hapis cezasına çarptırıldı.

24.09.1981 Paris (Fransa) Türkiye'nin Paris Başkonsolosluğu ile Kültür Ataşeliği'nin bulunduğu binayı işgal eden 4 ermeni terörist, Türk görevliler ve vatandaşlardan oluşan 56 kişiyi rehin aldı. Teröristler, kendilerine müdahale etmek isteyen güvenlik görevlisi Cemal Özen'i öldürdüler, Başkonsolos Kaya İnal'ı da yaraladılar. Ermeni teröristler, Türkiye'de siyasi tutuklu 12 kişinin salınarak Paris'e getirilmesini istediler. İsteklerinin kabul edilmeyeceğini anlayan teröristler 15 saat sonra polise teslim oldular. Olayı "ASALA" üstlendi. Saldırıyı gerçekleştiren 4 ermeni terörist, Vasken Sakosesliyan, Kevork Abraham Gözliyan, Aram Avedis Basmaciyan ve Agop Abraham Turfanyan, 31.01. 1984'de Fransa'da 7'şer yıl hapis cezasına çarptırıldılar. Mahkemenin sonucu Türkiye'de büyük tepkiyle karşılandı.

25.10.1981 Roma (İtalya) Türkiye'nin Roma Büyükelçiliği İkinci Katibi Gökberk Ergenekon, yolda yürürken saldırıya uğradı. Ergenekon, olaydan hafif yaralarla kurtuldu.

19.11.1981 Viyana (Avusturya) Uluslararası memur Enver Ergun silahlı saldırıda hayatını kaybetti.

28.01.1982 Los Angeles (ABD) Türkiye'nin Los Angeles Başkonsolosu Kemal Arıkan öldürüldü. Arıkan'ın katili Taşnak militanı Hampig Sasunyan, müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

08.04.1982 Ottawa (Kanada) Türkiye'nin Ottawa Büyükelçiliği Ticaret Müşaviri Kani Güngör, uğradığı silahlı saldırıda yaralandı.

05.05.1982 Boston (ABD) Türkiye'nin Boston Fahri Başkonsolosu Orhan Gündüz, uğradığı silahlı saldırıda öldü.

07.06.1982 Lizbon (Portekiz) Türkiye'nin Lizbon Büyükelçiliği İdari Ataşesi Erkut Akbay otomobilinde uğradığı silahlı saldırıda öldü. Otomobilde bulunan eşi Nadide Akbay, yaralı olarak kaldırıldığı hastanede bir süre sonra yaşamını yitirdi.

21.07.1982 Rotterdam (Hollanda) Türkiye'nin Rotterdam Başkonsolosu Kemal Demirer'e konutu önünde silahlı saldırı düzenlendi. Demirer, olaydan yara almadan kurtulurken, saldırgan yaralı olarak yakalandı.

07.08.1982 Ankara (Türkiye) 2 ASALA militanı, 07.08. 1982 tarihinde Ankara Esenboğa Havaalanında bombalı terör eylemine giriştiler. Saldırıda, biri Ankara Emniyet Müdür Yar-

dımcısı Hamdi Yahyaoğlu olmak üzere 2 güvenlik görevlisi, 2'si yabancı uyruklu 6 yolcu olmak üzere 8 kişi öldü, 72 kişi de yaralandı. Ermeni saldırganlardan biri çatışmada öldürüldü, Levon Ekmekçiyan isimli diğer saldırgan yaralı olarak yakalandı. Ermeni militan Ekmekçiyan 07.09. 1982 tarihinde Ankara 3 No'lu Sıkıyönetim Mahkemesi'nde tek celsede ölüm cezasına çarptırıldı. Ekmekçiyan'ın cezası, 28.01. 1983 tarihinde Ankara'da infaz edildi.

27.08.1982 Ottawa (Kanada) Türkiye'nin Ottowa Büyükelçiliği Askeri Ataşesi Atilla Altıkat, silahlı saldırı sonucu öldü.

09.09.1982 Burgaz (Bulgaristan) Türkiye'nin Burgaz Başkonsolosluğu İdari Ataşesi Bora Süelkan Ermeni teröristlerce şehit edildi.

09.03.1983 Belgrad (Yugoslavya) Türkiye'nin Belgrad Büyükelçisi Galip Balkar'a 2 terörist tarafından silahlı saldırı düzenlendi. Olayda ağır yaralanan Balkar, 11.03.'ta hayatını kaybetti. Aynı olayda, bir Yugoslav öğrenci de öldü. Saldırıyı yapan Kirkor Levonyan ile Raffi Aleksandr, olaydan bir yıl sonra 20'şer yıl ağır hapis cezasına çarptırıldılar.

16.06.1983 İstanbul (Türkiye) İstanbul Kapalıçarşı'da bir terörist tarafından halkın üzerine ateş açıldı. Olayda 2 kişi öldü, 21 kişi de yaralandı. Saldırgan, olay yerinde öldürüldü. Saldırganın Ermeni terör örgütü mensubu olduğu saptandı.

14.07.1983 Brüksel (Belçika) Dursun Aksoy Türkiye'nin Brüksel Büyükelçiliği İdari Ataşesi Dursun Aksoy, Ermeni teröristlerce katledildi.

15.07.1983 Paris (Fransa) THY'nin Paris Orly havalimanındaki bürosu önünde bomba patladı. Olayda, 2'si Türk, 4'ü Fransız, 1'i Amerikalı, 1'i de İsveçli olmak üzere 8 kişi öldü, 28'i Türk, 63 kişi de yaralandı. Bu olay tarihe *"Orly Katliamı"* olarak geçti. Bu olaya kadar Ermeni teröristlere sempati ile davranan Fransa, bu olaydan sonra sert tedbirler aldı.

27.07.1983 Lizbon (Portekiz) Türkiye'nin Lizbon Büyükelçiliği, 5 Ermeni terörist tarafından basıldı ve bina içindekiler rehin alındı. Baskın sırasında büyükelçilik Müsteşarı Yurtsev Mıhçıoğlu'nun eşi Cahide Mıhçıoğlu hayatını kaybetti. Portekiz polisi, düzenlediği operasyonla rehineleri kurtardı, 5 terö-

risti de öldürdü. Saldırıyı, *"Ermeni Devrimci Ordusu"* adlı örgüt üstlendi. Örgüt, teröristlerin öldürülmesi nedeniyle Portekiz Başbakanı Mario Soarez'i ölümle tehdit etti.

27.03.1984 Tahran (İran) Türkiye'nin Tahran Büyükelçiliği Ticaret Müşavir Yardımcısı Işıl Ünel'in otomobiline bomba yerleştirmeye çalışan bir terörist, bombanın elinde patlaması sonucu öldü.

28.03.1984 Tahran (İran) Tahran'da Büyükelçilik Başkatibi Hasan Servet Öktem ve Büyükelçilik Ataşe Yardımcısı İsmail Pamukçu, evlerinin önünde uğradıkları silahlı saldırıda yaralandılar.

28.04.1984 Tahran (İran) Türkiye'nin Tahran Büyükelçiliği Sekreteri Şadiye Yönder'in eşi, İran ile Türkiye arasında ticaret yapan işadamı Işık Yönder, bir ASALA militanı tarafından öldürüldü.

20.06.1984 Viyana (Avusturya) Türkiye'nin Viyana Büyükelçiliği Çalışma Ataşesi Erdoğan Özen, otomobiline yerleştirilen bombanın patlaması sonucu öldü. Olayı, *"Ermeni Devrimci Ordusu"* adlı örgüt üstlendi.

19.11.1984 Viyana (Avusturya) Evner Ergun Türkiye'nin BM Temsilciliğinde görevli Evner Ergun, aracına yerleştirilen bombanın patlaması sonucu öldü. Bu olayı da, *"Ermeni Devrimci Ordusu"* adlı örgüt üstlendi.

1990'dan sonra Asala'nın tekrar faaliyete geçtiği söylendi. 1990'da Budapeşte (Macaristan) Büyükelçimize yapılan başarısız saldırının Asala tarafından gerçekleştirildiği iddia edildi. Özel bazı kayıtlarda aşağıdaki eylemlerin de Ermeni terör örgütlerince yapıldığı belirtiliyor.

07.10.1991 Atina (Yunanistan) Çetin Görgü Basın Ataşesi

11.12.1993 Bağdat (Irak) Çağlar Yücel İdari Ataşe

04.07.1994 Atina (Yunanistan) Haluk Sipahioğlu Müsteşar

Peki Asala halen aktif mi, örgütün merkezi nerede, terör eylemleri devam ediyor mu? Bu soruların cevabını Asala mensubu olduğunu ve PKK'ya tam destek verdiklerini belirten Fransa'da yerleşik Samuel Minnasian'a bırakalım. Belki sorarsak bizlere cevap verir.

Armenian Terrorists

Asala this is the home page of armenian secret army for the liberation of armenia.We are fighting against Turkish government and our

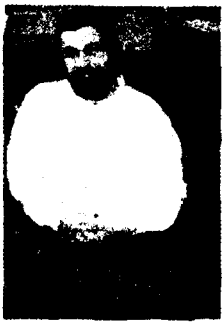
strugle is holy. We support pkk strugle entirly. Join us right now!!! Phone-33(0)491611828

E.mail :

samuel.minassian@wanadoo.fr

My favourite link to my brother's chemical factory

Cumhuriyet Silahşoru

Yakın Tarihimizin Gizli Kalmış Olayları Aydınlandı..

Yakın tarihimizin bütün gizli kalmış işleri zaman içinde ortaya çıkar diye düşünüyordum. Peki bunu kim gerçekleştirecekti?

Ben düşüne dururken, son yılların yetiştirdiği en büyük araştırmacı, *"Türk istihbaratının Alternatif Tarihi"* yazarı Soner Yalçın, üst üste patlattı kitaplarını.

Ve Soner, son eseri ***"Teşkilatın İki Silahşoru"*** ile yakın tarihimizin en gizli kalmış operasyonlarını da bir bir ortaya koyarak gizlilik diye bir şey bırakmadı.

Hani o bir nefeste okunan "Dede ve torun Yakup Cemil"in operasyonlarını anlatan kitap.

Bakın tanınmış kalemler neler söylüyorlar kitap için:

"Gazeteci arkadaşım Soner Yalçın'ın yeni bir kitabı çıktı. "Teşkilat'ın İki Silahşoru". (Doğan Kitap).

Biri Meşrutiyet döneminde İttihat Terakki'nin silahşoru Yakup Cemil, diğeri ise ASALA ve PKK'ya karşı vuruşan, günümüzün silahşoru, Yakup Cemil'in kardeşinin torunu. Dede Teşkilat-ı Mahsusa, torun ise o örgütün günümüzdeki devamı olan MİT için vuruşuyor. Soner kitabında, torun Yakup Cemil'in ismini açıklamıyor. Çok doğal;

çünkü onu hedef yapmak istemiyor.

Yakup Cemil, Meşrutiyet ve Birinci Dünya Savaşı yıllarının çok önemli subaylarından biri. Örgütlediği özel ekiplerle Makedonya, İran, Libya, Kafkasya ve Doğu Anadolu'da görev yapıyor, çarpışıyor. İstanbul'da, Babıâli baskınında Harbiye Nazırı Nazım Paşa'yı öldürüyor. Korkusuz, atak, çeteci, savaşçı ve attığını vuran bir suikastçı. Sonunda Kâğıthane sırtlarında kurşuna diziliyor. Acı bir serüven.

Torun Yakup Cemil ise MİT görevlisi. Soner Yalçın onu "Cumhuriyet'in silahşoru" olarak tanımlıyor. Çok sayıda yurtdışı eylemde görev alıyor, Türkiye'ye zarar veren terör örgütleri mensuplarını temizleyen ekiplerde, "Abi" dediği Hiram Abas'la birlikte iş bitiriyor.

Türkiye, vatan için kelle koltukta oradan oraya koşturan isimsiz kahramanlarını hiç tanımıyor.

Çok ilginç, çok öğretici bir kitap. Bir solukta okuyacaksınız."

Emin Çölaşan

★★★

"Özellikle 'Reis' *ve* 'Bay Pipo' *adlı kitapları hayli yankı yaratan Gazeteci Soner Yalçın'ın Doğan Kitap'tan çıkan son kitabının adı:*

Teşkilatın İki Silahşoru.

Kitap İttihat ve Terakki'nin ünlü fedaisi Yakup Cemil ile torunu Yakup Cemil'in birbiriyle kesişen yaşamını gözler önüne seriyor...

Osmanlı'nın son dönemidir; Yakup Cemil hürriyet için dağa çıkar, meşrutiyet ilân edilir görevi bitmez. İran, Trablusgarp, Balkanlar ve Kafkasya'da hep cephededir. Bu arada Babıâli baskınına katılır, devrin en güçlü kişisi Harbiye Nazırı Nazım Paşa'yı alnından vurur. Adı faili meçhul cinayetlere karışır.

Dede Yakup Cemil başına buyruktur, söz dinlemez; ajan olduğundan şüphelendiği bir subayı çadırında vurur. Kendisine karşı gelen 16 köylüyü bir ağaca asar! Sonunda başına buyruk olmasının cezasını görür ve Kâğıthane sırtlarında idam edilir.

Osmanlı ile birlikte Yakup Cemil'in de yaşamı son bulur. Ancak yıllar sonra cumhuriyet için yine fedailik yapan bir isim vardır; torun Yakup Cemil!

Torunun yaşadığı dönem dedesinden çok farklıdır ama yaptıkları neredeyse aynıdır. Torun Yakup Cemil, 1980'li yıllarda Yunanistan,

Fransa, Almanya, Belçika, Lübnan'da ASALA avındadır. 'Teşkilat'ın İki Silahşoru' bugüne kadar bazı çevrelerin 'ASALA'yı biz bitirdik' iddialarını çürüten tezler sunuyor; torun Yakup Cemil, nerede eğitim gördüğünü, operasyonları nasıl plânladıklarını, timlerinde kimlerin olduğunu, şifrelerini, ASALA teröristlerini nasıl yok ettiklerini ve başlarından geçen komik olayları anlatıyor. Aynı zamanda bugünün birçok ünlü isminin akrabalık ilişkileri gözler önüne seriliyor.

İki ayrı tarih sahnesinde ortaya çıkan 'Dede-Torun' silâhşorların gerçek yaşam öyküsünü ve yakın tarihimizde perde arkasında kalmış olayları merak ediyorsanız bu kitabı kaçırmayın..."

Yalçın Bayer

***

"Sonradan kendisini kurşuna dizdiren Enver Paşa'nın sadık fedaisi Yakup Cemil'in hayatı, trajik yönlerinin yanı sıra, yakın tarihimizdeki birçok kritik olayın kavranması bakımından da önemli."

Avni Özgürel

***

Evet, daha fazla uzatırsak ciddi olduğumuzu sanacaksınız. Tarihten alıntı gerçek Yakut Cemil'i konumuzun dışında tutarak işin aslına gelelim.

Türkiye tam bir gariplikler ülkesi.

Bütün bu okuduğunuz methiye, bir ruh hastasının hayalinde kurguladığı olaylara inanarak bunu kitap haline getiren ve böylece Türkiye'nin yakın tarihindeki gizli olayları aydınlattığını sanan ya saf ya da art niyetli bir araştırmacı yazara yapılıyor. Yani Soner Yalçın'a

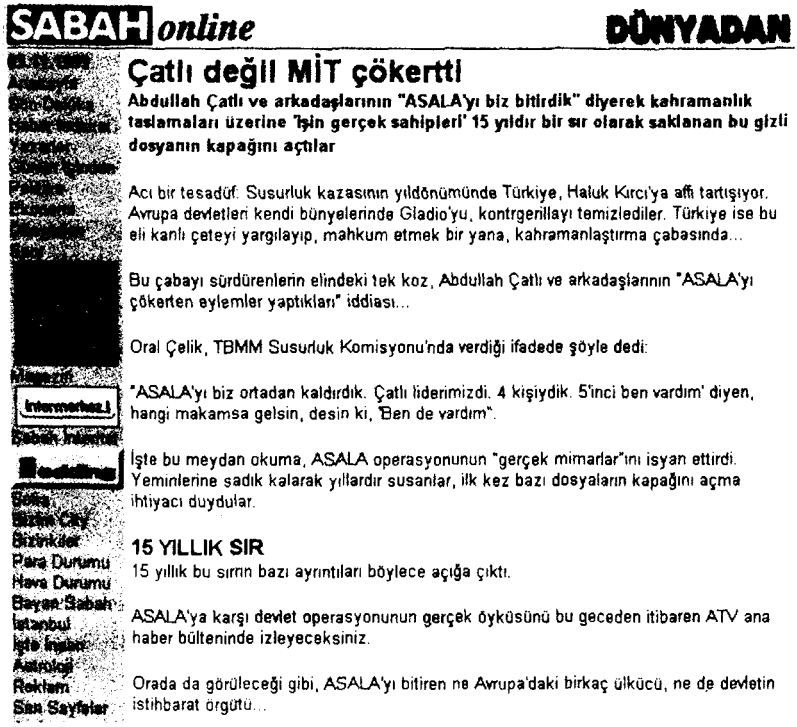
Sayısız maddi hatalar, hiçbir kanıtı olmayan isnatlar ve hayal ürünü komplo teorileriyle dolu "Bay Pipo"yu "Türk istihbaratının Alternatif Tarihi" olarak tescil ettirdikten sonra şimdi de bir ruh hastasının anlatımlarını yakın tarihimizin perde arkasında kalmış olayları diye Türkiye'nin tarihine mal edecek.

Ve hatalar, yalanlar, hayali teoriler üstüne her gün bir yenisi kurulacak.

Acaba diyorum Aziz Nesin gibi hepimizi aptal mı sanıyorlar...

Dönelim geriye.

03 Kasım 1999, tarihli Sabah Gazetesi'ne bakarsanız Soner Yalçın'ın kitabındaki "Torun Yakut Cemil'le karşılaşırsınız. (Esas ismini küçük bir tereddüdüm olduğu için şimdilik açıklamayacağım)

SABAH online — DÜNYADAN

Çatlı değil MİT çökertti

Abdullah Çatlı ve arkadaşlarının "ASALA'yı biz bitirdik" diyerek kahramanlık taslamaları üzerine 'İşin gerçek sahipleri' 15 yıldır bir sır olarak saklanan bu gizli dosyanın kapağını açtılar

Acı bir tesadüf: Susurluk kazasının yıldönümünde Türkiye, Haluk Kırcı'ya affı tartışıyor. Avrupa devletleri kendi bünyelerinde Gladio'yu, kontrgerillayı temizlediler. Türkiye ise bu eli kanlı çeteyi yargılayıp, mahkum etmek bir yana, kahramanlaştırma çabasında...

Bu çabayı sürdürenlerin elindeki tek koz, Abdullah Çatlı ve arkadaşlarının "ASALA'yı çökerten eylemler yaptıkları" iddiası...

Oral Çelik, TBMM Susurluk Komisyonu'nda verdiği ifadede şöyle dedi:

"ASALA'yı biz ortadan kaldırdık. Çatlı liderimizdi. 4 kişiydik. 5'inci ben vardım' diyen, hangi makamsa gelsin, desin ki, 'Ben de vardım".

İşte bu meydan okuma, ASALA operasyonunun "gerçek mimarlar"ını isyan ettirdi. Yeminlerine sadık kalarak yıllardır susanlar, ilk kez bazı dosyaların kapağını açma ihtiyacı duydular.

15 YILLIK SIR

15 yıllık bu sırrın bazı ayrıntıları böylece açığa çıktı.

ASALA'ya karşı devlet operasyonunun gerçek öyküsünü bu geceden itibaren ATV ana haber bülteninde izleyeceksiniz.

Orada da görüleceği gibi, ASALA'yı bitiren ne Avrupa'daki birkaç ülkücü, ne de devletin istihbarat örgütü...

Çalışmalarını takdir ettiğim araştırmacı yazarlardan Can Dündar da bu hastanın tuzağına düşmüştü. Herhalde onu yanıltan, hasta kahramanın anlattıkları ile "Hiram Bey"in Lübnan'daki gerçek faaliyetleri arasında çakışan noktalar bulunduğu düşüncesiydi.

Dündar'ın şahısla ilgili tereddütleri olduğunu ve onu araştırdığını öğrenince ona İnternet'ten bir mektup yollayarak, anlatılanların deli saçması olduğunu, ayrıca Hiram Bey'in Lübnan dışında böyle bir çalışmaya hiç katılmadığını bildirdim.

Biraz geç kalmıştım. Erken davransaydım herhalde Sabah Gazetesindeki bu yazı biraz daha değişik çıkardı.

Neticede, Can Dündar hastayı teşhis etti ve hem kendisinin hem de okuyucusunun daha fazla yanılmasına imkan vermedi.

Hasta diyorum, zira ancak hasta ruhlu bir insan böyle bir

hikayeyi uydurabilir. Böyle bir kaç kişi tanıyorum. Esasında zaman içinde kendileri de anlattıklarına inanır hale geliyorlar.

Şimdi Soner Yalçın'a dönelim:

27 Mayıs 2001 tarihinde Milliyet Gazetesi'nden Sema Aslan ile yaptığı bir söyleşi var. Bizi ilgilendiren bölümlerine bir göz atalım:

Söyleşinin başlığı: *"Nazım'a da ajan dediler".*

"Soner Yalçın sağda ve solda, pek çok kişinin söz birliği etmişçesine ajanlıkla suçladığı bir isim. Ama Yalçın, 'Nâzım'a da ajan dediler, Aziz Nesin'e de' diyerek, suçlamanın anlamsızlığını vurguluyor."

(İstanbul gece hayatının tanınmış siması, klüplerde elinde viski dolaşan, lüks BMW, Mersedes dışında araba kullanmayan, Doğu Perinçek ekolünün sosyetik solcusu Soner Yalçın, nasıl da kendini Nazım Hikmet'le özleştirmiş görüyor musunuz? **M.E.**)

"Türkiye'nin gayri resmi tarihini ve kilit isimlerini yazmasıyla tanıdığımız Soner Yalçın "Bay Pipo"dan sonra hemen her röportajında artık çok yorulduğunu dile getirdiyse de iki yeni kitap var elimizde: "Teşkilat'ın İki Silahşoru" ve Mehmet Ali Birand ile yaptıkları ortak çalışma "The Özal / Bir Davanın Öyküsü". Her ikisi de Doğan Kitap'tan mayıs ayında yayımlandı. Fakat "Teşkilat'ın İki Silahşoru" beşinci baskısını yapmak üzere.

Kitaplarınız art arda yeni baskılarını yapıyor. Nedir bu ilgi?

Kitapların hemen hepsi de yakın tarihimizde bilinmeyen olaylara ışık tutuyor. İnsanlar, Soner Yalçın'ın kitaplarına biraz da bu nedenle ilgi gösteriyorlar. 'The Özal' kitabı Mehmet Ali Birand ile yaptığımız bir kitap. "Teşkilat'ın İki Silâhşörü"nda ise İttihat ve Terakki'nin ünlü silahşoru Yakup Cemil'in yaşamıyla başlayıp onun ailesinin günümüze kadar süren bir silahşorluk öyküsünü anlatıtıyor. Dün Yakup Cemil, İttihat ve Terakki'nin silahşorluğunu yapıyordu, birkaç yıl öncesine kadar da torunu Türkiye Cumhuriyet'i ya da onun belli birimleri için istihbarat faaliyetlerinde bulundu, silâh çekti.

Özellikle 'Bay Pipo' ile ilgili olarak çok yoğun tartışmalar yapıldı. Bu kitap 'Teşkilat'ın İki Silahşoru'nun bu kadar kısa zamanda pek çok baskı yapmış olmasında etkili oldu mu? Ya da gerçekten bu ülkede bir şeyler değişiyor mu?

'Teşkilat'ın İki Silahşoru', aslında 'ASALA'yı biz bitirdik' diyenlere bir yanıt; hayır siz bitirmediniz diyor.

(ASALA'yı ne Çatlı Grubu, ne Alaattin Çakıcı ne de MİT bitirdi. ASALA'yı bitiren Ermenilerin kendisidir. M.E.)

Yazdığınız kitaplar gündemle ya çok örtüşüyor ya da bir şey gündeme geldikten hemen sonra yayımlanıyor.

Ben gazeteciyim. Bütün zamanımı gazeteci olarak yaşıyorum ben. Ama tabii ki, 'Behçet Cantürk öldürüldü, bir gün Susurluk'ta kaza olacak ve Susurluk ile Behçet Cantürk'ü öldüren o süreç, Türkiye'de bir şekilde gündeme gelir'i düşünmedim. Belki merakımdan, belki Türkiye'de yaşayan bir gazeteci olmamdan kaynaklanıyor bu örtüşme.

Yaş tahtaya basmaktan korktuğunuz oluyor mu?

Elbette oluyor. Ama bizim görevimiz kamuoyuna bilgi vermek. Eğer ben bu mesleği seçtiysem her şey olabilir. Bu, aydın olmanın da sorumluluğu.

(Bu 'aydın olmak' nedir? Kimler, nasıl aydın oluyor, 'aydın olma' payesi nasıl veriliyor, insanlar kendi kendilerine mi yakıştırıyor bu payeyi? Bu konuda Soner Yalçın gibi 'aydın'larımızdan biri bizi bilgilendirse çok memnun olacağız. M.E.)

Bu ülkenin politik tarihini, kilit isimlerini yazarken kaynak sıkıntısı çekiyor musunuz?

Çok çekiyorum. Bütün gazeteci arkadaşlarıma yazmalarını söylüyorum. Ciddi bir kaynak sıkıntım var.

(İlahi Soner, İstanbul'da oturuyorsun. Bakırköy o kadar uzak değil ki. Orada sana kaynak olacak ne adamlar var... M.E.)

"Resmi kaynaklar" sözü size ne ifade ediyor?

Resmi kaynaklar yok. Keşke olsa. Ellerinde dosyası, belgesi olanlar varsa çekinmesin göndersinler. Ama Türkiye'de şöyle bir şey var; siz yaşadığınız döneme ilişkin yazılamayanları yazarsanız, bunun iki tane karşılığı oluyor: Ajansınızdır ya da biri size bir dosya vermiştir ve ondan yazmışsınızdır. Aziz Nesin'e de, Nâzım Hikmet'e de ajan dediler.

Yaptığınız işin ne kadarı gazetecilik sorumluluğunuz; ne kadarı, formasyonunuzu kullanarak bir şeylere işaret ettiğiniz insan sorumluluğunuz?

Ben bu kitapların hepsini gazeteci kimliğimle yazdım. Gazeteci olarak yapmam gereken kamuoyunu bilgilendirmek. Yayımlanan kitapların dipnotlarına, kaynakçalarına baktığımda kitaplarımı görüyorsam çok mutlu oluyorum.

(Doğru, bu mutluluk çarkı, belli bir kesim arasında dönüp duruyor. Herkes birbirinin yalan-yanlış bilgilerini kaynak göstererek, büyük bir dezinformasyon halkasını oluşturuyorlar. M.E.)

Yazdıklarınızın yanında yazmadıklarınız, kendinize sakladıklarınız var mı?

Valla hepsini yazdım. Ama ispat edemeyeceğim, delilini göstereemeyeceğim şeyleri yazmadım tabii.

(Bu da yalanın büyüğü. Benim okuduğum kitaplarının çoğu şahsi kanaatlerine dayanan isnatlar ve hayal ürünü komplo teorileriyle dolu. Bunun nesini, nasıl ispat edecek. Bu tip, hiç bir dayanağı olmayan isnatları ile ilgili örnek vereceğiz. M.E.)

Derviş için "yeni Özal" diyorlar.

Doğru söylüyorlar."

Söyleşi bu kadar. Tarihi yanıltan aydın yazarımız, günümüzün Nazım Hikmeti böyle anlatıyor kendini. Yeni kitabının konusu da belli: "Derviş".

Acaba hasta silâhşor en saf Soner'i mi buldu, yoksa Soner uyanık da, "nasıl olsa delinin anlattığını da kitap yapsam, o da tarih olur?" diye mi düşündü pek belli değil.

Şimdi son kitabından beni de ilgilendiren küçük bir misal vereyim:

Deli Avrupa'daki operasyonlardan bahsederken şöyle diyor. *"Burada bir anımı anlatayım. Mehmet Ali Ağabey, çok kızdığı zaman bol bol küfür ederdi. Her fırsatta onunla birlikte çalıştığını söyleyen, ağabeyin kadim dostu olduğunu belirten "şirket"ten biri, Bulgaristan'da bir takım haltlar karıştırmıştı. Ağabey onun için ağza alınmayacak küfürler ediyordu. Biz bu adama "Gözlük" diyorduk. Çünkü gözleri iyi görmüyordu. Bu "Gözlük" sayesinde Bulgaristan'da bir görevlimizi şehit vermiştik. Adı Bora Süelkan'dı. Mehmet Ali Ağabey o nedenle küfürler yağdırıyordu Gözlük'e"*

Delinin anlattığı doğru kabul edildi ve "Gözlük"ün Bulgaristan'da bir halt karıştırdığı (ne olduğu belli olmasa da) yakın tarihimize yazıldı.

Şimdi bu konuların uzmanı araştırmacı-yazarımız da yüksek bilgisini "dipnot"a düşeceği bir kaç satır ile göstermek durumunda.

"Torun Yakup Cemil'in adını vermediği kişi, 1980-1982 yılları arasında Bulgaristan'da görev yapan Mehmet Eymür. Mehmet Ali Ağabey'in Eymür'e kızmasının gerçek nedeni, başta Abdullah Çatlı ol-

mak üzere kendisine tanıştırılan bazı ülkücülerin ASALA operasyonlarında beceriksiz çıkmaları, üstelik uyuşturucu kaçakçılığı yapmaları mıydı? Torun 'Yakub Cemil' ayrıntıya girmek istemiyordu."

Evet, "aydın" olmanın sorumluluğunu taşıyan araştırmacı-yazar, şimdi de Abdullah Çatlı ve bazı ülkücüleri benim Mehmet Ali Ağabey'e yani Hiram Bey'e tanıştırdığımı yakın tarihimize yazdı. Ben tanıştırdım, Hiram Bey de onları kullandı...'

Tabii ki yarın bir başkası onu kaynak gösterip, yeni teoriler uyduracak. Hatta kendisi de burada yazdıklarını yeni kitabında kaynak gösterecek. Ve bu mutluluk zinciri böyle devam edecek.

Şimdi ben bu Soner Yalçın'a *"şu yazdığını ispat et, edemezsen şerefsiz yalancının birisin"* desem yanlış mı olur?

Bu deli silahşor, Hiram Bey'e şarkılar söyletmiş, şiirler yazdırmış, kızınca çok küfür ederdi demiş. Bunların hepsi Hiram Bey'den o kadar uzak yakıştırmalar ki. Ben bir kere dahi Hiram beyin ağzından küfür çıktığını duymadım. Ne şarkı bilir söylerdi, ne de şiir.

1982 yılında yurtdışından dönüşümde beni hudut kapısında karşılayacak kadar sevip yakın gören Hiram Bey kızmış da bana küfür etmiş... Neye kızmış? Belli değil.

İspat edemeyeceği, delilini gösteremeyeceği şeyleri yazmazmış...!

Rahmetli Bora Süelkan birlikte çalıştığım yakın arkadaşımdı. Benim dönüşümden birkaç ay sonra şehit edildi. Ben o sırada Mardin'de görevliydim.

"Gözlük" ismi, Alaattin Çakıcı ile Erol Evcil'in kodlu konuşmalarında bana taktıkları bir isim. Başka hiç bir yerde kullanılmadı.

Deli, hayalinde deli saçması bir senaryo yaratmış ve bu senaryonun merkezinde bir Hiram Bey çizmiş, Soner de bunu tarihe yazmış.

Hem bu kitabında, hem de kendi beyanına göre "Bay Pipo"da.

Yani "Bay Pipo"da ki güvenilir kaynaklarından birinin bu deli olduğu şimdi anlaşıldı. Zaten kitabının giriş kısmında bunu belirtmiş.

Kitaptan birkaç pasaj verelim.

"Kelle alana, yani tetiği çekene biz Teğ-Men veya Çiftçi derdik. Bu şifreler bize İttihat Terakki Cemiyeti'nin silâhlı müfrezesi Teşkilatı Mahsusa'dan mirastır. Teşkilatı Mahsusa'nın baş harfleri 'T' ve 'M' nedeniyle 'Teğ-Men' şifresini kullanıyorduk. Çiftçi'de bu özel örgütün amblemindeki 'çift ay'dan kaynaklanıyordu.

Beyrut benim ilk işimdi, sıcak ete ilk orada sıktım

Bu kavgada bizim iki sadık dostumuz vardı, biri hayat, diğeri ölüm.

Ne alnımızda bir ayıp / Ne koltuk altında saklı haçım / Biz bu halkı sevdik ve bu ülkeyi / İşte bağışlanmaz korkunç suçum. (Hiram Bey'in şiiri..! M.E.)

Mehmet Ali Ağabey o günlerde birkaç kadeh rakı içtikten sonra hep, "Menekşelendi Sular / Dikensiz gül olmazmış Ayşem" şarkısını söylerdi..."

Tavşanlar, Çöpçüler, Teğ-Men'ler, Çiftçiler, Büyük Çiftçiler, Efsaneler (sahte kimlikmiş), TM rümuzu, kanlı büftek sarılı protez ayaklar, akrep, Teşkilâtı Mahsusa selâmları, avuç içine çizilen Ay ve Yıldızlar, İntihar için koltuk altına yerleştirilen siyanür hapları, ve Atina-Pire hattında trende ASALA lideri Agop Agopyan'ın boğazını keserek öldüren "Cumhuriyet Silahşörü" Yakup Cemil.

Büyük araştırmacı sayesinde "İstihbarat" diline de yeni kavramlar yerleşti böylece.

Artık MİT'teki bütün gençler, "Büyük Çiftçi" olmak için yarışacaklar. Olamayanlar "Çöpçü"lükle yetinecekler.

Herkes birbirine TM (Teğ-Men veya Teşkilatı Mahsusa) selâmı verecek, birbirlerini tanıtmak için avuç içlerini gösterecekler.

Teşkilâta yeni girenler öncelikle Hacettepe Hastahanesine gönderilecekler. Burada koltuk altlarına küçük bir ameliyatla siyanür hapları yerleştirilecek. Operasyon sırasında yakalananlar hemen siyanür hapını içecekler.

Bütün MİT mensupları bundan böyle jartiyerli çorap giyip, jartiyerde kama taşıyacaklar.

En çok "Tavşan" avlayanı MİT Müsteşarı, en iyi "Efsane" yazanı da Müsteşar Yardımcısı yapacaklar.

MİT'in Teknik bölümünde her boyda protez ayak imalatı için yeni bir ünite kurulacak. Mit'in kantininden temin edilen "kanlı büftekler" protez ayaklara sarılarak, bütün düşmanlarımıza gönderilecek. Paketlerin üstüne muhakkak "Gönderen: TM" yazılacak. Bakın düşmanlar o zaman nasıl hizaya gelir.

Sakın abartıyor demeyin. Şimdi kitabın "Atina'da Torun Yakup Cemil" kısmına göz atın ve öyle karar verin. Kimbilir belki sizin de çok hoşunuza gider.

Atina'da torun "Yakub Cemil"

Teşkilâtın İki Silahşoru kitabının "Atina'da torun Yakub Cemil" bölümü:

30 Ekim 1984. İstanbul Çınar Oteli'ndeyiz.

Otelde son iki hafta hedefin fotoğrafları üzerine yoğunlaştık. Saçında kaç tel var, hangi peruğu kullanırsa yüzü ne hal alır, gözlüklü gözlüksüz montajlı fotoğrafları...

Favorili favorisiz, bıyıklı bıyıksız, saçları yandan ayrılı, ortadan ayrılı, kaküllü, akla gelebilecek her hali...

Ne yer ne içer, içkiden hoşlanır mı, nerelere gider, ne giyer? ..İstihbaratı yapılan tüm bilgileri kafamıza kazıdık...

Hedefin analizi yapıldıktan sonra iş bize geliyor.

Kimlikler, pasaportlar, uçak biletleri, otel rezervasyonları, oda numaraları, gidilecek lokantalar, gece kulüpleri, barlar, otele hangi misafirlerin geleceği, tanışma kodları... Hepsini son olarak bir bir gözden geçirdik.

Ankara'da çalışmıştık. İstanbul'da bir daha gözden geçirdik.

Gerginliğimiz her saat her dakika biraz daha artıyor.

Bugün artık son konuşma toplantısı.

Odada; Yılmaz Ağabey, Mehmet Ali Ağabey (Torun "Yakub Cemil", "Mehmet Ali Ağabey"in gerçek adının kesinlikle yazılmamasını istedi. Ben de buna uyuyorum. Ancak Bay Pipo kitabında "Mehmet Ali"nin gerçek kimliğini yazmıştık -s. 352-), "Akrep" (Torun "Yakub Cemil" halen görevde olduğu için "Akrep"in isminin de yazılmasını istemedi.) ve ben varız. Dört kişiyiz...

"Bu adam bunların beyni, her şeyi. Bu tavşanlar (ASALA militanlarına kendi aralarında tavşan diyorlar.) bunsuz hiçbir şey yapmıyorlar. Topal'ın (Murat Topalyan) bütün parası bunda. Örgütün paralarını idare eden Topal bunu ABD'ye istemiyor. O da bunun farkında. Orly Katliamı'ndan sonra Fransa da bunu istemiyor. Avrupa'da da barınamayacağını anladı. Artık oranın tamamen kontrolümüze girdiğinin farkında. Tek istediği Atina'daki oteli almak ve sevgisiyle birlikte işletmek. Hesapları bu. Kadın Pire'de oturuyor."

Yılmaz Ağabey günlerdir söylediklerini bıkmadan usanmadan bir kez daha tekrar ediyordu. Ancak son sözlerini ilk kez söylüyordu:

'Bu senedin ödenmesi gerekiyor. Yukarısı 'Her ne pahasına olursa olsun' diyor. Gerekirse üçünüz de gömülün orada, ama borcu ödeyin. Bu son işiniz. Allah kolaylık versin.'

Yaşlı kurdu o güne kadar bir konuyu bu şekilde kesin istiyor havasında görmemiştim. Hep "Bizim için sizin canınız her şeyden önemli" diyen adam bu değildi sanki.

Üçümüzü de öperek gitti. Kapıdan çıkarken alışkanlıkla, asker selâmını vermeyi de İhmal etmedi!

Plânı ezberledik artık.

Birer gün arayla ineceğiz Atina'ya.

Hepimizin "efsanesi" (Gerçek kimliğini saklayan kişinin sahte kimliği.) hazır.

İlk "Akrep" gidecek, uçağa pazar günü binecek.

Irak pasaportunu kullanıyor. Tıbbi alet alım satımıyla uğraşan bir tüccar o.

Pazartesi ben, salı günü Mehmet Ali Ağabey binecek. Mehmet Ali Ağabey'de Libya pasaportu var. Büyük tankerlerin mazot depolarını temizleme işi yapıyor.

Ben, ayçiçeği tüccarıyım. Ürdün pasaportu taşıyorum. Beyrut, Paris, Suriye, Amsterdam ve birçok Avrupa şehrine hep "Yakub Cemil" isimli pasaportla giriş yaptım. Pasaportumda yine aynı isim var.

Niye "Yakub Cemil?"

Çünkü o benim dedem!

"Yakub Cemil" isimli pasaportun cebimde olması bana manevi bir güç veriyor...

Mehmet Ali Ağabey en kıdemlimizdi. Biz ona "Büyük Çiftçi" derdik. Kelle alana, yani tetiği çekene biz 'Teğmen" veya "Çiftçi" deriz.

Bu isimler bizlere yıllar öncesinden miras kalmıştır. İttihat ve Terakki'nin vurucu gücü, fedailer müfrezesi Teşkilâtı Mahsusa'ya (Teşkilatı Mahsusa: 5 ağustos 1914 yılında Osmanlı İmparatorluğu'nun topraklarını elde tutmak amacıyla, Enver Paşa tarafından kurulan yarı resmi gizli örgüt, Dede Yakub Cemil bu örgütün en önemli isimlerinden biriydi.) biz kısaca "TM" derdik. 'Teğ-Men" kodu oradan geliyor.

Teşkilâtı Mahsusa'nın ambleminde çift ay vardır. "Çiftçi" adı da buradan kaynaklanıyordu.

Mehmet Ali Ağabey kıdemlimiz olduğu için ona "Büyük Çiftçi" derdik.

Bana ise takılırlardı, biraz kilolu olduğum için "Irgat" derlerdi!

Bazen takılmak için Teşkilâtı Mahsusa'nın amblemindeki ay nedeniyle, "Büyük Ayı" dedikleri de oluyordu. Bu da iri cüssemden kaynaklanıyordu!

"TM"nin bizim için ikinci anlamı ise 'Türk Malı"ydı! Avrupa'da Ermenilere ait işyerlerinin kepenklerine boyayla "TM" yazardık. Nasıl korkarlardı. Anlarlar ki, ASALA'ya yardım ettiklerini biliyoruz ve enselerindeyiz. Günlerce dükkânlarını, mağazalarını açamazlardı.

Bir gün Viyana'da, "Büyük Çiftçi"yle birlikte sağlık malzemeleri satan bir mağazadan protez aldık, yani plastik takma ayak. Bir benzin istasyonuna gidip oradan da yağ aldık. Sırada lokanta vardı.

Avustuyalılar az pişmiş bifteğe bayılırlar. Biz de az pişmiş bir biftek aldık, etin üzerinde daha kanları duruyordu. Yağ ve bifteği, protezin etrafına sarıp Viyana'da çıkan bir Ermeni gazetesine gönderdik. Tabii paketin üzerinde 'TM" yazılıydı.

Bu Ermeniler abartmayı çok severler, haberi manşetten verdiler, 'Türkler bize kopmuş ayak gönderdiler" diye!..

Avrupa ülkelerinin bazı istihbarat örgütleri yazışmalarında, Teşkilâtı Mahsusa'nın yeniden kurulduğunu bildiriyorlardı...

Avrupa günlerini daha ayrıntılı anlatacağım. Çok komik olaylar da başımıza gelmedi değil. Paris'te istihbarat örgütlerinin yapamadığını, Mazhar-Fuat-Özkan adlı grubun solisti Mazhar Alanson yaptı; bir lokantada bizim Türk olduğumuzu anlayıverdi!

Hatırladıklarımın hepsini anlatacağım.

Şimdi tekrar İstanbul'daki Çınar Oteli'ne dönelim.

"Büyük Çiftçi" yani Mehmet Ali Ağabey, düğmeye basıldıktan sonra babasını bile tanımazdı. Her şeyi unuturdu. Ne olduğumuzu, kim olduğumuzu, her şeyi... Biz öyle değil miydik sanki?. Biz de aynen onu taklit ederdik, her şeyi unutmaya çalışırdık. Bundan önce bir hayatımız olmamış gibi.

Operasyonun düğmesine basıldıktan sonra yeni bir hayata başlıyorduk, sıfırdan.

Mehmet Ali Ağabey dizime vurarak yanımdaki koltuktan kalktı. Ben de hemen toparlandım.

Veda zamanı gelmişti. Yine yan yana olacaktık ama birbirimizi tanımayacaktık. Sadece mesajlarla haberleşeceğiz.

"Akrep" de ayağa kalktı. Duygusal bir ortam oluştu. Bu işin ucunda ölüm de var, birbirimizi bir daha hiç görmeme de.

Sarıldık öpüştük.

Sağ ellerimizi kalbimizin üzerine koyduk. Bu Teşkilatı Mahsusa'nın selâmıdır; "Ölünceye kadar beraberiz" demektir.

Sanki ilk eyleme gidiyormuşuz gibi heyecanlandığımı hissettim.

Mehmet Ali Ağabey, tam kapıdan çıkarken her zaman yaptığı gibi döndü, "Allah utandırmasın!" dedi ve kapıyı kapatıp gitti.

Odada "Akrep"le ikimiz kalmıştık.

"Akrep" gülerek, "Ben ABD'de bir yıla yakın kaldım. Adamların amiri de, memuru da makine gibi. Bir de bize bak, çocuk gibiyiz" dedi.

"Öyle" dedim, sesim titreyerek.

"Akrep" bizden daha soğukkanlıydı, ne de olsa o temelden askeri bir eğitim almıştı.

Sonra hep yaptığımız seremoniye başladık; tıpkı İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin üyeleri gibi.

Küçük bayraklarımızı çıkardık. "Akrep" asker Beretta'sını bayrağın üzerine bıraktı. Ellerimizi silâhın üzerine koyduk. Ant içtik:

"Bütün TM'ler için, bütün Kuvvacılar için; ya bitireceğiz, ya gömüleceğiz Atina'ya..."

"Akrep" de benim gibi "belci"!

Bizde gelenektir, Teşkilat-ı Mahsusa'dan kalmadır; iyi silâhşorlar tabancalarını, -hani pehlivanların güreşirken ellerini soktukları - kuy-

ruksokumunda bulundururlar. Bunlara "belci" denir. "Belci" her daim tabanca çekmez. Bir kere çeker ve mutlaka gereğini yapar.

Mehmet Ali Ağabey boyun, omuz ve koltuk altından geçen üçlü askıyı kullanıyor. Yani "diplomat".

Tabancası da benden farklı. Toplu tabancaları seviyordu. Smith Wesson kullanırdı. Kolay kolay tutukluk yapmaması hoşuna giderdi. Hiç üşenmez, mutlaka her 24 saatte bir temizlerdi. Bu temizleme işi Beyrut'ta az kalsın başımızı belaya sokacaktı...

Ben baba yadigarı Browning'i tercih ederim. Şarjörü , biçimi kuyruk sokumuna uygundur, tam oraya oturur yani.

"Akrep"le de vedalaştık.

Odamın köşesinde duran Mehmet Ali Ağabey'in valizi ile kendi valizini aldı. Ben de benim küçük valizi öpüp, alnıma koyduktan sonra "Akrep"e uzattım.

Valizlerde operasyonda kullanacağımız silâhlarımız vardı.

Benim valizde bir de dedem Yakub Cemil'den miras kalan kama bulunuyordu.

"Malzemeleri" koyduğumuz valizlerle gitmeyecektik tabii ki Atina'ya.

Onları bize "çöpçüler" ulaştırırdı.

Operasyondaki silâhşorlara lojistik desteği sağlayanlara biz "çöpçü" deriz. Bilgi toplama ve yorumlama işi de onlardadır .Haberleşmeyi de onlar aracılığıyla yaparız.

Bunlar bizim peşimizden hiç ayrılmaz. Bir günde neler olduysa mutlaka bunun "ceride"sini, yani raporunu yazıp merkeze bildirirler.

Hayatın onlara emanettir. Mehmet Ali Ağabey Beyrut'ta yaralandığında bir "çöpçü" onu hayata döndürdü, doktor gibi baktı.

Gurbette ölürsen sana yine "çöpçü" sahip çıkar, sıradan bir vatandaş gibi kimsesizler mezarlığında nereye gömüldüğünü takip eder. Çünkü ailelere şehit arkadaşın yerini söylemek gerekir.

Kaç arkadaşınız dünyanın birçok yerindeki kimsesizler mezarlığına defnedilmiştir bilir misiniz? Kaç aile yılda bir kere şehitlerinin mezarlarını ziyaret için yurtdışına çıkar? Bunları kimse bilmez, en yakın aile dostları bile...

"Çöpçüler" tek gezerler. Tıpkı silahşorlar gibi, "çöpçüler" de kendi

aralarında örgütlenirler, görev bölümü yaparlar. Biz onlarla çoğu zaman sadece parolalarla anlaşırız.

KGB "çöpçü"ye "dubok" der. Onlardaki adlandırması bu. Sanıyorum CIA ve MOSSAD'da "çöpçü" yok.

"Akrep" valizleri İstanbul'da "çöpçü" bir arkadaşa verecekti. Valizleri her zaman olduğu gibi onlar getirecekti. Onların bazen diplomatik dokunulmazlıkları oluverirdi!

Pazar günü sessiz sedasız uğurladım "Akrep"i Yeşilköy'den. Birbirimizi sadece uzaktan gördük. Bir kez göz göze geldik. Yurtdışında olsa böyle bir şeyi imkanı yok yapmayız. Ama ülkemizde olduğumuz için rahattık. Ekibin birbirine böyle duygusal yönden bağlanmaları her zaman iyidir aslında.

Otele döndüm. Yemek yemeyi çok seven biriyim. Ama iştahım yoktu, biraz atıştırdım. Odama çıktım. Marmara Denizi'ni seyrettim, sahilde kimsecikler yoktu. Hava pusluydu. Sonra televizyon seyredip uyudum.

Pazartesi günü öğleden sonra bindim Atina uçağına. İstanbul aktarmalı bir Arap uçağıydı. "Çöpçü"ler bu işi hakikaten iyi biliyor. Eh bende de Ürdün pasaportu var, Atina' da fazla başımız ağrımaz. Ama ben oldum olası ne bu Arapları, ne de uçaklarını sevdim. Uçağa girer girmez, başımı dayadım koltuğa, biraz dalmışım, kemer takmam için ikaz ettiler.

Adım gibi biliyordum. Uçağa binene kadar "Büyük çiftçi" havaalanındaydı. Bizim görmemizi istemez ama illa ki kuytu bir köşeden sessizce uğurlardı.

Ölürsem diye hiç düşünmedim ne Beyrut'ta, ne Paris'te ne de Avrupa'nın yukarılarında. Bu sefer bir şeyler var içimde, hissediyorum. Ama ne bilmiyorum. Bir şeyler olacak gibi...

Kapadım gözlerimi. Hiç aklımdan çıkaramadığım rahmetli babam ve dedem Yakub Cemil geldiler gözlerimin önüne.

Yakub Cemil Dedem az konuşurmuş, Mısırçarşısı'ndan Fatma diye bir kadını sevmiş, ölesiye. Evlenmişler ama çocukları olmamış, ayrılmışlar.

Yakub Cemil Dedem kahretmiş, Fatma Hanım da öyle.

Çok sonra Fatma Hanım'ı babam bulmuş Çengelköy'de; sonradan bir başkasıyla evlenmiş, çocukları olmuş. Babama demiş ki: "Ya-

kub gibi mert, sözünün eri bir yiğit bir daha dünyaya gelmez."

Dedem de sonra Nevver'le evleniyor. İki kızı oluyor. Babam, "Korktum da" derdi, "senin adını Yakub koymadım. Kaderin benzesin istemedim".

"Nüfusta adım Yakub değil ama, bak her yere 'Yakub Cemil' kimliğiyle girip çıkıyorum baba" diye mırıldandım kendi kendime.

Gözlerim kapalı ama ağzımda hep bir cümle var, Yakub Cemil Dedem kapatıldığı Bekirağa Bölüğü'nden gönderdiği son mektuplarında hep bu cümleyi yazıyormuş:

"Ölüme yaklaşmasını bilirim, çünkü ölüm yaklaştıkça kaçar,"

Lisede, üniversitede herkes Che Guevara'nın "Ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin..." sözlerini ağzından düşürmezken, ben o sözlere hiç alışamadım. Özellikle üniversitede okurken cenaze törenlerinde kim Che'nin sözünü haykırsa benim aklıma hep Yakub Cemil Dedemin sözü gelirdi:

"Ölüme yaklaşmasını bilirim..."

Atina Havaalanı'na indiğimde havada hiç de ölüm kokusu yoktu. Havaalanı mevsimin son günlerini kaçırmak istemeyen turistlerle doluydu.

Artık kendimi zorlamadan rahat bir görüntü sergiliyorum. Pasaport kontrol kuyruğu oldukça uzun. Esmer memur pasaporta doğru dürüst bakmadan damgayı vuruyor,

Havaalanından çıktım. Ne yapacağım ezberimde. Taksi çağırıp, gideceğim otelin adını söyledim.

Hilton Athena.

Rezervasyonum yapılmıştı. Odam bile belliydi, Temiz yüzlü bir Yunan delikanlısıyla çıktık odaya. çocuğa ne iyi ne de kötü sayılabilecek bir bahşiş verdim.

Alışkanlık işte, sağı solu iyice yokladım. Sonra pencereyi açıp bağırmak geldi içimden: "Akrep burası temiz!"

Çantamı açtım, hem garsonlar hem gelecek temizlikçiler görsün diye evrakları masamın üstüne yaydım.

Belgeler ayçiçeği üzerine. Aslında şaka maka derken iyi bir ayçiçeği uzmanı olmuştum.

Karadeniz'in şirin şehri Ordu'da on beş gün bir soya fabrikasında "kurs" görmüştüm. İlk gün öğrendiğimde bayağı şaşırmıştım, ayçiçeği

yağının ayçiçeğinden değil fındıktan üretildiğini. Fındık çamurunun ne olduğunu bile bilmiyordum. Hey gidi günler..

Odadaki masanın üzerine, "numune tahlilleri", "protein durumları",

Ürdün'deki fabrikanın banka dekontları vb her şeyi yaydım. Yunanistan'daki bağlantılar olmazsa Bulgaristan'dan bile yağ talebim olacaktı.

Odanın sağlam olduğuna karar getirip bir sigara yaktım. Televizyon seyretmeye başladım.

Yatakta ne kadar kaldım hatırlamıyorum, gece yarısını biraz geçe beklediğim telefon geldi. "Akrep" gayet güzel İngilizce'siyle, "Room servis iyi geceler... 609 numaraya, portakal suyu ve bir karışık sandviç..." dedi.

Ben o daha sözünü bitirmeden sinirli bir ses tonuyla hemen cevap verdim: Beyefendi yanlış numarayı çevirdiniz, burası 504 numaralı oda."

"Affedersiniz" dedi.

"Önemi yok" dedim bozuk İngilizce'mle.

"Akrep" geldiğimi ve oda numaramı teyit etmişti. Ben de onunkini.

Plân şimdilik eksiksiz uygulanıyordu.

Salı sabahı kahvaltıdan hemen sonra otelden çıktım. Cuma günü toplanılacak yeri görecek, hem de "Doktor V."yle tanışacaktım. Evegelismos Hastanesi otele çok uzak değildi. Kolay buldum. Ankara'daki saha çalışmalarında bunların hepsini numaralamıştık.

"Doktor V." hastane kapısında bekliyordu. Otelden çıkmadan sağ elimin avcuna küçücük bir yıldız çizmiştim.

"Doktor V." "Hoş geldiniz" deyip elini uzatırken avcunu özellikle bana doğru tutarak hilali gösterdi.

"Hoş bulduk" deyip elini sıktım. Ay-yıldız avuçlarımızdaydı.

Hastahanenin ana binası dışında, bahçe içinde, küçük bir yer vardı, oraya girdik .. "Doktor V." cebinden aceleyle, üzerinde "National Technical University" yazısı bulunan kimlik kartına benzer bir şey çıkardı.

Kartta ayrıca, 'Tıbbi malzemeler ithal ve alım satımı" gibi İngilizce bir şeyler de yazılıydı.

"Doktor V." kartı uzatırken, "Akrep, cuma günü bu kartvizitle gel-

sin" dedi. "Sen bir daha hastaneye gelme, Akrep, bu kartla istediği gibi gelebilir" diye ekledi.

Kartı aldım. "çantayı gör" dedi. Siyah, orta boy bir doktor çantasıydı.

Kesik kesik konuşmaya başladı. "Bana iyice bak" dedi; baktım, beynimde resmini çekmiştim. "Tavşan Pire'de bir tavernada şarkı söyleyen kadına aşık. Aslında iki kadını birden idare ediyor ama bu şarkıcıya tutkun. Her salı günü mutlaka geliyor. Ben de Pire de oturuyorum. Tavşan'la çoğu zaman birlikte yolculuk yapıyoruz. Hep birinci vagona biniyor. Tavşan'ın kadından dönüşü 16.05 treniyle. Saat 17.00' de Atina'daki otele yetişiyor.

Son duyduğuma göre örgütünün uyuşturucu parasıyla Atina veya Pire'den otel alacakmış. Pire onlar için çok önemli, limanı kontrol etmek istiyorlar. Kıbrıs'tan gelen beyaz (uyuşturucu) direkt buraya geliyor. Tavşan, işin buradaki beyni."

Hedefin operasyondaki kodu "Tavşan"dı!

"Tavşan'ın saatleri hiç değişmiyor mu?" diye sordum. "Bugüne kadar hiç aksatmadı. Saat 17.00-17.30 arası Beyrut'la konuşuyor."

"Peki tren o saatlerde kalabalık olmuyor mu?"

"Tren şefi tamam, o artık bizim adamımız. O peron o gün arızalı gösterilecek. Ama Tavşan bunu göremeyecek!"

"Her şey tamam" dedim. Kelimesi kelimesine olmasa bile bütün konuştuklarımız Ankara ve İstanbul Çınar Oteli'ndeki son çalışmalarımızdaki gibiydi.

El sıkıştık. Giderken, "Paris işi çok iyiydi" dedi.

Güldüm, "Atina da çok iyi olacak Doktor" dedim, hastaneden ayrıldım.

Otele geldiğimde resepsiyondaki delikanlı bana bir not olduğunu söyledi. Daha doğrusu bir resim galerisinin kartıydı bu. Mesajı almıştım.

Yürüyerek hemen galeriye gittim. Zaten otele yakındı. "Akrep" oradaydı. Ancak birbirimizi tanımıyor gibi davrandık. O sağdan, ben soldan galeriyi gezerken bir ara bir tablonun önünde yan yana geldik. Bu ara doktorun verdiği kartı teslim ettim.

Ayrı ayrı çıkıp otele geldik.

Çarşamba dinlenme günümüz. Herkes kendi çapında, takipte miyiz diye çevresini kollayacak.

Çıktım, Atina sokaklarında dolaştım, turiste benziyorum. Gözlerim de radar gibi. Bir iki numara çektim, takip ediliyor muyum diye.

Temizdim.

Atina'nın Plaka diye bir semti var, genelde gece kulüpleri falan buradadır. Plan gereği, perşembe akşamı saat 22.00 gibi Byzantino isimli kulüpten içeri girdim. Baktım, Mehmet Ali Ağabey tiril tiril takımları çekmiş, bıyıklar gitmiş, bir köşeye kurulmuş.

İnsan nasıl bu kadar değişir fizik olarak, o akşam şahit oldum. Mehmet Ali Ağabey'in başının iki yanındaki kalan saçları artık beyaz değil simsiyahtı. Kalın çerçeveli simsiyah gözlükleri, alınmış kaşları ve çekilmiş gibi duran gözleriyle Çinlilere benziyordu. Çinlilere özenen bir Arap! Pasaportunda Libya vatandaşı olduğu yazılıydı çünkü.

Kulüp çok kalabalık değildi. Yanına yaklaşıp bozuk İngilizce'mle 'İyi akşamlar' deyip yanına çöktüm.

'Ne iş Ağabey, bu ne hal?.' dedim.

'Bir zamanlar çok gezdim buralarda' dedi, 'ne olur ne olmaz.' ('Mehmet Ali Ağabey' Yunanistan'a yıllar önce 'ikinci katip' unvanıyla gelmişti. Yunanistan'daki maceraları için bakınız: S. Yalçın-D. Yurdakul; Bay Pipo. s. 138-141.)

Az sonra 'Akrep' kulüpten içeri girdi. Güzel İngilizcesiyle 'Merhaba' deyip yanımıza oturdu. Atina'da tanışmış üç Arap turist gibiydi görünümümüz.

'Büyük Çiftçi' konyak ve çerezini söylemişti. 'Ne alacaksınız?' dedi, ikimiz de 'Uzo' dedik. 'Şekerli gelir size' dedi. 'Ağzımız tatlanır' dedim.

Başladık Atina'nın güzelliklerinden konuşmaya. Daha çok Mehmet Ali Ağabey ile 'Akrep' konuşuyordu. İngilizcem yeterli olmadığı için ben ara sıra giriyordum sohbete.

Laf aralarında Mehmet Ali Ağabey ne yapılacağını fısıldıyordu:

'Yarın öğlene kadar Pire-Atina tren hattında iki üç defa gidin gelin. Öğleden sonra ortalıkta gözükmeyin, otelde kalın.

Cumartesi günü öğlen arkeoloji müzesinin kafeteryasına gelecek bir çöpçü arkadaş alışveriş saatini ve gününü söyleyecek.'

Gece yarısına doğru dağıldık. Fazla içmemiştik ama sarhoş olmuş gibi davrandık. Üç Arap turist sallana sallana kulüpten çıktık.

Cuma günü gittik geldik Pire-Atina hattında. Atina'nın merkez

istasyonundan bir önceki istasyonda inecektik. Deligiarini diye bir yer.

Alışveriş oraya gelmeden önce bitmiş olacaktı.

Pire-Atina arasında gide gele yoldaki ağaç sayısını bile ezberledim. Üstelik matematiğim de hiç iyi değildir.

Öğleden sonra, söylendiği gibi otelden çıkmadım, balkonda, cılız güneş altında bira içtim. Akşam yemeği için otelin lokantasına indim sadece.

Cumartesi sabah erkenden kalktım. Kahvaltımı yaptım. Odama çıkıp öğle olmasını bekledim.

Öğle saatlerinde 'Akrep'le arka arkaya otelden çıktık. Omonia Meydanı'ndaki üniversitenin hemen üzerinde, hastane yakınındaki arkeoloji müzesine gittik.

'Çöpçü'yle tanıştık. Yanımıza geldi ve parolaları nereye koyacağını söyleyerek çekip gitti. Düzgün bir adamdı. Yunanlı gibiydi. Zaten Yunanistan'da çalışmak hep kolay olmuştur. Fiziksel olarak birbirimize çok benzeriz!

Pazar günü erken saatte Pire'ye gittim. 'Çöpçü'nün bıraktığı mesajı alacaktım. Astoriya Oteli'nin karşısındaki merdivenden inip oradaki umumi tuvalete girecektim. Dördüncü kabinin içine girip, duşu sökerek içindeki mesajı alacaktım.

Öyle de yaptım. Aceleyle mesajı okudum ve şaşırdım: 'Namazdan sonra!'

Ne demekti şimdi bu?. Hani salı günü geliyordu Pire'ye. Mesaja göre cuma günü öğleden sonra geliyordu. Bizde 'namazdan sonra demek' 'cuma öğleden sonra' demektir.

Döndüm otele. Haberi ulaştırdım, Mehmet Ali Ağabey ile 'Akrep'e.

Hangi işimiz doğru gitmişti ki!

Bekleyecektik. Dikkat çekmemek için Yunanistan'ın çeşitli yerlerine dağıldık. Kimimiz Pire'ye, kimimiz biraz yol kat edip Selanik'e...

Belirlenen günlerde o umumi tuvalete gidip mesaj alıyorduk 'çöpçü'den.

En büyük korkumuz doğal olarak, takip edilmemizdi. Bunun kursunu da görmüştük yıllar önce. Arkasından birinin gelip gelmediğini öğrenmek için postaneye veya pastaneye gireceksiniz. Aniden taksiye bineceksiniz veya otobüse. inip tekrar- bineceksiniz. Karşıdan karşıya

geçerken çevrenize pür dikkat olmanız gerekiyor. Biz gördüğümüz şahsı kolay unutmayız.

Caddede yürürken aniden dönüp ters istikamette gidebilirsiniz. Ama hiç unutmamak gerekir ki sizi takip edenler grup gruptur. Biri bırakır, biri alır.

Tüm dünyada şirketlerin (istihbarat servislerinin) en önemli bölümüdür, kontrespiyonaj. Yani karşı casusluk birimi.

Atina'da dikkat çekmeden dolaşırken, fotoğraflarını bile görmediğim iki kişinin adı hep aklımdaydı. Atina Büyükelçiliğimizin idari ataşesi Galip Özmen ve 14 yaşındaki gencecik kızı Neslihan Özmen. 1980 yılının 31 temmuzunda Atina' da ASALA tarafından öldürülmüşlerdi.

Ataşenin eşi Sevil Özmen de ağır yaralanmıştı. Akşam yemeğinden dönen Özmen ailesi evlerine girecekleri sırada, çoluk çocuk kurşun yağmuruna tutulmuşlardı. Belki bu iki ismi sürekli hafızamda tutmamın nedeni kendimi operasyona hazırlamak içindi, bilemiyorum... Belki de aklıma hep kızım geliyordu ondandır. Hep kendime telkinde bulunurdum, "duygusal olma" diye...

Ermeniler konusunda, dilleri, dirileri, kendi aralarındaki farklılıkları, illegal ve legal örgütleri, onların tezleri, bizim antitezlerimiz, yani bu konuyla ilgili bir üniversite hocası kadar bilgi sahibiydim. Aldığımız eğitimin bir parçası da tarihle ilgiliydi.

Aslında her konuda eğitim aldık diyebilirim. Belki bir başka gruba kurs verdiğini sanan Özcan Köknel Hoca'dan psikoloji eğitimi bile aldık... Hemen merak etmeyin, yeri gelince anlatacağım...

O kadar yer gördüm Avrupa'da, beni en çok Yunanistan etkilemişti, Atina, Pire sanki Anadolu'da bir şehirdi. Bizden o kadar çok şey vardı ki

Yunanistan'da. Örneğin Atina'nın mahallelerinin adları... Nea Smyrna Yeni İzmir demekti. Kaisareia Kayseri, Sourmena Sürmene demekti. Pire'deki Nea İkonia Yeni Konya demekti. Örnekler o kadar çok ki, benim aklımda sadece bunlar kalmış.

Ve cuma günü geldi.

Planı "Doktor V."nin kiraladığı yazlık evinde gözden geçirdik.

"Doktor V." ve Mehmet Ali Ağabey 1 nolu vagonda, "Akrep" ile ben 2 nolu vagonda olacaktık. Aslında ben tam da 2 nolu vagonda olmaya caktım, vagonun koridorunda sigara içer bir konumda bulunacaktım.

Bol lacivert takımımı ve alışveriş (operasyon) pardösümü giydim. Malzemeler (silâhlar) "Doktor V."nin doktor çantasında olacaktı. Malzemeleri Mehmet Ali Ağabey kullanacaktı. Garantiye almak istiyordu işi. Bu nedenle "Doktor V." ile "Büyük Çiftçi" aynı vagonda olacaklardı.

Pire'ye ayrı ayrı gittik.

Saat 15.40.

Pire istasyonundayız. Peronlara dağıldık. Hepsini onar metre arayla görüyorum. Pire'nin istasyonu pek büyük değil. Biz günlerce Ankara'da, Kayaş-ana istasyon arasında bunun tatbikatını yapmıştık.

'Tavşan" gözükmüyor. Pire-Atina hattında saatte üç sefer var. Birinci sefere binmemişti.

Saat 16.02.

Saati iyi biliyorum. Çünkü gözüm hep saatte. Görünürde hala kimse yok. "Çöpçü" geldi yanıma, "Seninkiler arkadan ayrılıyorlar siz de inin, herhalde bu gece "DoktorV.'desiniz" dedi.

Mehmet Ali Ağabey, -istasyonun yerin altından karşı tarafa geçen merdiveni var, oradan geçip büfenin yanına gitti. Onu "Akrep" takip ediyordu ki, gözüm birden istasyondaki "çöpçü"ye takıldı. "Çöpçü"nün ağzı burnu oynamaya başladı.

Mehmet Ali Ağabey büfenin yanındaydı, o da işaretler yapmaya başladı. Bir şeyler oluyordu, ama ne?

Kafamı istasyondan cadde tarafına çevirince ne olduğunu anladım:

"Tavşan" istasyona doğru yürüyordu, ama yolunu değiştirmiş cadde tarafından geliyordu. Trene hep 5 dakika kala biniyordu. Bu kez 2 dakika gecikmişti. Bu gecikme onun hayatını kurtaracaktı. çünkü Mehmet Ali Ağabey ile "Akrep"in trene yetişmelerine imkân yoktu. Ben trene binebilirdim ama malzemeler "Doktor V."nin çantasıydı.

İşte o anda ne olduğunu anlamadan kendimi vagona attım. Bu arada "çöpçü"nün sesini duydum:

"Ön tarafı iptal ettim, bu tarafı da ediyorum."

"Çöpçü" bir şeyler daha söylüyordu ama tren istasyondan çıkmıştı artık. Vagon tenhaydı, "Tavşan" ise tedirgin.

Kendini acele vagona attığı için, "arızalıdır" yazısını görmemişti. Vagonun ön tarafında sadece yaşlı bir adam oturuyordu.

Herhalde o da yazıyı okumamıştı.

Vagonda yavaş yavaş ilerleyip tam "Tavşan"ın karşısına oturdum.

Rahatsız oldu.

Latince bir atasözü vardır, "Et post eoticem seda atracura" diye; yüzüne baktım ve gayet soğukkanlılıkla Latince olarak bu atasözünü söyledim. Anlamı şuydu: 'Ve kader atımızın kuyruğuna bağlıdır."

Suratıma tuhaf tuhaf baktı. Belki de ne konuştuğumu anlamaya çalışıyordu.

"I don't understand" (Anlamadım) dedi.

"Now, you understand" (Şimdi anlarsın) dedim bozuk İngilizcemle.

Ve tam bu arada ışıklar hafif kararda...

Bu bir his midir nedir bilmem, operasyonlarda karşı karşıya gelen taraflar göz göze bakınca işin mahiyetini anlarlar. Bu Paris'te de, Beyrut'ta da böyle oldu. "Tavşan" benim o vagonda neden bulunduğumu ben girer girmez anlamıştı...

İş o raddeye gelince ben Türkçe küfrederim. Elini ceketinin yanına getirdiğini gördüğümde, üzerine atladım. Çelimsiz görünüyordu ama bayağı güçlü çıktı. Ama yumruğu suratına indirdim. Sersemledi ama o da bana vurdu. Boğuşurken kafası cama çarptı, camlar ikimizin de suratına geldi. Fırsatını bulup jartiyerimdeki kamayı çekmem saniye sürmedi.

Üzerine çöktüm...

Annem evin tek erkek çocuğu olduğum için, babamın çarşıdan aldığı tavukları kesmem için bana verirdi. Kıyamazdım tavukları kesmeye. Götürüp bakkala kestirirdim...

Göklere çıkarılan ASALA'nın bir numaralı lideri Agop Agopyan boğazı kesilmiş bir halde vagonun köşesinde öylece yatıyordu.

Bir ara gözüm ihtiyarı aradı, yoktu, herhalde saklanmıştı. Zaten gözlerim onu görecek durumda değildi, cam parçaları alnımı kesmiş, başımdan kan fışkırıyordu.

Vagon kan gölüne dönmüştü.

Son kez Agop Agopyan'a baktım, "Döktüğün kanlara say" dedim içimden.

Her tarafım kan olmuştu. Ne kadarı benim kanım, ne kadarı

onun kanıydı? ..

Kapıya koştum, imdat frenini çekip atladım. İki taklada doğruldum.

Trenin son vagonu yanımdan hızla geçip gitti. Atina'daki ana istasyona az bir mesafe kalmıştı. Ceset birkaç saniye sonra bulunabilirdi. Hızlı hareket etmem gerekiyordu.

Kamayı pardösümün cebine koymuştum, çıkardım, tren raylarına uzunlamasına koydum. Bir sonraki tren onu dümdüz edecekti.

Kama benim uğurumdu, dedem Yakub Cemil'in hatırasıydı. Raylara bıraktım diye hiç üzülmedim, sadece biraz içim burkuldu.

Kama vatan yolunda kullanılmıştı yıllar sonra... Pardösümün astarını yırttım. Elimi ve başımı olabildiğince sildim. Yetmezdi biliyorum. Ne olur ne olmaz diye kolumdaki siyanürleri kontrol ettim. Kavga sırasında düşmemişlerdi. Eğer yakalanırsam kullanacaktım. Bir ısırıklık işi vardı. Hacettepe Üniversitesi Hastanesinde siyanürleri koluma takan doktor "inşallah bunları sen değil, yine ben çıkarırım" demişti, Bunu yakında göreceğiz.

'Çöpçü'nün beni alacağı durağa 10 dakikalık yürüyüş mesafesi vardı.

Başımdan akan kanları sile sile güçlükle yürüyordum. Havanın puslu olması işime yaramıştı. Çünkü günlerce çalıştığımız planda küçük bir değişiklik olmuş, tombala bana çıkmıştı.

Ana istasyonda bekleyen 'çöpçü' trenin tuhaf halinden anlamıştı "senedin" ödendiğini. Telaşla beni aramaya çıkmıştı.

Koyu yeşil otomobili ve yanan farları görününce ölmüş babamı görmüş gibi sevindim. Farların yanması parolaydı. Büyük bir Amerikan arabasıydı bu. Arabaya doğru hamle yaptım.

'Çöpçü' ve tanımadığım şoför beni hemen koltukların aşağısına yatırdılar. Üzerime kalın bir şeylerle örttüler, sonra gene bir ağırlık, üzerime son koyduklarının ayakları olduğunu anladım.

Otomobil hızla hareket etti.

Ne kadar gittik hatırlamıyorum, durduğumuzda başımdan akan kanların da durduğunu gördüm.

Larissa veya İskeçe taraflarıydı herhalde. Ağaçlıklı bir yerdi ve hava soğuktu. Yol tenhaydı, belki bir köy yoluydu.

Beni bir titreme aldı, ne olduğunu hissetmiyordum. Belki de sahi-

den üşüyordum. Üstümü başımı değiştirdiler. "Çöpçü"nün yanındaki arkadaş bagajdan aldığı benzini kanlı giysilerimin üzerine dökerek yaktı.

Şans benden yanaydı, kimliklerime kan bulaşmamıştı. O arada 'çöpçü' başıma kalın bir tampon koyup sardı.

İştahım yavaş yavaş yerine geliyordu, bir iki lokma bir şeyler yedim.

'Çöpçü'yle hiç konuşmuyorduk, sadece bana, 'Yirmi dakika sonra seni anayolda bir TIR'a emanet edeceğiz' dedi.

Otomobilde açık seyahat etmem doğru bulunmadı, yine sakladılar beni. Üzerimi örttüler yine pis kokulu battaniyelerle. İlkinde bir şey hissetmemiştim, belki o telaşla, ama şimdi fare gibi saklanmak bana acı veriyordu. Dedem Yakub Cemil, Harbiye'den mezun olduktan sonra ilk görev yeri olarak Makedonya'ya gitmişti. Onun ve arkadaşlarının, yüzyılın başında eşkıya peşinde koştukları, hürriyet için dağa çıktıkları bu topraklarda şimdi ben kaçak durumundaydım.

Yola çıktık. Kısa bir süre sonra bu kez bir TIR'daydım. TIR'ın içi bayağı karanlık ve soğuktu.

Altımdaki, üstümdeki yumuşak şeylerin salam ve sosis olduğunu anladım.

'Çöpçü'nün TIR'a binerken söylediğine göre, İskeçe'deki Fatih Camii müftüsünün lojmanında yirmi dört saat misafir edilecektim.

'Tavşan' zamanında gelseydi, herhalde bu yollardan Mehmet Ali Ağabey geçecekti. Şans işte.

Onlar ne yaptı acaba?.

Hava iyice kararmıştı TIR' dan indiğimde. Bu kez traktör arkasında kısa bir yolculuk yaptım. Ve nihayet lojmandaydım.

Birkaç saat sonra lojmana gelen tanımadığım bir 'çöpçü' alnımdaki yarığı kendi yöntemiyle dikti.

Ben acıyla kıvranırken, o bana espri yapıyordu: 'Merak etme 'T' şeklinde dikiyorum. Bir sonraki işinde de bu kez 'M' şeklinde dikerim' diyordu.

Hayat bazen çok acı geliyor, bu 'çöpçü' arkadaş daha sonra yakalandı, bir dönem Yunanistan cezaevlerinde çok ıstırap çekti...

Yirmi dört saat dinlendikten sonra gece beni Meriç Nehri'ne götürdüler. Aslında Selanik'ten küçük motorla bizim adalardan birine çıkara-

caklardı, ancak "tehlikeli olur" diye vazgeçtiler.

'Çöpçü'ye yüzerek geçebileceğimi söyledim. Israrım üzerine istemeyerek kabul etti.

Meriç'in bir tarafı çok durgundur. Oradan nehre girdim.

Gece 01.30'dan 04.20'ye kadar yüzdüm.

İzmir'deki eğitimde en iyi yüzen bendim. İyi de dalarım. Ancak belki de çok kan kaybettiğim için gücüm kalmamıştı ki, ayağımın toprağa değdiğini hissettim.

Daha ben Meriç'e girmeden önce mesaj zaten ulaşmıştı karşıya. Beni hemen alıp götürdüler, Edirne'deki devlet hastanesine kaldırdılar...

Hastanede bizimkilerin ne yaptıklarını öğrendim. Mehmet Ali Ağabey ve 'Akrep'. olayı öğrenir öğrenmez hemen İtalya'ya gitmişler, sonra gemiyle İstanbul'a gelmişler. Hiçbir zorlukla karşılaşmamışlar. Çünkü, peronda boğazı kesili olarak bulunan cesedin kimliğini Atina polisi bir süre teşhis edememişti. Bunun nedeni Agop Agopyan'da sahte kimlik bulunmasıydı.

Olayın üzerinden dört gün geçtikten sonra Pire'deki sevgilisi teşhis etmişti. Yunanlılar önemli bir ASALA elemanının öldürüldüğünü, hem de Atina'nın göbeğinde öldürüldüğünü öğrenince olayı sakladılar. Zaten istihbarat örgütlerinin de numarasıdır bu, ellerindeki teröristlerin öldüğünü pek söylemezler. ASALA üst birimi de sempatizanlarının moralleri bozulmasın diye ve ayrıca uyuşturucu trafiğinde sorun çıkmaması için öldüğünü yıllarca sakladılar. Ancak ona ihtiyaçları kalmayınca, 1988 yılında öldüğünü kabul ettiler. Bazı ASALA militanları adamın hala ölmediğini söyler.

Ama daha o yıl, önce CIA, arkasından Batılı servisler Agop Agopyan'ın öldüğünü öğrendiler. Hepsi adamın ismi ve fotoğrafı üzerine X koydu.

Ama ASALA söylenti çıkardı işte, 'Agop Agopyan ölmedi' diye. (Atina'da 28 Nisan 1988 tarihinde sabaha karşı havaalanına giderken bir kişi, kimliği belirsiz kişi veya kişilerce öldürüldü. Atina polisi öldürülen kişinin Yemenli işadamı Muhammed Kasım olduğunu açıkladı. Bunun üzerine Fransız Haber Ajansı'nın Paris bürosunu arayan bir kişi öldürülen kişinin Agop Agopyan olduğunu ve eylemin rakip bir Ermeni örgütü tarafından gerçekleştirildiğini bildirdi. Fransız Haber Ajansı bu bilgiyi abonelerine duyurunca Yunan gazeteleri bu kez 'Türk ajanları Atina'nın göbeğinde Ermeni lider Agopyan'ı vurdular' başlık-

larıyla haberi verdiler. Türk gazeteleri haberi manşetlerinden "Agop Agopyan öldürüldü" başlıklarıyla verdi. Bu arada ABD'de yayımlanan Washington Post'ta Jack Anderson imzasıyla çıkan bir makalede CIA'nın 1982'de Türkiye'nin Avrupa'da bazı Ermeni liderlerini öldürmeyi planladığını öğrendiğini, bu nedenle Agopyan olayının arkasında da büyük ihtimalle Türkiye'nin olabileceğini belirtti. Bazı yayın organlarına (2000'e Doğru dergisi, 15-21 mayıs 1988) göre ise, "Agopyan'ı MOSSAD öldürdü. ABD İsrail'i perdelemek için MİT öldürdü haberini imal etti!" Asıl adı Vasken Sakasesliyan olan ASALA lideri Agop Agopyan'ın ne zaman öldürüldüğü kimileri için hala bir muammadır. Ancak görünen o ki, Agopyan konusunda istihbarat örgütleri arasında tam bir dezinformasyon yaşanmıştır.)

Yani şimdi biz, tavuk mu kestik o peronda?. Tövbe tövbe...

Yani kafamızdaki "T" şeklindeki dikişin izi boşuna mı duruyor?

1981 yılında Agop Agopyan'ın yardımcısı Agop Tarakçıyan öldüğünde de önce kabul etmek istememişlerdi. Sonra 'eceliyle' öldüğünü açıkladılar. Hep aynı taktiği yapıyorlar. Amaçları sempatizanlarının morallerini güçlü tutmak.

Mehmet Ali Ağabey Türkiye'ye gelince havaalanından ilk işi telefonla beni aramak oldu. 'Ne haber Kocaoğlan?' dedi. 'Testicalos haberet bene pendentes' dedim Latince. Yani 'Her şey yerli yerinde' dedim.

Bir şekilde Atina'yı hatırlatmak istiyordum. Mesajı aldı, telefonda bir kahkaha attı.

Atina bizim en kolay operasyonumuz oldu. Herhalde en zoru, Beyrut'tu!..

İki taraftan da çok kan akmıştı..."

* * *

Zavallı araştırmacı-yazar. Asala Lideri Agop Agopyan (Hagop Hagopian)'ın nerede ve nasıl öldürüldüğünü bile bile yine de bu deliye öldürttün adamı?

Psikoloji eğitimi aldığını belirttiği "Özcan Köknel Hoca'ya" bir sor. Belki tedavisini o yapıyordur bu delinin.

Deli, deli deyip durduk.

Belki de adam akıllı da, saf bulunca matrak geçiyor...

Biliyorsunuz yurdumuzda bu konularda (Terör, kaçakçılık, organize suç vs, vs.) otorite sayılan sadece Soner Yalçın değildir.

Her ikisi de Perinçek ekolünden geldiği halde, şimdi Fabrikatör Perinçek'in kanatları altında uçan ve Soner Yalçın'a diş bileyen bir Adnan Akfırat da var. Akfırat, bu konularda uzman diğer bir araştırmacı yazar Tuncay Özkan ile söyleşi yapmış:

24 Haziran 2001 SAYI: 727

"Kanal D Haber Genel Yönetmeni Tuncay Özkan, Soner Yalçın'ın son kitabını değerlendirdi

Dezenformasyonla, MİT'in ayıbını temizliyor

"Bir, Kontgerilla faaliyetinin gizlenmesi var. Silahlı Kuvvetler'e de büyük ayıp yapıyor. İkincisi bu dezenformasyonla Türk tarihine karşı büyük bir ayıbın içine giriyor. Üç; ortada duran gerçeğe karşı, bilgiye karşı büyük bir saygısızlığı var. Yalan, tamamı yalan. Soner Yalçın şu hatanın içinde: "Devlet için kurşun atan da, yiyen de bizdendir" mantalitesinde. Bu bizi terör bataklığından başka bir yere götürmez."

Son kitapta anlatılan kişilerin bir hayal kahramanı olduğu, bu yayının bir dezenformasyon kaynağı olduğu Soner Yalçın'ın kendi kitaplarından da çıkıyor. Bu yalanların Babıali'de belirli adamlar aracılığıyla medyaya sokuşturulduğu ve amacın gerçeği tahrife yönelik olduğu ortada.

Soner Yalçın'ın, "Teşkilat'ın İki Silahşörü/Biri Meşrutiyet'in Silahşörü Dede Yakub Cemil, diğeri Cumhuriyet'in Silahşörü Torun 'Yakub Cemil' " adlı kitabına ilişkin Kanal D Haber Genel Yönetmeni Tuncay Özkan'ın değerlendirmesini aldık. Özkan'ın 1996'da yayımlanan Osmanlı'dan başlayarak Türkiye'de ishibarat servislerinin tarihini incelediği "Bir Gizli Servisin Tarihi" adlı kitabında, ASALA'ya karşı Abdullah Çatlı ve ekibinin nasıl kullanıldığı ayrıntılarıyla yer almıştı.

TV Dizisi Senaryosu Gibi

Adnan Akfırat- *Bu konuları derinliğine araştırmış bir gazeteci olarak Soner Yalçın'ın kitabını nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Tuncay Özkan- *Bu kitabı sözcüğümü seçerek söylüyorum, çok kötü olarak değerlendiriyorum. Kitap çıkmadan medyada uydurma torun "Yakub Cemil"in anlattıklarını haber yapan arkadaşlar önce Yalçın Bayer sonra Can Dündar idi. Anlatılanlar başlı başına bir film se-*

naryosu gibi. Kim bu adam? Koltuğunun altında siyanür tableti taşıyor. Televizyon dizisi "Görevimiz Tehlike"de olduğu gibi oraya basınca kırılıyor ve operasyon sonrasında ele geçmemek için ölüyor. Ben dedim ki o zaman arkadaşlara bu filmin kahramanları kimlerse beni onlarla tanıştırın. Burada söyledikleri doğru çıkarsa her söyledikleri söz için bir kemiğimi kıracağım. Bu yayınlardan önce aynı adam beni aradı. Ankara'dan hoş konuşan, destancı gibi bir adam aradı. Kod adlar verdi. Kod adlardan sonra "ben Yakup Cemil'in torunuyum" dedi. "Şu söylediğin görevi aldığın bir tek adamın adını doğru söyle" deyince bir daha aramadı. Bu yaklaşık iki yıllık bir serüven. Susurluk tartışmaları sırasında o zaman medyada yazılmaya başlayınca ben bu arkadaşları uyardım. Bunların hepsi yalan çünkü. Biz gerçekleri biliyoruz. ASALA operasyonunun nasıl düzenlendiğini biliyoruz.

Abdullah Çatlı'ya da Saygı Duyar o Zaman

Akfırat- *Soner Yalçın, Tempo dergisindeki söyleşide "Onların ideallerine saygı duyuyorum" diyor? Saygı duyulacak bir ideal uğruna mı bu terör eylemlerini yaptılar?*

Özkan- *Ben onların yaptıklarına, ideallerine saygı duymuyorum. Eğer öyleyse Abdullah Çatlı'ya da saygı duymam gerekir. Bunların hiçbirine saygı duymak olamaz. Terör yapıyorsunuz sonuçta. Siz Fransa'da bomba koyuyorsanız, İngiltere'de bir adam öldürülmesine neden oluyorsanız. Buna saygı duyulur mu?*

Burada masal anlatılıyor. Agop Agopyan'ın girtlağını kesmişmiş! Agop Agopyan olayı Türkiye'de belki de devlet memuru olarak gerçekleştirilmiş ilk önemli operasyonlardan biridir. Çok büyük ayıp ediyorlar. O insan hala hayatta. Bu işi yapan adam devlet memuru ve hayatta.

Kontrgerilla Faaliyetinin Gizlenmesi

Akfırat- *Kitapta ASALA'ya karşı Abdullah Çatlı, Oral Çelik gibi 12 Eylül öncesinde Süper-NATO'nun kullandığı elamanların kullanılmadığı, "torun" Yakub Cemil'in ağzından vurgulanıyor? Avrupa'daki eylemleri özel eğitimli MİT görevlileri yapmış?*

Özkan- *Yalan. Bu lâfların arkasında bir, Kontgerilla faaliyetinin gizlenmesi var. İki, devletin bazı kurumlarının, yani MİT'in büyük ayıbı ve hatasını dezenformasyon yönüyle temizlemek çabası var. Yazılanla ilgili ortaya çıkan bir belge yoktur. Soner Yalçın da bir belge koymuyor ortaya.*

Yakub Cemil'in silahşör olduğu gerçek. Kitapta bir tek orası doğru. Onu da zaten tarih kitaplarından aktarmış. Soner Yalçın'ın konuştum dediği kişinin Yakub Cemil'in torunu olmadığı ortada. Ben bizzat araştırmadım ama çıkan yayınlardan olmadığı açık ve net. Soner Yalçın arkadaşımız bunların ne olduğunu bilecek çapta bir insan. Ama arkadaşımız popülizmin tuzağına düşmüş. Bu malzemeyle bir roman yazsaydı keşke. Yani bir araştırma, bir inceleme olarak değil de bir roman olarak sunsaydı piyasaya. O zaman tabii belirli ölçüde tarihin deformasyonu konusunda anlayış gösterebilirdik. Ancak anı ve inceleme olarak yayımlanınca kabul edemeyiz.

Altını çizerek vurguluyorum. Yakub Cemil'in torunu olduğunu söyleyen adamın kendi şahsına, yani boyu posu vb dair söyledikleri dışında hepsi yalan. Operasyon kısmı da tamamen yalan.

Soner Yalçın Gerçekleri Bildiği Halde Yalanı Aktarıyor

Akfırat- *Yurtdışında ASALA suikastlarına karşı,12 Eylül öncesinde çeşitli cinayetlerde tetikçilik yapan elemanların kullanılması konusunu etraflıca araştırdınız, yayımladınız. Bir kısa özetini yapar mısınız?*

Özkan- *1980'lerde 42 tane Türk diplomatını öldürmüşler. Buna karşı bir reaksiyonda bulunulması kararı alınmış.12 Eylül darbesi olduktan sonra Çankaya Köşkü'ne o zamanki Milli Güvenlik Konseyi oturmuş. Operasyonu düzenleme yetkisini MİT'e vermişler. Ama MİT'te asker ağırlığı var. Albay Süleyman olarak adlandırdığımız, güvenlik nedeniyle adını açıklamadığımız kişi bu işin koordinasyonuyla görevlendirilmiş. Kitapta başkahraman olarak gösterilen, Mehmet Ali diye adlandırılan kişi Hiram Abas. Hiram Abas o tarihte MİT'in dışında. Abas, Süleyman Demirel'e asker darbe yapacak diye ihbarda bulunmuş. Daha sonra istifasını vermiş çıkmış dışarıya. Dışarıda başka işler yapıyor. Ama onu da çağırmışlar. Fikir danışmışlar onlar ayrı, ama operasyon Albay Süleyman'ın komutasında örgütlenen bir operasyon. Albay Süleyman ne yapmış? MİT'ten hemen Metin G.yi bulmuş. Soyadını güvenlik nedeniyle açıklamıyoruz. Metin G. hemen bu işi kim iyi yapar arayışına girmiş. Daha önce Türkiye'de kullandık-*

ları Abdullah Çatlı'ya ve ekibine ulaşmış. Neredeymiş? İsviçre'deymiş Abdullah Çatlı ve etrafındaki kadroyla bu işi yapmaya karar vermişler. Silahları kim götürmüş? Paraları kim götürmüş? MİT görevlileri taşımışlar. Kırmızı pasaportlarıyla kapıdan geçirmişler. Ne olmuş? Sakın katmayın dediği Oral Çelik'i bu operasyonlara katmışlar. Fransa'daki Ermeni anıtına bombayı koyan kişi Oral Çelik. Bunlar daha çok Bahçelievler katliamına katılan ülkücüler. Onlar görevlendirilmiş. Fransa'da, Almanya'da, İngiltere'de, İrlanda'da görevler yapmışlar. Adam öldürmüşler, bombalamışlar. Bombayı koymuşlar, patlamamış,. Ne olmuş? Sonuçta hepsi deşifre olmuş. Nasıl deşifre olmuş? Yeni servisler bunları deşifre etmişler savcılıklarda. Hepsi uyuşturucudan yakalanmış. Pazarlıklar yapmışlar devletle. Bu pazarlıkların bir kısmı gerçekleşmiş, bir kısmı gerçekleşmemiş.

Akfırat- *Dolar karşılığında yapılan "vatanseverlik" de var?*

Özkan- *Para almadan asla yapmıyorlar zaten. Epeyi para almışlar. Üç koşulları var:* ***Türkeş****'in serbest bırakılmasını istemişler. Bahçelievler katliamı davasından yargılanan kişilerin beraat etmesinin sağlanmasını istemişler yani kendilerine serbest dolaşım hakkı istemişler. Her ikisi de gerçekleşmiş. Üstüne de para almışlar. Bomba koymuşlar onlar da patlamamış. Bombaları silahları yakalatmışlar.*

Mafya Şeflerini de Böyle Kahraman Yaptılar

Akfırat- *Bu kişiler Avrupa'da Batılı gizli servislerin oyuncağı oldular, bu terör eylemlerinden sonra?*

Özkan- *Abdullah Çatlı'nın çok güzel bir lafı var. "Her birimiz bir gizli servisin kucağına oturmaya mecbur kaldık. Yabancı bir gizli servisin kucağına oturacağımıza bari bizim servisin kucağına oturalım dedik. Türkiye'ye döndük" diyor.*

Soner Yalçın'ın daha önce kendi kitabına koyduğu İsviçre savcılığının dökümanları, son anlattıklarıyla çelişiyor. "Bay Pipo'da, "Reis"te anlattıklarıyla, son kitabındaki bilgiler çelişiyor. Yani son kitapta anlatılan kişilerin bir hayal kahramanı olduğu, bu yayının bir dezenformasyon kaynağı olduğu kendi kitaplarından da çıkıyor. Bu yalanların Babıali'de belirli adamlar aracılığıyla medyaya sokuşturulduğu ve amacın gerçeği tahrife yönelik olduğu ortada.

MİT'in ASALA'ya ve PKK'ya karşı sözde operasyonlarında bir başka boyut da var. Bir de yine basın kullanılarak yaratılan başka sahte kahramanlar var. PKK'ya karşı girişilen operasyonlarda içerideki ça-

pulcuların kullanılması olayından söz ediyorum. Devletin belli kurumlarınca desteklenen mafya babalarını kahraman kılmak için uydurulu-yor. İşte Alaattin Çakıcı, işte uyuşturucu kaçakçıları... Bunlar ASALA ve PKK'ya karşı eylem yapmış. Sorarsanız hepsi kahraman bunların. Evet TBMM Susurluk Komisyonu tutanaklarında duruyor itiraflar. MİT Kontr-Terör Merkezi Başkan Yardımcısı Yavuz Ataç'ın PKK'ya karşı eylemde Alaattin Çakıcı'yı kullandıkları itirafları var. "Çakıcı ile gittik Almanya'da bir yere bomba atacaktık ayakları titredi, atamadık. Onun yerine ben attım" diyor.

Tarihe Karşı Büyük Ayıp

Akfırat- *Soner Yalçın bu kitabın temel tezi, "Sistemler, değişse de rejimler değişse de isimleri değişse bile teşkilat hep aynı kalıyor" diyor.*

Teşkilat-ı Mahsusa ile M.M. Grubu, Karakol Cemiyeti, MAH ve 1950'den sonra CIA'nın yedeğine giren MİT aynı diyor.

Özkan- *Nasıl yaşarsanız öyle düşünürsünüz. Türkiye'de yaşadığınız dönem, yaşadığınız yer, ekonomik ve siyasi koşullar sizi şekillendirir. Türkiye'de 1800'lü yılların ilk çeyreğinden itibaren gizli servis çalışmaları başlamıştır. O günkü gizli servis çalışması, padişaha karşı kişileri takip ve jurnal işidir. Devlet çok düşünülmemiştir. Hatta gizli servisin başına getirilen kişiler devleti soymuşlardır ve kaçmışlardır. Devletin ilk gizli servisinin başına getirilenler de Rumlar ve Ermeniler'dir. Teşkilat-ı Mahsusa'nın kurulmasından sonra, Ulusal Kurtuluş Savaşına kadar gelen sürede, gizli servisin amacı; toplumu işgale karşı ayağa kaldırmak, ayrılıkçı akımlara direnmek, toplumsal mücadeleyi ve o akımları Anadolu'ya yaymak. Bu amacı gerçekleştirenlerle Ermeni anıtına para karşılığı bomba koyan ve koyduranları karşılaştırmamak gerekir. Teşkilat-ı Mahsusa ve ondan sonra Anadolu'da kurtuluş mücadelesiyle başlayan örgütlenmeler farklı şeylerdir. Cumhuriyet'in ilk yılları farklıdır. Örneğin 1950 ile 1960 yıllarındaki istihbarat çalışmasına baktığımız zaman MİT, ABD'nin izleme, gözleme ve dinleme kurumu gibidir. Dinleme birimindeki çalışanların paralarını ABD verir. Gizli servisin başındaki Behçet Türkmen ABD ajanı olmakla suçlanır.*

"Kurşun Atan Da Kurşun Yiyen De Bizden" Diyor

Akfırat- *Yassıada duruşmalarında bunların hepsi ortaya çıktı. Başbakan Menderes'in itirafları var...*

Özkan- *Adnan Menderes "benim en büyük utancım, gizli servi-*

sime kumanda edememem dir" der. 1960'dan 70 'e kadarki süreç farklıdır, 70'ten sonra 80' darbesini hazırlayan süreçte MİT'in kullanımı çok farklıdır. Bakın gerçekleri tarihin önünde saptıramayız. Buna kimse izin vermez. Soner Yalçın ne yazık ki buna aracılık ediyor. Soner Yalçın doğruları biliyor çünkü. Bugün Soner Yalçın şu hatanın içinde: Türkiye'de bu örtülü faaliyetlerin anlayışla karşılanması gibi bizim reddettiğimiz bir bataklığın içinde görüyorum arkadaşımızı.

"Devlet için kurşun atan da, yiyen de bizdendir" mantalitesinde. Bu bizi terör bataklığından başka bir yere götürmez.

Devrimci İle Çapulcu Aynı Kefede

Akfırat- *Soner Yalçın, faili meçhul cinayetler işleyen ve işleten, hangi yabancı servise hizmet ettiği tartışılan Binbaşı Cem Ersever'in, Hürriyet Kahramanı Resneli Niyazi'nin torunu olduğunu yazıyor. İkisi de aynı mücadeleyi vermiş diyor.*

Özkan- *Resneli Niyazi ile bu adamları bir kefeye koyarsanız devrimci tarihimize haksızlık etmiş olursunuz. Bunların kemikleri sızlamaz mı? Bir devrimciyle, bir çapulcu aynı kefeye konulur mu? Bunu şiddetle reddederim. O zaman siz Mustafa Kemal'i de yarın başka bir yere koyacaksınız.*

Tarihi böyle karşılaştıramazsınız. Yani gerçek birşeyi gerçek olmayan birşeyle karşılaştıramazsınız. Kitapta gerçek bir tek şey var: Silahşörlerden birisi Yakub Cemil. O kadar.

Akfırat- *Torun da Cumhuriyet'in silahşörüymüş? Cumhuriyet'in silahşörü var mı?*

Özkan- *Bu Cumhuriyet'in silahşörü dediği gerçek değil ki. Yalan. O kağıt kaplama senaryo, film senaryosu bile değil. Bakın bu yalanda benim en çok kızdığım şey şu: Silahlı Kuvvetler'e de büyük ayıp yapılıyor. TSK'nın çalışma sistematiğine, operasyon düzenleme mantığına bakın, kitapta yazılanlarla örtüşen bir tek nokta var mı? Yok? Biz araştırmacı insanlarız. TSK'nın örtülü faaliyetlerini nasıl yaptığını da, açık faaliyetlerini nasıl yaptığını da biliyoruz. Bir kere ona karşı çok büyük bir ayıbı var. İkincisi bu dezenformasyonla Türk tarihine karşı büyük bir ayıbın içine giriyor. Üç; ortada duran gerçeğe karşı, bilgiye karşı büyük bir saygısızlığı var. Yalan tamamı yalan.*

Soner Yalçın'ın yanıtı

Küçüklüğünde en büyük arzusu "Mafya Şefi veya Gladyo'nun tetikçisi olmak" olduğu, ve bu özlemini "Beco", "Reis" gibi "Mafya'lı Kurgu Tarih" kitaplar yazarak gerçekleştirdiği anlaşılan Soner Yalçın "Cumhuriyet Silahşörü" yazımıza "Haber Türk'te" yayınlanan yazısı ile cevap vermiş. Yazımıza çok bozulduğu anlaşılan Soner Yalçın, bu ruh hali ile akla, mantığa aykırı bir sürü suçlamalarda bulunmuş.

Biz ona, somut olaylar ve bilgilerle bizim ortaya koyduğumuz şekilde, "ispatlama hakkı" tanımıştık, kullanmak istemediği ve "şerefini kaybetmiş bir adam" olarak yaşamayı yeğlediği" anlaşılıyor. İşte Soner Yalçın'ın yanıtı:

Haber Türk - Son günlerin Best-Seller'larından "Teşkilatın İki Silahşörü"nün yarattığı tartışma sürüyor. Kitabın yazarı Soner Yalçın, kendisine saldıran eski MİT'çi Mehmet Eymür İle Tuncay Özkan'a yanıt verdi: "Teşkilatın İki Silahşörü'ne karşı ittifak kuruldu. Bu ittifağı kuranlar da, o tarihte cezaevinde olmalarına karşın bir kaç çapulcuyu, ASALA'ya karşı yürütülen operasyonlarda kullanıldı diye gösterip, kahraman yapmak isteyenler"....

Araştırmacı Yazar Soner Yalçın eski MİT Görevlisi Mehmet Eymür'e Yanıt Verdi; *"Teşkilatın İki Silahşoru'na karşı kutsal ittifak kuruldu. İttifakın saç ayağı; Aydınlıkçılar, Tuncay Özkan ve Mehmet Eymür'dür. İşin garip tarafı bu saç ayağı eleştirmiyor küfredip, belden aşağı vurmaya çalışıyor. Peki bu kutsal ittifakın gerçekte amacı nedir? Bunu öğenebilmek için 1980'li yılların sonuna gitmekte yarar var. "Asala'ya karşı Ülkücüler kullanıldı" tezini ortaya atan kişi Mehmet Eymür'dür. Ankara Farabi sokaktaki bürosunda Hasan Yalçın'la birlikte yaptığımız görüşmede Mehmet Eymür yaşamında ilk kez bir MİT operasyonunu "ayrıntılarıyla" anlatıp, yine ilk kez bir MİT görevlisi Metin Günyol'un (Eymür'e göre kod ismi Mete Bey) ismini verdi. Eymür bu ısrarından hiç vazgeçmedi. Yıllar içinde kimine haber, kimine MİT'in resmi tarihini yazdırarak bu iddiasını sürekli gündemde tuttu.* Soru: Asala operasyonlarında görev almayan Mehmet Eymür neden ısrarla Ülkücülerin ve M. Günyol'un adını vermektedir? *Aydınlıkçılar ve Tuncay Özkan yıllardır Asala operasyonlarında görev alan üçbeş çapulcu Ülkücü "kahraman" gibi göstermektedir. O tarihte cezaevinde bulunan bazı çapulculara bile ASALA'ya*

karşı eylem yaptı diye olmayacak "haberler kitaplar" yazan bu kutsal ittifakın amacı nedir? Bu tezin ortaya atıldığı yıl sıradan bir yıl değildir. Bu yıl planlı olarak seçilmiştir. Bu yıl Gladio'nun Türk tetikçisi Abdullah Çatlı'nın cezaevinden kaçıp Türkiye'ye geldiği yıldır. Yani kutsal ittifakın "kahramanlarının" Türkiye'de tekrar göreve başladığı yıldır. Yani Gladio'nun İtalya'dan sonra Türk Devletini de elegeçirme operasyonlarına start verdiği tarihtir. Ne yazıkki bu kutsal ittifak Gladio'nun Türk tetikçilerine "kahraman payesi" vererek bu yeni dünya düzeninin tetikçilerini yüceltmektedirler. Asala operasyonlarının bir devlet operasyonu olduğunu isimler, tarihler ve olaylar verilerek anlatan Gladio'nun Türk tetikçisi Reis, Bay Pipo ve teşkilatın iki silahşoru bu nedenle kutsal ittifakı sinirlendirmektedir. Öyle sinirlenmişler ki Mehmet Eymür yaşamında ilk kez Aydınlık Dergisini referans olarak vermektedir. Aydınlık herhalde yayın hayatında ikinci kez (birincisi Bay Pipo'dur) bir kitaba bu kadar yer ayırmaktadır. Üstelik olgular yerine sadece küfrü seçerek. Tuncay Özkan ise Kanal D Haber Genel Yayın Yönetmenliği'ne yakışmayacak bir şekilde terbiyesiz bir üslüpla konuşmaktadır. Uzun bir süredir sitesi ile ilgilenmeyen Mehmet Eymür'ün aylar sonra ilk yazısını teşkilatın iki şilahşorüne anlamı açık değil midir? Yalnız bu saç ayağı bir konuda anlaşamamaktadır. O da Torun Yakup Cemil'in kimliği. Kimine göre Torun Yakup Cemil eski bir MİT görevlisi. Kimine göre mafya bozuntusu. Kimine göre ise böyle biri zaten yok, uydurulmuş! Biraz daha araştırsınlar. Ancak şu bir gerçektir ki Soner Yalçın ne zaman bir kitap yazsa bundan rahatsız olan çevreler, yazılanların tamamının yalan olduğunu iddia etmişler, ancak tarih, kitapları haklı çıkarmaştır. Tarih; adının başı milli olan bir istihbarat teşkilatında ulusal çıkarlar için mücadele verdiğini söyleyip, sonra Amerika'ya kaçarak, "ben profesyonelim, gerekirse CIA da bile çalışırım" diyen Mehmet Eymür gibi zavallıları da hak ettikleri yere koyacaktır. Doğal olarak ortaya bir eser koyan kişi eleştiriyi haketmektedir. İşin gereği budur. Eleştiri eseri yazanı küçültmez onu zenginleştirir. Her zaman eleştiriden yanayım. Ama küfürden değil. Bay Pipo ve Teşkilatın İki Silahşorü adlı kitaplarıma sadece bu kutsal ittifak küfretmiştir. Aslında ilke gereği, gerek şahsıma gerekse kitaplarıma küfür dolu yazılar yazıp, konuşmalar yapanlara yanıt vermemekteyim. Ancak Haber-Türk bu küfür dolu yazıları okuyucularına iletince yanıt vermem kaçınılmaz oldu. Sonuç olarak karar kutsal ittifakın küfrettiği Bay Pipo ve Teşkilatın İki Silâhşorü'nü okuyan okuyucularındır. Not: Kutsal ittifak tarafından şahsıma yönelik hakaretlere yanıt vermem sözkonusu

olamaz çünkü ben o seviyedeki bir "tartışmayı" baştan kaybederim.
Haber giriş tarihi - saati : 10.07.2001 - 16:57

İşte Asala'yı Bitiren Teşkilatın Silahşor'u

Soner Yalçın'ın, Teşkilat'ın İki Silahşoru isimli kitabının kahramanı "Torun Yakup Cemil"in kimliği belli oldu.

"Silahşor" Yeraltı dünyasının tanınmış isimlerinden İnci Baba'nın adamlarından "Kadri Baba" lakaplı Kadri Ergin.

1952 Ezine doğumlu Kadri Ergin ilk ve orta öğremini Çorlu'da, yüksek öğrenimini Ankara'da tamamlamış. 1989 yılında görev yaptığı kamu kuruluşundan istifa etmiş. 2000 yılında yeniden bir kamu kuruluşunda göreve başlamış. (Bu bilgiler kendi anlatımı)

İnci Babayı Örnek Almış

Kadri Baba Ekim 1997'de Mahkum ve Mahkum Aileleriyle Dayanışma Vakfı Ankara Şube Başkanı.

Yaşamını yitiren yeraltı dünyasının ünlü isimlerinden, İnci Baba'yı kendisini örnek aldığını söyleyen Kadri Ergin, bakın o tarihte 'baba'lık konusundaki anlayışını nasıl özetliyor:

"İnci baba, yoksulun yanında yer almış büyük bir insandır. Biz böyle büyük insandan gidip yoksulun, garibanın yanında yer almayı öğrenmişizdir. Babalık derken, yoksulun, garibanın yanında olarak anlıyoruz. Mazlumun yanında zalimin karşısında olduk, tabii sütten çıkmış ak kaşık da değilim. Bizim de yanlışlarımız, eksilerimiz olur ama genelde yoksulun, garibanın yanındayız.

İnsanlar güvendikleri kimselere baba der. Bizim bu dakikaya kadar şerefsiz hiç bir işimiz görülmemiş, duyulmamıştır. Toplumun en altından en üstüne kadar rahatça girip çıkarım. Şerefimiz ve itibarımız en üst seviyededir. Hem iş aleminde, hem de bürokraside en üst noktadadır"

Ünlü İttihatçı Yüzbaşı Yakup Cemil'in yeğeni olmaktan da onur duyduğunu söyleyen Kadri Ergin, 'baba'lık ile ideolojinin bağdaşmadığı kanısında:

"Yüzlere maske geçirilmesine karşıyım. Bu gayrimeşru işe ideoloji

karıştırılmasına karşıyım. Gayrimeşru alemde şu veya bu şekilde koşturan birisinin kendisini ideolojik bir maskeyle kaplamasına karşıyım. Eğer o delikanlıysa, ben kabadayıyım diyorsa, ne ülkücü, ne sağcı, solcu maskesi takmadan ben buyum diye ortaya çıkmalı.

Hapishane üniversitedir

Hapishane, okumasını bilen için dünyanın en iyi üniversitelerinden biridir. Orda insanlığı, kardeşliği, birbirine yardımcı olmayı ve kime sırtınızı dönebileceğinizi öğrenirsiniz. Oraya düşmemiş insan anlamaz. Nasrettin Hoca'nın, 'Damdan düşenin halinden damdan düşen anlar' dediği misal.

Hiç hapishaneye girdiniz mi?

"Öğrenciyken askeri hapishanede kaldım, sivil hapishanede de kaldım."

Evet, ünlü silahşor'un cezaevi hayatı da var. Ama cezaevinde neden kalmış, ne kadar kalmış belli değil.

Bu söyleşi, 30 Ekim 1997, Perşembe günü Hürriyet Gazetesi'nde "İnci Baba'yı örnek aldım" başlığı altında yayınlandı. Mülakatı yapan da Sn. Faruk Bildirici.

Yakın tarihte "Kadri Baba"yı başka bir kimlikle görüyoruz:

"Araştırmacı-Yazar".

"Kadri Ergin", Cumhuriyet Gazetesi'nde 29 Nisan 2001 pazar günü yayınlanan Leyla Tavşanoğlu ile söyleşisinde böyle tanıtılıyor.

"Aynı zamanda araştırmacı-yazar. Özellikle Ermeni terör örgütü ASALA'nın kuruluş amacı, eylemleri ve Ermeni soykırımı iddiaları konusunda yazıları var."

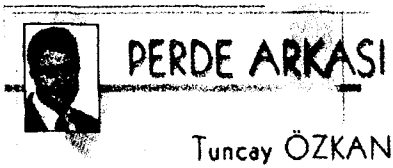
Acaba şimdi "aydın" araştırmacı - yazarımız Soner Yalçın "Babalar dünyasının Kadri Babası" konusuna ne diyecek ???

Herhalde esas kimliği ortaya çıkınca başka marifetleri de aydınlanacaktır "Teşkilatın Silahşoru"nun.

"Teşkilatın Silahşoru" yerine "Mafya'nın Tetikçisi" çıkmaz inşallah.

★★★

Çooookk Kan Akıtacak, Çoooookkk!..

Anlaşıldığı kadarıyla Soner Yalçın tarafından "Asala'yı Bitiren Teşkilatın Silahşor'u" şeklinde takdim edilen "Kadri Baba" lâkaplı baba bozuntusu Kadri Ergin'i medyadan birçok kişi tanımış. Bunu Tuncay Özkan'ın "Kadri Baba, çooookk kan akıtacak, çoooookkk!.." yazısından anlayabiliyoruz.

"O zamanlar Ankara'daydım, 1994'tü yanılmıyorsam... Hürriyet Gazetesi'nin Ankara Bürosu'ndaki odamda telefon çaldı. Açtım. Bir erkek sesi. Kısık ve derinden adeta inliyordu:

'Tuncay bey... Be - ni i - yi - din - le - yin. Ben Kad - ri Ba - ba - nın ada - mı - yım... Çoook bü - yük bir kat - li - am ya - pa - cak... Çoook kan a - ka - cak çoook...'

Ben biraz patavatsızımdır. Hemen yapıştırdım:

'Haydi lan oradan, manyak mısın? Dalga mı geçiyorsun? Kadri Baba kim be? Haydi kardeşim işimiz var, rahatsız etme.'

Telefondaki ses aceleyle:

'Bana inanın çoook kan akacak çook. Kadri Baba geliyor ben kapatmak zorundayım...'

Adam telefonu kapattı. Birlikte çalıştığımız Zeki Saral'a dönüp, 'Birileri bizi işletiyor ama hayırlısı' dedim. Komik gelmişti. Birkaç saat sonra "Kadri Baba"nın adamı olduğunu iddia eden telefon sapığımız yine aramış. Zeki Saral ile işi iyice derinleştirmişler. Kadri Baba bir gelecek, pir gelecek. Ortalık kan gölüne dönecek. Bütün babalar sinecek. Şiddet kol gezecek. En vahşi baba Kadri Baba. Peki ne yapacağız? Bu kan gölünü nasıl durduracağız? Ancak Kadri Baba ile ilgili haberler yaparak engelleyebilirmişiz!

Zeki Saral ile epey dalga geçtik. Medyatik babalar döneminde bir hıyar, mafya olmak için aklı sıra bizi kullanmak istiyordu. Bu telefonlar devam etti durdu. Kadri Baba şunu yapacak, bunu yapacak 'çoooook kan akacak, çooook' diye.

Ben, suratımız ne zaman asılsa, işten bitap düşsek; sesimi kısar, boğuk bir tonda başlardım söylenmeye, 'Kadri Baba çooooook kan akıtacak çooooook'... Basardık kahkahayı.

Kulakları çınlasın Kurthan Fişek hocamız bir gün fişek gibi girdi odaya:

'Tuncay... Herifin biri telefonda çoook kan akacak çoook diyor. Kadri Baba diye bir herif bir yerleri basacakmış... Şuna bir bak' dedi. Gülerek gittim telefona. Aynı terane. '"Kadri Baba çoook kan akıtacak çoook.'

Hoca bu telefon sapığıyla arayı iyiden iyiye koyulaştırdı. Makarayı severdi çünkü. Bir gün herif elinde viski şişesiyle hocayı ziyarete bile geldi. Sonra anladık ki, bu bizim meşhur Kadri Baba. Telefon eden de bu. Beyefendi de her numara var. Kendini bizimkilere 'Dev Solcu' baba olarak tanıtıyordu. Solcu mafya babası! O zamanlar komikti. Eğlendiriciydi. Sonra adını sanını öğrendim. Kadri Ergin. Modern zamanların hastalıklı dolandırıcılarından biri. Hayal satıyordu. Mühim adam olmak için çabalıyordu. Girgirdi. Şeceresini Tekirdağlılar, Trakyalılar çok iyi biliyordu. Bana anlattılar. Bir ara yazarım gene.

Yıllar sonra Sabah Gazetesi'nde bir yazı okudum. Sevgili arkadaşım Can Dündar'ın imzasını taşıyordu. Hemen telefona sarıldım. Yazıda ASALA operasyonlarını bitiren bir ekipten bahsediliyordu. Koltuk altlarına siyanür tabletleri yerleştiren, trenler arasında 007 vari koşturan kahramanlar. Yanlıştı, yalandı. Birileri çarpıtıyordu, tarihe ve belgelere karşı cinayet işleniyordu. Dostumu uyarmalıydım. Yaptım da. Can inanmıştı. İnanan her insan gibi olayları aktardı. Referans olarak Yalçın Bayer'i de gösterdi. Yalçın Ağabey benim ilk gazetecilik yıllarımdan itibaren çok şey öğrendiğim bir gazeteci. Onu da aradım. O da olayları anlatan adamın inandırıcılığından bahsetti. 'Şu adam beni bir arasın ne olur' dedim.

Arattı. Ses tanıdık. Ama bir türlü çıkartamıyorum. Hele bir 'Tuncay Bey' diyor, hafızam bir gidiyor, bir geliyor. Boş şeyler konuşup duruyor. Sorularıma yanıt vermiyor.

Sonra bakıyorum anlatılanlarını bizim Soner Yalçın kitap yapmış: 'Teşkilatın İki Silahşörü'. Soner'i en az 15 yıldır tanırım. Neden yaptı bu işi anlamadım. Çünkü ASALA ile yasadışı operasyonlarla mücadele konusunda olağanüstü bilgi sahibi birisi. Kitapları var bu konuda. Daha önce yazdıkları ile çatışıyor son yazdığı. Hayret. Bana sordular, yazılanların yalan, yanlış ve uydurma olduğunu, bunları anlatan ve kendisinin Yakup Cemil'in torunu olduğunu iddia eden kişinin tarihi tahrif ettiğini söyledim. Anlatıcı sahtekardı. Apaçık belliydi.

Bunları söyledim diye Soner'e karşı kampanya açtığımı bile iddia edecek kadar zavallılaşan ufak tefek adamlar çıktı. Oysa derdim tarihe yanlış not düşmemekten başka bir şey değil. Bir deli saçmalayınca bunlar doğru mu olacak? Hani belge? Hani tanık? Haydi ben yanlışım, Soner Yalçın; Behçet Cantürk'ün anılarında, Reis kitabında, Bay Pipo'da, Can Dündar Ergenekon'da yalan mı yazdılar daha önce? Hayır. Ama bu sefer dolandırıldılar.

Geçenlerde Ankara'dan bir arkadaşım aradı:

- Torun Yakup Cemil kim bil bakalım?

- Kim?

- 'Çoook kan akacak çooook, Kadri Baba ortalığı kan gölüne çevirecek' Hahahha...

İnanamadım. Sesim, soluğum kesildi. Torun Yakup Cemil kimliğiyle beni arayan ses geldi aklıma. Kendime kahrettim. Bizim Kadri Baba'yı, Kadri Ergin'i nasıl da tanıyamamıştım.

'Olmaz, olamaz' dedim. 'O vallahi' dedi arkadaşım.

Sonra baktım Mehmet Eymür ki (ASALA operasyonlarını en iyi bilen kişilerin başında gelir) o da yazmış Kadri Ergin'in kendisini torun Yakup Cemil diye satmaya kalktığını.

Allah'ım aklımı koru diye dua ettim. Bir delinin meşhur olmak için yediği naneye bakar mısınız? Bizim medyatik mafya babası olmak için kılıktan kılığa giren Kadri Babamız, eğlence kaynağımız, solcu mafya babalığı kendini meşhur etmeyince masal yazmaya başlamış. Buna bir de inananlar olmuş. Akıl akıl, gel peşime takıl.

Kadri Baba bizimkileri çarpmış ki ne çarpış. Kurthan Hocam, seninki bu sefer yıktı perdeyi eyledi viran, şuna dersini veriver ne olur heman."

Soner Yalçın Özür Dilemelidir Özür Dilemek de Affetmek de Bir Meziyettir.

"Teşkilat'ın İki Silahşoru" kitabının kahramanı torun "Yakup Cemil'in" mafya özentisi "Kadri Baba" olduğu ortaya çıkınca, kitabın yazarı Soner Yalçın'ın sesi soluğu kesildi. Merak ediyoruz şimdi ne düşünüyor?

Soner Yalçın, bilerek veya aldatılarak tarihi yanılttığı için Türk halkından özür di-

lemelidir.

Esasında Soner Yalçın'ın, sadece "Teşkilatın İki Silahşoru"nda değil, başta "Bay Pipo" olmak üzere yazdığı bütün kitaplarındaki asılsız bilgilerle ve yorumlarla iftira çamuruna bulադığı rahmetli Hiram Abas ve benden de kamuoyu önünde özür dilemesi gerekir.

Kendimle ilgili bir misal vereyim:

"Korkut Eken ile Mehmet Eymür 1990 yılında birlikte Antalya Varsak'ta Polar Buz Fabrikası'nı işletmeye açtılar ...

Abdullah Çatlı sık sık ziyaretlerine geliyordu. Muhtemelen eski günleri yad ediyorlardı!" (Reis Gladio'nun Türk Tetikçisi kitabı Sayfa 287)

İfadenin kesinliğine bakın, sanki Soner Yalçın bizimle beraber yaşamış ve şahit olduğu hususları anlatıyor.

Altını çizerek ifade ediyorum. Ne Hiram Bey'in, ne de benim Abdullah Çatlı ile herhangi bir ilişkimiz olmadı.

Ama Soner'in bütün kitapları bu tip asılsız, yakıştırma, kendi veya yandaşlarının hayallerinde yarattığı ürünlerle dolu.

Ayrıca bu kitapları ile "MİT'in alternatif tarihini" yazdığını, yakın tarihimize ışık tuttuğunu iddia ediyor.

Eğer Soner bütün bunları belli bir gayeye hizmet ve dezenformasyon amaçlı yapmıyorsa, o zaman araştırmacı-gazeteci olarak başarısı çok düşük.

Ayrıca "Teşkilat'ın İki Silahşoru" isimli kitabı da daha önce yazdığı kitaplarla çelişki halinde. Yani kendi yazdığını kendi yalanlamış.

Önümüzdeki günlerde okuyucularımız, bu sayfalardan Asala ile ilgili, daha doğrusu Ermeni Terör Örgütlerine yönelik faaliyetler ile ilgili, doğru bilgilere ulaşabilecekler.

Bu bakımdan Soner Yalçın'ın vakit geçirmeden, öncelikle Türk milletinden, sonra da bizden özür dilemesini bekliyoruz.

O taktirde onun yakasını bırakır, yalanları tek tek yüzüne vurmaktan vazgeçeriz.

Gelelim, kendini "Dev-Sol'cu Baba" olarak tanıtan mafya bozuntusu Kadir Baba'ya.

Bu şarlatan, Haber Türk kanalıyla bize tehdit mesajları yollamış ...

Öncelikle şunu belirteyim ki bugüne kadar hiç bir mafya bozuntusunu muhatap almadım. Bu pespaye şarlatan Kadri Ergin de benim muhatabım değildir.

Biz, Soner Yalçın'ı yakından tanıyan diğer yazarların da "Mesleki Dayanışma" ile "Tarihi Yanıltma" arasında bir tercih yapıp, doğruları açıklamalarını bekliyoruz.

Sol'u Dağıtan Gizli Örgüt

Bu resim bir zamanlar "Sıkıyönetim Komutanlıklarınca aranan" teröristlere ait broşürlerden bir tanesine, Doğu Perinçek ve arkadaşları tarafından 1971'de kurulan "Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Gizli Örgütünün" lider ve militanlarına ait.

Şimdi Ne Yapıyorlar?

Acaba bir zaman bu gizli ihtilalci örgütün yönetici ve militanı olan teröristler şimdi ne yapıyor diye düşünüyor insan. Birkaçını inceleyelim:

Profesör Halil Berktay: Bir zamanlar Perinçek'in en güvendiği kişilerden biri olan Halil Berktay onu terkedenler arasında. Yale Üniversitesinde Ekonomi okuduktan sonra Birmingham Üniversitesinde "Tarih" konusunda doktora almış.

19 ve 20'inci yüzyıl Türkiye tarihçisi olan, Birmingham ve Harvard'da ders veren Profesör Halil Berktay, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi İktisat Tarihi ve İktisadi Doktrinler kürsüsü ile ODTÜ ve Boğaziçi Üniversitesi Tarih bölümlerinde öğretim üyeliği yapmış. Halen Sabancı Üniversitesi'nde öğretim üyesi.

Türkçede yayımlanmış üç kitabı olan, Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfi ile Helsinki Yurttaşlar Derneği kurucu üyesi Berktay'ın uzmanlık alanı, "20. yüzyıl Türk milliyetçiliği ve milliyetçi historiyografisi".

Yayıncı Ferit İlsever: İP Genel Başkan Danışmanı ve Aydınlık Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Ferit İlsever hala yoluna Perinçek ile devam edenlerden.

Zamanında Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi (TİİKP) İstanbul sorumlusu olan Ferit İlsever, 12 Mart 1971 darbesinden sonra güvenlik güçlerince yapılan Şafak Operasyonunda, örgütün İstanbul'daki karargahı olan, Robert Kolejdeki İngiliz Profesör Hiller Samder'e ait lojmanda, arkadaşları, telsizler ve örgütsel dökümanlarla birlikte yakalanmıştı.

Maoist bir örgütün karargâhının bir İngiliz'in lojmanında bulunması çok dikkat çekmiş ancak o tarihte üzerine gidilmediği için bağlantı tam olarak çözülememişti.

İlsever, kişiliğini bulamamış zavallı bir uydu gibi patronu Perinçek'i taklit etmeye meraklı. Ancak "fabrikatörlük ve provokatörlük" bile bir beceri meselesi.

Bir gün Reha Muhtar'ın yaptığı programda, müthiş bir iddia ortaya atmış; *"12 aile 420 milyar doları Türkiye'den yurtdışına kaçırılıp yabancı bankalara yatırdı..."*

Bu iddia üzerine kendisi de eski solcu olan bir bir basın mensubu onu makaraya almış; *"Böyle bir iddiayı ancak paradan hiç anlamayan biri ortaya atabilir. 420 milyar dolar dediğimiz para, Türkiye'nin gayrisafi milli hasılasının neredeyse iki katı. Kimmiş bu babayigit 12 aile de Türkiye'nin gayrisafi milli hasılasının iki katı parayı yurtdışına kaçırmış. Sallamanın da bir insafı, izanı olmalı."*

Doçent Doktor Ercan Enç: 1946 yılında Ağrı'da doğan Ercan Enç'in en son Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisat Bölümü Doçenti olduğu biliniyor.

1968-9 yılında Ankara'da ABD Büyükelçisi R. Commer'in arabasının yakılması ile başlıyan süreç içinde Yusuf Arslan, Sinan Sönmez ve Hüseyin İnan tarafından kurulan Türk Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) kadrosu içinde yer alan militanlardan.

Filistin'de eğitim gördükten sonra, Hüseyin İnan, Tuncer Sümer, Teoman Ermete, İbrahim Seven, Atila Keskin, ve Müfit Özdeş ile 1970 baharında Diyarbakır'da yakalanmış.

Bilahere Müfit Özdeş ile bu gruptan koparak Proleter Devrimci Aydınlık'a (PDA) katılmış.

Perinçek'in aktif alt kadrolarında gözükmese de yürüttüğü faaliyetler ile onunla olan bağını koruduğu anlaşılıyor.

Profesör Mehmet Ümit Necef: *"Ben Türkiye'deki şiddetin artmasına katkıda bulunan kişi, bir teröristim. Eğer tarihi bir mahkeme kurulursa ilk önce bizi, sonra hem 1970'li yıllarda gerçekleştirilen terörist hareketleri, hem de PKK'yı yargılamalıdır. İnsanlara zarar verdik. Ben çok şeyimi kaybettim."*

Bu sözler yukarıdaki arananlar listesinde bulunan, ancak daha sonra önce Doğu Perinçek'i, bilahare de terörü terk edenlerden Ümit Necef'e ait.

1952 Antalya doğumlu Necef, ortaokulu Talas Amerikan Koleji'nde, liseyi Robert Kolej'de tamamlamış. Robert Kolej'de iken Fikir Kulübü'ne üye olan Ümit Necef, Proleter Devrimci Aydınlık Dergisi'nde çalışıp, TKP/ML Halkın Birliği örgütüne ait "Proleter Birlik" ve "Halkın Birliği" adlı yayınların çıkarılmasına katkıda bulunmuş.

Örgütsel eğitim için El-Fetih kampına gidip daha sonra TKP/ML örgütünün askeri kanadı olan TİKKO'ya katılan Necef, "sandık cinayeti" olarak bilinen M. Adil Ovalıoğlu adlı kişinin öldürülmesi ile ilgili olarak 18 yıl hapis cezasına çarptırılmış.

İstanbul İş Bankası Suadiye ve Kadıköy şubelerinin soyulması olayına da karışan Necef, 1977 yılında illegal yollardan Danimarka'ya gidip, Kopenhag'da temizlikçilik yaparak üniversite eğitimini tamamlamış ve Kopenhag Üniversitesi Kültür Sosyolojisi Enstitüsü'nü bitirmiş.

Enstitü'yü bitirdikten sonra akademik kariyer yaparak profesör olan Necef, terör örgütlerine katılmış olmaktan utanç duyduğunu söylemekte.

Bu duygularını Danimarka'da açıklayan Necef şöyle diyiyor: *"Terörle bir şeyleri elde etmenin ne kadar yanlış ve haksız olduğunun herkes tarafından bilinmesi gerekir.*

Terörizm hiçbir şekilde mazur gösterilemez. O dönem bizim düşüncelerimize göre toplum bastırılmıştı. Durumu halka göstermeyi amaçlıyorduk. Bunun için de karakollara saldırmayı, asker ve polis öldürmeyi, amacımızı gerçekleştirmenin tek yolu olarak görüyorduk, yanıldığımızı anladığımızda ise iş işten geçmişti.

Devlet 1974'de örgütleri dağıtırken bunu yaparken halktan büyük destek gördü. Toplumun bizi sevmediğini o zaman anladık. İnsanlar bizim saklandığımız yerleri polise bildirdi ve yakalanmamıza yardım etti. Yaptığımız kesinlikle yanlıştı ve etkin değildi. Diğer insanların hayatlarını tehlikeye atmamalıydık. Onları öldürmemeliydik. Amacımızın, aracımızı yani öldürmeyi mazur göstereceğini düşünecek kadar çıldırmıştık. 1975 yılında şiddete ve silahlı mücadeleye olan inancım yıkılmıştı. Bundan dolayı, parti içinde şiddete karşı mücadele ettim, bir süre sonra kendi hayatımın tehlikede olduğunu hissetmeye başladım. Terörizme devam etmek isteyen örgüt arkadaşlarım bir şekilde benden kurtulmak istiyorlardı. Sonunda sahte bir pasaport temin ederek, Türkiye'den ayrıldım.

Sonu ölümle biten bazı kararlara katılmış olabilirim. Şükür ki kimseyi bizzat öldürmedim. Bütün bu olaylara katıldığım için çok üzgünüm ve bunun bedelini çok ağır ödedim. Üniversiteyi ve ailemi terk ettim. Ülkemden ayrılmak zorunda kaldım. Hapse girdim. Zihnimde birçok yaralar açıldı. Ayrıca insanın kendine verdiği zarar hiçbir şey ile kıyaslanamaz.

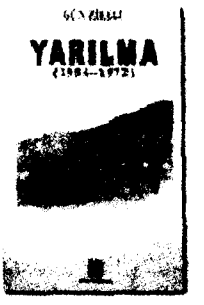
Hep, bir gün Türkiye'ye döneceğimi umut ederek yaşadım. İçimdeki Türkiye boşluğunu doldurmak amacıyla Yunanistan, İstanköy'e kadar gittim. Amacım uzaktan da olsa Türkiye'yi görebilmekti. Orada

kendimi sanki Türk topraklarına ayak basıyormuş gibi hissettim. Çok heyecanlıydım, büyüleyiciydi, ancak yakalanırsam sonumun hapishane olacağını da biliyordum.

Zaman makinem olsa ne yapardım? Zamanı 1970 yılına geri götürebilseydim, demokrasi için, işçilerin ve fakirlerin yaşam şartlarını düzeltmek için çalışırdım. Bizim terörümüz, 1971 yılında askeri darbeye neden oldu. Terörist eylemler 1980 yılında başka bir askeri darbeyi yarattı.

Ben Türkiye'deki şiddetin artmasına katkıda bulunan kişi, bir teröristim. Eğer tarihi bir mahkeme kurulursa ilk önce bizi, sonra hem 1970'li yıllarda gerçekleştirilen terörist hareketleri, hem de PKK'yı yargılamalıdır. Biz, Türk ulusunun karakterinin en dibindeki bölümü gün ışığına çıkardık, harekete geçirdik ve toplumu şiddete ittik. Artık terörle bir şeyleri elde etmenin ne kadar yanlış ve haksız olduğunun herkes tarafından bilinmesi gerekir. Terörizm hiçbir şekilde mazur gösterilemez."

Anarşist Gün Zileli: Gün Zileli, 1968-70 kuşağının liderlerinden. Doğu Perinçek ve Atilla Sarp'ın başkanlığındaki Fikir Kulüpleri Federasyonu'nun (FKF) MKYK üyesi.

Türkiye İhtilâlci İşçi Köylü Partisi (TİİKP) kurucusu ve Türkiye İşçi Köylü Partisi (TİKP)'nin Başkanlık Kurulu Üyesi. Bir zamanlar Doğu Perinçek'in sağ kolu.

Yandaki, **"Yarılma"** isimli kitap, 10 küsür yıldır Londra'da siyasi göçmen olarak yaşayan ve Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığından çıkarılmış bulunan Gün Zileli'ye ait.

"Aydınlıkçı" bir solcunun, otobiyografisi olma özelliğini taşıyan ve 1954-1972 dönemindeki Türk soluna ışık tutan kitabın yazarı Zileli, 1993 yılından beri anarşizmi benimsemiş.

Eleştiriciler Zileli'nin kitabını *"sansürsüz ve övünmesiz bir dürüstlükle kimseyi, hatta kendisini bile kayırmadan"* yazmış olduğunu belirtmişler. Geçmişi ve düşünceleri ne olursa olsun, demek ki hem kendine, hem de başkalarına karşı dürüst bir insan. İkinci kitabı merakla beklenen ve bu cildinde Türk solundaki 1972 sonrası gelişmeleri yazacağı belirtilen Zileli, ilk cildin takdiminde şöyle demiş:

"1960 yılından itibaren solla iç içe yaşadım. Erdemli insanların, isimsiz kahramanların, devrime, yaşamlarını kendileri için hiç bir şey istemeden adadıklarını gördüğüm kadar, korkunç kariyer ve iktidar kavgalarına da tanık oldum.

Liderlerin örgüt içi iktidar savaşları, devrimci hareketleri paramparça etti, can yoldaşı yüzlerce militanı yapay olarak birbirinden koparttı ve birbirinin can düşmanı haline getirdi.

Ne yazık ki '68 nostaljisinin küllerini eşelediğimiz zaman, karşılaşacağımız acı gerçek budur. Bu yüzden, belli bir aşamada lider roller oynadığım sol hareketle iç içe geçmiş yaşam öyküm̈ün başlığı olarak, hepimizi irkilten "yarılma" sözcüğünü kullanmayı tercih ettim."

Kitapta Gün Zileli'nin eylemde, hapishanede, partide, dernekte yoldaşı olan günümüzün ünlü isimleri de yer alıyor. İşte kitaptan bazı alıntılar:

"Adım Tam Demokrat Atilla Sarp - Sıra eski Dev-Genç başkanlarından Atilla Sarp'a gelmişti. Atilla Sarp, büyük bir ciddiyetle gidip mahkeme heyetinin karşısına dikildi. Duruşma yargıcı: Adınız... Atilla Sarp: Tam Demokrat... Duruşma yargıcı: Adınızı sordum efendim... Atilla Sarp: Ben de söylüyorum işte. Adım Tam Demokrat Atilla Sarp. Duruşma Yargıcı: Nasıl yani? Gerçekten Tam Demokrat Atilla Sarp mı? Atilla Sarp: Evet efendim. Aynen öyle. Duruşma yargıcı: Allah, Allah. İlk kez böyle bir ad duyuyorum. (Zabıt katibine dönerek) Yaz, adı Tam Demokrat Atilla, soyadı Sarp. (Atilla'ya dönerek) Peki kim koymuş bu adı size? Atilla Sarp: Babam efendim. Atilla Sarp'ın babası, 1950'li yıllardaki "Terziler Tevkifatı" diye bilinen tevkifatta tutuklanmış ve hapis yatmış, mesleği terzilik olan eski bir komünistti. Atilla tam İkinci Dünya Savaşı bitiminde doğduğundan babası, komünistlerin demokrasi aşkıyla oğlunun adının başına gerçekten de "Tam Demokrat" adını ekleyip nüfusuna geçirtmişti.

Nuri gözünü burjuvalıktan kaybetti - SBF'den gelen gençler daha şehir, hatta burjuva kökenliydiler. Konuşmalarından, entelektüel tavırlarından bunu kolayca algılamak mümkündü. Örneğin bu tür şehir kökenli bir gencin konuşkanlığı ve "malûmatfuruş"luğu dikkatimi çekmişti. Bir gözü hep sabit bir noktaya bakan bu gencin adı, Nuri Çolakoğlu'ydu. Sabit bakan gözünün Robert Kolej'deki bir beyzbol oyunu sırasında, beyzbol sopasının çarpması sonucunda çıktığını ve takma olduğunu, daha sonraki yıllarda öğrenecektim.

Can Yücel zülfünü niye aşağı indirmiş? - 1965 seçimleri gelip kapıya dayanmıştı. Samanpazarı mitinginde Çetin Altan, Mehmet Ali Aybar gibi ağır toplarımız henüz sahneye çıkmamıştı ama Can Yücel gibi yetenekli konuşmacılarımız vardı. Can Yücel, siyah direnişçilerin "We shall overcome" adlı ünlü şarkısını Türkçe sözlerle kürsüden söyledi. Ne var ki Can Yücel'in keçi sakalı, köylü kökenli emekçilerce tuhaf karşılanmıştı. Yaşlı bir köylü bana eğilip Can Yücel'in keçi sakalını göstermiş ve "Neden zülüfünü aşağı indirmiş?" diye sormuştu.

Erdal Gökyüzü Demirel'in koruması oldu - Saldırının hedefini, en güvendiğimiz grup arkadaşlarımızdan bile saklamışken polis nasıl olmuştu da bu eylemi öğrenebilmişti? Tabii o zaman henüz sekiz grup başkanından biri olan, bizim meşhur "anti-Dühringci" teorisyenimiz ve komünist marşlar repertuarının ustası Erdal Gökyüzü'nün bir sivil polis olduğunu bilmiyorduk. Erdal Gökyüzü, bu olaydan kısa süre sonra açığa çıkınca ortalıktan kayboldu. Daha sonraki yıllarda, Başbakan Süleyman Demirel'in koruma polisi, Komiser Erdal Gökyüzü olarak arz-ı endam etti.

Kafaoğlu'nun karısı TİP'li berberle kaçtı - Hem kadından gözümü alamıyor hem de parti içinde çapkınca bir davranışın kınanacağı korkusuyla gözlerimi ondan kaçırıyordum. Kısa bir süre sonra bu kadının partinin teorisyenlerinden Aslan Başer Kafaoğlu'nun karısı olduğunu öğrendim. Kısa boylu şişman bir adam olan ve ceketinin cebine doldurduğu makarna tanelerini iki de bir ağzına atan Kafaoğlu'nun bu kadar güzel bir kadınla evli olmasını hayretle karşılamıştım. Daha sonraki günlerde bu kadının TİP üyesi bir berberle kaçtığını öğrendim.

Muhittin kitap hırsızlığında uzmandı - Köy çalışmalarına yollanan ekiplerin yol paralarını kısmen derginin gelirlerinden karşılıyorduk. Ama bu fon oldukça yetersizdi. (...) Diğer bir yöntem kitap hırsızlığıydı. Bu işin uzmanı Muhittin Sirer'le bendim. Esas çalışma alanımız Kızılay'daki Koca Beyoğlu Pasajı'nın altında bulunan ikinci el kitapçılardı. Muhittinle beraber buradaki dükkanlara elimizde bir valizle giriyorduk. Ben dükkan sahibini lafa tutarken Muhittin, dükkanın önünde sergilenen kitapları valize dolduruyordu.

Metin Göktürk polislikle suçlandı - Metin Göktürk'e yapılan bu "polis" iftirasının daha sonraki yıllarda da devam ettiğini, ama Metin Göktürk'ün bu iftiranın üzerine gitme yürekliliğini gösterip birçok benzeri örneğin tersine kendini aklama becerisini gösterdiğini belirtmeliyim. Türk solu, eski tüfeklerden tevarüs ettiği kötü bir özelliğe sahipti. Ajan-

lıkla ilgisi olmayan çok sayıda insana boş yere polis damgası vurup devrimci hayatlarını karartmak.

Beş kişi Kızılay parkında illegal parti kurdu - O toplantıyı birlikte terk eden, benim de içinde bulunduğum gruptaki isimleri çok net hatırlıyorum: Doğu Perinçek, Ömer Özerturgut, Cengiz Çandar ve Oral Çalışlar. Bu beş kişi, gecenin o saatinde yürüye yürüye Kızılay Parkı'na geldi. Doğu, Mihri Belli'nin tutumundan dolayı büyük bir hayal kırıklığı içindeydi. Deniz Gezmiş ve İstanbul kesiminden de istediği desteği bulamamıştı. Doğu, "Devrimci parti" fikrine, toplantıdakinden daha büyük bir vurgu yaptı. Evet, kastettiği "öncü çekirdek"ti. Böylece 21 Mayıs 1969 tarihinde, geceyarısına yakın bir saatte, Ankara'nın Kızılay Parkı'nda bu beş kişi, gelecekte Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi (TİİKP) adını alacak olan PDA hareketinin illegal çekirdeğinin kurulmasına karar vermiş oluyordu.

Kalabalıklar halinde geneleve - Beklentilerin aksine miting sakin geçti. Açılış konuşmasını FKF Başkanı Yusuf Küpeli yaptı. İzmir'de Ankara'ya dönmeden önce ilginç bir gün yaşadık. İzmir FKF sekreterliğine yerleştikten sonra aramızdaki birkaç kız arkadaşı orada bırakarak büyük bir kalabalık halinde İzmir Genelevi'ni ziyaret ettik. İzmir Genelevi'nde çok güzel kadınlar olduğu söyleniyordu. Buraya kadar gelmişken bu güzel kadınları görmeden dönmek olmazdı. O zamanlar, sonradan oluşacak ahlaki refleksler yoktu sol saflarda. Bu yüzden bir genelevi topluca ziyaret etmekte hiçbir acayiplik görmemiştik. Hatta aramızda en kabadayılarımız ve kesesine güvenenlerimiz kadınlarla yukarı katlara bile çıktılar.

Şahin'le Ömer turist gibi - Söke çalışmasına (...) daha çok köy kökenli arkadaşlardan oluşan köy ekibi üyelerinin yanı sıra Atıl Ant, Şahin Alpay ve Ömer Madra gibi arkadaşlar da katılmışlardı. (...) Özellikle Şahin ve Ömer, köy çalışmasından çok turistik bir gezi havasındaydılar. Örneğin böyle bir yere gelirken kentsel alışkanlıkları bir kenara bırakmayıp yanlarında tuvalet kağıdı getirmişler."

Gazeteci, yayıncı, yönetici, işadamı, patron, sabık TÜSİAD üyesi, Türkiye'nin Bilderberg temsilcisi, Mehmet Nuri Çolakoğlu - Yukarıda resmi bulunanlar arasındaki en meşhurlardan biri şüphesiz Nuri Çolakoğlu.

Ferit İlsever gizli örgütün "İstanbul sorumlusu" iken o da örgütün "Ankara sorumluluğunu" yürütüyordu.

Ancak o İlsever gibi başladığı yerde kalmadı. Her ne kadar yakın tarihte yaptığı bir söyleşide *"35 yıldır aynıyım, o günkü düşüncelerimle bugünküler arasında temel bir fark yok"* diyorsa da bunun doğru olmadığı muhakkak.

Eğer Çolakoğlu kendini hala solcu görüyorsa Allah herkese böyle solculuk nasip etsin.

İzmir'de 1943 yılında Hasan ve Emine'nin ilk çocukları olarak dünyaya gelen Mehmet Nuri Çolakoğlu'nun, Sabri (1947, işadamı) ve Kemal (1950, Ege Bölgesi Sanayi Odası Meclis Başkanı) adında iki kardeşi var. Nuri Çolakoğlu, ilkokulu İzmir'de okuduktan sonra 1954'de İstanbul Robert Kolej'e girmiş. Gazeteciliğe burada başlayan M.N.Çolakoğlu okulun lise gazetesini çıkartmış.

Çolakoğlu, 1962'de koleji bitirip Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi Dış Münasebetler (Uluslararası İlişkiler) Bölümü'ne girer. Siyasal Bilgiler'i bitirdiği halde Dışişleri Bakanlığı sınavına girmez.

Üniversitede sırasında aktif birisidir. İyi bir tiyatrocudur, Fikir Kulübü, Öğrenci Derneği gibi yerlerde görev alır. 1967'de Mülkiye'den mezun olur.

Mezun olmadan önce, 1966'da, sınavı kazanıp yeni kurulan TRT'ye metin yazarı olarak girer. Bu arada doktoraya kayıt olur. Mümtaz Soysal Hoca ile birlikte Türkiye'de toprak meselesi üzerine bir çalışma yapar.

Babası onu İzmir'deki fabrikalarında çalışmaya çağırır. Babasının yanında bir yıl bulunduktan sonra TRT Haber Merkezi'nde Muammer Yaşar Bostancı ve Doğan Kasaroğlu ile birlikte çalışır.

1970'te de TRT Dış Haberler Bölümü'ne geçer. Bu arada Ankara Üniversitesi SBF Basın Yayın Yüksek Okulu Radyo TV Kürsüsü asistanı olur.

Doğu Perinçek'in önderliğindeki Mao'cu Aydınlık Gazetesi'nde de çalışan ve illegal Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'nin (TİİKP) Ankara sorumlusu olan Çolakoğlu, 12 Mart darbesi ile aranmaya başlanır.

Yakalanan Nuri Çolakoğlu 20 yıla mahkum edilip iki yıl içeride kalır ve 1974 affi ile çıkar. Ardından ANKA Ajansı'na girer. Hayatı hep bir şeyler kurmakla geçen Çolakoğlu burada Dış Haberler Servisi'ni kurar ve şefliğini yapar.

Çok yardımını gördüğü Altan Öymen'le birlikte çalışan Çolakoğlu 1977'de Aydınlık Gazetesi'nin Ankara Büro Şefi olur.

1978'de Aydınlık Yazı İşleri Müdürü Mehmet Ataberk'le birlikte 1,5 ay süren Çin, Kamboçya, Pakistan ve İran gezisini gerçekleştirir. Kamboçya'da Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve Demokratik Kamboçya Başbakanı Pol Pot'la görüşür.

Nuri Çolakoğlu, 1980'lerde Deutsche Presse Agentur, Sveriges Radio AB ve Westdeutscher Rund-Funk Ankara muhabirliği gibi birkaç yabancı basın kuruluşuna da çalışmaktadır.

12 Eylül 1980 harekatı sonrası tekrar aranmaya başlayan Çolakoğlu yurt dışına çıkarak İngiltere'ye gider. BBC'de çalışmaya başlar. Londra'da iken part—time olarak Hürriyet Gazetesi'ne de çalışan Çolakoğlu, aynı anda Londra Temsilciliği boşalan Milliyet Gazetesi'ne, Sami Kohen'in teklifi ile Londra Büro Şefi olur. Bu görevi 1987'ye kadar sürer. 1987'de Türkiye'ye döner.

Türkiye'ye döndüğünde 2000'e Doğru Dergisini çıkartan Perinçek birlikte çalışmayı teklif eder. Çolakoğlu teklifi kabul etmez. Artık yolları ayrılmıştır. Çolakoğlu *"Artık aynı düşünceler içinde değiliz. İnsanın sürekli evrildiği, değiştiği bir dünyadayız."* der. O artık 30-35 yıl öncesinin tutucu fikirlerini geride bırakmıştır.

Milliyet Gazetesi'nden sonra Cem Duna'nın yönetimindeki TRT'de 1989'a kadar iki yıl "Genel Müdür Danışmanlığı" yapan Çolakoğlu, daha sonra Nezih Demirkent'le birlikte Asil Nadir'e, bir televizyon şirketi kurar.

Bilahare Nadir'in Almanya'da kurulu olan televizyonunun sorumluluğunu üstlenen Çolakoğlu, Nadir iflas edince, eşi Ayşe Hanım'ın başında bulunduğu "İntermedia" adlı kendi yayınevini kurar.

Takip eden yıllarda Çolakoğlu'nun ismi kurduğu birçok televizyon kanalı ile anılır.

Erol Aksoy'un Show TV ve Cine5'i'ni kuran odur. Ardından Cavit Çağlar adına kurduğu ve daha sonra Ayhan Şahenk'e

geçen NTV'de de onun emeği vardır.

Televizyon Yayıncıları Derneği, Eğitim Gönüllüleri Vakfı Yönetim Kurulu, Türk-Amerikan İş Konseyi Yürütme Kurulu, İstanbul Rotary Kulübü, 1907 Fenerbahçe Derneği gibi 15'in üzerinde kurum ve kuruluşa üyeliği bulunduğu söylenen Mehmet Nuri Çolakoğlu, yakın tarihte CNN Türk'ün başına geçince, üyesi olduğu TÜSİAD yönetim kurulundan istifa etmiştir. Çolakoğlu 2000 yılında yapılan Bilderberg Toplantısı'na da Türkiye'den davet edilen iki kişiden biridir.

Ayşe (Akmen) ile evli olan Nuri Çolakoğlu'nun ilk eşi Sezi'den, Hasan (1971), ve ikinci eşi Merih'ten, Fatma (1980) isminde iki çocuğu var.

Gözünden problemi olduğu için askerlik yapmayan Nuri Çolakoğlu, 1776 Şumnu Savaşı'nda top mermisi kolunu koparıdığı için çolak kalan ve bundan dolayı "Çolakoğlu Bayraktar" lakabı ile anılan bir dedenin torunudur.

Dedesinin kardeşi Rüştü Çolakoğlu, 1. Meclis'te Milletvekilliği yapmış. Ayrıca, ANAP milletvekili Melike Hasefe ile CHP'den Hasan Erdoğan da (1957—65) Çolakoğlu'nun ailesinden.

Raif Dinçkök'ün kızkardeşi ile evli olup Çolakoğlu Metalürji'nin kurucusu olan Mehmet Rüştü Çolakoğlu, Nuri Çolakoğlu'nun babası Hasan Bey'in aynı anneden kardeşi, yani M. Nuri Çolakoğlu'nun amcası.

Rüştü Bey'in oğlunun adı da "Nuri Çolakoğlu". Rüştü Bey aynı zamanda Akın Tekstil'in sahiplerinden ünlü tekstilci Haydar Akın'la da dünür.

Mehmet Nuri Çolakoğlu, evveliyatı ve yurt dışı ilişkileri ile istihbarat dünyasında soru işaretleri olan bir kişi.

Ama yiğidin hakkını teslim etmek lazım. O kendini yenileyen, yaşadığı topluma yararlı işler yapan, akıllı ve becerikli bir insan.

NOT: Hürriyet Gazetesi yöneticisi Ertuğrul Özkök, *"Tüsiad yönetiminde ilk medya mensubu"* başlıklı yazısında; *"Nuri Çolakoğlu sadece, 'yönetime giren ilk medya mensubu olma' özelliği taşımıyor. Aynı zamanda yönetime giren ilk 'eski Maocu' oluyor. Ya da ilk 'eski Marksist, Leninist ve de Maoist devrimci'. Dün bunu öğrenince, Ma-*

oculuk yıllarına ait bir fotoğrafını istemek için kendisini aradım. Maocu yıllarına ait hiç fotoğrafı yokmuş. 12 Mart'tan sonra aranırken polisin elinde bile fotoğrafı yokmuş." demiş. Biz yukarıdaki örgüt fotoğrafını hem Sayın Özkök'e hem de Sayın Çolakoğlu'na hediye ediyoruz.

Diğerleri

Gizli örgüt şemasında ismi bulunanlardan Bora Gözen, Lübnan'da Filistin Eğitim Kampında hayatını kaybetmiş, Türkiye Yayıncılar Birliği Başkanlığı da yapan Yayıncı Atıl Ant, Afa Yayıncılığın sahibi, "Sandık Cinayeti'nin failleri arasında olan ve 27 Ocak 1982 tarihinde yakalanan Yazar Garbis Altınoğlu halen Almanya'da. Çeşitli panellere katılarak "Ezilmiş halklar, sosyalizm, devrim" edebiyatına devam ediyor.

Örgütün Lideri

Yanda resmi bulunan ve PKK'ya yardım nedeniyle cezaevine giderken geçirdiği şok sebebiyle düşmesin diye kollarına girilen kişi, "gizli örgütün lideri" Doğu Perinçek.

Onu tanımayan yok.

O bazen herkesi güldüren bir orta oyuncusu, bazen iş adamlarına saldırıp ceplerine el atan bir tecavüzcü, bazen de bir taş atıp, hem akıllı geçinenlerin kafasını, hem de Türkiye'yi karıştıran bir deli.

Artık kendini üniformasız asker saydığından aranmıyor ama hem gizli, hem de örgütsel faaliyetlerine devam ediyor.

Onların dilinde, "davadan dönene", yani terörü bırakıp insan gibi yaşama yolunu seçenlere, veya bir davadan diğer davaya gidene "dönek" diyorlar.

"Komünizm, Maoizm, Apoizm ve Ajanizm" gibi çeşitli ideolojileri deneyerek sonunda "Kemalizm" ve "Militarizm"de karar kılan Perinçek, o kadar çok dönüş yapmış ki ona artık "dönek" bile diyemiyorlar. O li-

taratürde yeni bir deyimin doğmasına sebep olmuş: "Pervane".

Onun klonlanıp birkaç kopyasının daha yapılmasının insanlık için nasıl bir felaket yaratacağını düşünebiliyor musunuz...?

İşin mizah kısmı bir yana. İlginç bir konuşmayı nakledelim.

Perinçek'in gözaltına alınması ile ilgili yukarıdaki resim çekildiği günlerde, gazeteci Melih Aşık, Perinçek'in başyaveri Hasan Yalçın'a, gözaltına alınma nedenini soruyor;

"İşçi Partisi, bir süredir Ordu'yla aynı çizgide görünüyor. Bu tezgahta bunun rolü var mı?"

Hasan Yalçın cevap veriyor:

"Devlet ikiye bölünmüş durumda... Bir tarafta CIA ve içerideki işbirlikçileri, öte yanda Ordu, İşçi Partisi ve öteki ulusalcı güçler. Birinci grup Ordu'yla çatışmayı göze alamadığı için bizim üzerimizden güç gösterisi yapıyor."

Vay canına, bir İngiliz'in ikametgahında karargah kuran gizli örgütün temsilcisine göre, "Ordu, İşçi Partisi ve (her kimse) öteki ulusalcı güçler" el ele vermiş ülkemizi CIA ve işbirlikçilere karşı koruyor...!"

Gülmeli mi, ağlamalı mı bilmiyorum?

Neyse ki, yakın tarihte kulağımıza gelen haberlere göre, Doğu Perinçek ve ekibi ile ilişkiler nedeniyle ağır tenkitlere maruz kalan TSK'nın üst yönetimi, konuyu incelemeye almış. Bu nedenle grubun bazı gelirleri de kesilmiş.

Biz daha önce de belirtmiştik, sivil asker birçok güvenlik görevlisinin kanına elleri bulaşan Perinçek ve Aydınlıkçıların, kendilerini Türk ordusu ile bütünleştirmeleri utanılacak bir husus, bundan daha büyük ayıp olamaz diye...

Sayın Genelkurmay Başkanı ve TSK'nın üst kademesinin bu konuda kendine yakışanı yapacağına inanıyoruz.

Eli kana bulaşmış PKK dostu "gizli örgütler" TSK'nın dostu olamaz, olmamalı...

Resimli Roman Bilmecesi

Resimde birbirleri ile sarmaş dolaş olmuş iki insan var. Bakalım hasret gideren bu iki dostu tanıyabilecek misiniz?

Tanıyamadınızsa biz söyleyelim: Abdullah Öcalan ve Doğu Perinçek.

İki dost, biri "terör örgütünün", diğeri "provokasyon çetesinin" başı, Bekaa'da, Mahsun Korkmaz Akademisi önünde hasretle kucaklaşmışlar. Birazdan merasim başlayacak.

Perinçek terörist ordusunu teftiş edip teröristlerin elini tek tek sıkarken, Öcalan ona PKK'lı teröristler hakkında bilgi veriyor. Perinçek'in iki eli ile içtenlikle sıktığı eller, binlerce Türk askerini şehit eden kanlı eller!

1978 yılında PKK'yı kurarak, Türkiye Cumhuriyeti'nin hakimiyeti altındaki topraklardan bir bölümünü ayırmaya çalışan ve Marksist-Leninist temellere dayalı Kürt devleti kurmak için Şam yönetiminin himayesinde 35 binin üzerinde Türk'ü katletmekten çekinmeyen Teröristbaşı Öcalan, muzaffer bir komutan edasıyla kanlı ordusunun önünde yürürken yakın dostu bir diğer terör örgütünün lideri Doğu Perinçek ağzı kulaklarında, büyük bir zevk ile bu kanlı elleri tek tek sıkıyor, onları tebrik ediyor.

Kim bu Doğu Perinçek?

Bir gün Marksist, ertesi gün Anti-Sovyet, bir başka gün Mao'cu, PKK'cı, Kemalist, Ulusalcı. Kılıktan kılığa giren bir şarlatan, iyi bir provokatör, yalan haber ve kara propoganda ustası.

Bu gün Abdullah Öcalan hapiste cezasını çekerken, o hala vatan kurtaran ulusal güçlerin başı gibi aramızda dolaşıyor.

Resimli romana devam ediyoruz. Sıra Apo'nun gözdesi kadın teröristlerde.

Teröristlerin komutanları da tek tek kutlanıyor.

Şu büyük hayranlık ve takdir ifadesine bakın. Ne kadar da mutlular.

PKK bayraklarını da selamladıktan sonra dershaneler gezilecek.

Merasim bitti. Teröristbaşı iftiharla, Doğu Perinçek de hayranlıkla kızıl yıldızlı PKK bayrağını selamlayarak terör yuvasını gezmeye devam edecekler.

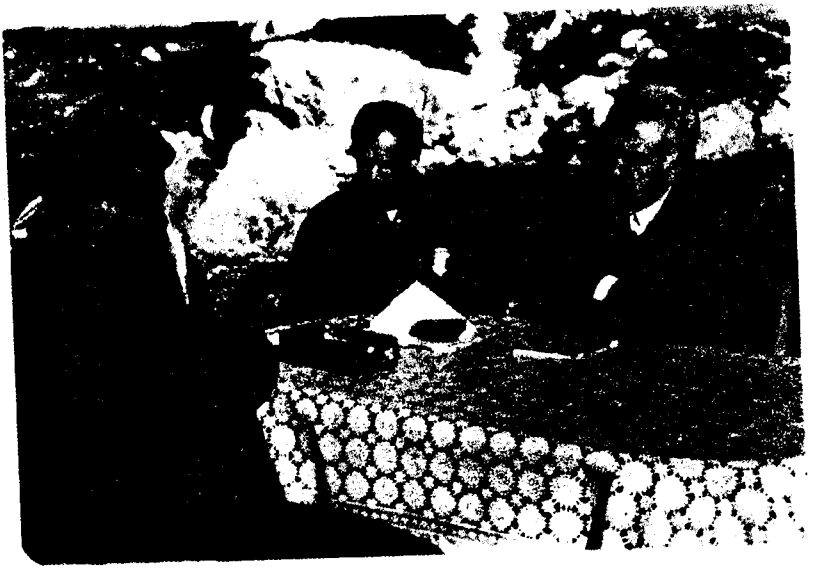
Bu fotoğraflar gerçeği simgeliyor. Bu fotoğraflarda yalan, laf ebeliği, demogoji yok. Bir fotoğraf binlerce söze bedel. İşte Kemalist, Ulusalcı geçinen Doğu Perinçek'in gerçek yüzü.

Terörist Şehit Hamza Dershanesi ve "Biji Apo", "Biji Perinçek" diye alkış tutan PKK'lılar.

Ve baş başa, özel konuşmalar. Acaba ne konuşuyorlar dersiniz? Herhalde Türkiye'nin birliği, bütünlüğü değil.

Evet, bu fotoğraflar binlerce söze bedel.

Ama provokatör Perinçek çabuk yalan üretir. "Apo ile yakınlaşma bir devlet göreviydi. Kardeşlik çözümü'nü savunduğum için, kardeş kanının durdurulması için bu görevi kabul ettim. Bu gizli bir görevdi. Genelkurmay'ın konudan haberi var" diye olayı geçiştirmeye çalışacaktır.

O şimdi de "Ulusal TV" kandırmacası peşinde.

Yine bir sürü garibi dolandırıp "Ulusal TV" adıyla bir televizyon kuracakmış! (kuruldu)

Eskiden, kampanyalar düzenler, evindeki gümüşleri babasının evine taşıyıp, başkalarından altın-gümüş toplardı. Şimdi sökük çorap ve hayvan bağışlarıyla idare edebileceğini söylüyor.

Merakla izliyoruz. Bakalım devlet "provokatör çetesinin TV"sine müsaade edecek mi? (maalesef edildi)

Fabrikatör Zorda

(**Fabrikatör**, istihbarat dilinde siyasi ve şahsi maksatlar için uydurma veya şişirme haber üreten şahıs veya grup anlamında kullanılmaktadır. Kağıt Fabrikası tabiri de aynı maksatla kullanılır. **M.E.**)

Yayınladığımız "Resimli Roman", Fabrikatör Perinçek'i sıkıntıya sokmuş.

Perinçek gibi özel amaçlar için eğitilmiş kişiler, sözleri değiştirip rahatça çarpıtabiliyor, tersine çevirip karşısındakini suçlayabiliyorlar, ama deklanşörün yakaladığı kareleri saptırmak mümkün olmuyor.

Bu fotoğraflar, binlerce söze, sayfalarca yazıya bedel.

Perinçek'in insanları kandırmakta mahir olduğu biliniyor. Bu zaten onun normal görevi. Ancak, ATİN'deki yayınlar, özellikle İP'de, Perinçek açısından büyük tereddütler ve tepkiler yaratmış.

Perinçek sıkışmış ama daha pes etmiyormuş. Perinçek'te yalandan bol ne var.

Bakın ne diyormuş Perinçek İP'lilere:

"Apo ile yakınlaşma bir devlet göreviydi. Kardeş kanının durdurulması için bu görevi kabul ettim. Bu gizli bir görevdi, onun için daha fazla açıklama yapamam. Genelkurmay'ın konudan haberi var. Ciya'cı ve şeriatçı çevreler beni yıpratmak için sık sık bu resimleri yayınlıyorlar"

Evet, aynen böyle diyormuş Perinçek.

Biz Türk Devleti'nin, PKK ile en yoğun bir şekilde mücadele verdiği bir devrede *"PKK ile yakınlaşma"* gibi bir politikası olduğunu bilmiyoruz. Bilen varsa söylesin.

PKK ile mücadelede, sayısız şehit veren Silahlı Kuvvetler'imizin de, belli bir hiyerarşik düzen içinde, devletin genel politikasına aykırı bir tutuma girmeyeceği kesin.

O zaman Perinçek'e bu gizli görevi kim vermiş?

Varsayalım ki, belli makamları işgal eden kişiler, kendi başlarına Perinçek'e böyle bir görev verdiler. Peki neden Perinçek'e?

Bu ülkenin gizli faaliyetler için kurulmuş bir teşkilatı varken neden Perinçek?

Yoksa Perinçek istihbarat teşkilatında daire başkanı mı?

Olaya bir de başka açıdan bakalım.

Perinçek, bu günlerde yaptığı gibi, senelerdir her yerde Genelkurmay'ın, askerlerin adını kullanıyor. Elindeki belgeleri sallaya sallaya bunları Genelkurmaydan aldığını belirtiyor, gizli görevleri olduğunu açıklıyor, büyük bir tepki almıyor.

İki neden olabilir.

Birincisi Perinçek ciddiye alınmıyor, ona "mahallenin delisi" gözüyle bakıldığı için cevap vermeye bile değer görmüyorlar.

İkinci şık Perinçek doğru söylüyor. Emir komuta zinciri dışında, belli bir asker grubu Perinçek'in ajanlık yeteneklerinden faydalanıyor.

O zaman durum vahim. Böyle bir ihtimali düşünmek bile istemeyiz.

Perinçek yıllardır, askerleri, polisleri, MİT'çileri ve muhalif olduğu diğer aşırı uçları teşhir ederek, ihbar ederek, adresle-

rini, resimlerini yayınlayarak, yüzlerce kişinin öldürülmesine neden oldu. Bilinçsiz insanları cinayete azmettirdi, yalanlarla kitleleri kışkırttı.

Unuttunuzsa, eski Aydınlık yayınlarını kütüphaneden bulup, açıp bakın. Kaç kişinin ölümüne neden olduğunu görürsünüz.

Bütün bunları yaparken onun yanında, bildiğimiz iki üst rütbeli, emekli subay vardı. Enteresandır ki ikisi de "casusluktan" mahkum oldu.

Bizce, aradan epeyi zaman geçti.

Askeri mahkeme, Emekli Albay Turhan Çağlar'ın casuslukla ilgili yargılanmasına koyduğu "yayın yasağını" kaldırmalı.

Türkiye'nin o mahkeme zabıtlarından öğreneceği çok ilginç hususlar olabilir. Perinçek'le ilgili de.

Perinçek'e "yalan makinesi"nden geçmeyi önermiştik. Hiç sesi çıkmadı. Bu önerimizi yineliyoruz.

Bir de son günlerde, öldürülmesi ile ilgili planlar yapıldığına dair isim vererek açıklamalarda bulundu.

Çakıcı için bir şey söyleyemeyiz ama bizden korkmasına gerek yok. Biz görevdeyken, terörle, casuslukla, organize suçla mücadelede meşru yollardan ayrılmadık. Özel yaşantımızda da kimsenin hayatına yönelik bir düşüncemiz olmadı. Bizden ona o tip bir zarar gelmez.

Esas korkması gereken, kendisini yıllardır kullananlardır.

İyi bilmesi gerekir ki, operasyon tehlikeye girince, izleri süpürme işlemi başlar.

Fabrikatör[1]'den Mektup

Karanlıklar Prensinden Mektup Var

Fabrikatör Perinçek, 19 Eylül 2000 tarihinde e-posta ile ATİN'e bir açıklama göndermiş. Fabrikatör'ün açıklaması şöyle:

"19 Eylül 2000

ATİN İnternet Sitesi Sorumlusuna,

Amerika'dan yayın yapan sitenizde, 16 Eylül 2000 günü yayınladığınız Doğu Perinçek'le ilgili yazıda yer alan haberler bütünüyle asılsızdır ve yalandır.

Böyle Birşey Söylemedim

Hiçbir yerde hiçbir zaman, "Apo ile yakınlaşma bir devlet göreviydi. Kardeş kanının durdurulması için bu görevi kabul ettim. Bu gizli bir görevdi. Genelkurmay'ın konudan haberi var" diye konuşmadım. Çünkü bunların hepsi gerçek dışıdır. Nitekim Apo ile görüşmemden sonra iki kez, 1990 yılı Ağustos ayında ve 1998 yılı Eylül ayında Kürt meselesinde Kardeşlik Çözümü'nü savunduğum için hapsedildim.

1- Fabrikatör, istihbarat dilinde siyasi ve şahsi maksatlar için uydurma veya şişirme haber üreten şahıs veya grup anlamında kullanılmaktadır. Kağıt Fabrikası tabiri de aynı maksatla kullanılır **M.E.**

Bireysel Teröre Karşıyım

İkincisi, her zaman bireysel terörün karşısında oldum ve bu nedenle Süper NATO'nun yönlendirdiği Sol kisveli terör örgütlerinin baş hedefleri arasında yer aldım. Bu örgütlerin eylemlerini kışkırttığım türünden yalanlar da Mehmet Eymür'ün mesleğiyle bağlantılı psikolojik savaş imalatıdır. ABD ve Avrupa'nın, Türk Ordusu'na karşı yürüttüğü nifak faaliyeti, sitenizde de kendini göstermektedir.

Türkiye'nin Bütünlüğünü Koruyorum

Kemalist Devrim rotasında bulunan Türk Silahlı Kuvvetleri'nin emir komuta zinciri altındaki bütünlüğü, bugün Türkiye için hayati önemdedir. İşçi Partisi'nin 1999 yılı Aralık ayında toplanan 5. Genel Kongresi, bu bütünlüğü korumayı temel görevlerimizden biri olarak saptamış ve ilan etmiştir. İşçi Partisi Genel Başkanı, bu ulusal ve devrimci görevi yerine getirirken, hiçbir devlet kurumunun emri altına girmez; kendi Partisinin program, karar ve disiplinini uygular.

Süper Nato, CIA, Mehmet Eymür

Her zaman Süper NATO (Kontrgerilla) faaliyetine karşı Türkiye'nin bağımsızlığını, toprak bütünlüğünü ve iç barışı savundum. Türkiyemiz, emperyalist ABD ve Avrupa devletlerinin Kuzey Irak, Ege ve Kıbrıs üzerinden yönelttikleri tehditle yüz yüze gelmiştir. CIA ve Süper NATO, bu tehdide karşı duran Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ve İşçi Partisi'ne karşı her aracı kullanarak yıpratma faaliyeti yürütmektedir. Mehmet Eymür, bütünüyle bu görevi yerine getirmektedir. ATİN Sitesi, ABD'den konuşmaktasınız; İşçi Partisi Türkiye'den konuşmaktadır; olay bundan ibarettir.

Bu açıklamanın Atin Sitesi'nde yayınlanmasını rica eder, iyilikler dilerim.

Doğu Perinçek

İşçi Partisi Genel Başkanı"

Evet, Fabrikatör böyle demiş...

Bundan dokuz yıl önce.

Ankara'daki büromda, yardımcı ajan Hasan Yalçın'la konuşuyoruz.

O tarihte Fabrikatör'ün **"Aydınlık Gazetesi"** kapatılmış ama **"2000'e Doğru"** ismi ile yayın devam ediyor.

Çizginiz Nedir?

M.Eymür: *2000'e doğrunun çizgisi nedir? Amaçları nedir, ideolojik yelpaze içinde yeri nedir? Bunu Aydınlık zamanından alalım. Bundan bazı başka suallere geçmek istiyorum. Nedir yani çizginiz. Bu günkü ile başlangıç çizginiz arasında farklılaşma var. Yakın tarihte bir özeleştiriniz filan da oldu. Saçak'ta çıkan. Bir oturmamışlık görüyorum ben çizgilerinizde.*

H.Yalçın: *Hi hi hi (gülüyor)*

M.Eymür: *En azından bu günkü konum nedir? Bugün ideolojik yelpaze içindeki yeriniz tam nedir, gazetecilik anlayışınız nedir?*

MİT'den, Genelkurmaydan Fazla Karşı Çıktık

H.Yalçın: *Şimdi çizgi olarak solcu. En geniş anlamda solculuk. Sırf bir Aydınlıkçılık veya sırf bir Mao düşüncesinin temsili değil genel anlamda Türkiye'nin, Türkiye'de yaşayan bütün insanların menfaatini savunmaya ve özellikle emekçilerin menfaatlerine dayanan bir solculuk. Eski çizgiyi söylüyorsunuz da. 1978'de Sovyetler Birliğinden gelmekte olan bir tehlike gördük Türkiye'de. Buna MİT'ten de fazla karşı çıktık, Genelkurmay'dan da fazla karşı çıktık. Fazla karşı çıktığımız için hata yaptık. Çok fazla. Tehlike o kadar büyük değilmiş.*

M.Eymür: *Şimdi ben de ona değinmek istiyorum. Hatırlıyorum ilk yıllarınızı. Sokaklarda yazılar görüyordum "Ne Amerika, ne Rusya" . Herhalde dedim yeni bir milliyetçi akım doğdu. Sonra bir baktım daha ziyade bir Maoist çizgi içinde yeni bir akım başladı. Esasında bizim yapamadığımızı, Batı Devletlerinin yapamadığı bir misyonu üstlendiniz. Yapılan işin niteliği dolayısıyla bunlar acaba bir başka yere angaje olmuş bir grup mu?*

H.Yalçın: *Amerikancı demek istiyorsunuz.*

M.Eymür: *Amerikancı da demeyelim. Batı. Çünkü bir Anti-Sovyet yapınız vardı . Solu bizim başarmadığımız derecede bölmeyi başardınız.*

Bizi Sola mı Şikayet Ediyorsunuz?

H.Yalçın: *Siz bizi sola mı şikayet etmek istiyorsunuz.*

M.Eymür: *Hayır hayır, Gerçekleri konuşuyorum. Söylediklerimde gerçek yoksa. Kendi öz eleştirinizi yaptığınız zaman birtakım hatalar yaptığınızı kabul ediyorsunuz.*

H.Yalçın: *Tabii.*

M.Eymür: *Yarın gene bir öz eleştiri yapıp bununki faaliyetlerimizde hata yaptık diyebilir misiniz?.*

H.Yalçın: *Hata yapmamak mümkün değil. Hatalar yapılıyor. Meziyet hataları görüp düzeltmek, hata yaptık onu düzeltiyoruz demektir.*

Marksist, Anti-Sovyet, Maoist, PKK'cı, Kemalist, Militarist

Peki, yıllardır belli bir çizgiyi tutturamayan, bir gün Marksist, bir gün Anti-Sovyet, bir başka gün Mao'cu, PKK'cı olan, bir "özeleştiri" yapıp kılıktan kılığa giren Doğu Perinçek kim?

Doğu Perinçek 1969 yılında Milli Demokratik Devrim konusunda Mihri Belli ile arasında görüş ayrılığı çıkması üzerine, bir sol grubun liderliğini üstlenmişti. 1978 yılında Perinçek Siyasi bir parti kurdu ve genel başkanlığını üstlendi.

Partinin amaçları arasında *"fırsat kollamak, uzun süreli bir çalışma ve mücadele yürütmek, düşmanı daraltmak, birleşebilenecek bütün güçlerle birleşmek"* gibi yöntemler vardı. Legal olanaklar sonuna kadar kullanılarak güçlenmeli, silâhlı eylemler ilerideki aşamada düşünülmeliydi.

12 Eylülden sonra Perinçek, hemen taktik değiştirdi. Partisine, yasalara dikkat edilmesini, yönetim aleyhine herhangi bir tavır alınmamasını, aleyhte söz söylenmemesini tembih ediyordu. Taktikleri fayda vermedi, askeri yönetim diğerleri gibi bu partiyi de kapattı.

Perinçek, 1988'de yeni bir parti kurdu.

Milli Demokratik Devrim

Yeni parti, "Milli Demokratik Devrim" stratejisini benimsemekte ve sosyalist bir devlet biçimini amaçlamaktaydı.

Parti aynı zamanda, bir zamanlar en büyük düşmanı olan PKK'nın ve Abdullah Öcalan'ın da yanındaydı. PKK'nın propagandasını yapıyordu.

Fabrikatör, 1978 Mart ayının ortalarında "Aydınlık Gazetesini" yayınlamaya başladı.

Partisinin, duvar yazılarına ve sokak afişlerine yansıyan sloganı; "Ne Amerika, Ne Sovyetler Birliği" idi.

Parti, proleter devrimci çizgide, ABD ve Sovyet aleyhtarı, Maoist düşüncede bir görüntü sergiliyordu.

Hedef Sovyet Yayılması

Ara sıra, usulen batı devletlerine çatsa da, esas hedefi "Emperyalist Sovyetler" ve "Sahte TKP" idi.

Bu, Türkiye'de hızla gelişen ve Batı için tehlikeli hale gelen Sovyet yanlısı aşırı solu, yeni bir doktrinle bölmek, birbirine düşürmek, parçalamak, etkisiz hale getirmek için düşünülmüş güzel bir operasyondu. Başarılı da oldu.

Ancak, Perinçek'in görevi bununla sınırlı değildi.

Türkiye'de hızla gelişen Sovyet etkinliğini silmek isteyen güçler, Türkiye'nin yönetimi üzerindeki denetimi de arttırmayı amaçlıyorlardı.

Perinçek'in görevi, angaje olduğu güce yakın kişilerin, kadrolaşmasını sağlamaktı.

Kilit müesseselerden, karşı görüşlülerin yanı sıra, tarafsız, bu operasyonu deşifre edebilecek, milli duyguları yüksek, satın alınması zor unsurlar da temizlenmeliydi. Bunlar operasyonu zedeleyebilecek "zararlı" unsurlardı.

Tasfiye

Fabrikatör Perinçek kolları sıvadı. 7 Ağustos 1978 günü Aydınlık Gazetesinde "Kontrgerilla Şeflerini Açıklıyoruz" diye yayına başladı. Hedefi güvenlik güçleriydi. Ordu, MİT ve Polis.

Aydınlık zaman zaman isim değiştirerek, günümüze kadar yayınlarını devam ettirdi.

Bakın bu gün kendisini ordu ile özleştiren, *"Türkiyemiz, emperyalist ABD ve Avrupa devletlerinin Kuzey Irak, Ege ve Kıbrıs üzerinden yönelttikleri tehditle yüz yüze gelmiştir"* diyen Perinçek, o tarihte gazetesinin baş sayfasında çıkan yazısında ne diyor:

"Kıbrıs'taki Bayraktarlık, Türkiye'deki tertip ve kışkırtmaların ocağıdır".

Evet, Fabrikatör Perinçek, *"Bayraktarlığın Özel Harp Dairesinin Kıbrıs'taki Özel Şubesi olduğunu"* söylüyordu.

Demek ki Kıbrıs'taki Türk faaliyeti, Özel Harp Dairesinin milli menfaatler doğrultusunda kullanılması, operasyonu yö-

netenleri tedirgin etmişti. Bağımsız milliyetçi hareketler operasyonu zedelerdi.

Türkiye'de politik ve ekonomik istikrarsızlık devam etmeli, ülkenin güçlenip, bağımsız ve milli bir politika izlemesi engellenmeliydi.

Fabrikatör, 1980 yılına kadar bu misyonunu başarılı bir şekilde yerine getirdi.

Yalanlar (Fabrikasyon)

"Bireysel terörün her zaman karşısında olduğunu söyleyen" Perinçek, her zamanki gibi yalan söylüyordu.

8 Ağustos 1978 tarihli Aydınlık Gazetesi'nin manşetten haberi şöyleydi:

"CIA'nın okullarında 4 yıl eğitilen Kontrgerilla şefi, İstanbul'daki bütün provokasyon ve tertiplerin ardındaki beyin:

M. Hiram Abas

M. Hiram Abas, İstanbul'daki bütün provokasyon, tertip ve operasyonları planlayan Kontrgerilla şefiydi. CIA ve MİT adına Faik Türüne danışmanlık yapıyor. İstanbul Kontrgerilla Karargahı ile CIA ve MİT'in irtibatını sağlıyordu.

Gemi batırma olayları, İsrail Büyükelçisi Elrom olayı, Fırtına Tatbikatları gibi tertip ve saldırılar Hiram Abas'ın başı altından çıktı. Hiram Abas, işkence ve operasyon hastası. Görevli olmadığı halde 12 Marttaki bütün baskınlara, operasyonlara en önde katıldı. Provokasyonları yönetti. Yeni işkence yöntemleri geliştirdi ve bu yöntemlerin uygulanmasına bizzat katıldı".

Fabrikatör, baş köşeye Hiram Bey'in 18x12 cm. ebadında bir fotoğrafını koymuştu. Fotoğrafın altında şunlar yazıyordu:

"12 Martta Görevi:

Künyesi Mustafa Hiram Abas

1932- İstanbul Fatma Hilmi

1952'de Saint Joseph Fransız Lisesi,

1957'de Siyasal Bilgiler Fakültesi CIA ve MİT adına Faik Türün'e danışmanlık Kontrgerillanın giriştiği bütün provokasyon, tertip ve saldırı harekatlarını plânlamak, İstanbul Kontrgerilla Karargahı ile CIA ve MİT'in irtibatını sağlamak

Adresi : Cemil Topuzlu Caddesi 32/2 Çiftehavuzlar. Tlf.: 554170"

Suça Azmettirme

Gerisi malûm.

Hiram Bey, Perinçek'in yayınladığı adresten çıkıp, işyerine giderken şehit edildi.

Hiram Bey, ne kontrgerilla şefiydi, ne de CIA ve MİT adına Faik Türün'e danışmanlık yapıyordu. CIA'de 4 yıl eğitim gördüğü yalandı. O iyi, düzgün, ülkesini seven, başarılı bir istihbarat görevlisiydi. Aydınlık'ta Hiram Bey'le ilgili bütün bilgiler yalandı.

Hiram Bey, Perinçek ve bağlı olduğu güçlerin yürüttüğü operasyon için "zararlıydı" ve ortadan kaldırılmalıydı. O sebeple kendisinin, arabasının resmi, adresi, telefonu Aydınlık'ta defalarca yayınlandı, hedef gösterildi.

Daha yakın tarihte, benim adresimi, telefonumu, e-postamı yayınlamadı mı, "bireysel teröre karşı Perinçek?"

Hedef gösterilen bir kimsenin adresi neden yayınlanır? İyilik olsun diye mi?

İstediği Gibi Olmamış

Perinçek, 1991'de Milliyet Gazetesi'nde yayınlanan bir yazısında şöyle diyor:

"Beşinci karşılaşma MİT raporunu açığa çıkarmamız . Abas ve Eymür'lerin meslek hayatlarına hiç olmazsa resmi planda son verdik "

Yani hayatlarına son vermek için uğraşmış ama, bu kadarını yapabilmiş.

* * *

Perinçek ve PKK Gelin, İçimde Yer Alın

"Doğu Perinçek 'in 1991 yılında kampımıza geldiği ve benimle görüşmeler yaptığı doğrudur. Doğu Perinçek bana siz bu şekilde muvaffak olamazsınız, benim siyasî yapılanmam içinde yer almanız daha doğru olur şeklinde tel-

kinlerde bulunuyordu."

Bu ifade Abdullah Öcalan'a ait. DGM savcıları tarafından İmralı Cezaevi'nde alınan ilk ifadeleri.

Demek ki Öcalan bu öneriyi kabul etmiş olsaydı, bugün İşçi Partisi (İP), PKK olacaktı veya PKK, "Kürdistan İşçi Partisi" değil de sadece İşçi Partisi olarak anılacaktı.

Perinçek-Apo fotoğraflarını yayınladıktan sonra, İşçi Partili birçok okuyucu, merak içinde bize mektup yazarak sorular sorudu.

Apo Hangi Devletin Görevi?

Perinçek'in *"Apo ile yakınlaşma bir devlet göreviydi. Kardeş kanının durdurulması için bu görevi kabul ettim. Bu gizli bir görevdi, onun için daha fazla açıklama yapamam. Genelkurmay'ın konudan haberi var. Ciya'cı ve şeriatçı çevreler beni yıpratmak için sık sık bu resimleri yayınlıyorlar"* dediğini bize ileten de bu okuyucular.

Evet sayın İP'li okuyucular, eğer Perinçek'in önerisini Öcalan kabul etseydi, bugün sizler de birer PKK'lı olmuştunuz.

Perinçek'i anlatmaya devam edelim.

Perinçek, 17 Haziran 1942'de Gaziantep doğumlu. Baba adı Sadık, anne adı Lebibe. Evli, dört çocuk sahibi. İkinci eşi Şule Perinçek, Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunu, gazeteci. Çocukları Zeynep, ODTÜ mezunu, Kiraz, Boğaziçi Üniversitesi mezunu, Mehmet, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde ve Can. Doğu Perinçek Almanca ve biraz İngilizce biliyor.

Ankara'da Gençlik

Perinçek'in baba tarafı Erzincan, anne tarafı Malatya'dan.

Babası yargıçlık yapan Perinçek'in gençlik yılları Ankara'da geçmiş. Sarar İlkokulu, Atatürk Lisesi ve Bahçelievler Deneme Lisesi'nde okuduktan sonra Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirmiş.

Perinçek'in Hukuk Fakültesi'nden ilginç dönem arkadaşları var. Bunlardan birisi MİT Müsteşar Yardımcısı Mikdat Alpay. O da Perinçek'in anne tarafı gibi Malatyalı.

Fabrikatörlüğe Ilk Adımlar

Perinçek'in yabancılarla ilişkisi ilk 1962 yılında başlıyor. O yıl Hukuk Fakültesi öğrencisi Perinçek, Almanya'ya gidiyor. Oradaki yaşantısı pek belirgin değil. 1963 yılında tekrar Türkiye'ye dönüyor. Bilinen tek şey "Almanca" öğrendiği.

1964'de Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitiren Perinçek Kamu Hukuku kürsüsüne asistan oluyor.

Bu arada Perinçek'in Almanya'ya gidiş gelişleri devam ediyor. Bu gidiş-gelişleri şekillendirmek için Perinçek 1967'de Almanya'da, pek itibar görmeyen ve belli bir faaliyeti olmayan "Türk Toplumcular Ocağı"nı kuruyor.

1968 de ise "Türkiye'de Siyasi Partilerin İç Düzeni ve Yasaklanması Rejimi" isimli doktora tezini vererek "Hukuk Doktoru" ünvanını alıyor.

Perinçek Hukuk Doktoru oluyor ama, hayatı hep "hukuk dışı" işlerle geçiyor.

YTP ve TİP

Baba Sadık Perinçek 1961'de Ankara'da, Ekrem Alican, Prof. Aydın Yalçın, Hikmet Belbez, Raif Aybar, Yüksel Menderes, Emil Galip Sandalcı, İhsan Hamit Tigrel, Fahreddin Kerim Gökay'la Yeni Türkiye Partisi'ni kurarken, aynı günlerde Avni Erakalın, İbrahim Güzelce, Şaban Yıldız, Kemal Nebioğlu, Rıza Kaus, Kemal Türkler, İstanbul'da Türkiye İşçi Partisi (TİP)'ni kuruyorlar.

1971'de Anayasa Mahkemesi'nce kapatılan TİP'in Genel Başkanlığını Avni Erakalın, Mehmet Ali Aybar (Şubat 1962), Mehmet Ali Arslan (1969), Şaban Yıldız, Behice Boran (1970) yapıyor. Partinin yöneticileri arasında Prof. Sadun Aren, Niyazi Ağırnaslı, Şaban Erik, Yahya Kanbolat, Sait Çiltaş, Yalçın Cerit, Adil Özkol, Turgut Kazan, Can Açıkgöz gibi yöneticiler var.

Milli Demokratik Devrim

Doğu Perinçek'in siyasi hayatı işte bu partide başlıyor. 1967'de, 6 milletvekili ile Meclise giren Türkiye İşçi Partisi'nin "Bilim Kurulu Üyesi" oluyor.

Aynı yıllarda, Mihri Belli'nin önderliğindeki Milli Demokratik Devrim (MDD) Hareketi ile Mehmet Ali Aybar'ın TİP'i

arasında solun önderliği çekişmesi had safhada. Mihri Belli ve ekibi TİP'in Meclise girmesini devrimci harekete ihanet sayıyor.

Doğu Perinçek bu arada bazı dergilerde "E. Tüfekçi" takma adı ile yazılar yazıyor. Yazılarının hedefi Mihri Belli ve MDD hareketi.

Perinçek aynı dönemde Türk solunda önemli diğer bir isim Behice Boran'a da yanaşıyor. Boran'ın çıkardığı "Dönüşüm" dergisine yazılar yazıyor.

Mihri Belli'nin "Sosyalist Devrim Stratejine" karşı geliştirdiği

"Millî Demokratik Devrim (MDD) Stratejisi nedir? MDD'ye göre, devrime, iki aşamada ulaşılacaktır. İlk aşamada feodalizm, emperyalizm ve işbirlikçi üçlüsüne karşı "millî burjuvazi" ve "büyük burjuvazi"nin bir kısmı da dahil olmak üzere bütün sınıf ve tabakaların birleşik mücadelesi öngörülmektedir.

Bu mücadele sonucunda varılacak nokta, burjuva demokratik devrimi ile eş değerli, ancak dünya proleter sosyalist devriminin bir parçası olan "Millî Demokratik Devrimdir".

İlk aşama birleşik cephenin iktidar olması, ikinci aşama ise sosyalist devrimdir.

Bu strateji taraftarlarına göre Türkiye'de MDD aşaması, İstiklâl Savaşı (millî devrim), 1920 inkılâpları (demokratik devrim), yani "burjuva devrimi, ya da Kemalist burjuva devrimi" ile tamamlamıştır.

Görevi Karıştırmak

Perinçek MDD karşıtı yazıları ve konuşmaları ile Mehmet Ali Aybar'ın dikkatini çekmişti, . Aybar, bu şekilde gözüne giren Perinek'i, Fikir Kulüpleri Federasyonu (FKF)'nun başına getirdi. FKF kısa bir süre sonra Türkiye'deki sol fraksiyonların anası sayılan "Dev-Genç" hareketine dönüştü.

Perinçek'in ilk dansı, zig-zaglı siyasi hayatı bu tarihte başlıyor.

MDD düşmanı Perinçek, FKF'nin başına geçtikten kısa bir süre sonra MDD hareketinin baş savunucuları arasında yer alıyor. Aybar, aldatıldığını anlıyor ama iş işten geçmiştir.

Türk Halk Kurtuluş Partisi'nin tanınmış militanlarından

Yusuf Küpeli de o tarihlerde TİP içindedir.

Küpeli, yıllar sonra Perinçek'i şöyle anlatıyor:

"Çabalarından dolayı TİP yönetici kliğinin itimadını kazanmış olan burjuva politikacılığının ustası Doğu Perinçek, FKF kurultayında kafasının içindekileri bezirgân kurnazlığında saklamasını bildi ve önemli bir muhalefetle karşılaşmadan başkanlığa seçildi."

Esasında Küpeli de yanılıyor. Perinçek'in kafasının içindekileri gizlediği doğru ama, bunu kurnazlık olsun diye değil, görevi icabı yapıyor. Görevi Türkiye'yi karıştırmak.

Nitekim, 1968'deki "üniversite işgalleri" ve büyük "gençlik hareketleri" sırasında Dev-Genç'in başında Perinçek var.

Gerçi Perinçek'in bu başkanlığı fazla uzun sürmedi. Bir süre sonra Aybar'ın talimatı ile FKF binasından yaka paça dışarıya atıldı.

İlk Tesbit Örgütten

TİP'den sonra bir süre Mihri Belli'nin yanında yer alan Perinçek, kısa bir süre sonra MDD hareketi içerisinde tartışma ve bölünmelere neden oldu. Perinçek Mihri Belli'nin "Aydınlık Sosyalist Dergi"sinden ayrılarak "Proleter Devrimci Aydınlık"ı (PDA) kurdu.

Mihri Belli, ekibini parçalamak isteyen Perinçek'ten şüphelenmişti. Perinçek'in gizli servislere hizmet ettiğini ilk teşhis eden Mihri Belli'dir. Belli, Perinçek'e "CIA'nın Maocusu" adını taktı ve bunu bir yazısında da açıkça belirtti.

Perinçek, 1968'in Kasım ayında "Aydınlık Dergisi"ni yayınlamaya başladı, 21 Mayıs 1969'da yasadışı Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'ni (TİİKP) kurdu, aynı yılın Temmuz ayında İşçi-Köylü Gazetesi'ni çıkardı.

Perinçek 1970 sonrasında, sol darbe hazırlıkları içinde bulunan ordu mensupları ile işbirliğinde bulundu. Ancak bu ekibin beklediği gelişme olmadı, Karşı taraf bu hazırlığı haber almıştı ve 12 Mart 1971 günü askeri ihtilali gerçekleştirdiler.

Beşparmak'ta Balık Avlayan Lider

12 Mart 1971 ihtilalinden sonra Söke yakınlarındaki Beşparmak dağlarına kaçıp, saklanan Perinçek, daha sonra Ankara'ya geçti. İstanbul'da örgütün yöneticilerinden Ferit İlsever'in

şifreli defterinin çözülmesinden sonra örgütün İstanbul bölümü çöktü, örgüt üyeleri tek tek yakalanmaya başladı. Daha sonra operasyonlar Ankara'ya kaydı. Doğu Perinçek, Mayıs 1972'de Ankara'da , bir çiftlik evinde çoban kıyafetinde yakalandı.

Siyasi Şube'de sorgulanan Perinçek hiç direnmedi. 120 sayfalık el yazılı ifadesi ile, bütün faaliyetleri ve örgütün tüm üyelerinin isimlerini verdi.

Ferit İlsever ise 60 sayfalık el yazısıyla ifadesi ile Perinçek'in yarısında kalmıştı.

Dava neticesi 20 yıl hapis cezasına hükmedildi. Savcı, Sanık Perinçek için şöyle diyordu:

"Fikri yapısı itibariyle Marksist, Leninist, Maoist görüşleri benimsemiş bulunan sanığın, devrimin ancak illegal bir parti ile başarılabileceği fikrinden hareketle; yasadışı parti faaliyetlerinde bulunduğu, kurulan bu illegal partinin ideolojisinin Marksist, Leninist, Mao Zedung düşüncesinde olduğu, Türkiye'nin sınıf şartlarına dayandırılacağı, bu suretle proleterya diktatörlüğünün kurulacağı, halk ihtilalinin zafere ulaşması için mücadele edileceği, nihai hedefin komünizmi gerçekleştirmek olduğu, sanık tarafından bu partinin Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi olarak açıklandığı... Partinin yan destek kuruluşları olan İhtilalci Köylü Birlikleri, İşçi Köylü Silahlı Birlikleri ve İhtilalci Gençlik Birliği'ni teşkil edip planladığı, sanığın bunlardan gayri, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne sızarak kendi fikriyatı istikametinde olan bir kısım subaylar vasıtasıyla parti için gerekli olan bazı hüviyet, izin kağıdı, talimname, elbise vs. teminine ve sosyalist fikirlerin ordu içinde yayılmasına çalıştığını, ilerisi için bu yolla silah teminini düşündüğünü..."

Savunma

Sanık Perinçek ise, kendini ve örgütünü savunuyordu:

"Ordusu, polisi, hapishaneleri ve bürokrasisiyle halkımız üzerinde ağır bir yük olan hakim sınıfların devleti nasıl yıkılacak? Halka acı veren bu zulüm mekanizması, toplumsal gelişmenin önünde bir engel olarak duruyor. Bu devleti devrimle yıkmaktan başka kurtuluş yolu yoktur. Hakim sınıfların zorbalığı karşısında, halkın gizli teşkilatlanması kadar meşru bir şey olamaz... Proletarya ve halk yığınları, ezilmemek ve zalimlerin saltanatını yıkmak için gizli teşkilat kurar. Hakimiyet verilmez, alınır. Büyük davalar ancak ve ancak halk yığınlarının si-

lâhlı mücadeleleri yoluyla kazanılır."

İki sene sonra genel af çıktı ve Perinçek 1974 Temmuz ayında serbest. kaldı.

Şafak Operasyonu

9 Mart 1971'de içlerinde Faruk Gürler, Celil Gürkan, Talat Turan'ın da bulunduğu bir grup subay, bazı sivil unsurlarla işbirliği ile sol bir darbe planlamışlardı.

Sivil Unsurlar arasında Doğan Avcıoğlu, İlhan Selçuk, İlhami Soysal, Uluç Gürkan, Doğu Perinçek, Mihri Belli, Hasan Cemal, Cengiz Çandar, Nuri Çolakoğlu, Şahin Alpay, Ali Kırca, Uğur Mumcu, Altan Öymen, Fakir Başkurt, Mümtaz Soysal gibi isimler vardı.

Hasan Cemal'in "Kimse Kızmasın Kendimi Yazdım" isimli kitabına göre darbe muaffak olsaydı Avcıoğlu Başbakan, Uğur Mumcu Gençlikten sorumlu Bakan, Altan Öymen Basın-Yayın Genel Müdürü ve Hükümet Sözcüsü, TÖS Başkanı Fakir Başkurt Milli Eğitim Bakanı, Mümtaz Soysal Dışişleri Bakanı, İlhami Soysal da MİT Başkanı olacaktı.

Birçok sosyalist grubun lideri gibi illegal TİİKP örgütünün lideri Ajan Fabrikatör Perinçek'e de darbenin gerçekleşmesi halinde Bakanlık sözü verilmişti.

İhtilalin zeminini hazırlamak için, Deniz Gezmiş, Deniz Harb Okulu öğrencisi Sarp Kuray gibi Marksist gençler kullanıldı. Bunlara silâhlı ve bombalı eylemler yaptırıldı.

27 Mayıs'ta olduğu gibi gençleri sokağa dökecekler, bu kargaşa ortamında meşru sayılabilecek bir darbe ile iktidarı ele geçireceklerdi.

Bu hareketinin içine sızan Perinçek gibi ajanlar sayesinde, bu ihtilâl önlendi ve üç gün sonra 12 Mart 1971 darbesi yapıldı. Nitekim sonradan Ankara Siyasi Şube'de sorgulanan Doğu Perinçek, güvenlik kuvvetlerine yardım ederek, 120 sayfalık ihbar ve itirafları ile bütün faaliyetin ortaya çıkmasını ve çökertilmesini sağladı.

12 Mart 1971 darbesinden sonra güvenlik güçleri terör örgütlerine yönelik bir dizi operasyonlara girdiler.

Bu faaliyetler meyanında, Fabrikatör Perinçek'in " Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi"ne (TİİKP) yönelik "Şafak Operasyonu"nunu diğerlerinden ayıran önemli bir unsur vardı.

Bu örgütün İstanbul'daki karargâhı bir İngiliz'e aitti...

İngiliz uyruklu Hiller Samder Boyt, Robert Kollej'de profesör olarak görevliydi ve Aşiyan'daki ev, bu şahsa Robert Kolej tarafından tahsis edilmiş bir lojmandı.

Örgütün önemli ismi ve İstanbul sorumlusu Ferit İlsever ve arkadaşları burada kalıyorlardı. Güvenlik güçlerince eve yapılan baskın sonunda o anda evde bulunan İngiliz profesör ile bir kaç örgüt mensubu yakalandı.

Daha sonraları Aydınlık Gazetesi'nin sorumlu müdürü olan Aydoğan Büyüközden de yakalananlar arasındaydı. Başında perukla yakalanan Aydoğan Büyüközden, kendisini yakalayan güvenlik görevlilerine bir müddet "sağar ve dilsiz" numarası yaptı.

Lojmanda telsizler ve örgütsel dökümanlar bulundu.

Bu operasyon sonucunda İstanbul bölgesinde ve bütün Türkiye'de 266 örgüt mensubu yakalandı ve örgüt çökertildi.

Örgütün çökertilmesinde en büyük etkenlerden biri, ele geçirilen Ferit İlsever'e ait şifreli defterdi. Ankara 3 numaralı Sıkı Yönetim Mahkemesinin Şafak Davası dosyasında delil olarak bulunan bu defterde, bugün, halen medyada yer alan, elliye yakın tanınmış insanın ismi vardı.

Şifreli defterde bulunan İstanbul örgütünün şeması çözülünce, operasyon Ankara'ya atladı. Perinçek, burada, bir çiftlik evinde çoban kıyafetinde yakalandı.

Baskın neticesinde İngiliz dahil yakalananlar, İstanbul Emniyet Müdürlüğüne götürüldüler. Ancak İngiliz Profesör kısa bir süre sonra üst makamlardan gelen talimatla serbest bırakıldı. Hiller Samder Boyt, alelacele Türkiye'yi terketti. Böylece İngiliz'in örgütle olan ilişkisi, veya daha doğrusu, örgütün İngilizlerle olan bağlantısı tam olarak çözülemedi.

İstanbul MİT'te, yasadışı Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Par-

tisi operasyonun sorumlusu, Necdet Küçüktaşkıner'di. Küçüktaşkıner 1973'de teşkilattan ayrılarak serbest avukatlığa başladı.

Perinçek grubu, Küçüktaşkıner'i imha edilmesi gereken hedefler listesine kaydetmişti. Ferit İlsever 1978 Temmuz ayında silâhlı adamları ile Küçüktaşkıner'in Taksim'deki ofisini bastı. Küçüktaşkıner'i "kontrgerilla" olarak niteliyerek, kendileriyle ilgili operasyonların emrini kimin verdiğini sordular, bazı açıklamalarda bulunmasını istediler. *"Aksi taktirde seni teşhir eder, bitiririz"* dediler.

Küçüktaşkıner'ın *"ben kontrgerilla falan değilim, ben bir MİT mensubu olarak görevliydim ve sizin sorgularınızda bulundum, bunu da kabul ediyorum. Ancak, bu ithamlarınız saçma ve talepleriniz de yersiz, lütfen burayı terkedin"* cevabı ona pahalıya maloldu.

Olaydan birkaç gün sonra Aydınlık Gazetesi *"İşkenceci Avukat Necdet Küçüktaşkıner"* manşeti ile Necdet Küçüktaşkıner'i teşhir etti. Kendinin, evinin, yazıhanesinin çeşitli resimleri, adresleri, şemaları yayınlandı. Küçüktaşkıner'le ilgili, normal bir kimsenin ulaşamayacağı teşkilattaki "personel bilgileri" de yayınlananlar arasındaydı.

Necdet Küçüktaşkıner ayrıca 1 Mayıs 1977'de ki, 37 kişinin öldüğü "Kanlı Taksim Olayı"nın da tertipçisi olarak suçlanıyordu..

Aydınlık, MİT tarafından Emekli Sandığı kanalıyla Küçüktaşkıner'e, olaydan 15 gün önce yapılan 8, 049,041 liralık bir ödemenin belgesini yayınlamıştı. Perinçek grubu bu belgeyi delil olarak göstererek Küçüktaşkıner'i kanlı olayın faili olarak ilân ediyordu.

Esasında belge doğruydu. Ancak bu meblağ, MİT kanununda yapılan bir değişiklikle tüm MİT mensuplarına ödenen "Fiili Hizmet Zammı" isimli bir tazminatın yekünü idi. Bu yekünden Küçüktaşkıner'in hizmeti karşılığı payına düşen meblağ 1,617 liraydı ve Emekli Sandığı Küçüktaşkıner'e sadece bu meblağı ödemişti.

Aydınlık, Emekli Sandığı'ndan elde edildiği sanılan belgedeki, "8, 049,041 liralık ödeme meyanında" kısmında tahrifat yaparak, tüm meblağı Küçüktaşkıner'e ödenmiş gibi göstermişti.

Tabiatıyla MİT'in, gizli bir operasyonun parasını "Emekli

Sandığı" kanalıyla ödemesi gibi bir saçmalık da olmazdı.

Bütün bunlara rağmen "provakasyon" işledi. Basın, Aydınlık'tan alıntı yaparak Necdet Küçüktaşkıner'i *"37 kişinin öldüğü Kanlı 1 Mayıs olaylarının tertipçisi MİT mensubu"* olarak tescilledi.

Bu olumsuz gelişme, Emekli MİT mensubu Avukat Necdet Küçüktaşkıner'in yaşantısını birden bire değiştirdi. Küçüktaşkıner terör örgütlerinin başlıca hedefleri arasına girdi, İstanbul Barosu Taşkıner'in Avukatlık yapmasını engellemeye kalktı.

Neticede Küçüktaşkıner'in Taksim'deki bürosu bombalandı. Şans eseri kendisine bir şey olmadı.

Necdet Küçüktaşkıner hâlâ, Perinçek ekibinin kendisine monte ettiği bu iftirayı temizleme mücadelesi veriyor.

Esasında, "Kanlı 1 Mayıs" olaylarının yegâne sorumlusunun Fabrikatör Perinçek ve ekibi olduğu biliniyor.

Taksim'deki miting sırasında, Perinçek'in "Maocu" grubunun barikatları yıkarak meydana girmesi ile olay başlamıştı. Sonuçta 1 polis memuru tabanca mermisiyle, 36 kişi de panik sırasında ezilerek ve havasız kalarak öldü.

Fabrikatör Perinçek'in grubu belki diğer terör örgütleri kadar silâhlanmış bir örgüt değildi ama, "provokasyon" ve "hedef gösterme" özellikleri onları en az diğer örgütler kadar tehlikeli kılıyordu. Kendileri yapmıyorlar, hedef gösterip başkasına öldürttürüyorlardı.

Yabancı istihbarat teşkilatlarının "Türkiye Operasyonları"ndaki maşası olarak bu taktikleri, yıllardan beri aynı ustalıkla devam ettiriyorlar.

1970-1980 arası, bir çok terör örgütü gibi, Fabrikatör Perinçek'in grurbunun da en büyük amacı Türk ordusuna sızmaktı.

Doğu Perinçek'in örgütü Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisine de bazı genç subaylar üye olmuşlardı. Bunlar Doğu Perinçek'e selam veriyor, "komutanım, başkanım" diye hitap ediyorlardı.

Bu subaylardan, o tarihte tespit edilen birkaçı, Perinçek grubu ile birlikte yargılandılar.

Fabrikatör Perinçek'in ordu bağlantısı, bilahare üst rütbelere gelen bu genç subaylarla devam etti. Bu subaylar yakın tarihde ordudan ayıklandılar.

"Perinçek'i doğru teşhis etmek gerekir. Bence bu adam ruh hastası bir paranoyaktır. Karalamak için söylemiyorum, gerçekten psikiyatristler tarafından müşahede altına alınması gereken ölçüde ruh hastası olduğu kanaatindeyim. Bu yüzden ajan provokatör olarak kullanılmaya müsait bir kişiliğe sahip, zaten öyle kullanılıyor.

...Oynadığı ajan provokatör rolü, bu ülkede herkesi ilgilendirmesi gereken bir güvenlik sorunudur. Üstlendiği misyon, bu ülkede sıhhatli olabilecek herkese ve herşeye hücum etmek; kurumları yıpratmak, kişileri şaibe altında bırakmak, zayıflatmaktır. Türkiye'de kim destabilizasyon peşindeyse Perinçek, o tür güçler için bulunmaz bir nimettir. Bu amaçla kullanıldığı besbellidir. Kürt meselesi, Türkiye'nin önündeki en hayati sorunlarından biridir. Nitekim, Perinçek de bu mesele ile ilgili olarak kendini gösteriyor. En hassas olduğu konu neredeyse bu. Bu bir rastlantı olmamalı"

Bu sözler, bir zamanlar Doğu Perinçek ile çok yakın olmuş, kader birliği yapmış, onu çeşitli açılardan tahlil etme imkânını bulmuş bir kişiye, tanınmış gazeteci Cengiz Çandar'a ait. 10 Kasım 1991 tarihinde Nokta Dergisinde yer alan söyleşiden paragraflar.

Çandar, Perinçek'in gerçek yüzünü erken teşhis edip ondan ayrılanlar arasında.

Ancak Perinçek, kendisinden kopanları hiç bir zaman hazmetmedi. Onları hemen "hain, ajan, CIA'cı" diye damgalayarak yok etmeye çalıştı.

Uşak Ruhlu Doğanlar

Fabrikatör Ajan Perinçek'in, yardımcısı Hasan Yalçın bize mektup yollamış.

Bazı insanlar ruhen uşak olarak doğar, öyle yaşar öyle ölürler. Yardımcı Ajan Hasan Yalçın'da öyle bir karakter. Tam bir "İngiliz uşak" tiplemesi. Yanlız filimlerdeki tipik "İngiliz Uşaklar" akıllı tiplerdir. Genelde patronlarını yöneltirler. Bizim uşak Hasan Yalçın pek o kadar akıllı tip değil. Sadık ama beceriksiz, zavallı bir tip.

"Amerika'dan yayın yapan sitenizde, 13 Ekim 2000 günü yayınladığınız "Şafak Operasyonu" başlıklı yazıda yer alan bilgilerin tamamı asılsız ve yalandır. Bizce merak konusu olan, sizin bütün bu masalları neden Türkiye'deyken anlatmayıp da, Amerika'ya gidince, zihniniz aniden açılmış gibi, yazıp yazıp piyasaya sürdüğünüzdür." demiş Fabrikatör'ün yardımcısı.

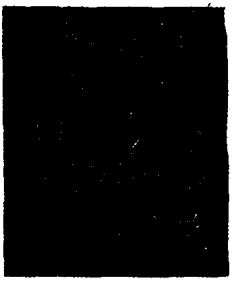
Akılsız Uşak Efendisine Zarar Verir

Zekâ özürlü uşak, bizim devlet memuru olduğumuz için yıllarca iftiralarına mecburen suskun kaldığımızı, ancak 1988'de Teşkilattan ayrıldıktan sonra kaleme aldığımız **"Analiz"**[1] isimli kitapta ve Milliyet Gazetesi'nde kendilerini tafsilatlı bir şekilde cevapladığımızı ve maskelerini düşürdüğümüzü unutmuş...

"İngiliz Profesör Hilary Summer Boyd'la bir dava sanığının ilişkisi ev sahibi-kiracı ilişkisinden ibarettir. Summer Boyd gibi Robert Kolej'de çalışan sanıklardan biri Boyd'un evini kiralamış ve bir süre orada oturmuştur. ..Birkaç Parti üyesinin o evde yakalanmış olması İngiliz İstihbaratıyla ilişkinin kanıtı olamaz" diye devam etmiş yardımcı ajan.

Ama efendisi öyle demiyor. Baş Ajan Perinçek, ***"Analiz"*** *isimli kitapla ilgili olarak 10-12 Haziran 1991 tarihinde Milliyet Gazetesi'nde yayınlanan yazılı açıklamada "Aydınlık'ın sorumlu müdürü Aydoğan Büyüközden'in 12 Mart 1971 darbesinde "Robert Kolej 'de görevli bir İngiliz'e ait lojmanda telsizlerle ve başında perukla yakalandığını söylüyor. Yalan. Bir kez A. Büyüközden o lojmanda yakalanmadı. İkincisi o lojman İngiliz'e ait değildi. Robert Kolej'indi"* diyor.

Görüyor musunuz, beceriksiz uşak patronunu yalanlamış. Meğer örgüt evi İngiliz'den kiralanmış. Yani Robert Kolejin kendine tahsis ettiği lojmanı, İngiliz örgüte kiraya vermiş!

Zavallılar...

Şu kadarını söyleyeyim. Ben bu operasyon sırasında oradaydım, yani görevli idim. Evi de, yanda resmi bulunan İngiliz Oxford'lu, eşcinsel Profesör Hilary Sumner-Boyd'u da, Aydoğan Büyüközden'i de

1- Analiz, Milenyum Yayınları, 2005, İst.

biliyorum. Evde arama yapıldığı sırada İngiliz profesör ile konuşup, ona sorular da sordum.

Profesör Hilary Sumner-Boyd'un 1972 yılında Amerikalı John Freeley ile birlikte yayınladığı "Strolling Through Istanbul" isimli bir kitabı da var (Almancası "Istanbul.Ein Führer)

Hilary'nin kitap ortağı yanda resmi bulunan John Freeley, 17 yaşında iken ABD Deniz Kuvvetlerine katılmış bir komando subayı. 2.nci Dünya Harbi sırasında Burma ve Çin'de görev yapmış. NewYork Üniversitesinde Fizik dalında doktora aldıktan sonra, 1960'da Oxford'da "İlim Tarihi" üzerinde araştırmalarda bulunmuş. Aynı yıl İstanbul Robert Kolej'de "fizik" öğretmenliğine başlamış ve 1993'e kadar İstanbul'da yaşamış.

Demek Hilary Sumner-Boyd İstanbul'u kitap yazacak kadar iyi biliyormuş...

Belki paravana örgütleride...

Perinçek'in ajan olduğunu bir tek ben söylemiyorum. Sağcısı, solcusu, teröristi herkez söylüyor. Biraz aklı işleyen, biraz değerlendirme yapabilen herkez.

Kim Ne Düşünüyor?

Bakalım Perinçek için kim ne düşünüyor?:

Mahir Çayan:

"Demokratik devrimde sınıfların mevzilenmesine ilişkin bir oportünist tahrifat, PDA pasifizminin yaptığıdır. Bunların 'silâhlanın, ayaklanın' gibi çığırtkanlıklarının nedeni şudur: 'Nasıl olsa silahlanacak ve savaşacak olanlar kendileri değildir, savaşacak olan fukara köylülerdir! Çünkü halk savaşı fukara köylülerin savaşıdır, küçük burjuva aydının değil. Bu küçük burjuva aydın kadrosu olarak PDA kalpazanları da Anadolu'ya yolladıkları PDA dergisi ve İşçi Köylü Gazetesi ile bu görevlerini lâyıkıyla yapıyorlar! ... İşte PDA oportünizminin niteliği budur."[2]

2- Mahir Çayan, Teorik Yazılar, s. 210-215

Mihri Belli
"CIA'nın Maocusu"

Kamuran Duyar (Eski Aydınlıkçı)

"Tatlı su sosyalistidir. Ortalık duru iken en hızlı sosyalist kendisidir. Ancak oligarşinin kaşları çatılınca kapılarında nöbet tutmaya başlar, her türlü hizmetini yapar. Oligarşinin kitleler üzerinde yürüttüğü dezenformasyon operasyonunda en büyük laikçiliği üstlenir. Sabah Mao, öğlen Şerif Hüsnü, akşam M. Kemal, gece Çavuşesku posteri taşıyan Perinçek..."[3]

Cengiz Çandar

"Perinçek'i doğru teşhis etmek gerekir. Bence bu adam ruh hastası bir paranoyaktır. Karalamak için söylemiyorum gerçekten psikiyatristler tarafından müşahede altına alınması gereken ölçüde ruh hastası olduğu kanaatindeyim. Bu yüzden ajan provokatör olarak kullanılmaya müsait bir kişiliğe sahip zaten öyle kullanılıyor."[4]

Hadi Uluengin

"İhbarcılar Partisi'ne atfen "İP" rumuzunu kullanan ve halkımızın binde sıfır virgül sıfır iki desteğini bulabilen Maocuların yayınladığı "Karanlık Dergisi" muhbirlik ve kışkırtıcılıktan sabıkalı listesini daha da şişirdi.. Aslında tekne kazıntısı Maocu'ların, şer güçler dışında kimse tarafından itibar görmeyeceğini söylerken yerden göğe kadar haklısınız."[5]

Söz Dergisi

"Böyle bir liderin en yakınındakilerden en uzağındakine kadar herkese kulaklarını tıkayarak kendi saplantılarına göre yukarıdan aşağıya inşa ettiği parti teknik olarak bir polis örgütüdür. Bir polis örgütü gibi kendi içinde ve dışında sürekli olarak hain arar. Bulmazsa bizzat yaratır teşhir ve infaz eder."[6]

3- Akit Gazetesi, 17 Mart 1998
4- Nokta Dergisi, 10 Kasım 1991
5- Hürriyet Gazetesi, 3 Kasım 1995
6- Söz Dergisi, 23 Aralık 1995

Yaşar Kaya

"Doksanlı yıllarda; 2000'e Doğru Dergisi'ni arkadaşlarıyla birlikte çıkaran Doğu Perinçek Kürt sorununa ilgi mi duyuyordu? Yoksa; o piyasadaki boşluğu yakalamış ve o konudaki merak ve gerçekleri paraya mı tahvil ediyordu? Doğu Perinçek ve arkadaşlarının Diyarbakır örfi idare mahkemelerinde 'Siz Apocuları yargılayamazsınız bize bırakın...Onların idaianamelerini biz hazırlayalım iplerini biz çekelim' fasılını bir kenara bırakarak yeniden 90'lı yıllara gelelim...Hedefledikleri şey şuydu. Kürtler akılsız, sanat edebiyat, politika bilmezler. Onlar savaşsınlar bizim partimize destek versinler. Meclise milletvekili olarak biz girelim gerisi kolay."[7]

Radikal

"Perinçek neyin ürünü?

Yaptığı atraksiyonlarla, Muazzez Abacı kadar ünlü olma arzusunu açık eden, solun starı olma heveslisi Doğu Perinçek, 'Eşcinsellik ve Yabancılaşma' konulu bir yazı dizisi hazırlamış. 3-6 Şubat 1998 tarihlerinde de, Cumhuriyet Gazetesi'nde yayınlatmış.

Aslında, Türkiye'deki aklı başında her solcu bilir ki, Perinçek'in ve arkadaşlarının dediklerini de, düşüncelerini (!) de, dikkate almamak gerekir. Perinçek'i ciddiye almayacak kadar haysiyet ve aklıselim sahibi olduğum için, tez diye sunduklarını çürütmek gibi ebleh bir çabaya asla girişmeyeceğim. Üstelik Perinçek'in tezleri (!), kaba bir stand-up komedisi metni bile olamayacak kadar düşünce yoksunu, çünkü neresinden tutsanız elinizde kalıyor. Benim amacım, Perinçek'in ve yandaşlarının yaptıklarını sergileyip nedenleri üzerinde durmak.

Perinçek, 'Eşcinsellik ve Yabancılaşma' başlıklı yazı dizisinde, kısaca şunları demeye çalışıyor:

'Eşcinsellik, sınıfsal ve cinsel eşitsizliklerle, yabancılaşmayla... İnsan özgürlüğünü boğan ilişkilerin ürünüdür... Erkek ve kadın, sınıfsal karşıtlıklar yüzünden karşı cinsle ilişki kuramayınca bu kez, kendi cinsini tersine çevirmeye zorlanmaktadır... Eşcinsellik, sistemin insana dayattığı acılardan ve yırtıcılıktan kurtulmak için, uyuşturucu gibi, içki, kumar, iskambil oyunları, falcılık, büyücülük, loto - toto, piyango, ganyan gibi, bir yabancılaşma ve çürüme olayıdır... Sistem, sokağa attığı her erkek çocuğa duvar diplerinde tecavüz etmekte, onu şiddet yoluyla eşcin-

7- Özgür Politika Gazetesi, Akit Gazetesi, 17 Mart 1998

selliğe zorlamaktadır... Aşk insanın kendi cinsini üretmesiyle ilgilidir... Üreme ile cinsel duygular arasındaki bu bağ, toplumsal ve ideolojik nedenlerle zorlandığı zaman kriz (eşcinsellik) doğmaktadır... Bunalım dönemlerinin hercümerci ve gürültüsü, eşcinsellik eğilimine yol açıyor. Fareler üzerinde yapılan bir deney de bu saptamayı doğrulamıştır. Bilimadamları, gürültülü bir ortamda bırakılan farelerin bir süre sonra eşcinsel ilişkilere girdiklerini gözlemliyorlar...'

Baştan aşağı pornografik bir metinle karşı karşıyayız. Pornografik, çünkü Perinçek, insan cinselliğini ancak belden aşağıda olup bitenlerle algılayabiliyor, penisin bir deliğe girmesini cinsellik sayıyor, insan ile hayvanın cinselliğini bir tutuyor, aşkı üreme içgüdüsüne indirgiyor. Eşcinsel olmayı da düzülmüş olmakla, onun meşrebine yaraşır dille söylersek, 'kestaneyi çizdirmekle' eş tutuyor. 70'lerin Alman pornolarını andıracak kabalıktaki bu metinde Perinçek'e göre, kadınlarla erkekler diledikleri gibi cinsel ilişki kurabilselerdi, eşcinselliğe gerek kalmayacaktı.

Hitler'in baş teorisyeni olmayı çoktan hak eden Perinçek, insan cinselliğinin kültürel ve sadece insana özgü duyumsal boyutunu anmıyor dahi. Eşcinsel bilinç, eşcinsel kimlik, eşcinsel aşk gibi kavramlardan bihaber olmasından öte, ona göre eşcinseller, birbirlerinin arkasına geçip orgazm olan çürümüş yaratıklardan başka bir şey değil. Aslında Perinçek böyle yaparak kendini sağlama almaya çalışıyor. Eşcinsel aşktan hiç bahsetmeyerek kendi imgeleminde kurguladığı bir kavramı derme çatma ve baştan aşağı yanlış benzetme ve sentezlerle ispatlamaya çalışıyor. Çünkü, iki erkeğin ya da iki kadının birbirine aşık olmasından bahsederse, tez diye öne sürdüklerinin püf diye anında yere yıkılacağını kendisi de çok iyi biliyor.

Perinçek'in taşıdığı faşizan ruh, aynı Naziler gibi, insanı bir biyolojik makineye indirgiyor. Faşizmin aşk gibi, farklılıklar gibi bireysel tavırlara asla tahammülü olmadığından, bireysel yanı ağır basan eşcinsellik de Perinçek'in tüylerini diken diken ediyor. Şu evlere şenlik farelerle ispat bölümüne gelirsek: Neden Perinçek şimdiki işini gücünü bırakıp da, Perinçek marka kulak tıkaçları üretmeyi hiç düşünmüyor? Öyle ya, eğer eşcinselliğe gürültü neden oluyorsa, metropollerde tek bir heteroseksüelin bile kalmamış olması gerekir. Kendi sermayesi yetmiyorsa, 'Gümrük Birliği gerçekleşirse ülkeye homoseksüellik gelir' diyen, Perinçek'in de içinde bulunduğu karikatürün bir başka figüranı olan Necmettin Erbakan ile ortaklık da kurabilir.

Marksizm'in ilk harfinden bile haberi olmayan, yabancılaşma

kavramını turistik bir durum sanan, iktidar ilişkilerinin işleyişini göremeyen, bütün beyin hücrelerine homofobi ve heteroseksizm sinmiş olan Perinçek, bugüne dek var olmuş bütün toplumsal yaşam biçimlerinin temeli efendi/köle ilişkisini ve heteroseksizmi yeniden üretiyor ve kutsuyor. Bunu bile farkında olmadan yapıyor.

Peki Perinçek tüm bunları neden yapıyor? İki şeyden dolayı yapıyor: Birincisi, en büyük kompleksi ve histeri krizlerinin kaynağı olan ÖDP'ye karşı yapıyor. Çünkü ÖDP, bilindiği gibi, eşcinselleri, travestileri, transseksüelleri bünyesine katmış bir parti. Perinçek bir şekilde ÖDP'yi vurmak istemekte, bunun için de ÖDP'nin bu yanını hedef almaktadır. Perinçek, eşcinselleri, travestileri, transeksüelleri, lümpenleri insandan dahi saymamakta, 'sınıf dışı' atıklar olarak görmektedir. Perinçek ikinci olarak, eşcinsellere olan nefretinin ritüelini yapmaktadır; minareye kılıf uydurur gibi, eşcinsellerden neden nefret ettiğinin teorisini kurmaya çalışmaktadır.

Perinçek ve yandaşları, bunlardan başka şeyler de yaparlar:

Perinçek, televizyonda çıktığı canlı yayınlarda, düşman bellediği solculara küfür etmek istediğinde 'puşt' kelimesini seçer. Yandaşlarının çıkardığı Papirüs isimli dergi, 'Eşcinsellere düşman değiliz ama sevmeyiz de; eşcinselin en iyisi ipte kurusun derisi' tarzı yazılar yayınlar. Ve Perinçek, en büyük kompleksi ÖDP'ye yönelik kitap yazdığında, kitabın kapağına eşcinselliğe doğrudan gönderme yapan resimler koyar. Bursa'daki Spartacus isimli eşcinsel grubun toplantısı, Perinçek'in partisinin elemanlarınca basılır ve toplantıya katılanlar hastanelik edilene kadar dövülür...

Perinçek ve şûrekası açık açık faşizm yapıyorlar. Ve şu soruyu sormak kaçınılmaz hale geliyor: Erbakan ile aynı kaptan yemek yiyen, ayaklarına postal giymekten hiç yüksünmeyen, günü gelince Kürtlere, günü gelince de orduya sırtını dayayan, eşcinselliği farelerle açıklayan Perinçek, acaba neyin defolu ürünüdür?"[8]

Mesut Yılmaz

"Şöyle söyleyeyim, bu olayların birbirinden bağımsız, münferit, bireysel olaylar olmadığını ben her vesileyle kamuoyu önünde de söylüyorum, bu olaylar arasında bağlantı olduğunu söylüyorum; ama, zannediyorum ki, Sayın Peri-

8- Radikal Gazetesi, 14 Şubat 1999

nçek'in önerdiği yöntemle siyasî bağlantıları ortaya çıkarmak mümkün olmayacaktır. Yani, birtakım siyasî varsayımlardan, hipotezlerden hareket ederek, gerçeklere ulaşmak bence doğru bir yöntem değildir. Bunun tersine, bana göre doğru olan yöntem, meseleyi bir adi olay gibi görüp, bir öldürme olayı, bir cinayet, bir haraç, bir nüfus suiistimali, bir menfaat temini gibi bir adi olay olarak görüp, buradan, sorumlu kişilerin ifadelerinden giderek siyasî sonuçlara ulaşmaktır, bence doğru yöntem budur. Yani, Sayın Perinçek'in benimsemiş olduğu ideolojik yaklaşımlardan da kaynaklanan birtakım tezleri olabilir, hipotezleri olabilir, bence, bunlar, bu işi devlet adına soruşturan kurulları yanlış yöne yönlendirebilir. Ben diyorum ki, olaya bir cinayet olayı olarak girmek lâzım, o cinayet olayında tetiği çeken adamı bulmak lâzım, ki o noktada çok... Meselâ Topal olayında çok elverişli konumda olduğumuzu düşünüyorum, tetikçiden azmettiren adama gitme imkânı var, azmettiren adamdan onun cesaret aldığı adama gitme imkânı var, cesaret aldığı adamdan da o işi siyasî olarak plânlayan asıl işin özüne ulaşma imkânı var, bence doğru yöntem budur. Tersini yaptığınız zaman, Sayın Perinçek'in yaptığı gibi, kendi kafanızda bir teorik şey kurup da, işte bu iş Çiller özel örgütünün işidir, bunu da yapan Amerika'dır CIA'dır filan dediğiniz zaman, korkarım ki, gerçekten uzaklaşma tehlikesi doğabilir."[9]

Hiram Abas (Şehit MİT Müsteşar Yardımcısı)

"Doğu Perinçek Örtülü Faaliyet Operasyonları (Hakiki organizatörü gizlemek ve gerektiğinde onun ilişkisini ve sorumluluğunu reddetmek imkânı yaratmak amacıyla plânlanan ve uygulanan operasyonlardır. Bu operasyonlar, organizatör istihbarat teşkilâtının hedef ülkedeki resmi temsilcilikleri tarafından yapılanlara ilâveten ve onları tamamlamak uzere siyasi, ekonomik ve para-militer sahalarda ve organizatörün milli politikasını o ülkede daha köklü uygulayabilmek amacıyla tatbik edilirler. Bu operasyonlarda organizatörün kimliğini gizlemek için gizli faaliyet teknikleri uygulanmakla birlikte, genelde gözle görülür bir sonuç elde etmek maksadıyla uygulandıklarından, diğer gizli faaliyet operasyonlarından ayrı mütalaa edilirler) için kullanılan bir Fabrikatördür (Siyasi ve şahsi maksatlar için, genellikle hakiki ajan kaynaklarına sa-

9- TBMM Tutanak Müdürlüğü Susurluk Araştırma Komisyonu 24/12/96

hip olmaksızın uydurma veya şişirme haber üreten şahıs veya grup anlamındadır. Kağıt Fabrikası tabiri de aynı maksatla kullanılmaktadır).

Türkiye'deki misyonu:

-Türkiye'de hızla gelişen ve Batı dünyası için tehlikeli hale gelen Sovyet yanlısı aşırı solu, yeni bir doktrinle bölmek, birbirine düşürmek, parçalamak, etkisiz hale getirmek.

-Devlet içinde, Orduda MİT'te, Poliste, Özel Harp'te kendi çizgilerinde olmayan, düşünce ve faaliyetleri ile organizatörü zor duruma düşürecek unsurları çeşitli yöntemlerle tasfiye etmek, bu kilit müesseselerde etkinliği arttırmak.

-Türkiye'de politik ve ekonomik istikrarsızlığı pompalayan faaliyetleri devam ettirerek, ülkenin güçlenip organizatörün emelleri dışında tamamen bağımsız ve milli bir politika izlemesini engellemek."[10]

Yaşar Topçu (Sinop Milletvekili)

"... Doğu Perinçek'in, burada, soruşturma konusu, araştırma konusu yaptığı olay, sizin de 'evet, doğru, bakılması lâzım' dediğiniz kısmına bakılıyor. Azerbaycan kısmına, Çeçenistan kısmına, bilmem ne kısmına... Burada anlattıklarını kimsenin ciddiye alıp da, devleti bu konuda sorguya falan tuttuğu yok; yani, o türlü şey söz konusu değil."[11]

Nihan İlgün (Tekirdağ Milletvekili)

"Evvelki günkü görüşmemizde, Sayın Doğu Perinçek , konuşmalarının en sonunda, kendisine, CIA ajanlığı; yani, hiçbir sual olmadan; yani, bir açıklama, bir sohbet sırasında geçerken, buna çok heyecanlandı, çok karşı çıktı; biraz da üslûbu aşan kelimelerle, kendisini müdafaya girdi. ...Şimdi, bu kadar müdafaa ediyor. Acaba, bir başka yabancı, sizin de konuşmalarınızın bir kısmında bahsettiğiniz; yani, yabancı istihbarat kaynaklarıyla işbirliği veya oradan nemalandırılması, herhalde, sizin bilginiz dahilinde."[12]

Hüseyin

"Kaypakkaya'yı Perinçek mi öldürttü?

10- Analiz, Ağustos 1991
11- TBMM Tutanak Müdürlüğü Susurluk Araştırma Komisyonu 26/12/96
12- TBMM Tutanak Müdürlüğü Susurluk Araştırma Komisyonu 26/12/96

TKPML/TİKKO'nun kurucusu olarak tanınan İbrahim Kaypakkaya ve ekibinin 1972 yılında ayrılması Aydınlıkçı'ların büyük güç kaybetmesine neden olmuştu. Ancak Aydınlıkçılar'daki yaprak dökümü bununla son bulmamış partinin beyin takımı olarak bilinen bir çok önemli isim Perinçek'i terketmişti. Çevresindeki insanların kendisini terketmesine alışık olmayan Perinçek Kaypakkaya'nın ayrılışını bir türlü hazmedememişti. Perinçek bir iddiaya göre bu olaydan çok sarsılmış ve Kaypakkaya'dan intikam almak istemişti. Yıllar önce ortaya atılan fakat günümüzde unutulmuş olan bu iddiaya göre Perinçek eski arkadaşı İbrahim Kaypakkaya'yı öldürtmek istemişti. Olayların bundan sonraki gelişimi Perinçek'ten ayrılan ekibin Perinçek'in iftiralarına verdikleri cevaplarda şöyle anlatılıyordu:

'Doğu Perinçek ve Halil Berktay, İbrahim Kaypakkaya ile bir arkadaşını Ankara'da görüşmek için çağırarak öldürme girişiminde bulundu. Suikast için görevlendirdikleri kişiler öldürülecek olanın İbrahim Kaypakkaya olduğunu duyunca böyle bir görevi reddettiler. İbrahim Kaypakkaya'nın devrime olan inancı herkesi etkilemişti. Böylece Perinçek'in hazırladığı komplo boşa çıktı. Fakat onların İbrahim Kaypakkaya'ya olan kinleri sönmemişti.'[13]

TİİKP Davası'nın esas hakkındaki mütalaasının 114. sayfasında Berktay'ın Perinçek'e yazdığı bir mektuptan bahsediliyordu. Mekupta Berktay'ın Kaypakkaya'nın öldürülmesi için hazırladıkları plân şöyle anlatılıyordu:

'Yoldaşım (Muzaffer Oruçoğlu) ve Seyit (İbrahim Kaypakkaya) bayrak açmışlar. Tayland kararını (Yasadışı TİİKP almış oldukları kararlar için bu tabiri kullanıyor) kadroları önünde uydurma revizyonizmi örtbas etmek için uydurulmuş diye aşağılıyor. Merkezi yönetim için revizyonist ifadesini kullanıyor. Almanya'yı da parçalayacağız. Hasan Yalçın bizden diyorlar. Herifi tam bir megalomanik bir hezeyan sarmış anlaşılan. Rüstem (Bora Gezen) ile kararlaştırdığımız tedbirler:

-Rüstem oraya varınca hiç birşey olmamış gibi kendilerini dinleme için merkeze çağırdığını söyleyecek allâm-kallâm edip Ankara'ya yollamayı başaracak. Biz bunları Ankara'dan buraya kılavuz ile getireceğiz. Burada tevkif edip gerekeni yapacağız!

Kemal (Ercan Genç) idam edilmesi gerektiğini belirtti. Ben şahsen bu fikre sempati duyuyorum. Acele cevap bekliyorum.'[14]

13- Aydınlık Dergisi'nin Devrimci Harekete Yönelttiği İftiralara Cevaplar s.29-30
14- Halk Düşmanlarını Tanıyalım s. 105 Tarih ve Demokrasi Forumu 19. Ekim 1999

Sema Pişkinsüt (Aydın Milletvekili)

"(Doğu Perinçek'e hitaben) Kafamızda soru işareti olarak kaldı, bir tanesi sizinle ilgili. Geçenlerde Türkiye Gazetesinde Abdullah Öcalan ile bir resminiz çıktı. ... Bu konudaki oradaki yaklaşımınız ve bakış açınız ne idi? Onu öğrenmek istiyorum. Bir de, bu kadar derinlemesine, uzun zamandır bilgi akışını, daha ziyade MİT kaynakları da olsa, Genelkurmay kaynakları da olsa, geldiğini size biliyoruz ve tabiî, çok değişik kesimlerin değişik değer yargıları içerisinde sizin MİT ile olan ilişkiniz konusunda bazı sözler var. Bu konuda sizin şahsınızla ilgili olarak bu iki soruyu rica edeceğim."[15]

Mehmet Bedri İncetahtacı (Gaziantep Milletvekili)

"... Doğu Perinçek konusundaki şüphelerinize katılmamak mümkün değil; ancak, ben bu soruyu kendisine de tevcih ettim. Dedim ki 'bu bilgilerinizi nasıl test edebiliriz, yani doğruluğunu nasıl araştırabiliriz' Onun cevabı şu idi: 'Olaylar, gelişen olaylar, benim düşüncelerim veya yayınlarımı teyit etmektedir."[16]

Hüseyin

"Arkadaşlarını nasıl ihbar etti?

Doğu Perinçek'in ve Aydınlıkçılar'ın en önemli özelliği olağan dönemlerde oldukça olgun ve birleştirici bir çizgi izlemeleri ve olağan dışı durumlarda ise kendinden başka bütün akımları "emperyalizmin ajanı" olarak ilan etmeleriydi.

Bu özelliği 1978-80 yılları arasında daha net görüldü. Toplumsal olayların inanılmaz boyutlara ulaştığı o yıllarda Türkiye bir NATO ülkesi olarak SSCB'yi toprak bütünlüğüne bir tehdit olarak değerlendiriyordu. Aydınlıkçı'lar ise bütün sol gruplardan farklı olarak iki süper devlet arasında SSCB'yi düşman olarak görüyor ABD'yi ise barış cephesi içerisinde değerlendiriyordu.

Yine o dönemdeki iddialara göre Sovyetler Birliği yasadışı TKP'yi el altından destekliyor ve Türkiye'de bir devrim tasarlıyordu. İşte Doğu Perinçek tam bu sırada inanılmaz bir kampanya başlatarak TKP, TİP ve TSİP'i yoketmek için Türkiye'deki Sovyet Devrimi'nin an meselesi olduğunu iddia ederek akıl almaz yayınlar yapıyordu.

15- TBMM Tutanak Müdürlüğü Susurluk Araştırma Komisyonu 24/12/96
16- TBMM Tutanak Müdürlüğü Susurluk Araştırma Komisyonu 26/12/96)

Perinçek başta TKP olmak üzere birçok Marksist örgütü 'toplumun tortusu' ve 'halk düşmanı' olarak nitelendiriyordu. Özellikle 1980 yılının şubat ve mart aylarında yaptığı 'Kutarılmış Bölgeler' başlıklı yayınlarında bu saldırı kampanyası had safhaya ulaşmıştı. TKP ve TKP'ye yakın tüm sol gruplarla ilgili dizi yayınlar yaptı. Sol grupların önder kadroları Aydınlık Gazetesi'nde isim isim yayınlandı. Faaliyet gösterdikleri yerleri işyerlerini okullarını evlerini fotoğraflarla fotoğraf bulamazsa krokilerle gazetesi aracılığı ile deşifre etti.

DHKP-C lideri Dursun Karataş konu ile ilgili bakınız neler söylüyor:

'Doğrudan burjuva ideolojisinin savunucusu olan ve devrimcilere karşı mücadele etme görevini benimsemiş Aydınlık devrimci mücadele ve oligarşinin saldırıları artıp yeni bir cuntanın tezgâhlandığı görüldüğünde devrimcilere karşı saldırılarını büyük bir cüretle yoğunlaştırdı. Şu veya bu oranda hemen tüm solu isim ve soyadlarla adres ve krokilerle ihbar etmeye başladılar.'[17]

Yıllar sonra Türk soluna karşı yürüttüğü bu kampanya tekrar gündeme getirilince Perinçek şaşkın bir üslûpla şu cevabı veriyordu:

'- Aydınlık Dergisi'nde daha önce "açıkça öldürülmesi istenen" insanların listesi yayınlanıyordu. Karşıt fikirdeki öldürülecek adamların listesini hangi yayın organında ve ne zaman yayınlamaya başlayacaksınız?

Perinçek: Kim? Kim nerede ölmüş? Ne demek istiyorsunuz? (Heyecanlı hareketler.)

-Anlatayım..

Perinçek: Bakın şimdi bir önceki sorunuzla çelişiyorsunuz. Kim onlar. CIA'nın

Türkiye'deki adamlarıydı. Türkiye'deki ajanları vurulacak insanlar... Neyse...'[18]

Perinçek 12 Eylül sonrasında kurulan Sıkıyönetim Mahkemelerinde yapmış olduğu savunmalarında kendisine yöneltilen 'ihbarcılık' suçlamalarını adeta itiraf ediyordu:

'...Aydınlık Gazetesi ***"Bilinmeyen Sol"*** *dizisinde, sahte solcu çetelerinin halkı hedef alan cinayetlerini aydınlatmıştır. Devlet teröre karşı mücadelede Aydınlık'tan yararlanmıştır. Birçok yetkili bu gerçeği belirtmiş ve Aydınlık'a sık sık başvurmuştur. MGK Genel Sekreterliği-*

17- Dursun Karataş Kongre Belgeleri s.38-39
18- Zaman Gazetesi, 2 Nisan 1988

*nin "**Anarşi Raporu**"nda Aydınlık'ın kaynak olarak kullanıldığı gazetelere yansımıştır."*[19]

Bu ihbarlar sayesinde diğer sol gruplara karşı büyük operasyonlar düzenleniyordu."[20]

Aksiyon

"Türkiye'nin Pol Pot'u

Perinçek tarafından yayınlanan ve 1993'ten sonra süresiz olarak kapatılan 2000'e Doğru Dergisi dikkatli bir gözle incelendiğinde baştan sona Türk Silâhlı Kuvvetleri'ni yıpratmak ve terör örgütü PKK'ya destek vermek amacını güttüğü ortaya çıkıyor. Derginin 29. sayısında "Kürt Erlere Nöbet Tutturulmuyor" başlığı ile yayınlanan kapak dosyasında açıkça Türk Silahlı Kuvvetleri'ne iftira atılmış ve ordu bünyesinde ikilik çıkarılmak istenmiş, daha sonraki sayılarda da bu propaganda geliştirilerek devam ettirilmişti."[21]

İşte Fabrikatör Ajan Perinçek hakkında her renkten görüşler.

Gizli Bilgiyi Nereden Alıyorsun?

Şimdi TBMM Susurluk Araştırma Komisyonunda geçen bir kaç enteresan konuşmaya yer verelim:

Yaşar Topçu (Sinop) - *Ben önemli bir şey soracağım, bana göre çok önemli bir ayrıntı söyledi. Dedi ki "bu darbeyi Aliyev'e, Demirel, Pakistan yolculuğu sırasında telefonla haber verdi, Aliyev de bunu açıkladı. Yalnız, bunu, ondan evvel basın toplantısında ben açıkladım" Şimdi iki kişi arasındaki telefon konuşmasını ya Aliyev Sayın Genel Başkana aktarmış olabilir ya Demirel aktarmış olabilir. Bir üçüncü ihtimal, bu telefon dinlenmiş olabilir. Bunun hangisi doğru?*

Doğu Perinçek - *Ben, bana, bunu Demirel'in mi yoksa Aliyev'in mi açıkladığını...*

Yaşar Topçu (Sinop) - *Hayır, siz dediniz ki, onu söylemiyorum, ifadenizde var "bunu ben basın toplantısıyla açıkladım; yani, basın toplantısıyla Demirel'in Aliyev'e telefonla haber verdiğini açıkladım" dediniz. Şimdi iki kişi arasında geçen telefon konuşması...*

Doğu Perinçek - *Ben, bunu öğreniyorum.*

19- Emek Gazetesi, 28 Mart 1998
20- Tarih ve Demokrasi Forumu 19. Ekim 1999
21-Aksiyon Dergisi, 2-8 Mayis 1998 Sayı 178

Yaşar Topçu (Sinop) - *Onu soruyorum ben de.*

Doğu Perinçek - *Ama, bunu Sayın Demirel'den mi öğrendim Aliyev'den mi öğrendim bunu açıklamıyorum; ama, sizin şuna dikkat etmeniz lazım, benim bu açıkladığım bilgi doğru mu yanlış mı?*

Sema Pişkinsüt (Aydın) - *Arada üç ay var.*

Yaşar Topçu (Sinop) - *Hayır, ben hukukçuyum, ben, tabiî, bir ülkenin cumhurbaşkanının bir başka ülkenin cumhurbaşkanına yaptığı bir özel telefon konuşmasını, siz, eğer basına duyurabiliyorsanız, aynı zamanda, bu, araştırma komisyonu üyesi olarak ben, bunun kaynağını da öğrenmek durumundayım, benim cumhurbaşkanım ne derece güven içerisinde, ben onu araştırıyorum, ona bakıyorum.*

Doğu Perinçek - *Belki sizin cumhurbaşkanınız yahut da hepimizin cumhurbaşkanı, tıkanıklıklar karşısında normal yasal süreçler işlemeyince ve Türkiye'nin başına karanlık bir kuvvet oturunca bunları bilgi olarak bize veriyor olabilir. Niye vermesin? Bunun hiçbir önemi yok.*

Durmuş Fikri Sağlar (İçel) - *Bakın, iki cumhurbaşkanı arasındaki konuşmayı anlatmıyor, iki cumhurbaşkanının birbirleriyle telefonla konuştuğunu anlatıyor. Aradan geçen beş ay içerisinde zaten...*

Yaşar Topçu (Sinop) - *Darbeyi haber veriyor.*

Doğu Perinçek - *Şimdi, efendim, bakın, bir şey söyleyeceğim, bunun kaynağı önemli değil.*

Yaşar Topçu (Sinop) - *Çok önemli.*

Durmuş Fikri Sağlar (İçel) - *Bence bilgiler çok önemli.*

Doğu Perinçek - *Bakın, Sayın Cumhurbaşkanı Demirel Yaşar Bey'e demiştir ki "bunlar ne yapıyor, sizin başkanınız, genel başkanınız ne yapıyor? Kalkıyor Azerbaycan'da darbeler yapıyor, Türkiye'yi felâkete sürüklüyorlar" Yaşar Bey de bizimle karşılaşmamızda bana demiştir ki "Demirel bana bunu söyledi." Yani...*

Başkan - *Kaynağını açıklamıyorsunuz.*

Doğu Perinçek - *Ben, size başka bilgiler de vereceğim. Şunu söyleyeceğim.*

Durmuş Fikri Sağlar (İçel) - *Bu anlatılanların hepsi çok gizli ve öğrenilmiş ve dolayısıyla aynı yerden...*

Doğu Perinçek - *Nereden öğrendiğimizin önemi yok."*[22]

22- TBMM Tutanak Müdürlüğü Susurluk Araştırma Komisyonu 24/12/96

Resimlerden Rahatsız

Doğu Perinçek - *Anlaşıldı olur mu, bu son derece önemli. Bugün, MİT bana karşı bir operasyon yürütüyor. Bu sorunuz bile, yaratılan bu rivayetler bile tamamen MİT tarafından yürütülen bir operasyonun bir parçasıdır. Kim yollamış o resimleri, o resimler Abdullah Öcalan'ın çektiği resimler, bizim çektiğimiz resimler değil. Aynı zamanda, bu MİT ile Abdullah Öcalan arasında bir ilişkiyi de gösterir...*[23]

Başvuru Kime?

Doğu Perinçek - *Şimdi, efendim, 1989 ve 1991 yıllarında iki kez Abdullah Öcalan ile görüştüm. Giderken, başvurumu yaptım, ilân ederek gittim 1989 ve 1991 yılında, geldim, geldikten sonra da bütün görüşmeleri banda aldım ve olduğu gibi Türkiye kamuoyuna açıkladım. Peki, ben niye gittim Abdullah Öcalan ile görüştüm; şunun için görüştüm: Baktım ki, Türkiye'de köylülerimizi, emekçilerimizi, halkımızı etkileyen bir Kürt hareketi var ve bunun şiddet yoluyla çözülmesi mümkün değil, en tehlikeli şey de bu Kürt hareketinin dış etkilere maruz kalması ve küreselleşmesidir, ben nasıl etkileyebilirim ve nasıl bunun tam gerçeğini öğrenebilirim, hem öğrenmek için hem de etkilemek için gittim. Benimle Abdullah Öcalan'ın görüşmelerinin kitaplarını size yollayacağım. Ben Abdullah Öcalan'a şunları söylettim: Bir: Kürte sevdalı değilim; ortak ev kuralım; Türkiye'nin keloğlanına, Türkiye halkına aşığım; Mustafa Kemal'in aydınlanma hareketi içerisinde ben kendimi buldum; dış müdahalelere karşıyım; Amerikaya karşıyım... Yani, ben onu... Batı'nın eline düşmemesi, Amerika'nın eline düşmemesi amacıyla gittim, öyle bir görüşme yaptım. Zaten bütün görüşmenin de ekseni budur ve Türkiye Devleti benim politikamı benimseseydi ve o zamanlar akıllı tavırlar alsaydı, bu hiçbir zaman ben Abdullah Öcalan ile Türkiye Devletinin karşı karşıya gelip oturmasına taraftar değilim, bunu yaparlarsa ben karşı çıkarım; çünkü, bu bir anayasa içerisinde çözülecek sorundur, Abdullah Öcalan ile anlaşarak çözülmeli.*[24]

Mesaj Kimden?

Doğu Perinçek - *Benim size bir mesajım var, hepsini silin, Çiller'i indirmezseniz Türkiye Büyük Milllet Meclisi olarak, büyük sorumluluklar altına girersiniz, ben de tarih önünde konuşuyorum, dar-*

23- TBMM Tutanak Müdürlüğü Susurluk Araştırma Komisyonu 24/12/96
24- TBMM Tutanak Müdürlüğü Susurluk Araştırma Komisyonu 24/12/96

beye de sürüklersiniz Türkiye'yi. Bunları bilin, bilerek hareket edin ve bırakın küçük çıkarları. Refah Partisi'ne sesleniyorum, bıraksın bu Çiller ile ortaklığı. Doğru Yol Partisi'ne sesleniyorum, tepesinden atsın bunları.[25]

Sayın okurlar, bilmem yorum getirmeye ihtiyaç var mı?

Uşak ruhlu yardımcı ajan. Öyle çamur atarak, iftira ile bu işler yürümez. Böyle belgeleyeceksin. Beceremiyorsan, **"İnek Şaban"** rolü boşta. Tam sana göre...

Karanlıktan Aydınlık'a

Karanlık bir dönemin "Çevik Andıçları" gizli bir el tarafından ortaya saçıldıkça, o dönemde oynanan oyunlar ve bu sahnenin uyguluyucuları da bir bir ortaya çıkıyor, taşlar yerine oturuyor.

Karanlıklar Prensi Perinçek, o tarihte, her zaman olduğu gibi kolları sıvamış, "Çevik Andıçların" gereğini yerine getiriyor, "fabrikasyon" görevini yapıyor...

Fabrikatör Perinçek yazmış, bir büyük gazete, Hürriyet Gazetesi de, bu değerli provakatörün yazısına, 09 Mayıs 1998 tarihli yayınında yer vererek, fabrikasyonu daha geniş kitlelere duyurmuş.

Bakalım neler demiş Ajan Perinçek:

MİT, Sakık'ın Getirilişinden Rahatsız

"Kimler Şemdin Şakık'ın Türkiye'ye getirilmesine karşı çıktılar?

Ve şimdi kimler, Sakık'ın açıklamalarından yakınıyorlar? Her iki sorunun yanıtında aynı kurumlar ve isimler bulunuyorlar. MİT de içinde bulunmak üzere, Küçük Amerika sisteminin kuvvetleri, Sakık'ın Ankara'ya getirilmesinden çok rahatsız olmuşlardı. Demek ki Sakık'ın neler söyleyeceğini biliyorlardı. Gazetelere yansıtılan var, yansıtılmayan var. Asıl önemli olan Sakık'ın açıklanmayan ifadeleridir. Bu ifadeler aynı zamanda Uğur Mumcu'nun katledilmesini ortaya çıkaracak önemdedir.

25- TBMM Tutanak Müdürlüğü Susurluk Araştırma Komisyonu 24/12/96

Çiller Özel Örgütü Yıllarca PKK'ya Silâh Sattı

Bizim Çiller Özel Örgütü diye kodladığımız örgüt, PKK'ye yıllarca silâh sattı. Şemdin Sakık ifadesinde bu silâh satışlarını da anlattı.

Örneğin Washington, en gözde basın görevlileri Mehmet Barlas'ı, Nazlı Ilıcak'ı, Cengiz Çandar'ı ve Mehmet Ali Birand'ı kurtarabiliyor mu? Tansu Çiller'i, Fazilet Patrisi'ni, Fethullah Hoca efendi'yi, Tayyip Erdoğan'ı, Cengiz Gökçek'i, Ufuk Uras'ı ve sıradakileri kurtarabilecek mi?

İyi görelim artık, artık Türkiye Küçük Amerika sürecinde değildir. Feryat ve panik halinde olanlar hep Amerika'nın ve irticanın adamlarıdır. Kırık plak gibi 12 Mart'lara, 12 Eylül'lere takılıp kalanlar gözlerini açsınlar. Ordu Küçük Amerika kuvvetlerinin karşısında. Cumhuriyet Devrimi mevzisindedir.

ABD Kimleri Öldürttü

ABD, hem bölgede, hem Türkiye'de inişe geçmiştir, güç kaybediyorlar. Arkada kalan yıllarda, onlar Muhammer Aksoy'u, Org. Eşref Bitlis'i, Uğur Mumcu'yu ve Turan Dursun'u öldürüyorlardı. Şimdi piyonları birer birer satranç tahtasına devriliyor, hakim tepelerden vadilere yuvarlanıyorlar. Anlamlı değil mi?

Bu yaşanan, yüzyıllık toplumsal savaştır, ulusal mücadeledir ve sınıf mücadelesidir. 19. yüzyılda emperyalizme ve padişah hükümetine karşı başlamıştır. Mustafa Kemal'le en büyük devrimci atağını yapmıştır ve 2000'lerde kesin sonuçlarına ulaşacaktır.

Elli Yıldır Ordunun Doruğundan Duyulmayan Ses

*Olayı, geçen aralık ayında Genelkurmay da bütün açıklığıyla saptadı. Gazeteleri hatırlayacaksınız. "Ordunun Batı destekli irticaya karşı iç savaş olasılığına göre yapılandığı" belirtildi. Arkasından Genelkurmay Başkanı Karadayı "**irticayı ezeceğiz**" dedi. Elli yıldır ordunun doruğundan böyle bir ses duyulmuyordu. Bu **"ezeceğiz"** kararlılığı Kurtuluş Savaşı ve Cumhuriyet'in devrim dönemine özgüdür. Belirtiler, Türkiye'nin yeniden devrimci bir döneme girdiğini gösteriyor. Demek ki karşı yanda Batı ve İrtica, beri yanda Türkiye'nin ulusal ve demokratik güçleri arasında yeniden hesaplaşma başlamıştır. Bağımsızlık da demokrasi de özgürlük de, laiklik de, ulusal ekonomi de Kürt meselesinin halkçı çözümü de bu hesaplaşmadan çıkacaktır. Herkes, kendi taleplerini Cumhuriyet Devrimi'nin bu ikinci Taarruzu'nun içine taşı-*

yarak 21. yüzyılın büyük çözümüne katkıda bulunmak sorumluluğuyla karşı karşıyadır.

Amerikancı Şeriat Güçleri

Mehmet Ali Birand ve Çandargiller, Şemdin Sakık'ın ifadesi yüzünden bu hale düşmelidir. Onlar, Bürüksel kartını kullanırken Hiram Abas'larla işbirliği yaparken ve Turgut Özal'ın danışmanı olurken kendi gelecekleri hakkında bir karar vermişlerdi. Cumhuriyet Devrimi'ne karşı Amerikancı şeriat güçlerin safında cephe tuttular. Bunun saltanatını gördüler ama şimdi rüzgar Cumhuriyet Devrimi'nden yana esiyor. Önümüzdeki dönem onlar gibiler Türkiye halkının ulusal demokratik devrimini Batı desteğiyle boğma faaliyetinin faturasını iktidar mevkilerinden yuvarlanarak ödeyeceklerdir.

Birand ve Çandar'a özgürlük diyenlere tek tek bakınız. Helsinki memurları Birleşmiş Milletler gözlemcileri, beynelmilel Şeriat örgütlerinin bendleri bir de özgürlüğü Amerikan "sivil toplum" vakıfları gibi tanımlayanlar.

Hem Padişahlara, Hem Halka Özgürlük Olmaz

Hem padişahlara ve beylere, hem halka özgürlük, hiçbir zaman olmamıştır. Özgürlük, her zaman devrimlerle kazanılmıştır. Devrim ise gerici sınıfların devrilmesi ve devrimci sınıfların sisteminin kurulmasıdır. Günümüz Türkiye'sinde devrim Küçük Amerika sisteminin yıkılarak Cumhuriyet Devrimi'nin tamamlanmasıdır. O halde özgürlük Batı destekli irticanın bütün toplumsal ve ekonomik temellerinin tasfiyesiyle kazanılacaktır.

Yüzyıllık serüvenimizin ve bütün dünya tarihinin kanıtladığı gibi ya halk için özgürlük vardır ya da Batı emperyalizmi ve irtica için. Birisinin özgürlüğü, diğerinin özgürlüğüne karşıdır. Özal'ların ve memurları Çandargillerin saltanatı, Uğur Mumcu'ların yaşama özgürlüğünün yok edilmesi pahasına idi. Uğur Mumcu'ların özgürlüğü ise Pentagon piyonlarının o fiyakalı mevkilerinden yuvarlanmaları pahasınadır.

Özgürlük Taraflıdır, Sınıfsaldır.

Özgürlük tarafsız değil taraflıdır.Özgürlük sınıflarüstü değil sınıfsaldır.

Çandargillere özgürlük isteyenler, Uğur Mumcu'ların yaşama hakkını bile savunamazlar.

Uğur Mumcu'nun özgürlüğünü savunanlar Çandargillerin efendilerinin saltanatını yıkmak zorundadırlar.

Uğur Mumcu değil miydi bu Birand'larla, Çandar'larla, Uluengin'lerle, tarikatçı takımıyla Özal, Çiller'in piyon sülâlesiyle hayatını ortaya koyarak savaşan?

Onların yalan saltanatı sonsuza kadar özgür olsun diye mi savaştı?"

Karanlıkta Kalanlar

Evet "Bir Andıçlarının" uygulayıcısı Fabrikatör Perinçek bunları yazmış. Görünürde Cengiz Çandar ve Mehmet Ali Birand'ı hedef almış bir yazı, ancak derinliğinde çok daha anlamlı mesajlar, yönlendirmeler var.

Öncelikle şunu belirtmekte yarar var. Şemdin Sakık o tarihlerde kamuoyuna yansıdığı şekilde "askeri bir operasyonla" Kuzey Irak'tan alınarak getirilmedi, Sakık Barzani'nin KDP'si ile pazarlık edilerek ve anlaşmalı bir şekilde Türkiye'ye getirildi.

Şimdi insanın aklına şu sualler geliyor;

Sakık'ın teslim olma eğiliminden, MİT'in çok daha önceden haberi vardı ve bu konuda bazı görüşme ve teşebbüsler yapılmıştı. Sakık'ın Ankara'ya getirilmesinden MİT'in ne gibi bir rahatsızlığı olabilir?

Perinçek, Sakık'ın basına açıklanmayan ifadelerinde, Uğur Mumcu cinayetinin çözülmesini sağlayacak önemli bilgilerin olduğunu söylüyor. Uğur Mumcu cinayetinin failleri yakalandığına göre, bunların yakalanmasına Şemdin Sakık'ın bu bilmediğimiz ifadeleri mi neden oldu?

Açıklamalarda, Uğur Mumcu cinayeti faillerinin İran bağlantıları olduğu bildirilmişti. Acaba Perinçek'in dediği gibi bunların "Küçük Amerika sisteminin kuvvetleri" ile irtibatları da çıktı mı?

Çiller Özel Örgütünün yıllarca PKK'ya sattığı silâhlar hangi cins silâhlardır? Silâhlar Amerikan menşeyli mi? Bu Çiller Özel Örgütü kimlerden teşekkül etmiş, silâh satışlarından sorumlu olan kim?

Perinçek, *"Washington, en gözde basın görevlileri Mehmet Barlas'ı, Nazlı Ilıcak'ı, Cengiz Çandar'ı ve Mehmet Ali Birand'ı kurta-*

rabiliyor mu? Tansu Çiller'i, Fazilet Patrisi'ni, Fethullah Hoca efendi'yi, Tayyip Erdoğan'ı, Cengiz Gökçek'i, Ufuk Uras'ı ve sıradakileri kurtarabilecek mi?" demiş, bunların hepsi Washington'a mı çalışıyorlar? Sıradakiler kimler?

Perinçek *"Mehmet Ali Birand ve Çandargiller, Şemdin Sakık'ın ifadesi yüzünden bu hale düşmelidir. Onlar, Bürüksel kartını kullanırken Hiram Abas'larla işbirliği yaparken ve Turgut Özal'ın danışmanı olurken kendi gelecekleri hakkında bir karar vermişlerdi"* demiş.

Mehmet Ali Birand ve Cengiz Çandar, Şehit MİT Müsteşar Yardımcısı Hiram Abas'la nasıl bir işbirliği yapmışlar? Bu işbirliği, Doğu Perinçek ve "Aydınlık"ın, vatana ihanetten yargılamış olan Emekli Albaylar Turan Çağlar ile Sabahattin Savaşman ve İngiliz Profesör Hilary Sumner-Boyd'larla yaptığı işbirliği gibi mi? "Bürüksel kartı" Çağlar'ın Perinçek'e verdiği karvizit olmasın?

Sorular çok, başınızı ağrıtmayalım,

Perinçek, şu Şemdin Sakık'ın ifadelerinin basına açıklanmayan bölümlerini de açıklasın da hep birlikte karanlıktan kurtulalım...

★ ★ ★

Fabrikatör Nasıl Çalışıyor

Size Fabrikatör Perinçek, nasıl düzmece haber uyduruyor, hedef aldığı insanları nasıl karalıyor bir misal vereceğiz:

Yanda gördüğünüz bu resmi Doğu Perinçek, "Çiller Özel Örgütü" adlı kitabında yayınlamış. Düzmece kitapları okumaya pek vaktimiz olmadığından kendimiz görmedik. Bize mektup yollayan okuyucumuzun ifadesine göre kitabın 205'nci sayfasındaymış.

Perinçek'in iddiasına göre, resimde, Özer Çiller'in karşısında oturan kişi, ünlü uyuşturucu kaçakçısı Hüseyin Duman'mış...

Hatırlayacaksınız, Perinçek grubundan kaynaklanan bu tip haberler nedeniyle Almanya'da bir hakim, zamanın Başbakan Yardımcısı Çiller'i uyuşturucu kaçakçılığınla suçlamıştı.

Nereden bilsin Alman hakim, Türkiye'de Doğu Perinçek

gibi başarılı bir "fabrikatör" olduğunu.

Resmin aslı ise aşağıda

En solda oturan Deniz Kuvvetleri eski komutanı Em.Oramiral Orhan Karabulut. Ortadaki Özer Çiller, sağ baştaki ise Aydın Doğan.

Özer Çiller'in karşısında oturanı mı merak ettiniz. O da Özer Bey'in yakın dostu olan mimar Esen Kale.

Özer Çiller ile mimar Esen Kale ve Aydın Doğan ile Em. Oramiral Orhan Karabulut, 1995 yılında Almanya'daki bir sağlık tesisinde bir araya gelmişler. Fotoğrafları da Doğan Medya Grubunun Avrupa'daki temsilcisi çekmiş.

Aynı akşam çekilen bu resimde de Aydın Doğan ve Esen Kale tavla oynuyorlar.

Bir kaç doğruya, binlerce yalan ekleyerek yalan haberler üreten "Fabrikatör Perinçek" ve grubu nasıl adice bir şekilde insanları lekeliyorlar, işte size delilleri ile bir örnek.

Perinçek Kimi Gizliyor?

"Fabrikatör'den Mektup "dizimizde ortaya koyduğumuz Perinçek grubunun düzmece haber ve montaj faaliyeti "Dördüncü Kuvvet Medya'nın da dikkatini çekmiş.

Dördüncü Kuvvet Medya'nın haberine göre, Fabrikatör Perinçek'in bu düzmece haberin ve montaj fotoğrafın ortaya çıkmasından dolayı köşeye sıkıştığı anlaşılıyor.

Dördüncü Kuvvet Medya'nın haberini aşağıda aynen veriyoruz:

★ ★ ★

Doğu Perinçek Kimi Gizlemeye Çalışıyor?

Almanya'dan şok fotoğraflardaki dördüncü kişinin uyuşturucu tüccarı Hüseyin Duman değil mimar Esen Kale olduğu açıklandı. Ancak fotoğrafı kesip biçerek kitabına alan Doğu Perinçek'in yanıtlamaktan kaçındığı önemli sorular var:

Ahmet Tezcan

Yanda görülen resim e-maille bize ulaştırıldı. Ekli bilgi notunda bu resmin Doğu Perinçek'in Çiller Özel Örgütü kitabının 194. sayfasında yer aldığı belirtiliyor ve resimde görülen kişilerden Aydın Doğan, Özer Çiller ve Orhan Karabulut dışındaki dördüncü kişinin uyuşturucu kaçakçısı Hüseyin Duman olduğu bildiriliyordu.Bu resmi ve Hüseyin Duman olduğu belirtilen şahısla Aydın Doğan'ın tavla oynadığı bir başka resmi Almanya'dan Şok Fotoğraflar başlığı altında yorumsuz yayınladık.

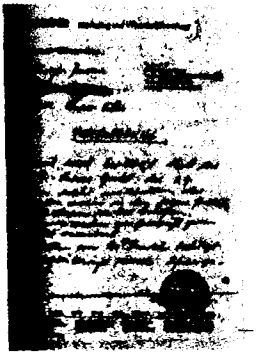
Doğu Perinçek, bu fotoğrafı Çiller Özel Örgütü kitabının 194. sayfasına kadrajlayarak koymuştu. Sadece Özer Çiller ve Hüseyin Duman olduğu belirtilen şahıs görülüyordu. Deniz Kuvvetleri eski Komutanı Orhan Karabulut ile Aydın Doğan çerçeve dışı bırakılmıştı. Perinçek "Baden Badendeki Buluşmanın Fotoğrafı" başlığıyla yayımladığı bu resmin altına da şunları yazmıştı:

"Baden Baden'de Brenner otelde çekilen fotoğraf. Fotoğrafta Özer Çiller (arka planda) dışındaki kişinin Hüseyin Duman olduğu iddia edildi. Ancak Özer Çiller daha sonra bu kişinin Mimar Esen Kale olduğunu açıkladı. Bu buluşmada Osmium işi konuşuldu."

Perinçek, kitabın 188. sayfasında yer alan bilgilere göre bu buluşmayı 7 Temmuz 1996 tarihinde bir basın toplantısı düzenleyerek kamuoyuna açıklamıştı. "Özer Çiller Lacosa GMBH ile yeraltı işi yapıyor" diyen Perinçek, şunları söylüyordu:

"Özer Çiller ve Hüseyin Duman, 'iş' görüşmesi için 1995 yılı Ağustos ayında, Almanya'nın Baden Baden şehrinde buluştular. Buluşma, Özer Çiller'in bir hafta kadar kaldığı Brenner Hotel'de gerçekleşti. (....) Buluşmaya Özel Çiller ve Hüseyin Duman dışında katılanlar da var."

Doğu Perinçek sonraki satırlarda Özer Çiller, Hüseyin Duman ve Lacosa GMBH'nin görüşmeleri sonucunda vardıkları anlaşmayı el yazısı ile tutanağa geçirdiklerini belirtiyor ve 191. sayfada bu tutanağın fotokopisini yayınlıyor. Perinçek'e göre Almanca tutanağın Türkçesi şöyle:

"Biz Lacosa GMBH Şirketi, yukarda adları belirtilen bayların getireceği bundan sonraki işlerde, bu bayları dışlamayacağımızı veya onları devre dışı bırakmayacağımızı bu belgeyle onaylarız. Komisyon payları üzerinde işten işe anlaşma yapılacaktır. Bütün işlemler, Avukat Dr.Fendel tarafından onaylanır. Bu anlaşma iki nüsha düzenlenmiştir. Lacosa GMBH. müdür, imza"

Perinçek Korktu

Bu tutanakta sözü edilen iş, Doğu Perinçek'e göre "yasadışı Osmium ve silâh satışı. Hüseyin Duman Rusya ile bağlantılı olarak osmiumu buluyor. Özer Çiller, Tansu Çiller vasıtasıyla Türkiye devleti içindeki desteği sağlıyor. Bu grup ayrıca silah ticareti de yapıyor". Ancak bu noktada Perinçek birilerini gizliyor. daha önce Baden Baden'deki toplantıya başkalarının da katıldığını belirten Perinçek nedense bunların kimler olduğunu açıklamıyor. Hatta daha da ileri gidiyor, Lacosa GMBH'nin anlaşma tutanağında Hüseyin Duman ve Özer Uçuran Çiller isimlerinin arasındaki bir ismi çizerek üstünü kapatıyor. Perinçek ya birilerini kolluyor ya da birilerinden korkuyor.

Üstü çizilen isimde (y) ve (g) gibi iki adet kuyruklu harf olduğu son derece açık. Almanya'dan Şok Fotoğrafları bize ileten okurumuz ilk ismin ikinci harfinin (y), soyadının üçüncü harfinin de (g) olduğunu öne sürüyor ve "Sorun, Doğu Perinçek'e kimi gizlemeye çalışıyormuş?" diyordu. Sorduk:

Doğu Perinçek'in e-mail adresine şu soruları içeren bir mesaj gönderdik:

1. Fotoğraflar kitabınıza niçin kadrajlanarak alındı? Bunda bazı şahısları koruma içgüdüsü var mıdır?

2. Bir araya gelişleri çok ilginç bir manzara arzeden bu dört kişinin (Aydın Doğan, Özer Çiller, Orhan Karabulut ve Hüseyin Duman) çok samimi bir ortamda nasıl buluşabildikleri ve neler konuştukları konusundaki görüşlerinizi anlatabilir misiniz?

3. Osmium pazarlığı konusundaki tutanaktan adı geçenlerden bi-

rinin üstünün çizildiği, ancak ilk adının ikinci harfinin y, soyadının üçüncü harfinin g olarak okunabildiği belirtiliyor. Kitabınızın 191. sayfasında yer verdiğiniz bu tutanakta gizlenen adın kime ait olduğunu siz de merak ettiniz mi? Kim olduğunu biliyor musunuz? Biliyorsanız niçin yayınlamadınız?

4. Dördüncü Kuvvet Medya programında(1997) "medya büyük sermayenin kara para aklama merkezidir" demiştiniz. Hala bu görüşte misiniz? Bu görüşe dayanak olan etmenlerden biri de sözkonusu fotograf olabilir mi?

Perinçek'in Kaçamak Cevabı

Doğu Perinçek, her zamanki nezaketiyle mesajımızı hemen yanıtladı. Şöyle diyordu:

"Sayın Ahmet Tezcan, fotoğraftaki dördüncü kişi Hüseyin Duman değil, Özer Çiller'in çok yakını olan Mimar Esen Kale'dir. Toplantı önemlidir. Sorularınız da anlamlı ve yerinde. Bu konularda zamanı gelince konuşalım. Selâmlar."

Perinçek, kitabında yer alan fotograftaki kişinin Esen Kale olduğunu kabul ediyor ama hemen ardından "Toplantı önemlidir" demeyi ihmal etmiyor. Uyuşturucu kaçakçısı olduğu öne sürülen kişi sıradan bir aile dostu ise toplantı niçin önemli olsun? Bu sorunun cevabı yok. Perinçek, resmi niçin kadrajlayıp Orhan Karabulut ve Aydın Doğan'ı dışarda bıraktığını ve diğer sorularımızı "anlamlı ve yerinde" bulmasına rağmen yine cevaplamıyor, "zamanı gelince konuşalım" diyerek kenar geziyor. Nitekim, Perinçek "Konuşmanın zamanı ne zaman gelecek?" diye sorduğumuz ikinci mektubumuza aradan bir hafta geçmesine rağmen hala yanıt göndermedi. Perinçek neden korkuyor, niye kaçıyor? Çözebilmiş değiliz.

Eymür'e Göre Fabrikasyon

Perinçek'in kitabına aldığı fotografla ilgili olarak MİT eski yöneticilerinden Mehmet Eymür'ün de bilgisine başvurduk. Eymür ***"Ben de sizi uyaracaktım ve atin.org'de bu fotografla ilgili olarak Perinçek'in yazdıklarının fabrikasyon olduğunu anlatacaktım."*** *dedi. Gerçekten web sayfasında da Perinçek'in iddialarını yalanlıyor ve şöyle diyor:*

"Bir kaç doğruya, binlerce yalan ekleyerek yalan haberler üreten Fabrikatör Perinçek ve grubu nasıl adice bir şekilde in-

sanları lekeliyorlar, işte size delilleri ile bir örnek."

Eymür'ün bu konuyla ilgili yazısı ***"devam edecek"*** *görünüyor.*

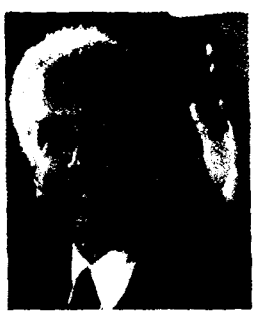
Bütün bunlar akla bir takım ihtimalleri getiriyor:

Söz konusu fotografları bize gönderen okurumuz da Perinçek gibi bir ***"fabrikatör"*** *olabilir. Lekeleme operasyonuna yeni isimler ekleyerek pisliği genişletmek isteyen bir provokatör ajan da olabilir.*

Perinçek'in kitabının 191. sayfasında yer alan ve Aydın Doğan olduğu öne sürülen ismin çizildiği tutanak fotokopisi de ***"fabrikasyon"*** *olabilir. Birileri bu uydurmalardan yola çıkarak bizi de kullanıp bir takım gerçekleri saptırmak isteyebilir.*

Şimdi top Doğu Perinçek'te. Öncelikle Perinçek ortaya çıkmalı ve kitabındaki bilgi ve belgelerin gerçek mi yoksa fabrikasyon mu olduğunu, üstü çizilen kişinin kim olduğunu ve neden gizlediğini anlatmalıdır.

Mesut Yılmaz'a Suikast

Uyuşturucudan Susurluk'a bölümünde Fabrikatör Perinçek'in TBMM Susurluk Araştırma Komisyonu'ndaki ifadesine yer verdik.

Dikkat ederseniz Perinçek çok önemli şeyler anlatıyormuş gibi uzun uzun komisyonun zamanını alıyor. Esasında anlattıkları "kahve sohbeti"nden öteye gitmeyen, "mışlı", "mişli", hiç bir dayanağı olmayan bilgiler.

Detaya girmeden Perinçek'in nasıl yalan uydurduğunu, ne şekilde "fabrikasyon" haber yarattığını gözler önüne sereceğiz.

1997 senesinin ilk ayları. "Perinçek" grubu Türkiye'yi karıştırmak için bir tertip hazırlıyor: Mesut Yılmaz'a suikast teşebbüsü.

Bunun için senaryo hazırlanmış, oyuncular bulunmuş. Oyuncular Murtaza Didin, Hacı Türkkanı ve Veysel Kaya isimli üç "Ülkücü".

Murtaza ve Hacı, Gölcük'te yaşıyorlar. Gölcükte ilk önce Büyük Birlik Partisini kuruyorlar. Bu davranışlarına "Ülkücü" camia tarafından tepki gösterilmesi üzerine BBP'yi feshederek MHP'ye katılıyorlar.

Her ikisinin de parasızlıktan nefesi kokuyor, ayrıca 1.5 mil-

yar TL. de borçları var.

Murtaza ve Hacı tam bu dönemde "Perinçek" grubunun eline düşüyor. İlk temas Murtaza ile kuruluyor.

21 Ocak 1997 tarihinde Murtaza, Hacı ve Veysel İşçi Partisine ait, biri Ford Sierra marka, siyah renkli İstanbul plakalı iki oto ile Gölcük'ten alınarak İstanbul Atakent Çankaya Sitesi'ne götürülüyorlar.

Burada okulun bitişiğindeki 5 katlı ve balkonunda çanak anten bulunan Kamil Dede'nin kardeşi Ali Dede'ye ait bir daireye yerleştiriliyorlar.

Kendilerini ağırlayanlar Feyza Perinçek, Kamil Dede, Özay ve Akif isimli şahıslar. Kamil Dede burada onlara "kod" isimler de veriyor. Hacı Türkkanı "Mehmet Gür", Murtaza Didin "Osman", Veysel Kaya ise "Veli" kod isimlerini alıyorlar.

Perinçek grubu, ağlarına düşmüş olan Ülkücülere, 10 bin DM vererek borçlarını ödeyeceklerini, ayrıca 500 milyon TL. para vereceklerini, ailelerine ömür boyu bakacaklarını, kendilerini yurt dışına çıkaracaklarını söz veriyorlar. Hatta isterlerse Doğu Perinçek'in iyi ilişkileri olan Fidel Kastro'nun ülkesi Küba'ya yollayabileceklerini ilâve ediyorlar.

Mesut Yılmaz'a suikast teşebbüsü, öldürme veya yaralama amaçlı plânlanmıyor. Eylem korkutma amaçlı yapılacak, havaya doğru ateş edilecek. Halkın linç etme tehlikesine karşı, eylemin polislere yakın bir yerden yapılması düşünülüyor. Eylem sonrası Hacı bütün suçu Murtaza'nın üstüne atacak.

Eylemin gerekçesi de hazır. Mesut Yılmaz'ın Susurluk olayını çok abartması, Abdullah Çatlı ve çok değerli devlet adamı Mehmet Ağar'ı yıpratması ve PKK lideri Öcalan ile aynı ağızdan konuşması.

Bu arada Murtaza Didin'i televizyona çıkarıp Ülkücü Kemal Ökten'e ait İstanbul yakınlarındaki bir çiftliğin Ülkücü'lerin kampı olduğunu ve burada silahlı eğitim yaptırıldığını söyletmeye karar veriyorlar.

Yayın'dan önce Feyza Perinçek, can güvenliğini sağlamak için Gölcük'e giderek Murtaza'nın eşini İstanbul'a getirip ayrı bir eve yerleştiriyor.

Murtaza TV'ye çıkmadan ödenmesine söz verilen avans

verilmeyince ve Hacı TV'ye çıkıp Kemal Ökten ve Ülkücü camia aleyhinde ifade vermeyi reddedince plân bozuluyor.

Kemal Dede ve Feyza Perinçek, bu aşamada olayın öneminin kalmadığını belirterek, Adana'dan gelecek olan altı kişilik bir başka Ülkücü grup ile başka plânlamalar yapmak üzere Hacı ve Veysel'i serbest bırakıyorlar.

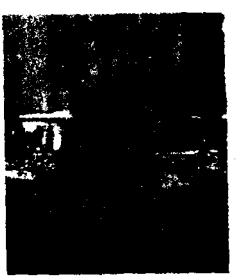
Ayrılmadan önce Kamil Dede onlardan, "21-23 ocak 1997 tarihleri arasında İstanbul'da bulunduklarını, Aydınlık Gazetesi mensuplarıyla kendi istekleriyle görüşme yaptıklarını, hiç bir baskı altında kalmadan bazı açıklamalarda bulunduklarını" belirten yazılı bir açıklama alıyor.

Herhangi bir olayda kendilerinin bulabileceği iki İstanbul telefon numarası ve 3'er milyon para veriyor.

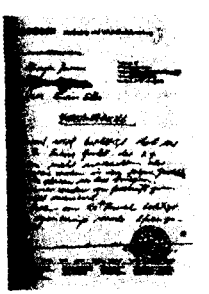
Olayı haber alan İstanbul Polisi şahısları yakalıyor, Ali Dede'nin evinde arama yapıyor ve neticede Türkiye'yi karıştırmak için planlanan bir senaryo tatbikata konulamadan açığa çıkarılıyor.

Bir başka misal verelim.

Perinçek TBMM Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadelerde Çiller'lerin uyuşturucu kaçakçılığının içinde olduğunu, Özer Çiller'in "Nükleer Madde" kaçakçılığı yaptığını söylüyor. Esasında bu iddiaya "Çiller Özel Örgütü" isimli kitabında da yer vermiş, birçok basın açıklamasında da aynı iddiaları tekrarlamıştı.

Perinçek bu iddiasını ispat için Van Emniyet Müdürlüğü'nce aranan, aynı zamanda silâh ve nükleer element kaçakçılığı da yapan Hüseyin Duman isimli kaçakcı ile Özer Çiller'i tavla oynarken görüntüleyen bir resim de yayınlamış. Yanda görülen bu resim hala e-posta kanalıyla binlerce kişi arasında dolaşıp duruyor.

Ayrıca resmi tamamlayan bir de belge var. Perinçek bu belgeye göre Özer Çiller'in Hüseyin Duman ile birlikte, Lacosa GMBH adlı Alman firmasıyla parça başına komisyon karşılığında nükleer madde sağlama sözleşmesi yaptığını iddia etmiş.

Daha önce detaylı şekilde belirttiğimiz gibi bu haber tamamen düzmece. Bir kere resimdeki şahıs Hüseyin Duman değil. İkincisi resimde başkaları da var. Birisi Doğan Medya Grubunun sahibi Aydın Doğan. Üçüncüsü yayınladığı sözleşme belgesinde bir isim silinmiş. Silinen ismin de Aydın Doğan'a ait olduğu anlaşılıyor.

Meclis zabıtlarına da geçen bu fabrikasyon haber, bakın nerelere kadar ulaşmış:

Radikal Gazetesi'nde 22.01.1997 tarihinde yayınlanan bir makalede *"Uluslararası nükleer madde kaçakçılığı ile Alman gizli servisinin ilgisi bulunduğu öne sürülerek, Almanya bağlantısı iddiasına yer verilmiş"*

29.01.1997 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde yeralan bir haberde ise, Interpol'ün Avrupa ayağı sayılan EUROPOL'ün 1996 raporunda uyuşturucu konusunda Türkiye'yi suçlayıcı ifadeler kullanılmasının yanısıra, Özer Çiller'in silâh ve uyuşturucu kaçakçısı Hüseyin Duman ile çok sıkı ilişki içinde bulunduğu ve adıgeçen kişilerin Ukrayna'dan kaçak olarak nükleer madde getirdiğinin de belirtildiği açıklanıyor.

Bu haberleri Tansu Çiller'in Uyuşturucu kaçakçılığı içinde olduğuna dair Almanya'da bir hakimin kararı ve İngiltere'deki benzer suçlamalar takip ediyor.

Gördünüz mü bir fabrikasyon haberin nerelere kadar ulaştığını.

Zarar gören sadece Çiller ailesi olsa neyse. Ya Türkiye'nin üç paralık olan itibarı?

Perinçek'i öyle birkaç satırla anlatmak zor. O kadar çok marifeti var ki.

Öcalan'ın Suriye'den Çıkışı

Yeni bir stratejinin başlangıcı mı?

PKK, Abdullah Öcalan ve bir grup arkadaşı tarafından, 27 Kasım 1978 tarihinde Diyarbakır'ın Lice İlçesi'ne bağlı Fis Köyü'nde kuruldu. Amaç Türkiye Cumhuriyeti'nin hakimiyeti altındaki topraklardan bir bölümünü ayırarak, yerine Marksist-Leninist temellere dayalı Kürt devleti kurmaktı.

Öcalan, 1979 yılında Suriye'ye geçti ve Şam yönetiminin himayesine girdi. Kanlı eylemlerini buradan sevk ve idare etti, erinden generaline, köylüsünden öğretmenine, sivil-asker 35 binin üzerinde kişinin ölümüne, şehit olmasına sebep oldu. Türkiye'yi kana boğdu.

Bölgenin en güçlü ordusuna sahip Türkiye, Suriye'nin PKK ve Apdullah Öcalan'a verdiği doğrudan desteğe tam 19 yıl sessiz kaldı. Diplomatik görüşmelerle, gidip-gelen heyetlerle sorunun çözümüne çalışıldı, hiç bir netice alınmadı. Teröristler Suriye'den girip eylem yapıyor, sıkışınca tekrar Suriye'ye dönüyorlardı. PKK terörü, Güneydoğu'dada, kendi topraklarımızda asayiş görevlilerini bile sokağa çıkamaz hale getirdi.

Bu 19 sene içinde PKK devamlı büyüdü. Ülke içinde silahlı gücünü, ülke dışında da siyasi örgütlenmesini geliştirdi. Hemen hemen dünyanın her yerinde temsilcilikler kurdu. Yayın organlarını, televizyonunu ve 1995 yılında "Sürgündeki Kürt Parlamentosu" nu oluşturdu. Büyüyüp yayıldıkça beynelmilel alandaki desteği de arttı. Bir yandan kanlı eylemler gerçekleştirirken bir yandan da ezilen halklar tiyatrosu oynanıyordu.

Eylül 1998'de sahne birden bire değişti. İlk tepki, *"Suriye'ye karşı sabrımız kalmadı. Türkiye beklediği karşlığı alamazsa, her türlü tedbiri almaya hak kazanacaktır"* şeklinde Kara Kuvvetleri Komutanı'ndan geldi. Bunu diğer devlet büyüklerinin aynı mealdeki açıklamaları izledi.

Suriye mesajı almış, bu sefer *"Öcalan Suriye'de değil. İsterseniz kendiniz gelin tetkik edin"* şeklinde cevap vermemişti. Bir sure sonra Öcalan'ı topraklarından çıkardı.

Ondan sonrası malum, bir müddet köşe kapmaca, Kenya operasyonu ve Öcalan'ın Türkiye'ye getirilişi.

Tuncay Özkan'ın yeni yayımlanan "Operasyon" isimli kitabında bu bölüm en ufak ayrıntılarına kadar verilmiş.

"Günlerden perşembeydi. 4 şubat 1999 akşamı, olağan gibi gözüken her şey, az sonra gerçekleşecek randevuyla, bambaşka bir boyuta taşınacaktı.

Amerikan gizli servisi CIA' nın Ankara temsilcisi, Yenimahalle'de bulunan, Türk gizli servisi MİT'in resmî konutundaki randevusuna tam saatinde geldi. İki gizli servis mensubu karşılıklı nezaket sözcüklerinin sonrasında iş konuşmaya başladılar. Amerikalı casus, MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun'a çok önemli bir teklifte bulunuyordu.

CIA yetkilisi, MİT Müsteşarı'na, PKK terör örgütünün başı Abdullah Öcalan'ın ortak gerçekleştirilecek bir operasyonla yakalanmasını ve Türkiye'ye getirilmesini öneriyordu.

Saat 21.15 sularıydı. Şenkal Atasagun olayla ilgili biraz daha bilgi istedi. CIA yetkilisi ne istendiğini anlamıştı. Amerika, Türkiye'ye Abdullah Öcalan'ı teklif ediyordu. Ama şartı neydi? Amerika Öcalan'ı niye Türkiye'ye verecekti?

Amerika'nın şartı açıktı:

"Operasyonu Amerikan ve Türk ekipleri gerçekleştirecek. Ancak

ne olursa olsun Abdullah Öcalan Türkiye'ye sağ olarak getirilecek, mahkemede adil olarak yargılanacak ve öldürülmeyecekti."

Açıkça istenilen buydu. Ama sonradan yaşananlar olayın getirdiği olumlu rüzgârların Amerika'nın Usame Bin Laden, Saddam Hüseyin ve İran'a karşı girişeceği operasyonlarda MİT'in verdiği desteğin bu istek kadar önemli olduğunu ortaya koydu.

Amerika'nın şartı

Amerika şart olarak, Abdullah Öcalan'ın sağ olarak Türkiye'ye getirilip, yargılanması ve öldürülmemesi konusunda garanti ve güvence istiyordu. Onlara göre en önemlisi buydu. Türkiye'nin Öcalan'ı yok etmek konusundaki daha önce gerçekleştirdiği operasyonlardan haberdar olan Amerikan yönetimi, Öcalan'ın sağ ele geçirilmesinde ısrarlıydı.

Şenkal Atasagun, Amerikalı temsilcinin sözlerini dikkatle dinledi. Bu konudaki kararı tek başına vermesinin mümkün olmadığını aktardı.

Atasagun, Başbakan Bülent Ecevit'e ulaştı. Ecevit o sırada Dışişleri Bakanı İsmail Cem'in verdiği bir yemek nedeniyle Çankaya'da Başbakanlık Konutu'nun hemen altında bulunan Dışişleri Konutu'ndaydı. Konu çok özeldi ve hemen görüşmek gerekiyordu. Ecevit, "gelin" dedi. Atasagun'a Başbakanlık konutunda randevu verdi.

Saat 22.45'de Başbakan Ecevit ile MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun başbaşa görüşmeye başladılar. Ecevit, CIA yetkilisinin aktardıklarını duyunca, Cumhurbaşkanı'na bilgi vermek gerektiğini söyleyip, Süleyman Demirel'i aradı.

Çankaya Köşkü 4 şubat 1999 perşembe gününü yorgun geçirmişti. Cumhurbaşkanı Demirel'in "devlet günü" dediği günlerden biriydi. Sabah 09.00'dan, akşam 20.00'ye kadar yoğun bir şekilde çalışılmıştı. Saat 17.30'da MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun, 18.00'de Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu, 19.00'da ise Başbakan Bülent Ecevit Çankaya Köşkü'ne gelerek brifing dosyalarını anlatmışlardı Demirel'e. Kapıda bekleyen gazeteci ordusu, bu haftalık ve olağan geçen görüşmelerden bir şey çıkmayacağını çok iyi biliyordu.

Ama Başbakan Ecevit'in telefonuyla sarsılan Çankaya Köşkü'nde az sonra gerçekleşecek zirve, hepsinden farklıydı. Saat 23.10'da olağanüstü zirveye kapılarını açmıştı Köşk.

Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Başbakan Bülent Ecevit ve MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun konuyu tartışmaya başladıklarında

Genelkurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu da toplantıdaki yerini aldı. Kapıda gazeteciler yoktu. Toplantıdan bakanların dahi bilgisi olmamıştı. Ankara'da çıt çıkmıyordu.

MİT ve CIA'nın gizli protokolü

Atasagun kendisine iletilen teklifi aktardı. Amerika'nın şartı kabul edilebilir bulunuyordu. Öcalan, sağ olarak ele geçirilirse, Türk gizli servisinin elemanları kendisini "sağ ve sağlıklı" olarak Türkiye'ye getirecekler ve adalete teslim edeceklerdi.

Genelkurmay Başkanı Kıvrıkoğlu, Öcalan'ın "teslim edilebilirliği konusuna çok güvenmediğini" belli ediyordu. Ama bu operasyona girilmeliydi.

Operasyonun bütün sorumluluğu Şenkal Atasagun'a verildi. Operasyon başından sonuna kadar MİT'e ve müsteşarına teslim edildi. Atasagun'un isteği üzerine Genelkurmay İstihbarat Dairesi'nin başında bulunan General Fevzi Türkeri de, çalışmaya dahil edildi.

Ankara soğuktu. Işıklar içindeki kentin manzarası üzerinde dumanlar vardı. Büyük sırrı saklayacak olan zirve konukları Çankaya Köşkü'nden ayrı ayrı çıktılar. Ayrı kapıları kullandılar. Sırlarıyla beraber kentin buz tutmuş yollarında gözden kayboldular.

Atasagun, Çankaya Köşkü'nden ayrıldıktan sonra yeniden konutuna, kendisini beklemekte olan CIA yetkililerinin yanına döndü.

"Tamam" dedi, "Abdullah Öcalan sağ olarak getirilecek ve yargıya teslim edilecek. Bağımsız Türk yargısı kendisini en adil bir şekilde yargılayacak."

Asrın gizli servis operasyonu işte bu sözlerle başlamış oluyordu. İki gizli servis arasında hemen oracıkta bir kâğıt üzerinde basit bir protokol yapıldı. Protokol içinde şunlar yazıyordu:

"Abdullah Öcalan'ın ele geçirilerek Türkiye'ye getirilmesinde Türk gizli servisi MİT ile Amerikan gizli servisi CIA birlikte ve ortak bir operasyon yapacaklardır. Öcalan sağ olarak ele geçirilip adil bir şekilde yargılanacaktır."

Oturulup bir hazırlık planı yapıldı. Her şey bir anda gelişti. Öcalan, operasyonuna ad bile konmadı.

Ankara'da CIA zirvesi

4 şubat 1998 gününe Rusya'nın aksine Ankara, olağan alarm durumuyla girdi. Öcalan izleniyordu. Olağanüstülük yoktu. Akşam saat-

lerinde CIA'nın Ankara istasyon şefi, MİT Müsteşarı Atasagun'a Öcalan'ı teklif etti ve Türk devleti Amerika'nın şartını kabul edince oturulup bir protokol hazırlandı. Öcalan, operasyonuna ad bile konmadı. Amerikalılar Öcalan'ın Yunanistan'da olduğunu ve sonraki aşamalarda neler yapılması gerektiğini anlattılar.

Hemen MİT içinde bulunan özel eğitilmiş gruplardan bir ekip hazırlandı. Bu ekipte çoğunluk MİT Anti Terör Dairesi'nde yetişmiş daha sonra yakın koruma konusunda uzmanlaşmış genç elemanlar vardı.

Cavit Çağlar 200.000 dolar aldı

Takvimler 5 şubat 1998 gününü gösterdiğinde hazırlanan bu yedi kişilik ekibe uzun menzil uçabilecek bir uçak aranmaya başlandı. Uçak hiç yakıt almadan uzun uçuş yapabilmeliydi. Hızlı olmalıydı. Dikkat çekmemeliydi. Yapılan aramalar sonucunda işadamı Cavit Çağlar'a ait jet uçağının aranan niteliklerde olduğu saptandı. MİT müsteşarı, Çağlar'ı aradı. Kendisinin çıkacağı bir yurtdışı gezi için uçağı kiralamak istediklerini söyledi. Çağlar bunu memnuniyetle karşıladı. Uçağın kiralanmasının bedeli olarak 200.000 dolar fiyat biçti. MİT, Çağlar'ın teklifini kabul etti ve karşılıklı olarak uçağın 200.000 dolara MİT için kiralanması konusunda anlaşıldı. Çağlar parasını kuruşuna kadar aldı.

Bu ödenen para, Öcalan operasyonunda dışardaki bir kurum veya kuruluşa ödenen tek para oldu. Ne Kenyalı yetkililere, ne de operasyona yardımcı olan Amerikalılar ile diğer ülke teşkilatlarına Öcalan için bir tek kuruş dahi para ödenmedi. Rüşvet veya hizmet karşılığı olarak herhangi bir ödeme yapılmadı.

Taşeron yok MİT yaptı

Uçakta hiçbir ülkenin veya Türk tarafının taşeronu kullanılmadı. Uçakta operasyon sırasında hiçbir Amerikalı bulunmadı. Sadece Çağlar'ın uçak mürettebatı da operasyonda zorunlu olarak hazır bulundu.

Operasyon bittikten sonra da Cavit Çağlar " Soğudum, uçak üzerinde tehdit var" diyerek, uçağı MİT'e satmak istedi ama bu istek MİT tarafından benimsenmedi. Daha sonra aynı amaçlarda kullanılmak üzere başka bir jet uçağı MİT tarafından satın alındı.

Yılmaz biliyordu

Antalya'da yapılan eğitim çalışmaları 4 gün boyunca devam etti.

Öcalan operasyonunu Türkiye'de bu sırada Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Başbakan Bülent Ecevit, Devlet Bakanı Hüsamettin

Özkan, Dışişleri Bakanı İsmail Cem, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu, MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun, Genelkurmay İstihbarat Dairesi Başkanı Fevzi Türkeri, MİT Müsteşar Yardımcısı Miktad Alpay resmî olarak bilen kişilerdi. Bilgi sızmaması için olağanüstü dikkat sarf ediliyordu. Başbakan Ecevit bu konuda hiçbir sızmanın olmadığını sanıyordu. Ama yanılıyordu. Yanıldığını daha sonra anladı. Olayla ilgili olarak ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'ın da bilgisi vardı. Yılmaz olayı bildiğini Ecevit'e nasıl aktardığını anlattı:

"Devlet Bakanı Hüsamettin Özkan'la Abdullah Öcalan yakalanmadan iki gün önce yemekteydik. Yemek sırasında Özkan hiç bu konuda konuşmuyor, susuyordu. Ama bir şeyler de var. Halinden belli. Ben şu Öcalan da gelince herşey iyi olacak diye bir şey söyledim. Çok şaşırdı. Bana haber geldi, böyle bir operasyon olacak diye, dedim. Öcalan yakalandığında da Ecevit'e tebrik ziyaretine gittim."

Ankara sabırsızdı

Başbakan Ecevit ile Cumhurbaşkanı Demirel sürekli olarak operasyonu soruyorlar, sonuç alınıp alınamayacağını merak ediyorlardı.

10 şubat günü Antalya'dan Ankara'ya gelen MİT ekibi, Müsteşar Atasagun tarafından yolcu edildi. Atasagun ekibin içinde belirlenen iki lidere görevi açıkladı. Bunlardan biri uçağın MİT mensubu olan pilotuydu. Pilot aynı zamanda uydu telefonuyla uçaktan sürekli olarak Atasagun'a bilgi aktaracaktı. Olaylarla ilgili gelişmeler ve iletişim konusunda yetkili oydu. Elinin altında her an kullanıma hazır uydu telefon bulunuyordu. Diğer lider ise eski bir askerdi. Emekli albay uzun zamandır MİT içinde görev yapıyordu. O da 7 kişilik ekibin başında bulunacaktı. Atasagun Öcalan'ın sağ olarak Türkiye'ye getirilmesi talimatını verdi. Hiçbir şekilde zor kullanılmayacaktı. Ekip kendisini de bu anlamda kontrol edecekti. Öcalan sağ ve salim olarak Türkiye'ye getirilecekti.

10 şubat 1998'de uçak Türkiye'den Öcalan'ı almakla görevlendirilen ekiple birlikte havalandı. İlk rota Mısır üzerinden Uganda'ya göre çizilmişti. Uçakta yolculuğu belgeleyecek video çekimleri yapıldı. Mısır piramitlerinin üzerinden geçerken, üzerinden uçulan ülkelerin kentlerinin hava görüntüleri alındı. Ekip Uganda'ya ulaştığında, Öcalan'ı almakla görevli olan yedi kişi uçaktan hiç çıkmadı. Hep talimat beklediler. Hareketlerine Amerikalılarla birlikte Ankara'dan gelecek emirler

yön veriyordu. 10 şubatta Uganda 'ya ulaşan ekip 14 şubat akşamına kadar hep haber bekledi. Bu sırada tam iki kez Öcalan'ın alınması için harekete geçirildi. Ancak Öcalan Kenya'da baskılara karşı direniyordu. Amerikalıların ve Yunanistan'ın bastırmalarına karşın Yunan Büyükelçiliği'ni terk etmiyordu.

14 şubat akşamı uçağa Kenya'nın başkenti Nairobi'ye hareket etmesi emri verildi. 15 şubat pazartesi günü Nairobi'de geçirilecekti.

Uçak hazır

Nairobi Havaalanı'ndaki Türk ekibine öğlenden sonra her an hazırlıklı olması için gerekli talimat ulaştırıldı. Bunun üzerine herkes uçak etrafındaki görev yerine geçti. Sorun çıkması beklenmiyordu.

Akşam 19.20 sularında havalanının özel bölümündeki tel kapıların açıldığı görüldü. Beklenen an gelmişti. Uçağın içindeki ve etrafındaki Türk görevliler hazır bekliyorlardı. Aralarında Amerikalı yoktu. Bütün ekip MİT görevlileri ile asker kökenli kardiyolog doktordan oluşuyordu. Etrafta Kenyalılar bulunuyordu. Ama havaalanında ve Öcalan'ın gelişinde Almerikalılar sıkı bir izleme ve gözleme faaliyeti gerçekleştiriyordu. Amerikalılar Türk görevlilerin sözlerini yerine getirip getirmeyeceklerini merak ediyorlardı.Öcalan sağ olarak Türkiye'ye ulaştırılmalıydı.

Öcalan hiç şüphelenmedi

Öcalan'ı getiren otomobil aprona girdi. Türk ekibini taşıyan uçağın yanına kadar geldi.

Öcalan, Kenyalı yetkilerle birlikte gayet rahat ve neşeli bir biçimde elindeki çantasıyla uçağa doğru yöneldi. Hollanda'ya gideceğini sanmaktaydı. Uçağa şöyle bir göz atmış, ama dikkatini çekecek hiçbir şey görememişti. MİT ekibi nefesini tutmuş olanları izliyordu. Öcalan hızlı adımlarla uçağın merdivenlerine yöneldi. Kapıda duran uzun boylu, sarışın, yeşil gözlü Türk görevliyi hafif bir gülümsemeyle selamladı. Fizikî görüntüsü Batılıları andıran görevli kendisine gülümseyerek karşılık verdi. Rahat bir biçimde uçaktan içeriye girdi. Hiç şüphelenmemeşti.

Öcalan'ın içeriye girmesiyle, MİT görevlilerinin Öcalan'ın üzerine atlamaları bir oldu.Öcalan bir anda, bir eşya gibi özel bir bant ve kelepçeyle paketlendi.

Abdullah Öcalan uçağın içinde hiç karşı koyamadı. Yere yatırıldığında da, sonrasında da hiç direnmedi.Türk görevliler kendisine karşı

zor kullanmadılar.

Elleri, ağzı ve gözleri anında bantlandı.Askeri doktor sağlık kontrollerini yapıyordu. Öcalan iyiydi. Ama yakalandığını anladığında şoka girmişti. Kendisine de bir zarar vermemesi için olağanüstü dikkat gösteriliyordu.

Her dakika kayda geçti

Öcalan uçağa girdiği andan itibaren videoyla kayıt yapılmaya başlanmıştı.Uçak yolculuğu boyunca toplam 90 dakikalık çekim gerçekleştirildi.

Öcalan uçağın içinde bir süre "paketlenmiş" olarak tutuldu. Uçak kalkış izni alıp pist başı yaptığında saatler 20.00'yi geçiyordu. 15 şubat 1998 günü Öcalan eldeydi ve Türkiye'ye doğru yola çıkıldı.

Öcalan uçak havalandıktan sonra bir koltuğa oturtuldu. Ellerinde kelepçe vardı. Gözleri ve ağzı bantlıydı.

Önce ağzındaki bant açıldı. Sonra gözlerindeki. Öcalan yakalanmanın şokuyla midesinin yandığını belirten şeyler yapıyordu. Ama konuşamıyordu. Tutulmuştu.

Öcalan'a ne uçağa binmeden önce ne de bindikten sonra uyuşturucu, uyutucu veya bilincini bozacak hiç ilaç verilmedi.

Öcalan korkmuştu. Öcalan'ı sarmalayan özel bantlar çözülürken onlarca arkadaşını PKK'yla mücadelede şehit veren, MİT görevlisi o tarihî sözleri dile getirdi:

"Abdullah Öcalan, memlekete hoş geldin."

Kenya'dan hareket eden uçak Öcalan'ın söylediklerinin aksine hiçbir yere uğramadan doğruca Türkiye'ye yöneldi. Uçak bunun için seçilmişti zaten. Kenya ekibi Ankara'yla direkt olarak görüşüyordu. Öcalan'ın yakalandığı operasyonu bizzat Şenkal Atasagun yönetiyordu. Atasagun önce operasyonun başarıyla gerçekleştiği mesajını aldı. Ardından da 15 şubatı 16 şubata bağlayan gece Öcalan'ı taşıyan uçağın Türk hava sahasına girmesini bekledi. Amerikalılardan da çek edilmişti, operasyon başarıyla tamamlanmıştı.

Saat 02.00

Öcalan'ı taşıyan uçak hava sahasına girdiğinde (16 şubat 1999) saat 02.00 sularıydı. Şenkal Atasagun sırasıyla Başbakan, Genelkurmay Başkanı ve Cumhurbaşkanı'nı arayarak "Paket geldi" dedi. Bu Abdullah Öcalan'ın yakalanışının habercisiydi. Liderler heyecanlıydı.

Ayrıntıları istediler. Operasyonun başarılışı ve uçağın Türk hava sahasında olduğu liderlere tek tek anlatıldı.

Olağanüstü uçuş İstanbul Havalimanı'nda sona erdi. Saat 03.30 sularıydı. MİT'in işi İstanbul'da sona erdi. Bu ana kadar operasyonun içinde bulunmayan askerler devreye girdiler. Öcalan'ı MİT mensuplarından askerler devraldılar.

Bu sırada Kenya, Yunanistan ve Hollanda'da bulunan Öcalan'ın avukatları ile Almanya'daki PKK büroları Öcalan'ın kaybolduğunu veya ele geçtiğini duyurmaya başlamışlardı."

Ondan sorası malum. Başbakan'ın açıklaması, zafer işaretleri ve yargılama safhası. Öcalan asılsın mı, asılmasın mı? Münakaşaları, Avrupa topluluğuna yeşil ışık, rencide olan şehit aileleri ve gaziler, gösteriler, mitingler.

Bütün bu gelişmeler, "Öcalan'ın Suriye'den çıkarılması acaba yeni bir stratejinin, PKK'nın siyasallaştırılması ve legalize edilmesi hareketinin başlangıç noktası mı?" sualini akla getiriyor.

Ne olmuş, ne değişmişti?. Sabrımızın taşması, meşru-müdafa hakkımızın kullanılması için 19 yıl kan akması mı gerekliydi? Yoksa olayın ne kadar ciddi olduğunun yeni mi farkına varmıştık?

Neden bu çıkışlar 10 sene, 15 sene önce veya büyük bir katliamdan sonra yapılmadı?

Türk İstihbaratı yıllardan sonra Suriye'de Öcalan'ın barınaklarını saptamış ve kontrol altına almıştı. Bataklık tespit edilmiş, kurutulması an meselesiydi. MİT içinde Öcalan'a karşı başarılı aktif faaliyet yürüten bir kadro neden birden bire dağıtıldı.

Öcalan Suriye'den çıktıktan sonra Rusya gibi bir ülke onu himayesine alıp Suriye emsali *"burada yok, isterseniz heyet yollayıp kendiniz bakın"* deseydi ne yapacaktık? 19 yılın çalışmasını sıfırlayıp, yeniden yıllarca yerinin tespitine mi çalışacaktık?

Amerika destek vermeseydi, gelişmeler ne şekilde olurdu? Öcalan'ı kendi imkanlarımızla, milli operasyonlarımızla yakalayıp getirebilir, zafer işaretleri verebilir miydik?

Banka olaylarının gündemde olduğu bir tarihte neden Cavit Çağlar'ın uçağı?

Amerika neden daha önce destek vermedi de şimdi verdi?

Amerika neden Öcalan'ın teslim edilmesini MİT Müsteşarı kanalıyla yaptı? Neden Türkiye için çok önemli olan bu konu Cumhurbaşkanı, Başbakan gibi devletin en üst kademeleri ile konuşarak gerçekleştirilmedi? MİT Müsteşarının pozisyonunu kuvvetlendirmek de mi amaçlanıyordu? Neden?

Kuzey Irak'taki yeni yapılanma ile Öcalan olayı arasında bir münasebet var mı?

İşte bu sualler, yeni bir suali: "Öcalan'ın Suriye'den çıkarılması acaba yeni bir stratejinin, PKK'nın siyasallaştırılması ve legalize edilmesi hareketinin başlangıç noktası mı?" sualini akla getiriyor.

★★★

Apo'yu Niye Verdiler?

"Bize niye Apo'yu verdiler onu hala ben de bilemiyorum. ....Ama sonunda hayırlısı oldu. Apo konusunda hiçbir şart getirmediler bize."

Bu sözleri söyleyen Türkiye Cumhuriyeti'nin eski Başbakanı Bülent Ecevit.

Sabah Gazetesinin 13 Nisan 2005 tarihinde yaptığı mülakatta aynen böyle diyor. Eğer benzer diğer mülakatlarını okumasam acaba yanlışlık mı var diye tereddüt edeceğim.

Sonunda hayırlısı olmuş..? Terör örgütünün başının Türkiye'ye getirilişinde nasıl bir hayır olduğu gözler önünde. Hem daha bitmedi, filmin devamı da var...

Ecevit *"Apo konusunda hiçbir şart getirmediler bize"* diyor. Acaba hatırlamıyor mu?

Atin'de altı yıl önce, 23 Mart 1999'da kaleme alınan *"Öcalan'ın Suriye'den Çıkışı - Yeni bir stratejinin başlangıcı mı?"* başlıklı yazının bazı bölümlerini hatırlatmakta yarar var:

CIA yetkilisi, MİT Müsteşarı'na, PKK terör örgütünün başı Abdullah Öcalan'ın ortak gerçekleştirilecek bir operasyonla yakalanmasını ve Türkiye'ye getirilmesini öneriyordu.

Ama şartı neydi? Amerika Öcalan'ı niye Türkiye'ye verecekti?

Amerika'nın şartı açıktı:

"Operasyonu Amerikan ve Türk ekipleri gerçekleştirecek. Ancak ne olursa olsun Abdullah Öcalan Türkiye'ye sağ olarak getirilecek, mahkemede adil olarak yargılanacak ve öldürülmeyecekti."

Saat 22.45'de Başbakan Ecevit ile MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun başbaşa görüşmeye başladılar. Ecevit, CIA yetkilisinin aktardıklarını duyunca, Cumhurbaşkanı'na bilgi vermek gerektiğini söyleyip, Süleyman Demirel'i aradı.

Genelkurmay Başkanı Kıvrıkoğlu, Öcalan'ın "teslim edilebilirliği konusuna çok güvenmediğini" belli ediyordu. Ama bu operasyona girilmeliydi.

Operasyonun bütün sorumluluğu Şenkal Atasagun'a verildi. Operasyon başından sonuna kadar MİT'e ve müsteşarına teslim edildi. Atasagun'un isteği üzerine Genelkurmay İstihbarat Dairesi'nin başında bulunan General Fevzi Türkeri de, çalışmaya dahil edildi.

Atasagun, Çankaya Köşkü'nden ayrıldıktan sonra yeniden konutuna, kendisini beklemekte olan CIA yetkililerinin yanına döndü.

"Tamam" dedi, "Abdullah Öcalan sağ olarak getirilecek ve yargıya teslim edilecek. Bağımsız Türk yargısı kendisini en adil bir şekilde yargılayacak."

Asrın gizli servis operasyonu işte bu sözlerle başlamış oluyordu. İki gizli servis arasında hemen oracıkta bir kâğıt üzerinde basit bir protokol yapıldı."

Neticede Amerikalıların düzenlediği bir operasyon neticesinde Öcalan Kenya'nın başkenti Nairobi'de Türk uçağına teslim edildi ve16 Şubat 1999 tarihinde Türkiye'ye getirildi.

Öcalan'ın yakalanmış olması o tarihte Ecevit'e ve MİT Müsteşarına büyük prestij sağladı ve bu hava uzun bir müddet devam etti. Bu zafer sarhoşluğu içinde kimse Öcalan'ın neden teslim edildiğinin sebebini araştırmadı.

Şimdi Abdullah Öcalan'ın yeniden yargılanması söz konusu olunca kıyamet kopuyor, bu günkü hükümet fena halde suçlanıyor.

Peki "Öcalan'ın neden verildiğini" bilmeyen eski Başbakan'ın, zamanın Cumhurbaşkanı'nın, devlet namına söz verip protokol imzalayan, *"Apo'yu getiren de biziz, asılmaması için en büyük mücadeleyi veren de biziz"* diye beyanatlar veren MİT Müsteşarı'nın bu menfi gelişmelerde hiç mi vebali yok?

Acaba Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Atilla Ateş'in 19 yıl sabrettikten sonra Suriye'ye seslenerek sabrımızın taştığını belirten çıkışıyla içine girilen süreç ile Amerikan istihbaratının "Öcalan'ı teslim edelim" teklifi arasındaki zamanlama faktörü sadece bir tesadüften mi ibaret?

Malum medya hala Öcalan'ın Türkiye'ye getirilmesini büyük bir başarı olarak gösteriyor. Öyle ki geçen gün gazetelerde emeklilik dilekçesi veren Şenkal Atasagun'dan sonra MİT'in deneyimli yöneticilerinden Emre Taner'in Müsteşarlığa getirileceğinden bahsederken dahi onu başarılı göstermek için *"Operasyonlardan sorumlu en kıdemli Müsteşar Yardımcısı olarak, PKK elebaşısı Abdullah Öcalan'ın yakalanıp Türkiye'ye getirilmesi operasyonunun arkasındaki isimlerden biriydi"* diyorlar.

Emre Bey'i bu operasyonla anmak ona yarar değil zarar verir.

Bu operasyonda bir başarı varsa, sonradan elimizde patlayacak olan paketi neden aldığını bilmeyen, uçağa koyup getirenlerde değil, neye verdiğini bilenlerdedir. Gerçek operasyon budur ve hakiki operasyoncular da paketi teslim edenlerdir.

Türkiye'nin aldatıldığı ve zokayı yuttuğu bir operasyonu kendi açımızdan başarılı saymak saflığında ötesinde bir şey...

Artık Terörle Yaşayacağız

20 Kasım 2003'de HSBC bankasında patlama olduğunda bir hayli yakında, Levent'te bir dostumun bürosundaydık.

Patlamayla birlikte, bulunduğumuz binadaki camların zıngırdamasını ve hava boşluğunun yarattığı hışırtılı sesi duyar duymaz, hepbirlikte *"eyvah, yine bir yeri bombaladılar"* sözleri ağzımızdan döküldü.

Derken sarı-gri karışımı büyükçe bir duman bulutunun genişleyerek gökyüzüne doğru yükseldiğini gördük. Biraz sonra da daha uzaktan gelen ve istikametini tayin edemediğimiz ikinci bir patlama.

Türk haber kanalları hakikaten şayan-ı takdir. Bir kaç dakika sonra NTV patlamalar hakkında gittikçe artan detaylarla bilgi vermeye başlamıştı bile...

Sonrasını hepiniz biliyorsunuz. İnsanın içini ürperten görüntüler, sönen ocaklar, şaşkınlık, korku ve öfke...

Saptırılmış dini inançlardan kaynaklanan ve dini gerilimlerle beslenen kin ve nefret neticesinde, aynı toplumda yaşıyan kendi insanlarımızın bize verdiği inanılmaz zarar...

Gözcülük yapan pişmanmış da pişmanlık yasasından faydalanacakmış. Bunları affede ede bu günlere gelmedik mi?

Artık terörle yaşayacağız. Bu bir gerçek...

Dünya artık gittikçe artacak olan bir terör olgusuyla yaşamaya alışacak.

Ne zamana kadar mı?

Ekonomik sıkıntı ve zaruret içinde, yaşama ümidini kaybetmiş insanlar farkedilip bir tedbir alınana kadar;

Bütün insanların aynı Allah'ın kulu olduğunu idrak edip, dinler adına, Allah adına insan öldürülmeyinceye kadar;

Mukaddes kitapları doğru yorumlayıp, onların şiddet değil, insanlığın iyiliği, düzeni ve saadeti için var olduğuna inanıncaya kadar;

Bütün dinlerde aydın din adamlarının sözleri, bağnaz dincilerden daha fazla dinlenmeye başlayana kadar;

Belli siyasi ve ekonomik ideolojileri savunanların, bağımsızlık mücadelesi veren ve haksızlığa uğrayan toplulukların, seslerini duyurmak için masum insanları katletme alışkanlığından kurtulmasına kadar;

Bütün dünya devletlerince müşterek bir terör tarifi üzerinde uzlaşana kadar;

Kendimize yapıldığında şiddetle kınadığımız terörü, başka ülkelerin istikrarını bozmak için kullanmaktan vazgeçtiğimiz zamana kadar...

Göstergeler artık klasik savaşın geçerliliğini kaybettiğini ve yerini terörizmin alacağını göstermektedir. Önümüzdeki uzun bir dönem, dünya terörle yaşayacaktır.

Terörizm sadece teröristlerin başvurduğu bir yöntem olmayıp, hasım ülkelerin de zarar vermek, zayıf düşürmek, istikrarsızlık yaratmak için başvurdukları bir vasıtadır. Nedeni, maliyetinin ucuz, riskinin az olmasıdır.

Terör vasıtasıyla çok düşük bir maliyetle bir ülkeyi trilyonlarca liralık zarara sokmak, değerli insan gücünü yok etmek, yaşıyanları tedirgin, yönetenleri başka bir şey düşünemez, hizmet veremez hale getirmek ve bu surettle o ülkenin istikrarını ve güvenliğini tehlikeye sokmak kabildir. Hem de, olayın arkasın-

da kimin olduğunu gizlemek, tahmin edilse bile ispatını imkansızlaştırmak da mümkündür. Böyle sinsi ve etkili bir araç varken savaşa, pahalı yollara, açık döğüşmeye gerek var mı?

Bundan sonra dozu gittikçe artacak ve kitlesel imha silahlarını kullanmaya da yönelecek olan terör örgütlerine karşı hazırlıklı olmalı, terörün etkisinden en az zararla kurtulabilmek için bu konudaki mücadele yöntemlerini geliştirmeliyiz.

Terörle mücadelede en önemli faktör terör olaylarının olmadan önce haber alınarak önlenmesidir. Yani kuvvetli bir istihbarat faaliyetidir.

Ülkemizde istihbaratla sorumlu birimlerin her biri emsalleri arasında yabana atılmayacak derecede başarılı kuruluşlardır. Buna rağmen iki önemli zaafiyet bizi çoğu kez başarısız durumda bırakır.

- Önemli bir olay olmadan önce atalet içinde oluruz. Çalışmalarımızda sistem ve devamlılık yoktur. Olayların vuku buluşundan sonra son derecede başarılı ve süratli çalışmalar yaparız. Olayların sıcaklığı bitince, bir müddet sonra yine aynı sistemsizlik ve atalet uykusuna dalarız.

- Özellikle istihbarat alanındaki en büyük zaafiyet koordinasyon eksikliğidir. Yani çeşitli kuruluşlardaki bilgilerin birleştirilmesi, kaynaştırılması işleminde büyük bir boşluk vardır.

Biz geçmiş yıllarda MİT'te, Türkiye'nin teröre en çok muhatap olan ülkelerden biri olduğunu ve ulusal ve uluslararası terör olaylarının gittikçe artacağını dikkate alarak, gelişmiş ülkelerdeki terörle mücadele birimlerini araştırdık.

Gördük ki bizdeki sorunları onlar da yaşamış ve bu zaafları berteraf etmek için terör, kaçakçılık gibi önemli faaliyetlerle mücadele için "füzyon merkezleri" yani birleştirme, kaynaştırma merkezleri kurmuşlar ve aynı amaçlı çeşitli birimlerin katılımıyla, belli bir sistem içinde çalışan bu merkezler, mücadeleye önemli katkı da sağlamış.

Araştırma sırasında örnek aldığımız kuruluşlardan biri CIA'nın kısaca CTC adıyla anılan Kontr Terörist Merkezi idi.

CTC, terör olaylarında artış gözlenmesi üzerine 1986'da Başkan Reagan'ın emri ile kurulmuştu. Karargahında 200'ün üstünde personel çalıştıran CTC'nin bünyesinde 12 kurum ve

kuruluşa mensup 18 temsilci yeralmaktaydı. Bu temsilcilerden asker olanlar genellikle Albay seviyesinde, bir telefonla kendi karargahlarındaki işleri halledebilecek, bilgi alabilecek kimselerdi. Sivil kuruluşların temsilcileri de muadil seviyedeydi.

CTC, ABD'nin terörle mücadelesinde ulusal siyasetinin oluşturulmasında istişari ve uygulayıcı bir organ rolü oynuyordu. Şematik olarak CIA İstihbarat Yardımcılığı kuruluşunda bulunmakla birlikte, normal hiyerarşik yapının dışında bir çalışma düzeni vardı. CTC'nin şefi, terörizm konusunda ABD Milli Güvenlik Konseyi'nin politika üretmekle sorumlu alt biriminin üyesi ve 33 Federal kurum ve kuruluşun kıdemli koordinatörü durumundaydı. ABD Başkanı, Başkan Yardımcısı ve CIA Başkanına doğrudan muhatap olabilmekte, ABD üst düzey yöneticilerine terörle mücadele konusunda danışmanlık yapmaktaydı.

Neticede, 1996 yılı başında, ülkemizin terörle mücadelede karşılaştığı en önemli sorunun, "İlgili makamlar arasındaki koordinasyonun sağlanması" ve "İstihbaratın icraata döndürülmesi" işlemleri olduğunu ve Mill İstihbarat Teşkilatı'nın kanunen devlet çapında istihbaratla sorumlu bulunduğunu dikkate alarak, MİT'te, kendi milli ihtiyaçlarımıza uygun yapıdaki bir "füzyon" merkezi olan Kontr Terör Merkezini (KTM) kurduk.

KTM'nin amacı, terörizm'le mücadelede görevli tüm kuruluşların gayretlerinin bir merkezde toplanması, birleştirilmesi, koordine edilmesi, kurumlar arası kopuklukların önlenmesi, dublikasyonlara, yetki çatışmalarına, lüzumsuz rekabete, kaynak ve bilgi israfına mani olunması, gayret ve güçbirliği sağlanması, İstihbaratın süratle icraata döndürülmesi, terörle mücadelede, etkili ve kalıcı bir platformunun yaratılmasıydı.

Bu ünite, terörle mücadelede en küçük ayrıntıların son derece önemli olduğunu dikkate alacak, gelişmiş tekniklerden ve bilgisayardan azami faydalanılacak ve bu şekilde bilgi kaybının en az düzeye indirilmesine, değerlendirmelerin daha süratli ve bilimsel bir şekilde yapılmasını sağlayacak, 24 saat esasına göre faaliyet yürütecek, modern, süratli, güvenli ve alternatifli bir haberleşme ağı ile donatılacaktı.

Zamanın müsteşarı bu merkeze büyük önem verdi ve destekledi. KTM'ye bazıları birkaç lisan bilir, yetenekli genç me-

murlar verildi, merkezin bilgisayar ve ihtiyaç duyulan diğer teknik malzeme ile donatılmasına özen gösterildi.

KTM'nin alt yapısı, önemli terör olaylarında "Devlet Çapında Kriz Yönetim Merkezi" şeklinde kullanılmaya imkan verecek şekilde planlandı.

Yurtiçi ve yurtdışında, teröre maruz bölgelerde görev yapacak MİT ve diğer kurumların personeli ile terör krizlerinde ve karşı terör operasyonlarında aktif olarak kullanılacak personelin çeşitli düzeylerde eğitilmesi için 500 hektarlık bir alana "Kontr Terör Eğitim Tesisleri" kuruldu. Burada eğitim görecekler için modern dershaneler, 2 kişilik yatakhaneler, atış poligonları, tahrip eğitim alanları, engelli parkurlar, su üstü-su altı eğitim alanları, yakın boğuşma eğitim alanları, köpek eğitim alanları, özel otomobil kullanma ve kaçıp kurtulma eğitim alanları, rehine kurtarma harekatı eğitim alanları gibi her türlü eğitim imkanı tesis edildi.

KTM, bir yandan ana misyonu doğrultusunda gelişirken, diğer yandan birçok zor faaliyeti başarı ile yürüttü.

Avrasya Feribotu'nun kaçırılması olayında güvenlik güçleri, geminin karadan takibi sırasında, kırsal alanda telsizler ve cep telefonları ile kendi aralarında ve merkezleri ile konuşamamışlar, haberleşmek için MİT'in uydu telefonlarından faydalanmışlardı. KTM bu tip olaylarda haberleşmenin önemini dikkate alarak, her türlü şartta karargahı ile haberleşebilecek, resim ve görüntü gönderebilecek techizatla donatılmış arazi araçları temin etti.

Ancak KTM, hiç bir zaman ana amacı olan, terörle doğrudan mücadelede görevli çeşitli kuruluşların temsilcilerini de bünyesinde barındıran bir "füzyon" merkezi olma niteliğine kavuşamadı.

Neden mi?

Zira müsteşar değişti ve hali hazırdaki MİT Müsteşarı *"Kontr Terör Merkezinin lafını bile duymak istemiyorum"* diyerek, binbir emek ve büyük paralar sarfedilerek kurulan KTM'yi kapattı, personelini çeşitli yerlere dağıttı. Genç ve yetenikli personelin bir çoğu ümitsizliğe düşüp teşkilattan ayrıldılar.

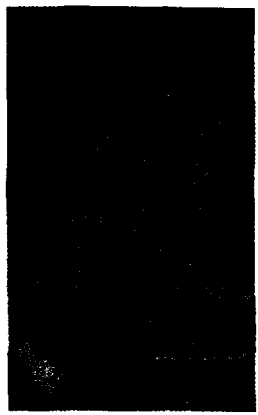
Evet, artık terörle yaşayacağız.

Şimdi bu tip "kaynaştırma" merkezlerinin tesisine çok daha fazla ihtiyacımız var.

Hem de yaz-boz tahtası olmayacak bir biçimde ve köklü şekilde....

Banka Soygununun Miladı

Silahlı ve Silahsız Soygunlar

Banka sektöründeki soygunun ve yolsuzlukların tarihinin çok eskiye dayandığı söyleniyor. Bizim, "banka soygunu" deyince aklımıza gelen isimlerden biri ise Necdet Elmas.

Evet, o Türkiye'deki ilk silahlı banka soyguncusu.

Zannedersem olay 60'lı yıllarda olmuştu. Macera filmlerini andırır bir şekilde İstanbul'da banka soyan Necdet Elmas'ın, soygunun arkasından polisten kaçışı günlerce gazetelerin baş haberi haline gelmişti.

İyi araba kullanan Necdet Elmas, 1959 model Chevrolet bir otomobil ile uzun müddet polislerle köşe kapmaca oynamış, ancak sonunda bir yerde kıstırılmıştı. Yargılandı ve cezasını çekti.

O ne bir terörist, ne de bir örgüt üyesiydi. Cesareti ve bonkör ruh yapısı ile, halkın sempatisini kazandığı dahi söylenebilecek bir maceraperest.

Bu soygunda ne kadar para almıştı şimdi hatırlamıyorum

ama, herhalde günümüzün silahsız soyguncularının aldıklarının yanında pek önemli sayılmayacak bir rakamdı.

Banka soygunu deyince aklımıza gelen başka isimler de var.

Onlar Necdet Elmas gibi sempatik soyguncu değiller. Hem çok gaddar, hem de fare gibi korkaklar.

Onlar bu işi silahsız ve sinsi sinsi yapıyorlar. Halk ise onlardan nefret ediyor.

Bu soygunlar ne zaman mı başladı?

Bir tarih saptamamız gerekirse 10 Ekim 1991 diyebiliriz.

Evet, silahsız banka soygunculuğunun miladı 10 Ekim 1991, yani 20 Ekim 1991'de yapılan genel seçimlerden 10 gün önce.

Bu tarihte Mesut Yılmaz'ın başkanlığındaki Bakanlar Kurulu şu kişilerden oluşuyor:

Başbakan Ahmet Mesut Yılmaz, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Ekrem Pakdemirli, Devlet Bakanları Fahrettin Kurt, Mustafa Rüştü Taşar, İmren Aykut, Mehmet Vehbi Dinçerler, Kamran İnan, İlhan Aküzüm, Cengiz Tuncer, Sabahattin Aras, Ersin Koçak, Mehmet Çevik, Eyyüp Cenap Gülpınar, Birsel Sönmez, Ahmet Akgün Albayrak, Adalet Bakanı Suat Bilge, Milli Savunma Bakanı Hüseyin Barlas Doğu, İçişleri Bakanı Sabahattin Çakmakoğlu, Dışişleri Bakanı İsmail Safa Giray, Maliye ve Gümrük Bakanı Adnan Kahveci, Milli Eğitim Bakanı Avni Akyol, Bayındırlık ve İskan Bakanı Hüsamettin Örüç, Sağlık Bakanı Yaşar Eryılmaz, Ulaştırma Bakanı Sabahattin Yalınpala, Tarım ve Köyişleri Bakanı İlker Tuncay, Orman Bakanı Mustafa Kalemli, Çevre Bakanı Ali Talip Özdemir, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Metin Emiroğlu, Sanayi ve Ticaret Bakanı Rüştü Kazım Yücelen, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Muzaffer Arıcı, Kültür Bakanı Gökhan Maraş, Turizm Bakanı Bülent Akarcalı.

İşte bu kişilerden oluşan kurul, gider ayak, yani seçimlerden 10 gün önce, 5 tane ayrıcalıklı isme "Banka Kurma İzni" veriyor.

Bu izni hangi kıstaslara göre veriyorlar diye soruyorsanız, öyle bir kıstas yok. Yani bankacılık sisteminin ehil ellere veril-

mesini gerektiren hiç bir ölçü dikkate alınmıyor.

Neticede, Hasan ve Mehmet Reşat Karamehmet'lerin Park Yatırım Bankası, Halis Toprak'ın Toprakbank, Mustafa Süzer'in Konut Endüstri ve Ticaret Bankası - Kentbank, İbrahim Betil'in Bank Ekspres ile Doğan Grubu'nun Alternatif Bank'ı bu izin ile kuruluyor.

Aynı tarihlerde, Profilo dahil 12 kuruluş hazineye "banka kurmak için" müracaat etmiş. Bunlar dikkate bile alınmıyor. Devletin hazinesine beş kuruş girmeden "banka kurma izni" verilenlerin ise böyle bir talebi yok. Ayrıca bu kişilere banka kurma izni verilmesi için bir gerekçe de mevcut değil.

Her ne kadar devletin hazinesine beş kuruş para girmedi diyorsak da, bunu, bu işte bir para trafiği olmadı şeklinde algılamamak lazım.

Meşru bir gerekçesi olmayan bir "izin" olayında para hareketinin olmadığını düşünmek, biraz safça olur.

1994-95 yıllarında, Tansu Çiller Hükümeti zamanında, batarak devlete intikal etmiş ve kapanmış "Denizbank" gibi bankaların isim hakkının, yani tekrardan bu isimle banka kurulma hakkının, açık ihale ile 60-70 milyon dolara satıldığını düşünürsek, Mesut Yılmaz tarafından verilen "banka kurma iznin-de" devletin ne kadar zarara sokulduğunu kolaylıkla hesaplayabiliriz.

Keyfi bir şekilde "Banka Kurma İzni" daha sonraki yıllarda da devam ediyor. 1997-99 arasında Mesut Yılmaz'ın başbakanlığı döneminde, bir yandan bankacılık sektöründeki bankaların zayıf sermaye yapıları nedeniyle yaşadıkları sorunlardan bahsedilirken öte yandan Nurol, GSD, Okan, Diler, Toprak ve Çalık şirketlerine yeni "Banka Kurma İzinleri" veriliyor. Bu isimler arasında bu izni hakketmiş çok az müessese var. Çoğunluk, karşılıklı menfaat düzenine dayalı. DSP-MHP-ANAP koalisyonu döneminde aynı düzen devam ediyor.

Soygun bununla kalsa iyi. Bir de üstüne batık bankalara kamu bankalarından yüksek miktarda krediler veriliyor.

Dahası da var. Hazine'nin yakın gözetiminde bulunmasına, mali bünyesi tehlike arz etmesine, yüksek faizle para toplayarak riski büyütmesine rağmen Egebank ve İnterbank başta

olmak üzere bu bankalara ilave şube açma izni veriliyor.

Bütün bu faaliyetler sırasında Mesut Yılmaz bir kere suç üstü yakalanıyor. O da Türk Ticaret Bankası'nı mafyaya devrederken...

Kozmik büroda kaybolan Polis raporları, MİT'ten alınan "iyi hal" belgeleri, teyp bantları, Çakıcı beyanatları vs. Ve hükümet düşüyor. Buna rağmen, siyasi işbirlikçileri Yılmaz'ın bütün yolsuzluklarını mecliste aklıyorlar.

Yakın tarihlere gelelim.

DSP, MHP ve ANAP'ın kurduğu koalisyon hükümetinde ekonomiden sorumlu Devlet Bakanı Hikmet Uluğbay düzgün bir kimse.

1939 yılında Isparta'da dünyaya gelen Uluğbay, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun olduktan sonra University of Southern California'da master yapmış. Maliye Bakanlığına bağlı olarak çalışan Uluğbay, Maliye ve Ekonomi Müşavirliği, OECD Nezdinde Daimi Temsilci Yardımcılığı, Washington Büyükelçiliği Ekonomi ve Ticaret Başmüşavirliği, Hazine Genel Müdürlüğü, Bilkent Üniversitesi Öğretim Üyeliği gibi görevlerde bulunmuş. 20. dönemde DSP'den Ankara milletvekili seçilerek Meclis'e girmiş ve 55.nci hükümette Milli Eğitim Bakanlığı, 56.ncı hükümette Başbakan yardımcılığı yapmış.

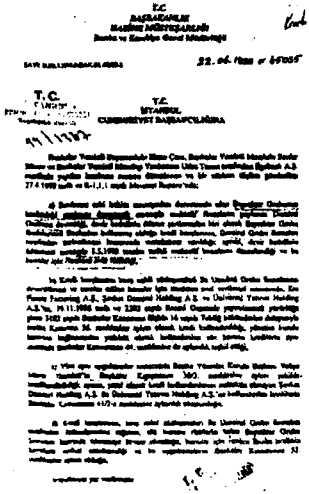
57.nci hükümette "Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanlığı" yapan Uluğbay, bu görevi sırasında, 6 Temmuz 1999 tarihinde intihar teşebbüsünde bulunuyor. Şans eseri ölümden dönen ve iyileşen Uluğbay, 21 Temmuz 1999'da, Devlet Bakanlığı'ndan istifa ediyor. Yerine DSP Milletvekili Recep Önal atanıyor.

Şimdi bu olayın nedenlerini irdeleyelim.

Uluğbay, intihar olayından 14 gün önce, 22.06.1999 tarihinde kendi imzasıyla İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına Egebank ile ilgili suç duyurusunda bulundu.

Uluğbay imzalı bu yazıda, Bankalar Kanunu'nun 38, 41, 44, 52, 56 ve Türk Ceza Kanunu'nun 508 ve 510 maddelerine aykırı işlemlerde bulunan sorumlular hakkında Bankalar Ka-

nunu'nun 87 maddesinin birinci fıkrasına istinaden yasal takibe geçilmesi ve haklarında en ağır cezanın uygulanması isteniyordu.

Bakan görevini yapmıştı. Hem de Demirel'e rağmen.

Demirel henüz Cumhurbaşkanı idi. Azerbaycan Cumhurbaşkanı Haydar Aliyev'e, *"Banka sektöründe tecrübeli, muteber bir işadamı olarak dürüstlüğünden şüphe duymadığım Sayın Murat Demirel'den yakın ilgi ve desteğinizi esirgemeyeceğinizden eminim."* şeklinde mektup yazacak kadar da yeğenini sahipleniyordu.

Demirel'e rağmen, Egebank'ın sahibi yeğen Murat Demirel için yasal işlem uygulanmasını isteyen Uluğbay'ın, diğer önemli bir banka soygununu, yani Etibank olayını görmemesi ve bir işlem yaptırmaya teşebbüs etmemesi mümkün müydü?

Söylentiler intihar olayından önce başlamıştı. O tarihlerde IMF heyeti Türkiye'de bulunuyor ve Uluğbay ve ekibi ile uzun süreli toplantılar yapıyordu.

Çıkan bazı söylentilerden sonra borsada ani bir düşüş olmuştu. Manipülasyon yapıldığı iddiaları vardı. 5 Temmuz 1999 günü "Türkiye'ye devalüasyon önerdiği belirtilen IMF belgesinin sızdığı" tartışması iyice alevlendi. Bilgiler ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'ın, IMF belgesini borsacı kuzeni Mehmet Kutman'a sızdırdığı yönündeydi. Bu gelişmeler yaşanırken borsada büyük bir gerileme oldu.

6 Temmuz 1999 günü, yani intihar olayının olduğu gün, Mesut Yılmaz, IMF belgesini kendisine Hazine'den sorumlu Devlet Bakanı Hikmet Uluğbay'ın verdiğini söyledi.

Yine malum isimler ortalarda dolaşıyordu.

Devlet Bakanı Hüsamettin Özkan'ın, intihar olayından önce Hikmet Uluğbay'la birlikte olduğu ortaya çıktı.

Uluğbay, iyi olduktan sonra yaptığı açıklamada intihar olayını, aşırı yorgunluğa ve strese bağladı.

O gün evine gelen Hüsamettin Özkan'ın, ayrılışını takip eden saatler içinde Uluğbay'ın intihara teşebbüs etmesi büyük bir tesadüf mü? Yoksa Özkan "nankör kedi" operasını bu görüşmede de seslendirdi mi? O gün 9 saat süren bir toplantıda beraber oldukları halde, evine gelen Hüsamettin Özkan'la oturup konuşan, hatta misafiri ile birlikte bir şeyler yiyip şarap içtiği belirtilen Uluğbay'ın, onun gidişinden hemen sonra birden bire bunalıma girmesi biraz garip geliyor.

Bizce olayın gerçeği, Başbakan Ecevit'in, *"onurlu bir insanın girişimi"* sözlerinde saklı. Yani tatsız intihar olayı bunalımdan ziyade bir onur meselesi görüntüsü veriyor.

Olay gecesi, olaydan ilk haberi olan Hüsamettin Özkan. Uluğbay'ın eşi, ilk önce onu arıyor. Özkan üzerindeki lacivert-beyaz çizgili eşofmanla Uluğbay'ın evine koşuyor. Hastahanede de yanında.

Neticede olay ve nedenleri bir takım sual işaretleri ile birlikte geride kalıyor. Günün birinde, bu konunun da aydınlığa çıkacağı ümidini taşıyoruz.

Şimdi herkesin sorduğu bazı suallere yer verelim:

-İnterbank'ın mali sıkıntı içinde olan Cavit Çağlar'a satılmasına neden müsaade edildi? Çağlar'a satılırken Bankalar Kanunu'na göre müdahale edilme durumunda olan bankanın, 500 milyon dolarlık yükle, sıfır liraya Çağlar'a verilmesine neden göz yumuldu. Bu satış operasyonunda dönemin Devlet bakanı Güneş Taner'in rolü ve sorumluluğu nedir?

-Keza, Bayraktar Grubu tarafından, Murat Demirel'e satışına müsaade edilen Egebank da, satış sırasında içi boşaltılmış bir banka değil miydi? Bu durum bilindiği halde satışa neden göz yumuldu?

-Egebank için Hikmet Uluğbay imzasıyla İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusu 22 Haziran 1999'da yollandı. Bankaya ise 6 ay sonra, yani 22 Aralık 1999'da el konuldu. Bu kadar önemli bir soygun olayında müdahaleyi kim ve

niçin geciktirdi?

-Etibank'ın Cavit Çağlar'a satıldığında Cavit Çağlar'ın diğer bankası Interbank zor durumda değil miydi? Bir bankası zor durumda olan Çağlar'a bir başka banka hangi gerekçelerle satıldı.

-Dönemin Hazine Müsteşarı Osman Tunaboylu, Çağlar'a ait Nergis Grubu'nun Etibank'ı satın almak için yaptığı başvuruya, "hayır" yanıtını vermiş miydi? Tunaboylu'nun reddettiği talebe, Devlet Bakanı müdahale ederek satışa "olur" verdi mi?

-Etibank'ın Cavit Çağlar'a satılmasının hemen akabinde o zamanki Başbakan Mesut Yılmaz, telefonla Cavit Çağlar'ı arayarak, Etibank'a Dinç Bilgin'i de ortak etmesini istedi mi?

-Etibank'ı kural dışı bir şekilde Cavit Çağlar-Dinç Bilgin ikilisine satan Özelleştirme Yüksek Kurulu üyeleri Başbakan Mesut Yılmaz, Başbakan Yardımcısı Bülent Ecevit, Maliye Bakanı Zekeriya Temizel, Sanayi ve Ticaret Bakanı Yalım Erez ve Hazine'den sorumlu Devlet Bakanı Güneş Taner miydi? Devletin bu yöneticileri satış kararını verirken, temsil ettikleri halka karşı bir sorumluluk duygusu, vicdani bir rahatsızlık duymadılar mı?

-Bütün bu soygunların, siyasi iradenin işbirliği olmadan gerçekleşmesi mümkün mü?

-Zamanın Hazine'den sorumlu Devlet Bakanı Güneş Taner, Sabah Grubunda, Mesut Yılmaz'ın yakın dostu Cavit Kavak, Erol Aksoy'un İktisat Bankası yönetim kurulunda görev aldılar mı? Güneş Taner, Bankacılık konusu ile ilgili birçok kuruluşa gizlice müşavirlik hizmeti veriyor mu?

Onları dikkatle izliyoruz. Başbakan ve koalisyonun diğer liderleri "uyum içinde olduklarından" bahsediyorlar. Evet biz de bunun farkındayız, onlar kendi aralarında, menfaat ilişkilerine dayalı bir uyum birliği içindeler, hem de bir türlü uyum sağlayamadıkları çilekeş halka rağmen.

"Böyle bir kriz sırasında hükümeti bırakmak hıyanet olur" diyorlar. Krizi yaratan kendileri değil mi?

Güneş Taner "Krizi atlatmak için" formüller bulmuş. Pişkinliğin bu kadarını nasıl isimlendirsek bilmem ki?

Bakalım daha ne kadar devam edebilecekler...?

Kiralık Kalem

Kamuoyu Nasıl Yönlendirilir

Bu ülkede ender yetişen insanlardan biri rahmetli Uğur Mumcu'ydu. Üstün vasıfları olan bir insandı, ülkesini seven iyi bir vatandaş ve mükemmel bir araştırmacı-gazeteciydi. Eserleri bu gün dahi bir çok olaya ışık tutacak niteliktedir. Basınımızın artık halkın sesi olmaktan çıkdığı ve halkı aydınlatmadan ziyade ticari ilişkilere ağırlık verdiği bu dönemde onu saygıyla anıyor, rahmet diliyoruz.

Kamuoyunun nasıl yönlendirildiğini bazı misallerle örneklemek isterken gözümüze ilkeli gazeteciliği savunan tecrübeli gazetecilerden Haluk Şahin'in "Kiralık Kalem" yazısı ilişti. Okumamış olanların bilgilenmesi için sayfamızda yer verdık:

"28.Mart.1999 Kiralık Kalem - Haluk Şahin

Bugün Kurban Bayramı'nın ilk günü. Ve günlerden Pazar. Biliyorsunuz , pazar günleri daha çok medyaya ilişkin konuları ele alıyoruz. (Bayramınız kutlu olsun)

Bu pazarın konusu maalesef iğrenç bir şey. Kiralık kalemler. Üç beş kuruş için başkasının borusunu öttürenler, birtakım odakların talimatlarıyla ve para karşılığı yazı yazanlar...

Kiralık kalemlere dünyanın hemen her basınında rastlıyoruz. Bunların bir kısmı o kadar günahkar sayılmazlar. Yeteneksizlerin yerine yazıp, adlarını gizliyorlar. Para karşılığında tabii. Bir kısmı ise mesleğin gırtlağına yapışmış zehirli yılandan beterler: Bunlar gizli servis ya da odaklardan aldıkları para karşılığı, talimatla yazı yazıyor, gazeteciliğin en kutsal erdemi olan bağımsızlığı satıyorlar.

Radikal yazarı ve Kanal D Haber Genel Yönetmeni Tuncay Özkan, ne yazık ki en büyük gazetelerimizden birinde en önemli sütunlardan birini hergün kirleten bir kiralık kalemi, birkaç ay önce üç kez ifşa etti. "Siyah" kod adlı bu kalemşörün hafta sonlarında adına çalıştığı gizli servisin binasına saklanarak gittiğini ve zarflar aldığını yazdı.

"Siyah" kod adlı ve gizli servis zarflı bu kişi, bana mısın demedi. Türk gazetecilik tarihinin en utanılacak ve komik skandallarından birinde daha başrolü oynadı; yetmiyormuş gibi, mesleğin kutsal değerlerini savunan gazetecilere saldırmaya devam etti.

Oysa, ifşa olduktan, afişe edildikten sonra susması gerekirdi. Malum; afişe olmuş casus ve ajanlardan hayır gelmez. Afişe olmuş kiralık kalemler susmak, en azından seslerini kısmak zorunda kalırlar. Drakula için haç görmek neyse, kiralık kalemler için afişe olmak odur.

Ama bu kiralık kalem, Türkiye'nin en değerli sütunlarından birini hala kirletmeye devam ediyor...

Sıkıştırsanız, belki, kalemini 'hamasi' nedenlerle kiraladığını iddia edecektir. Bizim meslekte bu özür geçerli değildir. Kalemini bugün 'hamasi' olduğunu ileri sürdüğü konularda kiralayan, yarın en süfli nedenlerle de kiralayabiliyor.

Kalemini bir gizli servise ya da onun içinde bir kliğe kiralayan bir kişi, yarın onu başka bir gizli servise, mafyaya, hatta bir terör örgütüne kiralayabiliyor.

Kalem kiralıksa, her çeşit müşteriye tav olabilir. Bu yazıyı yazmama neden olan kiralık kalem, insan olarak hiç önemli değil. Cehaletle cüretin buluştuğu kompleksli biri o kadar.

Ama bu ve diğer kiralık kalemler mesleğimiz için çok vahim bir tehlike oluşturuyorlar.

Gazetecilik etiğinin tamamen dışında hareket eden, hafta sonunda gizlice alacakları zarflar için çalışırken dürüst gazetecilere saldıran bu tipler mesleğimizin saygınlığına ağır darbeler indiriyorlar. Özgür basının kanserli hücreleri onlar!

Kiralık kalemleri afişe edip etkisizleştirmek kollektif görevimizdir."

Biz Haluk Şahin'in çizdiği tablodan, istihbarat teşkilatımıza hizmet eden bir gazeteciden bahsettiğini anlıyoruz. Sayın Şahin, aynı görüşü paylaşır mı bilmem ama, gelişmiş toplumlarda milli teşkilatlara hizmet, onur kırıcı ve şerefsiz bir davranış olarak algılanmıyor. Çünki orada insanlar istihbarat teşkilatlarının devletin vazgeçilmez ve yararlı bir unsuru olduğuna inanıyorlar. Milli teşkilatlarını ve orada çalışan insanları seviyorlar. Onları cemiyetin dışındaki varlıklar gibi görmüyorlar. Hata yapan olursa da hesabını soruyorlar. Tahminimiz, Sayın Şahin, daha ziyade bu hizmetin menfaat ve para karşılığı yapılmasına karşı. Belkide bu kişinin fikirlerinden ziyade dikte edilenleri yazmasından ve belli klikleşmelerde kullanılarak yalan haber üretmesinen rahatsız.

Bu gazetecinin kimliğini bilmiyoruz ama son yıllarda Milli İstihbarat Teşkilatımızın ve onun yöneticilerinin medya aracılığı ile tanıtımı hakikaten başarılı. Beyaz veya kara propogandayı bu kadar başarılı yürüten Psikolojik İstihbarat Başanlığını kutlamak lazım. Demek ki her işi bilenine yaptırmak gerekirmiş. Medya dünyasında pek kıymeti bilinmeyen eski sol tüfeklerden bir basın mensubu bu işlerin başına getirilince teşkilatın çehreside birden bire düzeldi. Artık MİT'in, teşkilatı ve yöneticileri ile sık sık medya sayfalarında, kitaplarda methedildiğini görmek güzel bir şey.

Ne ise, medyada çıkmış bazı haberlerden pasajlar vererek ve olayların perde arkasında neler olduğunu belirterek kamuoyunun nasıl yanıltıldığını, nasıl yönlendirildiğini misallerle anlatmaya çalışalım.

1. "MİT'in uzunca bir süre başsız, daha doğrusu çok başlı olduğu Çiller döneminde, teşkilatta pek çok karışıklık yaşandı. Değişik guruplar, değişik amaçlarla operasyonlar yaptılar. Bu operasyonların kimi ülke çıkarınaydı, kimi ülke çıkarı arkasına gizlenmiş şahsi çıkarlardı. Bugün işbaşında olan hükümet döneminde bu giderildi. Şenkal Atasagun, MİT'i toparladı ve asli görevine döndürdü. Atasagun'un MİT'te yaptığı ilk önemli iş MİT'i olması gereken yere çekmek oldu. Sönmez Köksal döneminde MİT Müsteşarlığı, devletin üst

düzey görevlilerinin birbirlerine mesaj yollamak için kullandıkları bir ulak haline gelmişti. Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Genelkurmay Başkanı üçlüsü birbirlerine sitemlerini, mesajlarını ve hatta tehditlerini MİT Müsteşarı aracılığı ile gönderir olmuşlardı. Atasagun gelince bu durum bıçak gibi kesildi. MİT içindeki bir takım güçlü ve eski isimler arasında rekabet yaşanıyordu. Büyük bölümü eski operasyoncu ve dolayısıyla dost olan kişiler arasında rekabet vardı. Bunların her biri kendi adamlarını kullanarak iş kotarıyorlardı. Bunlar arasında illegal yollara sapanlar, MİT'in şirket içi operasyon kurallarını ihlal edenler dahi oldu. Türk, İtalyan, Rus ve Amerikan mafyalarıyla geçmişten kalan ilişkileri kullananlar, mafyayı kontrol edebileceğini düşünenler çıktı. Bunu bir dönem becerdiler de... Ancak özellikle 1995'ten sonra iş çığrından çıkmaya başladı. Eski ilişkilerinden dolayı, faydalı olur umuduyla, Mehmet Eymür tekrar MİT'e döndürüldü. Ancak Eymür eski Eymür değildi... MİT'i bilmeyen Sönmez Köksal bu itişmeyi izledi ama anlayamadı, kavrayamadı... Şenkal Atasagun bu duruma da dur dedi. Çünkü çekirdekten istihbaratçıydı ve kime dur diyeceğini biliyordu. MİT'in önemli isimlerinden Yavuz Ataç ve Mehmet Eymür yurtdışı görevlere yollandılar. Amaç bu ikiliyi etkisiz hale getirmekti. Ağansoy'la ve dolayısıyla Çakıcı ile ilişkisi polis istihbaratı tarafından deşifre edilen Ataç, Çin Halk Cumhuriyeti'ne postalandı. Hem de ilgisiz bir görevle. Ardından da Eymür, sözde MİT'i temsilen CIA'ye... Bu iki postalama operasyonu MİT'te devlet-mafya bağlantılarında bir operasyona girişileceğinin göstergeleriydi. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, 1995'te aldığı, ancak bir türlü uygulayamadığı bir kararı uygulamaya koyuyordu. devletin kendini korumak üzere oluşturduğu mekanizma bozulmuş ve devlete karşı hale gelmişti. Kontrol edilemiyordu. Devlet içinde bu operasyonun hazırlığı başladı. Ancak işlem ince olarak yapılacaktı ve zaman gerekiyordu. Tam bu sırada Susurluk patladı. Aslında devlet Susurluk dediğimiz olayı, kendi yöntemleriyle halletmeye hazırlanıyordu. Ancak kaza operasyonu durdurdu. Ortalık karışmıştı. Vites boşa alındı. Bu arada MİT içinde de karışıklıklar yaşandı. Atasagun Londra'ya tayin edildi. Ancak hükümet hatadan çabuk döndü. Atasagun geldi ve işe soyundu. Az önce sözünü ettiğimiz atamalar dışarıdan görünen bölümüydü işin. Teşkilat içinde de kimilerinin yetkileri tırpanlandı. Kimi yetkiler dağıtıldı, bölüştürüldü. Çakıcı'nın yakalanmasından birkaç gün önce Eymür sessiz sedasız Türkiye'ye çağrıldı. Yavuz Ataç'a da Türkiye'ye dönme talimatı verildi. Eymür'ün dönüşü şöhretinden ötürü haber oldu ama Devlet-Çakıcı bağlantılarında Eymür kadar etkili

olan Ataç'ın döneceği haberi basın tarafından çok önemsenmedi. Atasagun'un dantel gibi işlediği operasyon ki, Atasagun Londra'ya sürülmezden önce MİT'in Operasyon Daire Başkanı'ydı, işledi. Bu operasyonla, devlet yıllarca kullandığı ancak 1995 yılından itibaren kontrolünü tamamen elden kaçırdığı bir gruba, "İşiniz bitti" mesajını verdi. Eller deterjanla yıkandı. Tabii henüz temizlik bitmedi. Bunların gün yüzüne çıkmamış köşeleri de, kıyı bucak temizlikten nasibini alacak. Devletle bunların ilişkilerini yürüten resmi görevliler de birer birer emekliye sevk edilecekler.. Atasagun da bu tarihi temizliği yapan adam olarak MİT müsteşarları arasındaki onurlu yerini alacak.. Sonrası için umutlanmayın...Yeni yeni çeteler kurulacak. Kontrolden çıkanların yerini, en azından şimdilik kotrol edilebilir olanlar alacak. Bu operasyonla gözdağı verilmiş olanlar bir süre uslu duracaklar. İşler uzunca bir süre yolunda gidecek. Taaki, Çiller gibi bir başbakan çıkıp, kocasıyla birlikte bu adamları kendi işleri için kullanıncaya, ya da Türk kapitalizminin yeni heveslileri devlet-mafya işbirliğini satın almayı bir kez daha düşününceye kadar..." (Hürriyet Gazetesi)

2. "MİT yönetimine yakın kaynaklardan sızan bilgilere göre ise Eymür ve Ataç aynı ekipte yer alıyorlar. Bazı MİT yetkilileri, Çakıcı'nın üzerinde ele geçirilen kırmızı pasaportun teşkilattan verilmediğini savunurken Ataç'ın Çakıcı'ya bağlantısının kesin olduğunu, Ankara'ya çağrılan MİT mensubunun pasaportu kişisel inisiyatif ve becerisiyle verip vermediğinin araştırıldığını söylediler. ...Sönmez Köksal , yaklaşık 6 ay önce yapılan bir operasyonla Türkiye'nin Fransa Büyükelçisi olarak atandı. Yerine ise Köksal'la Eymür- Ataç yüzünden çatışmaya girerek Londra'ya gönderilen Şenkal Atasagun atandı.Atasagun, Yılmaz'ın desteği ile MİT içindeki çete bağlantılarını temizlik işini başlattı. Bu çerçevede Eymür ve Ataç hakkında da Çakıcı ile bağlantıları ve suçlu kişilerin MİT adına çalıştırılması gibi suçlardan aylar önce haklarında soruşturma başlatılmıştı. DGM, olayda geçen isimlerle ilgili olarak MİT'e başvurmayı kararlaştırırken; Birdal'ın avukatları, Çakıcı'nın yakalanmasından kısa bir süre önce Ankara 1 No'lu DGM Başkanlığı'na dilekçe vererek Yavuz Ataç, Mehmet Cemal Kulaksızoğlu, Duran Fırat ve Mikail Sarı hakkında işlem yapılmasını istemişlerdi." (Cumhuriyet Gazetesi)

3. "Eymür, İpekçi Cinayetinin Hesabını Vermeli...Gazetelerin yazdığına göre yurtdışında ve içinde ülkücü mafyaya kol kanat gerdikleri anlaşılan Mehmet Eymür ve Yavuz Ataç , merkeze alınıp daha son-

ra Hakkâri'ye gönderilecekmiş. Bunlar neden hâlâ devlet görevinde tutulacaklar, doğrusu onu merak ediyorum.Çakıcı'ya, Çatlı'ya, Ağansoy'a ve birçok cinayete karışmış ülkücüye, uyuşturucu kaçakçısına yeşil, kırmızı pasaportlar verenlerin, bazı önde gelen MİT yetkilileri olduğu artık iyice netlik kazanıyor. Kan, cinayet, uyuşturucu, telle solcu boğma, devletin görevleri içine mi giriyor? Hangi devlet görevlisi bu kadar kanlı işlere bulanmış olanlara devlet pasaportu verdiğini ve onları kolladığını akla uygun bir yolla açıklayabilir? Eymür ve Ataç, Hakkâri'ye değil yargı önüne yollanmalı. .....Sahte pasaport düzenlemesi tartışmaları sürerken, Mehmet Eymür'ün bir itirafı ortaya çıktı. Eymür diyor ki, "Timur Hanoğlu 1975 yılından beri bize hizmet eden yararlı bir muhbir". Hanoğlu, aynı zamanda Ağca'nın kaçırılmasındaki kilit isimlerden birisi. Eymür'ün bu söyledikleri eski Özel Harp Dairesi Özel Birlikler Komutanı emekli Yarbay Korkut Eken'in söylediklerileyle birleştirilince korkunç bir gerçek ortaya çıkıyor. Ne demişti Korkut Eken, "Abdullah Çatlı'yı 12 Eylül öncesinde de kullanmıştık". Eymür ne diyor, "Ağca'nın askeri cezaevinden kaçırılıp yurtdışına gönderilmesinde önemli rolü olan Timur Hanoğlu, bizim adamımız". O zaman biz de soruyoruz:" Abdi İpekçi'yi kim öldürttü? "İpekçi cinayetinin iki kilit ismi de 12 Eylül'den önce devletin adamı olarak çalışmışlar. İpekçi davasının diğer sanığı Oral Çelik'in de bu pasaport yardımından yararlandığı bilindiğine göre, şimdi Eymür'e ve Eken'e İpekçi cinayetiyle ilgili yeniden sorular sormak ve konuyu bu açıdan derinleştirmek gerekmiyor mu?" (Cumhuriyet Gazetesi)

4. "MİT 'köstebeği' biliyordu. Milli İstihbarat Teşkilâtı, mafya ile bağlantısı olduğunu belirlediği elemanları tek tek soruşturuyor. Çiller'in başbakanlığı döneminde başlayan karanlık ilişkiler araştırılarak kurumun uğradığı itibar kaybının düzeltilmesine çalışılıyor. Mehmet Eymür ve Yavuç Ataç'ın merkeze çağrılarak bağlantılarının araştırılması 1.5 ay önceye dayanıyor. İki MİT mensubunun dosyası ile ilgili son kararı Başbakan Yılmaz verecek DYP Genel Başkanı Tansu Çiller'in Başbakanlığı döneminde Susurluk kazasında ölen Abdullah Çatlı gibi yasadışı işlere bulaşmış kanun kaçaklarıyla işbirliği yapmakla suçlanan Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT), bünyesindeki çete bağlantılı kişileri temizleme operasyonunu sürdürüyor. Bu çerçevede ABD ile Çin'deki Türk büyükelçiliklerine gönderilerek kızağa alınan teşkilat mensubu Mehmet Eymür ve Yavuz Ataç hakkında mafya babası Alaattin Çakıcı 'nın, Fransa'nın Nice kentinde hafta başında yakalanmasından ay-

lar önce haklarında soruşturma başlatıldığı ortaya çıktı. Eymür ve Ataç'ın, Çakıcı ile bağlantısı konusunda hazırlanan soruşturmanın 1.5 ay önce tamamlandığı bildirildi. Türkiye'ye dönmeleri talimatı önceden verilen Eymür ve Ataç'a ilişkin nihai karar, Başbakan Mesut Yılmaz tarafından verilecek. MİT, Çakıcı'nın üzerinde bulunan kırmızı diplomatik pasaportun ise teşkilat tarafından verilmediğini bildirdi. MİT'in Çakıcı ile bağlantısı nedeniyle hakkında aylar önce soruşturma açtığı Yavuz Ataç'ın, kendi inisiyatifi ve teşkilatı kullanarak kırmızı pasaportu mafya babasına verdiği belirtildi.

..... Üst düzey istihbarat yetkilisi, Cumhuriyet'e değerlendirmesinde, basında iki şeyin karıştırıldığını belirterek şu görüşleri dile getirdi: "Bu arkadaşlarla (Eymür ve Ataç) ilgili çalışmalar 1.5 ay önce bitti. Yani Çakıcı ile başlayan bir olay değil. Dünyanın hiçbir devletinde üç günde bu kadar iş yürümez aslında. Bunlar zaten daha önce bitmiş olaylar, fakat bugünlere denk geldi."Eymür ve Ataç hakkında MİT'in kendi çalışma, usul ve metotlarına göre haklarında tahkikat yapıldı ve yaptıkları hatalar incelemeye alındı." (Yeniyüzyıl)

5. "Yeşil de Çakıcı gibi kırmızı pasaport ayrıcalığından yararlandı. MİT'te ekip savaşı Çiller'e uzanıyor. Milli İstihbarat Teşkilatı'nın kendi içinde yaptığı soruşturma sonucunda; eski Daire Başkanı Yavuz Ataç'ın Alaattin Çakıcı'yı koruyup kolladığı yolundaki tespitleri teşkilat içindeki yapılanmayı yeniden gündeme getirdi. İlk MİT raporunun ardından teşkilattan uzaklaştırılan Mehmet Eymür'ün; dönemin Müsteşarı Sönmez Köksal tarafından dönemin Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar ve Çiller'in başbakanlığı döneminde istihbarat danışmanı, eski MİT İstanbul Bölge Başkanı Nuri Gündeş'e karşı güç kazanmak amacıyla yeniden teşkilata alındığı belirtildi. TBMM Susurluk Komisyonu üyesi, CHP İçel Milletvekili Fikri Sağlar, Alaattin Çakıcı'ya verilen pasaportlara dikkat çekerken, ASALA eylemleri için görevlendirildikleri öne sürülen Çatlı ve arkadaşlarına da ayrıcalık sağlandığının Susurluk tartışmaları sırasında ortaya çıktığını söyledi. Kırmızı pasaport ayrıcalığının yalnızca Çakıcı'yla sınırlı olmadığını kaydeden Sağlar, "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım'ın Metin Atmaca sahte kimliğiyle Beyrut'a giderken, kırmızı pasaporta sahip olan 2 MİT elemanıyla çıkış yaptığını anımsattı." (Cumhuriyet)

6. "Herkes birbirini suçluyor. .... 1980 döneminde MİT tarafından ASALA'ya karşı kullanılan Çakıcı'nın sonraki yıllarda da MİT'le bağını kişisel ilişkileri sayesinde sürdürdüğü ortaya çıkınca herkes birbi-

rini suçlamaya başladı. ... Kırmızı pasaportu ise Yavuz Ataç'ın Mehmet Eymür'ün de bilgisi dahilinde Çakıcı'ya verdiği söylenirken .....Atasagun, Sönmez Köksal'a, Ataç'ın Çakıcı'yla usüle uygun olmayan iliş kisinin devam ettiğini belirterek sıkıntısını dile getirdi. Köksal önce bu uyarı karşısında sessiz kaldı. Çakıcı'yla ilişkiye karşı çıkan Atasagun'un ısrarlarına duyarsız kaldığı gibi bu yüzden aralarında sert tartışmalar geçmeye başladı. Tartışmalar kavgaya dönüştü. Atasagun çareyi müsteşarlık makamına bir yazı yazmakta buldu. Köksal, Çakıcı'yı korumak için Mehmet Eymür'ü kendine bağlayıp Atasagun'u by-pas etti. Bu arada Atasagun Londra temsilciliğine gönderildi. .....Yeşil'i de o kolladı MİT içinde sürekli tartışılan isimlerden olan Mehmet Eymür, Çakıcı skandalının da tam ortasında yer aldı. Onun için ise şunlar söylendi: 1995 yılında Atasagun'un yardımcısı olduğu dönemde Çakıcı'yla ilişki kurdu. Çakıcı'yı esas kullanan ekibin başı oydu ve pasaportlar onun bilgisi dahilinde verildi. .. Faili meçhullerin arkasındaki kilit isim Yeşil'le komşu olduğu ortaya çıktı. Eymür'ün Antalya'da eşi Janset üzerine görünen ve Yeşil'in dairesine 100 metre mesafedeki villasını aynı tarihlerde aldı." (Yeniyüzyıl)

Evet, özetlersek, MİT'de başıbozukluk, kanunsuz kişilere kucak açmış MİT mensupları, başarısız ve bu kanunsuzluklara göz yuman bir müsteşar, müsteşarın ve diğerlerinin kanunsuzluklarına dur dediği için sürülen ancak sonradan değeri anlaşılarak MİT'in başına getirilen bir kurtarıcı.

Bütün bu yazılanlardan Yavuz Ataç-Çakıcı ilişkisi hariç, ki o da Müsteşarlığın bilgisi dahilindedir, hepsi asılsız, hepsi tersyüz edilmiş haberlerdir. Buradaki gazete isimleri bizce önemli değil. Bu davranışı bütün medya'ya yaymak mümkün. Önemli olan bunlardan bazılarının kendilerini ciddi gazeteler olarak tanımlamaları.

Öncelikle, Müsteşar Sönmez Köksal'ın her yönetici gibi değerlendirme hataları ve kusurları olabilir. Ancak bir bütün olarak bakıldığında, Köksal, MİT'e çok şey kazandırmış, MİT'in mesleki, operasyonel, teknik ve sosyal yapılanmasında büyük bir aşama kaydetmesine neden olmuştur. Hem de çok problemli bir dönemde, kendisine destek vermeyen Başbakanlara, MİT Müsteşarını, Genel Kurmay İkinci Başkanı'na muhatap kabul eden Silahlı Kuvvetlere, Mehmet Ağar gibi bir Emniyet Genel Müdürü ve İçişleri Bakanına ve her türlü entrikaya

açık bir MİT üst yönetimine rağmen. Bugün, MİT'te teknolojinin en son ürünleri kulanılıyor ve her memurun masasında bilgisayar mevcutsa, Web sitelerinde övünerek gösterilen modern sosyal tesisler kullanılıyorsa, MİT, Cumhurbaşkanı ve Başbakanlık korumalarını eğitecek düzeyde personele ve tesise sahipse, Aptullah Öcalan'ı almaya giden özel yetiştirilmiş timler mevcutsa bunların hepsinde Köksal'ın imzasının olduğu unutulmamalı. Her ayrılanın arkasından karalamak adeti devam ettikçe bugün-yarın başa gelenler de bundan nasibini alacaktır.

Şenkal Atasagun'un, eski dostu olan Müsteşar Köksal'la arasının bozulduğu doğrudur.Ancak bu tamamen meslek dışı, özel hayatı ilgilendiren bir sebeple olmuştur. Alaattin Çakıcı ile Mehmet Eymür-Yavuz Ataç ikilisi yüzünden münakaşa ettiği ve raporlar yazdığı tamamen hayaldir. Zira Alaattin Çakıcı'yı o tarihte kullanan Şenkal Atasagun ve Yavuz Ataç ikilisidir. Buna karşı çıkan ise Mehmet Eymür'dür. Keza kırmızı pasaportu Yavuz Ataç'ın kendi insiyatifinle verdiği husus da gerçek dışıdır.

Mehmet Eymür, Çakıcı'yı 1987 yılında, zamanın İstanbul Bölge Başkanı Nuri Gündeş adına yardımcısı Şenkal Atasagun tarafından yazılan ve Çakıcı'dan yurt dış faaliyetlerde yararlanabileneceğini belirten resmi tavsiye yazısı üzerine tanımıştır. Yani Çakıcı ile ilk irtibat MİT'in İstanbul Başkanlığı'nca kurulmuştur.

MİT operasyonları, yazılı planlarla yürütülür. Bu planlar çeşitli kademelerden geçtikten sonra Müsteşar tarafından onaylanır ve tatbikata geçilir. Eymür Çakıcı'yı böyle bir prosedür takip ederek başarıyla neticelenmeyen bir operasyonda kullanmış, Çakıcı'dan daha sonra bir müddet haber kaynağı olarak faydalanılmıştır. Eymür I.nci MİT raporu olarak adlandırılan rapordan sonra geçirdiği tahkikatta, bütün faaliyetler kapsamında Çakıcı konusunda da sorulara maruz kalmış, neticede herhangi bir müeyyideye uğramadan emekliliğini istemiştir. Eymür için Çakıcı konusunda vereceği bir hesap kalmamıştır.

Olayların perde arkasını, yargıya intikal etmiş bir belgeden pasajlarla devam edelim:

Alaattin Çakıcı'nın Karısı Uğur Kılıç'ın Öldürülmesi Olayı İle İlgili Soruşturma:

Davalı İdare'nin haksız ve hukuka aykırı tayin gerekçesi için öne sürdüğü olayları tahrif etme biçimi inanması güç bir niteliktedir. Bahsi geçen tahkikat Mehmet Eymür'ün Müsteşarlık makamına, o tarihlerde yardımcısı pozisyonunda olan Yavuz Ataç'ın yeraltı dünyası ve Teşkilat dışı ilişkileri nedeniyle yazdığı resmi yazı üzerine açılmıştır. Mehmet Eymür bu yazısında hakkında basın yayın organlarında başlatılan yıpratma kampanyasının nedenlerine de yer vermiştir. Yakın tarihte meydana çıkan Yavuz Ataç, Alaattin Çakıcı, Erol Evcil, Bursa İl Başkanı Mehmet Gedik ve zamanın Başbakanı Mesut Yılmaz arasındaki ilişkiler Mehmet Eymür'ün o tarihlerdeki teşhislerinin ne kadar doğru olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Bu hususta detaylara takip eden maddelerde girilecektir. Yavuz Ataç'ın beline silahını koyup, sekreterin engellemesine aldırmadan zorla Mehmet Eymür'ün makam odasına girip tehdit etmesi ve itişip kakışmaya kadar varan vahim gelişmelerden birinci derecede sorumlu olan kişi zamanın Operasyon Başkanı Şenkal Atasagun'dur ve bu husus resmi belgelerde bulunmaktadır. Şenkal Atasagun nedeni bilinmeyen sebeplerle Yavuz Ataç'ı himayesine almış, Teşkilatın üst yöneticiler arasındaki konuşmaları Yavuz Ataç'a aktarmış, onu tahrik ederek Mehmet Eymür'e yöneltmiştir. Halen MİT Müsteşarlığını deruhte eden Şenkal Atasagun, zamanında sebep olduğu bu olayı şimdi Mehmet Eymür'ün aleyhinde bir koz olarak kullanmaya çalışmaktadır.

Mehmet Eymür bu olay dolayısıyla kendisine verilen "Kınama" cezasını (Yavuz Ataç'a da aynı ceza verilmiştir) haksız bulmuş ve hazmedememiş, ancak saygı duyduğu zamanın MİT Müsteşarı Sönmez Köksal'a hürmeten herhangi bir itirazda bulunmamıştır.

Mehmet Eymür'ün bu tarihten sonra Teşkilat'tan ayrılışına hatta günümüze kadar aldığı herhangi bir disiplin cezası yoktur

.....(Eymür) ABD'deki görevine döner. Dönüşünün akabinde Operasyon Başkanı arayarak Eymür'den *"Başbakan'ın Alaattin Çakıcı konusunda ne yapabileceğini"* sorduğunu söyler.

Eymür *"Burada ne yapabilirim ki. Zaten yalnız başıma çalışıyorum"* diye cevap verir. Kısa bir müddet sonra, maksatlı ve kışkırtıcı yazılar gelmeye, soruşturmalar açılmaya başlar. Operasyon Başkanı olduğu devrede Yeşil kod isimli Mahmut Yıldırım'ın evraklarında onaylama imzası bulunan Müsteşar Atasagun sanki bu ismi yeni duymuş gibi Mehmet Eymür'e suçlayıcı tarzda sualler sordurmaya çalışır.

Teşkilât İçindeki Makam Kavgaları, Hizipleşmeler, Dış Bağlantılar:

Mehmet Eymür, 1994'de memuriyete dönmesini müteakip doğrudan Müsteşara bağlı olarak faaliyet gösteren Özel İstihbarat Daire Başkanlığını devralmıştır. Fonksiyonel bir ünitenin başındadır ve Müsteşar başkanlığındaki günlük toplantılara katılan 4-5 üst yöneticiden biridir. O tarihte yardımcısı Yavuz Ataç'tır. Mehmet Eymür yeni görevinden memnun ancak yardımcısından sıkıntılıdır. Daha önceki görev döneminde de yanında çalışan Yavuz Ataç'ı iyi tanımakta, çalışma tarzı, karakteri ve ilişkileri yönünden ona güven duymamaktadır. Yavuz Ataç Teşkilata, Korkut Eken'le birlikte gelmiştir. Her ikisi de o tarihlerde Gölbaşı'nda Polis Özel Kuvvetleri'ni eğitirken Müsteşar Yardımcısı Hiram Abas'ın dikkatini çekmiş ve neticede "Özel Kuvvetler Komutanlığı'ndan" emekli olarak Teşkilata alınmışlardır.

Yavuz Ataç da, Özel İstihbarat Daire Başkanlığını beklediğinden Mehmet Eymür'ün dönüşünden memnun değildir ve Mehmet Eymür'e karşı tavırlıdır.

Mehmet Eymür, Yavuz Ataç konusunu, kendisine Teşkilata dönme teklifi yapan ve o anda Ankara Bölge Başkanı olan Şenkal Atasagun'a açar. Şenkal Atasagun bu konuyu hiç gündeme getirmemesini, MİT Müsteşarı'nın da Yavuz Ataç'dan memnun olduğunu belirtir ve uzun zaman için bu konu kapanır.

Mehmet Eymür, bütün zamanını yeni görevine yöneltir. Yakın mesai arkadaşlarının yardımı ve Müsteşarın desteği ile ünitesini idari, operasyonel ve eğitim açısından gelişmiş, modern yöntemlerle, kompüterize çalışan, aktif, dinamik örnek bir ünite haline getirir. Özel İstihbarat Dairesi ve sonradan onun devamı niteliğinde olan Kontr Terör Merkezi, teşkilatın

en riskli ve yorucu ünitelerinden biri olmasına ve 4 tane şehit vermesine rağmen genç personelin en çok çalışmayı arzuladıkları yer haline gelmiştir.

Bu gelişme, Teşkilatta yükselmek isteyen ve Müsteşarlık yarışı içine giren, hizmetten ziyade kendi avantajlarını düşünen bazı yöneticileri rahatsız etmiş, Müsteşarın toplantılarda *"en iyi, en süratli ve en tatmin edici raporları Özel İstihbarat Başkanlığından (veya Kontr Terör'den) alıyorum, size kaçtır söylüyorum hala yerine getirmediniz"* mealindeki sözleri, yurtiçi ve yurtdışındaki bazı toplantılarına Mehmet Eymür'ü götürmesi ve Teşkilat Karargahı çapında yapılan anketlerde Mehmet Eymür'ün ve ünitesinin en iyi puanları alması gibi olaylar bu rahatsızlığı arttırmıştır.

Mehmet Eymür'ün yeniden göreve dönmesiyle birlikte, bundan rahatsızlık duyanlardan, Teşkilat dışından Mehmet Ağar ekibi, Nuri Gündeş gibi bazı eski teşkilat mensupları, Alaattin Çakıcı gibi yeraltı dünyasının önemli isimleri, Teşkilat içinden Mehmet Ağar ve Emniyet İstihbarat Dairesi mensuplarıyla yakın ilişki içinde bulunan İstihbarat Başkanı Mikdat Alpay ve yandaşları ve Özel İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı Yavuz Ataç, Mehmet Eymür aleyhine sistemli bir yıpratma faaliyeti yürütmeye başlamışlar, bir yandan devlet yönetimindeki etkili kişiler *"Mehmet Eymür size yönelik operasyon yürütüyor, telefonlarınızı dinletiyor"* gibi yönlendirirken diğer yandan basın *"Mehmet Eymür özel operasyon yetkileri ile donatıldı"*, *"Mehmet Eymür ekibi ısınma turlarına başladı, yargısız infazlar arttı"* gibi yalan haberlerle beslenmiştir.

Mehmet Eymür'ün ve dairesinin "gizli ve operasyonel faaliyetlerde kullanılan" ve MİT içinde dahi bilinmeyenler dahil tüm telefonları, başında Emin Aslan'ın olduğu Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığınca, Hanefi Avcı ve Osman Ak kontrolünde dinlenmiş, MİT içinde Mikdat Alpay bir yandan bu kesimle işbirliğinde bulunurken, diğer yandan emrindeki İstihbarat Başkanlığından, bilgi vermemek, koordinasyonda bulunmamak, personeli yasaklamak, Müsteşar'a eksik ve yanlış bilgi vermek suretiyle Özel İstihbarat Dairesinin ülke yararına yürüttüğü faaliyetleri baltalamışlardır. Bilahare aynı tavrı, daha kesin hatlarla Operasyon Başkan Vekili Şenkal Atasagun da uygulamıştır. Bu yıpratma faaliyetinde en önemli rolü Mehmet

Eymür'ün yardımcısı Yavuz Ataç almış, hem Mehmet Ağar - Korkut Eken grubuna, hem yeraltı dünyasına ve bazı politikacılara Özel İstihbarat Dairesinden bilgi taşımış, hem de eski asker kimliğinden yararlanarak bazı ordu mensuplarını Mehmet Eymür'e karşı menfi olarak yönlendirmiştir.

Mehmet Eymür, yeraltı dünyasının tanınmış isimleri de dahil, MİT ve Polis içindeki bu değişik orijinli kişileri neden rahatsız etmektedir? Bu kişileri birleştiren unsurlar nelerdir? Eymür'ün bu kişilere karşı özel bir husumeti, veya bu kişileri hedef alan özel bir çalışması mı vardır? Mehmet Eymür'ün MİT Müsteşarı olmak veya devlet kademelerinde önemli bir mevkiye gelmek veya politikaya atılmak gibi aynı niyeti taşıyan kişileri rahatsız edebilecek bir düşüncesi ve çabası mı olmuştur?

Bu suallerin hepsini "hayır" şeklinde cevaplayabiliriz. Mehmet Eymür sadece çok çalışan, sorumluluk duygusu yüksek, kendisine tevdi edilen görevleri en iyi şekilde yerine getirmeye çalışan, araştırıcı, yetkilerini sonuna kadar kullanan, kanunlara saygılı, demokrasiye inanan, yakınlarının ve yöneticiliğini yaptığı personelinin sevdiği ve güven duyduğu, personeline inisiyatif tanıyan, yardımsever, kıskançlığı olmayan, gösterişi sevmeyen, özel hayatı sakin, aile bağları kuvvetli, mesleki bilgisi gelişmiş, tekniğe ve yeniliklere açık bir devlet memurudur. Mesleğindeki yükselişi hep kendi çalışmasına ve başarısına bağlı olarak gelişmiş, kimseden yardım ve kayırma talebinde bulunmamış, kimse ile makam yarışına girmemiş, kimsenin makamında da gözü olmamıştır. Politika ile ilişkisi, tanıdığı bir kaç parlamenter ile tahditlidir. Politikaya atılmak gibi bir düşüncesi olmadığı gibi, bu güne kadar herhangi bir politik eğilime de angaje olmuş değildir.

Bazılarının Mehmet Eymür'le ilgili rahatsızlığı kendilerine olan güvensizliklerinden ve içinde yer aldıkları birçok kanunsuz ilişkinin ortaya çıkması korkusundandır. Eymür'ün, görevini taviz vermeden düzgün bir şekilde yapmasından, görevi icabı bazı kirli ilişkilere ve illegal faaliyetlere kolayca ulaşmasından korkmaktadırlar. MİT içindeki bazıları da Mehmet Eymür'ün başarılı olmasından rahatsızlık duymakta ve Eymür'ü kendilerine rakip olarak görmektedirler. Bu hususlar takip eden maddelerde misallerle daha açık bir hale getirilecektir.

Mehmet Eymür, bilgi akışındaki aksaklıların giderilmesini teminen ve daha verimli çalışılması amacıyla Mayıs 1995'de Müsteşar Sönmez Köksal'a Özel İstihbarat Dairesinin Operasyon Başkanlığına bağlanmasını teklif etmiş, bu husus Müsteşar tarafından da benimsenmiştir. Haziran 1995'de Müsteşar'ın başkanlığında toplanan MİT üst yönetimi Özel İstihbarat Dairesinin Operasyon Başkanlığına bağlanmasına ve İstihbarat Başkanlığı bünyesindeki Kontr-Espiyonaj ünitesinin de zaman içinde yeniden müstakil bir ünite olarak yapılanmasına (Mikdat Alpay hariç) mutabık kalmış ve bu mutabakat bir zabıtla tespit edilmiştir.

Neticede bu birleşme gerçekleştirilmiş ve Şenkal Atasagun Operasyon Başkanlığına, Mehmet Eymür de Başyardımcılığa atanmıştır. Şenkal Atasagun Yavuz Ataç'ı önemli bir pozisyon olan "Avrupa Daire Başkanlığı'na" getirmiş, tayin öncesi Mehmet Eymür'e "Eymür'ün kendisinden eski olmasına rağmen mesleğine ara verdiği için ve bazı yerlerden tepki gelebileceği düşüncesiyle Müsteşarın kendisini başkanlığa, M. Eymür'ü de başyardımcılığa düşündüğünü belirterek Eymür'ün niyetini ölçmüştür. M. Eymür'de cevaben eski arkadaş olduklarını, böyle bir konunun aralarında sorun yaratmayacağını, seve seve yardımcılığını yapabileceğini söylemiş, bu davranışın makam hırsı ile hareket eden başkalarına da örnek olacağını, önemli olanın senelerdir tenkit ettikleri hususları düzeltmek ve meslek hayatlarının sonunda Teşkilata ve Devlete iyi bir şekilde hizmet etmek olduğunu belirtmiştir.

Davalı İdare'nin *"Devletin ve anılan Müsteşarlığın çıkarlarını kişisel hırsına feda etme eğilimi içerisinde olduğu, yukarıdaki maddelerde açıklanan sayısız örnekle tescil edilen Mehmet Eymür, özellikle ikinci kez ilgili Müsteşarlığa alındıktan sonraki konumunu ve hiyerarşik yapı içinde yer almayı kabullenememiş sürekli olarak, müstakil görev arzusu ifade ile kendisine ve doğrudan Müsteşara bağlı bir birim oluşturulması çabasını yaşama geçirmek için yoğun bir çaba sarf etmiş ve kendince ileri sürdüğü gerekçeler çerçevesinde bu arzusunda başarıya ulaşarak –adeta- denetimden uzak ve başına buyruk bir çalışma ortamı yaratmıştır."* şeklindeki beyanıyla gerçekleri ne derecede saptırıldığını yukarıda sunulan örnekle bir kez daha anlamak mümkündür. Takip eden maddelerde bu konu ile ilgili diğer bir ör-

neğe de yer verilecektir.

İki ünitenin birleşmesi neticesinde beklenen verim alınmamış, aksine Şenkal Atasagun'un yönetim tarzı nedeniyle eskiye oranla büyük ölçüde düşüş olmuştur.

....Teferruattan haberi olmamakla birlikte, iki ünitenin birleşmesinden çok şeyler bekleyen, ancak beklediğinin tam tersini bulan Müsteşar Sönmez Köksal'la Şenkal Atasagun'un arası, bu nedenle gittikçe bozulmuş, neticede aile fertlerini de kapsayan yakın dostlukları sona ermiştir.

İki ünitenin birleşmesinden 6 ay sonra Mehmet Eymür Operasyon Başkanlığına ve Müsteşarlığa dilekçe vererek Operasyon Başkanlığından başka bir göreve alınmasını istemiş, böyle bir görev bulunmadığı ve uygun görülmediği tadirde "emekliliğini talep ettiğini" belirtmiştir.

Mehmet Eymür'ü bu dilekçeleri vermeye zorlayan ve emekliliğini isteme raddesine getiren olaylar nelerdir. Bunu bir kaç örnekle izah etmekte yarar bulunmaktadır.

MİT'in eski mensuplarından birinin akrabası olduğu ve yurtdışında çok geniş imkan ve kabiliyetleri bulunduğu belirtilerek Yavuz ATAÇ tarafından MİT'e takdim edilen Mehmet Kulaksızoğlu isimli bir şahıs, Teşkilattaki kayıtlarda herhangi bir menfi husus bulunmaması üzerine Nisan 1995'de denenmek üzere görevlendirilerek ve kendisine Mikail Sarı adına kimlikler verilerek yurtdışına yollanmıştır. Dört ay sonra Kapıkule hudut kapısından giriş yaparken kendisini MİT mensubu ve Bulgaristan ve Romanya sorumlusu olarak tanıtan Mehmet Kulaksızoğlu gümrükte aranmamasını sağlamış, ancak durumundan şüphelenen görevliler konuyu bilahare MİT mensuplarına bildirmişlerdir. Bu gelişme üzerine konu Operasyon Başkanlığı Başyardımcısı M. Eymür'e iletilmiş, Mehmet Eymür, Mehmet Kulaksızoğlu'nun sorguya alınması, ilişiğinin kesilmesi ve Teşkilatça verilen kimliklerin geri alınması talimatını vermiştir. Aynı zamanda şahsı daha kapsamlı bir şekilde araştırtan Mehmet Eymür, Kulaksızoğlu'nun banka dolandırıcılığından arandığını, kaptagon ve uyuşturucu dahil her türlü karanlık ilişki içinde olduğunu öğrenmiştir.

Mehmet Eymür bir süre sonra Mehmet Kulaksızoğlu'nun

... mülakata tabi tutulup, verilen kimliklerin elinden alın... ancak Operasyon Başkanı Şenkal Atasagun'un talimatı ... kimliklerin geri verilip, şahsın teşkilatla ilişkisinin devam ettirildiğini öğrenmiş ve şaşırmıştır. Bu olay Mehmet Eymür ile Şenkal Atasagun arasında gerginlik yaratmıştır. Mehmet Kulaksızoğlu Ekim 1998'de Akın Birdal suikastının faili ve Türk İntikam Tugayı'nın mensubu olarak yakalanmıştır.

Mehmet Eymür'le Şenkal Atasagun arasında gerginlik yaratan bir diğer olay da ilgili personelin ikazına rağmen Şenkal Atasagun'un ısrarla verdiği yanlış bir karardan doğmuştur. Bu karar memleketine hizmet etmek düşüncesiyle hareket eden masum bir Türk vatandaşının aylarca yabancı bir ülkede casusluk suçuyla hücre cezası çekmesine neden olmuş, bu vatandaşımız bilahare zamanın MİT Müsteşarı Sönmez Köksal ve Mehmet Eymür'ün çabaları ve bu ülkeyi ziyaretleri ile kurtarılmıştır.

Sürtüşme yaratan bir diğer önemli olay bazı personelle ilgilidir. Mehmet Eymür, Özel İstihbarat Dairesinin eğitim ve operasyon kabiliyetini arttırmak için "Özel Kuvvetler Komutanlığı'ndan" ayrılmak ve emekli olmak isteyen bir grubun MİT'e alınmasına öncülük eder, gerekli tahkikatlar tamamlandıktan sonra şahıslar MİT'e alınırlar. Grup içinde O.Ç isminde bir Albay, iki subay ve birkaç astsubay vardır. Subaylardan birisi K. K'dır. Eymür bunlara daimi kadrolar verilmesine, lojman tahsisinde öncelik tanınmasına yardımcı olur. Neticede yeni kurulan "eğitim ünitesi" bazı muvazzaf ve emekli asker kökenli kişilerin de ilavesiyle karargah binası dışındaki bir yerde, Albay O. Ç'nin yönetiminde faaliyete başlar. Bu arada Özel İstihbarat Dairesi Operasyon Başkanlığı ile birleşir.

Bir süre sonra "Eğitim Ünitesinde" görevli bazı personel Mehmet Eymür'e gelerek, K. K'nun kendilerine *"bir siyasi eski parti genel başkanına eylem"* için hazırlık çalışması emri verdiğini, böyle bir talimattan bilgisi olup olmadığını sorarlar. Mehmet Eymür irkilir. Henüz teşkilatta göreve başlamasından birkaç ay geçmesine rağmen K.K.'nun normal sayılmayacak bazı davranışları ile ilgili bir çok bilgi intikal etmiştir. Eymür konuyla ilgili sual açar, ünitedeki personelin ifadesine başvurur. Bir sebeple yanına gelen K.K'yı ve konudan haberi olduğu halde mü-

dahale etmediği anlaşılan ve korumaya kalkan, Mehmet Eymür'e bu bilgiyi kimin bildirdiğini araştıran O.Ç'yi ağır bir şekilde yerer. Müteakip gelişmeleri ifadesi alınan personel şöyle anlatır;

"Bir konuyla ilgili olarak bilgi vermek için K.K.'nun odasına girdiğimde, ... ile konuşuyordu. Konuşmam bittikten sonra bana dönerek " .....'a bir görev vereceğim. Belki de ikiniz yapacaksınız" dedi. Sonra konunun, ... öldürülmesi olduğunu öğrendim. Arkadaşımız bu konu ile ilgili rahatsızlığını bize anlattı. Bu konuyu Daire Başkanı O.Ç.'a bildirdik. Başkanımız, K. beyi korur bir biçimde, benim haberim olmadan böyle bir şey olmaz, bu konuyu da burada kapatalım dedi. Aynı konuyu K.K., bana da doğrulamış ve bu konuda yapacağımız bir eylemin bize zarardan çok fayda getireceğini beyan etmiştir.

Daire Başkanımız veya Bölüm Amirimiz, Sn. Mehmet Eymür tarafından bir soruya muhatap olmuş olacaklar ki ünitede bulunan bütün personeli bahçede topladılar. Daire Toplantıya kayıt cihazıyla gelen Daire Başkanı O.Ç., konuşmalarının bir bölümünü kaydettikten sonra, kayıt cihazını masanın ortasına atarak, isteyenin alıp, üst makamlara götürebileceğini söylemiş, bundan sonra çalışmaların Sn. Mehmet Eymür'ün inisiyatifi dışında gitmesi gerektiğini, engellendiklerini belirterek direkt Sn. Müsteşarımıza bağlı olarak çalışmamız gerektiğini vurgulamıştır.

Net olarak hatırladığım bu konuşmada "Arkadaşlar, geçen gün K., Mehmet Beye görev sonuç raporunu arz etmeye gittiğinde, birçok konuda hakarete uğradı. İsteyen bu kaseti Mehmet Eymür'e götürebilir, Bana burada usule uymayan insanların ağır bir şekilde cezalandırılacağı, hatta büyük Başkanların bile Teşkilat'tan uzaklaştırıldığı söylenmişti. Ben kimseden korkmuyorum, Mehmet Eymür'den de korkmuyorum. Bizi buraya Başbakan aldı, ancak o geri gönderebilir. Burada bizi askeriz diye sevmiyorlar, işlerimizi engelliyorlar. Ben de duydum, K'e de tesislere bakmaya gittiklerinde söylemiş, Genel Kurmay Başkanı'nın anasına küfretmişti. Ben bir Silahlı Kuvvetler mensubu olarak Gn.Kur.Bşk.'nın anasına küfrettirmem. Duydun mu Mehmet Eymür, korkmuyorum senden? (Bu sırada teybe biraz daha eğildi.) *Mehmet Beyi de buraya çağıracağım, hepinizin önünde aynı konuşmayı yapacağım, göreceksiniz."*

Devletin üst kademesine gelmiş bir kamu görevlisinin, Silahlı Kuvvetlerin en yüksek mertebesine ulaşmış bir şahsiyete küfür ettiğine inan-

mıyorum. Bu olsa olsa suçluluk duygusu içinde olanların MİT ile Silahlı Kuvvetleri karşı karşıya getirme planlarının bir parçası olsa gerek."

Mehmet Eymür, O.Ç. ve K.K.'nu yetkisi dahilinde disiplin cezası ile cezalandırır. Kendisine *"Genel Kurmay Başkanı'na küfretti"* şeklinde iftira atan bu personelle çalışamayacağını üstlerine yazılı olarak bildirir. Şenkal Atasagun daha geniş olan disiplin cezası yetkilerini kullanmak istemez, aksine O. Ç. ve K. K.'na yakınlık gösterir. Neticede O. Ç. başka bir Başkanlığa verilir, K. K. ise Şenkal Atasagun tarafından Operasyon Başkanlığı'ndaki başka bir üniteye alınarak özel görevlerle yurt dışına gönderilir.

Diğer bir sürtüşme Avrasya Feribotu'nun kaçırılışı dolayısıyla meydana gelmiştir. Olayın vukuu bulduğu gün Şenkal Atasagun normal mesai bitiminde evine gitmiş, istirahata çekilmiştir. Kendisinin evinden rahatsız edilmesini sevmeyen ve Ankara Bölge Başkanı olduğunda bu konuda emirler yayınlayan Şenkal Atasagun'un bu yönünü iyi bilen Mehmet Eymür, olayı haber alır almaz hemen bir kriz masası kurmuş, gelişmeleri ilgili personel ile birlikte sonuna kadar izlemiş, olay yerine ekip sevk etmiş, Şenkal Atasagun da dahil üst makamları bilgilendirmiştir. Emniyet Genel Müdür Muavini Cemil Serhatlı ile yakın koordinasyonda bulunarak olayın istenilen istikamette yönlendirilmesini sevk ve idare eden Eymür, olay bitene kadar kriz masasından ayrılmamıştır. Uykusuz geçen iki geceden sonra olayın iyi bir şekilde neticelenmesi üzerine Müsteşar Sönmez Köksal kriz ekibine takdirlerini belirtmiş, buna mukabil Operasyon Başkanı Şenkal Atasagun, *"kriz masasının kendisine sorulmadan teşkil edildiğini, kendisinin kriz masası için başkalarını görevlendirmeyi düşündüğünü"* söyleyerek Mehmet Eymür'ü kınamıştır. Şenkal Atasagun MİT Müsteşarı olduğunda bazı gazeteler bunu Avrasya Feribotu operasyonundaki başarısına bağlamışlardır.

Mehmet Eymür'ün Operasyon Başkanlığından ayrılmasından ve Kontr Terör Merkezi Yöneticiliğine getirilmesinden sonra da devam eden bu olumsuzlukları sayısız bir çok diğer örnekle çoğaltmak mümkündür. Ancak, bu konuyu kapatmadan önce önemli ve aktüel bir diğer olaya, Alaattin Çakıcı konusuna değinmekte yarar vardır. Çakıcı olayına şimdilik, sade-

ce MİT açısından baktığımızda gördüğümüz acayip manzara şöyledir. MİT'in bir ünitesi (Kontr Terör Merkezi) Alaattin Çakıcı'nın tehlikeli hale geldiğini, siyasi cinayetlere yönelik planlar yaptığını devletin en üst makamlarına rapor edip, Çakıcı'nın faaliyetleri ile ilgili bilgi toplamakta, diğer bir ünitesi (Operasyon Başkanlığı) ise Çakıcı'yı çalışmalarında kullanarak, ona bazı kolaylıklar sağlamaktadır. Çakıcı Avrupa ve Amerika'da rahat rahat dolaşmakta, Türkiye'de çeşitli kesimlerle irtibatını devam ettirmekte, kendisiyle ilgili her faaliyetten haberdar olmakta, Türkiye'deki adamlarına eylem emirleri verip, devrin Başbakanı dahil politikacılar ve iş adamlarını tehdit etmektedir. MİT'in Avrupa'daki birimlerinden gelen Çakıcı ile ilgili bilgiler Operasyon Başkanlığında ve bu bölgeden sorumlu Daire Başkanı Yavuz Ataç'ın çekmecesinde takılıp kalır, bilgiler Kontr Terör Merkezinden saklanır. Vahim olan bu dönemde, üstelik Alaattin Çakıcı'nın, kendi meslektaşları olan Mehmet Eymür'ü de kendisine yönelik faaliyetlerden dolayı oğlunu öldürmekle tehdit ettiği bir devrede, Şenkal Atasagun ve Yavuz Ataç'ın kullanması, onunla olan irtibatlarını devam ettirmeleridir. Bu hiç bir kalıba sığmayan bir eylemdir. Bütün bunlardan sonra Mehmet Eymür'ün ve ailesinin basına sızdırılan *"Eymür ve Ataç Alaattin Çakıcı ile olan ilişkilerinden dolayı çekiliyor, MİT'ten atılıyor"* gibi haberlere isyan etmelerinden daha doğal ne olabilir ki.

İkinci MİT Raporu Konusu

Davalı İdare yazısının 3.3. bölümünde *"İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek tarafından 21.9.1996 tarihinde basın mensuplarına dağıtılan ve 22.9.1996 tarihli Aydınlık Dergisinde "İkinci MİT Raporu" adı altında yayınlanan bilgilerin MİT Müsteşarlığıyla bağlantısının araştırılması amacıyla yapılan inceleme neticesinde Teşkilatın Teftiş Kurulu Başkanlığınca hazırlanan Raporda; söz konusu bilgilerin, daha önce kendisinden yararlanılmış olmasına rağmen bazı nedenlerle şüphelenildiği bir dönemde ifadesine başvurulan Tarık Ümit'in iddialarına istinaden Müsteşarlık K/Terör Merkezi'nce düzenlenen "Asgar Simitko, Lazım Esmaeili ve Tarık Ümit olayı" başlıklı iki rapor ile 15.12.1996 tarih KTM0004 sayılı yazıdaki bilgilerden yararlanılarak, ancak yönetimin bilgisi ve onayı dışında davacı tarafından hazırlandığı ve ilgili Müsteşarlık dışına sızdırıldığı kanaati ifade edilmiştir."* denilmektedir.

Susurluk olayına ışık tutacak bu çok önemli belgelere ve bu belgelerin hazırlanması ile ilgili yan çalışmalara değinmeden önce Davalı İdare'nin yazısında sık sık kullanılan ve *"ancak yönetimin bilgisi ve onayı dışında davacı tarafından hazırlandığı", "Müsteşarlık prensip emirlerine aykırı olarak", "Yetkili olmadığı halde", "Teşkilat metod ve prensipleri ile mevzuata aykırı" gibi saptamalarının ne derecede doğru olduğunu tespit etmek için, Mehmet Eymür'ün yöneticiliğini yaptığı "Özel İstihbarat Dairesi'nin" ve onun devamı niteliğindeki "Kontr Terör Merkezi'nin" ne ile uğraştığına ve kanuni yetki ve sorumluluklarına kısaca değinmekte fayda görülmektedir.*

Özel İstihbarat Başkanlığı genel hatlarıyla; "Terörizme ve Organize Suçlara karşı koyma, koruma ve eğitme ile sorumlu, operasyonel bir ünitedir. Türkiye Cumhuriyetinin bütünlüğüne, varlığına, bağımsızlığına, güvenliğine, Anayasal düzenine ve milli gücünü getiren bütün unsurlarına karşı içten ve dıştan yönetilen; eylemsel nitelikli yıkıcı ve bölücü faaliyetler ile terör faaliyetlerini etkisiz kılmak amacıyla karşı tedbirler alan, karşı operasyonel faaliyetler planlayan ve uygulayan, terör faaliyetleri ile ilgili veya ideolojik amaçlı silah, narkotik kara para, sahtecilik, kitle imha silahları gibi ulusal veya uluslararası nitelikli, münferit veya organize suçlar ile, yurdumuza yönelik tehdit unsuru ülke, örgüt ve organizasyonlar ile bunların içinde yer alan kişilere, devletin milli güvenlik politikası paralelinde, gizli faaliyet usul ve tekniklerini uygulamak suretiyle operasyonel faaliyet yürüten, terör eylemlerini teknik yönden araştıran, çalışmalarında ilgili iç ve dış kuruluşlar, istihbarat ve güvenlik servisleri, örgütler, gruplar ve kişiler ile işbirliği yapan ve koordinasyonu sağlayan, fiziki, kişisel, teknik ve operasyonel koruma çalışmaları yürüten, Teşkilatın diğer birimlerine planlama ve uygulama ile teknik ve eğitim desteği sağlayan bir birimdir."

Askar Simitko, Lazım Esmaeili isimli iki İranlı, 15 Ocak 1995 günü Ataköy Polat Rönesans Oteli'ndeki Emperyal Gazinosundan sabaha karşı çıkıp evlerine giderken, yol üzerinde bulunan biri tepe lambalı Renault marka araç olmak üzere 3 araçtan müteşekkil, uygulama yapan sivil polis ekibi görümündeki telsizli şahıslar tarafından çevrilerek aramaya tutulmuşlar ve bilahare aynı şahıslar tarafından kendi arabaları ile birlikte alınarak götürülmüşlerdir. 28 Ocak 1995 tarihinde Askar Simitko ve Lazım Esmaeili'nin cesetleri, İstanbul Silivri'de, Kerev Deresi içinde, tabanca ile çok sayıda kurşunlanmış, kulakları kesilmiş ve işkence görmüş vaziyette köylüler tarafından bulunmuştur. Bu

olay üzerine, Asgar Simitko ve Lazım Esmaeili ile ilişkili ve bir çok sakıncalı irtibatı dolayısıyla şaibeli bir personel, İstanbul Bölge Başkanlığı'ndan alınarak Şenkal Atasagun'un isteği üzerine Ankara Bölge Başkanlığına verilmiştir.

Tarık Ümit ise, 02.03.95 akşamından itibaren kaybolmuş, kaybolmadan önce İstanbul'da son olarak Özel Harekatçı bazı polislerle beraber olduğu saptanmıştır.

Özel İstihbarat Dairesi tarafından her iki olayla ilgili araştırma yapılmış, bilgi toplanmış, onay alınarak diğer bölgelere personel yollanmıştır. Bu olaylara, Engin Civan'ın vurulması ve Nuriye Uğur Kılıç - Çakıcı'nın öldürülmesi olayları da dahil edilerek ve illegal faaliyetlerden şüpheli 25 şahsa ait telefonun tetkikinden başlanarak, bilgisayar destekli bir çalışmayla, 1500'ün üstündeki şüpheli kişiye ait telefonun ikili ve çoklu ilişkileri araştırılmış, binlerce kişiye ait arşiv incelemesi yapılmış, 1995 yılının Mart ve Nisan aylarında İstanbul'a gönderilen personel vasıtasıyla, eldeki veriler tetkik tahkik çalışmaları ile geliştirilmeye çalışılmıştır. Bu çalışmanın önemli bir bölümü 1995 Nisan sonuna doğru tamamlanmış ve ilgili personel tarafından kaleme alınan geniş bir raporla sunulmuştur.

Bütün bu çalışmalar, şifahen arzedilmesinin yanı sıra, günlük hazırlanan "Ceride"lerle Müsteşara sunulmuş, elde edilen bilgiler ilgili Başkanlıklarla paylaşılmış, alınan talimatlar doğrultusunda hareket edilmiştir.

Bu bakımdan, Mehmet Eymür'ün başında olduğu ünitenin, kanunlar çerçevesinde verilen görevlere uygun olarak çalışmasını, ve bu çalışmadan ortaya çıkan hasılayı "ancak yönetimin bilgisi ve onayı dışında davacı tarafından hazırlandığı" gibi bir mantığa bağlamak ve yok saymak insafla bağdaşan bir davranış biçimi değildir.

Bu belge uzayıp gidiyor. Geri kalanlar hepimizin bildiği şeyler. Çetelerle etkin mücadele eden bir ekip!, bantlar, çete reisi ile uzlaşma, satılan bankalar, herhangi bir kayıt olmadığına dair MİT belgeleri, Başbakanlık Kozmik Bürodan kaybolan evrak senaryoları, vs., vs.

Gizlilik ve Denetim

Dün gazetelere göz atarken Milliyet Gazetesi'nin *"Son Dakika"* haberlerinde şu satırlara rastladım:

15:25 MİT: Eymür mülteci

Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) Müsteşarı Şenkal Atasagun, *"Basınımızın güzide mensuplarını kullanmayı aklımızdan geçirmediğimiz gibi, basınımızın da bizi kullanmasını hiçbir zaman arzu etmeyiz"* dedi.

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti'nden (TGC) yapılan yazılı açıklamada, iletişim organlarında yer alan çeşitli iddialar nedeniyle TGC'nin 19 Nisan'daki yazılı başvuruya Atasagun'un verdiği yanıtın dün cemiyete ulaştığı belirtildi.

Açıklamaya göre, Atasagun, TGC'ye gönderdiği mektuba şu görüşleri dile getirdi:

"Daha önce çeşitli vesilelerle, kurumumuzun prensipleri ve çalışma düzeni hakkında basına net açıklamalar yapmıştık, ancak bunların bir kere daha geniş şekilde izahının gerekliliğine, son günlerde bazı yayın

organlarında ortaya atılan iddialar nedeniyle ihtiyaç görüyoruz. İçlerinden birisi, uzak bir ülkede halen mülteci durumunda bulunan, iddia sahibi kişilerin, ortaya attıkları magazin haberlerini, kendi ideolojisi ve kişisel kavgaları için malzeme yapan çok az medya organı ve mensubu olduğunu müşahede ediyoruz. Kanımca problemin ana noktası da buradadır.

Bir dönemde, kendi iradeleri ve felsefeleri doğrultusunda bazı illegal örgütlerde illegal çalışmalara girmiş ve mücadelelerini kaybetmiş kişiler, halen basın camiasında mevcuttur. Bu kişiler, bu dönemlerinin sorumluluğunu MİT'te aramakta ve ellerine geçen her fırsatta MİT'i küçük düşürme gayretinde bulunmakta."

Şimdi bu yazıyı inceliyelim;

Konu ne: MİT Müsteşarı'nın TGC'ne cevabı.

Başlık: MİT: Eymür mülteci.

Konu ile başlık arasında bir münasebet var mı? Yok.

Yazıda Mehmet Eymür adı geçiyor mu? Hayır.

O zaman Milliyet Gazetesi MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun'un "mülteci" kelimesini nasıl bana monte etmiş. Demek ki, yazılı beyanatın yanısıra özel bir ilişki ve sözlü bir beyan da söz konusu. Müsteşarın yazmaya çekindiğini gazeteci tamamlamış.

Şimdi gelelim işin aslına. Haber yalan. Yani benim böyle bir "mülteci" statüm yok. İsteyen araştırabilir. ABD gibi açık bir toplumda Mehmet Eymür'ün "mülteci statüsünde" olup olmadığını öğrenmek, çok zor bir iş değil.

Müsteşar beni kastediyorsa yalan söylüyor, daha önce benimle ilgili yalan haberleri yayınlayan ve düzeltmeme bile yer vermeyen Yalçın Doğan yönetimindeki gazete de bu yalanı yayınlıyor. Her ikisinin de kime hizmet ettiği herkesin malumu.

Maksat "mülteci" kelimesinin küçültücü olarak kullanılması. Peki, bu kadar iftiradan, tehditten, hayatımıza kasteden davranışlardan sonra, hakikaten "mülteci" statüsüne girseydik, bunun ayıbı bize mi ait olacaktı?

Tarihi Yanıltamazlar

Susurluk'un aydınlatılması için ne kadar çaba sarfettiğim, tarihi yanıltanlar ne kadar uğraşırsa uğraşsın, elbet bir gün an-

laşılacaktır. Zaten bütün olayların, hakkımda yayılan bütün menfi bilgilerin temeli bu nedene dayanmaktadır. Görevimi doğru yaptım, bozuk düzenin bir parçası olmadım ve çıkar ilişkilerini bozdum, bütün suçum bu..!

1996'nın son günleriydi. Ben, Kontr Terör Merkezi'nin Yöneticiliğini yapıyordum. Susurluk olayı bütün haşmetiyle halen gündemdeydi. O günlerde Doğu Perinçek, "Çiller Özel Örgütü" diye yeni bir örgüt lafını ortaya attı. Örgünün üst kadrosunda ben de yer almıştım. Hem de kimlerle, Mehmet Ağar ve Abdullah Çatlı ile beraber.

Tansu Çiller'i sadece iki kez görmüştüm. Biri resmi bir yurt dışı gezisindeki toplantıda, diğeri ise bir faaliyetle ilgili Başbakanlık konutunda. Ne Tansu Hanım, ne de eşi Özer Bey benden özel bir istekte bulunmuş, ne de ben kendilerine özel bir hizmet vermiştim.

Mehmet Ağar ve Abdullah Çatlı ile aynı grup içinde olmam ise cahil bir insanın, küçük bir çocuğun bile inanmayacağı bir yalandı. Ama kamuoyunu doğru bilgilendirmesi gereken en önemli organizasyonun yani basının büyük bir kısmı buna inandı veya inanmış gözüktü.

Mehmet Ağar'la görevim gereği, hem de Tansu Çiller'in en yakınındaki kişilerden biri olmasına rağmen en büyük mücadeleyi veren bendim. Çiller'ler Mehmet Ağar'ı tanımıyorlar ve onu kullandıklarını veya kullanabileceklerini sanıyorlardı. Tanıdıkları zaman, zaten iş işten geçmişti.

Devletin üst yönetimi ve bakanları ile içli dışlı olan ve Mehmet Ağar'ın takımında yer alan Abdullah Çatlı'nın da durumu malum.

Tasfiye'de Ajanların Rolü

İşte bu günlerde, yani 1966'nın son aylarında, Almanya'da yayınlanan meşhur bir dergide çıkan haber, MİT'in günlük basın bülteninde de yer aldı:

"İnsafsız Kadın..... Başbakan Yardımcısı Çiller"

Çiller'in Arkasındaki Adamlar :

Mehmet Eymür - DYP'ye çok yakın. Müsteşar Yardımcısı. Kocasının MİT'deki adamı olarak biliniyor.

Mehmet Ağar - .....

Abdullah Çatlı - .....

Bu başlıkla verilen yazı iki sayfa kadar malum hikayeyi işleyerek devam ediyor. Yazıdaki imzalardan biri bir Türk gazetecisine ait. Bildiğim, tanıdık bir isim. Eski bir solcu, Teşkilatın kullandığı gazetecilerden biri. Geri aldılar mı bilmiyorum, o tarihlerde Teşkilâtça verilmiş demirbaş bir silah da taşıyordu.

Haberi okur okumaz o zamanki İstihbarat Başkanı olan Mikdat Alpay'ı aradım ve aramızda şu konuşma geçti:

Eymür: *Mikdat bu X X senin iyi adamın değil mi?*

Alpay: *Evet. Ne oldu?*

Eymür: *Peki bu adam Teşkilatın elemanı ise nasıl oluyor da Teşkilatın üst düzeyde bir yöneticisi için böyle yalan haber yazabiliyor. Benimle ilgili "Çiller Özel Örgütü" diye yazı yazmış ve örgütün en başına da beni oturtturmuş. Bu cesareti nereden alıyor?*

Alpay: *Dur sinirlenme yahu, ne yazmış, bilmiyorum..*

Eymür: *Bu günkü basın bültenini okumadın mı?*

Alpay: *Yok okumadım, bakayım seni ararım.*

Uzunca bir aradan sonra Mikdat Alpay arıyor.

Alpay: *Şimdi bu X X'in kendisi haber yazmıyor, bu Türkiye'de gazetelerin yazdıklarını tercüme edip yolluyor. Yani yazıda kendi fikri yok bunun.*

Eymür: *Olur mu canım. Bir kere fikri olsun veya olmasın yazıda imzası var. Ayrıca ben Türkiye'deki haberlerde daha altlardayken bunun haberinde terfi ettirilmişim. Diyelim ki öyle, yani bu haberde sen veya Müsteşar'ın adı geçseydi, bu adam onu da tercüme edip bu şekilde yurtdışında yayınlanan mecmuaya yollayacak mıydı? Bu adam bu yazıları yollarken sizlerden görüş almıyor mu? Ben bunda bir kasıt görüyorum ve X X'den bunun hesabını sorarım. Bu X X, ... işinde kullanılanlardan değili mi?*

Alpay: *Evet, bunlar Z Z ile beraber çalışıyorlar. Ama sen şey etme, ben kendisi ile konuşur ikaz ederim.*

Eymür: *Yahu ikaz etsen ne olacak? Adam yazıyı mı düzeltecek. Olacak şey değil vallahi. Yok bunun hesabını sormak lazım.*

Alpay: *Yok sen şey yapma, ben konuşurum.*

Eymür: *Hadi eyvallah.*

Anlattıklarım, başka bir vaka'ya ne kadar benziyor değil mi? "Kiralık kalem" yazısını yazarken, isim vermemiş, sadece bu acı gerçeği yansıtmaya, oynanan oyunları göstermeye çalışmıştım. Mezardaki babamıza dahi hakaret ederek olayı tırmandırdılar. Biz gene isim vermeden anlatıyoruz.

Yeri gelmişken söyleyeyim, Bu sayfalardan yayın yaparken önce vicdanımızla hesaplaşıp sonra yazdık, kimseye iftira atmadık, kimseyi haksız yere suçlamadık. Dürüst ve seviyeli olmaya çalıştık.

Yapılan haksızlıklarla, hep meşru yolları kullanarak mücadele ettik. Hukuka başvurduk, sesimiz çıkabildiğince yalanlar üzerine kurulu bir dünyayı yaratanları, esas amaçlarını, yaptıklarını, anlatmaya çalıştık, maskenin arkasındaki yüzleri, bilmiyenlere tanıttık.

Bize Ait Olmayan Sözler

Altını çizerek belirtmekte yarar var ki, son günlerde Medya'da bahsi geçen "Genel Yayın Yönetmenleri" ve "Daha 20 kadar Ajan Gazeteci var" sözleri bize ait değil.

Gece klüplerinin şarlatanı bir gazeteci, köşesinden bize saldırmış ve bir zamanlar kendisini yanlız bıraktıklarından şikayet ettiği meslektaşlarını kışkırtmaya çalışıyor. Şu hani yanındaki biçimsiz küçük kızla gidince, patronunun evindeki yemekten kovulduğu konuşulan alkolik şarlatan.

Alkolden dolayı geç intikal edebilmiş ve 15-20 gün sonra bize saldırıyor.

Ne MİT'in elemanlarını açıklamak gibi bir misyona talibiz, ne de medyanın saygıdeğer emekçilerine dil uzatmak gibi anlamsız bir tavrın içine gireriz. Yazdıkarımız kimi rahatsız ediyor, kim üstüne alınıyorsa muhatabımız o dur.

İşbirliği ile Satılmak Arasındaki Fark

Daha önce de belirtmiştik. Biz her Türk vatandaşının (basın mensupları dahil) Milli İstihbarat Teşkilatı'nı sevmesini ve milli birlik ve bütünlük için ona hizmet vermesini arzuluyoruz.

Gelişmiş toplumlarda basın-istihbarat işbirliğinin bir çok misali var. ABD'de büyük tartışmalardan sonra İstihbarat Teş-

kilatı'nın basın mensuplarını "faaliyet elemanı" olarak kullanması yıllar önce yasaklandı.

Buna karşın, mesela sadece "Terör Konusunda" faaliyet gösteren "Haber Ajansları" var. Bunların mensupları, o konuda uzmanlaşmış kişiler. İstihbarat teşkilatları bu kişilerin bilgi ve belgelerinden, tecrübelerinden açık bir şekilde yararlanıyorlar. Bazen istihbarat teşkilatlarının ulaşamadığı bilgilere onlar ulaşıyorlar. Kimse bu işbirliğini onur kırıcı ve şerefsiz bir davranış olarak algılamıyor. İnsanlar istihbarat teşkilatlarının, devletin vazgeçilmez ve önemli bir unsuru olduğuna inanıyorlar.

Sadece İstihbarat'a Tepki Kısır Bir Kavram

Son günlerde basında tartışılan "MİT'e hizmet eden" gazeteciler konusu kanaatimce kısır bir şekilde ele alınıyor. Herhalde basın açısından üzerinde durulması gereken en önemli kriter, ister istihbarat teşkilatına, ister yeraltı dünyasına, istese de herhangi bir menfaat grubuna olsun, para ve çıkar karşılığı hizmet veren, kendi fikirlerinden ziyade dikte edilenleri yazan ve belli klikleşme ve amaçta kullanılarak yalan haber üreten gazeteciler olmalı.

"Gazeteci-İstihbarat" ilişkisi sadece MİT ile tahditli değildir. Bir zamanlar yüksek meblağlarla basın organlarına satılan "montaj resimler" (Mesut Yılmaz'ın Masonluk, Özer Çiller'in tavla oynarken gibi) ile Çatlı ve Özel Timci Polisleri bir arada gösteren sünnet düğünü resimleri, MİT dışındaki istihbaratla uğraşan birimlerle ilişkili gazeteciler tarafından piyasaya sürülen resimlerdir.

İstihbarat'ta Gizlilik ve Denetim Dengesi

Milli İstihbarat Teşkilatı'mızla ilgili yaşanan sorunlardaki en önemli iki faktör. "gizlilik" ve "denetim" faktörüdür. "Gizlilik" faktörü, "herhangi bir denetime" tabi olmayan Teşkilat yöneticilerinin kendilerini devlet üstü bir kuvvet gibi vasıflandırmalarına neden olmaktadır.

Merkezi bir yapıda olan bu Teşkilatın en üst yöneticileri, arzu etmedikleri taktirde TBMM, mahkemeler, hatta doğrudan bağlı oldukları Başbakan dahil, bilgi vermemekte, veya istedikleri ölçüde ve istedikleri şekilde vermektedirler. Susurluk olayları sırasında yaşanan ve halen yaşanmasına devam eden davranış biçimi budur.

MİT Müsteşarı Sorumsuzdur.

MİT Kanununa göre "Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarı yalnızca Başbakan'a karşı sorumludur". Peki Başbakan MİT Müsteşarının kanunlarla çizilmiş görevini yerine getirip getirmediğini nasıl kontrol eder? Edemez, ancak duygularına ve duyumlarına göre kısır bir değerlendirme yapabilir. Bu bakımdan MİT Müsteşarlık Makamını yetkileri hayli geniş ancak "sorumluluğu olmayan" bir makam olarak tanımlayabiliriz.

"Gizlilik" ve "denetimsizlik" faktörü, MİT içindeki birçok olumsuz olayın da örtbas edilmesine ve perdelenmesine neden olmaktadır. Misal olarak belirtmek gerkirse, Türkbank olayı ile ilgili olarak zamanın Başbakanı Mesut Yılmaz'a verilen "herhangi bir bilgi yok" yazısı, MİT içinde bu konuyla görevli kişileri isyan etme noktasına getirmiş, bu kişilerin "MİT'i siyasete ve yolsuzluğa alet etmeye kimsenin hakkı yok" diye seslerini yükseltmeleri üzerine yazı başka bir Başkanlıktan verilmiştir.

Keza aynı tarihlerde MİT'in örtülü ödeneğindeki milyarlarca lirayı borsada çalıştıran muhasebe sorumlusu, nerelere harcama yapıldığını açıklar ve yöneticileri sıkıntıya sokar düşüncesiyle herhangi bir kanuni işleme tabi tutulmadan emekli edilmiştir.

Tamamen MİT Müsteşarının değer yargılarına bırakılmış "denetim dışı"bu sistemin, kötü bir yöneticinin elinde ne kadar tehlikeli bir silah olabileceğini düşünebiliyor musunuz?

Gizliliğin Ölçüsü

2937 sayılı MİT Kanunu, "Devletin çıkarlarını" korumak gayesi ile MİT faaliyetlerine "gizlilik" getirmiştir ki bu gayet doğaldır.

Kanuna göre: "Millî İstihbarat Teşkilâtı'nın görev ve faaliyetlerine taalluk eden evrak veya malumatı istihsal eden kişi, fiil daha ağır bir cezayı gerektirmiyorsa iki seneden sekiz seneye kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Birinci fıkrada yazılı suçun icrası, resmî sıfat ve memuriyeti sona ermiş olsa dahi görevi gereği bu evrak veya malumatı elinde bulunduran veya malumata malik olan kimsenin taksiri neticesi mümkün kılınmış veya sadece kolaylaştırılmış olursa malumatı elinde bulunduran hakkında bir seneden beş seneye

kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

Bu evrak ve vesikaların münderecatı ile malumatı ifşa eden kimse, fiil daha ağır bir cezayı gerektirmiyorsa, beş seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ile cezalandırılır. Eğer fiil suçlunun taksiri neticesi vukubulmuş ise, altı aydan iki seneye kadar hapis cezası verilir. İfşa suçunun yayın vasıtaları ile işlenmesi halinde verilecek ceza 1/2 nispetinde artırılır"

İşte MİT Kanununun bu maddesi, yani "devletin yüksek çıkarlarını korumak" gerekçesi ile konulmuş olan "malumatı elde etme", "ifşa" ve "yayınlama" ile ilgili ceza içeren "gizlilik" maddesi, her zaman "devlet çıkarlarını korumak" amacıyla kullanılmaz. (Kullanılsa idi, Teşkilatın gizli operasyonel bilgilerini el altından çarpıtarak basına dağıtan Kutlu Savaş'ın şimdi Radyo Televizyon Yüksek Kurulu yerine cezaevinde olması gerekirdi).

Genelde, medya kuruluşlarınca yayınlanan "MİT" belgeleri ve "MİT bilgileri" için bu madde işletilmez ve herhangi bir işlem yapılmaz. MİT üst yöneticilerini en rahatsız eden yazılar, basında aleyhlerine çıkan yazılardır. O bakımdan basına hep şirin görünmeye, iyi münasebetler içinde olmaya çalışırlar, bir sürtüşmeye girmekten çekinirler.

Buna karşılık bu kanun maddesi, MİT mensuplarına ve emeklilerine karşı bir silah olarak elde tutulur. MİT'deki gazete küpürlerinin bile gizlilik damgası taşıdığı düşünülürse, geniş bir yoruma açık bu elastiki maddenin, duyulması istenmiyen olayların gizlenmesinde, yolsuzlukların, usülsüzlüklerin saklanmasında, bir baskı aracı olarak kullanılabileceği de bir gerçektir.

MİT Kanunu ayrıca, "Görevin gizliliği ve Devletin çıkarlarının zorunlu kıldığı hallerde MİT mensuplarının tanık olarak dinlenebilmesi MİT Müsteşarının iznine bağlıdır." hükmünü getirmiştir. Bu emekli mensuplar için de geçerlidir. Yani siz eski bir MİT mensubu olarak isteseniz de bildiğiniz bir konuda şahitlik yapamazsınız.

Bütün bunları, bazı konuların neden aydınlanmadığını merak eden okuyucular için yazıyorum. Kanunlar, can ve vicdan arasında bocalayan görevlileri, daha iyi anlayabilsinler diye.

Gizlilik dengelenmediği ve denetim sağlanmadığı sürece, bu keyfi düzen böyle devam edecektir.

Gazeteci-İstihbarat ve Kirli İlişkiler

Son günlerde "MİT Ajanı Gazeteciler" tartışması büyüdü. Konuyla ilgili çok değişik yaklaşımları okumak, esaslardan uzaklaşıp, bir bardak suda fırtınalar koparıldığını görmek ilginç geliyor insana.

Bir ülke düşünün ki:

Başbakanı, MİT'e çalışan gazetecilerin listesini iki gazeteciye veriyor,

MİT Müsteşarı, istihbarat faaliyetini "kirli ilişki" olarak niteliyor ve gazetecilerin "kirli ilişkide kullanılmadığını" belirtiyor,

Basın mensupları da olaya "MİT'e hizmet dışında her şey mubahtır" felsefesi ile yaklaşıyorlar.

Acaba bütün bu insanlar Türkiye'de mi yaşıyor diye düşünüyor insan. Birkaç yıl önce DEA (ABD Narkotikle Mücadele Teşkilatı)'na hizmet eden bir gazeteci olayı meydana çıktığında fazla bir reaksiyon olmamıştı. Esaslar ve ahlaki değerler bir tarafa bırakılıp konunun sadece milli bir müesseseye tepki olarak ortaya konulması herhalde bize has bir yaklaşım.

İhbarcı Başbakan

Zamanın Başbakanı Mesut Yılmaz ile ilgili 2 önemli iddia vardı;

1. Kanun kaçağı Alaattin Çakıcı'ya yapılacak bir operasyonu bildirerek "gözlerinden öperim, yerini değiştir" diye haber yollaması,

2. Aynı şekilde, PKK terör örgütünün lideri Abdullah Öcalan'a yönelik bir faaliyeti de bildirmesi.

Şimdi bunlara bir üçüncüsü eklendi. "Başbakan Mesut Yılmaz'ın" kendisi ile görüşen iki gazeteciye (Zafer Mutlu ve Hasan Cemal olduğu iddia ediliyor) "MİT Ajanı Gazetecilerin" listesini verdiği iddiası.

Dikkat ediyoruz olayın bu yanı ile ilgilenen pek kimse yok. Bu sanki çok doğal bir şeymiş gibi, görmemezlikten geliniyor.

Bu kadar önemli iddialar varken ve her gün bir yenisi eklenirken "Mesut Yılmaz'ı Cumhurbaşkanlığı'na" getiremeyenler şimdi de "hükümette yer almasının" ne kadar faydalı olacağını yayıyorlar.

Ne için ve neden, artık herkes biliyor..!

Acaba gelişmiş bir ülkede böyle bir olay olsaydı, mesela, ABD eski Başkanı, "Usama Bin Laden'e", veya İngiliz Muhalefet Partisi Başkanı, "IRA'nın liderine", "sana operasyon yapacaklar yerini değiştir" diye haber yollasalardı neler olabileceğini düşünebiliyor musunuz?

Kirli İlişkilerin Patronu

MİT Müsteşarı'nın öncelikli görevi kendisini değil başında bulunduğu teşkilatı ve onun haklarını korumaktır. Milli İstihbarat Teşkilatı'nın en başındaki kişi, sırf basın camiasına şirin gözükmek için, istihbari faaliyetleri "kirli ilişki" olarak niteleyemez. Bu son derece utanç verici, talihsiz bir açıklamadır.

"Kirli ilişki", MİT'i siyasete alet etmektir, kirli ilişki şaibeli banka satışlarında "Çakıcı-Korkmaz Yiğit ilişkisine ait bilgi yok" şeklinde düzmece belge vermektir, kirli ilişki elemanları ve teşkilatı kişisel amaçlar için kanunsuz ve gayri ahlaki bir şekilde kullanmaktır.

MİT kanununa göre, "MİT'in kadrolu personeli" ile "MİT

elemanları", bir bütün olarak "MİT Mensubu" olarak tanımlanırlar (Madde 2.b). "MİT Mensupları" arasındaki fark, "kadrolu personelin" açık ödenekten, elemanların ise "örtülü ödenekten" ücretlerini almasıdır. "Eleman" tanımı, istihbari faaliyet yürüten ve ücretini "gizli ödenekten" alan "Ajan" dahil çeşitli kategorideki hizmet grubunu temsil eder.

Bir basın kuruluşunun, ticari bir şirketin yaşaması için istihbarata ihtiyacı olduğu gibi, devletin de istihbarata, hem de çok yaşamsal bir şekilde ihtiyacı vardır. MİT kanunu, bu ihtiyacın sağlanması sırasında "gazeteci kullanılmaz" gibi bir kısıtlama ve istisna koymamıştır. Yani "MİT'in, istihbari faaliyetler gerektirdiği takdirde gazeteci kullanması" yasal bir durumdur.

MİT'in yurt içindeki istihbarat alanını kısıtlayan tek istisna Ordu'ya ait "İç Hizmet Talimatı"dır. Bu talimat MİT'in ordu içinde istihbarat yapmasını "izne" bağlar. MİT'in "ihtilalleri haber alamama" gerekçesi olarak kullandığı bu kısıtlama, zaman zaman eleştirilere uğramışsa da halen geçerlidir.

Ayrıcalıklı Sınıf: Gazetecilik

Basındaki haberleri izlediğiniz zaman "Medyanın kendisini toplum içinde ve kamu hizmetleri açısından ayrı bir sınıf gibi gördüğünü fark etmemek mümkün değil. İnsanın yaptığı işi sevmesi ve onunla övünmesi iyi bir duygu ama bunu yaparken gerçeklerden de uzaklaşmamak gerek.

Gazetecilik, "haber alma", "haber toplama" mesleğidir. Gazetecilerin istihbarat toplama yöntemi ile MİT'in yöntemi arasında büyük bir paralellik vardır.

İstihbarat, MİT için ne kadar önemliyse gazete içinde o kadar önemlidir. Gazetelerin "İstihbarat Şefleri" onun için önemli kişiler olarak addedilirler.

Gazetecilerin de kaynakları vardır ve bunlar her kesimden insanlardır, "MİT'ten, polisten, Meclisten, bakanlıklardan, mafyadan, illegal örgütlerden vs..

Gazeteciler de kaynaklarına, aldıkları haber karşılığında para öderler. Para ödedikleri kaynaklar arasında, kuruluşu dışına bilgi vermeleri suç olan kamu görevlileri de vardır.

Gazeteci haber toplarken, bunun kanuni ve ahlaki yönünü

pek araştırmaz. Önemli olan bilginin niteliği ve elde edilmesidir.

Yani bir gazeteci "Polisteki bir gizli soruşturma dosyasını" bir memurdan gizli bir şekilde ve bazen bedelini ödeyerek alırken, bunun "kanunlar karşısında yanlış" ve "memuru suça teşvik eden" bir davranış olduğunu düşünmez. Düşündüğü takdirde ise kamuyu aydınlatma görevini yerine getiremez.

Gazeteci, haber toplarken "önemli ve saygın" kişilerle görüştüğü gibi, "kanunsuz ve seviyesiz" kişilerle de irtibat kurabilir.

Gazetecinin aranan bir suçlu, devlet düşmanı bir terörist, kanlı bir katil ile temas etmesi ve hatta böyleleri ile bilgi alış verişini devam ettirebilmek için münasebetlerini koyulaştırması, gazeteciliğin ve haber toplamanın doğal uzantısı olarak kabul edilir. Kamu yararı, mesleğin ifası açısından, ahlaki ve kanuni kaidelerin üstünde tutulur. Aynı yöntemler MİT için de geçerlidir.

Gazetecilik ve Mitçilik

Her ikisi de kamu yararına hizmet eden kuruluşlar olmasına rağmen gazeteler ile MİT arasındaki fark, birinin açık ve ticari, diğerinin ise "gizli" ve "gayri ticari" olmasındandır.

"Gazetecilik" ile "MİTçilik" arasındaki bu mesleki benzerliğin altını çizdikten sonra günün konusuna dönmek istiyorum.

MİT'in gazetecileri kullanması "gayrı ahlaki" bir davranış olarak görülüyorsa, gazetecilerin de MİT'i veya herhangi diğer bir kamu yararına çalışan kuruluşun mensubunu "kaynak olarak kullanması" o kadar gayri ahlakidir.

O zaman "gazetecilere kaynaklık eden ve bu sebeple saygınlığını kaybettiği varsayılan kamu görevlileri de bir bir tespit edilip, derhal görevlerinden atılmalı, onları kullanan gazeteciler de şiddetle kınanmalı" gibi karşı bir tez de ortaya çıkabilir.

Kanaatimizce her iki müessese bakımından bu faydalanma, kamu yararı ve ahlaki ölçüler açısından değerlendirilmelidir.

Gazeteciler topluluğu da toplumun her kesiminde olduğu gibi, şerefli, düzgün, onurlu insanlarla, şerefsiz, ahlaksız, satılık insanları bir arada, aynı camia bünyesinde barındırmaktadır.

MİT'e hizmet etmek, ahlaksızlıktır, şerefsizliktir, gazeteciliğin saygınlığına gölge düşürür gibi bir genelleme yanlıştır.

Konu hizmetin yeri açısından değil, hizmetin şekli ve ahlaki değerler açısından ele alınmalıdır.

Basınımızın, son yıllarda bazı medya kuruluşlarının "ticari çıkarlarını", kamuyu aydınlatma görevinin üstünde tutan bir davranış içerisine girdiğini de dikkate alarak, hizmetin yeri ve şekli ne olursa olsun, "ahlaksızlık", "şerefsizlik" ve "saygınlık" gibi kavramları, belli müesseselerle bütünleştirmeden, ayrı olarak ele almasının daha doğru olacağını düşünüyoruz.

Para veya menfaat karşılığı yazı yazanlar,

Veya aynı sebeple yazması gerekeni yazmayanlar,

Basının gücünü şantaj unsuru olarak kullananlar,

Yabancı istihbarat teşkilatlarına, yasadışı ideolojilere, terör, kaçakçılığa hizmet edenler,

Şahsi veya gizli çıkarları ülke çıkarlarının üzerinde tutarak kamu oyunu yönlendirenler, yalan haber üretenler,

Basının gücünü ihale ve diğer ticari işler için kullananlar,

Suçları örtbas etmeye, suçluları himayeye çalışanlar,

Siyaseti ve devleti kontrolünde tutmaya çalışanlar, bizce basınımızın öncelikle ele alması ve öz eleştiri yapması gereken konulardır.

MİT'in geçmişteki ve günümüzdeki faaliyetlerini eleştirmek, ülkemizin daha sağlıklı bir istihbarat teşkilatına kavuşması açısından yararlıdır. Ancak bu eleştirilerin amacını aşması ve MİT'in adeta hasım bir teşkilat gibi göstermesini kabullenmek zor.

Ve Ben

Basında "Ajan Gazeteci" tartışmasını benim başlattığım iddia ediliyor.

Bu konuya değinen ve tahlillerine çok değer verdiğim bir köşe yazarı, eski Doğu Alman servis başkanının sırf ajanlarını açıklamamak pahasına hapsi göze aldığından bahisle önemli bir istihbarat kaidesini bana da hatırlatmış. Bu ikazını saygı ile karşılıyorum. Ancak şartların aynı olmadığını da belirtmem gerek.

Öncelikle bu münakaşayı ben başlatmadım. Ben daha meslekte iken, yani MİT Müsteşarlığının fiilen mensubu olduğum sırada, teşkilatla ilişkisinden bilgim olan bir gazeteci, kö-

şesinden bana ağır bir üslupla saldırdı. O yazıyı bir daha açıp okuyun. Teşkilatla herhangi bir bağı olamayan bir gazeteci bu yazıyı yazabilir diyorsanız söyleyecek bir sözüm yok. Ben onun yazdığı yazıdaki sözlerin kime ait olduğunu gayet iyi biliyorumdum. İlk saldırısından sonraki yazılarında da aynı davranışı gösterdi. Sesimi çıkarmadım.

Son saldırısında, işi mezardaki babama kadar götürdü. İstiklal Harbi Gazisi, bu ülkeye 50 küsur sene hizmet etmiş ve MİT'te önemli mevkilerde bulunmuş, yaşamını şerefli ve onurlu bir insan olarak tamamlamış babamı da "ajan" yaptı çıkardı.

Acaba,eski Doğu Alman Servis Şefi, benzer bir muameleye tabi tutulsaydı, ne yapardı?

Oyun kuralına göre oynanırsa kurallar geçerlidir.

Elimin, ayağımın kurallarla bağlanıp, kural dışı bir şekilde hırpalanmamda milli ve mesleki bir amaç, görseydim, sessiz kalmayı tercih ederdim.

Tersine, "kirli" ilişkileri ortaya koymanın gelecek açısından fayda sağlayacağını düşünüyorum.

Açıklanmasının zarar vereceğini düşündüğüm bilgilerin benimle beraber bu dünyayı terk edeceğinden kimsenin şüphesi olmasın.

Senelerce emek verdiğim bir müesseseye, milli bir teşkilata zarar vermek düşüncesinde hiç bir zaman olmadım. Ayrılsam da, bir daha kapısından içeri adımımı atmasam da, bazı yöneticilerine kızsam da orası benim yuvam, benim camiam.

Sadece bir ismi, o da basın mensuplarınca deşifre edilmiş bir ismi belirttim. Bütün tahriklere rağmen fazla da uzatmadım ve konuya bir daha değinmedim, yeni bir saldırısı olmadığı müddetçe de değinmeyeceğim.

İsim vermeden diğer bir gazeteci ile ilgili anlattıklarım, yaşadığım olaylarla ilgilidir. Ne bahsi geçen faaliyeti normal bir MİT faaliyeti, ne de bu olayda yer alan gazeteciyi normal bir MİT elemanı gibi düşünmek mümkün değildir.

Bu gün bana bunu yapan, yarın menfaati başka yerde olduğu zaman aynı davranışı bir başkasına, bugün hizmet ettiği teş-

kilata yapmayacak mı?

İsim vermeden anlattığım bu olay, görevde olduğum sırada karşılaştığım bir olaydır. Yani statü itibariyle MİT'in üst yönetimindeki bir mensubuna karşı, diğer bir mensubunun kullanılması meselesi. Esasında emekli iken de olsa fark etmez. Olay, MİT mensubu tanımındaki bir kişinin, kanun dışı ve gayri ahlaki bir şekilde kullanılması durumu.

Esasında benim yönümden, ona veya buna menfaat ilişkileri açısından angaje olmuş insanların pek de farkı yok. Ben olaya ahlaki değerler açısından bakıyorum.

Gizlilik ve ketumiyet istihbarat teşkilatlarının önemli ve yararlı bir prensibidir. Ancak, bu prensip, ciddi ve normal şartlar altında geçerliliğini korur.

Başbakanının senaryolar yazdığı, illegallere mesajlar yolladığı, ajan listeleri dağıttığı, Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı'nın, el altından devletin en gizli kalması gereken bilgilerini çarpıtarak basına verdiği, bazı teşkilat mensuplarının kendi meslektaşları yerine yer altı dünyasının adamları ile işbirliğini tercih ettiği şartlarda gizlilik, fayda değil zarar verir, kötülüğü besleyen bir gıda haline gelir.

İstihbarat teşkilatlarının prensiplerinden bahsederken, bir diğer önemli prensibi de hatırlatmakta fayda var.

Hiç bir istihbarat elemanı, hele üst düzeydeki biri, bana yapılan şekildeki bir muameleye tabi tutulup ortalarda bırakılmaz.

Bunun kişiyi "ihanete" kadar götürecek bir psikolojiye sokabileceği hesap edilir.

Bunu kendimle ilgili olarak söylemiyorum. Her zaman böyle bir psikolojiye girmeyecek kadar kuvvetli oldum ve halen **"şerefle bitirilmesi gereken en önemli ve ağır görevin hayat"** olduğu felsefesini bütün varlığımla koruyorum.

Anlatmak istediğim, kaidelerin bir bütün içinde ve normal şartlar altında değer ifade ettiği hususudur.

A

Abas, Hiram 166, 194, 205, 238, 256, 266, 268, 313
ABD 8, 21, 37, 41, 42, 43, 45, 50, 51, 52, 53, 54, 57, 84, 87, 89, 93, 116, 158, 159, 161, 175, 177, 191, 196, 209, 234, 237, 251, 259, 265, 292, 308, 312, 326, 329, 333, 334
Açıkgöz, Can 241
Adak, Fehmi 52
Adalı 36
Adalı, Kutlu 34
Agopyan, Agop 33, 44, 157, 173, 187, 190, 191, 193
Ağansoy, Tevfik 22, 54, 55, 56, 75, 101, 306, 308, 341
Ağar, Mehmet 7, 17, 20, 25, 26, 27, 35, 41, 43, 47, 48, 55, 57, 58, 60, 61, 62, 69, 74, 75, 78, 84, 86, 90, 93, 95, 97, 100, 274, 309, 310, 314, 315, 327, 328
Ağca, Mehmet Ali 31, 45, 50, 55, 308,
Ağırnaslı, Niyazi 241
Akarcalı, Bülent 296
Akbay, Erkut 161
Akbay, Nadide 161
Akbulut, Yıldırım 34
Akça, Ayhan 18, 36, 75, 77, 100
Akçadağ, Yalçın 57
Akfırat, Adnan 192
Akman, Mustafa 93
Aksoy, Dursun 162
Aksoy, Erol 217, 301
Aksoy, Muhammer 265
Akşam Gazetesi, 26, 35, 76, 80, 82, 91
Akşener, Meral 63
Aktüel 35, 42, 78,
Aktürk, Gabriyel 31
Aküzüm, İlhan 296
Akyol, Avni 296
Akyol, Ercan 61
Alakel, Abdüllatif 36
Albayrak, Ahmet Akgün 296
Aleksandr, Raffi 162
Ali Tevfik Bir 25, 26
Alican, Ekrem 241
Aliyev, Haydar 35, 42, 261, 262, 299
Alkan, Ersan 73
Alpay, Mikdat 214, 240, 245, 282, 314, 316, 328
Alpay, Şahin 214, 245
Altan, Mehmet 26, 35
Altaylı, Enver 56
Altıkat, Atilla 162
Altınoğlu, Garbis 218
Altınok, Mustafa 25
Altürk, Yaşar 71
Ant, Atıl 214, 218
Apaydın, Halim 55, 60
Aras, Sabahattin 296
Arda, Rıfkı 32
Aren, Sadun 241
Arı, Tecelli 160
Arıcı, Muzaffer 296
Arıkan, Halil Can 39
Arıkan, Kemal 161
Arıyak, Şarık 160
Arslan, Mehmet Ali 241
Arslan, Veli Engin 29
Arslan, Yusuf 209
Asaf, Özdemir 11
ASALA 32, 33, 41, 44, 120, 121, 122, 128, 149, 157, 158, 159, 160, 161, 163, 165, 167, 169, 172, 173, 175, 176, 185, 187, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 309
Askeroğlu, Salih 34
Aslan, Mehmet Emin 85
Aslan, Vahyeddin 71
Aşık, Eyüp 27, 69, 77, 82
Aşık, Melih 219
Ataberk, Mehmet 216
Ataç, Yavuz 75, 80, 124, 196, 306, 317, 321
Atasagun, Şenkal 278, 279, 280, 281, 282, 284, 287, 288, 305, 306, 307, 310, 311, 312, 313, 314, 316, 317, 318, 320, 321, 323, 325, 326
Atış, Necdet 95
Atik, Tolga 53
Atmaca, Mehmet 95, 95
Atmaca, Metin 309
Avcı, Hanefi 59, 68, 72, 73, 74, 75, 77, 79, 80, 81, 98, 99, 314
Ayanoğlu 46
Aybar, Mehmet Ali 213, 241, 242
Aybar, Raif 241

Aycan, Ziya 56
Aydın, Azmi 74
Aydın, Bahtiyar 71, 73
Aydın, Nuri 32
Aydın, Sait 60, 61
Aydın, Yusuf Avni 71
Aydınlık 37, 41, 44, 50, 53, 56, 65, 66, 69, 76, 77, 81, 82, 93, 94, 95, 198, 199, 208, 209, 215, 216, 219, 231, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 243, 246, 247, 248, 250, 252, 258, 259, 260, 261, 264, 268, 275, 321
Aydoğan, Kemal 67
Aygün, Baki Cengiz 61
Aykut, İmren 296

B

Babür, Celal 56
Bağcı, Ömer 31
Bakkalbaşı, Selçuk 160
Balcı, Şükrü 58, 90
Balcıoğlu, Beşir 116, 159
Baliç, Uğur 100
Balkan, Ali 75
Balkar, Galip 162
Bandırmalıoğlu, Ziya 18, 75, 100
Barchard, David 53, 54
Barlas, Mehmet 265, 267
Barut, Efraim 38
Baskın, Necip 70-71
Basmacıyan, Aram Avedis 161
Başkurt, Fakir 245
Baybaşin, Hüseyin 46, 57, 58, 88, 90, 92, 93, 100, 101
Baydar, Ahmet 42
Baydar, Mehmet 116, 158
Bayer, Yalçın 167, 192, 203
Belbez, Hikmet 241
Belli, Mihri 214, 236, 241, 243, 245, 252
Benler, Ahmet 160
Benler, Özdemir 160
Berk, Şirin 97
Berkan, İsmet 45, 58
Berktay, Halil 207, 208, 258
Betil, İbrahim 297
Bildirici, Faruk 201
Bilecen, Nevzat 32, 150, 155
Bilge, Suat 296
Bilgiç, Kahraman 69, 71, 72, 74
Birand, Mehmet Ali 169, 265, 268
Birdal 307, 318
Birdal, Akın 318
Birinci, Hande 35
Bitlis, Eşref 37, 71, 73, 74, 265
Bleda, Erel 12
Bor, Nevzat 30
Boran, Behice 241, 242
Borges, Jorge Luis 14
Bostancı, Muammer Yaşar 215
Boyt, Hiller Samder 246
Boz, Neval 101
Bucak, Fatih 61
Bucak, Sedat 18, 21, 24, 25, 27, 35, 36, 41, 48, 49, 55, 60, 65, 100, 307
Buğday, Abdurrahman 18, 56
Buldan, Savaş 22, 26, 100
Bülbül, Mehmet 32
Büyüközden, Aydoğan 246, 250

C

Camadan, Nihat 68, 69
Can, Metin 76
Canan, Abdullah 71, 72, 74
Canan, Esat 71, 72
Cantürk, Behçet 22, 26, 48, 66, 89, 101, 170, 204
Carım, Taha 116, 159
Celepoğlu, Hamza 73
Cem, İsmail 279, 282
Cemal, Hasan 245, 334
Cerit, Yalçın 241
Cevheri, Necmettin 65
Chiaie, Stefano delle 42
CIA 8, 37, 41, 45, 50, 53, 56, 57, 179, 190, 191, 196, 199, 219, 234, 238, 239, 243, 249, 252, 256, 257, 260, 278, 281, 286, 287, 291, 292, 306
Cihaner, Hacı Bedi 89
Ciner, Turgay 93, 95
Cirit, Oktar 116, 159
Civan, Engin 54, 90, 96, 98, 323
Clinton 54
Cuhadır, Barış 7
Cumhuriyet Gazetesi, 19, 20, 25, 27, 29, 35, 37, 38, 40, 48, 49, 59, 60, 63, 68, 74, 81, 85, 92, 99, 100, 102, 201, 253, 276, 307, 308

Ç

Çağlar, Cavit 216, 281, 285, 300, 301
Çağlar, Turan 268
Çakıcı, Alaattin 20, 22, 44, 46, 55, 56, 57, 60, 66, 75, 76, 80, 81, 94, 101, 169, 172, 196, 231, 298, 306, 308, 309, 311, 312, 314, 320, 321, 323, 334
Çakıcı, Uğur 22, 56, 66
Çakmak, Muzaffer 64
Çakmakoğlu, Sabahattin 296
Çandar, Cengiz 53, 214, 245, 249, 252, 265, 266, 267, 268
Çarkın, Ayhan 24, 25, 27, 64, 75
Çatlı, Abdullah 18, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 52, 55, 56, 60, 62, 64, 65, 66, 68, 69, 75, 76, 77, 81, 82, 85, 87, 89, 101, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 169, 171, 172, 192, 193, 195, 199, 205, 274, 308, 327, 328
Çatlı, Meral 30, 33, 34, 82, 149, 157
Çayan, Mahir 251
Çekirge, Fatih 28, 128
Çelik, Kadir 43
Çelik, Kutlay 67
Çelik, Oral 31, 34, 55, 75, 88, 149, 157, 193, 195, 308
Çetinsaya, Ahmet 56, 60
Çevik, Mehmet 296
Çevik, Turan 89
Çiçek, Hikmet 224
Çiller, Özer 26, 58, 59, 92, 94, 95, 100, 268, 272, 275, 276, 330
Çiller, Tansu 18, 20, 23, 41, 42, 46, 47, 51, 54, 56, 62, 91, 100, 256, 265, 267, 268, 271, 276, 297, 307, 308, 309, 327, 328
Çiltaş, Sait 241
Çolakoğlu, Nuri 212, 214, 217, 245
Çolakoğlu, Rüştü 217
Çoplan, Yılmaz 160
Çölaşan, Emin 166

D

Dağaslan, Hasan 38
Dal, Aziz 39
Dede, Kamil 274, 275
Dede, Necmettin 61
Demir, Abdulkudusi 101
Demir, Ahmet 76, 79, 136, 137
Demir, Bahadır 116, 158
Demir, Cavit 160
Demir, Sedat 55, 60, 67, 75, 101
Demirağ 37
Demirağ, Kartal 37
Demiral, Kemal 100
Demirel, Süleyman 21, 23, 42, 63, 92, 194, 213, 261, 262, 279, 281, 282, 287, 299, 300
Demirel, Yahya 154
Demirer, Kemal 161
Demirkent, Nezih 216
Deniz, Mustafa 75, 100
Dervişoğlu, Veysi 69
DEV-SOL 17, 62, 205
Dıblan, Sezai 90
Didin, Murtaza 273, 274
Dinçerler, Mehmet Vehbi 296
Doğan, Aydın 47, 269, 273, 276
Doğu, Hüseyin Barlas 296
Dostum, Raşit 52, 53
Duman, Hüseyin 56, 58, 59, 100, 268, 270, 272, 275, 276
Duna, Cem 216
Durmaz, Erdal 60
Durmuş, Mehmet Şirin 39
Dursun, Turan 265
Duyar, Kamuran 252
Dündar, Can 11, 13, 37, 168, 193, 203, 204
Dündar, Uğur 90

E-F

Ecevit, Bülent 279, 281, 282, 286, 287, 300, 301
Edes, Selim 90, 98
Eken, Korkut 17, 47, 60, 65, 66, 69, 75, 81, 100, 205, 308, 313, 315
Eker, Semra 34
Ekin, Yusuf 100
Ekli, Şahin 26, 38
Ekmekçiyan, Levon 162
Elçibey 41
Elkatmış, Mehmet 27

Elmas, Necdet 295, 296
Emiroğlu, Metin 296
Enç, Ercan 209
Er, Senar 78, 79
Erakalın, Avni 241
Erbakan, Necmettin 21, 45, 51, 53, 63, 71, 100, 254, 255
Erdal, Fehriye 66, 67
Erdem, Eyüp 150
Erdoğan, Hasan 217
Erdoğan, Tayyip 265, 268
Erez, İsmail 116, 159
Erez, Yalım 61, 301
Ergen, Mehmet Emin 74
Ergen, Osman 74
Ergenekon, Gökberk 161
Ergin, Kadri 200, 204, 206
Ergun, Enver 161, 163
Erik, Şaban 241
Ermete, Teoman 209
Ermiya, Cenk 96
Ersever, Ahmet Cem 37, 60, 76, 81, 100
Ersever, Cem 37, 60, 73, 75, 76, 81, 100, 197
Ersoy, Ercan 24, 25, 27, 64, 75, 77, 85, 100
Eryılmaz, Yaşar 296
Esmaeili, Ahmet 79
Esmaeili, Lazım 18, 35, 58, 79, 101, 322, 323
Evcil, Erol 172, 312
Evren, Kenan 33, 44, 47, 153, 155, 156
Eymür, Mehmet 5, 33, 60, 75, 80, 98, 171, 173, 198, 199, 204, 205, 234, 235, 239, 272, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 325, 326, 327, 328, 329
Fırat, Duran 60, 68, 75, 307
Fuller, Graham 42

G

Gelli, Licio 43
Genç, Ercan 258
Genç, İrfan 95
Gezen, Bora 258
Gezmiş, Deniz 214, 245
Ghrachehdacho, Yousef 38
Giray, İsmail Safa 296
Gori, Guiseppe de 50, 335
Gökay, Fahreddin Kerim 241
Gökbilen, Eyüp Zafer 34
Gökçek, Cengiz 265, 268
Gökçetin, Deniz 55, 60
Gökdemir, Ayvaz 52, 100
Göktepe, Metin 67
Göktürk, Metin 213
Gökyüzü, Erdal 213
Görgü, Çetin 163
Görgün, Haluk 66
Gösterişli, Selim 100
Gözen, Bora 218
Gözen, Mehmet 56, 100
Gözliyan, Kevork Abraham 161
Gül, Mehmet 34
Gül, Mithak 73
Gülen, Fethullah 42, 52, 53, 101, 265, 268
Gülpınar, Eyyüp Cenap 296
Gündeş, Nuri 309, 311, 314
Gündüz, Orhan 161
Güngör, Kani 161
Günyol 23, 33, 198
Günyol, Metin 23, 33, 198
Gür, Mehmet 274
Gürkan, Celil 245
Gürkan, Uluç 19, 245
Gürler, Faruk 245
Gürvit, Erkan 33, 44
Güven, Kadir 86
Güven, Nurettin 86, 90
Güvener, Halil 95
Güzel, Hasan Celal 34
Güzelce, İbrahim 241

H

Hacar, Necmettin 74
Haig, Alexander 50
Haleve, İshak 53
Hanilci, Süleyman 93
Hanoğlu, Timur 308
Hasefe, Nilgün 66
Hazeyi, Necmettin 71
Heybetli 46
Hikmet, Nazım 169, 170
Hikmetyar 52
Horzum, Kemal 37

Hoştan, Sami 18, 25, 26, 36, 56, 75, 100
Hurşit Han 36, 79
Hürriyet Gazetesi 19, 20, 21, 35, 36, 39, 60, 76, 77, 79, 80, 81, 83, 84, 86, 87, 89, 91, 95, 98, 100, 101, 201, 202, 216, 217, 252, 264, 307

I-İ-J

Ilıcak, Nazlı 26, 80, 81, 265, 267
Işık, Mahmut 71
Işık, Mustafa 88
İlsever, Ferit 208, 215, 243, 244, 246, 247
İnal, Kaya 161
İnan, Hüseyin 209
İnan, Kamran 296
İncetahtacı, Bedri 259
İnuğur, Nur 96, 97
İpekçi, Abdi 31, 41, 44, 49, 55, 307, 308
İpekli, Aydın 39
JİTEM 41, 53, 59, 60, 68, 73, 75, 79, 82

K-L

Kafaoğlu, Aslan Başer 213
Kahveci, Adnan 296
Kale, Esen 269, 270, 272
Kalemli, Mustafa 296
Kanat, Alaattin 78, 79, 81
Kanbolat, Yahya 241
Kaplan, Ömer 24, 25, 100
Kara, Sadık 93
Karabulut, Orhan 269, 272
Karacan, Nafiz 78
Karaduman 46
Karaevli, Ahmet 34
Karakaş, Ercan 71
Karamehmet, Mehmet Reşat 297
Karataş, Dursun 260
Karay, Hacı 100
Kasaroğlu, Doğan 215
Kaus, Rıza 241
Kavak, Cavit 301
Kaya, Hasan 76
Kaya, Veysel 273, 274
Kaya, Yaşar 253
Kaynak, Mahir 40
Kaypakkaya, İbrahim 258
Kazan, Şevket 99
Kazan, Turgut 241
Keremoğlu, Kadir 78
Keskin, Atila 209
Keskin, Kadri 23
KGB 29, 41, 97, 179
Kılıç, Dündar 55
Kılıç, Kemal 65
Kılıç, Uğur 55, 312, 323
Kılıçkaya, Necati 73
Kırca, Ali 245
Kırcı, Haluk 18, 22, 34, 35, 40, 44, 52, 56, 60, 75, 77, 86, 100
Kıtay, Nizamettin 101
Kıvrıkoğlu, Hüseyin 279, 280, 282
Kissinger, Henry 89
Kocadağ, Hüseyin 18, 19, 22, 23, 35, 36, 55, 65, 66, 75, 101
Kocaman, Rıdvan 100
Koçak, Ersin 296
Koçal, Fuat 32, 152
Koçkaya, İsmail 22
Kohen, Sami 216
Koman, Teoman 72, 73
Korkmaz, Mahsun 221
Koubarev, Valeri 96, 97
Köksal, Can 60
Köksal, Sönmez 305, 307, 309, 310, 312, 316, 318, 320
Krigel, Jay 53, 54
Kuneralp, Necla 116, 159
Kuneralp, Zeki 116, 159
Kuray, Sarp 245
Kurt, Fahrettin 296
Kurtoğlu, Hasan 38, 149
Kuş, Hasan 89
Kuşçulu, Muhammed 39
Kutlu, Nizamettin 78, 79
Kuzucu, Recep 48
Küçük, Veli 60, 68, 69, 72, 73, 75, 81
Küçüktaşkıner, Necdet 88, 247, 248
Küpeli, Yusuf 214, 243
Laden, Usama Bin 334
Lentini, Guido 32
Levonyan, Kirkor 162

M

Manukyan, Matild 59, 100
Maraş, Gökhan 34, 296
Maraşlı, Turgay 35, 38
Menderes, Adnan 196
Menderes, Aydın 40, 46
Menderes, Yüksel 241
Menzir 83, 84
Mıhçıoğlu, Cahide 163
Mıhçıoğlu, Yurtsev 163
Milliyet Gazetesi 19, 20, 21, 24, 26, 27, 33, 35, 36, 38, 42, 54, 56, 58, 61, 65, 67, 70, 79, 80, 85, 86, 91, 169, 216, 239, 250, 325, 326
Minnasian, Samuel 163
MİT 9, 17, 19, 23, 24, 27, 33, 41, 42, 44, 47, 53, 56, 59, 60, 65, 68, 72, 74, 76, 79, 81, 88, 89, 99, 100, 118, 150, 153, 155, 157, 165, 166, 169, 173, 174, 191, 199, 205, 230, 235, 237, 240, 245, 248, 256, 257, 259, 263, 264, 267, 268, 272, 278, 288, 291, 294, 298, 305, 318, 320, 321, 324, 327, 329, 330
Moralı, Reşat 160
MOSSAD 46, 50, 56, 179, 191
Muhtar, Reha 208
Mumcu, Uğur 31, 37, 74, 119, 120, 245, 264, 267, 303
Mutlu, Zafer 334
Mütercimler, Erol 44

N

Nadir, Asil 97, 216
Namlı, Ahmet Cemal 96, 97
Namlı, Hakkı Yaman 96, 98
Namlı, Türkan 96, 97
Narlı, Ahmet Nedim 97
NATO 42, 43, 45, 153, 156, 193, 234, 259
Nebioğlu, Kemal 241
Necef, Ümit 209
Nesin, Aziz 167, 169, 170
Nir, Amiram 48
Niyazov 28, 29
Nokta 40, 69, 104, 107, 111, 122, 126, 137, 168, 197, 200, 212, 242, 249, 252, 256, 271, 285, 286, 326, 331

O-Ö

Objektif 43, 44, 77, 82, 110, 111
Ogan, Ertuğrul 48, 84
Oğuz, Hüseyin 71, 74, 76, 77, 79, 81
Okan, Bekir 29
Olgaçay, İsmail Berduk 49
Ortaç, Ersin 94, 95
Ovadya, Soli 39
Ovalıoğlu, M. Adil 209
Öcalan, Abdullah 37, 91, 221, 226, 236, 240, 259, 263, 274, 277, 280, 282, 284, 286, 288, 311, 334
Öktem, Hasan Servet 163
Ökten, Kemal 274, 275
Ölmez, Kemal 71
Ölmez, Ümit 23
Öncel, Feridun 23
Örnek, Dilek 36
Örüç, Hüsamettin 296
Öymen, Altan 216, 245
Öz, Doğan 44
Öz, Yaşar 60, 75, 82, 87
Özal, Semra 55
Özal, Turgut 266, 268
Özal, Zeynep 55
Özbay, Mehmet 18, 20, 26, 31, 36, 38, 39, 45, 47, 49
Özbay, Melahat 18
Özcan, Hadi 67, 69, 75, 76
Özcan, Mustafa 48
Özcük, Abdülkerim 71, 74
Özçelik, Ömür 96, 98
Özdağlar, İsmail 42
Özdemir, Ali Talip 296
Özdeş, Müfit 209
Özen, Cemal 161
Özen, Erdoğan 163
Özerdem, Veysel 22
Özerturgut, Ömer 214
Özgün, Faruk 31
Özgürel, Avni 167
Özhan, Fatih 71
Özkan, Fatih 74
Özkan, Hüsamettin 94, 281, 282, 300
Özkan, Tuncay 192, 198, 199, 202, 278, 304
Özkol, Adil 241
Özkök, Ertuğrul 217
Özmen, Galip 160, 185
Özmen, Kaan 160

Özmen, Neslihan 160, 185
Özmen, Sevil 160, 185
Özpazar, Osman 71, 74
Özsahakyan, Nazaret 53
Öztürk, Ayten 77
Öztürk, Nuran 85
Öztürkmen, Bülent 100
Özyıldırım, Gülistan 85
Özyıldırım, Nail 85

P-R

Pakdemirli, Ekrem 296
Pamukçu, İsmail 163
Parlak, Ahmet Bahadır 86, 87
Pazienza, Francesco 50
Pehlivanlı, Mustafa 30
Peker, Sedat 56, 100
Perinçek, Doğu 17, 19, 20, 23, 35, 37, 42, 57, 87, 169, 192, 207, 209, 211, 214, 215, 216, 218, 219, 221, 226, 229, 231, 233, 234, 236, 239, 245, 248, 249, 253, 256, 259, 261, 263, 264, 267, 268, 270, 274, 321, 327
Perinçek, Feyza 274, 275
Pişkinsüt, Sema 259, 262
PKK 17, 22, 28, 29, 46, 57, 62, 63, 69, 70, 74, 77, 80, 82, 91, 101, 158, 163, 165, 195, 196, 209, 211, 218, 219, 222, 224, 225, 230, 236, 239, 240, 261, 265, 267, 274, 277, 278, 284, 286, 288, 334
Pol Pot 216, 261
Posta Gazetesi 33, 138, 147, 184, 233, 239, 275, 306
Poyraz, Hamdi 70
Radikal Gazetesi 23, 27, 34, 44, 45, 53, 58, 63, 64, 68, 72, 76, 81, 82, 84, 85, 97, 98, 253, 255, 276, 304

S-Ş

Sabah Gazetesi 19, 23, 26, 28, 29, 35, 36, 38, 46, 60, 91, 112, 135, 168, 184, 203, 252, 279, 286, 301
Sabancı, Özdemir 66
Sabuncuoğlu, Mustafa 65
Sağlar, Fikri 54, 144, 262, 309
Sakık, Seyyar 101
Sakık, Şemdin 77, 264, 265, 268
Sakosesliyan, Vasken 161
Sandalcı, Emil Galip 241
Saral, Mehmet 38
Saral, Zeki 202
Sarı, Mikail 307, 317
Sarp, Atilla 211, 212
Sasunyan, Hampig 161
Savaşman, Sabahattin 268
Secer, Gül Şeyma 97
Selam Gazetesi 46, 49, 126, 224, 248, 283
Selçuk, İlhan 245
Senar, Fatin 101
Serhat, Medet 100
Serhatlı, Cemil 320
Seven, İbrahim 209
Sever, Engin 160
Seylan, Vahdettin 36
Simitko, Asgar 18, 35, 58, 79, 100, 322, 323
Sipahioğlu, Haluk 163
Sirer, Muhittin 213
Siyah Beyaz, 33, 38, 56, 68, 69, 76, 80
Soarez, Mario 163
Son Çağrı 33
Son Havadis 29
Soysal, İlhami 245
Soysal, Mümtaz 215, 245
Sönmez, Birsel 296
Sönmez, Sinan 209
Sönmezcan, Necmettin 32
Söylemez, Ali 61
Söylemez, Emir 61
Söylemez, Faysal 60
Söylemez, Mehmet Sena 61
Söylemez, Mustafa 55
Söylemez, Resul 61
Squire, Bob 53
Sungur, İbrahim 18
Süelkan, Bora 162, 171, 172
Sülük, Abdullah 56
Sümer, Tuncer 209
Süzer, Mustafa 297
Şahenk, Ayhan 217
Şahin, Haluk 303, 305
Şahin, İbrahim 17, 24, 27, 36, 55, 60, 64, 69, 75, 78, 99, 100
Şalk, Talat 9
Şamir, İzak 51

Şen, Ali 92
Şencan, Cemal 69
Şimşek, Doğan 35

T

Taleban 52, 53
Taner, Emre 288
Taner, Güneş 300, 301
Tartan, Hakan 63
Taşar, Mustafa Rüştü 296
Tavşanoğlu, Leyla 201
Temizel, Zekeriya 301
Tempo 26, 32, 62, 193
Tepekule, Soner 100
THKO 209
Tigrel, İhsan Hamit 241
TİİKP 208, 211, 214, 216, 243, 245, 246, 258
TİKKO 209, 258
TKP/ML 209
Topal, Ömer Lütfü 20, 21, 24, 26, 28, 29, 35, 36, 48, 55, 56, 64, 75, 77, 89, 93, 97, 100, 175, 256
Topal, Talip 93
Topalyan, Murat 175
Topçu, Yaşar 257, 261, 262
Toprak, Halis 297
Toranyan, Ara 33
Torres, Atonyo 116, 159
Tönük, Uğur 74
Tufanoğlu, Gürkan 96
Tuğ, Halil 25
Tunaboylu, Osman 301
Tunalıgil, Daniş 159
Tuncay, İlker 296
Tuncer, Cengiz 296
Tunç, Şenol 93
Turan, Talat 245
Turfanyan, Agop Abraham 161
Türel, Vecdi 160
Türkeri, Fevzi 280, 282, 287
Türkeş 153, 154, 156, 195
Türkkanı, Hacı 69, 273, 274
Türkler, Kemal 241
Türkmen, Doğan 160

U-Ü-V

Ulu, Enver 25
Ulucan 46
Uluengin, Hadi 252
Uluğbay, Hikmet 298, 300
Uras, Ufuk 265, 268
Urhan, Mehmet 59, 100
Us, Gonca 18, 42, 100
Uslusoy, Ahmet 39
Uzun, Savaş 68
Uzuner, Kemal 60
Uzunoğlu, İlknur 39
Uzunoğlu, Metin 39
Ümit, Tarık 18, 35, 44, 58, 75, 76, 82, 83, 85, 87, 89, 95, 98, 100, 321, 323
Ünal, Bilgi 24
Ünel, Işıl 163
Üstünkaya, Mehmet 94
Vingas, Pandeli 53
Vuderel, Antonio 90

Y

Yağar, Orhan 43, 44
Yahyaoğlu, Hamdi 121, 162
Yalçın, Aydın 241
Yalçın, Hasan 198, 219, 224, 234, 249, 258
Yalçın, Soner 156, 165, 170, 172, 191, 206
Yalınpala, Sabahattin 296
Yaman, Hakkı 75, 98
Yaman, Meral 42
Yanikiyan 116, 158, 159
Yaprak, Mehmet Ali 35, 60, 99, 100, 258
Yasak, Ali 35, 41, 75, 100
Yazıcıoğlu, Kemal 24, 25, 27, 47
Yazıcıoğlu, Muhsin 30
Yazıcıoğulları, Mehmet 76, 78, 79
Yener, Talip 116, 159
Yeni Günaydın 22
Yeni Şafak 40, 43, 48, 72, 101
Yeni Yüzyıl Gazetesi 21, 30, 31, 35, 46, 58, 71, 76, 91, 92, 309, 310
Yergüz, Mehmet Savaş 160
Yeşil 7, 8, 68, 69, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 85, 309, 310, 313
Yıldırım, Adnan 100
Yıldırım, Mahmut 68, 69, 75, 76, 309, 313
Yıldız, Ali 75

Yıldız, Şaban 241
Yılmaz, Mesut 21, 24, 33, 34, 39, 69, 85, 92, 101, 134, 160, 174, 175, 255, 273, 274, 281, 282, 296, 299, 301, 304, 307, 309, 312, 330, 331, 334
Yılmaz, Tuncay 92, 101
Yiğit, Korkmaz 334
Yorulmaz, Oğuz 25, 27, 64, 100
Yönder, Işık 163
Yönder, Şadiye 163
Yurdakul, Mehmet Emin 70, 72, 74, 183
Yurtaslan, Ali 30, 31
Yücel, Bahattin 94, 213
Yücel, Çağlar 163
Yücelen, Rüştü Kazım 296
Yüceoral, Kamil 50, 51, 53
Yüceoral, Süleyman Kamil 50
Yüksel, Muzaffer 68
Yüksel, Reşat 68

Z

Zaman Gazetesi 43, 46, 60, 68, 69, 71, 82, 97, 260
Zeybek, Namık Kemal 10, 45, 50
Zeydan, Ali İhsan 68
Zeydan, Mustafa 76
Zileli, Gün 209, 210

Kaynakça

Akit Gazetesi, 17.031998
Aksiyon Dergisi, 2-8.05.1998, Sayı 178
Akşam Gazetesi, 12.12.1996
Akşam Gazetesi, 13.12.1996
Akşam Gazetesi, 24.02.1997
Akşam Gazetesi, 30.01.1997
Aktüel Dergisi, 26.11.1996
Aktüel Dergisi, 5-11.12.1996, sayı: 283
Aktüel Dergisi, 01.01.1997, sayı:286
Analiz, Milenyum Yayınları, 2005, İst.
Aydınlık Dergisi'nin Devrimci Harekete Yönelttiği İftiralara Cevaplar s.29-30
Aydınlık Gazetesi, 10.11.1996
Aydınlık Gazetesi, 08.12.1996
Aydınlık Gazetesi, 15.12.1996
Aydınlık Gazetesi, 22.12.1996
Aydınlık Gazetesi, 05.01.1997
Aydınlık Gazetesi, 12.01.1997
Aydınlık Gazetesi, 09.02.1997
Aydınlık Gazetesi, 22.12.1997
Cumhuriyet Gazetesi, 06.11.1996
Çumhuriyet Gazetesi, 07.11.1996
Cumhuriyet Gazetesi, 26.11.1996
Cumhuriyet Gazetesi, 07.12.1996
Cumhuriyet Gazetesi, 08.12.1996
Cumhuriyet Gazetesi, 14.12.1996
Cumhuriyet Gazetesi, 17.12.1996
Cumhuriyet Gazetesi, 18.12.1996
Cumhuriyet Gazetesi, 22.12.1996
Cumhuriyet Gazetesi, 23.12.1996
Cumhuriyet Gazetesi, 27.12.1996
Cumhuriyet Gazetesi, 14.01.1997
Cumhuriyet Gazetesi, 17.01.1997
Cumhuriyet Gazetesi, 20.01.1997
Cumhuriyet Gazetesi, 28.01.1997
Cumhuriyet Gazetesi, 29.01.1997
Cumhuriyet Gazetesi, 05.02.1997
Cumhuriyet Gazetesi, 10.02.1997
Cumhuriyet Gazetesi, 12.02.1997
Cumhuriyet Gazetesi, 15.02.1997
Cumhuriyet Gazetesi, 19.02.1997
Demokrasi Gazetesi, 22.12.1996
Dursun Karataş Kongre Belgeleri s.38-39
Emek Gazetesi, 12.02.1997
Emek Gazetesi, 28.03.1998
Gazete Pazar, 23.02.1997
Gazete Pazar, 02.03.1997
Günaydın Gazetesi, 07.02.1997
Günaydın Gazetesi, 17.02.1997
Günaydın Gazetesi, 18.02.1997
HBB Televizyon Kanalı, "Onda On" Programı, 21.11.1996
Hürriyet Gazetesi, 03.11.1995
Hürriyet Gazetesi, 22.09.1996
Hürriyet Gazetesi, 06.11.1996
Hürriyet Gazetesi, 14.11.1996
Hürriyet Gazetesi, 15.11.1996
Hürriyet Gazetesi, 07.12.1996
Hürriyet Gazetesi, 13.12.1996
Hürriyet Gazetesi, 22.12.1996
Hürriyet Gazetesi, 23.12.1996
Hürriyet Gazetesi, 24.12.1996
Hürriyet Gazetesi, 06.01.1997
Hürriyet Gazetesi, 15.01.1997
Hürriyet Gazetesi, 16.01.1997
Hürriyet Gazetesi, 05.02.1997
Hürriyet Gazetesi, 13.02.1997
Hürriyet Gazetesi, 14.02.1997
Hürriyet Gazetesi, 15.02.1997
Hürriyet Gazetesi, 19.02.1997
Hürriyet Gazetesi, 26.02.1997
Hürriyet Gazetesi, 27.02.1997
Hürriyet Gazetesi, 28.02.1997
Kanal 6, "Hedef", 18.11.1996
Kanal 7, "Mayın Tarlası" Programı, 30.11.1996
Kanal D, "40 Dakika", 20.02.1997
Kanal D, "Arena" Programı, 14.11.1996
Kanal D, "Arena" Programı, 05.12.1996
Kanal D, "Durum", 02.02.1997
Kanal D, "Teke Tek", 26.01.1997
Mahir Çayan, Teorik Yazılar, s. 210-215
Milliyet Gazetesi, 05.11.1996
Milliyet Gazetesi, 06.11.1996
Milliyet Gazetesi, 15.11.1996
Milliyet Gazetesi, 20.11.1996
Milliyet Gazetesi, 26.11.1996
Milliyet Gazetesi, 07.12.1996
Milliyet Gazetesi, 13.12.1996
Milliyet Gazetesi, 14.12.1996
Milliyet Gazetesi, 17.12.1996
Milliyet Gazetesi, 18.12.1996
Milliyet Gazetesi, 23.12.1996
Milliyet Gazetesi, 24.12.1996
Milliyet Gazetesi, 25.12.1996

Milliyet Gazetesi, 27.12.1996
Milliyet Gazetesi, 09.01.1997
Milliyet Gazetesi, 22.01.1997
Milliyet Gazetesi, 30.01.1997
Milliyet Gazetesi, 31.01.1997
Milliyet Gazetesi, 11.02.1997
Milliyet Gazetesi, 17.02.1997
Milliyet Gazetesi, 19.02.1997
Nokta Dergisi, 10.11.1991
Özgür Politika Gazetesi, 17.03.1998
Posta Gazetesi, 27.01.1997
Radikal Gazetesi, 16.11.1996
Radikal Gazetesi, 18.11.1996
Radikal Gazetesi, 24.11.1996
Radikal Gazetesi, 18.12.1996
Radikal Gazetesi, 18.12.1996
Radikal Gazetesi, 23.12.1996 "Liderler Zirvesi Tutanakları"
Radikal Gazetesi, 02.01.1997
Radikal Gazetesi, 12.01.1997
Radikal Gazetesi, 16.01.1997
Radikal Gazetesi, 17.01.1997
Radikal Gazetesi, 22.01.1997
Radikal Gazetesi, 22.01.1997
Radikal Gazetesi, 24.01.1997
Radikal Gazetesi, 25.01.1997
Radikal Gazetesi, 26.01.1997
Radikal Gazetesi, 26.01.1997
Radikal Gazetesi, 18.02.1997
Radikal Gazetesi, 19.02.1997
Radikal Gazetesi, 28.02.1997
Radikal Gazetesi, 14.02.1999
Sabah Gazetesi, 14.12.1996
Sabah Gazetesi, 15.12.1996
Sabah Gazetesi, 16.12.1996
Sabah Gazetesi, 17.12.1996 (Mehmet Altan'ın makalesi)
Sabah Gazetesi, 18.12.1996
Sabah Gazetesi, 28.01.1997
Sabah Gazetesi, 05.02.1997
Sabah Gazetesi, 18.02.1997
Selam Gazetesi, 17.12.1996
Selam Gazetesi, 24.12.1996
Show TV, "40 Dakika", 23.01.1997
Show TV, "Objektif"Programı, 19.12.1996
Show TV, "Objektif", 19.01.1997
Show TV, 20.02.1997
Siyah Beyaz Gazetesi, 13.12.1996
Siyah Beyaz Gazetesi, 07.02.1997
Siyah Beyaz Gazetesi, 11.02.1997
Siyah Beyaz Gazetesi, 13.02.1997
Siyah Beyaz Gazetesi, 17.02.1997
Siyah Beyaz Gazetesi, 28.02.1997
Son Çağrı Gazetesi, 14.02.1997
Son Havadis Gazetesi, 17.12.1996
Söz Dergisi, 23.12.1995
Tarih ve Demokrasi Forumu, 19.10.1999
Tarih ve Demokrasi Forumu, 19.10.1999, Halk Düşmanlarını Tanıyalım s. 105
TBMM Tutanak Müdürlüğü Susurluk Araştırma Komisyonu, 24.12.1996
TBMM Tutanak Müdürlüğü Susurluk Araştırma Komisyonu, 26.12.1996
Tempo Dergisi 25.12.1996, 52. Sayı
Tempo Dergisi eki, "Susurluk Romanı", 11.12.1996, sayı:50, s. 19-20
Türkiye Gazetesi, 09.02.1997
Yazan'ın Can Dündar olduğu daha sonra belli oldu 26.07.2000
Yeni Günaydın Gazetesi, 06.11.1996
Yeni Şafak Gazetesi, 26.11.1996
Yeni Şafak Gazetesi, 16.12.1996
Devletlerin Gizli Kılıcı (Yazı Dizisi), Ali Bulaç,
Yeni Şafak Gazetesi, 23.12.1996
Yeni Şafak Gazetesi, 31.01.1997
Yeni Şafak Gazetesi, 12.02.1997
Yeni Şafak Gazetesi, 13.02.1997
Yeni Yüzyıl Gazetesi, 15.11.1996
Yeni Yüzyıl Gazetesi, 21.11.1996
Yeni Yüzyıl Gazetesi, 26.11.1996
Yeni Yüzyıl Gazetesi, 29.11.1996
Yeni Yüzyıl Gazetesi, 20.12.1996
Yeni Yüzyıl Gazetesi, 24.12.1996
Yeni Yüzyıl Gazetesi, 04.01.1997
Yeni Yüzyıl Gazetesi, 17.01.1997
Yeni Yüzyıl Gazetesi, 24.01.1997
Zaman Gazetesi, 02.04.1988
Zaman Gazetesi, 15.12.1996
Zaman Gazetesi, 18.12.1996 (Taha Kıvanç'ın makalesi)
Zaman Gazetesi, 24.12.1996
Zaman Gazetesi, 13.01.1997
Zaman Gazetesi, 11.02.1997
Zaman Gazetesi, 15.02.1997
Zaman Gazetesi, 26.02.1997